

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как минимум о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Українські приказки, прислів'я
и take ynше

VII 20. 4/10

УКРАЇНСЬКІ

НАРОДНА БІБЛІОТЕКА

ПРИКАЗКИ, ПРИСЛІВ'Я

И TAKE ИНШЕ

2748

ЗВІРНИКИ О. В. МАРКОВИЧА И ДРУГИХ

Спорудив М. Номис

С.-ПЕТЕРБУРГ

В ДРУКАРНІХ ТИШЕНА И КОМП. И КУЛІША

1864

PN6505
. 576254

32016

Дозволено цензурою. С.-Петербургъ, 13 юля 1864 г.

ОД ВИДАВЦЯ.

Збірник д. Марковича зклався з приказок и т. и., що шановний Опанас Василівич сам назбирав, туляючись по різних світах и Українах; що назбирали другі и своєю працею не поборошили ёму покористувацьця; що були надруковані по різних виданнях. Чні з надрукованих приказок пішли до збірника, шановний читець побачить сам, в реєстрові покорочених меннів и в написах при саміх приказках; там же вбачаюця дечні мення и тих, що, кажу, не поборошили дати до спілки свої збірники; затим, постачали Опанаса Василівича приказками: Наум Пилип. Горобинський, Ил. Петр. Дорошенко, Мелана Овд. Загорська, Дан. Сем. Камінецький, д. Крушельницький, Дан. Ив. Лавріненко, Вас. Яковл. Мокринський, Петро Микол. Мокрицький, Ст. Дан. Ніс, Мих. Яким. Орловський, Хведор Тимохв. Панченко, Павло Яков. Паламаревський, Олена Ив. Підгаєвська, Ил. Павл. Примо, Натоль Свидницький и инші. Всёго-на́всёго приказок в збірнику д. Марковича, з однінами, з півсотні тисяч, або й більш.

На мое прохання, слать мені, у кого маюцца, збірники, одгукнулись:

1) В. М. Білозерський дав: а) чийсь несвідомий збірничок (близько 600 №№), з написом «Харьків 1834 р.»; б) теж чийсь несвідомий рукопис—приказок Носовича; в) приказки, що постачав д. Кулішеві Микола Мих. Білозерський, частиною з різних книжок (176 №№), частиною записані по різних повітах Черніговщини (460 №№), и г) артикул. д. Шейковського про здоровкання и инше у Подолях.

2) Микола Мих. Білозерський прислав 2011 приказок и 345 загадок; з того усёго, 58 з книжок, а решт—записано в Черніговщині, Полтавщині, Київщині, Харьковщині и Чорноморії: 1331 №№ самим д. Білозерським, а 967 дд. Білозерськими (В. М. и Ив. Ив.), Хвед. Трох. Богуславським, П. О. Кулішем, Олександр. Матв. Лазаревським, Оп. Вас. Марковичем, Олександр. В. Шишацьким-Илличем, п. Петром Огієвським и другими.

3) Г. А. Залюбовський прислав власного збору приказки: 127 книжкових и 585 записаних в Катеринославщині, в Новомосковському повіті.

4, 5, 6, 7, 8 и 9) Олександра Яков. Коніський, Вит Андр. Косовцов, Мих. Мих. Левченко, Дмитро Данил. Стороженко, Андр. Левк. Шиманов и Мих. Ригор. Щербак по кількі десятків, а дехто (напр. д. Коніський) и по кількі сотень приказок, записаних по різних місцях України.

10) Всевол. Порхвир. Коховський — приказки и загадки, записані ім в Харківщині, в Озюмському повіті.

11) П. О. Куліш проказав в диктуру дешицу, що згадувала повно натоптана пам'ять шановного добродія.

12) Вас. Матв. Лазаревський дав передивицьця свій, досить багатий на приказки, васький збірслов.

13) Д. Миловиденко—приказки з Валківського повіту.

14) Д. Руданський—298 приказок, записаних ім в п'ятдесятних роках на Поділлі, в с. Хомутинця Винницького п.

и 15) Хвед. Ладимир. Яцімірський—приказки и загадки, що записані ім теж на Поділлі, в Новоушицькому п.

Окрім того, передивився я и з дебільшого повибрав надібки: з Кулішівських—Граматики, Записок о Южной Русі и Чорної Ради; з Кобзаря (1), Основи, Черніговського Листка, Збірослова Шейковського, Зілля Ревакина (Киев. Губер. Часоп. 1863 р. №№ 41 — 44); з дебільшого—з Черніговського Губерського Часопису, з Десять Кіп Казок д. Волковського (2); д. Коховський поміг вибрати з Квітки, Едуард Ив. Конге повибрав девідкіля з Полтавського Губерського Часопису; позбрав докупы, що позанбчувано у себе в шпаргалках, або що задёржала пам'ять од часів оних; притулив, що згадував и слав мені шановний Дан. Сем. Камінецький, передивлюючысь виправщицькі листи,—и отто з того усего напелешкалось на оцю книжку (3).

Приказки отті, як легко догадацца кожному, достались мені неразом: дехто слав мені збірники, як я ще пересипав збірник д. Марковича, а дехто тоді, як він уже був у мене готовий, приказки понумеровані, покажчик до їх зроблений, книжка почала друкувацца. Одтого и додатки в книзці: додаток одмін и додаток тих приказок, що в мене попереду не було. Поки збірник д. Марковича не був налаштований зовсім (се б то, поки приказки не були понумеровані и покажчик не був зроблений), — що прислано мені нового, можна будо тасувать у шуршу; потім же, що мені слали, треба було—або тулить в середину одмінами, коли були такі приказки, або робить в кінці додаток; як же книжка почала друкувацца, треба було робить и другий додаток—додаток одмін: до надрукованої приказки одміни в середину не притулиш. Що ж до третєго додатку, до приказок мені несвідомих, то и без єго не можна було обійтись: де містить приказку, що її ніколи не чув, або не догадуєся, про що річ, а тим часом приказки шикують по *речам*?

Беручись за видання приказок, я не дбав, щоб книжка була охаючена, як звичме бувають такі видання у сильних, напр. німецьких, пісмаків; щоб тут було и про культу, и про приказки старі и нові, сякі и такі: я добре відав, що для таких книжок треба не року-двох, а віку, та ще й не одного, а богатєх, а тим часом у нас, ради сєго, не зроблено праве нічогосінько. Я тільки одно мав на меті: щоб книжку видать яко мога скоріше и щоб з неї користи було яко мога більше. Про остатне нічого балакать; поспішав же я ради того, щоб був способ коржстуватьца приказками, або и лаштувать їх до справді хорошего видання—не одному, а кожному, хто забажає; щоб, хто збірає отті перли од народу, знав, що є вже, а чого нема; щоб було до чого тулицца и примірювать. Ради того: 1) я містив у книжку усе, що було в збірниках (загадки, шепоти, зацуровання, замовляння и д.): все комусь знадобицца! 2) шиковав збіранию у такі лави, щоб не психологія була основою, або що инше пісьмацьке, а як, на мою думку, огулові користніш—чи то з погляду одшукування в книзці, чого треба, чи полегкісті в читаннєві, запам'ятуваннєві;

(1) З незабутого Кобзаря я повибрав не тільки справжні приказки, од народу ім взяті, а и вірші, що їх письмений наш люд, а деякі навет и народ уже, вживають замість приказок. Мені здаєцца, що вірші такі повинні стоять між приказками — як, приміром, приказки, що вживаюцца в які-небудь одні статі українського народу, або в які-небудь одні сторони України. Не знаючи сих віршів и що їх вживають вже замість приказок, не можна знать українського погляду на все, у всьосенькі єго обширі.

(2) Рукопис. Небжичк Волковський (Єсип) вславився на Правім Боці яко великий мистець розсказувать казкі, брехенькі и т. и. Ото він и записав їх десять кіп (800). На превеликий жаль, в рукопису нема перших 77 казок, и вони прислані мені (такі Оп. Вас. Марковичем) тоді вже, коли покористуватьца ними як слід неможна було: більша половина книжки була вже надрукована. Одначе, що потрібніше, я, здаєцца, усе повибрав.

(3) Хто ще працюватиме над наськими приказками, повинен, окрім иншого, перегледіть и Przewroiesci Polskie, przez Salomona Rysinskiego zebrane (Krakow 1634 г.). Показую на їх, яко на таку книжку, що їх тепер дуже не густо (маєцца в книгозбірі батька Тараса; подарував д. Щербак). Я сею книжкою не покористуєся, бо довідався про неї тоді, коли вже не можна будо покористуватьца. Про другі ж fontes для наських приказок, дав. досить просторевський реєстр д. Евхименка, Ос. 21 (XIII, 41).

3) містив однієї, що хоч чим-небудь примітні, хоч яким словом, навет вимовою слова, и 4) містив усе, як воно було записано, не вважаючи, що дешиця покалічене (1) — пописмачене, поляшене, помоскалене — або що писання деяких слів не того штибу, який вживаєця тепер в наських книжках: що наське-щирець, а що не наське — про те, думав я, пірано расправлять; а що до писання — нехай йде! нехай виявляюця усі місцеві вимови; колись усе те посудачать — може й книжковому дечому треба буде трошки поруйнувацьця. Одноманітне я тільки писав: хоч, бо хоч и хоть у нас вживаюця без розбору (хочь, де було записано, я скрізь зоставляв); скрізь писав *та, так, то*, не одрізняючи од *да, даж, до* — з твєї ж причини; *тільки* писав *тільки, міні—мені*, и инше таке. Од штибу такого я одхибнув тільки там, де приказка взята з якого старого рукопису, або я певно не знав, як вимовляєця слово там, де вона записана.

Написи біля приказок, де або ким записані, або з якої книжки узяти, я робив нестеменисьню такі, які були у збірнику д. Марковича. Тільки там, де написів було дуже багато и де з їх видно було, або я знав и сам, що приказка вживаєця, напр., скрізь по Лівобочні Україні,—замістьць усіх написів я писав просто *Лів.* (Лівобочна Україна). Так же я робив и з написами по збірниках М. Білозерського и инших — даючи усюди перевагу *місцеві*, де приказка записана, перед менням *модими*, що їх записала, се б то: де тільки в збірниках призначено було мення місця, я ёго скрізь ставив, а мення людини ставив тільки тоді, коли не було мення місця. Так я робив и з своїми приказками, коли певно не знав, де чув приказку, або де записав. В одному тільки я одступив од сего порядку: біля всіх приказок з збірничків дд. Залюбовського, Коховського, Миловиденка, Руданського и Яцімірського я писав не мення місця, а їх власне мення, и то ради того, що всі привазки у їх записані у одному місці: у д. Яцімірського—у Нові Ушиці, у д. Руданського в Винищині и д. Додам ще, що коли в збірнику д. Марковича не було біля приказки ніякого напису, я ставив *Не* (місце несвідоме), а коли трыплялось се по инших збірниках, біля приказки я писав мення добродія, чий збірник. Покорочення ж меннів и разні призиаки в написах—такі:

А.	Азов.	Бор.	Боровиковський.
Алек.	Александрійщина (в Харсонш.).	Бус.	Буслаєв.
Ал.	Александровщина (в Катеринославш.).	Вал.	Валки.
Ар.	Арендаренко.	Вас.	Васильківщина (в Київш.).
Арт. Шей.	Артикул Шейковського (див. вище—про Здоровкання у Подолян).	Вед.	Ведмежа (Брацлавш.).
А. Вил.	Атений Виденський.	Вел.	Величко.
Ах.	Ахтирка.	Вин.	Винищина.
Бал.	Балта.	Войц.	Войцицький (1833 и 1834 р.)
Бат.	Батурин.	В.	Волинь.
Бер.	Бердичев.	Вор.	Вороніжщина.
Біг.	Білгородщина.	Гад.	Гадяччина.
В. Білз.	} Василь, Микола,	Гайс.	Гайсинщина.
М. Білз.		Г.	Галиція.
О. Білз.		Г. Бар.	Ганна Барвінок.
Бод.	Бодянський.	Гат.	Гатцук.
		Гл.	Глуховщина.
		Гол.	Голота.
		Гор.	Городнянщина.
		Гр.	Грайворінщина.

(1) Каліч и дуже частенько такі трыпляєця. Та й не див: багачько приказок, певно, записано не просто од народу, а з пам'яті, а пам'ять в такім разі робить наче той бик, що, мовляв, *луди навик, туди и туди*; а може хто и твєї думки був, що, мов, як же такому нечупарному, варякуватому, та між пісьменні люде! Мовлячи огулом, з сего боку треба сторожко підступать до приказок, щоб не хибить и не вважають за наське таке, що воно зовсім не нашої паравіи.

Грам.	Грамадка (Куліша, 1857 р.).	Кул.	Куліш.
Греб.	Гребінка.	Кулж.	Кулжинський.
Д.	Джуньвів (Бердичовщина).	Лаз.	Лазаревський (Олександра Михайл.).
Дуб.	Дубно.	Ласт.	Ластівка (1841 р.).
Бвх.	Бвхменко.	Леб.	Лебедянщина (Харківщ.).
Ев.	Евинсдорф (Радомисльщина).	Лев.	Левченко.
Ж.	Житомирщина.	Лип.	Липовець.
Закр.	Закревський (1860 р.).	Лист. (1)	Черніговський Листок.
Зал.	Залюбовський.	Лит.	Литви.
Зап.	Записки о Южной Руси.	Лів.	Лівобочна Україна.
Зас.	Заславщина.	Лох.	Лохвищина.
Збр. Шей.	Збірослов Шейковского (Опыт Южнорусскаго Словаря. 1861 р.).	Л.	Лубенщина.
Збр. Лаз.	Збірослов Лазаревського (Василя; див. вище).	Макс.	Максимович (Мих. Олександр.).
Зв.	Звенігородщина (Київщина).	Мар. В.	Марко Вовчок.
Зін.	Зінківщина.	Мат.	Ісько Материнка.
Ил.	Илькевич.	Мг.	Мглия.
Ис.	Исаєнко.	М. Марк.	Микола Маркович.
Казки	Казки Волковского (див. вище).	Мик.	Миколаїв.
Камн.	Камінецький.	Мир.	Миргородщина.
Кан.	Канівщина.	Нем.	Немиров (в Брацлавщ.).
Кат.	Катеринославщина.	Н.	Ніжинщина.
Кв.	Квітка (де виставлена лічба картки и д., то з видання 1858 р.).	Новг.	Новгород-Сіверщина.
К.	Київ.	Новгр.	Новоград-Волинський.
Киш.	Кишиєв.	Новоз.	Новозбіїв.
Кл.	Климентій (рукопис XVII—XVIII ст.; д. Маркович мав його од небіжчика Шишацького-Иллича).	Новом.	Новомосковськ.
Кобз.	Кобзарь (де виставлені лічби—видання 1860 р.).	Нов.	Новосілівський (1857 р.).
Кобр.	Кобрин.	Ном.	Номис.
Коз.	Козелещина.	Нос.	Носович.
Коніс.	Коніський (див. вище).	Об.	Обочна Україна.
Кон.	Конотіпщина.	Ог.	Огієвський (з Ніжинщини).
Кор.	Короп (в Кролевещині).	Олг.	Ольгополь.
Кос.	Косовцов.	Ос. (2)	Основа.
Кост.	Костомаров.	О.	Остерщина.
Котл.	Котларевський.	Ост.	Острогосьщина.
Кох.	Коховський.	Павлв.	Павловський (1818 р.).
Краш.	Крашевський.	Павлг.	Павлоградщина.
Крем.	Кременець.	Paul.	Žegota Pauli (див. Збір. Шей. XVII).
Кременч.	Кременчук.	Пер.	Переяслівщина.
Кр.	Кролевещина.	Печ.	Печера (в Брацлавщ.).
		Пир.	Пирятинщина.
		Підл.	Підлясса.
		Пов.	Повість о том, що діялось з Україною и д.
		Пог.	Погара.
		П.	Поділля.
		Пол.	Полісса.
		Полт.	Полтавщина.

(1) Лічба після *Лист.* показує: та, що в скабочках, картку, а перед скабочками — рок (1-ве — 1861 р., а 2-ге — 1862 р.).

(2) Лічба після *Ос.*, перед скабочками, показує, за який місяць книжка, се б то: 1 Січень (1861 р.), 2 Лютий, 3 Березиль, 4 Квітень, 5 Травень, 6 Червень, 7 Липець, 8 Серпень, 9 Версень (Жовтень), 10 Паздерник (Листопад), 11 Листопад и Грудень, 12 Січень (1862 р.), 13 Лютий, 14 Березиль, 15 Квітень, 16 Травень, 17 Червень, 18 Липець, 19 Серпень, 20 Версень, 21 Паздерник. В скабочках же лічби показують: римська—лічбу, під якою артикул стоїть на палятурці Основи, а орапська—картку.

Полт. Час.	Полтавський Губерський Часопис.	Стр.	Стрийковський.
Прав.	Правобочна Україна.	Сум.	Суми.
Прав. Ниж.	Правобочна Нижня (та, що и Лахи звать Україною).	Т.	Тагаврог.
Прав. Верх.	Правобочна Верхня.	Тар.	Тараща.
Пр.	Прилука.	Тат.	Татишев.
Пр. в Ст. 36.	Приписка в Старому Збірнику (див. Старий Збірник).	Тет.	Тетіїв (в Тарашанщині).
Проск.	Проскурів.	Тул.	Тульчин (в Брацлавщині).
Рад.	Радомисль.	У.	Умань.
Рев.	Ревякин.	Уш.	Ушиця.
Ров.	Ровно.	Х.	Харків.
Р.	Роменщина.	Х. Вид.	Харків. Видання.
Рост.	Ростов на Дону.	Х. 36.	Харківський Збірник.
Руд.	Руданський.	Хар. 36.	теж (що я мав од д. Білозерського; здавця, се той же самий, що користувався ним Опанас Василевич).
Рус.	Русанов (в Остерщині).	Хар.	Харсон.
Сич.	Сичівка.	Хат.	Хата.
Сівер.	Сіверія (півночна сторона Черніговщини).	Хор.	Хоролщина.
Скальк.	Скальковський.	Час.	Черніговський Губерський Часопис.
С.	Сківра.	Черк.	Черкащина.
Ск.	Скрізь.	Черн.	Черніговщина.
Сков.	Сковорода.	Чер.	Черняхів (в Київ. п.).
Сл.	Слободи (південна сторона України).	Чор. Рад.	Чорна Рада.
Слов.	Словим.	Ч.	Чорноморія.
Слуп.	Слупк.	Шей.	Шейковський.
Сн.	Снягірєв.	Шм.	Шимаков.
Сос.	Сосниця.	Ш.	Шишацький.
Ст. 36.	Старий Збірник (рукопис початку XIX с., якогось коморника. Достався він д. Марковичові од д. Крушельницького; захоплює приказки Уманщини).	Щ.	Щербак.
Ст.	Стародуб.	Юр.	Юрнівка (в Новгородсіверш.).
Сторож.	Стороженко (Дмитро Данилович; див. вище).	Я.	Ямполь.
		Яц.	Яцімірський.
		г.	губернія.
		п.	повіт.
		м.	містечко.
		с.	село.

Де при приказці (напр. №№ 2855, 4826), або при одміні (одміна під ціхвірею 2 в № 4824) нема ніякого напису, або поставлено *id*, там треба розуміть напис, що и при передні приказці, або одміні; де напис стоїть в ламаних скабочках (напр. при №№ 4750, 4801 [Бр.], [Гр.]), треба уважать, що до приказок мались в одміні (з Бр. и Гр. в вимснених нумерах), але ті одміні нічим не примітні, ніякої користи не вбачалось друкувать їх; де в написах перед менням повіту и т. и. стоять римські ціхвірі, то для того, щоб одрізнити кільки одмін з одного місця (напр. при № 2597 е Бр. и І Бр.—щоб одрізнити одну брацлавську одміну од другої брацлавської); де перед одміною маецця кільки п'яток (...), то, чи будуть ті одміні надруковані під приказкою дріботію, чи надруковані ик строці з приказкою, треба вважать їх яко кінець передній одміні чи приказки, та ще й так: коли в одміні маецця яке слово, що маецця и в передні одміні чи приказці (напр. № 2815, ик строці, маецця в одміні слово *жінка*), то виходить, одміну сю так треба читать: «Коли моя жінка шельма и д.»; де такого слова нема (№ 2782, 3-я одміна)—так: «Пришій-кобилі-

хвіст, а в кобилі и свій е», або (там же, 5-а одміна): «Пришій-хвіст-кобилі: як одирвця, то далеко опинця»; де, в одміні, стоїть значок (»),—треба вважати, що в одміні сі нема слова, до якого значок поставлений (напр. під № 2823 в Лубенські и Илькевичевські одміні нема слова *блювати*). Одначе, мурацію сю шановний чтець швидко и сам розбере—прочитавши дві-три картки.

Думаючи про покажчик до приказок, я надумав так, щоб не тільки пошкувати, по азбучі, отте ватажжя, що стоїть, надруковане великими літерами, з початку кожного поділу в книжці; а теж: показати, які приказки з інших поділів можна лічити до того чи до другого поділу; поробити ватажжям и поставити у ряд дещо мише, що валніше, але що в книзці, за приводом кого-другого, пішло яко рядовичі; поставити у ряд деякі примітніші слова и які передивившись по приказках, шановний чтець покористуецця, чи то—що до нашого битопусу, до народнєго поглядсвіта и д. Зупиняло мене зпершу у сі думці, що зробить як слід такий покажчик—то треба зглибити приказки (та ще багато и дечого другого) глибоко, треба передлєдїти и перечитати дечого багато, а час не стоїть. Одначе, надумавшись, пішов—на що спромога. Для першої обихідки и такий знадобниця, а хто працюватиме, не пом'якуючи, над приказками сам, той и сам собі зробить; хто діло добре розуміє—не коритиме мене, а хто коритиме—не я перший, не я и остатній.

Більше ще я вагався, беручись до праці, за писання: чи вдацьця мені до того, що воно у нас тепер найбільш живиаетця, чи може до того, що давно вже про ёго балакають, та якось ніхто не одважуецця. Вагався я так, вагався; а далі, погугоривши де з кям и набравшись духу, и—на відважне! мовляв... Чи тепер, чи в четвер, а теперішнє писання треба буде поруйновати: скрізь тепер идуть до тєї думки, щоб писати так, як вимова показує, а не так, як показують слововиводи; писанням по слововиводам, починають думати, кікого не навчш слововиводам, коли воно не тямити їх звіткілинде, а що тим перешкода велика робниця пісьмаченнєві народа—то пєвка річ. Так починають, кажу, думати скрізь, так гдеде починають вже и робити—так мусимо нехибне колись и ми зробити. А коли так, то лучче ж тепер, ніж в четвер, и найпаче нам, що и вся турбація у нас про те, щоб найбільшу полегкість прибрати для пісьмачення и освіти темного люду.—На чім покладаецця нове, те прибране, писання—колись трохи було вже про ёго в Черніговському Листкові; та не яке воно и ґрундзєване, щоб шановний чтець не розборсав ёго сам, пречитавши картку-дві въ книжці: *є* становицца всюди, де тільки в словах чутно м'яким голос *є* (єсть, е, мов, лля); *е* всюди, де той голос чутно твердим—як московське *э* (мене, еге! е! пише); *ця* и *цяя* замість *тя*, *тыя* (скверця, дражниця); *рря*, *ттыя*, *ня* и д. замість *рє*, *тє*, *нє*, *р'я*, *т'я*, *н'я*, *р'є*, *т'є* и д. (надвірря, подіття, верещання); *ъ* в кінці слів, *ф*, *в*. и *э*—зовсім геть; в середині слів усюди *ъ* в таких, приміром, словах: *п'ятый*, *п'яний*, *зв'язує*. Годилося би воно розборсати и такі, напр., речі, як наскї *у* и *ув*, *з* и *с* и т. и.; але, мені здаецця, тут треба вже заждати, поки наука наскю мову по суставчиках розбере; годилося би теж прибрати букви для *дж* и *дз* (джеджульщяци, джур, переїжджа, джога, дзенькати, дзєбати, дзєвкати, дзєбом), бо се воно у нас не два приголоси, а один-единий; та розпитавшись з добримми людьми, одпихнув таку думку: не всюди у нас в словолитні и, д'ятого, не всюди можна доставати потрібні літери; хто б може рад душею ити в ту ж тропу, та бракує способу. Нехай и се на колись!

«Оже ся описав, или переписав, или не дописав, чтайте исправляя», а мені, широко прошу, вибачити. Найпаче прошу не поремствувати на мене, що є приказки два рази надруковані и що багато є таких, що треба б їх стягнути до одного нумера, або що треба б зробити з одного нумера два-три; що одноманітних приказок частину я утокмачив до одного гурту, а другу до другого и д. Дешицю робив я тут нарочито—з разного поводу; найбільш же сталося се супротив моєї думки. Як збірник був уже зовсім налаштований до друку (приказки понумеровані, покажчик зроблений),—деякі приказки треба було викинути або перенести до других гуртів, а деякі, нові, вставити в середину (з разного поводу треба було се робити): д'ятого, треба було, що поміжнє, або збивати ёго до купи, або розводити у розні нумері. Але найбільш—сталося, що й розказати трудно и що добре пійме тільки той, хто над таким ділом сам працював. Не десять и не двадцять разів проходив я усі приказки, щоб не було оттого неладу... Набадураеш оце, переглядаючи, приказку, що позав-

чора або тиждень назад десь була (приказок сила, не день и не два треба, щоб перейти їх); почнеш шукать—и наскакеш на таке, що десь сёгодня чи вчора було; робиш замітку, шукаеш дальш—знову на щось напрапив... Годин через три-чотири так у тебе у голові помутниця од тиї плутанки по картках, що хоч кинь роботу: тут же, карток через п'ять-шість, або и в двох картках поруч, натикаєся на однакові приказки и сёго не примічаєш... кинь же роботу до завтрёго, або поки одночине голова—и казать нічого. Кажу, що розуміє добре се діло тільки той, хто над ним сам працював, а найпаче, коли у ёго була така страшенна сила приказок и одмін, доставались вони ёму не разом, збірники були пошиковані по азбуці, або иншим штибом, ніж у мене.

Кінчаючи своє слово до шановного читця, повинен додати, що як згадуватимемо, любе добродійство мої земляки, тих, що збирали отте диво и не поборонили дати ёго нам и добрим людям на користь,—пам'ятаймо теж и про шановних Михайла и Якова Матвієвичів Лазаревських и Семена Даниловича Камінецького: тих двох, що з такою, правдиве насью, широстю допомогли коштом спорудити книжку, а останнёго, що не ради користи якої, а ради доброго діла працював над оттиєю непоказною, але тяжко нудною виправщицькою працею: виправлять оттаке, як оці приказки, то не яграшки!

Та и про те треба сказати ще, що шб е у оці книзці, то тільки частина того, що е у народа. Дехто слав мені десятків п'ять-шість приказок, и траплялось так, що з тих п'яти-шести десятків три четі, навет п'ять шестин або и дев'ять десятинок було таких, що в збірниках Опанаса Васил. и инших зовсім не було. В збірниках Опанаса Васил. и М. Білозерського найбільш приказки з Черніговщини—здавалось би, що ними уже все повидзёбувано по тих сторонах; одже Опан. Вас. слав мені потім черніговські приказки, д. Камінецький заночував коропські — що зовсім нові були. Виходить, добродійство, роботи — аби тільки хить! и найпаче на Правобоччі, и найпаче оттам, де, мовляв, «сама патока».

М. Номіс.

[The main body of the page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is organized into several columns and paragraphs, but the characters are too light to be transcribed accurately.]

Віра 1—4. — Бог 5—95. — Гріх 96—125. — Піст 126—131. — Говіть 132—139. — Молитва 140—161. — Церква 162—183. — Свято 184—192. — Чорт 193—198. — Пекло 199—201. — Чернець, піп и д. 202—230. — Ворожка 231—234. — Відьма 235—252. — Забубони 253—318. — Так годицца 319—376. — Чує душа 377—381.

1. Хто за **ВІРУ** умірає, той собі царство заробляє. *Лаз.*

2. Невірний гірш **Жида**, або **Турка**. *Проск.*

3. Яка віра, така и охвіра. *Ил.*

Нема в світі над **БОГА**. *Кон.*

Над Богом нема нікого. *Зал.*

Без Бога ні ⁽¹⁾ до порога. *Об.*

⁽¹⁾ не. *Бр., Бер., Кон.;* а ні. *Проск., Зв., Рад., Ст. Зб.*

Усі ми під Богом. *О.* — Усі під Богом ходимо. *Павл., Пир., Пр., Біл.*

Усе **Божеє**, тільки гріхи наші. *[Кат.], К., Бер.; Х.*

10. Як би не Бог — хто б нам поміг! *Проск.*
Кому Бог **поможе**, то все ⁽¹⁾ переможе. *Рад., Грам.*

⁽¹⁾ то той. *Пир., Біл.*

З одним Богом на сто ворог. *Ш.*

Як Бог **дасть** ⁽¹⁾, то и в огню **подасть** ⁽²⁾. *Рад., Лох., [Пир.], Пр., Н., Кр.* — Кому **Господь** має що дати, то **дасть** и в хаті. *[Бр.], Нам.* — Як Бог **дасть**, то и тут **завдасть** ⁽³⁾. *К., Л.*

Коли Бог ⁽¹⁾ не **годить**, то и ⁽²⁾ **огонь** ⁽³⁾ не **горить**. *Рад., З.*

⁽¹⁾ Як Бог. *Бр., Проск., Рад.;* Бог. *Зв., Л.,* ⁽²⁾ и. *Ст. Зб.* ⁽³⁾ **вогонь**. *Проск.;* то и у печі. *Бр.*

Як Бог **годить**, то и **мокре горить**. *Яч.*

Як Бог не **поможе** ⁽¹⁾, то и **святі** не **оборонять**. *Бер., Лох.*

⁽¹⁾ Як **Господь** **дасть**. *Бер.*

Як Бог не **схоче**, то хоч би **десять голів** **нав**, то нічого не зробиш. *Кан., [Рад.], Коз.*

Як **Божа воля**, то **вирнеш з моря**. *[Гат.], Ос. 7 (V, 43).*

19. Хто собі що **обіцує**, тоє Бог **піцує**. *Ст. Зб.*

21. У Бога все **мога**. *Ил.*

У Бога все **готово** ⁽¹⁾. *Об.*

⁽¹⁾ **готове**. *Прав.;* **наготові**. *Бер., Л.*

Водно **Богу**, що **хотіти**, то **чинити**. *Ст. Зб.*

Водно **Богу**, и звязавши в **рай** **укнути**.

Божа воля, **Божа и сила**. *Збр. Лаз.*

Він **знає**, що **починає**. *Зал.*

Без **Божої волі** и **волос з голови** не **спаде**.

Ил., Проск. — **Волос з голови** не **спаде** (як **гого схоче Бог**). *Ст. Зб.*

Не **родить рілля**, але **Божа воля**. *Кан., К.*

Хто ж в світі **знає**, що **Біг гадає**? *Гат.*

30. Бог те **знає**, а не ми **грішні**. *Зал.*

Божих сил не **можна вгадати**. *К., Кон.*

Біг усе **дає**, як **сам знає**. *Гат.*

Бог **знає**, що **робить** ⁽¹⁾. *Бр., Зв., Рад.*

⁽¹⁾ **ділає**. *Ил.*

Біг **судє** ⁽¹⁾ не **так як люде**. *Гат.*

⁽¹⁾ **судить**. *Не.*

Нам **Бога** ⁽¹⁾ не **вчить**, як **хліб** **родить**. *Сос., Евх., Гр.*

⁽¹⁾ Нам **жить**: **Бога**. *К.*

Ніхто з **Богом** **контракту** не **брав**. *Проск.*

На **Бога** не **дуже** **гринай**. *Гайс., К., Х.*

З **Богом** не **бицьця**. *Рад., Гор., Кон., Біл.*

— ... **Їго** **святая воля**. *Пир., Пр.*

До **Бога** з **кнем** ⁽¹⁾ не **підеш**. *Рад., З., Кон., Біл.*

⁽¹⁾ **кнем**. *Бер.*

40. **Силою** в **Бога** не **взяти**. *Ст. Зб.*

З **Богом** не **будеш** **позивацьця**. *Бр., Лох.*

Кого Бог любить, того й карає ⁽¹⁾. *Бер., Пр.*
⁽¹⁾ навідує. *Бр.*; навіщає. *Нем.*, на-
віждає. *Вед.*; наказує. *Полт., Кон.*

Каравши, Бог та й змилуєця. *Ст. 36.*
Богъ дасть нуждочку, Бог дасть що и оз-
доровить. *К.*

Кого Бог засмутить, того и потішать. *Проск.*
Бог покорить, Бог и простить. *Вєх., Не.,*
Бог хоч ⁽¹⁾ не скорен ⁽²⁾, та ⁽³⁾ влучен
⁽⁴⁾. *Л.*

⁽¹⁾ Бог *Кан., К., Ст. 36., Г. Бар.*;
Хоч. *Зв.* ⁽²⁾ вскорен. *Зв., Л., Кон.*; ски-
рен. *Кан., К., Г. Бар.*; скор. *Ст. 36.*;
скорий; втрапен. *Рад.* ⁽³⁾ але. *Кан., К.,*
Ж.; так. *Зв.* ⁽⁴⁾ улучен. *Зв.*; лучен.
Ж., Ст. 36., Г. Бар.; лучний. *Ст. 36.*

Од Бога нігде не сховаєся («бо Ёго око
и на воді, и на землі, и під землею... и зна,
щбъ й зроблю»). *З.) К., Л.*

Од людей сховаєся, а од Бога ні. *Ном.*

50. Бог знайде, хоч и в печі замуруєся
⁽¹⁾. *Бр.* — ... хоч и під пічю. *Біл.*

⁽¹⁾ замаєся. *К., Рад.*

Чи дасть Бог — не одмолиця, не одкуниц-
ця *Кон.*

Бог все бачить. *Л., Б.* — ... та не скаже.
Бер., Рад. — ... а вже разом покарає на
тім світі. *Бр.*

Бог не карає прутом. *Ил.*

Бог не трубить, коли чоловіка губить.

Що Бог навіне, того ніхто не мине. *К.*

У Бога всього много. *Г., Прав.*

Бог багатий ⁽¹⁾, то й нам дасть. *С., К.* —
Той, що багатий, Той нам дасть. *Дуб., Пир.*

⁽¹⁾ У Бога багачко. *Пир., Біл.*

Бог старий господарь. *Бр.* — ... має біль-
ше, ніж роздасть. — Більше Бог має, як роз-
дав. *Ил., Кан., К.*

Бог батько, государь дядько. *Збр. Лаз.*

60. Що Бог дасть, то не напасть. *Ил.,*
Вєх. — ... Біг покорить, Біг и простить. *Не.*

Що Бог дає, то все к луччому. *Кон.*

Що Бог не робить, то все на лучче ⁽¹⁾.
Біл.

⁽¹⁾ к луччому. *Н.*

На Бога надійся, а сам не плошай. *Вєх.*

На Бога складаєся, розуму ж тримайся.
Гат.

Бого звивай, а руки прикладай. *Бр.*

66. Богу молись, а сам стережись. *Проск.*

68. «Дай, Боже!» — «Роби, небоже!» *Х., Л.* —
«Поможи, Боже!» — «Роби, небоже, то и
Бог допоможе!» *Вед.*

Роби ⁽¹⁾ небоже, то и Бог допоможе ⁽²⁾. *Рад.,*
Пир., Кон., Біл., Зап. (I, 14), [Б., Коз.]

⁽¹⁾ Працуй. *Нем.*; Трудись. *Проск.*
⁽²⁾ а Бог допоможе. *Нем.*; а Бог тобі
поможе. *Проск.*

70. Боже поможи, а сам не лежи! *Зв.,*
Бер., Л.

Не все ж Біг дарує, про що люд міркує.
Гат.

Бог за працю мієть щось дати. *Ст. 36.*

Бачить ⁽¹⁾ Бог з неба, що кому треба. *К.,*
[О., Грам.]

⁽¹⁾ Знає. *Ил.*

Кого Бог сотворить, того не уморить. *Вєх.*
Дав Бог роток, дасть и кусок. *О.*

Хто дав зуби, дасть и хліб до губи. *Ил.*

Бог — батько: як буде нас тримати ⁽¹⁾, то
буде и годувати. *Бр.*

⁽¹⁾ держати. *Грам.*

Який Бог ⁽¹⁾ змочив, такий и висушить.
Бр., [Кан., Коз., Біл.]

⁽¹⁾ Який. *Лит.*

Дасть Бог днь — дасть и пожиток. *Прав.*

80. Що вбогий, що багатий — у Бога все
рівно. *Рад.*

Бог нерівно ділить: жде, щоб сами діли-
лися. *Нос.*

Чоловік мислить, а Бог радить ⁽¹⁾ *Ил.* — ...
гадає, а Бог розполагає. *Коз.*

⁽¹⁾ керує. *Ил.*

Чоловік стріляє, а Біг кулі носить. *Ил.,*
Кан., К.

Чоловік крутить, а Бог розкручує. *Кан., К.*

Коли сіно в стозі, то забує о Бозі. *Ил.*

Хто — коли тревога, то до Бога, а по тре-
возі забуде о Бозі — горе тому. *Зал.*

Коли зле гадаєш, чом ж Бога благаєш! *Гат.*

На Бога неляш, а сам кульгаєш. *Коз.*

З Богом нічого жартовати. *Ст. 36.*

90. З Богом не з хлонцем жартовати. *Кл.*
Хто з Богом, з тим Бог. *Ил.* — ... Бог з
ним. *Проск.*

Хто против Бога, то и Біг против нєму. *Ил.*

Як мога коло Бога. *Ст. 36.*

Від серця до Бога наширокець дорога.
Коз., Гат.

Від серця до неба шляха не треба. *Гат.*

ГРІХ на дорозі біг, та до нас плиг. *Гат.,*
Не.

На гріх не спасєся. *Зал.*

Всяк чоловік не без гріха. *Зал.*

Чоловік, що ступить, то згрішить. *Ст. 36.*

100. Чоловік не ангол, жеб не зогрїшив.
Гріх не личком завязати, та під лавку
сховати. *Ил.*

Всяка неправда гріх. *Ст. 36.*

Все мине, а гріх зістане. *Ил.*

Біг гріхом карає. *Гат.*

Хто чинить хоч добрее, хоч злее в пер-
вий раз, не буде такоєв, як не першійа.
Ст. 36.

Незнай (1) гріха не чинить (2). *Бр., Л.*

(1) Незнаємість. *Нем.*; Невідомість. *Ил.*; (2) не творить. *Нем.*; не чиню. *Лоб.*

Хто чого не знає, тому то Бог прощає. *Коз.*

Як не прийме Віг гріхи за жарт, то буде шельсту багато. *Ил.*

Гріх не йде в губу, та з губи. *Рад., Пир.*

110. Нілько смаку, тільки й гріху. *Л., [Бр., Проск., Лох., Пир., Кр.]*

Не смілько смаку, тільки більш гріху. *Бер.*

В чім не маш смаку, не маш и гріху. *Ст. 36.*

За тую криху — мало гріху!

За сев Бог не повісить. *Ст. 36.*

115. «Боже наш, Боже, коли того молока не гріх!» — «Брате (1), коли немає!» *Б.*

(1) Кажуть. *Л., Кон.*

117. Гріх не гріх, аби Бог простив. *Не.*

Чи гріх, чи два, а вже не видержу! *Зв., Л.*

Обернися, порося, на карася! *Кулж.*

120. Гріха болять. *Ск.*

Гріхи спокотувати. *Гам.*

Скупитись гріха. *Кл.*

Гріхи отдавити. *Кл.*

Де гріх, там и (1) покута. *Зв., Проск., Бер., З., Пир., Н.*

(1) Чий гріх, того. *Рад.*

125. Адам зівв кнєличку, а у нас оскома на зубах. *Коз., [Шв.]*

126. ПОСТИМО, як Рахманн. *Ил.*

129. При постї добре відбутн гості. *Проск.*

131. Яя начнем постить, то нічого буде христять. *К., Рад.*

ГОВІВ, Богу не вимовно. *Б.*

З дурного говіння не буде спасіння. *Коз., [Пир.]*

«Коли ви будете говіть?» — «Тоді, як хліба не стане.» *Кон.*

Гомє, та у рот віє. *Ст. 36.*

До Божу дару, з чортовими ногами! *С.*

Святе зверху! *Кр., Л.* — Щоб святе було нєверху. *Кон.*

Повозив пона в решеті (потаївся на сво-віді). *Рад.* — Возить пона в решеті (*Пир.*: дурить кого; *Л.*: сповідаьца). *Пир., Л.* — Будеш пона в решеті возити (дітей ликають, що отченашу не вміють: «гляди, як не вмітимеш, то будеш и д.»). *Бр.* — Пона возити. *Гам.*

Урав причастя (як не піде після причастя до вечерні). *Кр.*

140. За Богом МОЛИТВА не пропадає. *К.* Разумний молицца, а дурень плаче. *С.* Хто в Бога просить, тому й Бог дає. *Бєж.* До Бога з прозьбою. *Ил.*

Нема оченаш, нема хліба. *Кан., К.*

Хто не уміє молитися, най іде на море учитися. *Ил.* — ... нехай на море поїде: там научицца молитись. *Ст. 36.*

Через Святих до Бога. *Л., Пр.* — ... через людей до цісаря (1). *Ил.* — Через слуг до пана, а через Святих до Бога. *Ст. 36.*

(1) через добрих людей до попа. *Об.*; через слуг до пана. *Зв.*

Пошли, Боже, з неба, чого нам треба. *Об.* Боже батьку! прийми гріхи наші в жарти. *Пир.*

Господи Исусе, я к тобі несуся. *Не.*

150. Господи помилуй—або дай що! *К.*—... помилуй та грошей дай. *Кор.*

Оце тобі Господи, оце мені! *Ном.*

Нехай мене Бог боронить (або: Сохрани мене, Господи) від лихой напасти, від панської карности, від людської ненависти. *Бр.*

Боже, помози, отуг и положи! *Гр.*

Боже дай добре, та не довго ждати. *Ил.*

155. Прости, Боже, сей раз та ще десять разів: а там—побачимо. *Ном.*

157. Обіцяв Бог дати, тіко казав заждати. *Нем.*

Кажє — не помилую! (як хто скаже: «нехай Бог милує»). *Ном.*

Хоч кільки молися, з біди не вимолисєя. *Проск.*

160. Богу молись, а до берегу гребись. *Збр. Лаз.*

162. Звін до ЦЕРКВИ скликає, а сам в ній не буває. *Ил.*

Если голова болять, то в церков иди. *Ст. 36.*

По хрін та по редьку. *Кон.* — Уже дзвонять на хрін, на редьку. *Гр.* — З хріном борщ! *Ос. 5. (IX, 69).*

На псалтырь уже дзвонять, та нас не загонять. *Коз.*

Нехай дзвонять—іх на панщину не гонять. *Пир., Кон.*

Куди ходім, то ходім,—аби не до церкви. *Кан., К.*

168. Коли не прийду до церкви, то вое паски святють. *К.*

170. Бог Богом, а люде людьми. *К., Рад., Кон.*

Треба неба, треба и хліба. *Проск.*

Чим то той Лазар Богу приподобився, що ёго увесь тиждень тнуть та й тнуть (то сєлючка на Вербнім тижні говіла в манастирі, и чуючи в церкві: усе про Лазара, и сна зала). *З., Пир.*

Набожний — як Жид подорожній. *Бр., С.*
Те їде молицьця, а те живицьця (краста).

Зал.
Набожний! як би такий кожний, то б увесь світ догори ногами перевернули. *Бєх.*
«Проти чванькуватих.»

Святий та Божий! свічки поїв, а поночі свдять. *Кон., К., Бєх.*

Як не по правді робить, та ще й виправляецця.

Рукою (на молитві) махаеш, а думкою скрізь лігаеш. *Кє.*

Постава свята, а сумління злодійське. *Ил.*
На Бога дивицьця, а чорта бачить. *Бр.*

180. Борода, як у владики, а сумління як у шибеника. *Ил.*

Борода, як у пса, а зуби, як у собаки. *Ст. 36.*

Показує дорогу, а сам в болото лізе. *Ил.*

Щодень Бога хвалять а що день людей дурить. *Проск.*

Коли те СВЯТО буде! *Проск., Л.*

185. У Бога щодня празник! *Ліс.*

187. Сьогодні не празник, а ти нам не визнаєш.

188. Празник ⁽¹⁾ — Іван Вразник! *Л.*

⁽¹⁾ От тобі празник. *Не.*
190. «А чом ви, хлопці, не орете?» — «Та, дядьку, свято». — «Яке свято?» — «Чересло й леміш знято.» *Зал. (I, 416).* — «Чи сьогодні свято?» — «Свято! леміш та чересло знято... будьте здорові — піст, бачете! *Кон.* — Часом и в будень ліпше, ніж у свято — аби чого не знято. *Пр. в Ст. 36.*

Три дні заходу, а день празнику. *Кон., К., Бєр., [Пир].*

Хто святові рад, то й до світа нап'єецця ⁽¹⁾. *Л.*

⁽¹⁾ п'як. *Б.*

ЧОРТ чорний, а біс рабенький. *Гр.*

Чорт не спить, але людей зводить. *Ил.*

Чорт в горах перевертає. *Проск.*

Хвба не чорт, щоб не спокусав! *Бр. —*

Чорт кого не підмане! *Проск.*

Чорт задану боїцця. *Проск.*

Питався чортъ баби: «Що о Бозі люде говорять?» — «Славлять, величають!» — «А що о мені?» — «Якось вас дуже на зуби взяли!» *Ил.*

Що то за ПЕКЛО, що тепло! *Бєх.*

200. У пеклі все тепло, а пойді в рай, то и дровами дбай. *Б.* — Як ити в рай, так и дров дбай; а як у пекло, так и так тепло.

До Бога важкий шлях, а до пекла праше- сенький. *Гат.*

ЧЕРНЕЧА злоба до гроба. *Бал.*

Не одної магері діти (ченці). *Ил.*

Не жені, и не дітам збірати (до ченців и до Запорожців). *Кл.*

Чорна ⁽¹⁾ риза ⁽²⁾ не сває, а біла в оріх не введе ⁽³⁾. *Ліс.*

⁽¹⁾ Чорная. *Ст. 36;* ⁽²⁾ оджа. *Кон.;* ⁽³⁾ и не погубить біла, *Ст. 36.*

Як риби без води, так черню без мана- ствря. *Ст. 36.*

Попів гудьмо, а попамі будьмо. *Кон., К.*

Коли маеш сто кіп, то будеш піп. *В., Цєд., Збр. Лаз.* — Як сто кіп, так и піп. *Ст. 36.*

Піп — золотий спів. *Кон.*

210. На те піп посвятився, щоб по церкві крутився. *Проск.*

Піп у хвіртку, а чорт у дірку. *У.*

212. Піп живе з олтаря, а писар з кадамаря. *Проск.*

214. Біда на престолі, коли нема нічого в стодолі. *Ил.*

216. Чні ворота мнеш, а попових не мнеш. *Бєр.*

Шертъ-верть, бери чверть — вишлю ро- ковє. *Ст. 36.*

218. Попа одним обідом не нагодуєш. *Зєд.*

222. Гудимо попа, а піп як ягода. *Гр.*

Піп аси, а гріх аси. *Проск.*

Од попа з церкви, од попаді з хати. *Кон.*

225. Нема луднішого од чорта: люде аза- чуть, а він співає. *Пир.*

229. Не вімі й Богу бавнуть. *Кон.*

231. У ВОРОЖКИ хліба трошки. *Ил.*

Ворожка з бісом накладає. *Кл.*

Хто ворожить, той душею наложить. *Кєс.*

Не так буде, як ворожка шепче; а так буде, як Бог дасть. *Пир.*

Гірша ВІДЬМА вчена, як родима. *Л., Б.*

Сонце світить, дощик кровит, чарівниця масло робить. *Ил.*

Коли місяць в серп, то чарівниці ідуть на грянці. *Ил.*

Та він щось зна. *Л., Кон.*

Відмак и непевний. *Б.*

240. Упир и непевний усім відьмам родич кривний. *Б.*

Баба Яга — косяная нога. *Пос.* — ...косяная нога, с... жилина, ... стражена. *Лист. (II, 251).*

Баба сім миль за пекла (така зла). *Кон., К.*

Баба з пекла родом. *Ил.*

Що втну, не перетну (приговорка ві- дємська). *Макс.*

Кли б не тирлич, був би я твій павич
(каже перелестник-чорт — любі дівчині, но-
ли має протв ёго зілля тирлич при собі).
Нос.

Терлич! приклич! *Нос.* — Терлич, терлич!
мого милого (!) приклич. *Коз.* — Терлич, тер-
личі десятох приклич; аз десятох—дев'ятох,
а з дев'ятох—восьмерох, а з восьмерох—се-
мерох; а з семерох—шестерох, а з шесте-
рох—п'ятерох, а з п'ятерох—чотирох, а в
чотирох—трох, а з трох—двох, а з двох—
одного та доброго. *Кв. (II, 121).*

Примовляють так, варючи тирлич —
приворотне зілля. Як дуже зілля ви-
пить—милій поверх дерева летить; як
не дуже — о половині дерева я так
поб'єзця! *Див. Зап. (I, 39).* — (!) сім
хлопців. *Збр. Лаз.*

Чи убрів, чи наряжено. *Ст. 36.*

Чи я вжила, чи я збрила, чи мені нара-
жено: *Сум.*

Зиподіано (!). *Л., Пир.*

Чарам, то-що.— (!) Пороблено. *Пир., Л.*

250. Протір (!) дано. *Л.*

Собаці дають злодії, або так лихі лю-
де. (!) Проторг. *Пир., Коз.*

Навхрест у стіні вибито (розлучниці виб'є,
от чоловік жінку виб'є). *Пир.*

Вданія (давання) гірше тругизни. *Вр.*

Бабські ЗАБУВОНІ. *Лів.*

Щоб дівниці не текла, а хазайка весела
була; щоб хазайка не засипала, до корови
рано вставала; щоб корова стояла та баг-
ато молока давала (замочування дівниці в Пе-
трівку, в перший понеділок). *Макс.*

Як сей дѣн виходить, то щоб до мене усі
люде виходились, та мене сватала (примо-
вляють дівчата, мнючесь зеленим лѣном з
тах зернят, що птиця упустила з рота на
перехресті). *Коз.*

Нехай же іде Грек з винами, з пивами та
в наду квашу (кажуть, зтерши квашу). *Черн.*

Як густо сей пояс в'язався, щоб так и мої
угорочки густо в'язались в огудині. *Макс.*

Побачивши царяві цвіт на угірках
або на гарбузах, примовляють так и пе-
рев'язують червоною жичкою, з пояса
вземкиною. Роблять се на царя Кон-
стантина и Оленя, 21 квітня.

Як густо сей ячляк в'язався, щоб так и мої
огурки густо в'язались в огудині. *Макс.*

Коли йде пустовіт, то шукають ли-
товського люда, волають ногою на
город и шнуряють на градку, так при-
мовляючи.

Як не може по світу голе ходити, щоб так
не могли горобці совишників псти. *Макс.*

Треба, з снєю примовкою, оббігти го-

лому, у ночі, грядки, трімаючи в руках
полянцю-забудьку, що з усього печева
сама зосталася в печі забута.

260. Так вас всіх буду драги, як будете
на просо лігати (вбиваючи горобця, каже).
Войц.

Дай же, Боже, час добрий, щоб моя ка-
пусточка приймалась в головку складалась
(примовляють за першою росадиною, на Ива-
на Головатого, 25 травня, держучи її в руці)!
Щоб моя капусточка була из кореня коре-
нистая, и из листу головистая (голову собі
обиймаючи и б'ючыся у поля)! щоб не ро-
сла високо, а росла широко (присідаючи)!
Щоб була туга, як коліно (посидівши и при-
давивши коліном)! щоб була туга, як камі-
нець, головата, як горщок, а біза, як платок
(посадивши вже росаду, накривши її горш-
ком, на горщок поклавши камінця, а поверх
білу хустку). *Макс.*

Святий Андрію, на тобі конопельки сію;
дай, Боже, знати, з ким буду весілля грати.
Збр. Лаз.

Мишко, мишко! (!) на тобі кістані зуби,
дай мені залізні. *Л.*

Закидаючи, черевь голову, зуба, що
вилав.— (!) Мишла, мишла! *Арт. Шей.*

Пересядься, морозе! (Як великий мороз,
треба налічити 12 листів, сі слова примов-
ляючи за кожним: на дванадцятого листівні
мороз и пересядецца). *Коз., Ном.*

Не йди мороз ні на жито, ні на пшеницю,
ні на яку пашницю. *Збр. Лаз.*

266. Ластівко, ластівко! на тобі веснянки,
дай мені білянки. *Збр. Шей.*

Хто має ластовиння на вику, то, по-
бачивши весною вперше ластівку, так
примовляє, а потім умивається, щоб не
було того ластовиння.

268. Молодик-молодик! в тебе роги золоті;
твоім рогам не стоять, моім зубам не болить!
Арт., Шей.

Молодик-гвоздик! тобі роги красні, мені очі
ясні. *Рад., Пир., Мар. В.* — ...тобі на упов-
ня, мені на здоров'я; тобі круті роги, мені
чорні брови. *Б.* — Місяцеві золоті роги, а
намъ щастя и здоров'я; місяцеві на підпов-
ня, намъ на щастя и на здоров'я. *Бер.*

270. Сліпий родився, на небо не дивився;
сліпий не баче, мене не займе. *Р.* — Сліпий
уродився, сліпий и згинеш (примовляють «як
кутюги сув'їдця, ті собаки опадуть»). *Бр.*

А де ви тоді були, як Ісус Христос на
Йордані хрестивсь? (кажуть на вовків, як
здибає само у лісі: вовки повтікають). *Д.*

Сам Ісус Христос йде попереду, а я за
Ісусом Христом позаду: що Ісусу Христу
попереду, то мені позаду (як-ночною добою)

у пущі йде само. Мати казала: «Не бійся, куди йдеш! скажи молитву цю, та й не бійся!» Сич.

273. Чорте, чорте! ⁽¹⁾ на твоє, оддай ⁽²⁾ мое. Об.—Верни ⁽³⁾ мое, візьми своє. *Ном.*

Як що загублять и шукають, то так приволяють.—⁽¹⁾ Чорт, чорт! Б. ⁽²⁾ дай. ⁽³⁾ віддай.

275. Чортюк-чортюк, не ламай кісток! ти з води, а в воду. *Пер.*—Чортюк-чортюк, не полічи моїх кісток! *Вас.*

«А що мати варила?»—«Борщ та полинь... от вам полинь, сама ти язгнй!» (Русавки поглиню боляцда.) *Макс.*

«От вам петрушка!» (кинуть русавкам петрушку у воду, промовивши сі слова, то вони почнуть зараз лоскотати).—«Ти ж наша душка!» (Русавки так дякують за петрушку). *Макс.*

От вам м'ята! (як сказати так русавкам, то вони: «Ти ж наша мати!» або: «тут тобі и хата!») *Макс., Л., Гр.*

Калі-буд-буд! дайте мені волосинку зарізати та дитинку («од русавок»). *Рад.*

280. Ух, ух! солом'яний дух! мене мати породила, нехрищену положила (підби русавки Ключаннина святнами вигукують). *Макс.*

Люде йдуть з пасками, а я узуюся и убогуса, так як за пасками, и йду на город. *Вед.*

«То такі плантувати єсть, що воно по планетах знає, коли на що сіяти.»

Не чисть мене до живого, то збавлю тебе од всього злого (часник треба носити у кишені, вкуні з грошима. *Гр.*). *Єкс.*

В кого діти мруть, то треба тому брати кумів встрічних. *Збр. Шей.*

Як кого нападе бгуд, нехай згадає в який день було Різдво, візьме землі спід ніг и посилає собі на голову. *Збр. Шей.*

Надіть сорочку пазухою назад (од переполоху). *Чор. Рад. (218).*

Дівка не повинна їсти усього близнята — яблука там, чи-що, бо буде вагоніть усе близнятами: як травицця її таке близня, половинку нехай їсть, а половинку нехай оддасть кому другому. *Збр. Шей.*

Як синицця хто з померших, то треба на часточку дати, щоб очей не дерло. *Коз.*

Як вилуцацця гусята або каченята, то, щоб здорові росли, гніздо и шкаларущу вносять на воду. *Ос. 10 (XVI, 48).*

Як під вперше скаже (ще в притворі) «Христос воскрес», як Христа дочитаюцця, то, не отказуючи йому «во истину воскрес», — побажай чого: так и станецця. *Ос. 10 (XVI, 52).*

290. Ховаючи втодценна, поливають ёго водою—щоб дощ бур. *Ос. 10 (XVI, 48).*

291. Під бороною з залізницми або осиковими зубцями можна виховати пса віщука—*арчука. Збр. Шей.*

297. Э поховані над дорогами, то чумаки, то разні прохожаці: на їх могилы жаден, хто йде або їде, полінце, скіпку, траву, або грудку землі видають — будім би то й самі помогали ховати. *Зам. (II, 288).*

Як покривають молоду (на Подолі скривати не водять в церков, а роблять се дома, завиваючи в намітку), садовлять на ослин, чи що, а під ослоном відро з водою, щоб здорові були, як вода. *Ос. 10 (XVI, 40).*

На воду виносять першу шкаларущу з пшавок и крашавок: вона погливе до Рахманів и скаже їм Великдень. *Ос. 10 (XVI, 48).*

300. Щоб удалась капуста, то треба зачиняти шафкувати на сьмім дні, як молодик настане. *Зам. (II, 42).*

301. Швець конилом ⁽¹⁾ перекинув. *Ліс.*

Кажуть, як усі, в розмові, ушукнуть. — ⁽¹⁾ хату. *Ном.*

303. Боїцця, щоб ёму заець дороги не цербіг. *Іл.*

З порожніми відрами. *Пир., Л.*

Ушовні перейшла. *Пир.*

Свербить, та й свербить долона... Думаю—чого? *Ком.*—Свербить долона проти чогоось. *Пир.*

Хто волохатий, той буде багатий. *Іл.*

Буде дощ, бо Жиди волохатці. *Іл.*

Ластівки змітають, годивну обіцають. *Ост.*—...ногоду обіцають. *Іл.*

310. Як коси довгі, то и зіма довга. *Ком.*

Коса сминача, що коле нечички, довгенька: як товща як серцю, то зіма велика буде а осени; як товща як хвосту, то навпослі; а як рівна коса—рівна зіма.

Як синицця білка, то хтось прибіецця (приїде в гості). *Збр. Шей.*

Не на вміршого! (Як у мерця очі незаплющені — на вміршого, а заплющені — ні). *Ном.*

Як миша їсть вблот, так буде хліб дорог; а як гузир, то нема дорога. *Пир., Ком.*

Мотки, комарі, мухи и д. завелись в шепелу, що запалив и по вітру пустив змія Кирило Коженъяка. *Зам. (II, 50).*

Гива тим червиль, що кілками з неї Христа мучили. *Ос. 10 (XVI, 52).*

316. Осичина тим трусцяцця, що на її Смаріёт повісився; другі кажуть, що він на бузині повісився и тим вона не годивця для постройки (в бузинку чорт живе). *Ос. 10 (XVI, 53).*

329. ТАК ГОДИЦЦЯ. Л., Пыр.

320. Дай, Боже, на пожиток (як колють кабана. «Один дурень сказав: *Боже поможи, так сміявся з ёго, поки я вмер—не забу-ди!»*) *Рад.*

Кукуріку на свою голову (як курка засні-ва, то вона віщує біду!) *Кон.*

На (1) свою голову (на нависний проклён, на собаку як впе в д.) *Л., Пир., О., Кр.*

(1) Бреше на. *Гат.*

Тік (1) прятік, починак (2) приволик. *Черк., Черн. [Зв. Бер., Б.]*

«Ото у нас Відохрищ, а другого дня Івана Хрестителя, а на третій день Івана Предтечі, а на четвертий — и втік, и прятік, и починак приволик». *Бр.* Кажуть так, сідаючи за гребінь на проводах.— (1) Утік. *Вас.* (2) починак.

Бусень, бусень! на тобі голвоту, а ти мені жита копу. *Збр. Лаз.*

Примовляе дівтора, на Благовіщення, показуючи буслеві свячені хлібці.

Крон (1) сію. *Макс.*

Як побачать весною вперше ластівку, то так примовляють, кидаючи на градку зміньку землі: там виросте кріп.— (1) Окріп. *Гр.*

Гуси, гуси! нате вам на гніздечко, а нам на здоров'ячко (1). *Прав., Ниж., Лів., Арт. Шей.*

Примовляють, побачивши весною вперше диких гусей и кидаючи їм соломку, або що.— (1) Гуси, гуси! вам на гніздо, а нам на тепло (або на добро). *Гр.*

Гусі, гусі! зав'яжу вам дорогу, щоб не втрапили додому (дівтора на летучих диких гусей). *Нос.*—Гусі, гусі! колесом, червоним носом! (щоб то дикі гуси, почувши їх, закрутилися на однім місці). *Нос. [Арт. Шей.]*

Патна дорога (як одітають гуси дикі в' осени!) *Нос.*—Путём дорога!

На тобі, ластовко, на гніздо (те ж, як и гусям, кидаючи землею). *Макс.*

330. Оси, осі, які ви тупоносі! принесіть мені меду. *Б.*

Топчу, топчу ряс; дай, Боже, потоптати и того року (1) діждати. *Бр.*

Примовляють, топчуги весною ряс.— (1) году. *Кон.*

Щоб на той год діждати ону топтати (се б то, и з сном так, як з рясом). *Нос.*

Дош, дош, перестань: я піду на раштань (1), Богу молицьця, Христу поклонницьця. *Арт. Шей.*

(1) в Хварастань. *Арт. Шей.*; Дош, дош, пропусти, я поїду в три кусты.

Не йди, дощико, дам ти борщико; поставлю на дубоньці, прилетять три голубоньці; та возьмуть ти на крилонька, занесуть ти в чужаньку. *Ром.*—Дощику, дощико! зварю

тобі борщико, в новенькому горщико. поставлю на дубочку: дубочок схитнувся, а дощик ливується—цебром, відром, дівничкою, над нашою пашничкою (1). *Л., Макс.*—...поставлю на дуба, люни як з луба. *Арт. Шей.*—Йди, йди, дощико, зварю тобі борщико: чи на дощ, чи на сонечко? очина, Боже, оконечко!.. Дай, Боже, дощик — цебром, відром, дощичею. *Вас.*

(1) ...в зеленому горщико: сікни, рубни, дівничкою, холодною водичкою. *Коз.* ...в земному горщико, тільки не йди. *Коз.* ...в маленькому горщико: тобі борщ, мені каша. *К.* ...наварю я борщико: будем борщик їсти, перестанем кисти. *Бр.*

Бий, дзвоне, бий! хмару розбий! Нехай хмари на Татарі, а сонечко на хрестане! Бий, дзвоне, бий, хмару розбий. *Макс.*

Коте, коте! вливай воду, на колоду, чи на грім, чи на дощ, чи на блискавку (1). *Л.* —Годе, годе! вливай води — чи на дощ, чи на погоду. *Арт. Шей.*

«Я, купуючись, набереця води в ухо, то стане на одну ногу, відповідно тому ухові, перехилить голову и скаже на тій нові, примовляе». *К.*—«Скупавшись, як набіжить води в уха, кажуть так, хлючи голову то на той, то на той бік, уха долонями накривши. Коли на долоні сухо, до то на блискавку и зірницю». *Макс.*—Скільки мені траплялось бачить, то сих слів не примовляють, як набереця води в уха: тоді смачуть тільки на 'дні нові, — от, як про *Кіис* розказано. Сі слова примовляють, зкупавшись,—просто, щоб довідацьця, чи буде грім, чи дощ, чи блискавка; и в таким разі роблять, як каже д. *Максимович*. Коли на долоні сухо—на грім; коли мокро—на дощ; коли ні сухо, ні мокро, а блищить тільки,—на блискавку. *Ном.*—(1) на блискавицю. *Кан., К.*; чи на мене молодую, як на ластівку (дівчата гадають). *Макс.*

Сонечко, сонечко! виглянь у віконечко: твої дітоньки плачуть, істоньки хочуть. *Арт. Шей.*—Сонечко, сонечко! очини Боже віконечко—подивимось, чи далеко Татарі йдуть. *Ном.*—Сонечко, сонечко! очини віконечко. *Нос.*—Сонечко, сонечко, скажи, віткіля Татарі йдуть. *Гад.*

Як почнуть хмарки набігать,—дівтора, піймавши сонечко (Вому хоріану), перенускають ёго в руки, примовляючи ті слова. Яз що воно скоро знімецьця и полетить—незабором соняшно буде; як же висовує тільки крилиця, а не знімаєцьця, погода буде така, що засталицьця оде на соняшно, та и знову хмарки. *Ном.*

Пані свіргунський! идіть, я буду орати, а ви будете поганяти (крячать хлопцята, найшовши пірку полёвого цвіркуна). *Арт. Шей.*

Комашки, комашки, ховайте подушки, бо Татаре йдуть. *Збр. Лаз.* — Мурашки, мурашки, поховайте подушки в д. *Арт. Шей.* — Муравья, муравья! он Татаре йдуть, ваших дітей поріжуть і ваші подушки заберуть. *Ос. 5 (V, 16).*

340. Гайку, гайку, дай гриба і бабку! сирожку з добру діжку, красноголовця з доброго молодця (молодь вигукує, шукаючи гриба). *Пер., О.*

Морозе, морозе, иди куті істи! *Л. (Н.)*

Будте здорови з колядою! *Кан., К., Дуб.*

Узвар на базар, а кутя на покутя ⁽¹⁾. *Л., Ёвх.*

⁽¹⁾ а кутю на покутю. *Пир.*

Гоя колада (діти примовляють, кидаючи у міх коляду). *Підл.*

Просили батько і мати і я вашеді прошу на ці чесні дари ⁽¹⁾ (примовляють, як прижесуть *вечерю* — на Кутю). *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ на цю свату вечеру. *Шей.*

Віншую вас з цим Новим роком, щоби вам вилізила кутя боком. *Збр. Шей.*

Сійся, родися, жито-пшениця, всіляка пашениця. На щастя, на здоровля, на той Новий рік, щоб було ліше, як торік (посівалинка). *Арт. Шей.*

Верба б'є, не я б'ю ⁽¹⁾, за тиждень Великдень. Будь великий, як верба, а здоровий, як вода, а багатий, як земля. *Л., [Пир.]* — Не я б'ю, верба б'є — яка? святая. *Ис.*

⁽¹⁾ Верба хліс, бий до сліз! Не я б'ю, верба б'є. *Макс.*

249. «Христос воскрес!» — «Во истину воскрес!» (здоровляюцца так на Великдень). *Ск.* — Дождалисьмо паски, а за тим а залі ⁽¹⁾ дождемо в Божої ласки. *Ст. 36.*

Є старосвіцкі вірші для христування: «Христос воскрес, рад мир увесь, діждалися Божої паски і д. *Ном.* — ⁽¹⁾ а далі. *Б.*

251. Нехай над ним ⁽¹⁾ земля пером ⁽²⁾! *Пр., О., Ёвх.* — Нехай йому земля легка! *Бр., Нов.*

⁽¹⁾ йому. *Бр., Б.* ⁽²⁾ пером стане, що добрий був. *Бр.*

Царство небесне (им'ярек)! пером земля над ним! нехай со святими починає та й нас дожидає! (примовляють, як ідуть коляво). *Зал. (II, 286).*

Царство небесне, вічний покій переставшійся душі (кажуть, як почують, що давають по душі). *Зал. (II, 286).*

Нехай з Богом спочиває (як скажуть, що хто вмер)! *Проск.*

Легко ⁽¹⁾ лежать! *Прав., Ниж., Сл., Лів.*

⁽¹⁾ Хай легко. *Пир., Кон.*

Легко йому лежать, пером землю держать. *Ос. 10 (XVI, 28).*

Хай вона нашим дітям сницця. (добрим пом'янув небожку)! *Г. Бар.*

Нехай вона своєму роду сницця (про любу людину, що далеко). *Пир., Пер.*

Дай вам, Боже, легко лежати і Христа в очі видати (на могилах на поминальниці). *Не.*

360. Колом йому в спину (як що вмерло непевне)! *Нові.*

На Подолі хлоп'ята стукають довбешками в дзвіницю на Страсті, як дзвонять. *Ос. 10 (XVI, 49).*

362. На Подолі, на Ділянках, парубки розводять огнище, де-небудь не далеко од церкви. *Ос. 10 (XVI, 57).*

365. Дай, Боже, легенько вигнати. *Бр.*

Нехай тобі легше! *Пир.*

Хто мене пом'янує, щоб кий не минує (дуже гікнуло)! *Нос.*

Як би не зуби, та не губи, була б душа на дубі. *Рад.*

Як хто дуже гікне, жартують.

Так хтось згадав, що вчорашній барц відрігнувся. *Ёвх.*

370. На здоров'я! (як чхне). *Лів.*

На здоров'я, на сто літ свячої пасти! *Пир., Пер.*

На здоров'я! спичка в нісі! *Кон.* — Спичка в нісі! *Лів. [П., У.]* — ...та пара ⁽¹⁾ коліс, та шматок ⁽²⁾ осі, щоб кругило ⁽³⁾ в носі ⁽⁴⁾. *Зв., Бер.* — Спичка в нісі, болячка в спинаку, — поздоровляю, як скажену собаку. *Пер.*

⁽¹⁾ четверо. *Пер.* ⁽²⁾ половина. *Л.;* и и чотири. *С., Р.* ⁽³⁾ круглий чорти. *С., Рад.* ⁽⁴⁾ день и ніч у носі. *Пер.*

Спичка в нісі, а вам лахвал! *Пир.*

Ні вроку. Об. — Не вроку ім! *Пир., Б.* — Ну, ість! ні вроку ⁽¹⁾. *Бал.*

⁽¹⁾ ні вроку тебе! *Бр.*

Дай, Боже, наперед лучче (як хвалився, що, мов, пайдить)! *О.*

Великий рости ⁽¹⁾! *Прав. Ниж., Лів.* — ...щасливий будь. *К., О.* — Нехай великий росте! *Кон., Х.* — ...та щасливий буде ⁽²⁾! *П., Прав. Ниж., В., Лів.* — Нехай ім Бог зростить. *Кон.*

⁽¹⁾ вирости. *Прав. Ниж., П. В.* ⁽²⁾ та многолітний буде, щасливий. *Бр.*

ЧУЄ щось ДУША, та мені не каже. *Л., Ст. 36.*

Снуецця мї перед очі — як вдень, так вночі. *Ил.*

И птиця не злетить (віщує лихо, буде лихо). *Пир.*

380. Се не перед добром! *Ном.*

Од Бога, так хвалить Бога, а од лихого, так нехай воно на собі обачить. *Рад.*

Широкий СВІТ. *Пир.*

Глянеш по Божому світу! *Кон.*

Ніхто не знає о Божім світі. *Г.*

Кілько світа, тільки я дива. *Г., П.*

Хто в світі не бував, той и дива не видав. *Ск.*—... той чуда и дива не видав. *Г.*

У Бога світа багачко. *Пир.*

Початок и не можна знать, відкіля узався. *Бєх.*

Ніхто не може світа пережити. *Кл.*

390. Мири вічностю ся здавня називають.

Як буде місяць чернець, то буде и світу конець. *Макс.*

Як ся зійде Стрий и Ломець (ріки), то буде світу конець. *Ил.*

Усе тіль минуца: одна річ живуща—світ з Богом. *К.*

Нема тві драбини, щоб до неба достала. *Л., Пир.*

Як небесна височина, так морська глибина. *Бєх.*

Що світа, то и мира. *Ил.*

Як світ великий, так різне на ним буває.

Проск.—Буває різне на світі.

Що світ, так и люде. *Не.*

Що той чоловік в Бога за зыр—не знаємо. *Ст. Зб.*

400. Чи шмак, чи хом'як, чи веренелида: що нова за птиця (про чоловіка)? *Пир., Ч.*

Земля—шатт. *Макс.*

Свата искра. *К.*

Чи Бог світлость доточив?—Огнем. *Збр. Лаз.*

И скотина розумна, даром що не говорить. *Пир., Н.*

Срібло ⁽¹⁾ чертове ребро. *Бєр.*

⁽¹⁾ Сребро. *Рад.*

Орел летить найвище, а хрін росте найглибше. *Лаз.*

Дорогий товар знід землі йде (метал). *Бєх.*

Божа пташка (бджола). *Хат. (184).*

410. Камінь росте без коріня. *П., Л.*

Гнів Божій! *Пир.*

Лютий питаєцца, чи добреобутий. *Збр. Лаз.*—

Марець третяку бичу ріг зломить. *Ст. Зб.*

Як прийде Марець, то обмерзне старцю палець. *О.*— Як настане Марець, так замерзне під тинном старець. *Б.*

На Сорок Святих сорока сорок наличок в гніздо положить (9-го Березіля). *О.*— На Сорок Святих школяр несе вчителєві сорок бубляків (або: кнвшів и д.). *Ном.*

З Сорока Святих сорок морозів буде.

Макс.

На Теплаго Олекся (17 Березіля) шука риба лід хвостом розбиває. *Пир.*

До первого грому земля не размерзаєцца. *Пир.*— ... не ростворицца. *О.*

На Благовіщення (25-го Березіля) и птиця ⁽¹⁾ гнізда не вьє. *Пир.*

⁽¹⁾ не несєцца и кубла не вьє. *О.*

На благовіщнім тижні вдовин плуг. *Макс.*

420. Пз благовісного телеги ⁽¹⁾ добра не ждати. *Пир.*

⁽¹⁾ игнати. *Макс.*

Благовісне яйце ⁽¹⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ коко. *Бр.*

Який день на Благовіщення, такпя на Великдень. *Збр. Шєд.*

Середохресна неділя; Хрестці (печуть и идять хрести, а один ховають, поки ищеницю сїять). *Ном.*

Похвала похвалицца, а Вербна поставицца, а Біленька и поблять. *Бр.*

На Похвалу ⁽¹⁾ сорока яйцем похвалицца. *Макс.*— На Похвалу птиця похвалицца першим лєчком. *Бєх.*

⁽¹⁾ На Похвальну суботу. *О.*

Прийде Вєрбница ⁽¹⁾, назад ⁽²⁾ зїма вернецца. *Бр.*— Вєрбич ⁽³⁾, три кожухи табрич ⁽⁴⁾. *Лаз.*

Вєрбу ламлють—з того холодний вїтер зриваєцца. *Бр.*— ⁽¹⁾ Вєрбница. *Лаз.*

⁽²⁾ Лаз., *Збр. Лаз.* ⁽³⁾ Як прийде Вєрбич. *Б.* ⁽⁴⁾ тєрбич.

Чистий четвер (на Білому тижні; вранці кушаюцца). *Ном.*

К Великдню сороцка хоч лихенька, аби біленька, а к Рїзду хоч сирова ⁽¹⁾, аби нова. *Лаз.*

⁽¹⁾ сурова. *Бр., Рад.*

МІСЯЦЬ Лютець питає, чи обутий; місяць Марець з трояка бика ріг збиває. *Ж., Слуц.*—

На Великдень на радість стріляють. *Кл.*
430. От пробі — Великдень! а він зовсім не великий. *Ном.*

Ніби то баба так сказала. Щоб довідацьця, чи він справді великий, — у погреб залігла и там цілий день прала починаи: направа, як и аби-коли.

Коли на Мартина (14-го Квітня) буде хороша година, то буде хороше на людей и на урожай. *Бєх.*

На Мартина треба піти в ліс, знайти жолудик и подивицьця: як що він вохкий и є в нєму мошки, то сподівайсь якої пошести на людей.

Догодуй бджолу до Івана (Верхопечерника, 19-го Квітня), те нараде тебе, як пана. *Бєх.*

Годуй мене до Івана, а я зроблю тебе пана (буцим, бжолка казала). *Не. [Пр., Кон].*

Святий Юрій (23-го Квітня) по полю ходить ⁽¹⁾, хліб-жито родить ⁽²⁾. *Лаз.*

⁽¹⁾ ходив. *Збр. Лаз.* ⁽²⁾ родив.

Святий Юр звіра пасе (вовків). *Макс.*
Юрова собака (вовк).

На Юр'я ворона у житі сховаецця *Зе., Дуб., Пыр., [Бєх.]*. — На Юра сховаецця у житі кура. *Бєх.*

Коли сховаецця в житі ворона (на Юрі), то буде урожайне літо; а як горобцю по коліна, то буде лихе літо. *Макс.*

Як піде дощ на Юр'я, то буде хліб и в дурня. *Р.*

Коли закує (зозула) до Юр'я на голе дерево, то буде голодне літо; а як на лист, то буде поліття. *Макс.*

440. На Юрі сїна вивь, та й вила закинь. *З., Гл.* — До Юрі догодуй скотину, та й вила закинь. *Бєх.* — До Юр'я сїна и в дурня, а на Миколу подавай та й вила поховай. *Рад.* — На Юр'я повинна бути паша и в дурня. *Дуб., [Прав. Ниж.].*

У дурня до Юр'я, у розумного далі. *Коз.* — У дурня сїна стане до Юр'я, а у розумного до Миколи. *Бєх.*

До Юр'я б'ють дурня, а по Юр'ї б'ють и розумного. *Не.*

Коли на Громницю півень не нап'ецця водиці, то на Юр'ю віл не наїсцяя травиці. *Бр., Кобр.*

На Св. Марка (25-го Квітня) ранній овес, а пізня татарка (арнаутка). *Бєх.*

Почкай же, Маю, а ж и тобі придбаю! *Гар.*

Наче Березіль казав Травневі, що той довго не приходив; а примовляють так тоді, як Травень завіє холодом.

Сухий Марець, мокрий Май — буде жито коби (як-би) гай. *Ил.* — Теплий Адрієль, мокрий Май — буде хліб, як гай. *Б.* — Як

мокий Адрель, а сухий Май, то буде а клунях рай. *Бєх.*

Май — волам дай ⁽¹⁾, сам на піч утікай. *Кобр.*

⁽¹⁾ бидлу дай, а. *Збр. Лаз.*

Коли місяць ⁽¹⁾ Май — кождий ⁽²⁾ собі ⁽³⁾ дбай. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Прийде. *Л.*; Прийшов. *Рад.*; Як настане. *Бр.* ⁽²⁾ усяк. *Рад., Л.*; то тоді всяке. *Бр.* ⁽³⁾ для себе.

Як випадуть в Май три дощі добрих, то дадуть хліба на три годі. *Макс.*

450. Хто в Май звінчаецця, буде вік маяцьця. *Макс., Бєх.*

На Гліба — Бориса ⁽¹⁾ (2-го Травня) до хліба бериса. *Прав.*

⁽¹⁾ На Петра. *Нем.*

До Миколи ⁽¹⁾ ніколи не сій гречки, не стрижи овечки. *Л., Пыр., [Збр. Лаз.]*

⁽¹⁾ До Дмитра Бер. (Миколи 9-го, а Дмитра 15-го Травня).

Св. Микола не поставить кола. *Кам., К.*
До весняного Миколи не можна купацьця, бо з чоловіка верба виросте. *Макс.*

Симона Зилота (10-го Травня; вілля збірають). *Ном.*

456. Переплавна (або: Права) середа. *Збр. Лаз.*

Преполовенне; починають купацьця.

458. До Духа не кидайся кожуха. *Об.* —... по Святим Дусі та все в кожусі ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ а як прийде Дух, то й кожух. *Гл.*; а мене Дух, надівай другий кожух. *Нос.*

Розгари. *Збр. Лаз.*

На перший день на Ключаних святках дівчата плетуть вінки, а на перший день в Петрівку розплітають.

460. Русали (праве те ж, що и розгари). *Ос. 10 (XVI, 44).*

Навський, русалчий великдень. *Ном.*

В четвєр на Ключанин тиши. В сєй день нічого не сїють и не садять — посухне. Дівчата печуть коржі и з ними (иноді з парубками, а иноді самі) идуть в поле, в жита, співають пісні. По житах дівчата ходять з розплетеними косами.

Петрівка — переднівок. *Бр.*

Петрівка на хліб катівка. *Кон.*

Хліб на Петрівку оцамай. *Ст. Зб.*

Після Івана (Купала) не треба жупана. *Б., Збр. Лаз.*

Коли до Івана просо буде ⁽¹⁾ з ложку, то буде й в ложку. *Рад., Б.*

⁽¹⁾ до Івана проса. *Бєх.*

Петро, коли буде тепло? *Кон.*

Прийшов Петро — вирвав листок; прийшов Ілля — вирвав и два; а прийшов Спас — бери рукавиці про запас; прийшла Пречиста — на дереві чисто; прийшла Покрова —

на дереві голо. *О.* — Прийшов Петро — вищикнув листок; прийшла Ілля — вищикнула два, а прийшов Спас — держи рукавички про запас; прийшла Покрова — покриє не листом, то снігом. *Рад.* — Петро вищикне на дереві первий листок. *Бєх.*

По Петру, то й по теплу. *Бр.*

470. Бабське літо до Петра тільки. *Рад.*

Зузуля мандрикою вдавлялась. *Ном.*

Мандрики вчуть як Петру, з борошна, сиру и кець. Після Петра, чи об Петрі, зузуля перестає жувати, — кажуть мандрикою *одавилась*.

Кумицьця (гулять 29 и 30 Червця: 29 парубки и дівчата, а 30 чоловіки и жінки). *Збр. Лаз.*

473. Як на Макрини (19 Липця) буде дощ, то осінь буде мокра. *Бєх.*

475. До Іллі хмари ходять за вітром, а з Іллі проти вітру *Л.*, *Бєх.*

Як прийде Ілля, так наробить у полі гниля. *Б.* [*Пер., Коз., Збр. Лаз., Ш.*]

Після Іллі нехай рій сядить ⁽¹⁾ на гіллі. *Коз.* — До Іллі гарні рої, а послі Іллі — хоч илюнь на її. *Біл.*

⁽¹⁾ нехай висить. *Не.*; До Іллі рій під гіллі, а по Іллі рій. *Ил.*; Тільки до Іллі добрі рої, а по Іллі понісь рої.

На Гліба и Бориса (24-го Липця) за хліб не бериса. *Ск.*, *Бєх.*

Св. Бориса, сам бережиса (Паликопа). *Ск.* — Св. Бориса сам борониса. *Збр. Шед.*

480. Паликопи (27-го Липця). *Ном.*

Макоотрус, Маковіи (1-го Серпня; мак грустять).

До Спасівки мухи на нава роблять, а в Спасівку на себе. *Л.*, *Кор.*

Спасівка — ласівка; а Петрівка — голодівка. *Бєх.*, [*Кр.*].

Спас — то осінне свято. *Ол.*

Прийшов ⁽¹⁾ Спас, держи рукавички ⁽²⁾ про запас. *Ліс.*, [*Бр., К.*]. — Од Спаса та й рукавичці до нас. *Кобр.*

⁽¹⁾ *Иде. Л.*; *Минув. Н.* ⁽²⁾ *кожух. Бєх.*

На Семена-Юди ⁽¹⁾ (1-го Вресня) боїцца хінь груди. *Лаз.*

1) На Слімеона-Юди. *Ил.*

Прийшла Пречиста (друга), взяла комара нечиста. *Ч.*

Прийде Пречиста — буде по дереві листу чьото. *Бєх.*

Прийшла Пречиста розносе старостів.

490. Покрові! натош хату без дров.

Хто сіє до Покрові, той не має що дати корові. *Г.*, *Прав.*

Пройшла ⁽¹⁾ уже й Покрова — зарева ⁽²⁾ дівка, як корова. *Бер. [Л., Біл.]*

⁽¹⁾ *Прийшла. Збр. Лаз.* ⁽²⁾ *Прийшла Покрова — зарево. Бєх.*

Святая Покрівонько, покрий мені голівоньку. *Ном.*, [*Бєх.*] — ... землю листочком, а голівоньку платочком. *Сл.* — ... голівоньку: не стійкою. не квіткою. а чесною наміткою. — ... голівоньку: хоч ганчіркою, аби я була жіною. *Кон.* — Покрів моя, Покровонько, покрий мою голівоньку. *К.*, *Бер*

Покрова всю землю листом покрива. *Не.* — Покрова листом покриє. *Бр.* — Покрова уською похова. *Кобр.*

На Св. Луки (певно 18-го Паздерника) нема хліба, а ні муки. *Ил.*

Ох, Св. Парасковія (Параски и Парафечки 14 и 28 Паздерника)! дай жениха по-сворія! *К.*

497. До Дмитра ⁽¹⁾ (26-го Паздерника) дівка хитра. *Зв.* — До Дмитра ⁽²⁾ дівка хитра, а ⁽³⁾ по Дмитрі ⁽⁴⁾ хоч комін ⁽⁵⁾ витри ⁽⁶⁾. *Ос. 24 (XVIII, 107).* *Збр. Лаз.* — До Дмитра — «а жошка, бо та перескочу!», а по Дмитрі — «а kota, бо та наздопчу!» *Ил.*

⁽¹⁾ До Дмитра. *Бер.* ⁽²⁾ До Митра. *Б.*; Лип до Дмитра. *Бєх.* ⁽³⁾ а вже *Б.* ⁽⁴⁾ після Дмитра. *Бр., Прок., К., Рад., Пер., О., Б., Кон., Коба.* ⁽⁵⁾ грубу. *О.*; ноги. *У., К., Рад.*; каглу. *Бєх.*; хець каглу нею. *Прок.* ⁽⁶⁾ обитри. *Рад.*; одуріє. *Пер.*; хитриша. *Кон.*; вже й не хитра? *Бр.*; то стріє собаку, та й питає: «дядюшка, чи ви не в святами?» *Кр.*; то стріє собаку та й питає: «чи не в старости ви, дядьку, идете?» *Коба.*; куди йде ввечері, та стовп стоїть, то вона каже: «добравечір тобі, дядьку.» *Б.*

499. Кузьма-Дем'ян (1-го Листопаду) — Божий коваль. *Макс.*

500. Кузьма и Дем'ян, пошли пам'ять! *Не.* У Пилипівку день до обіда. *Кон.*

Юрій (26-го Листопаду) мості мостить, а Микола гвоздем побиває. *Ст. 36.*

На Яндрія ⁽¹⁾ (30-го Листопаду) вложи руку в засув ⁽²⁾. *Г.*

Ворожба на Андрія на вівцях: як барана пійма через засув, — того року заміж. — ⁽¹⁾ Андрія. *Гамс* ⁽²⁾ засов.

Варвара почі ввірвала. *Полт., [Б., Чер].* — ... а дня приточила. *Ліс.*, [*Бер., Бєх.*].

У Варвари так и ніч уворвали. *Черн.*

Варвара постеле, Сава погладить, а Микола стукне. *М. Марк.*

Варвара заварить, а Сава засолить, а Микола поставить кола. *Дуб., Ж.* — Микола поставить кола. *Бер.* — Варвара заварить, Микола загвоздить, а на Гальки сідай в санки. *Збр. Лаз.*

Варвара мостить, а Сава гвоздять, а Микола крешить. *К., Н.* — Сава мосте, а Микола гвозде. *Новт., [Черн., Біл.].* — Оце Микола поставить кола. *Рад.*

На Ганни — зачатія (9-го Грудня) почи

нають бджоли мед істи *Всх.* — ... починають тічки бігати. *Ном.*

Вовчі тічки; бгають, поки на Водохриста не стрелять на ордаї.

510. На Різдво — обіденця без паски, а про мак — буде й так, а без олію — не зімлію. *Ил.*

Різдво — зло би ся, а Великдень — не снів би ся.

Збираюсь колядувать, як вже й щедрувать пора. *К., Кр.*

На Новий рік прибавилось дня на зачий світ. *Всх.*

514. На Боговзнесенський празник стріляють — очищення од гріх миру извіщають. *Кл.*

516. Тріщи, не тріщи, вже минули Водохрещті. *Об., [Всх.].*

Дми не дми — не к Різдву йде, а к Великодню (ніби Цаган так казав). *Ном.*

Не к Різдву йде, а к Великодню: уночі тріщять, а вдень плещуть ⁽¹⁾. *Чар.*

⁽¹⁾ плещуть. *Б.*

Поки три-п'ять (неділя по Різдві) не мине, вода тепла не буде. *Ил.*

520. На Петра Вериги (16-го Січня) розбиваюцца ⁽¹⁾ криги ⁽²⁾.

⁽¹⁾розбивають. *Нс.*; розбива. *К.* ⁽²⁾ лід.

521. На Стрітєння зима з літом пострічаюцца. *Пир. [Ил.].*

523. На Обрітєння (24-го Лютого) обертаюцца птиці до гнізда хлібороби до плугів, *Всх.* —... обернуцца діти до хліба, а птица до гнізда. *Кол., [Бр., Бер.].*

На пушення, як зав'язано. *Об.*

Тому пушення, хто душі пустицца. *Ст. 36.*

Масляниця — баламутка: обіщала масла й сиру, та не хутко. *К.*

Масниця—напрасниця. *Ст. 36.*

Колодій (понеділок на масниці — од колодок). *Збр. Лаз.*

В Великім пості не ходи в гості. *Ил.*

530. Як НЕДІЛЯ, то й сорочка біла. *Ном.*

Середа — по коліна борода. *Зал.*

Середа?.. нехай не ходить наперед четверга (або: Середа, нехай не трапляецца наперед четверга). *Кр.*

Знає пес середу. *Ил.*

Середа — піст, не треба губи мастить.

В середу постила, а кобилу вкрала.

Четвер середу нагнав на лѣду: як став тащить, аж лід тріщить. *Р.*

Якъ то ёго душа наверхнецца в п'ятницю скоромне істи? *Всх.*

Хто в п'ятницю засміецца, той в неділю буде плакати. *Бер.*

Співання в п'ятницю, а снідання в неділю ніколи не минецца. *Кол.*

540. Чи знає пес п'ятницю! *Ск.* — Пес п'ятниці не знає. *Проск.*

Е, вже посуботило (можно скором істи). *Бр.*

Субота не робота. *Л., Пир., Кол., Сл., Зал.* — ... помий, помаж, та й спати ляж. *Бр.*

У суботу ⁽¹⁾ вся робота. *Бр.*

⁽¹⁾ Пришла субота, а за нею. *Всх.*

Од ЛѢДУ ДО ЛѢДУ (весна, літо, осінь). *Пир., Кол.*

Діду, діду, сій ячмінь! кдай сани, бери віз (ніби пташка на весні щебече). *Бер.*

Покинь ⁽¹⁾ сани візьми ⁽²⁾ віз. *Рад., Пир.* —... та й поїдемо по рогіз. *Л.*

Синиця (хто каже, овсянка) таж на весні каже. — ⁽¹⁾ Телегія! покинь. *Коз.*; кдай. *Бр.* ⁽²⁾ бери.

Весною и в верєб'я пиво. *Ном.*

Ярь (весна) наша отець и мати: хто не посіє, не буде збирати. *Ил.*

Весна днем красна. *Кол.*

550. Летить літо, як кризами. *Хор.*

Лігом и мале піде, то вробить. *Бр.*

Літом и качка прачка. *У., Кан., К.* — ... а зімою и дівка шмаркачка. *Бр.* — Вліті и качка прачка, а всімі и Тереса не берецця.

Літом старець каже: «ва ката ката, нам и на дворі тепло!» *К.*

Лігом — слякн-такій бур'яновець, а хліба буханець, та й сятий чоловік. *Збр. Шей.*

Влітку день — год. *Зал.*

Літо на зіму робить. *Ст. 36., [Кл.]*

Діти, діти! добре з вами вліті, а зімовати, то горювати ⁽¹⁾. *Кан., К.*

⁽¹⁾ а зімою, то об піч головою. *Бр.*

Хто вліті гайнує, той всімі голодує. *Кл.*

Лігом ніжкою ⁽¹⁾, а зімою ручкою ⁽²⁾. *Гад.* — Літомъ одгрібають ногами, а всім, брали б руками, та не будеть часом того часу. *Ст. 36.* — Що одмітаємо в час літній ногами, тоє з охотою б всімі и руками. *Кл.*

⁽¹⁾ ногою. *Бр., Рад., Коз.* ⁽²⁾ ногою.

560. Трудно літом без корови, а зімою без кожуха. *Об.*

Приїде літо, то є розмаїто; приїде зима, то хліба нема, и чоботи ледащо, и робота нема що. *Г.* — Зіма! кожуха нема, чоботи ледащо и істи нема що. *Н., Всх.*

Грім такий, що хоч туря гони, так не почувють. *Б.*

Господь золотою різкою сварниця (як грім з блискавкою, то кажуть так дітям, щоб не пустували). *П., Ліє.*

564. Веза сварниця. *Ліє*—Бог гримаецца. *Збр. Лаз.*

566. Моргни, моргни, моргавко! дам тобі угірок и пушанок (старець, угірки крадучи

у ночі). *З.* — Моргавко, моргавко, моргни ще! нехай я собі огірочка-пуп'яночка знайду (поначі рвав угіряв в кумовому огороді). *Нов.*

Зорі на дощ дмуцця та лупають. *К.*
Молоди встають, а Бог-дощу-має. *Бр.* — Молодиця-молодиця, та я дощ не піде (молодиця — як на перемінку: то дощ, то вискалиця). *Рад., [Коз].*

Оце день, так хмари я бродять. *Коз.*

570. Сліпий ⁽¹⁾ дощ. *Ск.*

З сонцем. ⁽¹⁾ Курчій. *Бр.*; Свнячий. *Коз.*

Коробом сонце, ситом дощ. *Нов.*

Як дощ, и сонце світить.

Дощ іде, як відром іде, а з стріх біжить, як цівкою. *Коз.*

Дощ іде, як з дуба. *Ил.*

Дощ іде, як з бочки. *Бр., Пир.*

Іде, як з коновки. *Бр.*

Без лопати не можна з хати (дощ великий). *Зв., Б., Кон.*

Горобина (Сл.: Горобиня) ніч. *Лів.*

Обмок, як вовк. *Зв., Рад.* — ... обкис, як лис. *Бр., Бер., Руд.* — ... вовк, а змерз, як пес. *Лоз.* — Измерз, як пес — измок, як вовк. *Ст. Зб.*

И руба сухого на ёму не осталося. *Пир., Гр.* — Рубця не осталося сухого. *Гр.* — Нити сухої на ёму нема. *Лів.*

580. Оцеї дощ глухий: не іде, де просять, а іде, де косять; не іде, де чорно, а іде, де вчора. *К* — ... не іде, де Бог велить и люде просять, а де вчора був. *Бр.*

Иди, дорщику, де чорно — ні, пійду, де вчора; яди, дорщику, де ждуть — ні, пійду де жнуть. *Черн.* — Біг каже: «яди, де просять», а дощ: «пйду де косять». *Ст. Зб.*

Не треба Бога о дощ просити: буде він, як станем косити. *Ил.*

Нехай іде дощ! наловим риби, буде борщ. *Зал.*

Вог приспоряє я равнью и мізидю рокою. *Б.*

Надь пала (шмодява на хліб роса). *Пир.*
Так тихо, хоч мак сія. *Прав. Ниж., Лів.* — Темно, хоч око викли; тихо, хоч мак сія. *Кр.*

И мишка не пробіжить. *Коз.*

А ні дзень, а ні кукуріку! *Ил.*

Ніч така тиха — ніщо ніщововне. *Пир., [Коз., Кон., Кр.]*

590. Темно, хоч очі повиколою. *Пир., Н., К.* — Хоч око виколь! *О.* — ... так темная ніч. *Ст. Зб.*

Пек ёму, моя мати рідна! поночі зовсім не бачу. *Зал. (I, 446).*

Так місяшно ⁽¹⁾, хоч голи збїрай. *Ск.*

⁽¹⁾ Ніч така видна. *Ск.*; Видно. *Об.*

Казав Циган: «нум, діги, паску істи: вже не буде світ — вже буде тьма» (а він, бач, цілу ніч не спав проти Великодня — и ніяк світу не дїжде). *Кан., К.*

Ніч нікому не спїрає. *Ил.*

Молодик, як бнї! *Бєх.*

Он місяцю-місяцю! світїш, та не грієш — даремне в Бога хліб їси. *Зал (I, 448).*

Ранок — панок. *Г., П.*

Сонце сі в ложі купає, сонце спочило. *Ил.*

Дан, Боже, щб твоя воля, та колиб и година (що дощі поспїль їдуть)! *З.*

600. Так се сонце (осінне) світїть, як Цигана мати жалує. *Бр.*

Коли б хоч трохи вискалялось (сонце). *Пир.*

В погоду и смутний веселим буває. *Кл.*

Хто вмер, той ⁽¹⁾ каагмецца ⁽²⁾. *Бєх.*

⁽¹⁾ то. *Проск., Рад.* ⁽²⁾ буде каагцьця. *Проск., К., Рад*; каагцьця, що сонце вискалялось. *Зв.*

Нече такий пік. *Бр.*

Душно, так и парить ⁽¹⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ так пара и стоїть. *Пр.*

Так тепло, аж пар кості ломить. *Ил.*

Припекло на лежнюв, та и нам душно. *Ст. Зб.*

Пар кості ⁽¹⁾ не ломить. *Лів.*

⁽¹⁾ костей. *Ст. Зб., Гр.*

Господи, ая суха рата вдарила ⁽¹⁾! *С.*

У Ляхів є: *сузі рати заплаціл* — проти того, як нічого їсти; а в нас виходить, мов би проти посухи. — ⁽¹⁾ вдарила. *Коз.*

610. Піт из ёго як горох котїцца. *З.*

Осінь на строкатом коні їздить. *Коз., Кон.*

Вьосенї, ложка води, а дві ⁽¹⁾ гразі ⁽²⁾ *К., Л.*

⁽¹⁾ а решето. *Кон.* ⁽²⁾ а цебер болота. *П.*

Вьосенї дня година. *Проск.*

Вьосенї и горобець багатий. *Пир.*

Вьосенї и в горобца є пиво. *Н.*

Покїнь віз, покїнь віз, возми ⁽¹⁾ санї. *Бер., Л.*

Нїби синїца так каже вьосенї — ⁽¹⁾ Ховай віз, берм. *Бр.*

Вдень грїщить, а вночі нищить. *Б.*

Зімою сонце світїть, та не гріє. *Ск.*

Зїмне сонце, як мачушине серце. *Бр., Коз.* — Зїмное тепло, як мачушїно добро. *Ст. Зб.*

620. Ні холодно, ні душно: як на святках у сїряках. *Збр. Лаз.*

Зїма біла, та не їсть сїгїу, а все сіно. *Коз.*

Иди зима до Бучина ⁽¹⁾, бо вже ти нам докучила. *Бр.*

⁽¹⁾ Учня. *Не.*

Очаківська зима. *Пир., Л.*

Удень плющить, а вночі тріщить. *Чыр., Пр. Лютий.*

Свіг, мов з рукава. *Пир.*

Заверюха — треба кожуха. *Ил.*

Світу Божого не видно. *Гл., [Ж.].*

Охиза поїхала. *Л.*

Оце мороз, з очима! *Р., Коз., Ном.*

630. Козацький мороз! *Б., О., Пир., [Род.]*

Ото мороз, аж скрипити! *Б., Коз.*

Мороз, аж скалки ⁽¹⁾ скачуть. *Пир., Пр.*

⁽¹⁾ іскри. *Коз.*

Як у забій б'є мороз (день у день). *Коз., Ст. Зб.*

Аж шиари зайшли — такий мороз. *Пир., Коз.*

Оце гашпари зайшли (як з морозу ввіде в хату и до теплої печі руки притулять!) *Ном.*

Аж зорі скачуть ⁽¹⁾. *Бр.*

Мороз такий. — ⁽¹⁾ пляшуть. *К., Рад., Б.*

Аж дух захватувє. *Л., Кр.*

Хоч вовків ганяй (холодно). *Пир., Кр.*

Холодно, неначе перед Роздвом. *К., Кан.*

640. Так холодно, що як би не вмів дрижати, то змерз би. *Зан. (I, 147).*

Тепло, як за лихим паном. *Г., П.*

Тепло, як Циганові під в'язтирником. *Ном.*

Либонь якийсь навісний Циган заховався од холоду під в'язтирину, и виткнув оце палець кріз вічко, надвір: «ух», каже, «як там холодно!»

«Холодно, вдягнувшись у ідно!» — «Іднаково в двоє, як ледачі обоє.» *Воз.* — ... одівшись у едно, а хоч и в двоє лихов, то нічого. *Ст. Зб.* — Холодно, одягнувшись у в одно. *Рад., Л.*

Бобром на ухо наженє. *Кл.*

Так замерзало, що хоч туря гони. *Ст. Зб.*

Мороз не велик, та стоять не велить. *К.*

Холод не свій брат! *Ск.*

Голодний поле перебіжить, а голий три. *К.*

Дрижаки ⁽¹⁾ істи ⁽²⁾. *Ліс.*

⁽¹⁾ дрижки. *Дуб., О., Ком., Кр., ⁽²⁾ ловить. Кр.*

650. Овес у тр'єх кожухах, та вітру боїця. *Пр.*

Дриготиш, як зімою хорт. *Прокс.*

Губи так бринять од холоду. *Б.*

Змерз, як собака. *Пол., Ліс.*

Посинів, як той вуп. *Зал.*

Голе и босє и простово'осє — треба йти! *Бер., Рад., Л.*

Я дав би дві зімі за одно літо. *Зал (I, 148).*

ТІ ГОДА. (ВИТОПС) 657—679.—СТАРОВИНА 660—686.—ТИПЕР 689—699.—УКРАЇНА (ЗЕМЛІНС) 700—750.—ГЕТЬМАН 751—756.—СІЧ 757—672.—БОГАК 763—798.—МОСКАЛЬ 799—855.—Лях 856—884.—ЖИД 885—927.—ЦИГАН 928—939.—НІМЕЦЬ 940—944.

Як повочі в сляви, так я в ТІ ГОДА дивлюсь. *Чыр.*

Адамови літа з починку світа. *Не.*

И повинна б всякая річ більшею бути, щоб міг такий великий дурень в світі жити (про колишніх велетнів). *Кл.*

660. Радимичанє боїця Вовчаго Хвоста.

З Нестора. Вовчий Хвіст, посланий колись Ладимирем на Радимичан, побив іх р. 984. З того часу повелась у Руск-нів сяя про них приказка. *Войц.*

Князь Борис все плуги ковав, та людям давав. *Макс.*

Романе, Романе! нічим живеш — Литвою ореш. *Пр. в Ст. Зб.* — Романе! лихим жи-

веш, Литвином ореш. *Стр.* — Зле, Романе, робиш, що Литвином ореш. *Тат.*

Великий Князь Роман Ростиславович, зв'язавши Литвинів 1173 р., впрягав бранців до плуга и ними викорінював нові місця. *Ск. (IV, 119).*

Од Богдана до Івана не було гетьмана. *Лаз.*

Богдан—Хмельницький, Іван—Мазепа. Перший гетьманував 1648—1657 р., а другий 1687—1709 р.

Виспався Хміль (Хмельницький) из міла, та показав Ляхам лиха. *Ал.*

Приймаємо тебе, Хмельницький пане, хлібом, сілаю в ширим сердєм (одповідь Запорозців на слово до іх Хмельницького). *Кост.*

За старого Києя (Богдана Хмельницького) людей було жменя. *З.*

Бідний, бідний пане Стенане! не вонав, небоже, на Запороже, не найшов гаразд шляху (Стенанові Вотоцькому, що пронав в січі з Хмельницьким на Жовтях Водах). *Кост.*

Ей ти, діду Хвирлію, продай нам олію! (регіментарь ладського віська під Збарашем).

Служив Москві, Иване, а вона ж ёго гане. *Гат.*

670. Пане Вишневецькай, а нумис виведи танчик понімецький! *Кост.*

У Вишневецького, лютийшого ворога козацького, нога була поранена; в обльві під Збарашем так до ёго примовляли козаки.

Маєпа в Пилтаві подавивсь галушкою. *Кулж.*

Прославився на Україні ще козак и Гонта, що сажав Ждів на кіля рядом поверх плота. *Вас.*

Отак Вовчок жене Ляхів повчок. *Зал. (I, 153).*

Славний козак Максим Залізняк — славніше Запоріжжя. *Вас.*

Знає об тім Головатий Антін: він нам голова, він наш и батько — він нам поголов голви гладко. *Ч.*

676. Ой ти мати, Катерино, що ти з нами зробила! що край гарний та веселий та и занапастила. *Ч.*

678. Велиа мати (Катерина II) и вал брати. *Зан. (I, 150).*

За царя Саса (Августа Саксонського) налісь люде хліба и м'яса; а як настав Полятовський, то все и пішло почортовський (з Полятовським кретацтво ще гірше притало Правобережжя). *С.* — За царя Саса, тогді добре було: їж хліб, хоч роспережи паса. *С.* — За старого Саса, як було багато хліба и м'яса. *Ш.* — За царя Саса, як носили пироги за пасом. *У.* — За короля Саса їж хліб та розв'язуй паса. *Вех.*

680. Бєре живий жалъ (1), як згадаеш СТАРОВИНУ (2). *Ном.*

(1) за серце. *Збр. Лаз. (2) старину.*

Минулися тіи рока (1), що роспірала пироги (2) бока. *Л.* — ... а тепер уже и колом не розопреш. *Кам., К.*

(1) роки. *Прок., Пер., Б. (2) роспірала. Пер., Б. (2) боки.*

Де ся тіи часи діли, що самі ковбаси до губи летіли! *Ил.*

Як жили наші діди, то не було їм зовсім бідн: бувало глек варенухи наберуть, та

сидючи п'ють, та як ті мухи гудуть; а як нам прийшлося, жить довелось — усе лихо докупи сплилось. *Пир.* — Жили наші діди — не знали бідн; стали жить онуки — набралися муки. *Лів., Прав. Ниж.* — ... та ще и наберуцца. *Сос.*

Було добро та давно, буде гаразд та де-зараз. *Збр. Лаз.*

Нового не запроваджай, старовини держись. *Ил.*

Не за нас стало, не за нас и нестане. *Об.*

Так за батьків було (або: Так батьки жили), так и нам треба. *Ном.*

Як діди и батьки наші робили, так и ми будемо. *Лист. (II, 6).*

ТЕПЕР життя панам та котам. *Лів.*

690. На все не гаразд стало, а найпаче, що Бог хліба не родить. *Пир.*

Що далі на світі, гірш біда настає: убогий чоловік зовсім погибав. *Кл.*

Тепер правдою на світі не проживеш. *Лів.* Така тепер у (1) світі правда. *Вех.*

(1) Оттака в. *Вех.*

Бувало стригало, а тепер голить. *Полт.*

Що рік, то и (1) прорік. *Пир.*

Теперешні порядки, звичай, люде. *Орловский.* — (1) Тепер що рік, то. *Прок.*

Доброго чоловіка тепер (1) и з свічкою не найдеш. *Пир., [Ст. Зб.]*

(1) Такого чоловіка. *З., Л., Пир., Пр.*

Тепер розумніші яйца од курей. *Прав. Ниж., [Прок.].* — Мудріші тепер яйца, ніж курі. *Г.* — Тепер уже, простіть, яйца старіші, як кури. *П.*

Усе пішло (1) догори дном. *Лів.*

Повернув. *Рад.; Перевернув. Пр.*

Наші діди знали бідн, наші внуки знають муки. *Прок.*

700. На УКРАЇНІ добре жити: мед и вино п'яти. *Не.*

Козацька мати. *Кост.* — Маю шаблю в руці: щє не умерла козацька мати (сказав Хмельницький, рознужавши шаблю Чаплицького з слугами, що зрадою напали на ёго замість гєсця).

Велика Руська мати (земля Руська). *Ил.* Нема слободи, як на Україні.

Не далеко то Україна!

Гай-гай! добрий край, та лиха година з вами! *Б., [Бр., Пир.].*

«А де правда! Полща така!» *Бр.*

Віда України: и оттоль горяче, и отсєль боляче. *Вел. (III, 188).*

Панувала я яколись на широких світі. *Кобз.*
Заїхав за Дунай⁽¹⁾, та й додому не думай⁽²⁾. *Лів., [Ст. 36.]*

⁽¹⁾ Поїхав за Дунай. *Праг.*; Забравсь за Дунай. *Кам., К.* ⁽²⁾ не гадай.

На Поділю хліб по кілю, а ковбасами хліб (хлів?) загорожений. *Ил.*

710. Кам'янець вінець: кругом вода, в ⁽¹⁾ середині біда. *Кам.*

⁽¹⁾ як вінець: надокола вода, а в. *Збр. Шей.*

У Печері — лягай спати без вечері. *Печ., Нем.*

Гайсин — с . . . син. *Бр.*

Недоляшки (так Гатьманці дражнять Подолян). *Ос. 10 (XVI, 44).*

Віштяки (На Подолі дражнять тих, що як Кам'янцю — за те, що, поганяючи коней, гукають *віштя*).

Мадзури (Подоляне по Бугові дражнять своїх же братчиків, що катлицької віри).

Скирт ріка (в Галиції) злу игру зигра гражаном. *Бус.*

«Як инді глаголеть: Скирт ріка злу игру зигра гражаном, тако и Дивстр злу игру зигра Угром.» *Нестор по Ипат. списку.*

Рогатин Богові побратим (містечко в Березинській обводі, над потоком Гнилою Липою; колись було заможне). *Ил.*

Львів не всакому здорові.

В Станіславі (ободове місто над Бистрицею, в Галиції) кождий на свої страві.

720. В Луцьку все не волюдску: навколо вода, а в середині біда. *Не.*

Чигиринці зняли чорта в ринці, а Тарашанці зли вранці. *Тар.*

Про Київ не жахайсь, Воляни пригортайсь, а Покута тримайсь. *Гат.*

У Києві не женись, а в Ромні кобил не минай *Кон., [X.]*

Ромен вславився по Українах своїми Циганами («Роменські», каже, «Цигане», як хоче кого налякати людьми вьдуреними и д.), а Київ тим, що хто женицца там з нашого брата захомого, то певно на хвирці кін. *Ном. — коня не купуй. К. Гад.*

Мстїслав не одного стиснув. *Нос.*

Днівро — батьмо. *Макс.*

Московські недоломки (Подоляне дражнять Гатьманців). *Ос. 10 (XVI, 44).*

Золотоноша кругом хороша. *З., Макс.* — ... округи ⁽¹⁾ вода, по середині біда. *З.* — ... хороша, а ⁽²⁾ в середині воша. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ кругом. *Пир.* ⁽²⁾ та *Бєх.*

Золотоноша з зехота, а Лубні з лубків — гній розить (Золотонісці кажуть Лубенцям, як сі глазують, що, мов, з середині воша). *Ном.*

Обівався Яготин: «Нижче мені побратим» а Нижче каже: «е у стому Ромен, та й той мені не рівен». *Б.*

Яготин — м. *Пир. п.*

730. В Хоролі всіго доволі. *Ос. 7 (XVI, 4).*
Ворекла річка невеличка, берега ламає; хто в Полтаві не буває, той лиха не знає. *Х.*
Не нив Полтавської води. *Х. Вид., Гат.*
Решетилівські вілці. *Пир., З., Л., Хор.*

Решетилівка — м. *Полт. п.*

Нижин більш од Носовки тільки одною хагою (Носовка справді дуже велике містечко). *Кулж.*

Греки-Македоня пацюки соломі. *Н.*

Як переїдеш Варесоч, так и їдь куди хоч (гребля там плата). *Н., Б.*

У Попівці люде по копійці, а в Конотопі — по копі. *Б.*

У Попівці хліб по копійці, а у Перекопі хліб по копі. *Бєх.*

«Здоров, браті! а виткіль та?» — «З Печенюг (с. *Нова. п.*)!» — «А жінка є?» — «Є!» — «А дітки?» — «А як же!» — «А хлєбець?» — «У-гу-гу!» (нема, убоге село). *Нова.*

740. Як приедзеш у Сураж, то візьме тебе кураж (бо й на харч скудно). *Мі.*

Сосниця роскошниця, великі вжитки ⁽¹⁾: кругом ⁽²⁾ вода, а в середині біда. *Черн.* — ... хороші вжитки: хто прийде в жупані, так піде без свитки. *Не* — ... роскошниця: есть де сісти, та нічого їсти. *Б., Кр.*

⁽¹⁾ роскошниця. *Сос.* ⁽²⁾ роскошниця: по бокам. *Кр.*

Ми люде торговне, народ промишленний (Любечан дражнять їх сусіде в Києве. Забалакати при Любечаннові про торг козами обиди). *Ос. 10. (XVI, 44).*

Бацькуни. — Падегун. — Ліцвін. — Ліцвяк. *Ном.*

Як наешся мезги (м'якенька кора, під товстою, на сосні) хвоєвой, та нап'єшся во-ди моховой, то здоров'є мол возом пб животу покодиць (про Литвяків). *Збр. Лаз.*

Литвин бився з кимсь та розказував: «Він мене обухом, а я його лаптєм, лаптєм!... Та що ж би ви думали? мене повезли як дама, а він побіг як собака. *Чер.* — Він мене кеді чи не кеді обухом! а я його шасту та пошасту кашелєм. *Кр.*

746. «Литвинку, хороше танцюеш». — Треба, пане, тому ляху годити.» *Ст. 36.*

748. З Литвина не буде Християнина. *К.*
Адєс — пес, Перєси — злодій, Кулжик — перевідник, а Балта — к...а. *Бр.*

750. Дон, Дон, а дома лучче. *Не.*

Без ГЕТЬМАНА (1) військо гине З., Гл.

(1) приводу и. Проск.; порядку. С., Рад.; голови. Пер.

Як череді без ляхмана, так козакам без гетьмана. Лаз.

Про ляхманів див. Ос. 24. (XIII).

До булави треба голови. Рад. [Бер., З].

Аби б була булава, то найдецца голова. Зал.

Пропали пани гетьмани, а кобила пороха зліла. Б., Нов.

«А хто таяя, батьку, тая колегія?» —

«А хто ёго, світку, знає! мабуть сестра царщиці, або жінка якого гетьмана.» Збр. Лаз.

Січ мати, а Великий Луг (1) батько. Не. — Наш Луг батько, а Січ мати — одде треба поміраги. Гат.

(1) темний луг. Не.; великий Дніпр.

И на Січі мудрий Німець картопельку садить. Кобз.

«Пугу! пугу!» — «Козак з Лугу!» Чор. Рад. (144).

760. Чубатий иде — лихо за собою несе. Лаз.

Оттак! славу під лаву! К. — Вони свою славу кинули під лаву (сказано про Запорозців.) К.

«Чим грішен?» — «Малим родився, пляним умер, нічого не знаю...» — «Иди душа в рай!» (про Запорозця). Збр. Лаз.

КОЗАК не боїцца ні тучі, ні грому. Бр. Рад. — ... ні хмары, ні чвари. Лаз.

Зроду-звіку козак не був и не буде катом! Чор. Рад. (348).

Де козак, там и слава. Гат.

Козак та вола — заласна доля.

Степь та вола — козацька доля.

Коли козак в полі, то він на волі. Зал.

Козак, як не сало їсть, не Турка рубає, так нужи шукає. Лаз. — Козин — душа правдивий; оборочки немає — коли не пье, так нужу бье, а все не гуляє. К.

770. Не наше діло у ряжі (1) стрибати: наше діло козацьке конем з меренцем по степу гуляти (2). Лаз.

Не діло ёму коло сідданці. — (1) у ряжі. III: (2)... діло у ряжі стрибати. Б.

Козацькому роду нема переводу. Ст. 36.

У нас; де крак, там козак, а де байрак, там и сто козаків. Ласт. — Де байрак, там и козак. Скаль. — Що крак, то и козак. Пев.

Що бєло, то и сьвітлик (за Хмельницького було). Кост.

Добрий козак баче, де отаман скаче. Гат.

Козак з бідюю, як риба з водою. Лів.

Козак з біди не заплаче. Ил., Бєх.

Козак журби не має. Бр., Коа.

Козак у дорозі, а надія в Бозі. Б.

Где три чоловіка козаков, тогда два третього должны судити. Статті Хмельницького.

780. Місяць козаче (1) сонце. Лів., Зє., [Т]. — Бурлацьке сонце. Збр. Шей.

(1) козацьке. Пир.; циганське. Б.

Нащо в Бога й день, як у козака місяць! О., Коз.

Козак — як мала дитина. Б. — Козак, як дітя: хоч багато — пойдять, хоч трохи — наїдця. З., [К., Кон.] — ... дити: чи мало то наїдця, чи багато то пойдять. Кон.

Козак, мати, подумати... та вражі люде не хвалять. Бєх.

Птиця з втицею не набьєцца, а козак з дівчиною не наживецца (мусить покинуть). С.

Козак, як голуб: знявся, та й полянув. Бєх. — ... голуб: куди ні прилятить, там и пристане. Б.

На козаку й роґожа приґожа. Гл.

Умер козак та й лежить, та й нікому заужить. Л.

Горе тому козакові, нема сіна лошакові. Б. Дожились козаки (1), нема хліба ні табаки. Б., Гл.

(1) Поляки. Не., Збр. Лаз.

790. Звання козацьке, а життя собацьке. Бєх.

«Чув від козака, що розказуючи про станових и окружних, закончєв цїмї словами.»

Горе нашому козацтву, що и пудводника з возов пхають. Ст. 36.

Ишов козак на Лїнїю и вельми надувся — ишов козак из Лїнїї, як лихо зогнувся. Лаз.

Лїнїю Украинскую почали дьлать козаки и великорусскія войска, и чєтыре города по оной дьдѣляли, вь коихъ стали жить лантмилицїя. Южнор. Лютописи. М. Білоз., I, 93.

Хохол більше нашого Богу упадає. Рус.

В Русанові, певно, народ — мішанина.

Твердай Русин. Ил.

Тверда Русь — все перебуде.

У Ляхів — пани, на Москві — ребьята, а у нас — брати. Прав. Ниж.

Ти козак, тільки купра не так. О. — Зовсім козак, та чуб не так. Бєх.

Слава не поляже; не поляже, а розкаже, що діялось в світі, чия правда, чия кривда и чї ми діти. Кобз. (41).

МОСКАЛЬ казенна вѣщ. *К., Пир., Б.*
800. Иде москаля так як трави. *Зап. (1, 146).*

801. Москаляки, соколики, позаїдали винаші волики; а як вернетесь здорови, то поїсте и корови. *Лів., Ђвх.*

803. Від москаля поли вріж та ⁽¹⁾ тікай. *Л., [Полт., Пир., Б., Сн.]*
⁽¹⁾ урвавши поли. *Гат.*

Од чорта одхристися, а від москаля не одмолися ⁽¹⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ не одибьєся. *Сн.*; не відхристися не відмолися. *Бр.*

З сьадатом — не з своїм братом, не стьагайст. *Коз.*

Москаль не свій брат. *Зв., К.* — ... не помиує. *Дуб.*

Москалеві годи як трьасці, а все бісом давицца. *Сн., [З., Ђвх.]*

Москаль з бісом порадились, та й на лихо понадились. *Гат.*

«Тату ⁽¹⁾, лізе чорт у хату!» — «Дарма ⁽²⁾, аби не москаль.» *Бер., Пир., З.* — «Хто иде?» — «Чорт!» — «Добре, дяку, аби не москаль.» *К.*

⁽¹⁾ Тату, тату. *Б.* ⁽²⁾ Дарма, хоч два.

810. Вияу, що чорт москаля віс у хажу. *Гр.*

Для того и вуланчики, щоб запірали чуланчики. *Ал.*

Мабуть москаль тоді красти перестане, як чорт моляцца Богу стане. *Пир.*

Коли чорт та москаль що вкрали, то поминай, як звали. *Гл., Гат.*

На вовка помовка, а москаль кобьлу вкрав. *Крем., Л.*

Не за те москаля бьють, що краде, а за те, щоб умів кінці ховати. *Р., [К.]*

Ти, москалю, и добрий чоловік, та шенеля твоя злодій. *Ос. 6 (V, 2).*

Москаль викрутними перебуваєцца (тім ж він скрізь погано лаєцца). *Гат.*

Коли москаль каже *сухо*, то піднімайся ⁽¹⁾ по ухо. *Лів., [Рад.]* — Не вірь, як скаже, що сухо, — то певно буде по вухо. *Проск.* — Як скаже москаль сухо, то піднімайсь по самі уха, то ще замочься. *Л.*

⁽¹⁾ то держись. *Пир.*; то застрянеш. *Бр.*; то певно буде. *Проск.*

З Москалем дружи, а камінь за пазухою держи. *З., Л., Кр., Сн., [Пир.]*

820. З Москалем бувай, а камінь в пазуці тримай. *Гат.*

Варив чорт з москалем пиво, та й солоду відрікся. *Збр. Лиз., Вас.* — З паном *хтось* инший пиво варив, та й молоту одцурався. *Пр. в Ст. 36.*

Москаль тоді правду скаже, як чорт моляцца стане. *Ђвх.*

Казав москаль *право*, та й збрехав браво. *Об., Ђвх.*

Собака брехне — москаль віри пойма. *Ђвх.*
Сьадат світ приїде, та назад не вернецца. *Черн.*

«Щоб ти зозулі не чув!» (каже баба). — «Мнѣ в удоць закуеть!» (одріка москаль). *Ђвх.*

«А багато було людей в церкві?» — «Людей, мамо, не було нікогисінько, тільки самі за себе москалі — так що й голки не було б де встромити..» *Волковський.*

Хоч убий москаля, то він зуби вискаля. *Пр., II.*

На грош амуницїі, на десять амбицїі. *К.*

830. За москалем панство: коло ноги ременяки — и все господарство. *К.* — Нащо мені женитися, нащо мені панство: коло купрїв ременяки — то все господарство («то пісня така є»). *Рад.*

Москаль здавна вже панує, бо бач завше ... *Гат.*

Московське панування, то жартування.

Про ідного москаля ⁽¹⁾ війна буде. *Яц.*

⁽¹⁾ жовніра. *Ил.*

Козак з Дону, козак з роду. *Б.*

Я б тому бісовому тарабану хліба б не дав, за те що каже: «порубать хохлів, порубать хохлів!»; а ту маленьку сопілочку все б паянницями годував, за те що каже: «а за віщо їх, а за віщо їх!» *Гр.*

Москва слѣзам не вірить. *Черн.*

Москаль на слѣзи не вдаря. *Коз.*

«Нехай що хочуть роблять: я знаю, коли робитиму їм добро, то й вони колись охануцца.» — «Еге! не вжайте! Сказано: «Москаль на слѣзи не вдаря», то так и вони.»

Москаль як ворона, та хитріший чорта. *Хар. 36.*

Московське пожалування. *Ил.*

840. Москаль не велик чоловік, та ба! *Сн.* — Не великий москаль, та страшний. *Ђвх.*

Чорнащо в лаштах, та й то москаль. *Ђвх.*

842. Москаль ляхом чваньцца и кожному під віс з ним пхаєцца. *Гат.*

844. Москва на злиднях збудована, та й злиднями годована.

Хоч добрий чоловік, та москаль.

Москаль козака як раз огулить, а москаля й чорт не одурить. *З.*

Звичье, московсьья наивсть. *Проск.*
Бов, бов по московські брехні! *Ђвх.*

Москаль лямом влязаний, у ляхах ходе,
та й всіх у ляхах воде. *Гат.*

850. Не приходцяца ⁽¹⁾ москаля дядьком звать. *К.*— Не ввадає москаля дядьком звать, а все *дядюшка*. *Пир.*

⁽¹⁾ Знатимеш, як. *Гл.*; *Годі. Кул.*

Москаль зна ⁽¹⁾, та ще питаецця. *Пир.*, *Рад.*— Не вже б то москаль та дорога не знав? ума питає! *Черн.*

⁽¹⁾ дорогу. *Не.*

Московський підожда ⁽¹⁾. *Х. Вид.*

⁽¹⁾ потривати. *Бєх.*

853. Московський час, як жидівський за-
раз ⁽¹⁾. *Б.*

⁽¹⁾ як и жидівський— не перечекаєш. *Гат.*

856. ЛЯХ годі добрий, як снить; а про-
будницця, то біда. *Проск.*

Вражі (або: чортови) Ляхи. *Ск.*

Шляхтич з перевареної сирватки (сир-
ватки), шабелька на личку, перевеслом під-
перезаний. *Ил.*

То ти такий шляхтич: по три акахвисти
на день читаєш, а по чоловіку глямаш.
Ст. 36.

860. Провадь и мене и до Вєни, а не зро-
бинь Ляха з мене! *У., Зє.*

Ляхи вам не дани, а ми їм не хлопці.
Ст. 36.

Ити до Ляхів — не їсти пирогів (наських
пирогів Ляхи не печуть, а пирогами звать
вареві пироги — пироги варенухи). *Лаз.*

Мамо! закрой мені очі, нехай не дивлю-
ся на того негідного Ляха. *Сн. (из В.).*—...
щоб мені на того поганого Ляха не дивит-
ься. *Ос. 2 (86), [К., Гл.]*

На один копил дідько всіх Ляхів строїв.
Макс.

За наши гріхи надходять Ляхи (Нестор;
така казали колись Русини, Українців пред-
ківъ). *Сн., Макс.*

Вьють не Ляхи, а наші гріхи. *Зєр. Шєй.*
(из II.).

Хто Ляшка рубатиме, той козацьку влю-
гу знатиме. *Лаз.*

Не рад Лях, що по уху ляп, а він хоче
и в друге ⁽¹⁾. *Пер.* — ... що взяв по зубах,
а він ще в ногами дригає. *Проск., [Зє.,
Кан.].* — ... що убити, та ⁽²⁾ ще й ногами
дригає. *Кан., К., [Бр., У].* — Не рад хлоп,
що дістав в лоб, ще ногою дригає. *Ил.*

⁽¹⁾ що по уху, а ще хоче по друго-
му. *Рад., [Коз., Б.];* що по уху плях,
та ще й друге підставив. *Б., Сос.;* що
раз ляп, а ще хоче и по другому. *Г.;*
що по щоді ляп, та й другу підставив.
Бєр. (2) що повішала. *Уш.*

Знай ⁽¹⁾, Ляше, по Случ ⁽²⁾ наше. *Зєп. (I,
276).*

⁽¹⁾ Слухай. *Не.;* *Одже. Не.;* *Оттак.
Коніський.* ⁽²⁾ Знай то Ляше, що Случ
(sic). *Нови.*

870. Тікай, Ляше, бо все, що на тобі, то
наше. *Бєр.*

Страхи на Ляхи. *Проск., Войц.*

Ся приживка од нас перейшла и до
Ляхів, з часу Хмельницького справи.
Див. звидку на Кулігівського в *Ргз.*
Нач. III. 59.

Трохі, трохі! посипались Ляхи. *Полт.*
Тих куркоідів, як Жидів, не живили? *Ч.*
Тепер уже Ляхам наші добили пухи. *Б.*

«Ляше, ти блудиші!» — «Єднаково їдяти.»
Кан., К.

Доти Лях мутив, доки не наївся. *Бр., Зє.,
К., [Дуб.].* — ... доки ся не наїв и не на-
пів. *Проск.*

Лях як їсти хоче, то свище. *Проск.*

Посунься, Ляше, най Русин саде! *Г.*

Таки Ляхів гудьмо, але з Ляхами будь-
мо. *Тєт.*

880. Що кому годиця: мужикові ціп, а
Ляхові шабля. *Бєр.*

Мабуть не наської роботи ся при-
казка: не тим вона духом дише. Або
чи не до ти хіба вона брехеньки, що
Лях з хліборобом мали поединок? Бі-
жить якийсь Липок — так видно якийсь
шелухвіст. — «А нум», каже хліборобу-
вові, «на дуэль!» — «Та я», каже той,
«не знаю, що то воно и за дуэль!» — «А
ось», каже, «я тебе навчу!» вихопивши
свою копістку, ну нею вихриць чоло-
вікові коло голови: «стерези», каже,
«уха!.. стерези носа!» так що тому
и зовсім ніяково стало ... А далі —
«стій же», дума, «гаспиде!», и той ко-
ло ёго крутиця, а він тихенько роз-
в'язав ремінець у каліці (з ціпом
був), одуєтив бич од ціпана геть...
знову ремінець закріпив и, одскочив-
ши назад. — «Еге», каже, «вража ві-
ро, та більше не приступиш!» а ціпом
виробля млинко, аж свистить бич!... а
як же той хоче, щоб наблизьцьца, то
и лулусне... *Ном.*

Ляхові курка, а мужикови шабля. *Проск.*

Мужик свиню любить, а Лях курку. *Бєр.*

Мужик нігде не змерзне, як в груди, Жид
в п'яти, а Лях в вуса. *Зєр. Лаз.*

Мошродзеї. *Ос. II (XX, 93).*

ЖИД брехнею живе, все з нас тягне. *Ос.
2 (189.)*

Жиде-Жиде, свині ⁽¹⁾ ухо. *Гр.*

⁽¹⁾ свиняче. *Л.*

Псявіра (на Жида більше)! *Кул. Гр.* —
Псяохо! *Кул.* — Псяохо! *Гр.* — Псяів снів!
Гр. — Собачий сив. *Пєр., Л.*

Жид-Яврей, повна с...а червей. *Л., Б.*
889. Жид-Жид катилка, загубив черевка,
а я йшов та й найшов, та нас...в та й пішов.
Ном.

891. Ея вей Каламай, продав жінку за пе-
чинку, а сам ходить як бугай. *Проск.*

Жиди, Жиди! верніцца, та візьмьт свою
тітку (лихоманку; кричать на проїзжачих
Жидів). *Рад.*

Гаспидська Жидова. *Кул.*

Недовірок. *Кон.*

Продове кодро. *Кул.*

Невіра невірою й буде. *Кам.*—Невіра за-
всігда невіра. *Пир.*

Над Жиди нема кріпшого в вірі. *Не., [Евх.]*
Жид хату закладає, то моркотить (Богу
все моляцца). *Проск.*

Жид мовить: «Хрест не зопсуєть, ні на-
править». *Ст. 36.*

900. Жидів, як собак. *Л., Ном.*

Усакому мирянину по семеро Жидовинів.
Не.

Не хотіли Жиди істи манну — найже заї-
дять дідька (1). *Мл.*

(1) манни — нехай же ідять цибушко.
Кам., К.

Горобці в очерет, а Жиди в учки. *Н.,*
Кон.

Не займай Жиди (1), не каляй вида. *Зв.,*
[Ном., Кам., К.].—Не зачіпай Жиди, бо ве-
лика (2) огида. *Проск.*

(1) гйда. *Вед.* (2) готова. *Нл.*

Жиди перехрести, та и гохову одотни.
Гл.

Кукіль з пшениці вибрати, Жиди и Ла-
хів різати. *М. Білз.*

Жиди вбий — сорок гріхів, а душі. *Не.*

То жидівська напасть. *Проск., Л.*

Як у Жидів родини, то нема правдини.
Не.

910. Жид ні сіє, ні оре, а обманом живе.
Проск.

Жеби Жид був з неба, вірити му не тре-
ба. *Нл.*

Жид, як не обшукає, то навет и не по-
обідає. *Бр.*

Жид, як не збреше (1), то удавциця. *Бер.,*
З.

(1) не обманить. *Зв.*

Жид, и молячи, вцицца обманути. *Нл.*

Без одного ж Жиди армалка буває? *Евх.*

Про (1) одного Жиди армарок (2) буде.
Проск.

(1) По. *Ном.* (2) армалок,

Жидівське а панське не пропаде. *Нл.,*
[Проск., Рад.]

Рабин умер, а клячка зосталась. *Ном.*

Одважний Жид и в школі грішав. *Рад.,*
Пир.

(1) ба...ть. *Зал.*

920. Ай коза, ай коза! хоч резорвалась,
та не подалась. (Жид казав, стоячи над сво-
єю козою, що вона розірвалася). *Ном.*

На тобі, сину (1), рака, набухайся та мо-
лотв. *Г.*— На тобі гріш, купи рака, звари,
та юшку нзійж, а рака продай, а мені гріш
видай (або: На тобі айце та набухайся до-
бре). *Евх.*

Був собі Жид багатий та скуний,
мав він парубка. Той парубок док...ав
єму істи, а Жид дає шага та й каже...
Евх.—(1) Возьми собі, даймочку. *Н.*

Як біда, ми до Жиди. *Ном.*

Докір тому, що при лихові вдаєцца
до шинку.

Як біда, то до Жиди, а як мене біда — той
дідько бере Жиди. *Нл.*

Мені доведилось чувати, що таме мар-
кують над Жидидами: ніби то якийсь а
них так сказав замість «як біда, то
до Бога и д.» *Ном.*

Способом, способом, дванадцять Жидів
наслу корець хмелю витаскали на гору.
Проск.

Дурний гої (невіра; жидівське). *Проск.*

Жид Жидом завжди смердить (про пере-
хрестів). *Не.*

Ні одного перехреста могилки не видно.
Ном.

Не робив Жид на хліб, та и ЦИГАН не
буде. *Мл.*

Ори-мели-іж. *Ліс.*

Циган хліборобови розказував, скіль-
ки єму бідолажному роботу. «Меліа,
каже, «дуги!.. кувати!.. ухцали робити!
на базарь носити, хліб купувати,
дітей гудувати!.. А тобі що?.. ори-мели-
іж!» Часом сини словами жартують, як
хто дорікає, що, мов, тобі так, а мені
он-як!

920. Дай мені сили хоч комареву підточку
(Циган, як заслаб). *Зв., [Кон.]*

Щоб я до заходу сонця діждо на бачив (Ци-
ган так божився)! *Кр.*

Щоб я вмер, коли я неправду кажу! (А
вже ж вмеремо колись усі!..). *Ком.*

Не гріщи на Бога — порт діти забрав! *Бр.*

Циган з великої жидівки сарбоку
цесварго квасу, та досидатили: шедця:
«в тебе діти?», як той одказав: «були
та Грєснод забрав», — подумав, що то ої
себе квасу вони цадірали... та ото й
каже: «Не гріщи и д.»

«Моя матка ніш двома хлібами вмерла.»
— «Чого ж так?» — «Бо одного не дочекала, а
другий вже мидувся». *Бр.*

Тату, сама маю, людина (Циганка, чуочи, що смерть приходить). Я.

Як не мають домів—щоб и щастя не мали (Циган). Кн.

Ачхавре під черавре, щоб бахтірувала (пожкують з Циган, що ніби вони так поганяють коней,—або ще: «ачхавреди») Нам. М'ясаце!

Жартують таж з Циган. Чоловік кабан, смаля, Циган и жарипивод, дай та й дай йому м'яса. Той дав йому кв-батку.—Циган ще й сала. «Добре», каже чоловік, «дам и сала, тільки скажи одним словом *мясо* и *сало*» Циган и почав и «м'ясочко-салочко», и «м'ясеце-салцеце» —ні! А даді «м'ясадо!» хаже.

Оттак я йому головку скрутив!

Циган внадився кудись обідать и вже приміча, що хазяйка, як покрає оце м'ясо на тарілку, то лучшими кришаничками до чоловіка там, чи до дітей. От Циган и пішов на хитрощі: почав розказувать, що він горобця чи-що

піймав,—«и оттак», наже, «головку скрутив!», та хіж за тарілку и крутнув її лучшими кришаничками до себе...

940. НІМЕЦЬ каже, що постить все половину: вдень їсть скромно, а вночі постить. К., Кан.

З Німцем нехрять одцибає. Рус. — Німець на душі не лежить (див. замітку про Русац'я № 793).

Монімецький⁽¹⁾ вецький⁽²⁾, а поруський⁽³⁾ почви⁽⁴⁾. Пир.

⁽¹⁾ Понімецьки. Бр., Ил. ⁽²⁾ нецьки, Бр., Ил., Б. ⁽³⁾ а похранцузький. Бр.; вочольський. Ил.; а поруський. Б. ⁽⁴⁾ жорато, Бр. Ил.; козочки Б.

Ой дай, жінко, нагая — проучити Цімчал. Прав. Ниж.

Вражда⁽¹⁾ Німеца! Мр., Лос.

⁽¹⁾ Враговя. Д.

Сильний 945—982. — Більший 983—1050. — Сила 1051—1128. — Пан 1129—1250. — Мижик 1251—1324. — Воля 1325—1342.

СИЛЬНОГО руку Бог один судить. Ос. 10 (XIV, 27).

Яких у нашого царя людей немає! Кр.

З добрим думцею князь високого стола додумаецця, а з лхким думцею и малого стола збуецця. Ст. (Данно Заточник).

Посел єсть як осел: носить тов, що на него ложено буваєт. Вел. (I, 158).

Посланця⁽¹⁾ не⁽²⁾ б'ють⁽³⁾, ні⁽⁴⁾ рубають⁽⁵⁾. Рад., Кон.

⁽¹⁾ Після. Прокс.; Посла. Руд.; Пішлянца. Бр. ⁽²⁾ ні. Бр. Прокс. ⁽³⁾ ні сікують. Ст. Зб.; ні сікують. Руд., Кр. ⁽⁴⁾ на. Зб., Кр. ⁽⁵⁾ ні сікують Прокс.

980. «Ще то політжа?» — «Нещирість!» — Ил.

Чим більші вемірі, тим більший пан. Яч. Благородні, хліба голодні. Збр. Щей. Благородня, як волья, отгородя (або: Благородний як бабан городня). Лист. (II, 244).

З столяца козюкнуть (з уряду). Б.

Це місце чоловіка красять⁽¹⁾, а чоловік місце. Прокс.

⁽¹⁾ Святить. Ст. Зб.

Який-такий уряд луняди, ніж вроста служба. Ил.

Доти чоловік добрий, доки його десятником не наставляють⁽¹⁾. Вил.

⁽¹⁾ не парядили. Пир.

Мишь в стіжку не згине. Прокс.

Військового цапа за хвіст скубни: от тобі и рукавица. Ч.

960. Ніхто не хоче з носом, а з приносом. Нес.

961. Не тикай (не важи ти), бо мене цар гудзиками обтикав. Пир.

962. Перша чарка, перша нажка (що у службі). Л. Прокс. [Л.]

На двох стільцах сидить. Ил.

Дай, Боже, панувать — на золотіх вреслах сидать. Слон.

Турма не дурна: без людей не бува⁽¹⁾. Л., О.

⁽¹⁾ не живе. Ст. Зб.; не пуста. Гл.

Турма красна, а чорт їй рад. Не., [Гл.]

965. Татова хата (турма). Ж., Рад.

970. Дай⁽¹⁾ кату плату. Пум.

Бурсацький жарх: ходить оце з джугтом поміж товариством (авісно, такий, що не боїцца вдат), и у кого є кабачки або виша галда, джугтом до спінні... Дубонь колись кати так робили, ходячи поміж народом перед тим, як його ка-

тувати; тільки що у їх, звісно, не джугути були... Народ було, кажуть, терпять и дає плату, щоб не так дуже катував того, або ту...*Ном.*—⁽¹⁾ Давай-те. *Лаз.*

Хто має викрути, не піде в некрути. *Г.*
Уже зайці пополошали (хлопці, тікаючи од некруцтва, розбіглися). *Бр.*

Пішли зайці пасти (у москалі). *Бр. [К.]*
Скоро взяв московську сумку, то й за ⁽¹⁾ чортову думку ⁽²⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ Коли надів ладунку, то уже и взяв. *Рад.* ⁽²⁾... суму, то взяв и московську думу. *Слуц.*

На мишкы ладунки, на варениці лазунки.
Ж.—... на варениці лозанки. *Кол.*

«Лазунки ті ж варениці, а тут проти лазиня гріхом до халяя у сімью.» *Бр.*
«Ему за бійки некруцтво, а ій за вередування різки—мов би й так можна прикладать.» *Пир.*

Од шійка спину смивка. *Збр. Лаз., Б., Не.*
Як повміраєм, то тоді протупії поскидаєм.
К. [Рад.]

Отакє здоровья, а подушне дай. *Не.*
Сам Бог бачить з неба, що на подушне грошей треба. *Не.*

980. Дай, Боже, тім скляним на здоровья. *Сл.*

Приніс чоловік ведеоімку панові, а пан и пита: «А скільки за тобою?» — «15 (рублів чи чого там,» — «Як 15?.. 30!» — хотів прибавить. — «Ні», каже чоловік, «15». Надів пан окуляри и подививсь у паперо: «Таке, каже, «15». — «О, дай же Боже и д.»

Не впрохав нижнього, не впросиш вищого.
Євх.

Казна жалю не зна. *Кол.*

БІЛЬШОМУ більше й треба. *Проск.*

Коли мені сліному куря, то тобі видющому й дві. *Л.*

Великому велика й ама. *Проск.*

Ти в нас сім з оком (сім пудів з оком?)
Ном. *Євх.*

О, широкого поля ягода! нам нерівня.
Ст. 36.

Пішли наші вгору! *З., Пир., Пр.* — ... по два на вірєвку ⁽¹⁾. *Р., Кол., К.*—Цигане, он твого батька повісли!»—«О! пішли наші вгору!» *Б.*

⁽¹⁾ до гори, по два на шибинцю. *Проск.*; по три на шнурок. *Бр.*; по три на вірєвку. *З.*; з турки на шибинцю. *Рад.*; по два на мотузку. *Кол.*; усподі утинають, а вгорі дятають. *Нов.*; в долині ріжуть, а вгорі дятаюця. *Проск.* вгору, аж вірєвки тріщать. *Євх.* — Д. Євхименко каже, що се проти тих, що з луччия поробились поганішими; так,

—одначе камуть, як буває и навкворт, найпаче перше прислівья.

Велике дерево новолі росте. *Ил.*

990. Знай, мина, стійло. *Проск., Кол., К.*
Знай, коза, своє стійло. *Руд.*

Или, де йдеш, та знай, коза, стійло. *Ст. 36.*

Свина в наричниках—так вже й кінь! *Євх.*
Знай, кобиля, де брикати. *Ном., Євх.*

Знай, хто роком старший. *Ст. 36.*

Молоді на гетманство. *Б., [О., Ст. 36.]*

Кулик на місті соколинім не буде птичии господином. *Не.*

Чи може сова в сонце дивитися. *Ил.*

Клект орлячий зпід хмара чути. *Гат.*

1000. Сказав Сенека: «стій, свине, зда-лека». *Бр.*—Казав Сенека: «стій собі далеко, та потакуй». *Ил.*

Геруєс ⁽¹⁾, Грицю, комисар іде. *Пир.*

⁽¹⁾ Гераус. *Нов.*

Коли не періг, то й не вирожися. *Кол., К., [Проск., У.]*

Коли пиріг, то й вирожися. *Бр.*

Игумену діло, а братії зась. *Бер.*—Що игуменові (або: попові) можна, то братії (або: дякові) зась. *Кол., [Пр.]*

Що вільно панові, то не вільно Иванові.
Ил.

Хто старший, то не менший. *Ліс., [Ст. 36.]*

Хто, бач, вишняк, той не король. *Ш.*

Сук не верба. *Проск.*

Що голова, то не хвіст. *Ил.*

1010. Старший Галич відо Львова (Галич стояв уже в 1140 р., Львов построили в 1270 р.).

Старший Гриць, як Парася. *Бр.*

Не старша Химка (*Кол.*: од) Пархімка, *Не., [Кол.]*.—Не старша віверь од Пархіма. *Збр. Лаз.*

Сторона рудаку, а сторона редці. *Не.*

Сторона рудаку, сторона и гречці. *Б., [Кол.]*

Яйця курей учать. *Сл., Ст. 36.* — ... не учать ⁽¹⁾. *Ліс.*—Довелоса яйцям курі вчить. *Рад.*

⁽¹⁾ курку не учать. *К.*

Уха повище лоба не ростугь. *Л.*

Вишше лоба очи не ходять. *Ст. 36., Нос.*

Грибок на бок: боровак іде! *Нос.*

Кінь коневі не рівний. *Проск.*

1020. Не сват свитик коробешинку. *Пир., З.*

Гусь свині не товариш. *П., Г., Пир.*

Кінь волу не товариш ⁽¹⁾. *Пр., Лох.*

⁽¹⁾ не пара. *Кол.*; не рівня. *Дуб.*

Ситий голодному не товариш ⁽¹⁾. *Цир., Л.*
⁽¹⁾ не брат. *К.*

Ситий ⁽¹⁾ голодному ⁽²⁾ не вірить ⁽³⁾.
Г., У.

⁽¹⁾ Сита. *Ком.* ⁽²⁾ за голодного. *Ст. 36;* по голодному. *О., Ђвх.*; голодного. *Бр., Проск., Бер., Л., Кон., Х.* ⁽³⁾ не спогдає. *Ст. 36., Нос.*; не погадає. *К., О., Ђвх.*; не питає. *Л., Х.*; не знає. *Бр., Проск., Бер.*; не вгадує. *Кон.*

Старець медвіднику не товариш. *Нос.*

Ситник берднику не товариш. *Рад.*

Шильник берднику не товариш. *Коз.*

Шорник свитнику не товариш. *Кр.*

Чешися кінь з конем, а віл з волом. *Ст.*

36. — ... свиня з свинею. *Ђвх., [Ж].* — Чешися ⁽¹⁾ кінь з конем, віл з волом, а свиня об тин ⁽²⁾, як нема з ким ⁽³⁾. *Зв.* — Від до вола, кінь до коня ⁽⁴⁾, а свиня ⁽⁵⁾ в тин ⁽⁶⁾, коли ⁽⁷⁾ нема ⁽⁸⁾ з ким ⁽⁹⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ Чухаюця. *І Кон.*; трися. *І Кон.*; Знайся. *Проск.* ⁽²⁾ в тин. ⁽³⁾ а свині, як ні з ким, так вона об угол. *О., Черн.*; а свині ні з ким, так з углом. *Кр.*; свині ні з ким, так вона об тин. *І і ІІ Кон.* ⁽⁴⁾ Кінь з конем, віл з волом. *Бр., К., Павл., Кон., Гат.* ⁽⁵⁾ а цнуря. *Гат.* ⁽⁶⁾ об. *Павл., Гат.* ⁽⁷⁾ бо. *Бр.; К., Павл., Гат.* ⁽⁸⁾ немає. *Гат.* ⁽⁹⁾ а свині як ні об віщо, так об лісу. *Кон.*

1030. Пан з паном, а Иван з Иванов. *Ил.*

Де сокола літають, там ворони не пускають. *К., Кр.*

Буди орли літають, туди сороки не пускають. *Не.*

Орел не пристає з воробцями. *Ил.*

В свиняці родившись, між святими не обідать. *Не.*

З паршивою головою, та в тин лізе ⁽¹⁾.
Зв., Бер.

⁽¹⁾ та в дух лізти. *Кан., К.*

З ⁽¹⁾ свинячим писком ⁽²⁾ та в пшеничне тісто.

⁽¹⁾». *Не.* ⁽²⁾ носом. *Не.*; личчем. *Коз.*; З свинячою мордою. *З.*

З свинячою мордою у бубляшний ряд.
Кон.

Нашому малаті лиш слинку ковтати. *Гат.*

Хто ся з отрубамі змішає, того свині зідать. *Ил.*

1040. Цяган тим не поган, що з навами ість. *Прає.*

Жартують, як бідний вотрепе між багатих або можніших.

1041. Як маєш кланяцьця лантю, то лучше поклонись чоботу. *Х. Вид.*

1043. Така честь, як на собаці лико. *Ђвх.*
 Забув віл, коли телатєм був. *Ил.*

Коли на медведя мала галузь (гілка) впаде, то бурчить ⁽¹⁾, а як велика, то мовчить. *Ил.*

⁽¹⁾ На медведя як впаде мала галузка, то він кричить. *Проск.*

Задню пасе. *Цир., Л., Гр.*

Все всподі — не наверсі ⁽¹⁾. *Цир.*

⁽¹⁾ не наверху. *Ил.*

У великому судні, та на самому дні. *Коз.*

Як звали мене ⁽¹⁾ Грицьком, носив я ⁽²⁾ гроші мішком; як стали звати мене Григорій, то й став як гриб голий ⁽³⁾. *С., [Ст. 36.]*

⁽¹⁾ був. *Бр.* ⁽²⁾ то носив. ⁽³⁾ а як став Григорій, то став и босий и голий.

1050. Голова голові, а хвіст хвостові — не при вас мовлячи. *Ил.*

СИЛА на уданню належить. *Ст. 36.*

Силою не дають — силою однімають. — Силою однять однінеш, а дати не даси. *Нос.*

Де розум не стає, там сила добуває. *Ил.*

Чия воля, того й сила. *Рад., О., Нир.*

Сила без голови шаліє, а розум без сили мліє. *Ил.*

Чи рада, чи нерада, — гайда громада. *Гат.*

Скрипи, а йди. *Бр.*

Не підеш по добрій волі, то підеш по неволі. *Ил.*

Як не даси з прозьби, то даси з принуки; а чого прозьба не докаже, то докажуть буки.

1060. Коли не хоч почеськи, то буде ⁽¹⁾ попеськи. *Л.*

⁽¹⁾ то виденем. *Пер.*

Хоч так, куме, сядь, хоч так сядь, та все сядь. *Л.*

Хоч догори нехай скажить, не буде по ёго. *Не.*

Як мысль, так мысль — таки буде Перемшль. *Ил.*

Стародавній галицький город над Сяном. Славлять, що слова сі сказав цареві простий Русин, як той добірав мення городові.

Гнись не гнись, а в голоблі стаповись. *Кр.*

Скачи, бабо, хоч задом, хоч передом, а діла відуть своїм чéредом. *Гол., [Кон.]*

Хоч трусися, не трусися, а ти, гладка, віддасися. *Бр.*

Хоч нерад, то мусяш ⁽¹⁾. *Бер.*

⁽¹⁾ та мусиш. *Л.*; та обіручки. *Рад.*

Хоч спор, хоч лайся. *Х.*

Вийде, Ляше, на ⁽¹⁾ наше. *Бал.*

⁽¹⁾ Стане, Ляше, за. *Ст. 36.*

1070. Дяче, не буде иначе! *Ил.*

Лишнёго нічого не вгадауй. *Ст. 36.*

Як не ради, а не буде так, як ти хочеш, а так буде, як Бог дасть. *Проск.*

Як се Настя скаже, так и буде. *К., З.*

«Туди йти на вістоу, гудн.» З.

Див. № 9065.

Курі и на весілля не хочуть, та силою несуть. *Кр., [Бвх.].*

Не рада (1) коза на торг, та (2) ведуть. *Лів.* — ... торгу, а курі весілля, та мусять. *Ил.*

(1) Не хоче. *Зв., Прок., Лів.* (2) та силою. *Цыр.*

Просили — не хотів, казали — мусів. *Ил.*

Поборов — та й випросив. *Павл.*

Або дай, або видеру. *Прок., Руд., [Ил.]*

Тяж та родв. *Зал.*

1060. Оцюди лишень слухай (не пё фюо-ему буде, а он як и д.). *Жит.*

Як кажуть, то й батька вляжуть. *К.*

Загад діло справує. *Ст. Зб.*

Орудює ними, як чортіка грішними душамн. *Чор. Рад. (226).*

Нехай Бог скарає того, хто насидієся на кого. *Ил.*

Силоваыми очима не можь ся довго дивити.

Силованим конем не вскач (1). *Гр.*

(1) не доробисся. *Бвх.;* не пазидитсь.

Бр.

Силованим волон не доробисся (1). *Прок.*

(1) не паробисся. *Бр.*

Силою (1) колодязь конать (2), води не пить. *Кр., [Б., Ст. Зб.]* — ... колодязи не конать. *В.* — Силою води не домопавсся. *Ус. З (VI, 29).*

(1) Насильно. *Кой.;* Через силу. *Пир.*

(2) насильного колодязя. *З.*

Против сили и віл не потагис. *Збр. Лав.*

1000. Проти рожня не працввать. *Ш.*

На рожен махати — з рогатим боротись. *Ил.*

И рыба не плине проти бистрі вода.

Віз там шусить, де бгд моші гягають.

Путою (1) обука не прересічеш (2). *Прав., [Бвс.]*

(1) Шліття. *Кан., К., Коз.* (2) не пербвеш. *Кан., К., Рад., Коз.*

Против гори (1) піскою не сипать. *Бвх.*

(1) сила. *Л., Кон.*

Сила солону доमितь. *Пр., Кон.*

Вода и камень довба. *Кр.*

Коли не здужаєш, не піднімайси. *Бр., Л.*

З багатим не судися, а з дужим (1) не борися. *Ном., [Кан., У., Черн., Нв., Бвх., Лав.]* — Цур ёму (2) з дужим бороцьця, а з багатим позивацьця! *З.* — Бодай чорт з багатим позивався, з дужим боровся! *С.* — З дужим боротась — смерть на умі. *Ст. Зб.*

(1) сядьким. *Протк.* (2) ЩЗб не дужить. *Рад.;* Не дай Боже. *Мал., К., Пир.*

1100. Не дужай против вітру. *Лав.*

Баракю, не шуги воду мовчаві. *Ш.*

Против води плисе. *Ст. Зб.*

Язиче, язиче, лихо тебе миче! во шні сидаш, а мені добра не зичиш! *Нос.*

Язичку-язичку! маломька штучка—велике лихо робити. *Ж.*

Що вимовиш язиком, то не втатінеш и колом. *У.*

Хто язык держить за зубами, то того нічого не кортить. *Бр.*

Мовчи, язичку, будеш ів плотичку. *Ил.*

Помовчи, язичку, кашки дам. *Пр. в Ст. Зб., [Прав. Нич., Л.]* — ... а не вмовчиш, чорта (1) ззиси. *Хар. Зб.* — Мовчи, язичку, будеш істи кашку. *Яц.* — ... а як не замовчиш, то будеш істи болянку (2). *Бр., [Прок.],*

(1) лиха. *Бр.;* траця. *Кр., [Рад.]* (2) то кашки ззиси; а як не мовчатимеш, то чорта ззиси. *Кан., К.*

Держи язык за зубами. *Ст. Зб.* — Іж борщ (1) з грабамн, держи язык за зубами. *Лів., [К.]*

(1) пиріг. *Прок.*

1110. Мовчи, глуха, менше гріха. *Об.*

Мовчи, та мак товчи: мовчанна не шумить. *Ст. Зб.*

Мовчи та годуйсь! *Л.*

Мовчи та потакуй. *Ил.*

Іж зубами, а придержуй губами. *К.*

Говори та не проговорися. *Б., [Сос.]*

На час міста не умовчиш! *Бер., Р.*

Мовчанка (1) не шумить (2), головоньки не сушить. *Ил.* — ... не шумить, и черева не дме, та весь гнів тутять. *Не.*

(1) Мовчанка не дме. *Рад.* (2) нікого не шумить. *Ст. Зб.*

Хто мовчить, то лиха ся збуде. *Ил.*

Мовчене, де схочеш, то поставиш.

1120. Хто не вмовчив, той наковчив (?). *Не.*

За губу (1) в губу. *Зв., Б.*

(1) та и. *К., З., [Рад.];* бьють. *Ж.;*

Ото за губу та й бьють тебе. *Бал.*

Язичок мельне та й у кут, а губу наговчуть. *Кон.* — Язык белькне та в кут, а сідню виставить, бьють (1). *Л.* — Язиком бовтне та не доведе, а по сідні в. *Бр.*

(1) а по голові товчуть. *Кон.*

Говорить язык безкостий та договорицьця до одного конця. *Рад.*

Млиш меле, мука буде; язык меле, біда буде. *Кобр.*

Язык доведе до шнуса и до шни. *Протк.*

Вкусись за язык. *Лів., Пол.* — Укусись за язык, та й мовчи. *Бер.* — Прикуси язичок. *В., Лів.* — Прикуси языка. *Кр.* — А хоч що обрехать, языка прикуси. *Нос.*

Великим павам трудно правду кавати. *Ил.*

1128. Потурай ив, брате! *Козб. (7).*

1150. Не Біг ПАНІВ роде, а лихо їх ро-
бе. *Гат.*

Біс та ёго діти панують у світі.

Хто не звик правди поважати, той зав-
ше гасий панувати. («На добре складано,
та не так виведено, — я так не чула.
Кажуть з панством неправдувати, чи не
з правдою панувати — якось так, чудно.»
Бр.)

Пани в світі блукаюця, та з правдою не
знаюця.

Пани правдою кенкують—проте ж в світі
в панують.

Панам лихом видати—не плугом орати.

Коли б панам гадалося, з чого лихо зку-
валося.

Богу молицця, а чорту вірує (про панів
кажуть). *Ёвх.*

Чи пани, чи люде? *Сл.*

То пани, а ми люде. *Ос. 45 (XII, 59).*

1140. А та палиця—пан називаюця: треба
її слухати. *Бр.*—Поставлять палицю—треба
її слухать. *К.*

«Чого чорт плаче?» — «Що панам люди
не настає!» *К.*—И чорт плаче, що люди не
настає. *Кр.*

Коли б ве хлоп, не віл,—не було б панів.
Ил.

Коли б пан за плуга узився, то й світа
б віддурався. *Коз., Гат.*

Плугач оре и в праці рвецця, а панське
череве отак аж дмеця! *Гат.*

Добра пані за рабами. *Ст. 36.* — Добри
пани за рабами, а раби за панами. *З., Кон.*

Пан на троні, а хлоп на ослоні. *Ил.*

Хиба ж е пани, яким гроші не мши?
Гат.

Дай панові покуштувати, а він и гамкне.
Давай пану во жупану.

1150. Дере, як з лика (панське здирство). *Я.*

Шляхта! гарна плахта. *Кан., К.*

Сёгодня пан, а завтра пропав. *Пр., Ёвх.*

Біда панам! таки-то нам. *Збр. Шей.*

Що панська хвороба, що наше здоровья.
Зал.

Не дурень видумав паном бутя. *Зас.*

Пан що хоче, те й робить. *Збр. Лаз.* —

Пани, як дурні: що хотять, те роблять.
Пир., Ос. 45. (VI. 104).

Трудно стати паном, ато все піде даром.
З., [Ст. 36., Павл.]

Як би я був паном. то усе б на подушках
лежав. *Войц.*

Пани на всі сани. *И., Прав. Ниж., Лів.—...*
тільки хвіст волоциця. *Ёвх.*—Оце пани на
всі сани, ще й ноги волоцаця. *Бр., [Г.]*

1160. Пан на всю губу ⁽¹⁾. *Бр., Пир.*

⁽¹⁾ На всю губу пани. *Лох., Пир.,*
Пр., Ис.

Панпчу, я вас підтячу. *Прав. Ниж., Пол.,*
Лів.

Ой панпчу, панпчу! я вас за чуб посмичу.
Кулж.

Панич, що украв бич. *Ил., Ном.*

Панич не знав від, во (тільки) одно пісь-
мо, та й го му з голови встрісло. *Ил.*

Тепер настало панів — кинь на собаку, а
пана влучиш. *Ном.*

Що збан, то пан. *Ст. 36.*

Води збан, а сам пан. (на *П.*) *Збр. Лаз.*

Панів, як псів ⁽¹⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ собак. *Нов.*

1169. Більше панів, як псів ⁽¹⁾. *Тар.—...*
а мужиків и не видно ся за ними. *Бер.*

⁽¹⁾ курей. *Нов.*

1171. Нема добра в наших селі, бо панів
бага то. *Нер.*

Усе пани та пани, а нікому ⁽¹⁾ свині пасти.
Чир., [Руд.]

⁽¹⁾ Все пани, а хто буде, вибачайте.
Ил., [Прок.]

Все пани та пани ⁽¹⁾, а на ⁽²⁾ греблю й
нікого ⁽³⁾. *Лів.—...* а греблі нема кому зага-
тити.

⁽¹⁾ Багато панів. *Прок., Руд., Ёвх.*

⁽²⁾ під. *Кр.* ⁽³⁾ й нікому. *Прок., Руд.,*
Л., Пир., Ёвх.

Три пани, два отамани, а оден підданий.
Ил.

Після смерті колёватора, зосталось
шість хлопців и одна дочка, обійстя
и трохи землі, и одним оден підданий.
От раз іден з паничів тих іхав візком
и сам собі погания коня. Ёго здбає
сусід и питає: «Чи пан сам уже й коня
поганияш? у вас же єсть підданий.» —
«Утік шельма!» — «А то ж чого?» — «Чорт
ёго матір зна! по дню тільки на тиж-
день робив панщини кожному з братів,
а в неділю, бувало, з панною сестрою
до костела, — и утік, гунцвот!» *Вол-
ковський.*

Два кметі, пан третій. *Ил.*

Я вашець и ти вашець,—а хто нам хліба
напашець? *Нос.*

«Чи ти пан?» — «Пан.» — «А чого ж у тебе
порваний жупан?» *Зв., Кон.*

Панство в голові, а воші за компіром. *Ил.*

Два пани, одні ⁽¹⁾ штани. *Руд.*

⁽¹⁾ на одні. *У.*

1180. Оце ладно! три пани, едни штани:
котрий успіє, той и штани надіє. *С.* —
Два пани, а едни штани: котрий раніше
встав, той ся и вбрав. *Бр.*

Здаєся и пан, а штанив нема. *Прок.*

Пан в чоботях ходить, а босі сліди знати.

Проск.—Взутий, а слід босий. *Євх.*—В чоботях ходить, а босмі сліди робить ⁽¹⁾. *Ил.*—В чоботях клише, а босої ноги слід пише. *Ивр.*

⁽¹⁾ а босий слід знать. *Кан., К.*

Пани повзувані, сліди ваші босі. *У.*

Коли сам пан коло брами (*або*: у воріт), то слуг в ёго мало. *К.*

Казав пан, та и зробив сам. *Ил.*

Люде, хрестяне, а нуте!.. або я и сам. *Ном.*

То пан хороший, як багацько грошей. *Сл.*

Лучче держатись у багатого пана за кламку, як у бідного за столом сидіти. *Яц.*

Пани наші, пани голоколінці: ми у вас служим, а ви у нас хліба просите. *Бр.*

1190. Пани ж наші, пани голоколінці: як ми в шинок, то и ви наздогінці. *Рад., Бер.* Пани мої, біда з вами: ми до корчми, а ви за нами. *У.*

Біда нашим головам за панами голими. *З.* Двом панам тяжко служити. *Ил.*

Двом панам служить, а сорочки немає. *Бр.*

З панами, а свинями не знайся. *Гайс.*

З паном не будь за пан-брат. *Не.*

З паном не братайся. *Ст. Зб.*—... жінці правди не кажи, чужої дитини не май за свою. *З.*—З паном не дружися, жінці не звіряйся, а чужих дітей не приймай. *Коз.*

З великими панами не заходити. *Вин.*—... панами не за панібрата. *Ил.*

З панами добре знацьця, та не дай Бот цілувацьця. *Гл.*

Панське кохання — гірке горювання. *Ос. 18 (V, 42).*

1200. Панська ласка до порога. *Проск., Рад., Б., О., Кр., Ст. Зб., [Бр., Л.]*.—... а поріг переступив, то вже ласку утратив. *Бр.*

Панська ласка літом гріє, а на зіму кожуха треба старатися. *Ст. Зб.*

З панами не сідай їсти, з панами и не говори багато: сказав слово, та и мовчи; хто що говорить, ти слухай. *Бр.*

З панським свого языка не рівняй; бо як довгий, то притнуть, а як короткий, то витягнуть. *Проск.*—... коли довгий, такъ прикорочають; коли короткий, так витягнуть. *Х.*

З панами не мірайся чубами; бо як довгий, то відстрижуть; як короткий, то витягнуть. *Пав.*

Ніколи з панами не мірайся ⁽¹⁾ руками; бо як довгі—відріжуть, а короткі — витягнуть. *Греб.*

⁽¹⁾ не рівняйся. *Євх.*

Не трімай з панами спілки; бо як твоє довше, то вгнуть, а як коротше, то натагнуть. *Ил.*

Лучче з медведем борикацьця, ніж з паном рахувацьця. *Збр. Лаз.*

В панські ворота широко ввійти, та узко ⁽¹⁾ вийти. *Рад., [Ком.]*.

⁽¹⁾ В панськiм дворi брама широка, а вузка. *Проск.*

Прозьба панська рівно з наказом ходить. *Ил.*

1210. Пан шапку хоч и здийма, та в шапці правди нема. *Л.*

З паном ⁽¹⁾ дружи ⁽²⁾, а за пазукою камінь держи. *Зв.*

⁽¹⁾ З панами. *Коз., Кр.,* ⁽²⁾ живи.

Рад.

Чеши дідька зрідка. *Прав.*—... щоб не задернути. *Проск.*—... зрідка, нехай иде до дідька. *Ил.*

Не жируй з медведем, ато він тебе задавить. *Гл.*—Не грай, кітка, з медведем, бо та здавить. *Ил.*

Добрий пан, — тільки трейчи в морду дав. *Кулж.*

Пан добрий, як отець — взяв корову и скопець; а пані, як мати—казала теля взяти. *Г.*

Тоді паня добрі, як сплять. *Б.*

Добрий пан: ні б'є, ні лає, та нічим и не дбає. *З., [Бр., Євх.]*.

Пан—соломою напхан. *Євх.*

Жаба свяще—пана їсти кличе. *Проск.*

1220. Жаба на поріг, а панъ за стіл.

Жаба до покою, а кухар з рожною и з мукою.

Жаба кричить, верещить, а кухар на рожні до кухні її тащить.

1223. Пани переведуть, що и собака не їстиме (про панські приправи). *Кан., К.*

1225. Багацке и панське нігди не пропаде. *Збр. Шей.*

Як у воді не без чорта, так у великого пана не без Жида. *Зап. (I, 146), [Кан., Мер.]*.— Як у болоті без чорта, так у пана без Жида не буває. *Б.*

В тім пани бракують, въ чім убогі смакують. *Гат.*

Слово панське не циганське. *К.*

Панське слово—велике діло. *Л.*

1230. Тепле ваше, паноньку, слово. *Ил.*

Що то за пан, що въ ёго ніщо не гниє! *Б.*

З бороною—до гною, з шилом—до греблі, з макогоном — палі бить (ніби такъ порядкують на панщину йти, бо нема роботи, бач, у пана). *К.*

Не треба роботи, коли й такь родить.
Коз. — На що й пахаты, коли так родить
(панам). *Бр.*

1234. Стрижи пана як вівию, на ёму
шерсть паросте. *Лів.*

1236. Хотів для пана, а й вишло для себе
погано. *Кр.*

Пан далеко, а Бог високо. *Прав. Ниж.,*
[Пол. Лів., Ст. Зб.]. — До Бога високо, до
царя ⁽¹⁾ далеко, — а ті панки, що хтять, те
й роблять ⁽²⁾. *Лів.* — ... далеко, а паня вер-
тять, як хотять. *Ёвх.* — ... далеко, та й заги-
бай. *Не.*

⁽¹⁾ до пана. *Бр. Прокс.*, ⁽²⁾ в підпанки
що хтять, те роблять.

Не так паня, як підпанки ⁽¹⁾. *П., Прав.*
Ниж., Лів. — Не так пан, як паньнатка. *Лох.,*
Пр., Ал. *[Ст. Зб.]*.

⁽¹⁾ полупанки. *Гад.*

Паня, як паня, та войти собаки. *Рад.,*
Кр.

1240. Лучче паня, як підпанки. *О.* — Лучче
папу клапацьця, як підпанкам. *Бр., Зв.*

Стара пані все — то шве, то поре. *Ил.*

Я такого був пана, що царство небесне,
та й годі. *Коз.*

Поздоров, Боже, нашого пана, то все га-
разд буде. *Кр.*

Дивись! пан, а балакає, як люде. *Зал.*

Хоч би тебе, паночку, чорт узав, то я
тобі хліба з медом не дам. *С.*

Будуть паня дудця, воки полошаюцца.
Ш.

Минецьця се їм ⁽¹⁾ панство! *Пир.*

⁽¹⁾ А, чекай! минеццьця їх. *Бр.*

Хоч щука вмерла, то зуби не вмиуть. *Л.,*
[Пир., Пер.].

Як дерево зігнуть, кожний тріски збірає.
Ил.

1250. Пес здохлий не куса. *Ил.*

—

МУЖИК у землю дивицьця, а на сім са-
жень бачить. *Пол.*

Мужик хитрий, як лисица. *Л.* — ... дурний
як ворона, а хитрий, як лис. *Зв.*

Поки мужик купить, то сто раз злупить.
Чир.

Мужик ⁽¹⁾ ворона, хитріше чорта ⁽²⁾. *Л.,*
З., Кр. — Мужик хитріше від чорта. *Прокс.*

⁽¹⁾ дурний, як. *Зв.*; дурніщий як.
Лил., Бер.; як. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ а хитрий,
як чорт. *Зв.*; хитріщий, як чорт. *Лил.,*
Бер., [Коз., О.]; а хитер, як хто нищий.
Ст. Зб.

На панську мудрость мужицькая хитрость.
Кобр.

Мужика вдень обдери, а вночі обросте

Бр. — Пан мужика вдень обдери, а мужик
вночі поросте («краде в біди»). *Прокс.*

Кіт лівний, хлоп мівний. *Ст. Зб.* — ... всю-
ди поживицьця. *Ил.* — Кіт нелівний, хлоп не-
мівний — обоє ледащо.

Пан кладе печать, а мужик дума, відкіль ⁽¹⁾
почать. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ шука де б. *Кон.*; дивицьця, від-
куда. *Кулж.*

Пан гардий, хліб твардий, пивниця на
болку — трудно ся поживить худому пахожку.
Ст. Зб.

1260 За панською головою поливай ма-
слом як водою. *Пол., Лів.*

З хама не буде пана. *Об.* — ... а хоч буде,
то поганий. *Пир.* — Таки хам хамом — не буде
паном. *Зв.* — Из мужика — хама не буде до-
брого пана. *Ми.* («Се вони сами кажуть...
сирость природна останецьця в суцці.» *Горо-
бинський*).

Не буде з Ивана пана. *Лів.*

Не дай, Боже, з Ивана пана. *Прав.* — ... з
кози кожуха, з свині чобіт. *Гайс., Ёвх.* — ...
пана, а з наймички господині. *Бр.*

Не дай, Боже, з хама пана. *Прав.*

Хлоп бодай панував, а спли не мав. *Ил.*

Не дай, Боже, свині роги, а мужику пан-
ство. *Рад.* — Не дав Бог свині ріг, а мужику
панства: багацько б людей занапастили.
Пер.

Як из діда багач, або из пана пан, так
и простиня; а як з мужика пан, то и гор-
дня. *Кон.*

Мужик багатий, як. віл рогатий.

Не буде з пса солонина. *Ил.*

1270. Мужика хоч три дні вари в росолі,
а він еднак сиростью смердить. *Ст. Зб.* — ...
хоч у росолі вари, то все буде мужик. *К.*

Маж мужика медом, а він пахне салом ⁽¹⁾.
Зв. — Смаруй хлопа лоєм, а він смердить
гноєм. *Ил.*

Ёму годи, а він все таки дмецьця.
Рад. — ⁽¹⁾ смердить тім таки.

Мужика хоч золотом обліпи, то він зо-
станецьця мужиком. *Лох.*

Що мужик, то гадюка. *У.*

Хоч и надів жупан, все не цурайся свит-
ки. *Ш.*

Хто не був ніколи підданим, той не буде
добрим паном. *Г.*

Виважують (так робить), щоб и Біг ласкав,
и батіг ласкав ⁽¹⁾. *Біл.* — Аби Біг ласкав, а
батіг трискав. *Ил.*

⁽¹⁾ трискав. *Бр.*

Що малий пан вліяить, то и великий не
відойме, *Ил.* — Малий пан вложить, великий
не вийметь. *Ст. Зб.*

1278. Сто золотих ⁽¹⁾ не гроші, а мужик не брат ⁽²⁾. *Гайс.*

⁽¹⁾ хіп. *Рад.*; акрбованців. *Кан., К.* ⁽²⁾ не пан. *Рад.*

1280. Не бити гадюки, то не взяти єї в руки (пан хлібороба). *Кан., К.*

Напився він не раз людської крові. *Проск., Л.*

Залив за шкуру сала. *Проск., Пр., Кон., Павл., [Бер., Коз., Ст. Зб., Макс., Сн., Павл.]*

У Максимовича про Ляхів, у Свиgireва про Москалів.

Кров не вода. *О., Пр.*—Руда (кров) не вода *Гам.*—Людська кривця не водця, розливати не годиця. *Ил.*—Кров не вода, разливати ⁽¹⁾ шкода. *Г. Бр.*—... не вода, річками не тече. *Кон.*

⁽¹⁾ проливати. *Бр., Рад.*; розливати її. *Проск.*

На що варить одну кров! щоб пополам з водою... *К.*

Голова від Бога, а лятка скарбова: бий, скільки влазиця. *Бр.*

Батіг не нитка не увірвеця, с...а не шклянка не розібвеця. *Руд.*

Що голова, то кість,—що лятка, то м'ясо. *У.*

Голова—кість, а зад, вибачте, м'ясо: в голову цілують, а в зад б'ють. *Ил.*

Мужик ⁽¹⁾ жінку б'є, коли їсти хоче. *Рос.*

⁽¹⁾ Лях. *Рад.*

1290. Дай пан дурню корову, а не волю: корова хліб дасть, а воля напасть. *Лаз.*

Який пан — такий хам. *Рад.*

«Чого ти, зайчику, такий худенький?» — «Тим що всім птінки подаю.» *Бр., Кон.*

Гне шню ⁽¹⁾, як віл у армо. *Лів.*

⁽¹⁾ Гнеця. *Пир.*

И хилитесь, як и хилились. *Кобз.*

Панська воля — наша доля. *Де.*

Панська воля—панська й сила. *Кон., [Лох., Л.]*—Ваша сила—ваша й воля. *Ном.*

«Що ти, мужик, кидаєш мені (чи «на мене», бо той молотив) — то атлас!» — «Та то все, паве, з нас!» *З.*

Хлоп тільки в продажі має ще вільність. *Г.*

Панської роботи ⁽¹⁾ не переробиш. *Об.*

⁽¹⁾ ніколи. *Лох., Л.*

1300. Ми більше на холоді буваємо, та все горе добуваємо. *Без.*

Сказано було, прирівнюючи панське шяття до людського.

Біда тій курці, що на ній сокола заправляють на лови. *Ил.*

Чого вони наварять, тим ся підданні парять. *Ил.*

Лин вилинає, а караса очешуть. *Ст. Зб.*

Пани ⁽¹⁾ б'юцца ⁽²⁾, а в мужиків ⁽³⁾ чуби ⁽⁴⁾ болять ⁽⁵⁾. *Л., Кон., Пир., [Черн.]*. — Хто б'єцца, а в кого чуб болять. *Кр.* — Пани шкунтуюцца, а нашого брата ріжуть. *Кон.*

⁽¹⁾ Багаті. *Пир.* ⁽²⁾ скубуцца. *Зв., Рад., Кр.*; судуюцца. *Нос.*; чубляцца. *Пир., Нови.*; крижаюцца. *Збр. Лаз.* ⁽³⁾ а у бідних. *Пир.*; а в простолодців. *Гам.* ⁽⁴⁾ ліб. *Нови.*; лоби. *Рад.*; боки. *Ил.*; зуби. *Кам.*; чуприян *Проск., Збр. Лаз.* ⁽⁵⁾ трусацца. *Нос.*; рвуцца. *Гам.*; тріщать. *Кам., Проск., Р., Пир., Пр.*; тріщить. *Нови.*

Вус! тихо смди, як бороду голять. *Проск.* Як би все витрищилось на мужика, що єму буде, то вмер би з ляку. *Вас., К.*

Не питай, чий я,—не питай, що я. *Ил.*

Питався Лях: «Щоти постелив?» — «Ворок». — «Чим ти вкрився?» — «Вороком.» — «Що ти поклав під голову?» — «Ворок.» — «А він уліз у мішок, то постелився и вкрився: и під головою, и під ногами—то все одим. *Бр.*

Панщани та поединкові: що на одній нозі кашця, а на другій чобіт.

1310. Ми народ невольний—де нам узити! *Кон.*

Служка на службу, а панау трясця. *Пир.*

Вже двірської полівки хлєснуи, а оброкового хліба покушав. *Ил.*

Щноа и покора не має місця у панського двора. *Ил.*—... не живе у двора; а хто лжить и градне, поживицца снадне. *Ст. Зб.* Сільська собака най ся між двірській не мішає. *Ил.*

Куди панська лаа, туди й сучка моя. *Бр., Дуб.*

Дать кунцяцю (випку за крєпачку, беручи її за себе заміж). *З., Л., Кон.*

Мужича правда колюча, а панська на всі боки гнуча. *Котл.*

Хлопа корцен не міряють. *Ил.*

Що буде, то буде, а козак панщини робити не буде. *Кан., К.*

1320. Каліка не довіка, пан не до смерті. *Ил.*—Не звика каліка, не до смерті пан. *Бр.* Буде гарно на світі, як попу підсипать, а пана засипать. *Кр.*

Хоч хто мал—не топчи єго в кал. *Ст. Зб.*

Хіба ж про те нам розум мати, щоб на кривду брата дбати. *Гам.*

Обніміте ж, брати мої, найменшого брата! *Кобз.*

Своя ВОЛЯ добра, та не пожитечна (на дітей). *Ст. Зб.*

Дай кому волю, а сам підеш в ⁽¹⁾, неволю. *Л.*

⁽¹⁾ а собі. *Ил.*

Кожний блажен своїм строєм.

И вовк на волі, та й вие доволі. *Кол.*

Життя вольне, як собаці на прив'язі.

Пир.

1330. Се праме безвілля. *Кон.*

Вольні-вольні,—на все не довольні. *Кан., К.*

На волі — плачґ доволі. *Кол.*

В пригоді—мисль о свободі. *Ил.*

Ладно на сім світі, що хотіти, те чинити. *Ст. Зб.*

Хоч свина гола—та своя воля. *Бел.*

Лучче птаці на сухій гільці, чим ся в золотій клітці. *Б.*

В клітці в пати, істи, в хороше сієгл, та немає волі. *Ном.*

Ведмідь на ретазі говсто реве. *Лів.*

Неволя в плаче, неволя в скаче. *Рад.,*

1340. Хоч за три дні перед смерті волі побачить. *Рад., Пир.*—... смертю polegшає. *Кр.*—Коли б Бог дав, щоб хоч трома днями перед смертю polegшало! *Бр.*

«Коли та воля буде? чи вона втопалась, чи де поділась? Мо, її вже ніколи не буде?»—«Е, ні! вже як налупилось, то й вилаупицца: колись таки дождемось!» *Коз.*

З корита іли та у волі живи — ніякого горя не знали. *Кан.*—Хоч з корита, та до сита. *Гат., [Гл.]*—... а ви з блюдів, та худі (мов би Запорозці на столиці сказали великим панам). *Пир.*

Багатир 1343—1463.— Убогий 1464—1621.— Щасливий 1622—1717.— Роскіш 1718—1724.— Доля 1725—1738.— Нещастя 1739—1750.— Пригода 1751—1756.— Непастя 1757—1763.— Не пайлять 1764—1847.— Перевісь 1848—1870.— Прошав 1871—1953.— Лихо 1954—2151.— Віда 2162—2257.— Горе 2258—2235.— Баяття 2286—2261.— Жаль 2252—2258.— Журба 2259—2292.— Кривда 2293—2302.— В нещастю нема брата 2303—2366.— Плач 2367—2400.— Терни 2401—2445.

Такий БАГАТИР, що не знає, що то нема. *Л., Пир., Кон.*

До чорта грошей. *Л., Пир.*

Грошей, як у Жида. *Л., Пир., Н., Б.*—... вошей. *Нов.*

У нас грошей—и свині не ідять. *К., Гр.*

Там грошей и курі не клюють. *О.*

Хіба птичого ⁽¹⁾ молока нема ⁽²⁾. *Зв., Рад., Пир., Кон. Біл.*

⁽¹⁾ Пташиного. *Бер., Нов.*; пташачого. *Проск.*; птичґго. *Ил.* ⁽²⁾ не знайдеш. *Бер., (т. Зб.); заблагає. Ил.*

Добра такого,—не знає, в чому й сходить. *Ос. 19 (XIV, 29).*

1350. Притвора Бог (прибавля Бог). *Кон.*

Пощився він добре, не візьме ёго чорт. *Проск.*

Добре зібрав— з тіми накладав. *Пир.*

Сидять, як тур ⁽¹⁾ у горах. *К.*

⁽¹⁾ шур. *Ном.*

Де в тебе нема грошей? козак хороший та нема грошей! *Л.*

Не взяв ёго враг! *Л., Пир.*

Не взяв іх чорт,—щоб вони мають.—*Бр.*—Чорт ёго не взяв. *Рад.*

Чужа непроха (як що в себе є). *Рад., Л., Кон., Кр.*

1358. Ат, так собі копішка за душею єсть. *Рад.*

1360. Забагатіти в Бога. *Гат.*

Бідні роскидають, а багаті збирають. *Л., Кр.*

Достаток чинить статок 'або: Єсли в чоловіка хліба єсть достаток, то в ніґо в дому всякий буває статок). *Ст. Зб.*

Достатечность показує статечность. *Ст. Зб.*

Коли хліб, тоді и розум. *Рад., Коз.*

Багатий своїм плугом оре. *Зв., Дуб., Кон.*

Брацько не вадить. *Кр.*

Як густо, то и копно. *Руд.*

Коли густо, то не буде пусто. *Гр.*—Де густо, там не пусто. *Ил., Проск.*

Гуща ⁽¹⁾ дітей не розгонять. *Ск.*

⁽¹⁾ Густа каша. *Коз.*

1370. Де можна лантух, там торби не треба. *Кобз., Збр. Лаз.*

З повного легко браги: хоч убиває, не так зняти. *Ил.*

Собака кудлатий — йому тепло; пан багатий — йому добро. *Л.* — Мужик багат — йому ж добро; собака кудлат — йому ж тепло. *Ст. Зб.* — Собаці кудлатому, а мужикові багатому. *Бр.* — Мужик багатий, а пес кудлатий, то все одно. *Проск.*

Що треба, то и єсть. *Кон.*

Гроші — лакома річ. *Проск.*

На гроші нема пущиня. *Ил.* — «Може тобі грошей треба?» — «Та коли їх не треба? ніз їх ніколи немає заговін.» *К. з.*

О Боже, батьку! дай грошей шапку! *Зв., Бер.*

Гроші всюди хороші. *Руд.*

Не Біг гроші ⁽¹⁾, та милають дуже. *Вас.*

⁽¹⁾ Гроші не знають що. *Кудж.*

Без грошей чоловік не хороший. *Ил.*

1380. Без грошей, як без рук.

1381. Добрий інтерес, коли повний черес.

1383. Як у казатці є гроші, то й добре. *Кон.*

Тоді утішення, як що у вишені є. *Ст. Зб.* — Утішення, коли в вишені є.

Гроші не знають що, та спать не дають. *И.*

Червінець хоч маленький, але важенький. *Не., [Яц.]* — ... важенький. *Проск.*

За гроші тільки рідного батька не купиш. *Кан., К.*

Не заростеть душа поляном, аби гроші. *Ст. Зб.*

Чого гроші не зроблять! *Проск., Л., Пир.*

1390. Золотий обушок скрізь двері відчиняє. *Гат.*

Гроші и камень кують. *Ш.*

Копій камень доבע. *Гр.*

Копа камень доבעть. *Ст. Зб.*

Золота швайка мур пробирає. *Ил.*

Золото-срібло губу затикає.

Один руб — один ум, два рубля — два ума: скільки рублів, стільки гріхів (sic) *Не.*

Коли єсть хліба край, то й під вербою рай. *С., Зал.* — Як хліба край, так и в хліві рай; а як хліба ні куска, так и в горниці туска. *Кон.*

Добре гудіти, коли є в чім шуміти. *Ил.*

Добре ся пестити, коли ся є де змістити. *Ил.*

1400. Добре ся там пестити, де піч велика и є кочу варити. *Бр.*

Добре-то казати, як ся добре діє. *Проск.*

Щоб ляха не знати, треба своїм плугом та на свої ниві орати. *Ил.*

Хто має в торбі, той звість и на горбі.

Добре господині, коли повно в судині.

Мудра ⁽¹⁾ господиня, як є ⁽²⁾ скриня. *Зв.*

⁽¹⁾ Добра. *Рад.* ⁽²⁾ коли повна.

Разумна ⁽¹⁾ жона, як стуга ⁽²⁾ пшона. *Л.* — ... як одна стуга муки, а друга ⁽²⁾ пшона.

Бр. — ... як дві стуги муки, а третя пшона, четверта гороху, то вона й буде носити потроху. *С.*

⁽¹⁾ Мудра. *К., Бер., Л.; Добра. Б.; У* чоловіка умна. *Кох.* ⁽²⁾ ступа. *Бер., Л.;* повна сипанка. *Кан., К.; бочка. Кох.;* и з свого. *Л.* ⁽³⁾ як два міхи муки, а третій. *Проск.* — *Стуга* — діжка велика, усипок, бочка (*Б.*), лубяна козубня, що сідухи носять на базарь бублики, буханці и д. (*Л.*).

Е, вже! тому низько в голові, в кого чисто в дворі; а тому легше здихає, що двір вищизає (має, після чого вищизає). *Бр.*

Тоді чоловік весело співає, як п'ятерком поганяє. *Проск.*

Кому добре дієця, той и співає. *С.*

1410. Кому добре, той співає; кому зле, той плаче. *Бр.*

Веселе дерево, весело й співає. *Не.*

Добре чорту в дудку грати, сиди в очереті — одну зломить, другу виріже. *Вас., Тар., Кан.* — ... одну зламає, другу собі виріже — наше вище діло! *От. Записки 1863 р., Квітень, ст. 684, арт. д. Громеки про Козачку.* — Як чорт в очерет улізе, то в котру схоче дудку грає. *Ил.*

Багатому й чорт не брат (*або: не паря*). *Л., Пр.*

Не лупне так ходак, як чобіт. *Ил.*

За багатими не тягтись. *Пр., О.*

Бодай ніхто не дождає з багатими знацьця. *Навл.*

Слабій з дужим не борись, голій з багатим не дружись. *Зв., К.*

Тому и світ великий, кому хліб даревний. *Ш.*

Багатому не дідько дієця, що біжить за возом та грієця. *Кох.*

1420. Багатому чорт діти колише. *Зв., У., Л., Пир., О., [Кр.]* — Багатому чорт діти колише ⁽¹⁾, а убогий и няньки не найде ⁽²⁾. *К., Кр., [Кан., Рад., Л., О., Кох., Лаз.]*

⁽¹⁾ дідько помагає діти колишати, *або* — усі діти колишуть. *Кох.* ⁽²⁾ а бідному то й няньки чорт не дасть. *Бер.;* а убогому и нянька не хоче. *Проск.*

Багатому й чорт яйце носе. *Нов.* — ... носе. Багатому и чорт гроші носить.

За багачем сам чорт з калачем Яч.

Добре багатому красти, а старому брехати. *Г., П., В.*

Багатого хваляють. *К., О.* — ... ще й хвалять. *Рад., Л.*

Коли ж гроші кажуть, то всі мусять губки постулювати. *Гат., [Ил.].*

Багатому дурневі місце дадуть. *Проск.*

Дурень багатий, так и слово ёго в лад. *Кон.*

Дурня багатого всі величають. *Проск.*

1430. Хоч у голові пусто, аби грошей густо. *Кон.*

З грішми дурня - невігласа почитують. *Збр. Лаз.*

Що багатий, а що дурний: що захоче, те й зробить. *Вас.*

Багач рідко в гаразді живе. *Ил.*

Грошей багацько (на світі), а щастя мало. *Проск.*

Що ти в гроші, як чортма нічого въ голві! *Кон.*

Що з тих кубків, як повні сліз! *Л.*

Багачі не сплять ні вдень, ні вночі, а ідять калачі. *Проск.* — Багачі ідять калачі, але вони не сплять удень, а мало и вночі. *А. Вил.* — ... калачі, не сплять ні вдень, ні вночі; а бідний борщу хлібно, та й удень засне. *Ш.*

Нащо мені тее сребро, коли жить не добро.

На чорта та худоба, як жить не подоба. *Б.* — Нащо й худоба, коли жить не в подоба. *Полт. п.*

1440. За гроші не купиш ні батька, ні метері, ні родини. *Не.*

Гроші то и роблять біду на світі. *Проск.*

Гроші — набута річ.

Гроші — слина. *Кл.* — ... як слина. *Ст. Зб.*

И чорт багато грошей має, а в болоті сидить. *Ил., [Проск.].*

Срібло-золото тягне чоловіка в болото. *Г.* Набрався чорт багатих, то убогих кидав. *Кан., К., [Ил.]*

Хто много має — той прагне більше. *Ил.*

Що б то й було, як би всі багаті! то б и на Бога забули. *Рад.*

Багач гроші збирає, а чорт калитку шие. *Л., [Проск., Кан., К.]*

1450. Щастя ⁽¹⁾ дочасне, а злидні довічні. *Сл.* — Багацтво дочасне, а лихо довічне ⁽²⁾. *Л., Пр.*

⁽¹⁾ Багацтво. *Бр., Зв.* ⁽²⁾ до часу, а бідність довіку. *Не.*

Багатий дрібно крає. *Бр., Рад.*

В добрі са не знає и о біднім не гадає. *Ил.*

Взяв убогому поле, а багатому дав. ...

На що здорову голову під Євангелію класти!

На що в кірницю воду ляти! *Г., П.* — ... коли вона и так повна! *Проск.* — Нащо в море воду лить, коли море повно! *З., [Бр.].*

В ліс дров не возять. *К., О., [Ил., Ст. Зб.].*

Хто в пір'я поростає, най на бідного пам'ятає. *Ил.*

Єдно збирай, а друге давай.

В голови не положиш (добра, як виріш). *Нов.*

1460. Неси ⁽¹⁾, Боже, кудлатого ⁽²⁾, щоб було за що скубти. *Р.*

⁽¹⁾ Нанеси. *Кр.* Принеси. *Рад.* ⁽²⁾ мяхнато. *Рад., Кр.*

Побий того Боже, в кого багацько грошей. *Коз.*

Як летіла ворона до гори, то й кракала; а як на діл, то й крила опустила. *Войц.*

Богач а свиня по смерті скотина. *Ил.*

А що ж ми зробим, що УБОГІ: Бог багатий, то й нам дасть. *Рад., Пир.*

Голенький — ох, а за голеньким — Бог. *Ос. 7 (III, 13), Коз.*

Люде не мруть від голоду, але від хліба. *Ил.* — Від хліба люде мруть (як это скаже — хліба нема). *Прав.*

Чого нема, то й Бог не візьме. *Бр.*

Голий підперезався та й зовсім зібрався. *Руд.*

Єднако убогому нічого не мати. *Ил.*

1470. Так' о й бідному вігди нічого не мати.

Хоч голо, аби весело.

Менше на дворі, легше голові. *Бр.*

Голий иде — ворота узькі. *Рад.*

Порожня бочка гучить, а повна мовчить. *Об.*

Хоч голий, та гострий. *К., Рад.*

Хоч гол, так прав. *Л.*

Голому розбій не страшен. *Бр.* — ... не страшен. *Л., Ст. Зб.* — Голий розбою не боїцца. *Зв., Дуб.* — ... мокрий дощу не лякаецця. *Ил.* — Мокрий дощу ⁽¹⁾, а голий розбою не боїцца. *Пир., Бр., [Проск.].*

⁽¹⁾ огню. *Бр.; води. Кан., К.*

Мокрий дощу не боїцца. *Бр., Зв.*

На голому, як на святому. *Зв.* — ... ні

чого не зищеш. *К., Кр.* — З голого, як з святого. *К.* — ... не візьмеш нічого. *Ёвх.*

1480. Аби живи, а голі будем. *С., Л.*

Тоді він буде багатий, як пес — рогатий. *Ил.*

Живе собі — ні втік, не піймав, а як Бог дав. *Не.*

Перебиває бики на барани. *Нос.*

Живе сях так.

У мене стільки грошей, як у Жида свиней. *Не.*

У кишені гуде. *Пир., Коз.* — ...аж гуде. *Зв.* — Вітер гуде в кишенях. *Кул., [Бер.]*

Гроші зховані під дубом, накріті дубом. *Кон.*

Багатий! багато де-чого нема. *Л., Нос.* — Багато де-чого немає. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Багатий, як чорт рогатий. *Об.* — Багатий, як пес кудлатий. *Ёвх.*

Багатий, як Жид на блохи. *Проск.*

1490. Сім хат з хлівами, сім душ з свинями. *Не.* — Тоді (в селі) було сім хат із хлівами, а девять душ із свинями. *К. 1.*

Які там багаті! Один Бог багатий! *Ном.*

Козак ⁽¹⁾ хороший, та ⁽²⁾ нема грошей. *З., Пр., Б.* — Хороший та без грошей. *Дуб.*

⁽¹⁾ пан. *Бер.* ⁽²⁾ тільки біда, що. *Бр.*

Багатий на лати. *К.* — ... та на дрібні сліззи. *Ковз. (132).* — ... на латки, та на дрібні сліззи. *Лох.*

Багатий, маю три (дві?) стодилі: в одній мак, а в другій так. *Бр.*

Чіраїк, чіраїса! скажу я вам, брацця, чорноморські чудеса: вітром оплігаєм, небом укриваєм. *Не.*

Ні плуга, ні ролі — виспися доволі. *Ил.*

Живе, як Нагаєць. *Кан., К.*

Пробуваємо — немовлячи, Цигане (без землі). *Кл.*

И то не наш корх землі, що нам очі закріють. *Сл.*

1500. Оде хата! дві сохи, та соломн трохи, та й діти почаділи. *К.*

У нашого свата всім одна хата. *Ил.*

А ні печі, а ні лави. *Г.*

Ні ножа, ні образа — ні зарізацьця, ні помолацьця. *Пир., О.*

Ні кола, ні двора. *Об.*

Коло двора вечисга-ма й кола. *Кан.*

Миш в голову зайшла, закім зерно знайшла. *Ил.*

Ні писне, ні висне. *Пир.*

Ні шерстяни (скогу). *Л., О.*

И хвоста (або: хвостяги) нема у дворі. *Б.*

1510. И кішки ⁽¹⁾ в хаті ⁽²⁾ нема. *Лів.*

⁽¹⁾ И kota. *Ол., Зв., О.* ⁽²⁾ за печом. *Ол.;* в дворі. *О.*

И хліба шматка дасть-Біг. *З., Кон.* — ... нема. *Рад.*

Вони такі убогі, що землю держалном мірять, а худобу ложкою. *Кон.*

Голь нещадима. *Кон.*

Голий, як пень. *Прав. Ниж.*

Голий, як палець. *О., Нос.* — ... як пучка. *Пир., Коз.*

Голий, як долоня. *О.*

Голий, як пляшка. *Ном.*

Гол, як сокол. *Ис.*

Голий, як миш. *Кр.* — ... як руда миш. *Пр., Б., О.* — ... як церковна миш. *К.* — Такні голне, як миші. *Рад.* — Голе. як миша. *Л., Пир.* — ... гостре, як бритва. *Р.*

1520. Голий, як кістка («робила цілий вік панам, та мабуть ляжу, як кістка, гола»). *Пир.*

Голе, аж круз ребра видно. *Рад.* — ... аж ребра світицца. *Пр., О.* — ... аж світицца. *Зв., Л.*

Голий, як турецький святий. *Об.* — ... як святий. *Рад., Ст. Зб.*

Голий, як бубон ⁽¹⁾. *Об.* — ... а гострий, як бритва. *Т., Збр. Лаз.* — Ти бо, Грицьку, який чубернастий: голий, як бубон, а гострий, як бритва. *Чир.*

⁽¹⁾ бубен. *Ил.*

Голий, як бізун. *Проск.*

Голий, як бич. *Рад.* — ... а острый, як міч. *Кобр.*

Голий — як міч, гостий — як бритва. *Рад.* — Голий — як бритва, а острый — як меч. *Б.*

Голяк — масти, черва — світить. *Бр., Прав. Ниж.* — Голийш — масти, чірва світить. *Зв.*

Нічим грудини прикріти (опріч сорочки Біг-ма нічого). *Пир.*

И боче и простоволосе. *Л., Ст. Зб.*

И коса світицца (нічим покритись). *Полт.*

1530. Сорочки на хребті нема. *Л., Б.*

Сам голий, а сорочка за пазухою. *Збр. Лаз.*

Руб руб кличе. *Пир.*

Видалисьмо голих, а на тих и шерсти
віт. *Ст. Зб.*

Сам голий, вінь у ёго безногий, сам собі
друзяка. *Збр. Лаз.*

Голий, и босий, и голодий: пропаде, так
як собака. *Бер.*

Вони люде злиденні. *Л., Кон.*

За злиднями (або: Через злидні) и світа
не бачить. *Проск.*

Упросились (1) злидні на три дні, та чорт
іх и довіку викишає (1). *Л., Кр.* — Уклю-
нуцца злидні на час, не виживеш іх за год.
Коз.

(1) Просились. *Бр., Рад., Пр.*; Як за-
ведуцца. *Лох., Пр.*; Як уклюнуцца.
Рад. (2) виживе. *Рад., Лох., Пр.*; іх
викурить. *Ш.*; та й не збути. *Бр.*; а
й не збутися довіку. *Бр.*; та й за три
неділі не хотять одходити. *Сп. Зб.*

И холодно, и голодно. *Ст. Зб., Кулж.* —
Приняв и холоду, и голоду. *Пир.*

1540. Куди пішов Лесь, то все весь. *Проск.* —
Куди піде Лесе, то всюди увесь. *Ил.*

Нема що в коляду класти.

Казав Хома—чого (1) нема. *Бр., Бер.*

(1) сёго. *Лох., Гл.*

Гетьман (1) знає, що в нас нічого немає.
Кул.

(1) Пан гетьман нас. *Б.*—Мовляла ос-
таня Борзєнська сотничка Ряба. *М.
Бил.*

Недостатки гонять з хатки. *Гр.*

Поли крає (1), а плечі латає. *Не.*—Поли
одрізуй, та плечі латай. *Ст. Зб.*—Так роз-
багатіла! поли дере, та спину латаю. *Кулж.*

(1) дере. *Бр.*; ріже. *Не.*

Остатки з хатки. *Нос.*

Там давно старці обідали (убож). *Проск.*

Духом Святим живе. *Л., Пир.*

Ото цяхована гиря! *Гат.*

1550. Істи, та нічого. *Ст. Зб.*

Не івши ляж спати.

Пек-пеком! нема що істи. *Ил.*

Розуму багато, а грошей мало, — багато
ума, та в кешені катма. *Ном., Б.*

Яко наг, яко благ, яко нема нічого. *Ном.*

Був колись хазяїн, а тепер бовкнуом із-
дять. *Збр. Шей.*

Прийшов (1) нестаток, забрав (2) остаток.
Вил.

(1) Приїхав. *Бр.* (2) пожив.

Яке твоє царство, така твоя и сила. *Ил.*

А ні я вівся, а ні я вписва.

Наївся лихої нужди. *Проск.*

1560. Були коралі та пішли далі; були пер-
ли та ся стерли. *Збр. Шей.*

Бог дав, Бог и взяв. *Проск., Ст. Зб., [Гат.].*

Бог узяв (або: припав). *Пир.*

Шаг був один — и той пропав. *Пр. е Ст.
Зб.*

Убогому мало що бракує, а захлявному
всёго. *Ил.*

В убогого все по обіді. *Бр.*

Сорока в ворони просить оборони (як убо-
гий передь убогим жалкуєцца). *Кан., К.*

Бідному всюди біда. *Бр.*

Біда бідному! и смерти не дають. *Проск.*

Боронь, Боже, нужди, то и розум загу-
биш. *К.*

1570. Працюєш, працюєш, до кривавого
погу працюєш,—и Бог має чого. *Бр.*

Не займати голяка, бо ёго доля така.

Бер.—... не така. *Рад.*

Убогого и галузь тягне. *Рад.*

Голого легко голяти. *Ил.*

Трудно рану (виразку) гоїти, а не уразити.

Убоге не живе, а тміє. *Ж.*

Тяжко сіяти, коли ніщо орати. *Ил.*

На голого дригота. *Бр., Проск.* — Все на
бідного дригота. *Ил.*

У голоти нема що молоти. *Бал.*

Злиднями не доробисся. *Проск.*

1580. Мовлять, що не дармо той нічого
не має,—а бідному нігде взяти, він того не
знає. *Кл.*

А трудів іх ніхто не погадає (бідних).

Шолудиве поросє и в Петрівку змеранє.
Євх.

Треба істи—хоч потрошку, а все треба.

С.—Сиря душа істи хоче. *Б.*

Всім зубам треба істи. *Бр.*

Душа не виир (1), того хоче, чого и мир.
Рад., Б., Черн.

(1) не вушир. *Зв.*

И моя душа не повстанка. *Ст. Зб.*

Не шаповал (1) душу вложив (2). *Нос.*

(1) Не Циган. *Нос.*; И мені не ша-
повал. *Ст. Зб.* (2) вивалив.

Моя душа не з лопуцька. *Зв., [Кан.].* — И
моя ж душа не з лопуцька, и хоче того, що и
людська. *Ос., (272)., [К., Рад., З., Євх.].* —
Хіба ж душа моя з лопуцька и не бажа того,
що и людська? *Коз., [Чор. Рад. (374)].*

И наша губа не хвляша: то ся би ззіла,
як и ваша. *Ил.*

1590. Кождому хліб не горек. *Ст. Зб.*

Як ситий, то и в старості закритий; а як
худий, то и в молодості огудий. *Ж., Слуц.*

Багацтво дме, а нещастя гне. *Проск.*

Хто має багацько, той бурчить; а хто не
має, той мовчить. *Бр.*

Багатий пече з кумою, а убогий з су-
мою. *Бус.*

Багач ість калачі, а бідний и хліба не має.
Ил.

У князя—хверзєля, а в нас и учкур. *Коз.*

Жаль багатому корабля, а бідному кошеля. *Не., Нос.*

Кажуть, як у бідного втрата (звісно, не велика), и він бідняцця.

Багатого за стіл сажують, а убогого и так випровожують. *Лох.* — ... саджають, а убогий и коло печі не саде. *Бр., Рад.*

Хто багат, то всім брат. *Пр. в Ст. Зб.* — Хто нічого не має, того ніхто не знає. *Ст. Зб.*

В одному старому (*Черн. и Ст.*) рукописові XVII с. и у Кліментія з сих двох приказок зроблена одна, та ще у Кліментія з початку додано: «Бо и в лежцях пишуть: хто багат и д.» М. Вілозерський каже, що така ж приказка є на одні книзці, друковані в 1690-х роках: написана приказка пісьмом кінця XVII с.

1600. Багатого и серп голить, а убогого и бритва не хоче. *Ил.*

Як бідний плаче, то ніхто не баче; а як багатий скривидця, то всяке дивидця. *К.*

Хто має гроші, то всюди хороши. *Проск.* — ... а хто бідний, той нікому не потрібний. *Ж.*

Як умре багатирь, то иде увесь мир; а як умре харпак (1) — тільки піп та дяк (2). *Л., З.*

(1) харпак. *Збр. Шей.; харпачок. Бр., Коз.; харпачок. Проск., Чир., Черн., Сос.* (2) дячок. *ид., Бр., Коз.*

Умер багатий — ходімо ховати, умер убогий — шкода дороги. *Ил.*

Порівняє гори з долинами, а багатих з убогими.

Багатий дивуецця, як убогий годуецця. *Бр.* — Багатий (1) дивидця, як убогий (2) живидця. *Рад., Ст. Зб.* — Багач ся дивує, чим убогий діти годує. *Ил.*

(1) Нехай багач. *Нос.* (2) худак.

Багатий бідного не знає. *Проск.*

Багатого покута — убогого бесіда. *Ил.*

Убогий чоловік на лихо не жадєм. *Л.* — ... не жадний. *Бер.*

1610. Хоч чоловік убогий, та слово чисте. *Пир.*

Я твое багатство переживу, а ти мого вбожества не переживеш. *Рад.* — Наші злидні ваше багатство перебувають. *Бр.*

Хоч у мене шуба овеча, та душа чоловіча. *Б.*

Ми вь кожусі, та при своем лусі, а в лисях, та в мислях. *О.*

Ми імо з корита, та досита — ви ж істе з блюда, та до худа (див. № 1341). *К.*

Наші лати переходять панські шати. *Проск.*

До вбогого йди сорочки позичати, а до багатого ніколи не йди. *Бер.*

Не той убогий, що мало має, а той, що багачько жадає. *К., Б.*

Не той бідний, хто хліба не має, а той, хто душі. *Кан., К.*

То чорт бідний — що душі нема. *Пир.*

1620. Поможи, Боже, багачу и рогачу, а бідному в дітках. *Нос.*

Жартують, розповідаючи про бездітного багатиря и сім'янистого бідного.

Хотіли вражі люде, щоб ми забагатіли, так не діждуть! *Бєх.*

ЩАСЛИВИЙ, в сородці родивсь. *Поал.*

Хоч не почесний, але щесний. *Ил.*

Хоч ряба и погана, та її доля кохана.

Ос. в (III, 41).

Хоч соплявий, так щасливий. *Зал.*

А мені Біг та поміг. *Збр. Лас.*

Пішло в нитку. *Ном.*

Такий доюн, що куди! *Пом.*

Чий ківь, того и гроші (попередив у чому и користь од того має; жарт). *Нос.*

1630. Довелось (1) свині на небо дивидця! *Рад.* — ... неба побачить. *Гл.*

(1) Досталось. *Гр.*

Хвортува йому служить. *Не.* — Їму хвортує. *Ном.*

Чого хотів, того и достав. *Проск.*

Гуляє, як риба в морі. *К.*

Живє, та Бога хвали. *Об.*

Хвалять Бога! *Пир., О.* — ... за все! *Л., Кулж.*

Благодарить Бога милосердного! *Пир., Кон.*

Як у Бога за дверми (1). *Зе., К., О., Пир., Л., Біл.* — ... за дверима. *Об.*

(1) за плечима. *Л., Лох., Б., Кр., Біл.;* за пазухою. *Л., З., Пир., Невт.* за надром. *О.;* під покрешкою. *М.;* за кроснами. *Черн.*

Як у батька за пазухою. *Пр., Н.*

Життя ім, як у Христа за пазухою. *Кан., Л.*

1640. И не бідна головочка! *Г. Бар.*

Як у раю! *Бр., Л., Пир., Х.*

Заліз, як муха в патоку. *Проск.*

Упав в гаразд, як муха в сметану. *Ил.*

Упав в гаразд, як сливка в болото. *Ил.*

Упався в добро, як у тісто. *Ст. Зб.*

Їго и шило голять. *Пир., [О].*

Убила баба лося, так їй довелося. *Рад.*

Оттак! (1) не бродячи качку піймав! *С.*

(1) Оттак я вигадав. *К.*

Як рибу в сак, положив. *Ил.*

1650. Ловися (1), рибко, велика и маленька (2)! *Л., О.* — ... бери, чорте, Дениса и Омелька. *Лип.*

(1) Берися. *Бр.;* Имайся. *Ст. Зб.* (2) маленька и велика.

Тобі твоя доля робє. *Бєх.*

Тобі, вочче, доля дасть. *Ст. Зб.* — ... а овечки давить. *Пр. в Ст. Зб.*

Щасливому щастя. *Кан., К., Бер., Л., Кр., Ст. Зб.*

Чом ёму неспить, коли ёго доля не спить (1) *Зв., Коз.* — Добре тому вить, кого доля спить. *Рад., З.*

(1) коли ёму Бог годить. *Бр.*

Уже ёму як везе, так везе! *Кон.*

Ёму б жить та Бога хвалить. *Кулж., Біл.*

Уродись та й удайсь. *Прае.* — Вродись и вдайсь. *Прокс.* — Коли уродився, то и вдайсь. *Ст. Зб.* — Уродись — вдайсь, а ні, то скапайсь. *Ил.*

Кому як на роду написано. *Ном.*

Щасливому опр на колоді. *Ст. Зб.*

1660. Як Настя, те й буде щастя («Пришла молода!» — «А як зовуть?» — «Настя!» — «Як Настя в д.»). *Кон.*

Як твоя, доню, доля, то накупить чоловік и поля; а як безділля, то продасть и подвірря. *Кон.*

Як вродилась щасниця, так поправицца и п'яниця. *Кон.* — Вже як щастя, то й п'яниця поправицца. *Дуб.*

Хоч би я за пана пошла: як моя доля така, то й пан скрутвицца; а як моя добра доля, то пойдю за п'яницю, то й п'яниця поправицца. *Рад.*

Як буде доля, то буде д'ля. *Ил.*

Кому щастя, тому и доля. *Прокс.*

Кому щастя, то й на кневі виплине. *Ил.*

Кому щастя, тому й півень несецца. *У.*

Кому д'ецца (1), то й на скінку прядецца. *Рад.*

(1) ведецца. *Рад.*; живедецца. *К., Коз.*

Щасливому по гриби ходити. *Бр., [Рад.]* — ... а недчасному по дісу блудити. *Зв.* — З щастям и по гриби пойти. *Ст. Зб.* — Без долі й по гриби не ходять. *П., В.*

1670. З щастям по гриби ходить, з щастям в рябу бродить, а без щастя ні вон, а ні за поріг. *Ж.*

Не купуй лою, та купуй долю. *Не.*

Не родись багатий, а родись щасливий. *Л., Р., Кр.*

Не родись багатий та вродливий, а родись при долі та щасливий. *Коз.*

Не родись зрава (1), та родись щасна (2). *Бр., [Кан., К., Рад., Ёх.]* — Не родись гарний, а родись щасливий; рости великий та будь багатий. *Ёх.*

(1) вродливий. *Сос.*; хороша. *Кон.* (2) щасливий. *Сос.*; щаслива. *Кон.*

Не родись в платтячку, а родись в щастячку. *Ос. В (НІ, 41).*

Бог дасть домо и в члотиі челою. *Прокс.*

Бог як окаче, так и из грязи поставити князі. *О.* — ... из грязи поставити князю. *Б.* — Из грязи у князі, из князі у грязи. *Л.*

Коли Біг дасть, то и в вікно вгнись. *Збр. Лаз.*

Коли на те піде, то й серед битого шляху поламаецца. *Ном.*

1680. Доля луччая Божая, ніж матчиная. *К.* Дитинка спить, а доля її росте. *Прае.*

Лежень (1) лежить, а Бог для н'го (2) долю держить. *Бр., Кан., К.* — ... а над ним Бог кражить. *Ст. Зб.*

(1) Ложух. *Ил.* (2) ёму. *Яц.*; *Прокс.*

Ложухові Бог долю дав.

1684. До щастя! *Бр.* — Як до щастя! *Щир.* — Кому яке щастя! *Ном.*

1686. Не знайдеш, звідки на тебе внаде. *Бр.* Не знаєш, де знайдеш. *Павл.*

С'єгодня пан, а завтра пропав. *Чор. Рад. (300).*

Щастя, як трясця: кого схоче, на того й нападе. *Бр., Прокс., Павл., [Зв., Коз.]* — ... кого нападе, того й трусить. *К.*

1690. Не всім однако дано: одному ситце, другому решітце. *Я.* — Єдному Бог дасть ситце, а другому решітце. *Прокс.*

Инший легко робить, та хороше ходить; а де-кий робить, то й піт кривавий ёго обливає, а нічого немає! *Бр.*

Кому на добро идецца — каша в самому молоці, ище и грудку масла положить; а кому на горе идецца — велика дірка, та мала латка: и туди тягни, и туди тягни — не зходяцца. *Сич.*

Ёго й шило голило, а наша и бритва не бере. *Зв., К., Л., Пр., Б., Кр.* — Эдному шила голять, а другому и бритви не хотять. *Ил.*

Чуже (1) й мило голило, а моя (2) й бритва не бере. *Рад.*

(1) Ёго. *Зв., К., Л., Пр., Б., Кр.* (2) а наша.

Одному на трісоціі прядецца, а другому й веретінце не хоче. *Кан., К., Л., О.*

Один гроші складає, а другий мішок шне. *Ил.*

Єдному Бог дасть сак, а другому овак. *Прокс.*

Хто плаче, а хто скаче. *Ж., Коз.* — Єдин плаче, другий скаче. *Ил.*

Половина світа (1) скаче, а половина (2) плаче. *Ск.* — Світ плаче, світ скаче. *Г.*

(1) Половину світа. *К., Щир.*; Півсвіта. *Біл., Гр.*; Один. *Пол., Л.* (2) половина, півсвіта, другий.

1700. Як не ладицца, то й в печі не горить. *Бр.*

Коли не ведецца, то й курка не несецца.
Бр.

На чуже щастя не впасти ⁽¹⁾. *К.* — ... ко-
му добре, а нам зле. *Бр.*

⁽¹⁾ не мухою пасти. *Слуц.*

В чужое щастя не вкупитися. *Ст. 36.*

Не всім же панами бути. *Ївх.*

Щастя переходя живе. *Нос.*

Худоба ⁽¹⁾ переходя живе. *Ос. 10 (XIV,*
38). Кон.

⁽¹⁾ Добро. *Нос.*

В щастю не вмie чоловік статкувати. *Ил.*

На щастя всеяке май серце еднако.

Пархоме, в щасті не брикай: як більш
нема, то й так нехай. *Ш., Збр. Шей.*

1710. З щастя не мруть. *Гат.*

Щастя на коліні не ломниця. *Ил.*

Добре ніколи не укучицца.

Нема щастя без заздрості.

В щасті не без ворога. *Кон.*

Щастя розум відбірає, а нещастя назад
вертає. *Ил.*

Прибуль ⁽¹⁾ щастя, а розум буде. *Зв.,*
Кан., К., Прок., Рад.

⁽¹⁾ Аби. *Л.*

Щастя має роги, біда має ноги. *Кобр.*

РОСКІШ творить біль: як приходить —
смакує, як виходить — катує. *Ил.*

От уже того душа не в пні (ласо ість и
хороше ходить). *Б.*

1720. Пливає, як пампух в олію. *Ил.*

Плаває, як вареник ⁽¹⁾ у маслі. *Пыр.*

⁽¹⁾ пиріг. *Прок.*

Валяецця ⁽¹⁾, як почка (нірка) в салі. *Рад.*

З роскоші сите. — ⁽¹⁾ Обросла. *Рад.,*
О.; Жируецця. Нос.; Живе. Кон.

Чому козак не гладок! попоїв та на бок
Б., [Лаз., Ч.]. — Чого козак гладкий? на-
івсь, заснув, та й нема гадин. *Гат.* — На-
івсья, напивсья, та на бок — та не буде чо-
ловік гладок! *Ст. 36.*

Як би хліб та одежа, ів би козак лежа.
Пыр., [Рад., Б.]. — ... то козак би и вмер
лежа. *Пр.*

З щастя та з горя зкувалась ДОЛЯ. *Гат.*

И кат панує, та долі не бачить. *Ш.*

Єсть на світі доля — а хто її знає? єсть
на світі воля — а хто її має? *Кобз. (77).*

Лихая доля и під землею надібає. *Прок.*

Доля карає й вельможного, й неможного.
Ш.

1730. Буває, що и вовк лежить горюю.
Прок.

Лихої долі не вгадаеш. — Не вгадаеш лихої
долі (або: години).

Свої недолі и копом не об'їдеш. *Нос.*

Моя доля та рубає дрова. *К.*

Бідному Савці нема долі ні на печі, ні на
лавці: на печі печуть, а на лавці січуть. *Не.,*
[С., Ж.].

Лягай долі на своїй долі. *Ш.*

Плаче твоя доля, та не зна чого. *Ївх.*

Вибравись собі долю, як бандолю. *Прок.*

— У нєго доля, як бандоля. — Дав їй Бог
долю, як хвандолю. *Ил.*

У сусіда донєк сім, та й е доля всім — у
мене една, та й тій нема. *Ж.* — У кого до-
чок сім, то й доля всім; у кого одна, и тій
долі нема ⁽¹⁾. *Сос., [Л., Прок.].*

⁽¹⁾ та й та долі жадні! *Рад.;* а в мене
една, та й неладнь. *Бр.*

НЕЩАСТЯ ніколи само не приходить. *Ил.*

1740. Нещастя в дітях — нещастя в літах.
Нос., Пол.

Нещасна, як Подольська корова (що коро-
вами там роблять). *К.*

Мое щастя таке, як тої курки, що качата
водить. *Ил.*

Коли б чоловік знав свое нещастя! *Л.,*
Прок.

Коли б знаття, де упаду, то б соломен
підослав. *Ївх., [Бр., Кр., Гр., Ш.].*

То приказка, як Москаль летів з чере-
пні: «Соломи», каже, «соломи!»; а як
упав—«ні», каже, «не нада вже».

Як би знав, де найду, то б туди пішов; а
як би знав, де загублю, то б туди не
йшов. *Бр.*

Не знаєш, з якого боку зайти. *Бр.,*
Пыр.

Пішло щастя в ліс по пруття. *Ил.*

Талану нема! *Л., Кон.*

Як не дав Бог талану змалку, то й не
буде до останку. *К.*

1750. Хоч роби и розсидься, а як нема
талану, то нема. *Прав., Л.*

ПРИГОДИ учать згоди. *Ил.*

Кожда пригода до мудрости дорога.

Давні прагоди боронять від шкоди.

Не ймайся за пригоду. *Кл.*— За сон и за пригоду не ймайся. *Ст. 36.*

Чоловік без пригоди не живе. *Кон.*

Приходила оце Наумова олії. Баже: «Дитина вовсім опухла, умерає... Бога молимо, щоб воно умерло: істи нічого, оджеи немає... так оце ревизія буде писацьця—молимо Бога, щоб ёго приняв ... ні при чому світить, так оце олії прийшла: як буде кончицьця, так щоб при світлу скончилось...» — «А рокове ж попу оддали?» — «Ні з чого! як буде старий говіть, так буде одроблювать попу: кілля тесать, або молатить... От-так-е-то! сказано: чоловік без пригоди не живе!» *Зап. С. Д. Ніс.*

Отак чумак дочумаковався. *Гат.*

Сака-така НАПАСТЬ, та спати не дасть. *Пр., [Ст. 36.].*

Від напасті и полу вріж, а втікай. *Ил.*

Напасть ⁽¹⁾ не по дереву ⁽²⁾ ходять, а по тих людях. *Пир., [Л., Р.].*

⁽¹⁾ Ляхо. *Бр., Гайс., Полт., Ст. 36.*

Біда. *Проск.* ⁽²⁾ по лісу. *Проск., Рад.*

1760. Від напасті не пропасти. *Об.—... а від біди не втікти. Полт.*

Від напасті не пропасти: я, пане, коня вкрав. *Бр.*

Без напасті не пропасти. *К., Бер., Пир.*

Без причини чоловік ніколи не живе. *Не.*

Коли НЕ ПАЙДИТЬ, то вже ж и не пайдеть! *Ном.*

Поспятав вже я и пня, и колоди.

Кідаецця и сірою собакою, и білою собакою, та ради не дасть (убогий дуже, а щирий. *Рад.*). *Рад.*—Бъаецця сірою собакою, нічого не вдіє (те ж). *Бр.*

Бив на ёго, як на три тузи. *Ном.*

Пошло панії старій (в рукопису: «панюю старуї») на випадок. *Ст. 36.*

Трахвивлося, як сліпий курці бобове зерно,—и тим ся удавила. *Войц.*

1770. Удалося, як тій Солосі. *Нос.*

Не кує, а плеще (невдачі усе).

Коло рта мичецця, та в рот не попаде.

Отó я краще! *Пир.*

З гори пошло. *Ст. 36.*

З рук вдеть, а не в руки.

Отак наші галки бьють! ні з чим додому йдуть. *Кон.*

Попав пальцем в небо! *З., Л., Пир.* — ... стромляй дальше. *Пр.*

Не тикай пальца в небо. *Зв., Л.*

Як раз батька в лоб! *Нос., Б.*—... щоб не знав, куди соб. *Бал.*

1780. Попав кулею в пліт! *Кам., К.* — Не попав ні в тин, ні в ворота. *Б.*

Попав, як сліпий стежку. *Кр.*

Трахвив го в седно. *Ил.*

Як пугою по воді. *Л., Р.*

Зробив що ні до чого. *Р.;* «Ти ёму кажи, а воно — як пугою по воді: и ухом не веде.» *Л.*

Лучив корову, а попав ворону. *Нос.*— Цінив в ворону, та попав в корову. *Кон.*

Не туди стежка в горох. *Лів.*

Поправився из кулька в рогожку.

Поправився ухом об землю.

Поправився з печи на лоб. *Ил., Нос.*

Поправився з покутя на лаву. *Пир.* — ... під лаву. *Кр.*

1790. Утікав перед вовком, а впав на медведя. *Ил.*

З дощу та під ринву. *Ж., Кр.* — Трахвив з дощу під стріху. *Г., П.*

Зпід ринви та на дощ. *Пир.*

Від огню біжу, а в воду скачу. *Ил.*

З огню, та в полумья. *Л.*—З вогню, та в полумінь. *Проск.*

Из ворон почали, а на сороки перевели.

Добувся, як Швед під Полтавою (програвши справу 1709 р.). *Макс., Бєх.*

Добувсь, як під Очаковим. *Павл.*

Пожививсь, як сірко паски. *З.*

Поживився, як пес макогомом. *Кам., К.*

1800. Зловив зайця за хвіст! *Бер.*

Піймав кудого за хвіст! *Л., Гр., Бєх.*

Пришов пізно, аж завізно. *Ст. 36.* — ... прийшов рано, так не дано. *Ном.*

Прийшов по хвилі, — вже миски помили. *Ил.*

З чим пішов, з тим прийшов. *Ном.*

На тім же суку сів (невдача). *Нос.*

Наняв кудого без хвоста. *Сос.*

Трахвив на злий раз. *Ил.*

Збувся батько ляха: збувся грошей з міха.

Полетшало нашому батьку: де сиділа болячка, там дванадцять. *Кам., К.*

1810. Поліпшало батьку к смерті. *Нос.*

Згоріла хижка, згоріла книжка — нічим ворожить. *Рад.*

Бажуть (більше жартом), як невдача, и більше нічим орудувать.

Ишов, ишов дорогою, та и в яму впав; любив, любив хорошую, та й плюгаву взяв. *Нос.*

Жарт над невдачею.

Спасся, як медвідь. *Ил.*

Вхопив ⁽¹⁾ шилом ⁽²⁾ патокі ⁽³⁾. *Л., [Проск., Бер., Пир., Кр., Біл.].*

⁽¹⁾ Ливнув. *Кам., К.* ⁽²⁾ пальцем. *Гат.*
⁽³⁾ меду. *Павлов., Гат.*

Пешов без подорошов (замотався, зматів, не випрохав). *Прав.*

Хлєснула біла Іорданки (недача). *Сас.*

Вліз межн молот и ковадло. *Бр.*

По бороді текло ⁽¹⁾, а в рот не попало ⁽²⁾.
Проск.

⁽¹⁾ тече. *Полт.* ⁽²⁾ не попаде. *ід*; в роті не бувало. *Ст. 36*; а в роті сухо було. *У.*

Так доробився, як сіль на окропі. *Ил.*

1820. Щастя му з рук вилетіло, як птиця на сіті.

Опарився, як муха на окропі. *Проск.*

Ускочив по самне уха. *Ст. 36.*

Донатав до самого краю. *С.*

Хотіла баба видри, та насилу сама видралась. *Бр., Проск.* — ... вирив, та насилу сама вирвалась. *Ск.*

Сиділа дівка та й висиділа дідька. *У.*

Плив, плыв ⁽¹⁾, та на березі й утонув ⁽²⁾.
Прав. Ниж., Лів.

⁽¹⁾ Плов, плов. *Ст. 36*; Переплив море. *Ил.* ⁽²⁾ утопився. *Проск., Пол., Б.*

Ловили, ловили, та й піймали сома. *С.*

Чкали, чкали, та на стеду и почували (не доіхали). *Ком.*

Ось, ліз-ліз, та й вворвався: чи не було ручок, щоб держався! *Ст. 36.* — Ліз-ліз, та вворвався.

1830. Увірвався бас. *Ном.*

Увірвався нитка. *Кв. (I, 249), [Бр.]* — Уже йому увірвалось. *Рад.*

Увірвалось личко. *Бер.* — Вворвався лик. *К.*

Кругтауць догорі черева. *Гат.*

Запобіг ляха. *Пир.*

Маком сів (нема ходу). *Кр., Нови.*

Сів, як на лёду. *Ил.*

Підкосило, як косяю. *Г. Бар.*

Як різцем одрізаю. *Ком.* — ... урізав. *Пр. в Ст. 36.* — ... и як рукави одняв. *Ст. 36.*

Минулась котові шапочка! *Л., [Кулом].*

1840. Запала й тому клямка. *Ст. 36.*

Вже по всьму, вже клямка запала. *Ил.*

Запертий чмех. *Ном.*

Нема тнеі курочки, що несла золотні мечка. *Проск.*

«Гонни, рижка!» ⁽¹⁾, а в рижці в духу нема. *Чыр.*

⁽¹⁾ рижий. *К.*

Дій его честі! *Л., Зал.*

Надав мені нечистий (або: Надала мені нечиста мати) встрять у се діло! *Ном., [Збр. Лаз.].*

Перед смертю не нажитися ⁽¹⁾. *Руд.*

А ми в школах було додаємо: «в пе-

ред экзаменом по начетливая. *Руд.* — ⁽¹⁾ не надшесся. *Нос.*

ПЕРЕВІВСЬ ні на се, ні на те. *Пр., Х.*

Звівся ні на що! *Ск.* — ... нікуди! *Нос.* —
Перевівся ні на що! *Пир.*

1850. Звіхав ні на що.

Линився, як на билині. *Бр., Ст. 36.*

Оббивсь, як билина (обсікся, нічого нема). *Гр.*

Були и в кози роги, та пратергі. *Ст. 36.*

Перейшла, як Улана на ладську віру. *У., К.* — ... у лашську віру. *Х. Вид.*

Ростеклось добро усе, як сліва по воді.

Пир., Кон.

Усе росплилось (добро). *Г. Бар.*

Що було, то за вітром по воді потекло. *Збр. Лаз.*

Перевівся ⁽¹⁾ на циганський ⁽²⁾ шпик. *Б.*

⁽¹⁾ Перейшли. *К., Чыр.* ⁽²⁾ козакський. *Пир.*

Душа ⁽¹⁾ в тілі, а сорочку воші ззіли. *Бер., Л.*

⁽¹⁾ Сама. *Коз.*

1860. Ваші сало ззіли, а гниди на посселю сіли. *Проск.*

Іли воші ⁽¹⁾, а тепер и гниди стали. *Л., Проск.* — ... ато вже, бачиш, пішли и гниди. *К.*

⁽¹⁾ вуші. *Гат.*

Терни душа в тілі, а сорочку воші ззіли. *Проск., Х. 36., [Чыр., Вех.].*

Бувши конем, та стать волом! *Ком., Гр., [Ст. 36.].*

Був волом, та став козлом. *Сл.*

То був волом, а тепер не хочеш воотачьця конем. *Х. 36.*

Був колись оріх, а тепер свигогун. *Кан., К.*

Бувись лісничам, а тепер нічим. *Проск.*

Зійшов ні в честь, ні в славу.

Ні звів, ні випив, а дрягтам світить.

1870. Бувши та не будь, мішши та не міть! *Ст. 36.*

ПРОПАВ, як здимнів. *Бр.* — ... здимнів. *Зв.*
Пропап, як собака ⁽¹⁾ в ярмарку. *Об.* — ...

як сірко в базарі. *Зв., Пр., Кр.*

⁽¹⁾ пєс. *Проск., Бер., Ж.*

Як в пєкло кинув, так загинув. *Ил.*

Поглобоша, важе, як Оборі без останка. *Бус. (з Переяслів. Літописц.)*

1875. Оце пропав — як з мосту удав. *Бр.*

1877. Шлях від люття, та й до чорти ра-
ків! *Л.*

Бовть, як камінь у виду! *Євх.*

Плюснуло, луснуло, та й нема. *Гат.*

1880. Розтеклися ⁽¹⁾, як руді миші. *Л.* —
Пропає, як руда маш. *Проск.*

⁽¹⁾ Розлізлись. *Р., Гр.;* Погнули.
Дуб., О.

Розлетілись, як липове клання. *Мл.*

Так пішло, як поза хмару. *Бр., Бер.*

Так як прахом пошло. *Кр.*

Так як вода умилла (встане — як вода
умилла ніколи не сидить дома). *Ск.* — А ёго
уже и вода вмилла. *Ос. 18 (V, 38).*

Пропає козак з дудами. *Войц., Мл.*

Пропає ні за собаку. *Л., Пир.*

Пропає ні за ципову душу. *Л., Пир., Кон.,*
Р., Гр., Павл., Х. 36.

Вхопила лунь. *Лів.*

И собаки не брехали. *Зв., Рад., О.* — ...
як кожиха ⁽¹⁾ вкрали. *Дуб.* — Пропає день,
и собаки не брехали. *Кулж.*

⁽¹⁾ як худобу. *Коз.*

1890. И хвіст мелькнув (або: И хвостом
покрився). *Ст. 36.*

Вовки ёго зїли (нема, забарився). *Г.,*
П., Л.

Так як слна. *Ск., [Гат].*

Як у воду впав. *Ск.*

Як віл лизнув. *Ст. 36.*

Як камінь у воду. *Мл., Бр., Підл., Л., Ст.*
36.

Був батько, та одубів. *Ст. 36.*

Був мед, та гості попили. *К.*

Був мінь, та зміздивсь. *Об., [Ст. 36].*

Колась було добро ⁽¹⁾, та давно. *З., Пр.*
— ... впьять буде, та нас не буде. *У., [Кон].*

⁽¹⁾ добре. *Бр., К., Бер.*

1900. Було діло, та улетіло. *Зал.*

Було та загуло. *Об.* — Один був, та й той
загує. *Лох., Л.*

От тільки що моя тітка була, та вже й
загула, як Поліський яструб. *Чинир.*

Що було, то зплило. *Лів.* — ... то за віт-
ром поплило. *Пр.* — ... то за вітром по воді
поплило. *Лаз.*

Димом пішло. *Лів.* — Димом догори піш-
ло. *Рад., Л.*

Пропає, яв з воза впало! *Пр., Х.*

Пішло за вітром. *Лів.* — ... на вітер. *Пр.*

Зперед очей узато. *Л., Пир.*

Як мітлою зметено. *Ст. 36.* — ... змело.
Кон. — ... замів. *Пир.*

Як би втяв. *Мл.*

1910. Як кат втяв. *Ст. 36.* — ... штяв. *З.,*
Пир.

Що пройшло, як у воду влізло. *Мл.* ...
пішло. *Євх.*

Що з воза впало, то пропає. *Прав. Ниж.,*
Лів., Сл. — Давно пропає, що з воза спа-
ло. *Г., [Бер., Рад., Ст. 36].* — Унао —
пиши, пропає. *Пол.* — Що впало, то про-
пає. *Проск.*

Що з горшка вибіжить, то не позбіраєш.
Не.

«Соб тиру, до ярма!» — оглянувся, та й
нема. *Бал.*

Давно торба кошелем стала. *Нов.*

Излюдило усе. *Л., Кон.*

Пусто — и духу нікого нема! *Ск.*

Так пусто в селі, хоч голій біжи. *Об.* —
Хоч голій біжи, то ніде нема нікого, не
зачепиєся. *Бр.*

А ні лялечки не видно. *Л., Кон.*

1920. Хоч запали! *Лів.* — ... то не лусне
(або: так не трісне). *Кр., Ст. 36.*

Хоч пиши, хоч лиш. *Ст. 36.*

А ні же, а ні на мотузочку. *Кулж.*

А не гаріла. *Дуб., Рад, Гат.*

Ні цури, ні пилляки. *Гр.*

Нема и на сміх! *Бр., Пир.*

Вог милував. *Пир., Кон.*

Який нечистий! *К., Рад., Л., Пир.* — Який
біс (або: чорт)! *Л., Пир.*

Прийшов — ні сицца, ні рещіцца. *Мл.*

Зосталися самі вишкварки. *Х. Вид.*

1930. Свищі в борщі (нема нічого: кажуть
и не про борщ). *Ном.*

Те в лузі, а те в пярпаузі. *Ос. 20 (XIV,*
112).

У чорта в зубах! *Л., Кул.*

Тут було, вертілося, чорт знає де ділося.
Гат.

Ні слуху, ні духу. *Ск.*

Ні духу, ні хуху. *Євх.*

Ні слуху, ні прбслуху. *Л.* — Ні слуху, ні
вісти. *Л., Пр.* — Нема а ні слуху, а ні віс-
ти. *Рад., [Бр., Зв., Бер., Пр.]* — Ні чутки,
ні вісточки. *Х.*

Ні гласу ⁽¹⁾, ні послуханія. *Пир., Нов.*

⁽¹⁾ Ні слуху. *Л.*

И слух запає. *Х.*

А ні слухом слухати, а ні відом видати
⁽¹⁾. *Прав. Ниж., Лів.* — И ні віду відати, и ні
чутки не чувати. *Бер.* — А ні відом не віда-
ти, а ні чутком не чувати. *Мл.* — Слухом не
чути, и відом не бачити. *Проск.*

⁽¹⁾ а ні відом відати. *К.*

1940. Нема и чутки — як в яйці замер.
Євх.

Сім літ ⁽¹⁾ пам'яті ніт. *Кан., К.*

⁽¹⁾ літ — та й. *Пир., [О.]*

Еге! побігли вже кози в лозі. *Лів.*

Шше тарас лозамя. *Ст. Зб.*

Пиши письма через Бердичев (пропало)!
Метлиць (з Тар.)

Пиши ⁽¹⁾ — пропало! *Проск., Пир.* — Се б
то, пиши — пропало! та й не знавши к чо-
му річ. *Б.*

⁽¹⁾ Напиши. *Ил.*

Поминай, як звали. *Ск.*

Шукай ⁽¹⁾ вітра в полі!

⁽¹⁾ Лови. *Кул.*

Митькою поминай! *Мт.*

И слід пропав. *Лів., Сл.* — ... простиг.
Прав. Ниж., Лів.

1950. Рано пташка заспівала б, як би кіт-
ка не зіла. *Проск.*

Вийде, як камень из води. *Євх.*

И в світі, и в білому не пізнаеш (така пе-
реміна)! *Л.* — ... не вгадаеш. *Г.*

Що нема, то й негоже. *Прав.*

ЛИХО на вірєвоцці водять (або: ведуть). *К.,
Рад.*

«Де ти, лихо ⁽¹⁾, ходиш?» — «Тебе ⁽²⁾ шу-
каю ⁽³⁾!» *Кон.*

⁽¹⁾ лиху. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ Тебе, пане. *ід,
Рад.* ⁽³⁾ слухаю. *В.*

Крутнувся, та й лиха здобувся. *Гат.*

Лихе швидко приходить, а поволі відхо-
дить. *Ил.*

Лихо приходить ⁽¹⁾ пудами, а сходить ⁽²⁾
золотниками ⁽³⁾. *К.*

⁽¹⁾ входить. *Черн.* ⁽²⁾ виходять. ⁽³⁾
хунтами. *Б., Черн.*

Не так скоро лихо влізе, як влізе. *Не.*

1966. Лиха не шукай — воно само тебе
наїде. *Бр., О., [Бер., Пр.]* — Не шукай ли-
ха—тебе само лихо наїде: коли б так за
добро, як за лихо! *Бр.*

Коли ⁽¹⁾ лихо, то ще й вік довгий. *Л.,
[Нем., К., З.]*

⁽¹⁾ Коли Бог дасть. *З., Кон.; » Вод.*

Скорий сам набіжить, а на плохого Бог на-
шле. *Прав.* — Швидкий сам добіжить, а смир-
ного Бог донесе. *Біл.* — На смирного Бог
нанесе, а ледаче й само наскоче. *Коз.* — На
доброго Бог нанесе, а на лихе сам набіжиш.
Черн. — На лихого Бог нанесе, а швидкий
сам собі набіжить. *Коз.* — Швидке само на
себе набіжить.

Не стямився ⁽¹⁾, відкіль лихо згадавця ⁽²⁾.
Л., [Зе., Рад., Пр., Б.]

⁽¹⁾ И не счусся. *Павл.;* Необиздриш.
Кон. ⁽²⁾ візьмевця. *Павл.;* біда приде.
Кр.

Умій тільки одходити, а лихо то приде.
Черн.

И в погоду часом грім ударить. *Ил.*

Нема нічого без лиха. *Я.*

Щоб лихом жартувати, не треба панува-
ти. *Гат.*

Хто лихом жартує, той ж ёго куштує.

Боїцца и той лиха, та не шануєть ёго.

Ст. Зб.

1970. Не ходи, де лихо.

Від лиха поли вріж та втікай. *Проск.*

З лихого торгу хоч би з носом. *Рад., Л.,
Пир., [Ст. Зб.]* — ... хоч поли урізавши.
К. — ... хоч пішки. *З., Пир, Кр.*

Лихо приключки шукає. *О.* — ... приклеп-
ки шукає. *Коз.*

Коли спить лихо—не буди ж ёго. *Ст. Зб.*

Встань, лихо, та й не ляж. *Пер.* — Встань,
біда, не лежи (як прикидаєцца давнє лихо).
Пос.

Сиди тихо, поки ⁽¹⁾ спить лихо. *Бер., Пр.*
— ... щоб не знало лихо. *Пер., Біл.* — Си-
ди тихенько, щоб не знало тебе лишенько.
Проск.

⁽¹⁾ нехай. *Бр.*

Коли лихо, то сиди тихо! *Євх.* — Лихо,
лихо! нехай буде тихо! *Бр.*

Добре ⁽¹⁾ пушить, а лихо ⁽²⁾ сушить. *Лів.*

⁽¹⁾ Добро. *Б., Кон., Черн.* ⁽²⁾ горе.
Черн.

Єсли на лихо чоловіку вдець, то юж со-
всім отнюд на біду и на велике лихо. *Ст. Зб.*

1980. Єдно лихо не докучить.

То не лихо, як одно, а два та три. *Гл.*

Не шукай моря—у калюжі втопнися. *Пир.*
— ... втонеш. *Ст. Зб.* — Не море топить—
калюжа. *Євх.*

Ти хочеш на гору, а чорт за ногу. *Прав.
Верх.*

Коли б так за добро, як за лихо (або:
за біду). *Бр.*

Коли б так за лихо, як за бідч. *Бр.* — ...
так до лиха, як до біди. *Бер.*

Не мини мене, мій батеньку ⁽¹⁾, — не ми-
не тебе и лиха година. *К.* — Не мене тебе,
батенько, лишенько—я тебе не мину. *Бр.* —
Не минай мене, батінку! *Кулж.*

⁽¹⁾ Но мине тебе, батечку. *Рад.*

Як би знав, почому коряк лиха! *Збр. Лаз.*

На лихо Бог дасть толк. *Б., Гл.*

Дасть Бог лихо, то дасть и розум. *Кон.* —
Боронь, Боже, вужай, розум найдецца. *Рад.*
— Не дай, Боже, нещастя, а розум буде! *К.*

1990. Лиха конем не об'їхати. *Не.*

Сказало лихо—не будь добру! *О., Кон., Гл.,
[Б., Кр., Євх.]*

Кожна людина своє лихо носе. *Гем.* —
Кожний в світі своє лихо має.

Де ж люде, там и лихо.

И в Відні люде бідні. *Войц.*

Хоч би съ глядів по всій Україні, добра не знайдеш. *Ил.*

Кожний має свого моля (1), що его гризе.

(1) Муля. *Проск.*

Нема такого дерева, щоб и на него птиця не сідала. *Проск., [К., Пр.].*

И червоній чоботи мулять. *Ил.*

Усяке село в заметі. *Пир., Кон.*

2000. Як людина не міркує, а все ж в світі догальмує. *Гат.*

Лишко товар продає. *Ие.*

Більшо окові нічого не шкодять, але не бачить. *Проск., [Ил.].*—Більшо оку не шкодять, тільки око не бачить. *Кан., К.*

Познаєш, откудь гримить. *Ст. Зб.*

Лихо не вморить, так спотворить. *О.* —... не вморє, а розцотворє. *Ах.*

Де лихо пристанє, там и трава в'яне. *Коз.*

Що милє, так и те запостилє. *Рад.* — ... то йде за постилє. *Черн.*

Лихо штани порє. *Пр. в Ст. Зб.*

Лихо, та не тихо: коло Махновки Циганє обгєгли.

Лєдво лихо дозналося, где люде живуть.

2010. У лиха пограцьця. *Х.*

Може Господь милосердний не все лихо раздасть, ище останєця. *К.*

Лихає година настала: бувало, як кого б'ють, то и нас зовуть. *Ст. Зб.*

На все достатній, а на лихо не жадєн. *Ие.*

И живєш гідко, и їсти бридко, як лихо чєпає (сіс). *Б.*

Багатий на лихо. *Зє., Рад.* —... та на дрібні слєзи. *Пр.*

Лихо далосє знати. *Пр. в Ст. Зб.*

Лихо погнало. *Иир.*

Лихо споткало.

Пійшлось на лихо. *Бр., Л., Лєх., Пр.*

2020. Лихом торговати. *Кл.*

На лихо здатисє. *Гат.*

Насунулось лиха до бісового батьєа.

Лихо та ще з лихом. *Х.*

Лихо ж мені цеопєчєнє! *Б.*—Лихо печєнє. *Пир.*

Ох мєді лихо! *Бр., Пир., Л.*

Ні шити, ні пороти, здаєся, а лєо лихо придалосє. *Проск.*

И без того лиха нілєково. *Ст. Зб., Нем.*

Так тяжко добра дочекатисє, як з каміна. *Проск.*

Нема єму честі ні від Бога, ні від людєй.

2030. Не було добра з роду, не буде й до гробу. *Ие.*

Не було добра амалку (1), не буде (2) и до'станку (3). *К., Рад., Л., Пир., Пр.*

(1) из ранку. *Бр.* (2) чортматїце. *Кон.* (3) старку. *С.; останку. Бр.*

Не було нам гаразду, та й не буде. *Ил.*

Туди не підскачїш, туди не провалїсєся. *Кон.* — До Бога не підскачїш, в землю не проб'єсєся. *Лєз.*—Туди високо, туди глибоко. *Кон., З., [Бр., Л., Кон.].*

Як піде добро в двір, то само йде; а як піде з двора, то хоч и ворота зачїни, то не вшїниш. *Ном., [Коз.].*

Иде-идє вгору, та як піде и з гори! *Ном.*

По шві му ся порє. *Г.*

Розживемось, халєви попїкїши! *Кор.*

Всєго наживєш и Кузьму батьком назовєш. *Б.*

Хїба ж такі в послїдїшїй од усїх! *Пир., Кр.*

2040. Хїба ж наша мати вжє и кози не стоїть. *Сл.*

Хїба ж мені не можна у овоїх хатї пісві співати. *К.*

За кума битий и в кума не бути! *Проск.*

Чи ми знаємо слїний народ! *Кон.*

Бїдна моя головка! *Пир., Н.* — ... головонько! *Лєв., Сл.*

Люде до цєрквї з пєскама, а мїй батько в очерет за качкама. *Бр.*

А Бїг єго святий знає, що він думає, гадає! *Гат.*

И вжє у старої казкї! бодаї не казать. *О.*

Добрі зуби, що и кісїль (1) їдять (2). *Лєв., [Ст. Зб., Гат.].*

(1) Хїб. *К.* (2) їймуць. *Рад.*

Добре говорить—кого не болить. *Ил.*

2050. Там нас люблять, де нема нас. *Гл.*

Где каша з маслом, там нас не маєш. *Ст. Зб.*

Там (1) добре (2), де нас нема. *Зє., Проск., Л., Пир., Пр.*—... ами придем и другим попусєм (3). *С., Кр., Яц.*

(1) Всюди. *Ил.;* Усюди. *С., Кр., Ст. Зб.;* Всюди бїда, лиш там. *Ил.;* Добре тут, добре йтам. *Б.* (2) гарно. *З.;* хороше. *Лєв., Сл.;* хороше. *Бєр.;* гаразд. *Ил.;* добрє. *Ст. Зб.* (3) в где ми живєм, то и людїм попусєм. *їд.;* а де ми побудєм, то всє подоганїм. *Гл.;* а куди ми потїнимось, так и попусємо. *Б.*

Видно, на роду так написано. *Л., Пир., Коз., [Ж., Рад., Черн., Бєх., Зал.].*

Не до поросїт свїні (1), коли свїню смають (2). *Пир., Х., [Проск., Рад., К., Кр.]*

Кон.]—... свині, як вовки свиню їдять.
Бр.

(¹) Не до поросят. *Кр., Кв. (II, 90).*(²)
колють. *Л., Пр.*

Пшли мої літа, яко вітри круг світа. *К.,
Коз., Б.*

Не минула мене лиха година! *Проск., Кр.,
Ком.*

Господи, злізь та подивися! *Ил.*

Держись (¹) берега (²), а риба буде! *Збр.
Шей.*—... Олександрі. *Зв.*

(¹) Держи. *Рад., З., Л.; Бережи. Б. (²)
берегі. Рад.*

Тарах щастя в хату (несподіване лихо)!
Проск.

2060. Шелеп щастя в хату! *Руд.*

Оттак, здорова живеш! *Пр., Павл.*

Цінь, цінь, тарара! усюди діра, та нікуди
вляізти (пібн синця в клітці говорила.
Кажуть, як прскіпаецца що: біда, халеца,
и д.). *Зв.*

Ну, щб ёго казати! *Л., Пыр., Пр.*—Що ти
будеш казати! *Павл.*

Хоч не пятайся! *Пыр.*

Прогнівили Бога. *Кон.*

Хоч ти Божу Мати піи! *Бр., Черн.*

Хоць до Бога ревн. *Ёвх.*

Хоч сядь та й плач. *Ск.*—... та й гуди.
Кр.

Хоч плач, пане,—коса не бере! *С.*

2070. Мати Божа, та й годі! *Коз.*

Сохрань Мати Божа! *Бр., Л.*

Крий, Божа Мати! *Пыр.*

Боже мій, світе мій! *Пыр.*

Хоч утікай.

Хоч що хоч роби! — Хоч що хоч, те й
роби! *К., Дуб., Л., [Зв., Рад., Пыр.].*

Хоч живий в (¹) аму лізь (²)! *Рад., Пр.*—
Живцем би в аму пішов! *Бр., Рад.*

(¹) Живцем у. *Зв. (²) лягай. Х.*

Лучче б свята приспала (або: пригор-
нула)! *Кон.*

Хоч и в прірву! *Бр.*—... йди. *Л., Кон.*

Хоч провалися в безодню! *Пыр.*

2080. Хоч кріз землю йди! *Бр., Рад.*—...
провалися! *Пыр., Пр.*

Хоч сирової землі хватайся! *Бр.*

Тільки и ходу, що з мосту та в воду.
Бр.— Хоч (¹) з мосту та в воду (²)! *Об.*

(¹) Просто. *Ил., Зв., Л. (²) в шум.
С.; на бігущую воду. Ил.*

Вже мені и в пеклі гірше не буде. *Об.*

Ні печаль, ні воздыхання, но жізнь біс
батька яка. *С.*

А вже ж тіі кучері мені надокучили. *Чыр.*

Говорив би, та и слов ніг; плакав би, та
и слёз ніг. *Ст. Зб.*

Тільки що з ніг не звалить (лихо, хвороба
и д.). *Кон.*

Забили мені баки, ззідять мене собаки.
Чыр.

Тепер її и кури заклюють. *Т.*

2090. Як так, то скоро нас и курі загре-
буть. *Р.*

Та вже нас и курі загребли. *Л.*

Зо всякого села по скурвому сину. *Ёвх.*

Як горілку пьють, то мене минають; а
як ся бьють, то від мене починають. *Проск.*
У макогону-юшку убрела (всі напада-
юцца). *Бер.*

Як горох при дорозі. *Л.*—... хто йде, то
и скубне. *У., Зв.*—Маецца (¹), як горох при
дорозі. *Зв., Пр.*—... хто йде (²), то и скуб-
не (³). *Л., [Бр.].*—... йде не мине. *Сос.*—...
за стручок скубне. *Макс., [Ёвх.].*

(¹) Жыву. *Сос., Макс., Ёвх., Не.; От-
так. Зв. (²) не йде. Гр.; не зьоче. Не.;
не хоче. Проск. (³) не топче. Не.*

Як хмара на нас испала (лихо нагальне).
Бр.—Як туча спала.

Ні звість, ні зопъеть, ні хороше сходить.
Ст. Зб.

Граду-тучі увійшов, а злих рук не увій-
шов. *Ил.*

Уродився на свою годшну! *Ч.*

2100. И ворогові (¹) сего б (²) не зчив (³).
Зв.

(¹) великому. *К., Л., Кон.;* своему.
Рад., Ст. Зб.; мойму. *О., Кон. (²)* сво-
го лиха. *З.;* свого добра. *Рад. (³)* не ба-
жаю. *Кулж.*

Великий світ, та нема де дітиса. *Бр.,
Черк., [Проск., Лів.].*—Велик світ, та нігде
ся подіть. *Ст. Зб.*

Тяжко павти против води. *Ил.*

На що мені золото, срібло, як жить не
добро. *Ис.*

А мні бугай виссав. *Ст. Зб.*

Три дні до смерти, та не як не доживеш.
Черн.

О нашу то шкуру ходить. *Г., П.*

И холодно, и голодно, а ще и додому да-
леко. *Зв., Кон.* — ... и голодно, та йти!
Рад.—... и голодно, и голо-, и босо, та и до-
дому далеко! *Л.*

Винав сак и тому бідному. *Ст. Зб.*

Не бачить світа, як сліпа курка зерна.
Проск.

2110. Живий до Бога лізе. *Об.*

Не з добра побігла з двора. *Ст. Зб.*

Аби цвіт, а маку и ніг. *Рад.*

Жие не жие—паскудить ⁽¹⁾ своїм сьмітом.
Проск.

⁽¹⁾ Роби добре, не паскудь.

Життя провадить собаче. *Проск.*

Живе, так як сорока на тину ⁽¹⁾. *Прав.*
Виж., Лів.—... хто йде, сполохне. *Пир.*

⁽¹⁾ на колку, або: на лободжні. *Кр.*;
на лозі. *Кон.*

Не бачив гіркого, не бачить и солодкого.
Не.

Не на сусі той до сих часів сидить (не-
беспешний ще од лиха). *Ст. Зб.*

Угадай, земляк, скільки миль до Витебську
(питають кому прийшлося круто). *Нос.*

Труби, Грицю, в рукавицю. *Ил.*

2120. Пустив Бог Микиту ⁽¹⁾ на волокиту.
Об., Ст. Зб.—... то буде жити. *Полт.*—Як
пустить Бог Микиту на проволокиту, то аби-
ле умре. *Не.*

⁽¹⁾ Пустився Микита. *Гайе.*

На бідного Макара и шишки летять. *З.,*
Л., Пир., Пр.—... падають. *Коз., Сос.*—...
валяцца. *Зв., К.*—... сиплюцца. *Кон.*

Нещасному Макару нема талану. *Коз.*

Як вели медведя до меду, то вуха урвали;
а як тягнули од меду, то урвали и хвіст.
Руд., [Ил., Проск., Кан., Войц.]

И наш бог не вбог! *Ст. Зб.*

Не що бо и горе! *Кон., Л.*

Не що и лихо! *Л.; Кон.*

Не и що то и бо!

Наша и людська—не людська. *Ст. Зб.*

Е, вже наше життя, моя дитино (чужа дитина
пта, як живе)! *Кон.*

2130. «Чого ти, мамо, боса?»—«Так дове-
лося!» *Не.*

Так наша піч пече! *Лів., Ст. Зб.*—...
глевко! *Пр. в Ст. Зб.*—Так вже його піч
спекла, так його палиничить. *Л., Кон.*

Таку Біг моладу дав. *Ил.*

Се неваче наслано. *Ном.*

Чи таке долище, чи таке дворище! *К.*—
Чи по дворищу, чи по долищу. *Кон.*—Чи
долицом, чи дворищом. *Бр.*

Під тобою лід ростав, а підо мною мер-
вє. *Пир.*

Пішло ⁽¹⁾ уже мені з Петрового дня.
Проск., Кан., К., Л.—... як з петрівського
дня. *Коз.*—Як пійдецца з Петрового дня, то
буде щодня. *Л.*

⁽¹⁾ Пішлось. *Бр., Рад., Кон.*

До нашого берега ніщо добре не припли-
ве. *Ск., [Ст. Зб., Нов.]*—... не кізак ⁽¹⁾,
то тріска. *Рад.*

⁽¹⁾ коли не г...о. *Л.*

Хрін його батька знає: у багатого повна
піч, та горить, а у мене одно поліно, та и
те не горить. *Кон.*—У людеи! ⁽¹⁾ повна піч
⁽²⁾, та горить, а у мене одна ломака, та и
та не горить. *Пир.*

⁽¹⁾ В гуми. *П.*; У сусіди. *А. Вил.* ⁽²⁾
багато дров. *Л.*

Де коротко ⁽¹⁾, там и рвєцца. *Об., Ст.*
Зб.

⁽¹⁾ тонко. *Об.*

2140. Побила ⁽¹⁾ лиха година. *Ск.*—... ота
чужа нива, та позичений серп. *Кон.*

⁽¹⁾ мене. *Пир.*

Багато злого на одного. *Ил.*

Оттепер—то в нас кобила порох поїла!
Чор. Рад. (344).

Випить добру повну (набрацьця лиха,
потерюхи). *Збр. Лаз.*

Маюся, як в терню. *Ил.*

Б'юся, як риба об лід. *Пир., Л.*

Тиняецця, як старець попід тинню. *Євх.*

Дожився до самого краю. *С., Л.*

За що мене Готюдь карає! чи я уплів, чи
я убрів, чи в середу ковбаску ззів? *Коваль,*
(Прав. Виж).

Бо благоденствує! *Коба.*

2150. А правда наша п'яна спить.

Кажуть, що з лиха виреш—от же ні!
Пир.

—

БІДА не спить, а по людях ходить. *Ил.*

Хто в біді—біду стерпить, а хто в гараз-
ді—щоб ніколи біди не знав!

Біда біду породила ⁽¹⁾, а біду чорт. *Пр.*—
... чортова мати *Бр.*—... а біди чорт не
визьме. *Ил.*

⁽¹⁾ родить. *Кан., К.*

Не то біда, що плаче, а то біда, що ска-
че. *Р.*

Не я скачу—біда скаче ⁽¹⁾. *Бр.*—... моя
душа істи хоче, *Гор.*

⁽¹⁾ плаче. *Д.*

Трудно вийти з біди, як каміню з води. *Руд.*
Не так хутко згоїцца, як біда скоїцца.

Проск.

Біда бідою іде и бідою поганяє. *Євх.*

2160. Одна біда тягне за собою и другу.
Пир.

Як одна біда йде, то и другу за собою
веде. *Не.*

Біда, та и за біду зачепилася. *Бр., Кан.,*
К.—Горе та ще и за горе зачепилось.
К.

Біда біду трімає. *Бр.*

Біда за біду чіплавця — як у ланцуві
кільце за кільце. *Сос.*

Біда біду перебуде — одна згине, десять
буде. *Бер.* — Чорт ⁽¹⁾ біду перебуде — одна
мине ⁽²⁾, десять ⁽³⁾ буде. *У., К., Кам.*

Біс. *Зв., Проск., Ст. Зб.*; Хрін. *Н.,
Рад.*; Врэг. *Пир.* ⁽²⁾ одна згине, *Проск.*
⁽³⁾ друга. *ід., [Ст. Зб.]*.

Біда біду гонить. *К., Бат.*

Біда за бідою ходить. *Бр.*

Як біда уродилась, така и згине. *Ил.*

Біда на вулочки товчєдця ⁽¹⁾. *Збр. Лаз.,
Кон.*

Великі недостатки. *Кам., К.* — ⁽¹⁾
здибає. *ід.*; кулаками б'єдця. *Бр.*

2170. Кого біда учєницця, того трімаєдця
и руками, и ногами. *Ил.*

Біда здибає легко, а трудно її збутися.
Проск.

Од біди не в воду. *Прас.*

Біди ні продати, ні промінати — и грім
біди не заб'є. *Бр., К.* — Біди ні продати, а
ні промінати. *Бр.* — И грім біди не заб'є.
Бр.

Як Бог дасть, и в печі не замажєся.
Кон.

Не в піч замазатися, та и не з мосту у
воду. *Ст. Зб.*

Біда найде, хоч сонце зайде. *К., Рад.,
Пр., Не.* — ... біда не спить. *Н.*

Воли, коні на оборі, а біда поперед очі.
Ил.

Не кляч біди до себе, вона сама прийде
до тебе. *Проск.*

Не будім біди, коли спить.

2180. Біди не шукати. *Полт.* — Не шукай
біди. *О.* — ... сама біда знайде. *Дуб.*

Біда за плечима. *О., Гор.*

До біди сім верст. *Павл.*

До біди не далеко ⁽¹⁾. *Об.* — До лиха не
далеко. *Рад., З.* — ... доскочить. *Л.* — До лихо-
го не багато. *Ст. Зб.*

До біди ще три дні. *Пир., Сос., [Р.]*.

До біди не довго. *Об.*

О біду не трудно. *Ил.*

На біду не багацько треба. *Зв.*

На біду, як с тії ⁽¹⁾ перейдєш, — коли б
так на добре. *Проск.*

⁽¹⁾ «С тії (се б то, сидниці).»

Коли б так на гуру (гору), як на біду!
Бр.

2190. Одна біда — не біда; от — коли дві, або
три разом біді! *Не.*

Єдна біда чоловікові не докучить. *Ил.* — ...

біда не докучить, а десять. *Проск.*

Біда нікого не красить. *Кулж.*

Біда не дуді: як стане дуть, то аж с'єззи
шдуть. *Ст. Зб.*

Не так-то и встати, як власти. *Проск.*

Як припече, то втече. *Л., [Ст. Зб.]* — ...
то він сам до чорта (або: то він з того
місця) втече. *Бр., [Черк.]*.

Допекло, так и утекло. *Кон.*

Кому біда докучить, той ся розуму на-
учить (з вечистої книги Стародуб. Шатнегра-
ту. 1692 р.).

Біда учить хліба. *Ил.*

Навчить біда попити, як нема чого вко-
пити. *О.*

2200. Коли дасть Бог біду, то и розум
добрий. *Зв., Кон.*

Хто біду має, той багато знає; хто га-
разд має, той мало знає. *Ил.*

Не знавши біди, не буде добра.

Хто не зазнав зла, не вміє шанувати
добра.

Біда не знає пригазу.

Що-що, а біда завше здибає. *Проск.*

Біда як схоче, то на гладкій дорозі зди-
бає.

Гараздові не хоче, а біду мусить. *Ил.*

Гаразду знести не може, а біду тер-
пить.

Піди до Кракова, всюди біда однакова;
піди и за Карпати, то треба бідувати.

2210. Піди за Бєскіди не збудєся біди.

Піди и за Карпати, то треба бідувати.

Піди до Кракова — всюди біда єднакова.
Проск. — Хоч и до Кракова — с'єрізь біда
однакова. *К., [Кор., Ст. Зб.]*. — Од Ча-
кова до Кракова — всюди біда однакова.
Сос.

Не йде на ум ні їда, ні вода, коли перед
очима біда. *Х.*

Смерть за плечима, а біді весілля. *Ил.*

Голові хлоніт, а біді весілля.

Біда біді на слободі.

Инший молод годинами, та старий бідами.
Не.

Хто біди не знає — нехай мене спитає.
Об.

«Що у вас чувати?» — «Гаразд из бідою!»
Ил.

2220. Іде біда ⁽¹⁾ — відчиняй ворота. *Проск.,
Х. Вид.*

⁽¹⁾ Іди, бідо. *К.*

Біда, аки в Родні (у гирла Росі). *Нєстор.*

Вивав в біду, як курка в борщ. *Ил.*

Упав у тісну діру.

От біда — та й годі! — Лихо та й годі.

Бр., Л., Я., Гат.

Біда боками прецця (відусіла). *Ком.*

З бідою, як з рідною мамою. *Проск.*

Куди мах, туди мах, то все біду по зубах. *Ил.*

Віда кудца, а ГОРЕ чубате. *Б.*

То не горе, що горює, а то горе, що сміецця. *Р.*

2230. Як піде горе зраня, то аж до смеркання. *Коз.*

Тільки тебе не минецця, як горенько Імецця. *Рост.*

Хоч лучицця печаль на одну годину, запомнить и милу родіну. *Кл.*

На хврасунок добрий трунок. *Ил.*

Не допоможе и трунок, як прийде хврасунок.

2235. Горе — море: пий ёго, не випьеш. *Коз.*—... всёго. *Гат.*

2237 По смерти нема КАМНЯ. *Яч.*—... покаяння. *Ил.*

И што! камяня нема. *Бр.*

Каяття пізно приходить. *Нос.*

2240. Є каяття ⁽¹⁾, та нема воріття! *Б., Пер.*

⁽¹⁾ каяння. *Рад., К., З.*

2243. Як не покається—тобі буде могла, а мені кобила. *К.*

И ворогу своєму закажу. *Л., Пир., Пр.*

И дітам своїм закажу. *Л., Пир., Р., Гл.*

Не буду до віку, до суду! *Пир., Пам.* — И до суду не буду! *Коз.*

Ти землю ів — зарікавсь. *Кон.*

2246. Ти хрест писав (зарікавшись). *Кон.*

2250. Покайся злодію у угодах. *Кон.*

Зарікалась свиня... істи: біжить, коли троє лежить,— вона всі троє и зіла. *Ном.*

ЖАЛЬ, та не вернецця. *Ск.*

Жаль много можеть. *Ст. Зб.*

Жаль ваги ⁽¹⁾ не має. *Лів.*

⁽¹⁾ уваги. *Вел. (III, 175).*

Зачужа жаль. *Ст. Зб.*

Жаль батька ⁽¹⁾, та вон несуть. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Мил батько. *Пр. в Ст. Зб.*

Он жалю мій, жалю, ёх и жалю не помалу: упустив долю, упустив щастя, та вже и не піймаю. *Коз.*

Жалю по кіслію! *Коз.*

ЖУРБА не матінка. *Рос.*

2260. Журба сорочки не дасть. *Ил.*

Журбою поля не переїдеш. *Гл.*

Чого тебе за ухо бере (за серце)? *Нос.*

Якого дідька журицьця! *Л., Кон.*

Нема чого журитися: нехай той журицьця, що велику голову має. *Бр.*

Чого журицьця! нехай журицьця ті, що заміж идуть. *Лох., Пр.*—... та журицьця, що відаецця. *Бр.*

Не журися — якось то буде! *К.*

Не журись, та Богу молясь. *Коз.*

Ото зажурилась! та така ходить, як туман (туман).

Тільки журицьця!... як кобила, звернувши вь болоті. *Ил.*

2270. Не кажи «ох», кажи «гоц». *Ст. Зб.*

Хоч біда, то ⁽¹⁾ гоц! *Ил., Бр., Проск., Ёвс.*

⁽¹⁾ горе, та. *Лил., К.*

Не зітхай ⁽¹⁾: чого нема, то и так нехай. *Бр.*

⁽¹⁾ Не вдихай. *Р.*

Не вдихай: не остатне ще зисне. *Ст. Зб.*

Вдиш,—коли любиш, то вздриш. *Гр.*

Як би не ох, то б давно здох. *Ёвс.*

Гей-гей ⁽¹⁾, та не дома! *Рад.*—... як би вдома, та ще и на печі. *Бер.*—... та ще и в просі. *Дуб., Рад.*— О-хо-хох та не дома. *Кон.*—... як би дома та в господі. *Ном.* — ... одно зверху, а друге и д.

⁽¹⁾ Гай-гай. *Прав. Ниж., Лів.*

Здихнув тяжко та важно, мов ковальський міх. *Пир.*

Під явором жовтий корінь: пісок ёго сушить (пісня є така; а вь приказці: кажуть про людину, що все чогось журицьця—журливе змаку). *Бер., Лаз.*

Як у ёго дух держицьця! *Л., Кон.* — Не знаю, де в мене и дух!

2282. Як не свій ходить. *Ил., Л.*

Став не свій. *Ил., Х.*—Став мов не свій. *Л.*

2282. Мов у воду опушена. *Лів.*—Опустилася, як на воду. *Бер.* — Лишилася, як на воді. *Бр.*

2284. Наче курця впустив. *Л., Пир., Сл.*

Хожу, наче чоловіка згубив, або-що. *Хат.* (165).

Все мені, й сорочка не мила! *Ил., Бр.*

Червяк серце точить. *Г. Бар.*

Вже (або: Нема) мені ні від місяця, ні від сонця. *Проск.* — Ні від сонця, ні від місяця. *Ил.*

Розживемось, як сорока на лозі, а тінь на воді. *Рад.*

2290. Ой смугку ж мій! *Бр., Гат.* — ... тубатий! *Гат.*

Не забув смутку,—забув річв. *Ст. Зб.*

Лиха та радість, по котрій смуток на-ступає. *Ил.*

Чия КРИВДА, нехай того Бог зкарає (1)! *Прав.*

(1) «А уже ж!» *З.*

Кривда людська боком вилазать. *Ил.*

Лучче кривду терпіти, як кривду чинити.

Хто кривдять людей, той кривдять своїх дітей. *Проск.*

Я з тобою не маю нічого на пенку.

Я не хочу напастя: нехай той із напастя не виїде, доки житеме. *Бр.*

Слова шкоди не нагородять. *Ил.*

2300. Не так (1) шкода, як невгода. *Ск.*

(1) Не така. *Бр.*

Шкода нікому не мила. *Ком., Гл.*

Кожному кривда не мила. *Ст. Зб.*

В НЕЩАСТЮ нема ні БРАТА, ні свата. *Ил.*

Бідному ніхто не подарує. *Пир.* — ... не дарує. *Рад.* — ... не дасть. *Кулж.*

Під лихий час и кум за собаку. *Кан., К.*

Тоді любить и сват, коли добре має брат; а коли бідний, то забуде и брат рідний. *Ил.*

Поки багат, то поти й сват. *Пр.*

Поки щастє плужить, поти приятель слу-жить. *Ил.*

Де щастя упало, там и приятель мало. *Ил.* — Щастя упало, так и приятелів мало. *Бр.*

2310. При добрій годнині всі куми й по-братими. *Б.* — ... а при лихій—чужі куми й побратими. *Євх.*—При добрій годнині и куми побратими (1), а при лихій нема и родяни.

Прав. Ниж., Лів. — Як добра година, то знайдецца родина; а в злій годнині, нічоґ по родині. *Ил.*

(1) всі побратими. *Коміс.;* побратими. *Коз.*

Поки мішки чують, поти шанують. *Г.*

Як я ся гаразд мав, кожний мене добре знав; а як став убогий, не приходять гості в мої пороги. *Ил.*

Як ся чоловік гаразд має, то и сусід бу-ває.

Тоді сусід добрий, коли мішок повний.

Утри (1) мої смажні (2) уста, а сахарні и сам утру (3). *Ст. Зб.* — Не тоді лжи мені губи, як солодкі,—тоді мені лжи, як гіркі. *Бр., [Проск., Руд., Збр. Лаз.]*—Лжи мені губоньки, як гіркі; а як солодкі, то я и сам оближу. *Кан., К., [Бр.]*—Тоді мені губи лжи, коли чорні. *Ил.*

(1) Протри. *Рад., Кон.* (2) смажені. *Євх.;* гіркі. *Рад.* (3) а сахарних чорт тебе й просє. *Євх.*

Полюби мене в черні, а вже в білі! *Х.*— ... полюбить и аби-хто. *Полт.* — Ліби (1) мене в чорному, а в білому чорт тебе й про-сить (2). *В., Гл.* — ... Нехай мене— полю-бить у чорнім, а в біле приберуся, тоді я и сама не подивлюся. *Бр., [Коз.]*—Нехай люблять у чорному. *К.*

(1) Полюби. *Коз.* (2) и хто-небудь полюбить. *Б., [Коз., О.];* а тебе не прошу. *Рад.*

Поцілуй мене сєгодня, а я тебе завтра. *К., Рад., Гл., Ст. Зб.*—... а як забуду, то й так буде. *Ком.*

Умри ти сєгодня, а я завтра. *Зал.*

Люби мене в середу, а в неділю, як я при-беруся, то може на тебе й не подивлюся (або: то й на другу подивлюся). *Бр.*

2320. Порятуй мене в пригоді, а в доб-рім разі не потребуєм ратунок. *Ст. Зб.*

Тоді, як кличу, їди.

Хто зразу дав, той два рази дав. *Ком.*

Хто в біді дав, два рази дав. *Ил.*

Як лихо, то й братко. *К.*

Брат, що хочеть брать. *Ст. Зб.*

Як беруть, сто коней дають, а візьмуть — и одного не дають. *Ос. 5 (VI, 27).*

Як просять, и жнуть и косють. *Нос.*

Як лихо, то й «ходи Петрихо»; а як пьють та їдять, то на Петриху не глядять. *Руд.*

2329. Як їдять та пьють, так и кучерачи-ком звуть; а попьють, поїдять, — прощай шолудай! *Носє.*

2331. Добре дядькові, то й Бога забув. *Ос. 3 (IV, 8), Дуб., Пир.*

Як лихо, то й ⁽¹⁾ до Бога. *Лів.* — ... а як лихо минуло, тоді й Бога забуло. *Ном.* — Як тривога, тоді й до Бога. *Кр., [Коз.].* — ... а як по тривозі, то й по Бозі. *Бр., Пр., [К., Проск., Рад., Руд.].*

⁽¹⁾ Коли не змога, так и. *Коліс.*

Як утопає, сокиру даває; а як порятують, и топорича жалує. *Ст. 36., [Пр. в Ст. 36., X. 36., III.].*

Дообід ложка, а післяобід не треба. *Збр. Лаз.*

На кого біда нападе, то до Києва йде; а як біда минецця, то він и из Броварів вернецця (Броварі містечко на лівім боці Дніпра, Остерською п., менш як 20 верстов од Києва). *Кулж.*

Не завидуї худорбі — доведе Бог тобі. *Нос.*

Що собі не мило, и людям ⁽¹⁾ не зич. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ и другому. *Нос.*

Не радуїся чужому лихові. *Л., [Ст. 36.].*

Чужому лихові ⁽¹⁾ не смійся. *Лів.*

⁽¹⁾ З чужої біди. *Бр.*

2340. Чуже лихо за ласоці, а своє за хрін. *Не.*

Чужая біда за играшку. *Пир., Л.* — ... за сахар. *Бр.* — ... за цукар. *Проск.*

Чуже горе—людям сміх. *Коз.*

Ніхто нічяго болю не знає. *Проск.*

Чужий біль нікому не болять. *Ж.*

2345. Вола голова не боліла, коли корова тела родила. *Ил.*

2347. Кому корясть, а нам хворясть. *Ст. 36.*

Граєцця, як кіт з мишою (або: з мишкою).—Граєся, як миш з котом. *Проск.*

Дурню сміх, розумному слёзи. *Рад., Пр.* — ... розумному ж досить. *Коз., Кон.*

2350. Людям сміх, а мені плач. *П., Пол., Лів.* — Кому біда, а людям сміх. *К.* — Чужа біда людям сміх. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Кішці⁽¹⁾ смішки, а мишці слёзки. *Гр., Ђвх.* — Коту⁽²⁾ жаргушки⁽³⁾, а мишці смертушки⁽³⁾. *Рад.*

⁽¹⁾ Котові. *Пр.* ⁽²⁾ Кішці. *Нос.* ⁽³⁾ и-грушки. *Ст. 36.*; жарті. *Коз.* ⁽⁴⁾ плач. *ід;* смерть на умі. *Нос.*

Смішки з попової ⁽¹⁾ кішки. *Л.* — ... а як своя здохне? ⁽²⁾ *К.* — ... то й плакатемеш. *Пер.*

⁽¹⁾ чужої. *К., Л., Пир.* ⁽²⁾ в панової кішки, а у нас такої нема. *Ђвх.*

Кому весіля, а курці смерть. *Проск.* — ... нехитбе. *Бр.*

Добре, чуже лихо мірати — змиряй своєї *Хат. (163).*

Чужу біду на воді ⁽¹⁾ розведу, а своєї и кінця не найду ⁽²⁾. *К.*

⁽¹⁾ на волосині. *Рад.*; руками. *Н.*; рукавом. *Коз.*; ногою. *Пир.* ⁽²⁾ а своєю а ні як. *Рад.*; а своєї и ума не приложу. *Пир., [Н., Коз.].*

Свою біду на другого звезду. *Пр. в Ст. 36.*

Лучче чуже ухо гризти, як своє. *Кан., К.*

Кінь знає, як му сідло долігає. *Ил.*

Ніхто не знає, чий чобіт муле. *Ђвх., Пир.*

2360. Що мені нині, то тобі завтра. *Проск.* — Днесь мені, а завтра тобі. *Ил.*

На кого Бог, на того и ⁽¹⁾ люде. *Проск., Полт., З., Л., Пир., Н.*

⁽¹⁾ лихне. *Рад.*

Не так ⁽¹⁾ Бог, як лихні люде. *Пир.*

⁽¹⁾ Не таков. *Ст. 36.*

За кого Бог, за того и люде. *Прав. Ниж., Лів.* — За ким Бог, за тим и люде. *Ил.*

На кого ворони, на того и сороки. *Ил.*

На кого люде гомонять, на того и свині хрюкають. *Зал.*

Усяк готов, щоб погубити, та хто буде ратувати! *Черн.*

Буде ПЛАЧУ. *Пир.* — ... до нехочу! *Б.*

Горе не умовчать. *Пир.*

Біда як луда: куда йде, то реве. *Бр.*

2370. Тонкослізка! *О.*

На кулаку слёзи тре. *Кон.*

Слёзи, як перло! *Пир., Б.*

Плаче, як роба в неволі. *Ил.*

Заплач, дурню, по своїй голові. *Бер.*

А заплач, дурню, та дуже! *Зв.* — Заплач дуже, та дурно. *Л.* — А ну, ну! заплач, дурню! *Пр.*

Заплач, Матвійку, дам копійку. *Пр., [Сос.].*

По чім дурного знати? по тім, що плаче. *Рад.*

Росквасив губи, як канці. *Ном.*

Слянуть.

2380. Кисне, як солоний огірок. *Збр. Лаз.*

Свіглиць, мов кривий цуцк. *Х.*

Завив, як вовк. *Ст. 36.*

Голосить, неначе по мертвому. *Кулж.*

Кричить, як оварений. *Рад.*
Пробі (1) кричати. *Зв., X.*—Пробу, рятуй.
Нов.—Свѣдѣт кричить. *Бр., Дуб.*

(1) пробу. *Пир., О.*

Приплакала бабка увесь лїс, а по їй ні біс. *Нос.*

Кому біда, то й плач не допоможе. *Ил., Збр. Шей.*

Плачяся Богу, а слези—вода. *Пир., Л.*

Не вмїеш пакати, а вмїеш плакати. *Ст. Зб.*

2390. Плачем лиха не виплачеш. *Гам.*

Тодї будеш вить, як почнуть бить. *Нос.*

Не жаль плакати, коли є за чїм. *Ил.*

Нехай тї плачуть, що нам але зичуть.

Нехай тї плачуть, що замїж идуть. *Прав. Виж., Лїа., Збр. Лаз., Ос. 3 (VI, 19).*

Кричи, хоч на гору видїв! *К.*

Жїнка плаче, дїти плачуть, сам плачеш, а луччого не бачиш. *Кон.*

Плачеш, плачеш та й ўхнеш. *Кон.* — ... чхнеш. *Мар. В.*

2398. Так, що тїльки крїваві не лїюцца. *Л., Кон.*

2400. Хто звечеря плаче, той вранці буде смїяцца. *Збр. Лаз.*

ТЕРПИ душа, спасена будеш. *Зв., Лїв.*

Терпи горе — добро буде. *Не.*

Терпи, козак (1), отаман (2) будеш. *Лїв.*

(1) козаче. *Кр.* (2) отаманом. *Гайс., Пир., Б., Кон., Кр.*

Терпи, хлопче, козаком будеш. *Пир.* — ... а из козака попадеш и в отамани. *З.*

Терпи, Грицю, хоч яка спека. *Р.*

Терпи, козак, горе — будеш пити мед. *К., X. Зб.*

Терпи горе, пий мед. *Пир., З.*

Терпи горе—буде добре. *Рад.* — ... добро буде. *Рад., З.*

Коли мука, торбу в руки, та по лгоди! *Черн.*

2410. Іж, коза, козу, коли сїна немає. *Ил.*

Іж ячне, так як смачне. *Ш., Гр.* — Приймай ячне за вдячне (1). *Ст. Зб.*

(1) яшне за дашне. *У.*

Лежи в піску, та їж луску. *Ст. Зб.* — ... туску! *Б.*

Зуби на полицю (ждать и голодувать!)
Ос. 5 (X, 7).

Напийся води, коли звів півбїди. *Ил.*

Тягни біду за хвіст (бїдуй). *Кан., К.*

Бїдою бїді не допоможеш. *Черн.*

Жди, море, погоди. *Бр., У., Кан., К.*

Люде, посїявши, та ждуть. *Ст. Зб.*

На животї гнети инов.

2420. Мовчи та дїш (1). *Ск.* — ... скажусь (2), що спїш. *Пер., Б.* — ... дїш, коли горе пушить. *Коз.*

(1) дїхай. *Бр.* (2) не кажи. *К., Рад.*

Скажи—лихо, та й молчи. *Зал.*

Лихо, та не мовчить. *Пр. в Ст. Зб.*

Мовчи з лихом. *Бр.* — ... аби збрїлось. *Коз.*

Посиди, смутку, в кутку. *Ст. Зб.*

Гей! не з гора ж бїди. *Гам.*

Вдарь (1) лихом (2) об землю. *Пир., Кон., Гл., [Зб, Лаз., Ч.]*

(1) Бїнь. *Л., Пр., X.*; А ну, гоп. *Проск.* (2) лихо. *Л., Пр.*

Я ту біду ще перебуду. *Проск.*

За потерпїння (1) дасть Бог спасїння (2). *Ск.*

(1) терпїння. *Проск.*; терпїннячно. *Л., Гр.* (2) спасїннячно.

Терпен—спасен. *Ст. Зб., [Проск., Ёст.]*

2430. Перемалецца лихо—добре буде. *К., Кан.*

Буде добре, як мине зло. *Ил.*

По сїму ще дїти будуть, хоч и маленькі. *Б., Кр.*

Умрецца, так все минецца. *Черн.*

Божа воля! *Дуб., Пр., Л.* — Божа власть! *Л., Пир.* — Божа воля, Божа власть! *Дуб., Рад.* — Божа воля, Божа сила! *Пр., Лок., О., Нов.* — ... що Бог схоче, те й зробить. *Не.* — Божа власть, — що схоче, те й дасть. *Б.* — А що ж робить! на те воля Божа. *Зе.* — Будь воля Божа! *Бр., Рад., Пир.*

Що Бог дасть! *Лїв.* — ... те й буде. *Рад. Пр., Кр.*

Треба бїдувати до гробової дошки. *Проск.*

Що ж робить—треба жити! душа на пташка—не виженеш! *Кан., К.*

Що ж будеш робить! огню не підложивш. *Ш.*

Треба годить (або: запобігать) свої лихі години. *Ном.*

2440. Гіркий світ, а треба жить. *Коз.*,
Гр.
 Що людям, то и нам. *Проск.*
 Гірка житте, гірка доля—що ж роби-
 ти! Божа воля. *Не.*

Яке Бог уродив, таке й жну. *Бер.* —
 ... таке треба жати. *Бр.*
 Кріпниця, як диня на морозі. *Ил.*
 Лехше хвалити, як терпіти.

Нема чоловіка без вади 2446—2456. — Гордий 2457—2559. — Хвалиця 2560—2628. — Упер-
 тий 2629—2671. — Наровистий 2672—2675. — Вередливий 2676—2736. — Взідлиий 2737—
 2791. — Пена 2792—2826. — Свинаявате 2827—2853. — Лихий 2854—2953. — Ледащо
 2954—2968. — Хитрий 2969—3116. — Капость 3117—3122. — Невмосне 3123—3166. — Сид
 3167—3207. — Природу (прирожденне) тяжко одмінить 3208—3232.

НЕМА чоловіка БЕЗ ВАДИ. *Черн.*
 Нема нічого без вади. *Г.*, *П.*
 В болоті не без чорта. *Не.* —... в сім'ї
 не без п'яниці.

И межі капустою доброю буває ба-
 гацько гнилих качанів. *Проск.*

2450. Є (¹) люде, є и людища (²). *Ном.*

(¹) Єсть. *Пр. в Ст. 36.* (²) ссть и
 людище. *id.* и людиска. *Проск.*

Час часу рознь — и чоловік чоловіку.
Нос.

Народ—як товар у череді: усякі є. *Вас.*

Де люде, там нуди. *Гат.*

Кривого дерева в лісі найбільше. *Г.*,
П.

Хто в болото лізе, того ще й піп-
 хнуть. *Г.*, *П.*

Люд вже здавна каверзує— з того ли-
 хо и плазує. («Щось чутися до цього в
 миру, та ніби прикладніше». *Бр.*). *Гат.*

ГОРДИМ Бог позбива (або: та збива)
 рог. *Ж.*

Горда душа в убогій тілі. *Ил.*

Чоловік гордий, як пузирь водний. *Ст.*
36.

2460. Смирився паче вовка.

Блоха усе костричиця («гордують —
 от не токмо вельможні, а й так дурні
 лопушані»). *Ком.*

Підняв морду так, що й кочергою но-
 су не достанеш. *Б.*, *Бр.*

И через гріб плює (горде). *Бр.*

Через голови плює (горде, вихриць).
К., *Пр.*, *Пир.*

Куди ж тобі—як задрив ніс! *Пр.*

Завернув ніс. *Гат.*

Кирпу гнути. *Гат.*

Не дми ёго в ус (великий він пан).
Б.

Ні зо овсом (не приступиш—таке сер-
 дите, бундючне и д.). *Ком.*

2470. Ти до неї *косо-косо*, а вона и
 голову дере! *Ном.* —... *косо-косо*, так не
кдсю.

Не чув пупа на череві и той небож-
 чик. *Ст. 36.*

Колос повний гнецця до землі, а пу-
 стий догори стирчить. *Ил.*

Запишався, як кошеня в попелі. *С.*

Запишався (¹), як (²) Берко в колоді.
С.

(¹) Бімбуге. *Збр. Шей.*; Бач як помпе.
С.; Се так чваниця. *Бр.* (²) як наче.

Пишаецця (¹), як корова в хамуті.
Ном.

(¹) Чваниця. *Бер.*

Дере голову, як попова кобила. *Пир.*,
 [*Бер.*]

Через (¹) губу не плює. *П.*, *Прав.*
Ниж., *Лів.*

(¹) И через. *К.*, *Л.*

Кива головою, неначе кобила в Спа-
 сівку. *К.*, [*Рад.*, *Зал.*]. — Кива, як ко-
 била. *Бр.*

Чи дурень, чи пишен, чи в дурного зі-
 мовав! *Ст. 36.*

2480. Чи ялося свиням на росу ходи-
 ти! *Пр. в Ст. 36.*

Взявся під боки, та й думає, що пан.
Збр. Шей. — Хвертом попід (¹) боки
 взявся. *Проск.*

(¹) у. *Гр.*

Ходить, як индик Переяслівський. *К.*

Похожає (або: Ходить), як пава. *Прав.*
Ниж., *Лів.*, *Зап.* (I, 147).

Оце сіла — так як та рахмистрвня.
Бер.

Ото, яки великий пан. *Пир.*, *Н.*
Се він на одну пиху тільки зробив.
Не.

Се тільки панська пиха.
Набрався панської юхи. *Ном.*
Величаецця, як зайць хвостом. *Проск.*
— Надарив Бог зайця хвостом!

2490. Завеличався, як Жид на родин-
нах. *Ст.* 36.

Величаецця, мов попада на весіллі.
Пр., *Лох.*

Величаецця, мов сучка в човні. *Ш.*,
Х. 36.

Величаецця, як куций бик в череді.
Проск.

Величаецця, як свиня в борлозі ⁽¹⁾
(барлозі). *У.*, *К.*

⁽¹⁾ в болоті. *Зв.*, *Проск.*, *К.*, *Х.*,
Хар. 36.

Величаецця ⁽¹⁾, як порося на орчи-
ку ⁽²⁾. *Зан.* (I, 147).

⁽¹⁾ Росходивсь. *Євх.* ⁽²⁾ як свиня на
орчаку. *Н.*

Величаецця ⁽¹⁾, як чумацька воша ⁽²⁾.
Не.

⁽¹⁾ Звеличивсь. *Гат.* ⁽²⁾ мужа.

Величний, як жидівський патинок. *Пир.*
У хмару заходить (заносиця розумом,
величаецця; іноді нахід буває). *Ск.*

Дмеця, як жаба проти вола *Л.*, *З.*

2500. Дмеця, як жаба на лопуху. *Бер.*

Дмеця, як пузирь на воді. *Ст.* 36.,
Гл.

Надувся, як вош на мороз. *Ил.*

Дмеця ⁽¹⁾, як ⁽²⁾ шкурат ⁽³⁾ на ог-
ні ⁽⁴⁾. *С.*

⁽¹⁾ Бодриця. *К.*, *Хар.* 36.; Бадриця.
Рад.; Величасця. *Пир.*; Вертиця.
Кан., *Зан.* (I, 147); Крутиця. *Кол.*;
Шкверецця. *Рад.*; И гнецця и дмеця.
Гат.; Пнеця. *Бер.*; Жеця. *Гр.* ⁽²⁾
мов. *Кан.*, *Пир.*, *Хар.* 36. ⁽³⁾ шкура-
ток. *Х.*; шкурлат. *Зв.*, *Проск.*; шкур-
ка. *Бер.* ⁽⁴⁾ вогні. *Проск.*, *Бер.*; жару
Рад.; жарках. *Гат.*

Надувь ⁽¹⁾, як лопух на огні ⁽²⁾.
З. — И гнецця, и дмеця, як лопух на
жарках. *Гат.*

⁽¹⁾ Дує ся. *Проск.* ⁽²⁾ вогні.

Дуєсья як легке в горшку. *Проск.*

Дмиць не дмиць, волом не будеш. *Коз.*

Нехай дмеця, аж розідмеця. *Бр.*

Хизуецця, неначе на пристяжці. *Не.*

Пнуця, як грішні дупі до пекла.
Кул.

2510. Чваниця, як дурень латкою.
Гат.

Чваниця, наче тая кобила, що віз
побила. *Бр.*, [*Лох.*].

Штє та на штє! *Ном.*, [Ос. 3 (X,
101)].

Вдає, як кінь порожньою торбою. *Євх.*

Як би єму довгий хвіст, то сам би
собі боки повідбивав. *Х.*, 36. — Як би
хвіст мав, то б усім людям боки пооб-
бивав (сімоязишному так приказують).
Бр.

⁽¹⁾ то б собі боки пооббивав. *Рад.*

Я то не я ⁽¹⁾, попова свиня. *Пр.*, *Н.*
— ... дайте корець браги. *Гл.*

⁽¹⁾ Не я то я. *Кол.*; Я не я. *Л.*; Не
я, то. *Рад.* Не я, так. *Ал.*

Нема—як та попова свиня. *Бр.*—Не-
ма понад попову свиню. *Проск.*

Нема над юю и над вйтову свиню. *Ил.*

Ось то ми! *Лист.* (II, 13).

Нема в світі над ми! ⁽¹⁾ *Ном.* — ...
що надми—надми, та й пусти.

⁽¹⁾ понад нас. *Проск.*

2520. Наше тільки й добре. *Пир.* —
Тільки наше й хороше. *Кулж.*

Наше все славно. *Ст.* 36.—... наше
и остро, наше и велико. *Пр. в Ст.* 36.

Як би не ми, то б ви вдома не були
(або: як би не ви и не ми, то б ми
тут не були). *У.*

Без мене и хліб ся не змеле. (*Кам.*
п.). *Руд.*

Знайте наших! *Кулж.* — Знайте нас!
ми—кислиці: з нас квас. *Гл.*

Осе ж и я—що хорошее имъя. *Ст.*
36.

Не пили, я к обідні йду. *Черн.*

Гетьте, йду! *Кр.*

Гумене, ну мене! бо я подорожня (як
хто виставля себе дуже). *Зв.* — Гумене,
гумене, я приїждажа. *Кр.*

Е, вона мосцїва (пендючлива). *Кр.*

2530. Вашеський панич (що на *вашець*
гне—гордовитенький).

И святї ⁽¹⁾, й багатї! *Черн.* 2.

Нї пристипу до іх!—⁽¹⁾ И ситї.

И в казці не сказати, що він брідить.
Пр. в Ст. 36.

На що сїя чвань поросєчя! *К.*

Хоч денежжа в каптані, та на сто руб-
лів чвані. *Гл.*

Тенетки нема на хребті, а ще бач! *Ном.*

Пихи на три штихи. *К.*

Злидні без пихи не живуть. *З.*, *Кох.*

Перше коло чобіт ходив, а теперки
не знає, як в них ступати. *Ил.*

У свого батька и хлів зачиняв, а в нашого не хоче й хати. *Л., Пир.*—Твій батько и хлів зачиняв, а ти не хочеш и хати причинити. *Пир.*

2540. Ні пава, ні гава. *Гат.*

Толкуй бала (¹), вона плахти ткала. *Ш.* — Балакай, бабо, дещо: вона плахти тче. *Не.*—Нехай вона плахти тче. *Гр.*

(¹) Толкуй. *Коз.*

Коли б не Опанас, не було б тут и нас. *Гл.*

Ні приступу! *Пир., Х.* — Ні підступи до ёго! *Пир.* — Без ломаки (¹) до ёго ні приступ! *Л.* — Без друка й не приступу! *Кр.* — Без друка не приступай! *З., Пр.* — До ёго не приступу без кійка! *Пр.*

(¹) Без друка. *Л.*

Куди вам! *Пир.*

Не томуј сонцем (не перебаранчай величацця)! *Нос.*

Побраталась свиня з пастухом (як хто дме губу, щоб до значніших). *Кам., К.*

Куди кінь з копитом, туди жаба з хвостом (¹). *Пир.*

(¹) з клішнею. *З., Кр.*

Коваль коня кує (¹), а жаба й собі ногу (²) дає (³). *К., Лох.*

(¹) Коня кують. *Проск., Пир., Кон., Ст. Зб., Ёвх.* (²) клішню. *З.; лапу. Бр., Ёвх.* (³) наставляє. *Бр., Проск.; підставляє. Зв., Ст. Зб.; тиче. Кон.; дере. Пир.*

Ворона, ворона! и де ти літала, що в царський двір попала. *Нов.*

2550. Не літай, ворона, в чужії хороми.—Не літать ворони у панські хороми. *Ш.*

Не дивись високо, бо запорошиш око. *Збр. Лаз.*

Не несися (¹) високо, бо низько сянеш (²). *Збр. Лаз.*

(¹) Не літай. *Пир., Зал.* (²) впадещ. *Пир.;* бо поганю низько падать. *Зал.*

Високо літає, та низько сідає. *Зв.*—... летів, а низько сів. *Проск.*

Хто високо літає, той (¹) низько сідає (²). *Об.*

(¹) часом. *Яц.;* то. *Рад.* (²) сяде.

Як не летіло—та вдарилося! *Ш.*

Як упав, то й пропав. *Зал.*

На жито орали, та й гречки не має. *Черн., Ос. З (IV, 24).*

Не видали! *Пир.* — От не видали! *Пр., [Бр.].*

Не вкдююсь багачу, бо сам хліб молочу. *Гат.* — Наплюю я багачу, коли

хліб свій молочу. *Пол.* — ... багачу, свою копу молочу. *Гл.*

2560. Тее, що ХВАЛИЦЦЯ, то він лучче маецця, як тее, що не хвалицця. *Бр.*

Власня хвальба не платить. — Похвали з власної губи не поплачує. *Ил.*

Ледачая хвала сама себе хвалить. *Бус. (Вор. 2.)*

Гречана каша сама себе хвалить. *Лів.*

Хто ся сам хвалить, той злих сусід маєт. *Ил.*

Хвали чуже—своє и без похвалок (¹) добре. *К.*

(¹) без похвалу. *Бер.*

Погана та дівка, що сама себе хвалить. *П., Прав. Ниж, Лів.*

Робота сама за себе скаже. *Кр.*

Добре само ся хвалить, а злоє похвали не годно. *Ил.*

Дочку мати хвалила — поки з рук звалила. *Ёвх.*

2570. Хороша дочка, як матка хвалить (як би хто збоку похвалив)! *Черн., [Б.].*

«Чия справа?» — «Війтова!» — «А хто судить?» — «Війт!» *К., [Ил.].*

Хвастявлого (¹) з багатим не розбереш (²). *Пир.* — Багатого з хвастливим не розпізнаєш. *К.*

(¹) Хвастуна. *Ёвх.* (²) не пізнаєш.

У мене чого-того не купити. *Ил.*

В нас и без гостей так. *Бр.*

Мій верх и заткало (моє зверху). *Ёвх.*

М'ясом хвалицця, а воно и юшки не іло. *Бр.*

Тільки пір'я, а м'ясо чуже (хваста позиченим). *З., Пир.*

Казав Циган: «Нема ні в кому правди тільки вь мені. *Л., [Бр., Прав. Ниж., Проск., Кор.]*—Нема ні в кому правди—тільки в мені трощки. *Рад.*

Тільки людей, що Хома в церкві. *Нов.*

2580. Умер Хома—й добра нема. *Не.*

Хвали мене, губонько, бо як не похвалиш, то я (¹) тя роздеру. *П., В.*

(¹) роте, а ні, то. *Г.;* мя губко, бо *Проск.*

Про свято держав, та у будень сказав. *Рад.*

Тебе и на собачі улиці хвалять. *Ком.*

Про тебе и в шпиталях шепчуть. *Кр., [Ком., Коз.].*

Що ти хвастаєш, и старці в шпиталях сміюцця. В старовину рідко де не були по селах шпиталі для слабих, убо-

гих, калік; держались вони громадським коштом. *Зап. о Мал. Я. Марковича, I, 1799.*

Тебе и та (свина) хвалила, що по горду ходила. *Ил.*

Не одна баба горід згородила («може від хоть кілля бив»). *Черн.*) К., О.

Хвіц-міц, не буде з того ніц. *Проск.*

Бачили такого штирка (живчика - хвастуна). *Сл.*

Біга (1), як (2) курка (3) з яйцем. З., Л., [Дуб., Бер., Кон.].

(1) Носиця, О., Ис.; (2) неначе. К., Рад. (3) квочка. Пр., Лох.

2590. Розносивсь, як чорт збубном. *Євх.* Розносивсь (1), як з писаною торбою. *Лів., Сл.*

(1) Носиця. Л., Кр.

Носиця, як дурень (1) з ступою. *Прав. Ниж., Лів.* — ...писаною торбою. *Ск.* — ...писанкою. *Бр., Зв.* — ...довбнею. *Зв.* — ...латкою. *Гат.* — ...баба з стушіром. *Ил.*

(1) чорт. У.; баба. *Проск., Євх., Збр. Шей.*

Носиця (1), як кіт (2) з оселедцем. *Проск., [Бер., Рад.].*

(1) Возиця. *Євх.* (2) кішка. *Пр.*

Носиця (1), як кіт из салом. П., *Прав. Ниж., Лів. [Проск.].*

(1) Возиця. *Рад., Пр., Лох.*

Не видав Гриць нагавиць: то ся вбірає, то розбірає. *Ил.*

Тішиця (1), як Жид паршамм (2). *Кан., К.*

(1) Цяцькаецця. *Євх.* (2) паршамм. *Євх., Ил.*

Не вжайайте, люде дорбі (1), що я швець: говоріть зо мною (2) як з простим (3). *Бр.* — Чуеш, говори зо мною, як з простим, а не думай того, що я швець. *Не.*

(1) Не вжайайтеся. *I Бр.*; Не потурай. *Бр. Проск.*; Не думай. *Коз.* (2) говоріть. *I Бр.*; говори. *Бр., Проск., Коз.* (3) з простим чоловіком. *I Бр., Проск.*; до простого. *Бр.*

Хто хвалиця, той каїця. *Нов.*

Хвалящому и Бог не помагає. *Нов.*

2600. Не хвались, та (1) Богу молись! *Кор., Бат., Біл., Чор. Рад. (189).* — Не хвалися та (2) Богу молись. *Павл. Ст. Зб.*

(1) а перш. *Бал.* (2) перше. *Бал.*; тільки. *Бр., [Бер.]; а. Проск.*

Не хвались, идучи на торг, а хвались, идучи з торгу. *Прав. Ниж., Лів.*

Не хвались, як идеш в поле, а хвались, як идеш з поля. *К.*

Наперед (1) невода риб (2) не лови (3). *Ст. Зб.* — Не квапся против невода рибу ловяти. *Бр.*

(1) Поперед. *Зв., Кр.*; Перед. *Кан.,*

К. (2) рибки. *Рад.*; рибкою. *Бер.*; рибою. *Євх.* (3) не имзти. *Пр. в Ст. Зб.*; не лапай. *Проск.*; не хвались. *Ст. Зб., Євх.*; не хватай. *Рад.*

Не продавай вовка, аж го забъеш. *Ил.*

Не оstri ножа, доки сь не зловив ба-рана. *Ил.*

Не стріляй наперед. *Ст. Зб.*

Не кажи юц (1), поки не (2) перескочиш. *Г., Лів., Сл.* — Не перескочивши річки, не кажи *чун.* *Пол.* — Тоді скажеш юц, як вискочиш. *Лів.*

(1) скок. *Сівер.* (2) доки не. П., *Прав. Ниж., Проск.*; аж, В., *Прав. Ниж.*; покуль не. *Сівер.*

По Божому гречка родить (як хто загадує наперед...). *Пир.*

Товкач муку покаже (не хвались наперед). *Нос.*

2610. Ще не зловив, а вже скубе. *Проск., [Ил., Ст. Зб.].* — Не піймав, та скубеть. *Ст. Зб.* — Не скуби, поки не зловив. *Рад.*

Раз лучилось робаку на віну, та вже й га! *Дуб.* — Трахвилоса хробаку раз на віну влізти въ моркву. *Проск.*

Дивися, який кінець буде. *Проск.* — Смотри кінця кожній справі. *Ил.*

Коли ще косовиця, а ми вже сіно возимо. *Євх.*

Де тее ще у Бога літо, а він вже (1) косу клепа. *Лох.*

(1) а він о Різді. *Пир.*

Пъє на вовчу шкуру. *Г., П.*

Теля каже *будь ласкав*, а тут уже и з довбнею. *Ш.*

Де ще у Бога теля, а він з довбнею вже носиця! *Л., [Зв., Пр., Б.].* — Теля де, а він уже из довбнею бігає (1). *Бер., [Проск.].* — Ище теля в пузі (2), а він уже и з довбнею. *Гр.*

(1) играє. *Рад.* (2) в гу...і.

Помаленьку, бо спинку зломив! *Ном.*

А бо ще: «А не сідай, а не сідай!... бо спинку зломив!» То Циганчята хвалились, як вони іздитимуть верхя на теляті, що колись буде; а старий Циган почув, та й почав їх чухрати, так приговорюючи.

Де той у Бога Великдень, а він уже из крашанками! *Не.* — ...уже й з пасками. *Дуб.* — ...човпиця. *Зв.*

2620. Хрестять люде, хоч ся ще не уродило *Ил.* — Тое хрести, що родиця. *Ст. Зб.*

Не зарікайся всього робити, тільки свого уха вкусити. *Ил.*

Буде й Лях, як Русин (каже чванливому)! *Б.*

Славні бубни за горами, а прийдеши

бляжче—собача шкура. *Гл.*—...горами, а зблиска—шкуратаї. *Збр. Шей.*—Славен бубен за горами. *Ст. Зб.*—... бубон ва горами, а близько—як коробка. *Збр. Даз.*

Не все то золото, що блищить. *З., Л., Пир.*

Твоя слава велика: сім сіл—один віл. *Збр. Даз.* (з *Кобр.*).

Був колись дворянин, та чорт им'я перемінив. *Нос.*

Як хто каже, що він колись був он-що!

И носе Солосі! *Нос.*

Як на досаду кому хвалиця чим, то так кажуть: и добре, мов, йому!

Убий—та й виграй. *Рад.*—Уби, та й виграй—умри та й оженися. *Мат.*

Як що неправедно.

УПЕРТИЙ гірше свині. *Проск.*—Упарта, як свиня. *Бр.*

2630. Впарта (¹) коза вовку користь. *Нос.*

(¹) Упірна *Ог.*; Вередлива, або: Уп'яма. *К.*

Упряме теля вовку користь. *О., Ст. Зб.*

Упертий, як Русин. *Ил.*

Шия товста (непокірливий, аргат, смугий). *Нос.*

Чи бачив хто з чорта м'ясо? чорта в укріп, а чорт утік. *Бр.*

Хоч гавкай на ёго — нічого не вдієш! *Бр.* [*Пир., Б.*].

Хоць заріж, то не хоче! *Проск.*

Хоч кременем ухо ріж, так затявся! *Кан., К.*

Хоч камінь на шию, та в воду. *Ёвх.*

Хоч ёму кіл (¹) на голові теши! (²) *Пол., Лів.*—...такий! *Кон.*—Хоч и кіля теши на голові. *П., Прав. Ниж., В.*

(¹) клин. *Бр., Зв.* (²) городи. *П.*; бий. *Бр.*

2640. Хоч стріль ёму вь очі. *Зв., Л.*

Хоч из гармати стрілай (не почувють, не злякаюця, не послухають). *Пир.*

З гармат не злякати (іи не то що,— з...). *К.*— Хоч стреляй у него («хоч що хоч! хоч стреляй у него, а воно тільки очі витрищати на тебе та дивниця: таке угорне — хрестянин такий — угорне таке...») *Бр.*

Еге! так як на пеньку став. *Прав.*— Як на пень збихав. *Пир.*

Хоць вогню до него прикладай (тверде, запекле таке)! *Проск.*

Вовка (¹) в (²) плуг, а він (³) к чорту (⁴) в луг. *Пир.*

(¹) Ёго. *Пр., Ёвх.* Ти ёго. *К., Чорта. Р.* (²) веди в. *Рад.*; вернеш у. *Ёвх.* (³) а воно. *Пр., Ёвх.*; а чорт. *Р.* (⁴) дивниця у. *Рад.*; глядять у. *Ст. Зб.*; до чорта у. *Павл.*; собі в. *К.*; у. *Р., Ёвх.*

Ёго к лісу, а воно к бісу. *К.*— Ёго тягни до ліса, а він лізе до біса. *У.*

Ти ёму плуюй вь вічі, а він каже—дощ (¹) иде! *Лів.*— Хоч води лий у очі, то скаже — дощ иде (²)! *Ст. Зб.*—Плюнь ёму в вічі, а він каже — «ще ждвічі». *Гат.*

(¹) тепленький дощик. *Р.* (²)

Піп з крестом, а чорт з хвостом. *Ёвх.*

Піп своє, а чорт своє. *Об.*—Піп своє править, а той — убий ёго сила Божа—своє править! *Бр.*

2650. Піп у дзвін, а чорт (¹) в калатало (²). *Бр.*—... в клепало, та й каже, що ёго голосніше. *Проск.*

(¹) а дідько. *Бал.* (²) в солом'яник. *К.*

Бог Боговое, а біс бісовое. *Ст. Зб.*

Ёму те (¹), а він своє. *Кулж.*

(¹) Ти своє. *Пир.*

Хоч тюкай ёму, а він усе таки своє. *Кон.*

Хоч ёму губки (¹) дай! *Зв., О.*—...а він все своє (²). *Б.*

(¹) чорта. *Рад., Пр.* (²) меле. *Бр.*

Ёму слово, а він сто. *Кулж.*

«Стрижене!» — «Голене!» *Зв., Кр., Черн.*—Ти ёму *стрижено*, а воно тобі *голено* (¹). *Пр., Л.*—«Стрижено!»—«Голене!»—«Але ж стрижено!»—«Ні таки голено!» *Бр.*—«Таки бо стрижено!»—«Таки бо голено!» *Проск.*—«А голено?»—«Голено!»—«А стрижено?»—«Стрижено!» *Пер., Ил.*—«Кошено!»—«Стрижено!» *Сл.*—Острижене (²), а не кошене. *Ёвх.*—Стрижене, а не смажене.

У жінки з чоловіком спорка вкоілась: він каже *голено*, вона—*стрижено*; вже він її и бив, и чого не робив,—хоч що-хоч! Ну, важе, коли так, — и повів її топить; так и тут тиеі ж! А як уже вершки зплили, що не можна більш казати,—висунула руку з води и двома пальцями, мов ножницями: *стрижено*, мов... У Чернігові сливуть, що ніби се у р. *Стрижені* було и що ніби од того и меня її пішло. — (¹) *смалено. Пер.* (²) *Голене.*

Е ні, Галонько! *Кон.*

Ёму кажу *тату*, а він каже *кату!* *Л., Кр.*

Ій кажеш *овес*, а вона каже *чречка. Кон.*

2660. Як у вас, такъ и у вас кабан зав'яз. *Кон.*

Затвердила сорока Якова, та все (¹)

одно про всякого. *Лив.*—Поймала, як со- рока Якова.

У панів.—⁽¹⁾ Якова. *Кр.*

З тобою ходити, як з туром водитись (як з бованом). *Бр.*

З тобою водицьця, як з лихою годи- ною (на лукавого вола и д.). *З., Л.*

Як з биком бицьця, а все молока не добицьця. *Кр.*

Як з тобою толкувать, то треба но- чувать. *Кр.*

З ним не виведе справи и той, що у болоті. *Збр. Шей.*

Не слуха, все своїм богом робить. *Бр.*

И мій батько до церкви не ходив, и я не піду. *Чир.*

Що буде, то буде, а горілки п'ять не покину. *Кр., Ч.*

Спориця, як за батьківщину. *Гр.*

2670. И ⁽¹⁾ до сто баб не ходи (спор- ливе наїмхо)! *Х.*

⁽¹⁾ Хоч и.

Злодія на шибиницю ведуть, а він ще каже, що не винен. *Проск.*—Злодія ві- шати ведуть, а він своїм ділом не при- знаєцца, та оправдаєцца, яко би невн- нен. *Ст. Зб.*

НАРОВИСТА, як кобила. *Зал.*

Хороша ягодка. *Нос.*

Вродила мама, що не прийма и яма. *Хар. Зб.*

И не говори накриво — вона зараз на цабе. *Кон.*

ВЕРЕДУЄ, як у греблі біс. *Гат.*

Мосідизовови мухи в носі (вередливий). *Дуб.*

А ні вбий, а ні влий. *Ил., У.*

И так, и с'як, а все не так. *У.*

2680. Хоч гірше, аби инше. *Пир., Пр., [Кан., К., Рад., Х.]*

Хоч того самого, аби в другу миску. *Б.*

Нехай книш, аби не палаєцца. *Бер.*

Все негодога бабиній дівці! *Ил.*

Їму як не те, так и в голови ⁽¹⁾ низько. *Пир.*

⁽¹⁾ Тобі як не лаєцца, так и в го- ловах. *Євх.*

Дай того, чого нема. *Х.*

Най тобі ся того не бажить, чого ся дома не держить. *Збр. Шей.*

Хоч душею ригни, а дай. *Бр., Проск., Дуб.*—Хоч тхни, та дай. *Сл.*—... тхни, та роди. *Рад.*

Знає, та вередує ⁽¹⁾. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ В рукописові перш було напи- сано *вродує*, а потім поправлено *вередує*.

Телись, ялова, давай молока! *Кан., К., Євх.*

2690. Хоч ригни! *Л., Кон.*—...а лизь. *У.* Хоч изза нігтя виколупни, та дай. *Ном., [Кон.]*

Забажав неначе перед смертю. *Рад., Поет., Л., О., [Бер.]*

Нічого ⁽¹⁾ не роби, тільки ⁽²⁾ Пилипа жени. *Проск.*

⁽¹⁾ Ніхто. *Ил.* ⁽²⁾ лише.

Те наде, що воде. *Гат.*

З ним ні стій, ні погоди. *Ил.*

Е, сій дитині до схочу. *К.*

Як схоче, то й на гору повезе ⁽¹⁾, а як не схоче, то и з гори не спустить ⁽²⁾. *Л., Пр.*—Як схоче то и на гору ско- че. *Коз.*—...а як не схоче, то й з го- ри не звезе. *К.*

⁽¹⁾ потягне. *Бр., Ст. Зб.*; виіде *Бер.*; злізе. *Рад.* ⁽²⁾ незьде. *Зв., Бер., Х.*; не потягне. *Ст. Зб.*; не спустицца. *Рад.*

Як кого схоче, на ногах поставить, а кого з ніг звалить. *П., Прав. Ниж., Лів.*

Вам хоч голову пробий, то не вгодиш. *Зал. (I, 146), Кон.*

⁽¹⁾ розбий. *Пир.*

2700. Дав ⁽¹⁾ яечко ⁽²⁾, та ще й об- лупи. *С.* — Їму облупи, та ще й ⁽³⁾ у рот положи. *Лох.*

⁽¹⁾ Дай. *Зв., Проск., Б., О., Сос., Кр., Гр.*; Дай лежню. *Рад.*; Подай. *Коз.* ⁽²⁾ с'ячко. *Зв., Рад., Б., К.*; іс'ячко. *Кр.* ⁽³⁾ Облупи с'яче, та ще. *Бер.*

Де піде Тера, все їй гірка вечера. *Ил.*

Не гнівайся жона, коли в комори міх пшона. *Ж., Бер.*

«Мало пирогів!» — «Та їж, сучий си- ну,—отам на печі!» — «Еге! я не хочу! я думав, що нема!» *Прав. Ниж.*

И раків не хочу, и чого инюю не мо- гу. *Ст. Зб.*

И каші не хочу, и по воду не піду. *Бер.*

Чи роби, чи ходи, а мені догоди. *Гат.*

Не хочу... дай сюда!.. не треба зда- єцца. *Ил.*

Бий kota, не бий kota! *Нос.*

Сип борщ, клади кашу, подай п'ять. *Не.*

2710. И вдома мене не лишай, и в по- ле не бери. *Бр.*

И не стямисся ⁽¹⁾, відкіль вітер по- віє ⁽²⁾.

⁽¹⁾ И не вгадасш. *З., Коз.* ⁽²⁾ повіне. *Коз.*

Сім ⁽¹⁾ п'ятниць на тиждень. *Прав.*
⁽¹⁾ У тебе десять. *Євх.* ⁽²⁾ поділю. *Лів.*
 На десяти голях не вішайся. *Ст. 36.*
 Де літував, там було и зимувати. — Де
 хто літував, той там и зимує. *Ил.*
 Вода в решеті не встоїця. *Бр.*
 В ёго честь до завтра. *Черн.*
 Да ви ладом кажіть (певно). *Л., Пир.*
 Або хрести, або пусти. *Євх.*
 Грай, або гроші вертай. *Зв., К., Пр.,*
Гр., Руд. — Або грай ⁽¹⁾, або гроші тдай
⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ грайте. *Збр. Шей.* ⁽²⁾ вертайте.
id.; віддай. *В.*; виддай. *Проск.*

2720. Або пий, або ся бий. *Ил.*
 Або вішайте, або пускайте. *К., Кан.*
 Або світи, або вон лети. *Ст. 36.*
 Чорти ёго батька знають, де він оре
 и куди ёму істи нести. *Черн., [Гр.]*
 Що вь Бога день, усе голову ість. *К.*
 Жує мені голову. *Ном.*
 Ість ⁽¹⁾, як ржа залізо. *Лів., Ст. 36.*
⁽¹⁾ Так гризе, так гризе. *Рад.*
 Воду з мене варить. *К., Пир.* — Ве-
 редливе, тільки воду варить. *Коз.* — Ви-
 варив з него воду. *Ш.*

Не тільки шо, але и залізо зьїздиця
 (або: зітреця). *Проск.*

Як по душі дере. *Л., Ст. 36.*

2730. Як кожухом по печі. *Євх.*

Як по шні пиляє. *Ст. 36.*

Попотурчи, туркоте! *Б.*

Не пилай мене тупим, та ріж гост-
 рим. *Рад., Л.* — Не ріж гострим ножом,
 заріж мене тупим. *Бр.*

Не пуши, головки не суши. *Ил.*

Не ворчи, як Бардак, ні на кого. *Ст.*
36.

Воркотня, та не щодня. *Нос.*

Таке ВЪДЛИВЕ, що возьми та пря-
 мо и наплюй ёму серед лоба. *Ос. 4 (III,*
31).

Не з біса хлопця, а яке уїдливе ⁽¹⁾.
Ном.

⁽¹⁾ Зьїдливе. *Бр.*

Свиня квічить, а в пліг лізе. *Ил.*

2740. Унадився, як свиня в моркву.
Прав. Ниж., Лів.

Уївсь, як свиня в молот. *Лів.*

Як ти мені осточортіла. *П., Пир., Кон.*

⁽¹⁾ очортіла. *Кон.*

Оце пристав! наче вош до кожуха. *Коз.*
 — Держиця ⁽¹⁾, як вош кожуха ⁽²⁾. *П.,*
Прав. Ниж., Лів. — Як вош до кожуха.
Кулж.

⁽¹⁾ Ціпляецця. *Гр.* ⁽²⁾ за кожух.

Причепився ⁽¹⁾, як реп'ях ⁽²⁾. *Лох.,*
Пр. — Мов реп'яхом ⁽³⁾ взявся. *Проск.* —
 Взявся, як реп'ях кожуха. *Євх.*

⁽¹⁾ Взявся. *Бр., Ж.*; Ухопився, *Зв.*;
 Уп'явся. *Х.*; прыв'яз. *Павл.*; Дер-
 жиця, *Пол., Лів.*; Ухвативсь. *Л.*; Узявся.
Кр. ⁽²⁾ реп'яхом. *Бр., Л., Кр., Х.* ⁽³⁾
 Так реп'яхомъ и. *Збр. Лаз.*

Учепився, як гріх села. *Ил.*

Вчепився, як злидні бондара. *Проск.*

Ціпляецця ⁽¹⁾, як сліпий до плота ⁽²⁾. *Бал.*

⁽¹⁾ Прилип. *Проск., Бер.*; вчепився.
Проск.; прив'язавсь. *Зв.* ⁽²⁾ до тину. *Бер.*

Прив'язавсь, як москаль. *Кр.*

Пристав ⁽¹⁾, як смола. *Прав. Ниж.,*
Пол., Лів. — Смолою причепився. *Бр.*

⁽¹⁾ Прив'язалась. *Кон.*

2750. Прилип до мене, як шевська смо-
 ла до чобота. *Ос. 10 (V, 48).*

Прилип, як сліпий до тіста. *Ил., Павлов.*

Прилип, як до Гандзі Пилип. *Гат.*

Якь п'явка впивсь. *Кр.*

Не здоровкайся, коли ніхто тобі не кла-
 няецця. *Бр.*

Лізе, як сатана. *Бр.*

Лізе в очі, як сновига. *Проск.*

Лізеш слётюю. *Л., Пир., О.* — ... як
 слота. *Проск.* — Як слюта у очі лізе. *Ст.*
36. — Не лізь в очі, як слюга. *Кр.*

«Слётя — мокрий сніг іде.» В Лубен-
 цині, мокрий сніг (мовлячи огулом, не-
 погодь) — слётя, слётюю (зупиня над ^р).
 а слётя слётюю, — ніби щось инше. *Ном.*

Лізе ⁽¹⁾ в вічі, мов ⁽²⁾ оса. *Павл.*
[Проск., Х.] — Лізе ⁽³⁾, як ⁽⁴⁾ оса. *Рад.* —
 Як оса. *Кон.* — Оце! так як та оса межі
 очі летить. *Бр.*

⁽¹⁾ Сичецця. *Пир.* ⁽²⁾ наче та. *Зв.* ⁽³⁾.
 Налазить, *Бер.*; Присикавсь. *О.* ⁽⁴⁾ Уї-
 лася, як та. *Лів.*

Лізе сліпцею. *Пир.* — Так слішмя и
 лізе. *Кр.*

2760. Що хоч кажи! *Пир.* — Що ёму
 казати (як лізе в вічі)! *Рад., Х.* — Ну
 що ёго казати! *Пр., Пир.*

Як сліпий овад! *Л., Пир.*

Став мені сіллю в оці. *Бр.*

Став мені хрином у носі. *Г., П.*

Алеж дався він ⁽¹⁾ в знаки! *Ном.*

⁽¹⁾ Але вже він удався. *Рад.*

Він мені у печінках сидить. *Пир., [Євх.]*.
 Усвиріпився ж мені — нішо пекло су-
 тани. *Бр.* — ...нішо трясця вранці. *Не.*
 Допекла гірш од ⁽¹⁾ сиріи кваші. *Л.*

⁽¹⁾ Пропекло горш. *Ст. 36.*

Канюкою сидить. *Ж.*

Ото канючить! *Пир., Л., Хор., З.*

2770. Пищить, як каня. *Ил.*

Не гра стару клопотати: стара знає, кому дати.

«Ти, Гандзю, сама знаєш, — на що ж мене ще питаєш?» — «Тим, не жичу тобі лиха, — розкажи, будь ласкав, зтиха!» *Бр.*

Нагадав (¹) козі смерть. *Сх.* — ... а коза «мекеке!» (²) *Не.*

(¹) Згадав. *Бр.* (²) вона й мекегає. *Новг.*; а коза й мекече. *Гад.*; то й сам не рад будеш. *Лох., Пр.*; вона що ступить, то й третє. *Пир.*; що ступить, то й п..дь! *Л.*; а коза п..дь. *Зал.*

Як тії ж, так тії! *Пир.*

Як коржа, так коржа! *З., Л., Пир., Кр.* — ... як спечемо, так и дамо (¹). *Лів., Павлв.*

(¹) як спечу, то дам. *Бр.*; спеком, так дадом. *Новг.*

Таке уїдливе. *Пир.*

Не стій (¹) над моєю душею! *Лів.*

(¹) Чого ти стоїш. *Бр., Л.*

Та вже сиди, не сиди, то нічого не випросиш. *Проск.*

Оце! як накупились! *Пир., Л.* — Ото накупились! *Л., Павл.*

2780. Оце! неваче та орда. *Ном.*

За людьми и хата не згорить (докучають). *Пир.*

Пришхвіст! *Гр.* — Приший-кобилі-хвіст! *Коз., Кр., [Бр., Проск.].* — ... а в кобили и свій в. *К., Рад.* — Приший-хвіст-кобилі (¹). *Лів.* — ... як обирвєцця, то далеко опинєцця. *Л.* — Причепить кобилі білий хвіст. *Кулж.* — Причепи кобилі хвіст. *Ил.*

(¹) Кобилій. *Ст. Зб.*

Ходить, як корова за тилем. *Проск.* — ... як теля з коровою. *Г., П.*

Як хвостик, позаду бігає. *Пир.* — Хвостиком біга. *Зв., Пир.*

Очепилась, як хвіст. *Бер.*

Стримлять, як більма, на очах. *Полт.*

Без Гриця (¹) и вода не осятицця. *Об., Руд.*

(¹) Юхвима. *Ст. Зб.*; нєго. *Л., Н., О.*

Де не посій, то вродицця (¹). *К., [Бр., Зв., Проск., Бер., Пир., Б.].* — Тебе де не посій, то вродисся. *Л., [У., Павл.].* — Ти вродисся там, де тебе не посіяно. *Проск.*

(¹) виростє. *Рад.*

Кинь (¹) мене, Боже, де мене не треба (²)! *Зв., К., Л.*

(¹) Встїби. *Ил.* (²) де мя непотреба.

2790. И чого б я ліз туди, куди не треба! *Ном.*

Не лазь там, де тебе не треба, — так тобі треба! *Проск.*

На кого ПЕНЕЮ лізе — гірш ножа ріже. *Кл.*

Лучче ж пенному сіло на шню зложити, ніж бідних людей правдивих зводити. *Кл.*

Пеня московська. *Г., Лів., Сл.* — Оце прив'язка (¹), як московська пеня! *Б., Кр.*

(¹) Оце пристав. *Кр.*

За лучинку найде причинку. *Бр., Кр.* Не з сива [сїва?], не з дива. *Гат.*

Відхрестисся від дїдка, а збудєсся грїха. *Ил.*

Як грїх на душі! *Об.*

Куди ти, очмано, лізєш! *Проск.*

2800. Геть, сатано! *Ком.*

Одчепись без шага! *Пир., Л.*

Одчепись од мене — глянь на Бога. *Рад.*

Вїзьміть одчїпного! *Ком.*

Нападись (¹) на кого багатшого! *Л.* — ... то й шаг дасть. *Ком., [Лох., Кр., Ёвх.].* — ... чи не дасть хто копїйки, або шага. *Рад.*

(¹) Одчепись од мене та нападись. *Пр.*; Відчепися! нападися. *Пир., Зв.*; Наппади. *Ком.*; Нападїцця. *Кор.*

Відчепися, напаснику, я не була на празнику. *Ил.*

Од чорта одхрестисся, одмолисся, а од єго, дурни, и ломакою не одибєсся. *Рад., Л.* — Від чорта бим са відхрестив, а від тебе ні відхрещусь, ні відмолюсь. *Проск.*

А ні єго відмолитися, а ні єго відхреститися. *Ил.*

Нехай (¹) тобі сто чортів (²)! *Л.* — ... и сїра свїтка. — Нехай сто бісів твоїй матерї! *Ком.*

(¹) Хай. *Ком., Л.* (²) бісів. *Пер., Зв.*

Пусти чорта в хату, то він и на піч залїзе. *Л. Пир.*

2810. И ляданом не викуриш. *Лів.*

Плюнь на мару! *Зв., Пир.*

На твоє лихо зроблю. *Ком., Л.* — Зроблю тобі на пеню. *Л.*

На злість моїй жїнци нехай мене бьють. *Ил.*

Добре на мою жїнку: нехай мене бьють. Коли моя жїнка така, то нехай свїні борошно ідять. *Рад., Пир.* — ... жїнка шельма, нехай (¹) свїні муку ідять. *Б.*

(¹) к..а, так нехай же. *Гр.*

Пїду до церкви, але не буду молитися. *Ил.* — Пїду вже, тату, до церкви, але чорта зсіси, щоб Богу молився. *Кан., К.*

Хазяїська курка комїриницькій коровї ногу переломила. *Бр.*

Не (¹) по коню (²), та (²) по голоблях (³). *Лів.*

(¹) Не може. *П., Прав., Ниж., Кан.,*

К.; Не міг. *Проск.*; Не можь. *Ил.* (2) по коняці. *П.*, *Прав.* *Ниж.*; по коневі. *Проск.*; Не попавсь мене. *Бр.* (2) та попав. *Бр.*; то. *Ил.* (2) голоблях. *Бр.*; *Проск.*; оглоблях. *Пол.*; голоблі. *Сл.*, кульбаці. *Ил.*

Як нема на кого, то на жінку. *Зв.*

2820. «Хто винен?» — «Невістка!» *Бр.*
— «Хто се?» — «Невістка!» — «Та невістки дома нема?» — *Ком.* — «Так плахта її дома!» — Не невістка, так невістчина плахта. *Лів.*, *Сл.* — Невістчина й плахта шкоду робить, бо невістки дома нема. *Л.* — Е, ніхто не зробив!.. Ей невістчина плахта вийшло — то вона зробила. *Бр.*

На того вина, кого вдома нема. *Руд.*

Не гаразд — жінка ледащо: не зварить, не спече, коли нема що. *Ил.*

Нічим (1) вовкові (2) блювати (3), так (4) ликами (5). *Пр.*

(1) Немає чим. *Ил.*, *Проск.* (2) вовк. *Ил.*, *Прав.* *Ст.* *Зб.* (3) смердіти. *Проск.*; с...в. *Л.*, *Новг.*; вовка врать. *Гл.*; *Ил.*, *Л.* (4) то. *Ил.*, та. *Проск.* (5) ликом. *ид.*; завертами (завертнями). *Новг.*

Нічим не візьмеш, так и ключем. *Сос.*
Як на пеню. *К.*, *Пир.*, *Гл.* — Як на гу пеню. *Пир.*, — Так робиш, як мені на пеню. *Рад.*, *Л.*

Або чорт, або Німець розбив. *К.*, *Кан.*

СВИНЯ свинєю. *К.*, *Коз.*

Сіре, як той кнурь сірий товстий! *Ос.* 4 (*III*, 28).

Свині хоч золотое колце управ, а вона не пойдеть всадити лич у гумно, разві у що мноє. *Пр.* в *Ст.* *Зб.*

2830. Свиня полудня не знає. *Нос.*

Свиня не вірує (1) в Бога — тільки в великого (2) стога. *Бал.*

(1) не вірять. *К.* (2) але в.

Клапоуху (клапоуху) хоч родзинками голуй, а все буде клапоуха. *Вас.*

Убравсь, як свиня в ворох. *Гр.*

Не знає ні шти, ні поря (або: ні віри). *Бр.*

Не будь так, як попова свиня.

Не будь тім яндиком (1), що моркву рве. *С.*

(1) свинєю. *Бр.*; тим. *Л.*

Куме, Андрію, не будь свинєю! Не — ... як же мені не бути, що мене люде знають. *Ил.* — Андрію, не будьте свинєю, коли вас люде величають.

Сховай кепство на господарство. *Проск.*

Не вдавайся з апостолами за стіл. *Ил.*

2840. Кудя ти вбрався на стіл з постолами. *Кан.*, *К.*

Позволь собаці лапу ни стіл покласти, то він и цілий втередиця. *Кан.*, *К.*

Посади (1) свиню за стіл, вона й ноги (2) на стіл. *Лів.* — Пусти пса під стіл, а він дерецця (2) на стіл. *Проск.*

(1) Ти. *Павл.*; Пусти. *ид.*, *Бр.*, *Коз.*

(2) вона й лапи. *Коз.*; так вона й лапи. *К.* (2) він и ноги. *Ил.*

Сидить, як чорт на грошах в болоті. *Проск.*, [*Ил.*].

Сопе, як ковальській міх. *Об.*

Розсілася як Решитилівська толока (Решитилівка м. в *Полт. п.*). *Полт.*

Як собаці в зуби сунув. *Л.*, *Пр.* в *Ст.* *Зб.*

Як собаці в корито. *Ст.* *Зб.*

Роспустився, як циганська пуга. *Ил.*

Рот без заворот. *Ном.*

2850. И дітки звичай знають. *Сл.*

Пришита тобі шапка на голові? (що в шапці). *Бр.* — Шапка не пришита. *Ст.* *Зб.*

Скинь шапку — теця глуха буде. *К.*, *Пер.* — ...бо Бог у хаті. *С.*, *Бр.*

В шапці правди немає. *Л.*, *Коз.*

ЛИХИЙ (1) доброго не любить. *Ст.* *Зб.*

(1) Лихе. *Ил.*; Зле. *Бр.*

Як лихий чоловік, то не став и чорта. Добрий пес луччий, як злий чоловік. *Ил.*

У злому зле й сидить. *Л.*, *Б.*

Злий чоловік ні Бога ся не боїть, ні людей ся не стидить. *Сн.*

Не бійся чорта, а лихого (1) чоловіка. *Зв.*, *Лів.*

(1) але злого. *Г.*

2860. Лихого чоловіка бійся, бо лихий чоловік перемаже все. *Рад.*

Не зв'язуєся з лихим зпершу, так и вполсі бачить не будеш. *Коз.*

Од (1) ледачого (2) поли вріж та (2) втікай (4). *Рад.*, *Л.*

(1) Від. *Бр.* (2) лихого. *Бр.*, *Ст.* *Зб.*

(2) врізавши. *Коз.*, *Ст.* *Зб.* (4) втікати треба. *Ст.* *Зб.*

Лиха (1) іскра (2) и поле (3) спалить (4) и сама (5) згине (6). *Рад.*

(1) Літв. *Зал.*; Зла. *Ил.* (2) Іскра. *Ст.* *Зб.* (3) все поле. *Проск.* (4) спалила. *Ил.*; спале. *Зал.* (5) та й сама. *Евх.* (6) згасне. *Бр.*, *Проск.*; счезне. *Бр.*; счезла. *Ил.*; склизне. *Зв.*; слизне. *Зал.*; пропаде. *Ком.*; погасне. *Евх.*

Ледачого не займай, сам себе не марай. *Пер.*

Ледачого держать — лучче не мать. *Коз.*

Од лихої тварі в світі не втічеш. *Ш.*, *Коз.*

Не можеш збути, як лихого шеляга. *Ст. 36.*

Нема ліса без вовка, а села без лихого чоловіка. *Ил.*

Лихий лихом погибає.

2870. Ледачому ⁽¹⁾ всюди зле. *Бер.* — Ледащо, куда не повернеця, то всюди ему зле.

⁽¹⁾ Поганому. *Рад.*

Лукавому суком випре. *Ком.*

«Де ти, чорте, звик?» — «А в болоті!» *Прав.* — Де чорт любить? в болоті! *Нов.*

На зле не учи нікого: и сам догадаєця. *Ст. 36.*

Лихо коїти. *Прав. Ниж., Пол., Дів.*

Сила злого — два на одного. *Ст. 36.*

Трудио, аби на добре вийшло, що из злих рук прийшло. *Ил.*

Не грій гадюки за пазухою. *Ст. 36.*

—... в пазусі бо вкусить. *Л., Пр.* — ... гадини за пазухою, бо вкусить. *Зв.*

Гадини ніколи не грій за пазухою; бо як розигрієш, то вкусать. *Бер.*

Гадюка, хоч не вкусить, то засмчить. *Рад., [Бр.].*

Крий, ховай погане, а воно ж таки гляне. *Гат.*

2880. Ото злиденник! *Проск.*

Руки білі, а сумління чорне. *Ил.*

Мале щеня, та й те гавкає. *Євх.*

Не з доброї муки и той (вижу) зліплен. *Ст. 36., [Пр. в Ст. 36.]*

Такий злий, аж в роті чорно. *Євх., [Зв.].*

Добрий собака, аж за кочергу хапаєця. *З., Пр.* — ... так аж за кучюргу хапає. *Бер.*

Та й зле ⁽¹⁾ як зінське ⁽²⁾ щеня. *О.*

⁽¹⁾ злюче. *С.* ⁽²⁾ жіньське.

Я ёго знаю, як лихого шеляга. *Проск.*

— Знаю, як мідний шеляг. *Черн.* — Знають ёго, як лисого. *Кан., К.*

Ёго всякий знає, як ⁽¹⁾ облуженного ⁽²⁾. *Коз., [Рад., З., Пир.].*

⁽¹⁾ Я ёго пізнаю, хоч. *О.* ⁽²⁾ облужяного. *Бер.*

И пес за ним не вие. *Ил.*

2890. Ёму ⁽¹⁾ й муха на заваді. *Зал.*

⁽¹⁾ Тобі. *Євх.*

Дав Бог, та й чорт не візьме. *Кр.*

Мухи ⁽¹⁾ в носі. *Нос.*

Непевний. — ⁽¹⁾ Багато мух. *Кулж.*

И погляд у ёго не людський. *Л., Пр. в. Ст. 36.*

Хоч сук ⁽¹⁾, та злий ⁽²⁾ дух. *Б., Ком.*

⁽¹⁾ сук. *Пир.* ⁽²⁾ лихий. *О.*

Єсть и вь тебе блохи, та нікому вигнати. *Ст. 36.*

Е, чоловік! чорт заволік. *К., Пир.*

Се ще тютя з поливьяним носом. *Нов.*

Зла личина. *Пир.*

Чуєш, в тобі дідько сидить. *Проск.*

2900. То Язя з пекла родом. *Ил.*

Єгипецька мума (про злих бабів). *Кр.*

Єгипецька баба. *Дів.*

Не медунку ведуть, та не медунка й в коноплях сидить (та злюща, а та ще гірша). *Рад.*

Хибнув у чорті. *Лин.*

Скира на чоботи, язк на підшви. *Ил.*

Не ждати з тебе ⁽¹⁾ пуття. *Пав.*

⁽¹⁾ Не буде з ёго. *Пир., Пр.*

Ой казали мені люде, що добра з тебе не буде. *Пир.*

Хоч у ступу всадить, та пирогами годуйте, — всьо буде однака. *Зал. (I, 147).*

Великого роду, а псёго ходу. *Нос.*

2910. Ще-ще зпереди, а ззаду на чорта походить. *Проск.*

Підкував дядька, підкуєш и татка. *Рад., Л., Пир.*

Дав Біг душу, як в грушу!.. волів би козу, то б и молока дала. *Ил.* — Вложив ⁽¹⁾ Бог душу, як в ⁽²⁾ грушу. *Проск.*

⁽¹⁾ Уклав. *Бр.* ⁽²⁾ як у.

Мав Бог дати душу, та дав грушу. *Зв.*

Уклав ⁽¹⁾ Бог душу, як у пня ⁽²⁾. *Бер.* — Утулив Бог душу у пень. *Л.*

⁽¹⁾ Утербив. *С.*; Уліпив. *Рад.*; Вложив. *Б.* ⁽²⁾ у пень. *Л.*; у пень, та й касця. *С.*

Мав ⁽¹⁾ уродицьця ⁽²⁾ чоловік, та вилупивсь ⁽³⁾ чорт ⁽⁴⁾. *Пир.* — Мав вилупицьця чорт, та півні заспівали — вилупився чоловік. *Л.* — Мала вродитися сатана, та півні запіли, то вродилась дитина. *Бр.* — Мав уродицьця чорт ⁽⁵⁾, та кури запіли. *У.* — Уродився б біс, та півень заспівав. *Ком.*

«Про жінку, що єсть такі чудні діти родять». *Рад.* «Як таке зле, подобре.» *Бр.* — ⁽¹⁾ Що мав. *Зв.* ⁽²⁾ родицьця. *Рад.* ⁽³⁾ то вилупився. *Зв.* ⁽⁴⁾ вродок. *Рад.* ⁽⁵⁾ Мав хтось иний родицьця. *Ст. 36.*

Так ёго мати зродила ⁽¹⁾, *Бер.* — З матері народився. *Кл.*

⁽¹⁾ уродила. *З.*; народила. *Лоз.*

Породила ненька. *Павл.*

Уродила мама, що не прийня й яма. *Ком., [Пир., Б., Ст. 36.].*

И мій батько такий мався, и я в ёго вдався. *Нос.*

⁽¹⁾ уродила. *З.*; народила. *Лоз.*

Породила ненька. *Павл.*

Уродила мама, що не прийня й яма. *Ком., [Пир., Б., Ст. 36.].*

И мій батько такий мався, и я в ёго вдався. *Нос.*

2920. Пошився в собачюю шкуру (або: в чортн). *Кан., К.* — ... в псю шкуру. *Проск.*

Ти ходиш в псїй шкурї.
Єсть и в того сірого сукна клин. *Ст. Зб.*

Продав чортвї душу. *Л., Пир.* — За-продав чортвї душі. *Ил., Л.*

Псовї очї, а чортвї душу запродав. *Ил.*

Ей, то-тò ти дуже вже розпсотився. *Проск.*

Він так намоскалився, що и зпїд жи-вого п'яти рїже. *Х., Ёвх.*

Юшки московської ухватив (баловства заживає). *Кон.*

Набривсь юхи. *Кон.*

Набрився у Юхима юхи. *Ёвх.*

2930. Це той пан, що в соломі спить, зубами ськаєцца (як кого собакою хо-тять назвати). *Кан., К.*

Це той пан, що при місяці воші б'є.

Гадина в ёго словах дмхає. *Л.*

Гадину за пазухою має. *Ил.*

Зо злостї болять костї. *Б., [Бер.].*

Злостї повні костї. *Ст. Зб.*

Знать и того по писку, що добрих свиной плоду.

Не годен, того, же го земля святая на собі носись. *Ил.*

Та по ёму, на тїм світі хоч тин ду-шею підперай, аби ёму тут гаразд! *Ёвх.*

Зібралося по ягодці (один од одного гірший). *Нос.*

2940. И той з пекла родом, ба ще три мїлі зза пекла. *Пир. в Ст. Зб.*

Така вже вдача собача. *Лїв.*

Вовча натура. *Ск.*

Вовчу думку має. *Кон., Л.* — Вовче думає. *К.* — Вовчє гадає. *Ст. Зб.* — Вовк, то вовче й думає. *Рад., О.*

Вовча натура ⁽¹⁾ в лїс ⁽²⁾ тягне. *Бр.*

⁽¹⁾ Вовка таки. *Нов.* ⁽²⁾ до лїса. *Проск.*

Скїльки ⁽¹⁾ вовка ни годуй ⁽²⁾, а він у ⁽³⁾ лїс дивицца. *Пир., [К.].*

⁽¹⁾ Як. *О., Новг.* ⁽²⁾ корми. *Новг.* ⁽³⁾ все в. *О., Новг.*

Видно, яка удаль. *К.*

Нїхто чорта не сїяв, а родицца. *У.*

Бїйся Бога! *Бр., Кон.* — Бога бїйсь, що ти робиш! *Кон.* — «Бога побїйся!» — *Кон.* — Як таки Бога не бояцца! *Кон.* — Треба ж таки и Бога побояцца. *Т.*

Бога пошануйте! *Бр.*

2950. Глянь на Бога! *Бр., Бер., Кон.,*

Кр., Бїл. — ... та посоромся людей. *Дуб.* — Глянь собі на Бога! *Ёвх.*

За те й Бог поб'є. *Кон.*

Схаменицца, будте люде, бо лихо вам буде! *Кобз.*

Умийтєся, образ Божий багном не сквернїте. *Кобз.*

ЛЕДАЩО з цілого світа. *Кон.*

Ледащо—з віку ледащо. *Ёвх.*

Хоч покинь, таке ледащо! *Лїв.*

Вбоїше тако—що хоч ти ёму що хоч! *Ном.*
Крутиш своїм світом, як пес хво-стом. *Проск.*

З ёго води не вивариш. *Ш.*

2960. З тобою водицца, як из тим вед-медем. *Ном.*

Золотї руки, а вражий писок (митець на все, та ледащо). *Ил.*

Куди ни ⁽¹⁾ кинь, ⁽²⁾ то клин. *Пол., Лїв.* — ... а наверх діроу *Бр.* — ... то го-лову на плечї! *К.*

Нїби ото кравець вимощус. ⁽¹⁾ Куди. *Бр., Ст. Зб.;* а все. *Проск.*

Причаївся (дукавнує)! *Бр.*

Хлопец не що—підї ж ⁽¹⁾ яке ледащо! *Зв., Дуб.*

⁽¹⁾ Та підї. *Х.*

Нї швець, нї знець. *Об., Ст. Зб., Павл.* — ... нї чорзнаєщо ⁽¹⁾. *Проск., [Павл.]*

⁽¹⁾ а казнащо. *Пир.;* чортвїдщє. *Кр.;* нї в дуау игрець. *Нос.;* нї в дуау грець. *Ш.*

Тїлько на порї в Кричев (на негідного; десь був у тому Кричевї пороховий завод. *Нос.*). *Нос.*

Пустивсь берега (на все лихо пустив-ся). *Пир.*

Ледачого и в церкві б'ють. *Пир., Кр.* — ... б'ють, нїгде не минуть. *Бер.*

ХИТРОЩІ та мудроці. *Ст. Зб.*

2970. Чоловічина! одна душа в чоботї, друга в животї, а третя по світу (ша-храй). *Нос.*

Ти вже святий та Божий! *О., Кр.,*
То непевна, то хитра пташка. *Ил.*

Хитрий, як лисиця. *Ск.*

Хитрий, як біс (або: чорт). *Об.*

Хитрує, як вовк. *Бер., Кан.*

Хитрує, як собака. *Бер.*

Крадецця, як вовк. *П., Лїв.*

Кавкає ⁽¹⁾ як ворона, а хитрий як чорт ⁽²⁾. *Б.* — Хитрий як чорт ⁽²⁾, а дур-ний як ворона. *Бал.*

⁽¹⁾ Дурний *Кр., Кулж.* ⁽²⁾ біс. *Кулж.*
⁽²⁾ гадюка. *Яц.*

Хоч дурний, та хитрий. *Лів.*, [Бр].
2980. А чого ж ви, люде добрі, мов-
чите? я за себе сказав. Х.—Усе я, та я
— чом же ще ви не говорите! *Зв.*, [Проск.].

«А хто, пита хазяїн свою роботу,
«по чарці?» — «Та хоч и я!» озиваецця
один.. Випив, покректав, втерся.» А
хто по другі?» — «Та хоч и по другі
я!» — «А хто по треті?» — «Та чи по
треті, то и по треті!» — «А хто ж,
будьте ласкаві, завтра у тік?» — «Та що
це ви», каже до других, «усе я, та
я и д.» — Притуляють сю брехеньку
иноді до Цигана — разню розказують.
Ном.

Хитрий—як чорт, дурний—як ворона,
а упрямий—як свиня. *Кан.*, *К.*

Кум красно говорить, але кривий пи-
сок має. *Ил.*

Ангельські волоса, а чортова голова. *С.*

Голос, як сурмонька, — тале ж чорто-
ва думонька. *Гат.*

Янгольський ⁽¹⁾ голосок, а чортова дум-
ка. *К.*, [О., *Проск.*, *Ос.* 1 (111)].

⁽¹⁾ Добрий. *Рад.*

Лестю б душу 'тдало, а чортова думка. *Л.*

Слова твої ласкаві, та чортова дум-
ка. *К.* — Слово ⁽¹⁾ з маслечком, та чор-
това думка. *С.*

⁽¹⁾ Словце. *Б.*

Слова м'ясні, а пироги пісні. *Ил.*

На словах, як на цимбалах. *Кон.* — ...
як на варганахъ, а на ділі, як на бала-
байці. *К.* — На речах — наче на кобзі
Коніс.

2990. М'яко стеле, та твердо спать.
Лів., [Евх]. — М'ярко постелити, а твер-
до спати. *Проск.*

Добре говорить, а эле творить. *Ил.*

Уже язик такий, як двулчнана китаї-
ка. *Б.*

Двійна китаїка. *Пер.*

Облесливий, як собака. *У.*

Без мила в душу ⁽¹⁾ лізе. *Не.*

⁽¹⁾ в гу..о. *Ном.*

2996. Кудя вітер, туди й він. *Бр.*, *Дуб.*

2998. Москаля верти (не води)! *Сн.*

Крутиця ⁽¹⁾, як послід ⁽²⁾ в ополон-
ці ⁽³⁾. *У.*, *Пир.*

⁽¹⁾ Вертиця. *Ст.* *Зб.* ⁽²⁾ тріска. *id*;
г...о. *Л.* ⁽³⁾ полонці. *Ст.* *Зб.*

3000. Ёго и ⁽¹⁾ в ступі ⁽²⁾ не влучиш
⁽³⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ и чорт. *Зв.*, *Ил.* ⁽²⁾ в ступі тов-
качем. *Кр.*, *Новг.* ⁽³⁾ поймаеш. *Пир.*,
Новг., *Павлг.*; потрапиш. *Бер.*; потра-
хвить. *Ил.*; влучять. *Зв.*

Зробив (або: Був) Хома, та й дома
нема. *Гайс.*

Въецця, як гадина, *Зан.* (1, 147),
[Ил.].

Вертить хвостом. *О.* — Крутить хво-
стиками. *Дуб.*

Вертиця, як чорт в боклазі. *Лаз.*

Він так як литовський ціп—и сюди, и
туди. *Л.*, *Кон.* — Литовській ціп. *К.*, *Л.*

Крутить, як Циган сонцем. *Бр.*, *Проск.*,
Л.

И нашому Богу, и вашому. *Кулж.*

Він ні нам, ні вам. *Проск.*

Поможи, Боже, и нашими, и вашими!

Кулж.

3010. «Помагай, Біг, нашими!» — «А
которі ж ваші?» — «Которі подумают!»
Кр.

За тим ⁽¹⁾, Боже, хто зможе ⁽²⁾. *Прав.*

⁽¹⁾ Поможи. *Кр.* ⁽²⁾ переможе. *Ил.*

Хто дужчий, той и луччий ⁽¹⁾. *Лів.*,
[Лип., *У.*].

⁽¹⁾ ліпший *Ил.*, *Ст.* *Зб.*; прудший.
Рад.

Двом богам ніколи не моляцца. *Кан.*,
К.

Перед паном Хведором, розходився
ходором (падаецця, та ще не знать перед
ким). *Прав.*

У свято звониш (догочає значним).
Ст. *Зб.*

«Цигане, якої ти віря?» — «А тобі
якої треба?» *Ном.*

«А біло?» — «Біло!» — «А чорно?» —
«Чорно!» *Ил.*

Сюди гав—туди дзав (и нашими, и ва-
шим). *Ном.*

Бач, який викрутень! *Гат.*

3020. По кривому шляху поїхав. *Не.*,
М. *Білз.*

Підлазить, як чорт під монастирь.
Проск.

Ёго и в лозці не піймаеш. *Рад.*, *О.*,
Кр.

И в корці води не піймаеш. *Б.*, *Гл.*

Ёго й в окропі не піймаеш. *Сос.*

Ёго и в ступі не влучиш. *Ном.*

Заступи чорта дверима, то він тобі
окном. *Збр.* *Лаз.*

По правді роби, по правді й очі по-
вилазять. *Ном.*

У тихому болоті чорти плоядца ⁽¹⁾.
Хор., *Л.*, *Пир.*

⁽¹⁾ водацца. *К.*; живуть. *Не.*

Тиха вода людей топить, а бурна тіль-
ки лякає. *Зал.*

3030. Тиха вода греблю ⁽¹⁾ рве. *Лів.*,
К. — ... вода береги ломить ⁽²⁾. *Проск.*
— ... а бистра тамує ⁽³⁾. *Ил.*

(¹) греблі. *З., Пир., Пр.* (²) рве. *Черк., Бер., Л., Пир.*; завждя рве. *Бер.* (³) гатить. *Яц.*

Од тиха все лихо. *Нос.*

З тихеньких все лихо встає (¹). *Зв., Б., Лох.*

(¹) виходять. *З.*

Ходить, як овечка, а буцає, як баран. *Ил.*

Телят боїцця, а воли краде. *К.*

Не кождий слабый, що стогне. *Прок.*

Не кожний спить, що хропить. *Ил.*

Знишка та зтишка. *Прав. Ниж., Лів.*

Зпідтишка мішки (¹) рве. *Лів.* — Так як та свиня: стишка (²) мішки рве. *З.*

(¹) греблі. *Зал.* (²) знишка. *Кон.*

Зпідтишка литки рве. *Євх.* — Мов собака ізпідтишка. *Павл.* — Як ипца собака — знишку рве. *О., Коз.*

3040. Ник, як сучка в глек. *Гр.*

Гляне — молоко кисне. *Л.*

Зогнувся в три погібелі (од лиха, або прикинеця). *Лів., [Прав. Ниж., Пол.].*

Він там важний, де маленькі вікна. *Павл.*

Зашморгом сей дивниця. *Кон.*

Очима світить, а (або: Вг, в очі світить, а поза очі) боком душу тягне. *Прок.*

Потайного собаки гірш треба боїтися (або: горшей бойся). *Ст. Зб.*

Инший в ноги кланяецця, а за п'яти кусає. *Не.*

Чоловік нічого: так собі — маленька собачка. *Кр.*

Скулився, стулився... гі, пес! ще й хвіст піджав. *Ил.*

3050. Собачого трохи, та ще й потайний. *Пир.*

Добрий би був чоловік, та собаками підбитий. *Зв., О.* — Собаками підбитий. *Кон.*

Лисом підбитий, псом підбитий. *Ил.*

Жиєцця, гнєцця, — як кургузий ділько. *Гат.*

Искладний, як чортяка в мисочку. *С.*

На язичі мід, а під язиком лід. *Ил.*

Він и укусить, и меду дасть. *Зал.*

Ей, стережися тві омани, як вогнию. *Прок.*

Та то ще, гледи, мрево! *Пир., Ал.*

Марево, паноче, увесь світ мороче. *Гат.*

3060. Були такі дурні, що нас дурили. *Кам., К.*

З своїм хлібом пообідаєш (не обдурити, шкода). *Нос.*

Добродію — не торбою! *Сос.* — Е, добродію! що з торбою! *Зв.*

А до Межибожа кіз кувати! *О.*

Межибож давно Четвертипських був.

В Тилицу (¹) до лями. *Гад.*

Запоровці обдурили так Текелія. — (¹)

В Тилицу на заробітки. *Не.*

Мудрий Мазур! *Войц. [з Пидл.].*

Кажуть на того, хто підходив одурити, та даром.

Пропив (¹) міх, то й на батька гріх. *К., Пр., Черн.*

(¹) Як украдено. *Рад., Кр., Євх.*; Як пропав, кажуть. *Пир.*

Мудрий! зів куропатву, а каже, що одгризлась. *К., Кам.* — Мудрагель! куропшля (²) зів, а сказав, що сама вгризлась (¹). *Нос.*

(¹) куропатву. *Яц., А. Вил.* (²) ся вгризла. *А. Вил.*; та й каже, що відгризлась. *Яц.*

Дмитер хитер: зів курку, та сказав — сама полетіла. *Ст. Зб.*

Хоминий чай (хвальш). *Кон.*

3070. Нався, як на стіну дрався (хитрував, а то ще хитріше, перехитрувало). *Нос.*

На 'труту тільки плуйтка йде. *Коз.*

Лестки горшей отрутизни (або: Похлібство гірш тритизни). *Ст. Зб.*

Хитрошами недовго проживеш. *Прок.*

По (¹) сей дуб (²) миля! *П., Прав. Ниж., В.*

Більше не обдурять! — (¹) Знай по. *Ст. Зб.* (²) сего дуба. *Бр.*

Мудрий не дасця за ніс водити. *Ил.*

Чоловік не дасця, — лише раз з розуму звести.

Раз тільки козу на лід нагнати можна. *Г., П.*

Раз ошукаєш, а потім не вдасця. *Прок.*

Ніякої обмани тут нема. *Пир.*

3080. Да ёго и на козі не пудьдеш. *Кр.*

Треба рано встати, аби ёго ошукати. *Ил.*

Яке маленьке, а не весе ложки за уху! *Бр.* — Ложки за уху не занесеш. *О., Пр.*

На мід, не на жорч, люде мух ловлять. *Ил.*

Стали думать та гадать, як би в шори убрать, а самим десь дальше мандрувать. *Не.*

Вивів ёго в поле. *Ил.*

Продав пса за лиса.

Пришви пришив. *Пир.*

Ману пустив ⁽¹⁾. *Зв., Пр., Л.*

⁽¹⁾ напустив. *Полт.*

Підвів ⁽¹⁾ під монастир. *Лів.* — Так мене підвів, як дурну під монастир. *Бер.*

⁽¹⁾ Підвів наче.

3090. Підвів під пень кашлять. *Руд.*
Ляси підпуска. *Х.*

В свої чоботи хоче його взути. *Бр.*

В постолои вбути. *Ном.*

Як узали лестоначками підходить.

Пир.

Продав ката в торбі. *Гат.*

Купив ката в мішку. *Бр., Проск.,*

Гр.

Зразу личко, а потім ремічко (попроху видурює и д.) *Ил.*

Манить — так як горобця на полівку.

Пир. — Мани, та й мани — як горобця на полову. *Р.*

За ніс кого водити. *Ск.*

3100. Манить, як ката мишею. *Л.*

Дає собі по носі грати. *Ил.*

Накадив му під ніс (підійшов лестю).

Он тоє править, як швець женився.

Ст. Зб.

Сим-тим баба Ляха здурила. *Проск.*

3105. Убрав ⁽¹⁾ в шори. *Бер.* — У шори втяти. *Гат.* —

⁽¹⁾ Убравсь. *Зв.*

3107. Так же до його штучно підійшов! *Ном.*

Підвіхав його так, що тільки ушіма стрепенув. *Чор. Рад. (360).*

Пошив у дурні. *Х.*

3110. В мутні воді рибу ловить. *Кон.*

Собі на умі. *К., Н., Кр.*

Бог з вами, що знаю за вами, а що за мною — то мовчить. *К.*

Моя хата з краю: я нічого не знаю.

П., Прав. Ниж., Пол., Лів.

Мое діло, як кажуть, мірошницьке: запусту, та й мовчи. *Кр.* — Наше діло мірошницьке: підкрутив, та й сів. *Рад.*

— ... накрути, та й сядь. *Кон.*

Ні всюд, ні втуд, а все прибудь. *Проск.*

Хочецця так, щоб хитро-мудро ⁽¹⁾, та невеликим коштом. *Ном.*

⁽¹⁾ Хитро-мудро робить. *Проск.*

То все на КАПОСТЬ. *Л., Пир., Кон.*
Блоха кусає, а за що, не знає. *Сл., [Бус.].*

Чоловік сім'я сіє, а чорт плевели. *Кон.*

3120. «Чорте, де йдеш?» — «Болото палити!» — «Не буде горіти!» — «Добре мені пакість зробити!» *Ил.*

Зав'язав шутки што му добре той! *Ст. Зб.*

Видав, як наче на заріз. *Бр.*

МОРДУЄЦЦЯ, як чорт в лотоках. *Зв., Пир.*

Вертиця, як оюн в ополонці. *Лів.*

Вертиця, як сорока на тину. *Пав.*

3126. Вертиця; як чорт у боклазі. *Збр. Лаз.*

3128. Звиваецця ⁽¹⁾, як пес в сливах. *Ил.*

«Як істи хоче, не знає що діяти, — веретиниця». ⁽¹⁾ Крутиця. *Бр.*: То-то вертиця. *Проск.*

Крутиця, як посолений оюн. *Л., [Ил.].*

3130. Крутиця, як медведик в ильни (невеличке колесо, що зверху падає на його вода; а то ще є підсубієк и гончак). *Кон.* *Проск.*

Крутиця ⁽¹⁾, як сите ⁽²⁾ поросля. *Рад., Л., Пир. Б.*

⁽¹⁾ Мордуецця. *Лох., Пр.* ⁽²⁾ жирне. *ид. Ил.*

Пірвався, як з мотикою на сонце. *Ил.*

Непосидущий як чорт. *Євх.*

Переїзда сваха. *Євх.*

Кинь на собаку, то й тебе вдарить. *Бр.*

Куди не повернеться — золоте верб'я ⁽¹⁾ росте ⁽²⁾. *К., [Пир., Пер.].* — Де піде, то все золоті грушки за ним ростуть. *Ил.*

Иноді так хвалять, а иноді — ганять. — ⁽¹⁾ золота верба. *О.* ⁽²⁾ золоті верби ростуть. *Бр., Проск.*

Хидить, як дідко по пеклу. *Х.* — Шиваецця, як чорт по пеклі. *Ил.*

Ганя, як чорт по болоту. *Не.*

Товчецця, як Сивко в пеклі. *Гат.* — ... як Савка по пеклу. *Не.*

3140. Тевчецця ⁽¹⁾, як Марко по пеклу ⁽²⁾. *Кан., К., Л., Пир., О., Нов., Ст. Зб.* — Марко пекельний. *Не.*

⁽¹⁾ Шатаецця. *Бр.*; Соваецця. *Бер.*; Човнеця. *Дуб.*; Працюс. *Кр.*; Б'язця. *Нов.*; Росходився. *Нос.* ⁽²⁾ по пеклі. *Бр., Гайс., Проск.*; в пеклі. *Бер., Кр.*

От и пішов тарани ганять (стукать). *Б.*
Стука раз-пó-раз, мов його домовик душить! *Не.*

А що там — женисья вже? *Л., Пир.* — Оце чорт тебе женить! *Дуб.*

Як упустить и грякне дуже. Певно, од звичаю бить горшки на покрасу.

А що то? у горщечка голова заболіла? *Пир.*

Головою об ⁽¹⁾ стіну! *Кулж.* — Головою! *К., Л., Н.*

Як грюкне хто дверима. — ⁽¹⁾ та об. *Зал.*

Бий, ше батько купить (як що розбили). *Л., Лох., Пр.*

Бий, бий, — ярмарок не далеко. *Зал.*

Нехай горшки б'юця — на гончарову голову. *Проск.*

Рвцяця ⁽¹⁾, як дурний до образа. *Нов.*

⁽¹⁾ Летить. *Евх.*; Біжить. *Збр. Лаз.*

3150. Як од гіллі одирвався. *Ск.* — Як з гіллі зорвався. *Кр.*

Гоне, як вітрів батько. *Евх.*

Біжить, мов з шибениці зірвався. *Пр., Кр., [К., Пир.].* — Видирвався, як шибеник від шибениці. *Проск.* — Зірвався з шибениці. *Х. Вид.*

Вирвався, як Пилип з конопель. *Пир.*

— Вискочив, як Пилип з коноплі. *К.* — Гульк, як Пилип з кукурудзів. *Кам., Я.*

Був шляхтич, в військових речах бравий, родом з Конопель Сандомирського краю, и звався Пилип. На ярмісь сеймику він, не розібравши діла, вбовтнувся в річ без ладу, так що усі, розсміявшись, стали один по одному питать: хто то, хто то? А сусіди п. Пилипа й кажуть: «То рап Філіп з Конопі!» З того часу и пішов той Пилип у люде, та й до нас дійшов.

Скаче, як дідько. *Ил.*

Поверх дерева ходить. *Нос.*

От побіг, мов скажений. *Лів.*

Тиснуця, як до дари в церкві. *Ст. 36.*

Товпляця так (або: Пхаеся), як до свяченої води. *Ил.*

Хапаецця, як попівна заміж! *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

3160. Оце роззявив двері, як теща рот. *Бр., Бер.*

Чого ти скакаєш, як собака? *Л.*

Не рвися, як собака на ретязі. *Пир.* — ... на прив'язі. *Бр.* — ... на ланцюзі. *Л., Рад.*

Не шастайся, як миш по пастках. *Ст. 36.*

Не шелести, як віник по хаті.

Бока нагрієш. *К.* — Ребра нагрієш. *Пр.* — Вгрієся. *Л., Пр.*

Грай, грай, — будеш плакать! *Ш.*

Поганому ⁽¹⁾ виду нема СТИДУ. *Об.*

⁽¹⁾ У поганому. *Ос. 2 (189);* Ледачому. *Р.*; У поганого (в Піжеві на

базарі сказала молодиця Жидівці, що та продала її битий глечик замість доброго). *Коніс.*

Де нема лица, там нема встїда. *Ил.* Він и Бога не боїця, и людей не стїдаця. *Кр., Кон.*

3170. У їх драгунська совість. *К.*

Ему такий встїд, як тїй кобилі, що віз переверне. *Проск.*

Нема тобі ні стїду, ні брїду. *Збр. Лаз.*

Соромота вийти за ворота. *Ст. 36.*

Сором буде тобі за воробами. *Гр.*

Стїдно й очі появили. *Чор. Рад. (356).*

Сором казати, а грїх потаїти. *Евх.*

Така вже біда, бодай вже та не казять. *Проск.*

Треба якось у очі дивитись. *Л., Ст. 36.*

Не знаю, чим мені ити: чи плечима, чи очима («стїдаецця»). *Бр.*

Ему пробїгла собака проміжь ногами (сором комусь — вигнали, абощо). *Кон. К.,*

3180. В очах чоловічки дороги ногами стали. *Кв. (II, 220).*

Сидить уже ⁽¹⁾, як собака ⁽²⁾ в човні. *Пир.*

⁽¹⁾ Ні в сих, ні в тих. *Пир.*; Лушає очима. *Пир.*; Муля очима. *Л., Пр.*; Виляс. *Проск.* ⁽²⁾ як той пес.

Як порося впустив. *Рад., Лів.*

Як мїла ззів ⁽¹⁾. *Бр., Нов.*

⁽¹⁾ ззївши. *О.*; Як з милом. *Дуб.*

Носик під себе. *Коз.* — Він и ніс під себе. *Ном.*

Шилники тре. *К., Л., Пир., Ст. 36.*

У сірка ⁽¹⁾ очей позича. *Зв., Л., Пир.*

⁽¹⁾ сірого. *Ст. 36.*; вовка. *К.*

Микуляє очима, як кіт на глині. *З.*

Прзїрає (або: Поглядає; або: Озираецця), як собака в ярмарку. *Л., О.* — Так гарно, як собаці в ярмарці. *Б.*

Не зна, на яку ступять. *Бр., Л., Пир., Сос., Павл.*

3190. Покраснів, як рак печений. *Нов., Кр.*

Пече раки. *Ск.*

Сидить, як на жару. *Ил.*

Сидить, як сорока в сливах. *Чир.*

Сидить, як за тином. *Гр.*

Як кіт в салі. *Евх.*

Схилив хвіст та під міст. *Рад.*

Циганський піт пройма. *Зв., Л., Б., Кон., Х.* — ... пробїра. *Кам., К.*

Трусїця, як Каїн. *Пир.*

Коли сором—закривийся (одкажує, як хто корить—«сором»). *Л., Ст. 3б.*

3200. Коли стидаєся, то крий решетою голову. *Ил.*

Соромився б, та нема кого. *Дуб.*

Як и сего соромицьця, то ніколи й скоромицьця. *Кан., К., Ёвх.* — Скільки не соромицьця, пора скоромицьця. *Рад., Коз., Кон.*

Се світове. *Ск.*

Сором не нагодує. *Ст. 3б.*

З соромі очі не вилазуть. *Ст. 3б.*

Стид не дим, очей не вмість. *Пр.—...*
не викурить. *Коз.*

Добрі очі все перелупають. *Б., Павл.*

ПРИРОДУ ТЯЖКО ОДМІНИТИ. *Ил.*

Який вродивсь, такий и вдавсь. *Рад.*

3210. Який удався, такий и згинеш. *Чир.*

Який вродився, такий и згине. *Проск.*

Яке в ⁽¹⁾ коліску, таке ⁽²⁾ в могилку. *Ш.*

⁽¹⁾ З чім у. *Нос.;* таке и.

Синицю и на саді поклади, то синиця синицею. *Бр.*

Сова хоч би літала попід небеса, то соколом ніколи не буде. *Ил.*

Хто родився вовком, тому лисицею не будь. *Сл.*

Криве дерево не дуже випрямитись. *Нос.*

Крукові и мило не поможе (щоб не був чорний). *Ил.*

З лисною родився, з лисною и пропаде ⁽¹⁾. *З., [Новт.].* — Як уплодиця ли-

сим, то й пропаде з бісом. *Ш.* — Лисе уродиця, лисе и згине. *Бр., [Кан., К., З.].* — Як уродиця лоша ⁽²⁾ з лисною, то так воно й пропаде. *Черк., [О., Ст. 3б.].* — Конь з лисною родиця, з лисною и згинеть. *Ст. 3б.*

⁽¹⁾ и виреш. *Н., Ёвх.;* и виреш. *Мт.*
⁽²⁾ теля. *Рад.*

З чорної кішки білої не зробиш. *К.*

3220. На біса вилій цілий ліс, а все бісом біс. *К.* — Хоч вивози цілий ліс, то все буде оден біс. *Ил.*

Горбатого ⁽¹⁾ могила виправить ⁽²⁾. *П.;*
Прав. Ниж., Лів. — Горбатого виправить ⁽³⁾ могила, а упрямого дубина. *Проск.*
— И вже! не справить горбатого и могила. *Пир., [Х.].*

⁽¹⁾ хіба вже. *Слц., Пир.;* вже. *Зв. (2)*
спрямить. *Слц.;* справить. *Лів. (3)* справить. *Кр.*

Пізно старого кота учить гопки. *К.*

Від чорта не буде добра. *Ил.*

Чорт все чортом буде.

Коростяве порося дармо чісати.

Гадюка и взірає; а зілля хватає. *Коз.*

Ледаще ледащим и згине. *Проск.*

Сахару хоч повен віз, а віз усе солоний. *Коз.*

Ледачого нігде не списає («не візьме ціба»). *Бр.* Лихе не згубиця. *Проск.*

3230. Лихого справить заступ та лопа-та. *Зв., Збр. Лаз.*

Добре, то добре й буде, а лихе, то лихе й буде. *К.*

Доброго коршма не зопсує, а лихого и церков не поправить. *Ил.*

Плохий 3233—3274. — Спокій 3275—3323. — Завзятий 3324—3348. — Сердитий 3349—3509. — Звада 3510—3532. — Лаять 3533—3807. — Бить 3808—4139. — Бицьця 4140—4204. — Война 4205—4213. — Нестрашно 4214—4295. — Стережися 4296—4325. — Страх 4326—4403. — Утёк 4404—4422.

Такий ПЛОХИЙ ⁽¹⁾, хоч у вухо бгай. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ Смирний такий. *Р.;* Такий став. («сумирився»). *Пир.*

Я такий, як хліб м'який. *Зал.*

Сметана на голові б встоялась. *Бр.*

М'який, як подушка. *Ил.*

И водою не помутить. *Кр.*

Ходить, як лин по дну (тихо). *Зв., Рад., Х.*

Живу тихо, без плюскоти. *Ст. 3б.*

3240. А, сякий-такий, сухий та немазаний (з ласкою, найпаче до дітей). *К.*

— Сякий-такий, немазаний! *Пр., Кон.*

Щоб я од вас лица не одвернула. *Пир.*

Бог вам ⁽¹⁾... батько! *Кон.*

Ніби заведе на лайку, а скінчить божо. ⁽¹⁾ Хай вам Бог. *Кон.*

Из курей та з гусей, та на твого та-та, та на твою маму! *Бр.*

Бодай тебе квочка вбила. *Збр. Лаз.*

А щоб тебе взяла лиха ндрача! *Ном.*

Щоб ти не діждав — гречаної паски істні! *Пир.*

Бодай ти—упився! *Євх.*

О, щоб ти упився и повалився! *Ст. 36.*

Бодай же ти пропала—курка ногу стоптала! а не курка—горобець, наш Іванко молодець. *Гр.*—Бодай тебе курка вбрикнула, або добре рак урочив. *Сторож.*

3250. А щоб же⁽¹⁾ вас Бог любив!*Об.*

⁽¹⁾ Хай. *Бал.*; Бодай. *Зв., Пр., О.*

Щоб тебе добра година знала. *Об.*

Нехай тебе чорт возьме. *Пав.* — «Нехай тебе чорт возьме!» — «Як мене возьме чорт, то Богові віддасть, а як тебе — то не 'здасть нікому!» *Бр.*

А вбий тебе безрого теля! *Т.*

Бодай тебе волами возили, а мене хоч коростявою, та конячкою. *Євх.*

А щоб тебе Кузьма⁽¹⁾ вбрикнув. *Лів., [Кан., К].*

⁽¹⁾ Хома. *Кр.* (чи не хома тут треба, хом'як? а там чи не кузьма—кузка, куз'емка? *Ном.*).

А щоб тебе муха вбрикнула! *Ном.*

Нехай тобі аби-що! *Ном.*

Нехай тобі ледащо! *К.*

Щоб тобі воша в потилицю! *Євх.*

3260. А щоб тобі копа літ! *Кон., Б.*

А, матері твоєї—индик печений! *Зв.*

А, матері твоєї книш! *Пр.*

Матері твоєї дуля. *Кон., Пир.*

Матері твоєї—сто карбованців! *К.*

Матері твоєї московська бурулька!*Зв., Н.*

А, матері твоєї хрін! *Дуб.*

Копійка вашому батькові! щоб ви в жито головою! *Рад.*—Щоб тебе у жито головою! *Рад., [Б.].*

А, батькові твоему гарбуз печений!

Зв., Л.—... гарбуз, гарбуз, злий сину!

Гарбуз мамі, а татові дина! *Ил.*

3270. А, батькові твоему жито родило!
Кон.

Батьку твоему хліб житній! *Рад.*

Батькові твоему⁽¹⁾ ковінька! *Зв., К.*

⁽¹⁾ А, матері твої. *Ном.*

Батькові твоему—добро! *Л.*

А щоб ти під вінцем стала! *Бр.*

Святий СПОКОЮ⁽¹⁾, добре⁽²⁾ з тобою! *Бр.*

⁽¹⁾ покою. *Новг.* ⁽²⁾ гаразд. *Проск.*

Святий мій покою, добре мні. *Ст. 36.*

Мій мнлий покою, добре мені. *К.*

Сушир умен. *О.*

Добра жилба, коли сварки нема. *Гат.*

Де незгода, там часто шкода. *Ил.*

Лучша соломяна згода, як золота звада.

3280. Згода лім буде, а незгода руйнує. *Бр.*

Коли тихо, не буде лиха. *Прав.*

Худий мир гірше лихой сварки. *Ш.*

Свар не сват'яба. *Ст. 36.*

Не вдавайся в сварку, бо будеш бистий. *Ил.*

Треба ходити, як ливу по дну. *Ст. 36.*—Ходи, як лив по дну.—Ходи тихо, як лив по дну, що ні до кого не доторкаєця. *К.*

За піччю сиди, та кашу їж. *Ст. 36.*

Седи дома та мовчи (або: та не шкодь).
Черн. г.

Чорзнащо — щоб и посудини не поганило. *Зв., Кон.*—Як чорзнащо,—не чепать, щоб и посуди не запаскудить. *Рад.*

Не займай⁽¹⁾ гною⁽²⁾, не буде вонять⁽³⁾. *Рад.* — Не чіпай посліду на дорозі, бо як торкнеш, буде смердїть. *Зв.* — Не воруши, бо завоняє. *Лох.*

⁽¹⁾ Не воруши. *Пр., Лох.*; Не чіпай. *Кон., К., Коз., Н., Гр.*; ⁽²⁾ «Пир., Н.» казу. *Коз.*; г...а. *Кан., К., Гр.* ⁽³⁾ и вонять не буде. *Коз.*

3290. Не торкай, бо черва світять (тут и про масть черву, и про справжню черву, и про злість, злидні). *Пир.*

Не займай гида, не каляй вида. *Бр.*

Хвук на хвук як піде, то зобачиш, що з того нічого не буде. *Проск.*

И баран буцне, як зачепиш. *Євх.*

Кожне одбивасця, як нападають.

З чортом не змагацьця. *О.*

Дай покій, Килино! *Гайс.* — ... засунь, нехай не віє. *Гайс., Євх.*

Засунь, нехай не віє. *Кан., К., Новг.* — Нехай не віє. *К.*

Не все⁽¹⁾ те⁽²⁾ переймати⁽³⁾, що на⁽⁴⁾ воді пливе⁽⁵⁾. *Гл., [О.].*—Хіба то переймеш, що на воді пливе! *О.*

⁽¹⁾ Чи. *Рад., Пир.* ⁽²⁾ тес. *Пир., Гат.* ⁽³⁾ перенять. *Рад.*; переймать. *Зв., Пир.*; спивий. *Кан., Коз., Ш.* ⁽⁴⁾ по. *Зв., Ш.* ⁽⁵⁾ по воді пливе поз хати. *Гат.*

Без підпалу⁽¹⁾ и дрова не горять. *Прав. Ниж., Лів.* — Без піджоги и вогонь не горить. *Проск.*

⁽¹⁾ піджоги. *Пол., Лів., Ст. 36., Ко. (I, 235);* зажоги. *Чир.*

Від жару й камінь трісне. *Бер.* — Против вігню и камінь лопне. *Коз.*—... огню и камінь луге. *Ш.*

3300. Слово жестокоє⁽¹⁾ воздвигає⁽²⁾ гнів. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ жєстоке, жорєстоке ⁽²⁾ уздвигає, ставить.

Огня огнем не потушиш, а шукай во-
ди. *Лаз.*

Ласкаве (1) телятко (2) дві матки (3)
ссе (4). *Лів.*

(1) Ласкавее: *Кр.*; Ласкавос. *Ст. 36.*
Ласкаво. *Гр.*; Добрес. *Кам.*, *Рад.*; По-
кірляве. *Бер.*, *Ос. 7 (VIII, 73)*; Покір-
не. *Бр.*, *Кан.*, *К.*, *Л.* Смирне. *Яч.*
(2) телято. *Вед.*; теля *Яч.* (3) мамі. *П.*
Проск., *Яч.*; матері. *Бр.*, *Ос. 7 (VIII,*
73). (4) ссєть. *Ст. 36.*, *Ос. 7. (VIII,*
73); сєе. *Гр.*; а бистре ні одноі. *Зв.*;
а бистре и ідноі не йме; а буйне жа-
дноі. *Ил.*; а лихе жадноі не виссе.
Проск.; а погане, то й однієі не вис-
се. *Рад.*; а як яке, то чорта и одну
зоссе. *Л.*; сєе, а злісливе а ні одноі.
Бр.; буде сцати, а злісливе, то й олна
не дасть. *Вед.*

Ладім усе можна. *Пир.*, *Л.*

Покора стіну пробиває. *Ил.*

Покорної голови міч не йметь. *Ст. 36.*

Не переорюй межі нікому.

Инов за жарг приймай. *Пр. в Ст.*
36.

Орать клепкою (перекіром итн). *К.*

Коли не реч, то не переч. *Бал.*

3310. Не бурчи, та навчи. *Н.* — Не
врячи, а лучче научи. *Бр.*

Як питаєця, так на розум наведи.
К. — ... а як не питаєця, так и з то-
го розуму зведи. *Рад.*

Хоч лясє, та тільки не цурайсь. *Гат.*

Нам батьківщини не ділить. *Л.*, *Пир.*,
Кон.

Як би хто тепер народивсь, то Тиш-
ком назвали б (або: назався б). *Не.*

Як тихо все.

Як би святіі дїм перелетіли. *Ил.*

И кривим оком не погляне. *Ст. 36.*

Сварка на воротах не висить. *Проск.*

Святий на святого часом скривиця.

И межи святими буває часом супереч-
ка (1). *Проск.*, [*Пер.*].

(1) колотня. *К.*, *Коз.*

3320. Нема теї хатки, де б не було
звадки. *Збр. Лаз.*

Нема риби без ості (1), а чоловіка
без злості. *Г.* — Риба не без кості, а
чоловік не без злості. *Проск.*

(1) кості. *Бр.*

Горобець маленький, а сердечко має
(1). *О.*, [*Дуб.*, *Кр.*]. — Хоч який горо-
бець не маленький, а серце має. *Гр.*,
[*Б.*]. — Горобець малий та сердиця, ато
щоб чоловік не сердився. *Пир.*

(1) а волове серце. *Євх.*; а сердиця.
Пир.; та й то зло має. *Рад.*

Кові бьюця, та лошат водять. *Кон.*

ЗАВЗЯТЕ (1), як панське щєня. *Зв.*,
Лох.

(1) біс его батькові. *З.*

Сей з зубами родивсь. *О.*

Еге! ся на обидві кована. *З.*, *Л.* — ...
кута. *Рад.*

Не плюй, бо вона й сама чвіркне.
Зал.

Баба з кованим носом. *Збр. Шей.*

Се така баба, що чорт її на махових
вилах чоботи оддавав. *Ос. 9 (VI, 69).*

3330. Становиця, як окунь проти во-
ди. *Ил.*

Їму й чорт не брат. *Об.* — ... не пан.
Ном.

Хоч вріж, то не потече. *Ил.*

Хоч прив'яжи, то одгризеця. *Ст.*
36.

Се таке, що не вступить ні конному,
ні пішому. *Кон.*

Не дасть собі в кашу наплювать. *Збр.*
Лаз.

3336. Хоч насподі лежатиму, а в вічи
плюватиму. *Пир.*, *Б.*

3338. Та вже бим рачки ліз, а свого
доконав. *Проск.*

Хоч поміра, а все таки пальцем ки-
ва. *Сл.*

3340. Тут уміра, а ногою ще дряга. *К.*
Лаяла, лаяла, — насили ціле село пере-
лаяла. *Л.*

Оттак, матінко, лхні люде! як напа-
ло на мене семеро перекупок, то ледві
одгризлась. *Зан. (I, 147).*

Як напало на мене сім зарічанок, а я
сама, то наслу відгризлась. *Євх.*

Напало (1) на мене сім сіл, та всім
дала отпір (2). *Л.*

(1) Напалось. *Тар. (2)* сіл, а я сама,
та всім отпір оддала.

Коли б сім собак, то б од усіх сімох
одгїлась. *Рад.*

Така, що постав сім терниць, то пе-
ребъє. *Бр.*, [*К.*].

Сїче, як ціпом. *Євх.*

Гострий, як бритва. *Зан. (I, 147).*

СЕРДИТИЙ, та недужий, кізові (кал)
рівня. *Н.*, *Гр.*

3350. Без сили на даремний гнів. *Ил.*

Сердита собака вовкові користь. *Ил.*

Сердите не бува сито. *У.*

На гнів нема ліків. *Ил.*

Не давай серцю поголі, бо сам підеш
до (1) неволі. *Збр. Лаз.*

(1) Не дай серцю волі, будеш сам у.
Пр. в Ст. 36., *Ном.*

Вскромить своє серце. *Кан., К.*

Не то сильний, що камінь верне, — тільки сильний, що серце в собі вдержить. *Пр. в Ст. 36.*

Усе на храпок бере. *Павл.*

Сердитий, як собака. *Бр., Пир.*

О, як затрусить зеленин маком, так держись берега! (як розсердиця, найпаче господарь, и почне на всіх — «ну ж! та повертайся! та ногами!»). *Ном.*

3360. Важким духом дише. *Чор. Рад. (68).*

Коли б то можна, то він би всіх поїв. *Кул.*

Жалке(або: Сердите), як кропива. *Ном.*
Рогата скотина вдаяця, то всіх коле. *Бер., Рад.*

Комолий віл и гулюю б'є. *Гат.*

Досада скребе, як кішка лапою. *Не.*

Ну, вже намурмосилась. *Зал.*

Оддуй губи, як капиці. *Євх.*

Таке то гречане — аж репаецця. *К., Пер.* — Отаке-то! гречке, то й порепалось. *Рад.* — ...свахо! як гречане, то й порепалось. *Прав. Ниж.* — ...воно гречане: ти його в піч, а воно и репаецця. *Гр.*

Дмеця, як легке в горшку. *Рад., Бер.*

3370. Сидить, як чорт у (¹) болаті. *Бр.*

«Так він сидить, очі вилупив... сказано, що неслухняне.» *Бр.* — (¹) Се сидить, наче сутана в. *Бр.*; Засів, мов чорт в. *Проск.*

Напустила бровá, як пущик (¹). *Бр.*

Пущик, пухало — пугач. — (¹) брови, як сова. *Бер.*

Наступивсь, як чорна хмара. *Пр., Гат.*

Надувся, як півтора нещастя. *Ил.*

Надувся, мов кулик на вітер. *Л.*

Надувсь (¹), як индик. *Лів.*

(¹) Надувсь. *П., Прав. Ниж.*

Надувсь (¹), як той сич (²). *П., Прав. Ниж., Лів.* — Надувсь (³), як сич на дощ (⁴). *Прав. Ниж., Рад.*

(¹) Насупивсь. *Бер., Гат.*; Насупонивсь. *Пог.* (²) сова. *Бер., Пог.* (³) То-го ти трусися. *Кан., Коз.* (⁴) вітер. *Кон.*; мороз. *Проск.*; негоду. *Кан., Коз.*; курі. *Пир.*; галушки. *Ш.*; сову. *Гор.*

Роздувся, як ковальський міх. *Нос.*

Про сердитого або чванькуватого.

Сидить, наче як туман. *Бр.*

Муха му сіла на ніс (або: Розгнівався: мухи му на ніс сіли). *Ил.*

3380. Як тебе муха вкусила! *Бр.*

Шаелая муха вкусила за ухо. *Нос.*

В халяву вступив (як смирне розсердиця). *Слуц.*

Як чорт на його зсяде. *О.*

От, мов нахідного! *Кон.* — Тож нахідна! *Пир.*

Сердиця, як би йому пес ковбасу зів. *Ил.*

Мов його окропом облив. *Кон.* — Як би го окропом спарив. *Ил.* — Мов варом обдало. *Пир., Пр., Х. 36.* — Спарився як на окропі. *Проск.* — Як на окропі. *Гр.* (він так и осатанів, мов...).

Так як іскра на него впала. *Бр.*

Як приску на його кинув. *Ном.* — ...всипав. *Ст. 36.*

Гедзель уразив. *Зал.*

3390. Уразив козла в гедзю (або: у гедза вразив). *Кр.*

Цапком став. *Кон., Зан. (I. 147).*

Дибка став. *Пир.*

Як стане цапа. *Хор.*

Мов та скаженюка. *Зал.*

Крутити носом. *Л., Гат.*

Закрутив носом, як тертого хріна понюхав. *Ил.*

Подивився (¹), як шага (²) дав. *Зв., Рад., Пр., Лох., Л., О., Євх.].*

(¹) Оце глянув. *Бр.* (²) три гроши. *Бр., Зв.*; грош. *Кулж.*; п'ятака. *Пир.*; сто копійек. *Бер.*; копійку. *Слуц.*

Дзизом дивниця. *Л., Ст. 36.*

Дивниця, як собака на висівки. *Євх.*

3400. Приміг (¹) би очима зів. *Прав. Ниж.* — Очиза проймає!.. коли б міг, то очима б лизнув. *Бр.*

(¹) Примів. *Лів.*

Світить очима. *Бр., Зв.*

Оскілками дивниця (дзизом). *Збр. Лаз.*

Як глигне він на мене, так аж холод поза шкурою ходить. *Нос.*

Витріщився, як дідько! *Ил.*

Мурдаецця мов скажена пані. *Зал.*

Підскакує як зінське щеня. *Ос. 10 (V, 27).*

Приска, неначе сукно мочить (шпує). *Id.*

За парюю и' світа не бачить (¹). *Лів.*

(¹) не видати. *Ст. 36.*

Посиніла, як жаба. *Бер.*

3410. Роспалився, як оса. *Прав. Ниж.*

Роспаливсь, як жаба до каченяти. *С.* —

Пнеця, як жаба до гусяти. *К., Бер.*

Оце! наче жаба до очей лізе. *Бр.*

Лізе в очі, як осока. *Кулж.*

Росходився, як московський постіл. *Черн. г.*

От, як розбаєрився. *Не.* — ...розмаєрився, розмаєрився. *Хар. 36.*

Росходилась, як квочка перед бурею.
Пр., Лох.

Як з грому напав. *Ст. 36.*

Він на мене—не грія, не туча. *Кулж.*

—И грім, и туча. *Кр.*

Напав, як сніг на голову. *Ш.*

3420. Накрив мокрим рядном. *Проск., Б.*

Не дав и слова промолить.

Мокрою онучою очі забиває. *Ст. 36.*

Оце колотить, наче чорт лозою. *Черн. г.*

Править, мов чорт болотом. *Б.*

Крутить, як чорт греблею. *Кр.*

Мутить, як під греблею біс. *Лох.*—...
у греблі біс. *Ил., Вас.*—...в греблі чорт.
Ст. 36.

Як дідько в греблі. *Гам.*

Крутить, як чорт дорогою. *Л., Бр.*—...
як вихор на дорозі. *Лох.*

Веремія крутити. *Вел. (I, 68).*—За-
крутив веремія. *Л., Ст. 36.*

Так колотить всіма, як вір водою. *Бр.*

3430. Мутиш, як той вір. *Проск.*

Мутить, як біс у віру. *К.*

Мутить, як у селі Москаль. *Г.*

Наче сутана у камені шумить. *Бр.*

Приміг ⁽¹⁾ би в ложці води втопив!
3бр. Лаз.

⁽¹⁾ Примів. *Євх.*

Примів би вбив єго. *3бр. Лаз.*

Приміг ⁽¹⁾ би проковтнув. *Л.*

⁽¹⁾ Примів. *Кр.*

З одного двох би вчинив, або десять,
гди б мог. *Ст. 36.*

Да нас би иззіли не соливши. *Ис.*

Пристав з короткими гужами. *Пр., Кр.*

3440. Як очей на спичку не повидовбує
(дорікання). *Ком.*

Без ноща ріже. *Ном., [Ст. 36.].*

Без огню пече. *Ном.*

Без мила голить. *К.*

Ворчить як г..а (похова грижа). *Не.*

Роспустив морду, як халяву. *Чор. Рад.*
(376).

Роззявив губу, як жаба на гусеня. *К.,
Кам.*

Моркву скребе ⁽¹⁾. *Л., Гр.*

⁽¹⁾ струже. *Лів.;* скромаде. *Х.*

Скребнув редьку, що аж из хати вті-
кай. *Х. 36.*

И не дороби, и не договори («щоб не
був дуже пащікуватий»). *Рад.*

3450. Верещить, як дідько. *Ил.*

Кричить укряж (або: криком кричить).
Пир., Л.

Кричить, на десяті улиці чутно. *Ном.*

Кричить, як ворона надь курчям. *Проск.*

Кричить, мов з єго чорт лика дере.

Пир.—Кричить не своїм голосом, як би
чорт з нєго лико дер. *Ил.*

Кричить, наче на печінкі. *Бр.*

Кричить, як ⁽¹⁾ на пуп ⁽²⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ наче. *Ис.;* Дуб., *Пир.* ⁽²⁾ на жи-
віт. *Дуб., Бер.*

Кричить, мов скажений. *Лів.*

Кричить, неначе за вола вхопил. *Рад.,
[Бр.].*

Кричить, аж з шкури вилазить. *Гр.*

3460. Кричить не своїм голосом. *Ск.*

Кричить ув одну душу. *Пер.*

Аж з душі вилазить (такъ кричить).
Ком.

Що ⁽¹⁾ гляне, то й ⁽²⁾ гряне ⁽³⁾. *Л.,
[Рад., Кр., Ст. 36.].*

⁽¹⁾ На кого. *Ст. 36.;* Куди *Бр. (2)*
того й; туди ⁽³⁾. *гране. Бр., Бер.*

Оце як розгримався! *Коз.*

Визвіривсь ⁽¹⁾, як на батька. *К., Бер.,
Гад.*—Кричиш, наче на свого батька
⁽²⁾. *Рад.*—Наскіпався ⁽³⁾, мов на бать-
ка. *Л.*

⁽¹⁾ Розкричався. *Проск.;* Чого ти кри-
чиш, так. *Л.;* Оце кричить. *О.;* Грім-
нув. *Кр. (2).* тата. *Бр. (3)* Розкричався
Зв., Пир.

Прочитав молитву. *О.*

Була добра молитва! *Лів.*

Була єму шаноба! *Пир., Л.*

Нагонив холоцю. *Пир., Л.*—Нагнав
холоду. *Пр.*

3470. Перегнав на росу (напудрив доб-
ре). *О., Ном.*

Госпідь з тобою, що се ти! *Ном.*

И нудно й весело (як досадно, або в
нудні кумпанії). *Зал.*

Сердилась баба на діда, а дід того не
відав. *Кох.*

Почує, так послуха, коли має чим слу-
хати. *Козб. (157).*

Як би з Богом став на річах («то б ско-
ріше замовчав... або лучче було б, що
багацько казати, — плакати перед ним»!)
Ком.

Повипірала б я вас за старців. *Г. Бар.
Свариця.*

Тпйру, стій, моя мила, щоб ти воза
не побіла. *3бр. Лаз.*

Що я вам—на сміх здався, чи що? *Ном.*
У свій ніс не сопи. *Ст. 36.*

3480. На твій ⁽¹⁾ гнів не заплели ⁽²⁾
хлів. *П.*

⁽¹⁾ На. *Г.;* ваш. *Прав. Ниж. (2)* не
загорожений *ід.:* не запертий. *Г.*

Чня ⁽¹⁾ б гарчала, а твоя мовчала. *Пр.,
Коз.*—Чне б гарчало, а чне б в ⁽²⁾ мов-
чало. *Кр.*

Вже чия. *Пир.* (2) а твоє. *Не.* Вже
чис б бурчало, а ти б н. *Ш.*

Ми, як ми, але вони, як вони. *Проск.*
Начхать я хотів на твоє серце! *Ном.*
Дала не дала, а в морду не бий. *Євх.*

«Перше рожжвакай, що маєш роби-
ти, або казати.»

Нехай Бог боронить від скаженої ми-
ші. *Бр.*, [*Євх.*].

Поглумка над тим, хто лякає, що
зробить те та те.

Щоб инде носа не втерто! *Чор. Рад.* (64).

Хоч и сволоч, та цареві в поміч; а
ти пан, та баран (або: а ти пшик, та му-
жик). *Зал.*

Гі на тя! *Ил.*

Гі на тя, пек тобі, осина!

3490. Таки гір! *Кулж.*

Гір, семинаста. *Пир.*, *Кон.*—Гір, гір,
та не вкусиш. *Не.*

Гір, маліваний! *Л.*, *Євх.*

Постой, не кричи—налий чарку, та й
мовчи (кажуть жартом на того, хто крик-
ве). *Кон.*

Не кричи дуже—панський двір близь-
ко, в пастухи візьмуть. *Нос.*

Лучче замовчиш, ніж закричиш. *Сл.*

Що ти кричиш, як нанявся! *Гр.*

Свиня міх дре, и сама реве. *Ил.*

Реве медвідь, а не знає чого. *Проск.*

Говорить можно, а лаляцьця нічого. *Кон.*

3500. Труби на пса—на чоловіка зви-
чайне слово. *Бр.*

Не черти, бо воза поламаєш. *Пир.*

Батькуш, а гріх. *Пир.*

Відсадив ёго, як ката від сала. *Ил.*

Як з коня ссадив. *Коз.*

Оставсь він, як остужений. *Чор. Рад.*
(362).

Став, як опарений. *Прав. Ниж.*, *Лів.*

Осадила, мов горшок од жару одстави-
ла. *Чор. Рад.* (51).

Пішов, як не стріпаний. *Л.*, [*Кр.*].

Пішов и пішов—мов мила ковтнув. *Ном.*

3510. Як зачинає ЗВАДА, не поможе
и рада. *Бр.*

Зводи (1) та переводи. *Кв.*

(1) Як підуть зводи. *Пр.*

Є бунти и тут, як видим: все тільки
сваритесь та бунтуєтесь один з другим—
не зна за що. *Ст.* 36.

Полаялись за масляні вишкварки. *К.*—
За масляні вишкварки не помирились. *З.*,
Л., *Пир.*—«За що позмагались?»—«За
масляні вишкварки!» *Євх.*

Завелися, як той казав: багатий за ба-

гаттво, а убогий—бозна й за віщо вже.
Зал.

Сваряцца за міх, а в міху нічого ніт.
Ст. 36.

За онучу збили бучу. *Проск.*, *З.*, *Б.*
—...та й наробили таку бучу. *Євх.*

Ні з сєго, ні з того—бери за лоб
один другого. *Ил.*

За Марка не була сварка, за Мися взя-
лися. *Євх.*

Зуб за зуб стялися. *Пир.*—...затягли-
ся. *Г.*

3520. Заварив кашу добру. *Кон.*—Ну,
так заварив кашу. *Ис.*

Наварив каша, та й не ззієш. *Бер.*

Наварив юшка—нехай хлящуть. *Не.*

• Нарощняв, а чим замісити! *Бр.*

Рощинив—забачите, що з того вийде!
Дуб.

Я тобі казав, не зачіпай, бо не обе-
рестися. *Не.*

Се ще тільки (1) цвіт, а ягоди (2) бу-
дуть. *Лів.*—...а ягід (2) ніт. *Бр.*

(1) Єще то. *Ст.* 36. (2) а ягоди.
Кр. (2) а ягід ище. *Зв.*

Достанецця и вашим, и нашим. *Лів.*

Кожній (1) свасці по ковбасці. *Бр.*,
Бер., *Лист.* (II, 24).—Всякій свасі
по ковбасі. *Кр.*

(1) Жадній, або—Кождай. *Пр.* в *Ст.*
36. (2) Буде кожній. *Зв.*, *Рад.*, *З.*, *До-*
станецця кожній. *Л.*, *Пир.*, [*Проск.*].

Буде усім по сім. *Лів.*—Усім по сім,
а мені буде (1) вісім (2). *Ш.*, *Нов.*

(1) а одному. *Зал.* (2) а мені чотирі.
Сос.

3530. Усякому по Якову. *Б.*

3531. Що (1) дальше (2) в ліс, то більше
дров. *Бр.*, *Бер.*, *О.*—Дальше в ліс, більше
дров. *Проск.*, *З.*, *Б.*—Далі в ліс, більше
труску. *Пол.*

(1) Чим. *П.*, *Зв.*, *К.*, *Дуб.* (2) Где далій.
Ст. 36.

3533. ЛАЙКА лайця, бо з дідьком зна-
иця. *Гат.*

На всі заставки лає. *Х.*

Шпетить на всю губу. *Павл.*

Лаять в батька и матір. *Ном.*—Пога-
но (або: помосковському) лаять.—Ма-
тюки загинать.

Лає, скільки в пельку влізе. *Ном.*

Лає, на чім світ стоить. *В.*, *Лів.*

Будь він такий, такий! *Кон.*

3540. Я з вас, сучі снни, зроблю те,
щоб ви у трєх и кози не купили. *Коз.*

Плюнь собаці під хвіст (як хто з сер-
ця плює на річі чий або-що)! *Зал.*

Якої лихої години (сидить и д.)! *Л., Пир.*

Та якого гаспида (приміром—индичисся, прищисся)! *К., Л., З., Хор.*

От (!), Господи прости! *Бр., Пир.,*— Господи милостивий! *Пир., Кон.*—А ні суди, Боже! *Ил.*

(!) *Ет. Бал.*

А, лиха година! *Лів.*

З тобою почеськи, а ти все попеськи. *Пр., [Бр.].*— Зійшлись почеськи, а розійдемось попеськи. *Сос.*

Собача печінка. *Кон.*

Сучого виводу.

Стара суко! *Л., З., Кон.*

3550. О, се ще зілля! *Пир.*

Рудий шершень! *Бр., Л., О.*

Ах ти, удує смердячий! *Проск.*

Причинний! *Кон.*

Чорт лисий (або: Лисий чорт)! *Пир., Л.*

Бісова челядь. *Кул.*

Чортів жевжик. *Л., Пр., Павл.*—... дженджик. *Бр.*— Жевжик! *Пир., О.*

Чорт ярої баби. *Нов.*

Д. Новосільський закидає, чи не Яга-Баба наша яра баба?

Гаспидський сину (хлопче, дочко и д.)! *Л., Пир., Кон.*

Гимонів син (Перський дука; Юдихва виявила його капості перед Ксерксом)! *Пир., Л.*

3560. Чортові (або: бісові) діти. *З., Л., Пир.*

Чортова кров. *Кул.*

Чортова (!) мацапура! *Пир., Л.*— Иш, мацапурова невіра. *О.*

(!) Бач яка. *Гат.*

Чортів кришеник. *Кул.*

Чортове кодро. *Л., О., Нов.*

Чортове насіння. *Об.*

Чортова сатана, бісова! *Л., Рост.*

Гидолів син. *Л., Кон.*— Гидолецька дочка. *Кон.*

От сибірні (сібірний и д.)! *К., Пир., Л., Кон.*

Се ще чума Бендерська! *Нов.*

3570. Мазепа! *Войц.*

Лайка на мугируватих и непрворних людей. Чувать подекуди и в наших сторонах (праве теж, що й мацапура), а більш Москалі так дражнять наших, за гетьмана Мазепу. В Лубенщині й тепер ще можна чувати (росказус народ), що за часів царя Петра І розсердиця було Москаль на чоловіка та й ножакою, чи чим там: «Мазепа!», каже, або: «Мазепин дух!» А далі, кажуть, царь Петро дав указ—що, мов, хто залізеця душі з оттакої

причини, и сам повинен наложить головою. *Ном.*

Махомет (розбійник)! *К.*

Иродів син! *Кон., Л.*— Гиродів сину! *Бр.*— Яропудів сину! *Л.*

Лядський сину! *Л.*— Лядська дочко!

Чортова матір (понаставляла). *Пир.*

Бісбатьказнащо! *Бр., Л.*— Чортбатьказнакуди! *Лів.*

А ирід єго відає! *Ном.*

Лиха єго година знає! *Л., Пр., Н.*

Ночник тебе уплодив! *О.*

Мовчи відьма—Калянська ти дочка. *Ш.*

3580. Лучче бим чорта zobачив, як тебе. *Проск.*

Все за всё, як би не той лисий чорт.

Я б и сказав тобі, та честь на собі кладу. *Л., Ил.*

Сказав би веремію, та здумив, що говію. *К.*— «Ой ти крутиш веремію, а я б сказав, та говію.»— «Ти тепера схаменувсь, як святий піст минувсь.»— «А я дякові та паламареві поклонюсь, та нікого й трохи не боюсь.» *К.*

Сказав би словечко, та вовк недалеко. *Кон., К.*

Говорив би, та рот замазаний (нічого, не можна казать). *Нос.*

Говори, говори, а чогось ти договорищся. *Проск.*— Він договорицца до чогось. *Бр., Кр.*

Говори, донько, — виговорищся. *Євх.* А як би ти язик прикусив! *Зал.*

Не говориш ти? не говори ж до Страшного суду! *Бр.*

3590. Не говориш ти до мене—не говори ж ти й до миру! *Бр.*

Без сквурвого сина не обийдеця. *Ном.*

Огнем граєш.

И костки мої струхнуцца в ямі. *Бр.*— То б уже й моя кість струхнулася. *Бр., Пир.*

Нехай тільки руки зложу (або: зложить), заскавучиш ти, як цуцик. *Ном.*

Иди (або: мовчи) за добра ума! *Кон.*— ... поки не лаяли. *З., Я.*

Пропадеш, як собака в яриарку. *Ном.*

А знав би ти (!) морес! *Бр.*

Mores.—прочухан, як хто прошептицца.—(!) А знав бись. *Проск.*

За тоє Литва кошеллями б'єеця *Ст. Зб.*

Тоді вже не кажи, що моя мати рідма (буду бить и д.)! *Л.*— ... що моя мати. *З., Кр.*

3600. Ей шануйся коли хоч, бо далєбіг
колись тму-мно-здо-гло слишу на спині.
Проск.

Кому зкрутиця (1), а куцоу (2) зме-
лєця (3). *Бер., З., Л., [Бр., Зв., У.,*
Пер]. — Кому зкуєця, а кому змелєц-
ця. *Рад., Кр., [Проск.].* — Кому зме-
лєця (4), а тобі зкрутиця (5). *Пр.*

(1) и (2) ся зкрутить. *Ил., Бр.* (3) и
(4) ся змеле. (5) а тобі. *Гр.*

Нім тобі змелєця, то куцоу зкру-
тиця. *Бр.*

Кому-кому, а куцоу достанєця (1).
Євх. — ... хвосту. *Нос.* — Кому-кому,
то так собі жакнєця; а що куцоу, то
ні вже, не минєця. *Гат.*

(2) скрутиця. *Проск.;* буде. *Пр., О.,*
Кр.

Суча дочка, коли не вибатькую. *Кон.*

3605. Вилаю так, що тобі в пельку (1)
не полізе. *Л., Павл.*

(1) в душу. *Л., Пир.;* в горло. *О.*

3607. Ой, дам я тобі перцю! *Проск.,*
Кан., К., Л.

Поподчую тім чаєм, що вóрота пудці-
рають. *Кр.*

Не торкай, бо торкнү. *Збр. Лаз.*

3610. Битий ходиш (ототот-попобъють)!
Л., О.

Научу я тебе в середу шишку істи.
Ил.

Достанєця на горіхи! *Х., Павл.* —
Та достанєця ж комусь на оріхи! *Пр.,*
Лох.

Достанєця на кабачки!

Треба му в сім пасом воду освятити.
Ил.

Освятити кому воду у три батоги. *Збр.*
Шей.

Як дам шкварки, то буде тобі жарко.
Зал.

Шкуру здеру! *Пир.*

Мовчи, бо я тебе на кабаку зотру. *Зв.*
Тропарів з кондаками. *Л., Пир.* —
Дам я тобі тропати. *К.*

3620. Хука усучу. *Х.*

Хоч п'ять братів (палців—поляпаса)?
Бр.

Бить тебе, бить, та й кий положить.
О. — ... та й кієк закинуть. *Пир.*

Бить би, бить, та нікому. *Ном.*

Знала б прасок добрий. *Кон.*

Хвіста підкосять. *Зв.*

Бережи нюха. *К.*

Будеть хрибту и череву. *Ст. Зб.*

Як одважить кіякою, то хліба більш
не істимеш. *Чор. Рад. (273).*

Е, ти ще не бачив смалєного (1) вов-
ка. *Л., Пр.*

(1) Смаляного. *Нос.*

3630. Знаю я, де козам роги втинають.
Проск.

Туди тебе зашлють, де козам роги пра-
влять (1). *Лів., Павл.* — ... на дядьків
хутір. *З.* — ... де волам роги правляють,
а кіз кують підковами. *К.*

(1) справляють. *Пер.;* втирають. *Бр.*

Я тебе пережену на гречку. *Пир.*

В рукопису д. Марковича є до сні
приказки така замітка, з Пирятина:
«Взято, здаєця, од бджіл, як їх на
гречку у порожні вуллі переганяють».
Не перечу: може, воно й так: додам
тільки, що колись у джків и, огулом
мовлячи, в школах, кара школярам за
казінку, що не вмїли ітиха и д. — и
така була: ставили на гречку навко-
люшки, и часами голями колїньми.
Ном.

Як дам тобі бобу, то й крикнеш «про-
бу!» *Кр.*

Як дам тобі, то й зорі позбіраєш! *Пр.*

Як дам тобі, то и ногами вкрїєсса.
Гат., Чор. Рад. (204).

Як тобі дам, аж тобі в п'ятах постиг-
не! *Бр.*

Як мазну по морді, то й пасокою уми-
єсса. *Нос., Л.*

Як тобі дам, аж тобі дідунє присни-
ця. *Бр.*

Такого духопелу (1) дам! *Кан., К., Л.*

(1) Таких духопелків. *Л.*

3640. Як дам тобі, тілько очима луп-
неш. *Гат.*

Як я тобі дам, то будеш знати, по
чим в Новім Костянтинові гребінці. *Бр.*

— Буде знать, по чім в Тростянці гре-
бінці. *Бр.*

За дев'ятими ворітьми гавкнеш (як
оперішу). *Л., [Зв., Чир.].*

Знаємеш ти Кузькину матір! *Ном.*

Почухався, де й не свербить. *Л.,*
[Проск., Кр.]. — Почухрайся, де та не
свербить. *Ил.*

Тяमितеме (1) до нових віників. *Зв.,*
Лів. — Пам'ятатиме до нивих віників и
до судної дошки, покуль аж пороху на
очі насиплють. *Ст. Зб.*

(1) Знатиме. *Лів.*

Буде він тямив, доки буде жив. *Проск., Л.*

Буде знати сему масляну! *Пир.*

Хоча б ти шановав піч, та лаву, та
себе прояву. *Прав. Ниж.*

Убью та й на вишки скину. *Гат.*

3650. Амінь тобі буде! *Збр. Шей.*

А вже ж я тобі доїду кінця!

Шукай собі, або глибокої води, або високої гиллі. *Ком.*

Хай він своєму роду сницца — свиням та собакам (лайка за очі)! *Пир.*

Щоб тобі на світі добра не було! *Ж., Л.*

Щоб тобі лихом скрутилося! *Гат.*

Бодай ти з лихо не знав! *Ст. Зб.*

Напив бись ся лихої нужди! *Проск.*

Нужда б ти побила! *Ил.*

Най го злидні поб'ють!

3660. Щоб ти не розжився сякий-такий сину! *Ком.*

Щоб воно на свою голову вивіщувало!

Бодай їх мир не знав! *Ком., К. —*

Щоб їх и мир уже не знав! *Бер., Л.*

А, щоб тебе люде не знали! *Бр., Л.*

Щоб тебе побив несвітський сором, як ти нас осоромив! *Чор. Рад. (379).*

Щоб ти скрізь сонце пройшов! *Б.*

Сонце би тя побило! *Ил.*

О, щоб їх вихром винесло! *Ком.*

Щоб тебе буря вивернула! *Черн.*

Щоб тебе взяло та понесло поверх дерева! *Л., Б.*

3670. Щоб тебе горою підняло! *Черн.*

Щоб тебе понесло по нетрях та по болотах! *Б. —* Щоб тебе нетри понесли.

Бодай ти не знав о собі та о білому дні! *Л., Коз.*

Бодай ти не знав, що сегодня за день! *Коз., [Бр.].*

Бодай тебе не минула Вересоцька гребля! *Н., Б., Кр.*

Щоб ти крачки там сів! *Бр.*

Бодай туди не дійшло и відти не прийшло! *Ст. —* Щоб ти туди не дійшов ⁽¹⁾ и назад не вернувся ⁽²⁾! *Бєх.*

⁽¹⁾ не доїхав. *С., Кр.* ⁽²⁾ не вертався. *С.*

Щоб ти пішов круга світа! *Л. — ...* світа, та гала світа. *Б. —* Ходив би ти з круга світа! *Проск. —* Женися, женися з круга и світа! *Б.*

А щоб ти ходив, як води ходять! *Проск.*

Щоб ти ходив, поки (або: доки) світа та сонця!

3680. Слава б тобі пропала! *Г., II.*

А, щоб ёму випадком випало! *Ком.*

Щоб ти и в старцях щастя не мав! *Бр.*

А щоб ти під царський вінець не пішла (не треба гіршого слова сказати дівці)! *Бер., Лох., Л.*

Щоб воно тобі запалось! *Гат.*

Щоб на тебе образи падали. *Чор. Рад. (379).*

Бодай кат спорів! *Кл.*

Ото б'є — щоб тебе кат попобив! *Ком.*

Кат би справив тебе за твою натуру! *Проск.*

Щоб тебе кат сіконув перед великими вікнами! *Кр.*

3690. Щоб тебе не минули катівські руки! *Бр.*

Бодай ти дождав перед великими вікнами (стояти)! *Зв.*

Бодай тя пан Біг мав—в чужій коморі! *Ил.*

А щоб ти на добрий путь не зійшов! *Ком.*

Бодай вас на распуття розвело, як ви (ведете,—що там мучите, чи що)!

Щоб їх путь погибла! *Бр., Л. —* Бодай ёго путь пропала навіть! *Не. —* Щоб твоя и путь заклекотіла! *Хор.*

А будь тобі непутно! *Збр. Лаз. —* А будь ти неладний (а, е)! *Ном.*

Щоб тебе Біг покарав! *Біл., Гат.*

Бодай їх невіра знала! *З., О.*

Бодай їх віра не знала! *Бр.*

3700. Щоб тебе піп не ховав! *Пир.*

Коли ти, бабо, рада, то нехай на тебе уся громада! *Кулж.*

Собі на безголов'я! *Ком.*

Нам на здоров'я, а тобі на безголов'я! *Бєх.*

А, безголов'я та короткий вік на тебе! *Збр. Шей.*

Сорочки б свої боявсь (як хто скаже: «а я тебе боюсь, або що?»)! *Бр.*

Побили б тебе їх слези! *Пир.*

Щоб тобі світ замакітвивсь! *Ком.*

Бодай здорова була та назад не встала! *К.*

Дай, Боже, тобі повен живіт здоров'я, — щоб дихать тобі було тяжко (або: нікуди було дихать)! *В. Білз.*

3710. Бодай же кінець ваш був мудний та гіркий! *Збр. Лаз.*

Куди ти, сліпий оवाद! *Гр.*

Хіба тобі повилазило?! *Ос. 2 (24).*

А що тобі—на потилицю вилізли? *Бр.*

Баньки їм бодай посліпило! *К.*

Бодай ёму повилазили! *К. —* Ото витрищив сліпні, а нічого не бачить—бодай тобі повилазили! *Проск.*

Дивицца, щоб ёму повилазили! *Зал.*

Хай тобі на язичі садуть (певно, пранці, пузирі)! *Ком.*

Бодай тобі заціпило! *Лив.*

Щоб тобі руки покорчило (або: посу-
домило)! *Ном.* — ... та посудомило!

3730. Щоб ти на мільцях пішов!

Так нехай йому груди заб'є (каже по-
бите)! *Ком.* — Щоб йому груду збило!

Щоб тебе пекло та варило! щоб ти не
знав ні вдень, ні вночі покою! *Чор. Рад.*
(379).

Хай тебе за живіт візьме (як ка-
жуть—взяв, вкрав)! *Л., О.* — ... візь-
ме! щоб тебе взяла самка з пристрітом!
Бр.

Щоб тебе завійна узила! *Ком.* — Не-
хай тебе завійна візьме! *Пир.* — Бодай
тебе взяла завійниця! *Бр.*

Щоб тебе різачка (хороба) попорізала!
Пир., Ком.

Вбий та трясця! *Бр.*

Держи, щоб тебе хиндя поподержала!
Ком.

Хай тебе хиндя попотрясе!

Щоб тебе родимець побив! *Б.*—...
убив. *Кр.* — ... взяв. *Новг.*

3730. Щоб на тебе причина вдарила!
Ком. — Хай вона зпричиняця! *Пер.*

А щоб на вас чума насила, матері ва-
шій чорт! *Ком.*

А сто крот болячок у твої печінки!
Збр. Шей.

А сто дідків у твої бебехи та печінки!

Бодай тебе грєць вимивав! *Ком.*

А щоб ти скругилося, прокляте!

А щоб ти не стишивсь!

Щоб тебе лють турнула! *Бр.*

Щоб тебе лунь вхопила! *Пир.*

Нехай тебе лизень злиже! *Не* — ...
лизне. *Зв.*

3740. Щоб його смуток узяв! *Ком.* —
Смуток би на тя темний та чорний у-
пав—не до вас кажучи! *Ил.*

Побила б їх морока! *Пир., Л.*

Щоб тебе Чорний бог убив! *Войц.*

Щоб на тебе Див пришов!

Щоб на тебе пришла чорна година!
Войц., Л.

Хай на вас лиха година! *Пир., Л.* —
... ссяде (або: вдарить). *Ком.*

Щоб тебе лиха година знала! *Об.*

Побий (!) тебе лиха година! *Бр., Л.,*
Пир.—... та нещаслива. *Л., Пир.*

(!) Побилз б. *Л., Пир.*

Щоб тебе не минула лиха година!
Пир.

Нехай тебе супротивник візьме! *Збр.*
Лаз.

3750. Хай тебе візьмуть ті, що купа-
ми трусять! *Ком.*

Чорт (!) його бери! *Пир., Л.*

(!) Чорти. *Кул.*

Стонадцять чортів йому в хвіст! *Гам.* —
Хай тобі стонадцять бісів! *Л., Ком.*—...
чортів. *Л., Пир.*

Сто копанка дідків йому в голову! *Гам.*
Бодай тебе той знав був, що трясє
очеретами! *Проск.*

Чорт би тебе спій! *Ком.*

Чорт би вбив твого батька! *Л., З.,*
Пир., Хор., Полт.

Чорт би мучив твого батька, сучий
сину! *Ком.* — Чорти б перемучив твого
батька! *Пир., Л.*—... та твою матір,
сучий сину! *Л.*

Чорти б кязив (!) твого батька! *Л. Н.*

Як пустє дуже, кінь бісцяца и д.

— (!) скавав, ламав, ходив, молотив и
д. *З., Хор., Л., Ком.*

Нехай твій батько сказиця (кида ро-
боту, обридло, и д)! *Пир.*

3760. Нехай твій батько скалиця (!)
(коневі хорому)! *К.*

(!) сколеця. *Вил.*

Рви його батька (або: батькові)! *Ком.*
Не вдалося.

Чорти-пирись твою ма! *Гам.*

Мордовав би чорт твою маму! *Кр.* —
Хай тобі (або: твою) маму мордає! *Бр.*

Сто бісів твої матері! *Л., Ком.*

Матері твої чорт! *Пир., К., [Гам.].*

Кадук твої матері! *Чир.*

Сто сот крот його ма! *Гам.*

Щоб йому дихать не дало! *Лів.* — ...
з його нащадком, накоренком! *Ком.*

Щоб не дїждав ні Петра, ні Павла,
ні дрібних святків! *Нос.*

3770. Щоб ти не дїждав сонечка пра-
ведного побачити! *Ном.*—... на сонечко
праведнеє дивитись. — Щоб над тобою
світ не світав и сонце праведне не схо-
дило. *Б.*

Щоб перша куля не минула! *Л., Сл.*

Хай його поб'є те, що в хмарі гуде!
Л., Пир.

А щоб його побила руда глина. *Лів.*
—... та що з кручи пада. *Рад.*—...
глина, що пада з хрестянина. *Бр.*—...

А щоб ти на осні (!) повісився! *Л.,*
Пр.—Щоб ти повісивсь на оснївій гол-
лі. *Рад.*

«То зп'явана такъ уже погацо лає:
Юда христопродавецъ на оснїи пові-
сився». *Рад.* — (!) на гіллі. *Пр.*

Щоб тебе, океанного, земля не приня-
ла! *Чор. Рад.* (379).

Щоб ти на Страшний суд не встав.

Пропав бись, не снів бись ся! *Ил.*

Щоб тебе вдушило та вдавляло! *Б.*

Щоб ти лопнув! *Кон.*

3780. Щоб ти колом став! *Не.*

Бодай нагло зслиз! *Кл.*

А щоб ти головою наложив! *Кон.*

Щоб тобі дубовий хрест (смерть)!

А убий тебе Божа сила! *К., Л. —*

Бий та сила Божа! *Ил., Ж. —* Хай ёго гнів Божий побъе. *Кон.*

Побий тебе сила Божа на гладкій дорозі! *К.*

Щоб тебе побило потемнило на путі, на дорозі и куди ти повернешся лицем своїм! щоб тебе било, як горох при дорозі, та як птиця по дереву бъецця! *Б.*

Бодай ёго корінь звівся! *Л., [Нов.].*

Бодай ёго кодро з накоренком перевелось! *О.*

Щоб тебе спискало! *Бр.*

3790. Щоб тебе положили на лаву! *Гр.*

Щоб тебе на марах винесло! *Ном.*

Щоб тебе сира земля пожерла! *Кр.*

Щоб ти в сирицю вбівся! *Гат.*

Щоб ёго земля⁽¹⁾ не прийняла! *Л., Пир., Пр. —* Земля б ёго святая не приймала! *Кл.*

⁽¹⁾ сира земля. *Л., Кр.*

Щоб під ним и над ним земля горіла на косовий сажень! *Пр.*

О, щоб над тобою земля затряслась, сякій та такий сину! *Кон.*

О щоб ёму ні дня⁽¹⁾, ні покришки! *В., Лів.*

⁽¹⁾ ні дна. *Кон.*

Щоб тебе понесло поза вітряками! *Б.*

Щоб тебе поховали на ростанях⁽¹⁾! *Пир.*

Не на могилних, а от як вішалника.—⁽¹⁾ на ростоньках. *Евх.*

3800. А щоб курі загребли! *К.*

О щоб твою кість викидало з того світа! *Кон.*

Бодай тебе волами возили, а граблями волочили! *Кон.*

Виляв, як собаку. *Пир., Кон., Гр.*

Вибанітував⁽¹⁾ на всі боки. *Л.*

⁽¹⁾ Виляв. *Ск.*

На собаці не хотів би слухати таких слів. *Ст. Зб.*

На злого чоловіка и собака бреше. *Гайс., Зв.*

Лайка—не бійка. *Евх. —* ... битва—молтва. *Проск. —* Лайки—байки, битва⁽¹⁾—молтва. *Бр., Проск., Кам., К. —* ... байки, а бить—купить. *Рад.*

⁽¹⁾ а битва—шира. *Зв.*

Лайся-лайся, а БИТЬ—купить. *Б.—* Бити—купити. *Ст. Зб., [Кр., Нов.].*

Він того не дума, що тепер бьють, як куплять. *Л.*

3810. Замірся, та не вдарь. *Бр. —* Замахнись, та не вдарь; розсердся, та не вдарь. *Евх.*

Бити—не штука. *Пир.*

Бити не купити. *Ил., Л.*

Не бий, бо пробъаш. *Зв. —* Не пий—не пропьеш, не бий—не пробъеш. *Ст. Зб.*

Як так грацьця, то я хатку поламаю. *Евх. —* ... то й хатку погеряем⁽¹⁾. *Л. —* ... то я й палички позакідаю. *Зал.*

⁽¹⁾ покнвем. *Рад.*

Пень, а не бий. *Ил.*

Не мій рук свербачих.

Що за що, а руки за пазуху. *Пер.*

Бреши, бреши,—та не кусайся! *Евх.*

Язиком що хоч роби⁽¹⁾, а руками волі⁽²⁾ не давай⁽³⁾. *Зв., Кр. —* Язиком що хоч кажи⁽⁴⁾, а руки при собі держи⁽⁵⁾. *Кам., К. —* Спор до слёз, а рукам простору не давай. *Нос.*

⁽¹⁾ хоч спину лижи. *Кон.;* або — мели скільки хоч. *Л.;* що хоч балакай. *Пр.;* скільки хоч говори. *Рад.;* можна говорити. *Бр.;* ⁽²⁾ потолі. *Рад.* ⁽³⁾ а руками не руш. *Бр.;* а руками дай покій. *Ст. Зб.* ⁽⁴⁾ клепаї *І Ил.;* Губою що хоч плети. *ІІ Ил. (4) трімай. І Ил.*

3820. Не давай рукам волі. *Проск.*

Дай рукам волю, то сам підеш у неволю. *Лів., Сл. —* Не давай рукам потолі, бо сам будеш у неволі. *Рад. —* Не дай рукам волі, то й сам не підеш в неволю, та язика ще не розпускай. *К., Кам.*

Очима їж, а руками зась! *К.*

Хто на моє здоровья важить, той (сам ёго) не мав. *Бер.*

И на жалку⁽¹⁾ крошву мороз бував. *К.*

⁽¹⁾ На жишкую. *Ст. Зб.*

Як би на крошву не мороз, вона б всіх людей ножила⁽¹⁾. *Кр., [Пир.].*

⁽¹⁾ то б вона людей попекла. *Бр.*

Коли Бог не попустить, то свиня не вкусить. *Нос. —* Кого Бог не видасть⁽¹⁾, то свиня не зїсть. *К., Рад.*

⁽¹⁾ Як Бог не дозволить. *Проск.*

Не дай Боже свині роги, всіх людей⁽¹⁾ поколе⁽²⁾. *Зв. —* Коли б⁽³⁾ свині роги, то б усіх поколола⁽⁴⁾ (або: то б цілий світ виколола). *К., [Бр., У., Проск., Р., Кр.]. —* Не дав Бог свині рог, ато б усіх людей поколола⁽⁵⁾. *К. —*

Видів Бог, що не дав свині рог. *Нов.*,
[Гайс.]

(¹) весь мир. *Л.* (²) увесь би світ
поколола. *Бр.*, *Р.* (³) Же би, вибачай-
те. *Ил.* (⁴) всі би люде виколола. (⁵)
роги, ато б все стадо переколола.
Нов.

Не дав Бог (¹) жабі хвоста, ато б
траву усю потолочила (²). *Пир.*

(¹) Не даром Бог не дав. *Гр.* (²) щоб
трави не толочила. *Ал.*, *Гр.*

Роззявляє губу жаба проти вола, але
го не ззість. *Ил.*

3830. Не дав Бог свині вгору глянуть.
Зал.

Піди, псе, укуси мене, а по тому бі-
ди не збудеся. *Ил.*

Не гостри зубів, бо не будеш істи —
ні, ти и не вкусиш. *Бр.*

Одступись, зелена жабо!

Заплюй йому очі! *Кон.*

Сіль тобі в вічі, а камінь у груди. *Бер.*
— ... а камінь в зуби. *К.*

Пек тобі, враже, хто тобі каже! *Ст.*
36.

Чорте на (¹) груш, тільки мене не ворущ.
Лів.

(¹) На тобі, чорте. *Прав.*

Що ти на мене кидаеш, наче на Ба-
гурку! *Сос.*

Могила коло м. Александровки *Сос.*
п. Хто біля неї йде, що-небудь на неї
кване. Було про неї в Етногр. Збор.
Рус. Геогр. Общ. т. I, в ар. М. *Алек-
сандровка* шановного панотця Базиле-
вича.

Батька в лоб! *Ном.* — ... матір у циць-
ку, щоб не дїдала істи паланичку (або:
кисличку и д.).

Разно притулюють, найпаче дівтора
як хоче влучить грудкою, або-що, и не
попаде.

3840. Не давайся кожному вітрові по-
вівати. *Ил.*

Хто ставця вівцею, того вовк ззість.

З малої хмари великий дощ буває. *Коз.*

З малої іскри великий огонь. *Ил.*, *Кр.*

— З маленької іскри великий вогонь буває.
Проск.

Пішов по лихо. *К.* — О, сам по лихо
пішов. *Бр.*

Схотїлось лиха. *Пир.*

Лихом йому занудилось. *Кост.*

Буде честь носом об землю. *К.*, *Кон.*

Сверблячі руки має и той. *Ил.*

Окуляри втерти. *Гат.* — ... треба на
очі поставити. *Проск.* — ... під очі по-
ставити. *Х. Вид.*

3850. Утерти кабаки. *Збр.* *Лаз.*

Збить паскудник. *Ос.* 5 (*VII*, 31).

Ляща в пику дати. *Гат.*

Ляпаса (¹) дати. *Ном.*

(¹) Поляпаса. *Ном.*; Ляпаса у пику.
Павл.

Почубеньнів дати. *Ном.*

Потилишниками нагодувать. *Л.*

Загилити у потилицю. *Гат.*

Дати бухана. *Зал.*

Стусана дати. *Х.* 36., *Л.* — Тусанів
надавати. *Х.*

Розуму до голови нагнати. *Г.*, *П.*

3860. Прочуханки дати. *Бр.* — Завдати
прочухана. *Гат.*

Парла (прочуханів) задати. *Бр.*

Хлосту дати. *Л.*, *Пир.* — ... завдати.
Гат.

Дали хлесту. *Р.*

Губки дати. *Гат.* — Дать губки (лу-
лю). *Б.*

Олію видавити. *Гат.*

Зтрошити на дрізочки. *Рад.* — ... на
гамуз. *Гат.*

Не робить старцям капости. *Л.*, *Павл.*

Не бий, бо й так (¹) злидні його побя-
ли. *Б.*

(¹) Давно вже. *Проск.*

Нехай на чужі руки переходить (не-
хай другі його провчать — злодія)! *Зв.*,
Н. — Ет, пусти його! нехай він перехо-
дить на інші руки. *Бр.*

3870. Коня кірують уздами, а чоловіка
словами. *Ил.*

На ледащого и кий положи, то все
єдно. *Проск.*

На добре, як що такеє, посварись тіль-
ко, словами покартай його, а не бий.
Бр.

Добрий доброго слова боїцца, а ле-
дащо и побою (¹) не боїцца. *Ст.*

(¹) бою. *Пир.*; а ледачий и убою. *Хар.*
36.

Як слово не поможе, то й кий не до-
шкульт. *Бр.*, *К.*, *Кан.*

Не боїсса кива, не боїсса кия. *Дуб.*

— Добре боїцца кива, а ледаче не бо-
їцца й кия. *Рад.*

Побий на бісові ліс, то все з біса буде
біс. *Збр.* *Лаз.*

И побить, и полаять, та як є за що.
Кон.

На битій дорозі трава не росте. *Прав.*

Хто годує, той и б'є. *Пр.*, *Сос.*

3880. Кого люблю, того й б'ю. *Кон.*

Хто кого любить, той того чубить. *Л.*
— ... гудить. *Кулж.* — ... згубить. *Рад.*

Б'ють, не на лихо учать. *Ст.* 36.

Добротниць, як ніць. *Ил.*

*

Маханія за биття не рахуєцца.
Де страх, там и Бог. *Об.*—... як би то всі боялись Бога! *Пир.*—... там и Бог перебуває. *Прокс.*

Клин клином виганай. *Зал.*
Негріте залізо не зігнеш. *Ос. 20 (IV, 4).*

З ледачого ⁽¹⁾ вовка хоч шерсті клок. *Євх.*

⁽¹⁾ З лихого. *Пир.*

Лихого нічого жалувати. *Ст. 36.*
3890. На крутеє ⁽¹⁾ дерево треба крутого ⁽²⁾ кляна. *Бр., 3.*

⁽¹⁾ кривеє. *Ил., Бр., 3.* ⁽²⁾ кривого.

Раз, два не поможе, то десять поможе. *Ил.*

Ганьбою не візьмеш, так силою діймеш. *Коз.*

Собаку од ночі бий (або: б'ють). *Ст. 36.*

Доти ледащо січа, поки дух у нїм учуєші. *Бр.*—Ледащо бий, поки душу в тілі чуєш. *Дуб.*

Уважай на душу, аби шкура витримала. *Бр.*

Бита посуда дві небитих пережив. *Прав. Нижс.*

За битого двох не битих дають. *Лів., [Бал., У., Рад.].*—... та ще й не беруть ⁽¹⁾. *Лів., [Прокс., Бер., Рад., Кулж.].*—За битих то дають двох. *Бер.*

⁽¹⁾ не хотять, *Зв.*; не хотять брати. *Бр.*

И десятому закаже (покарає) *Л., Р., Пир., Гл.*

Поки світ стоятиме. *Пир.*
3900. Поки світа й сонця (або: світу сонця). *Ск.*

Кішку б'ють, а невістці замітку дають. *Не.*

Песика б'ють, а левик боїцца. *Євх.*
Бійся, Левку, коли пса б'ють. *Бр.*

Вівцю стрижуть, а друга дивицца. *Прокс.*
Барана ⁽¹⁾ стрижуть ⁽²⁾, а козлу ⁽³⁾

навішки ⁽⁴⁾ дають. *Л.*—Вівцю скубуть, а козам на віжки дають. *Ил.*

В Даурських степах й досі скубуть — не зміють стригти: по сему знать, що Галицька одміна найстарша.—⁽¹⁾ Козла. *Коз., Бр.*; Овечку. *Ш.*; Вівці. *Бр., Прокс., Яц., Нов.*; Одних. *Б.* ⁽²⁾ стригуть. *Ст. 36.*; б'ють. *Бр.* ⁽³⁾ барану. *Коз., Кр., Ш.*; козам. *Бр., Прокс., Яц., Нов.*; а другим. *Б.* ⁽⁴⁾ на вістки. *Рад.*; на велику. *Бр.*; знать. *Коз., Ш.*

На те Циган матку б'є, щоб ёго жінка боялась. *Ліст. (I, 63), Черн., Нов.*

Єдного скорання десятєм покаєння. *Ил.*
Єдного пригода — другого пересторга.

З чужого злого учися свого.

3910. Каяцьця на кому: *Прав. Нижс., Лів.*

Да вже ж и тебе не изаім. *Кон.*
Бознає, коли будуть бити, а тим часом голодом морять. *Рад.*

Нехай б'ють—олії не виб'ють. *Пир., Л.*
Не шклянка, не розиб'юся. *Черн., Черк.*

Як битимуть, то не лаятимуть. *К., Л., [Бр.].*—Лаятимуть, то не битимуть,

а як битимуть, то не лаятимуть. *Л., О.*
Як будуть бити, то не будуть вішати,

а як будуть вішати, то не будуть бити. *Рад.*
Як буде вішати, то не буде різати, а

як буде різати, то не буде вішати: над смерть біди не буде. *Бр.*

Битимуть—битимуть, та й перестануть. *Пир., Л.*—А вже ж, не все битимуть:

колись и перестануть. *Пир., Л.*—А вже ж не битимуть все ж! *Гат.*

Дай тобі, Боже, тільки гадки, абись о мні забудь. *Ил.*

3920. Хоч бий, хоч лай, тільки через тин не кядай. *Л., [Рад.].*—Нехай би бив, ато й через тин перекинув. *Л.*

То Циган так сказав чоловікові, як той піймав ёго на крадіжці; як же перекинув — «О, спасибі», каже, «тоби, батеньку, що ти мене не бив и не лаяв, та ще й через тин перекинув—ато самому приходилось лізти!»

З гарячого часу збіг. *Ст. 36.*
Чорта виховаєцца (не сховаєцца). *Л., Кон.*

Піймався в лабеті. *Л., Євх.*—Попав у лабеті ⁽¹⁾ добре. *Кон.*—Попався в лабет. *Пир., Р.*

⁽¹⁾ в лашети. *Гл.*

Попав в сіло. *Кон.*
В куну запроторив. *Гат.*

Послав туди, де козам роги правлять. *Лів.*

Застукав, як сотника в горосі. *Ос. 13 (V, 14).*

А що ви робите, отче Ёсипе? *Кон.*
А тягніть Варвару на розправу! *Зв.*

3930. Прийдеш, Юрку, до порахунку (осін.). *Прав.*

Ходи, Петре, до віта! *Кор.*
Боїєцца, а лихо робиш. *Прав.*

Опіраєцца, як кіт на лёду. *Ст. 36.*
Як правду сказавши—будуть бити зв'язавши. *Кан., К.*

Трутив, як сліпого з моста. *Прокс.*
Не пхайте ёго, він и сам упаде. *Гл.*

Допік, мов горохом об стіну. *Євх.*
Дошкулив ⁽¹⁾, мов пугою по воді! *Євх.*

⁽¹⁾ Накарбував. *Л.*

Дав пи́лі, як заець кобилі. *Нос.*

3940. Забив, як ведме́дя жолу́дь. *Л.*

Лихою шапкою заходились («ти та ти узяла!»). *Сос.*

Не з біса чоловік, а яка жаба дужа (або: а як дуже б'є). *Бр., Л.*

Не знає й той козацьких жартів. *Ст. 36.*

От тобі й швець, — коли не хотіла доброго чоловіка мати! *Г.*

От тобі, Савка, булавка! *Гайс., Я.*

Ходив Савка розбійник з булавою. та и піймався. Кажуть на ледачого, як дограсця до біди. *Бр., Я.* Як кінця не вивелось. *Гайс.*

Носив вовк овець — понесли вже й вовка. *Бр., [Пир.].*

Дали зілля од похмілля. *Нос.*

Бий забій на него. *Кл.*

Души, як чорта в верші! *Пер.*

3950. Знай, по чому в Константинові гребінці! *Проск.*

Дурного по ногах, щоб присів. *Зв., Кам.* — А бийте ⁽¹⁾ дурного ⁽²⁾ по ногах, щоб присів ⁽³⁾. *Л., [Пер., Рад.].* — А бий дурного по ногах, нехай сховає ноги на неділю. *Бер.*

⁽¹⁾ Тютю. *Зв.; Тарарах. К.; Цур. Ёвх.*

⁽²⁾ дурня. ⁽³⁾ то він и присяде.

4952. Души вражу бабу за ⁽¹⁾ цибулю. *З.*

⁽¹⁾ як. *Лох.*

4954. Бийте ёго добре киями, щоб знав, по чому ківш лиха. *Не.*

Бийся в груди, лайся в мати. *Ил.*

Б'ють, так як жидівського гамана.

Проск. — ... як Гамона. *Ст. 36.*

Ух, иззів обух! *Кр.*

Піймав смаленого вовка. *Пир.*

Без всяких обрізків. *Ст. 36.* — ... з грязю змішав безв'яне.

3960. Зомняв ⁽¹⁾ на ⁽²⁾ кабаку. *Пир.*

⁽¹⁾ Зтер. *Бр.* ⁽²⁾ мов. *Коз.*

Дав доброго дитю: одвохрив добре. *Кон.* — Одволóжив. *Пир., Л.*

Одважив соли добре! *Чор. Рад. (27).*

Наївся буханів. *Зал.*

Стусана покоштувать. *Павлв.*

Бєбєхи одиб'єш. *Кр.* — Бєльбахи відиб'єш. *Прав. Ниж.*

Пішло ёму по киі! *Бр.*

Варовався кия, та палкою дістав. *Бр.*

А що понюхав табаки? *Дуб., Б.*

Так ми ёму дали табаки понюхать: тепер стидно й між народ. *Кон.*

3970. Натер ёму перцю в ніс. *Гат.*

Не бий ёго в ніс (або: по носу), бо кров потече. *Л.*

А що иззів ⁽¹⁾ облизня! *Лів.* — Облизня схapati. *Гат.* — Так ёму треба — піймав облизня. *Проск.*

⁽¹⁾ піймав. *Зв., Кр.*

А що иззів ляща? *Прав. Ниж., Лів.* Помостив му медалі під ніс. *Ил.*

Лиски од миски! *Ном.*

Ляпаса злапати. *Гат.* — А що ляпаса иззів? *Лів.*

Пасокою умився. *Л., Пир., Ст. 36.*

Розсвітив ёму свічку, аж з очей искри летять. *К., П.*

Оперезав на всю масницю. *Ст. 36.*

3980. Як м'яло ⁽¹⁾ облизав.

⁽¹⁾ макогін. *Бр.*

З товкача умивався. *Ст. 36.*

Як заглив ⁽¹⁾ по потилиці, так аж каганці в вічу ⁽²⁾ засвітились. *Ном.*

⁽¹⁾ заіхав. *Збр. Лаз.* ⁽²⁾ в вічах.

Потилишника покоштувать. *Ёвх.*

Набився ⁽¹⁾, як голої вівці ⁽²⁾. *Бр., Л.*

⁽¹⁾ Налупивсь. *Л.* ⁽²⁾ овечки. *З.*

Дався в тямки. *Пир.*

Слуха джмелів ⁽¹⁾. *Бер., Пир.* — Дав ёму лупня добре — довго буде джмелів слухати! *Проск.* — Як учистив по пиці, та тільки чмелів слуха. *Х. 36.* — Дочується чмелів. *Гат.*

⁽¹⁾ чмелів. *О.*

Діяти, діяти, иде батько сіяти: бере матерь волочить, та нам ёго не учить. *Б.*

Губи та опенечки — заходивсь старий ⁽¹⁾ коло невечки: як став молотять, так аж пир'я летить. *Не.*

⁽¹⁾ заходивсь панотець. *Лаз.*

Будеш мати весілля: тато маму відає. *Бр.*

3990. Погладив проти шерсті. *Ёвх.*

Гладив-гладив за шерстю, та як почав и проти шерсті! *Ном.*

Ухопив за чесну гриву (за чуприну). *Пир.*

Схватив добре за Боже пошиття. *Проск.*

Волосом засвітила (очіпок злетів). *Хор.*

За косники та в поволочку. *Б.*

Попав, наче сліпий кобзу. *Б.*

Вчепився, як рак. *Проск.*

Ташить, як чорт Жида.

Б'є и ногами й руками. *Бр.*

4000. Мне, мов Семен швець шкуру. *Зв., Рад., [Пир., Ёвх.].*

Душить, як вовк кобзлу. *Дуб.*

Трясе, як хидня. *О., [Коз.].*

Давить, як мороз бабу. *Прав. Ниж., Лів.*

Мнеть, як гостець бабу. *Проск., Х.*
Кусай мене, псе, поки кров не потече. *Ил.*

Кусь мене, вовче, бо я тебе не могу (1). *Бер.*

(1) бо в мене зубів нема. *Бер.*: як ніхто мене не хоче. *С.*; ззаду, бо я зубів не маю. *Бр.*: хочь зубів не маеш. *Проск.*

Було не савити, не варварити, та на сорочку сурганити. *К.* — ... не савити, не варварити, ні амбросити, але куделю було кундосити. *Проск.*—... ино кудею термосити. *Збр. Шей.*

Оженився собі якийсь сирота, мав хатину и вдох живуть. Дивицца він, а ёго жінка усе гуляє! «Чому ти, жінко, не прядеш?» — «Та сёгодня, чоловіче, Сави» — або Варвари, або якого иншого видума празника, сидячи гола на печі, а все таки не пряде. От и хвалицца чоловік сусідові, а той и одказує. «Постій», каже, «я її переkreщу!» та так, як уже стемніло, убрався, у одну руку нагая, та й приходить туди в хату. «Добривечір», каже, «люде добрі!» — «Здорові були!», каже чоловік; «проходьте», каже, «дядьку, та сідайте!»—«Ні, чадо», каже, «я прийшов синтацьця, чом ви сёгодня нічого не робите?» А жінка як була голенька, так з печі и зскочила. «А як же», січе, «робить, коли моя баба казала, щоб у свято нічого не робила?... а сёгодня якогось св. мученика!» — «То оце ти, небого», каже той, «домучилась так, що у тебе на хребті й сорочки нема?... Е, треба ж тебе перехрестить!»—и як почне її хвоїть, примовляючи: «Було не савити и д.», поки та,—що, мов, до суду и до гробу не буду празникувати. «Добре», каже той, пускаючи, «гляди! я», каже, «ще прийду, дохрестить, як що не поможе!» Де не поможе: помогло мов рукою зняло! *К., Кан.*

Добулась, мов сова на току. *Пир.*

Така в мене голова, як запаска стала (синя). *Пир.*

4010. Шумить-шумить березина, свербить-свербить середина. *Ст. Зб.*

Сповідали Иллюху від п'ят до уха. *Х. Зб.*

Дали ёму помосковськи, аж ся лоб закурів. *Ил.*

Так ёго чинить! *Пир.*

Дали ёму доброї чиньби. *Ном.*

Прочухана дали. *Зв.*

Списав спину, що и курці нігде ключуть. *О.*

Змірив го від ніг до голови. *Ил.*

Обідрав (1), як Сидорову козу. *Пр.*—
Набився, як Сидорової кози. *У.*

(1) Облупив. *Зв.*; Надув. *Коз.*

Облупив, як кат Микиту. *Л., Р. 4020.* На всі боки випоров. *Л., Пир.*
Знівечив чоловіка (одкатував, погано вилаяв). *Л., Пир.*

Попінив чоловіка. *Ном.*

Бив-бив, та ще й друк кинув. *О.* —
Бив-бив кнем, та й кий кинув. *Коз.*
Оце наївся меду! *Бр.*

Почухався він добре. *Проск.*

Випив (1) дві неповних. *Об.* — ... а третій недолитий. *К.* — Буде тобі два неповних (невдача). *Сос.* — Почув два неповних. *Ст. Зб.*

(1) Дали. *К.*

Як притягли до хверта, то знав кузькину матір. *Лист. (II, 246).*

Здобувся добре, сіромаха (або: Добувсь, сердега). *Гам.*

Шкіру з него здер. *Ил.*

4030. Били, як котя. *Лів.*

Заколупив живота не помялу. *Ст.*

Зб.

Зогнали трохи серце. *Чор. Рад. (74).*
Оскому зогнав. *Зв., Пир., Л.*

Хоч уже й заплатив, та уже и набився. *Кам., К.*

Оттаке - то на сім світі роблять людам люде. *Кобз. (76).*

З вас деруть ремінь, а з іх бувало й лій топили. *Кобз.*

Бодай мій ворог знав, що нині за день! *Ил.*

Напрасниця, обійди око! *Ст. Зб.*

Се вже напрасниця. *О.*

4040. Хіба тебе возом зачепили! *Ком., Ёвх.*

Б'ють (1) и плакати не дають. *Дуб., Л., Пир., О.*

(1) И деруть, и б'ють. *Рад.*

Поверх моеї праці та ще мене б'ють. *Бр.*

Б'ють нас, и наша правда. *Руд.*

Чи я ёму между переорав! *О.* — Между переорав. *Ст. Зб.*

Винуватий як Христос перед Жидами. *Пир., О.*

Видить Бог, чий козел, а чий баран. *Проск.*

Бачить Бог мою кривду. *Б., [Проск.].*

И горе мені, и добре мені — и б'ють мене, и правда моя. *Бр., У.*—И добре мені, и зле мені—и б'ють мене, и плакати не дають. *Проск.*

Накопився—як накупився. *Ст. Зб.*

4050. Без суда й права. *Л., В., [Ил., Пр., Кр., Ст. 36.]*.

Так собі: ні сіла, ні пала (нагально). *Пр.*

Без дання причини. *Л., Ст. 36.*—... обезчестив. *Ст. 36.*

Так як я вам винний. *Л., [Кр.]*.

Ні світила, ні кадила, як тебе смерть входила. *Проск.*

Ні сном, ні духом не винovat. *Л., Кр.*

И муха говоруха. *Ст. 36.* — ... об мені не буркне. *Пр. в Ст. 36.*

За наше жито (¹) та ще нас и бито (або: побито, набито). *Об., Руд., Ст. 36.*

(¹) сито. *Бер.*

З чужого похмілля голова болять. *Рад.*

Жінка сало гамнула, та на kota звернула. *Бр.*—Пропало, пропало—коти зішли сало! *Дуб.*

4060. Коваль зогрішив, а шевця пови-сил. *Ил.*

Баба (¹) винувата, що дівка черевата. *Проск., Дуб., Пир.*

(¹) Чим *С., Зв., Рад.*; Чи я з того. *Бер.*

Иногді б'ють Хому за Яремину вину. *Не.*

Хто пив, а мене волочат. *Проск.*

Який біс жениця, а нам коровай п'єскасть. *Ст. 36.*

Кому Варвари, а мені голову обірвали. *Проск.*

Чий обід, а старцям лихо (¹). *Проск., Пир.*

(¹) клопіт. *С.*

Хтось квасу наївся, а мене оскома на-пала. *Ил.*

Хто кислці поїв, а на кого оскома напала. *Зв., Л., Пир., О.*

Хто винovat, а на мені окошилось! *Збр. Лаз.*

4070. Сяниця шкоду робить, а журавель попадеця. *Рад.*

Горобці шкоду (¹) роблять, а сяниця в спаш упаде (²). *Бр.*

(¹) спили просо. *Проск., Кан., К. (²)* а сяницю запали. *Проск.*

Побить, то й абихто знайдеця, — от инше діло пожалувать! *Ном.*

Приглядь-голови не знайдеш, хіба про-бий-голову. *Пир.*

Кров—не водиця, розливати не годи-ця. *Руд.*

На похиле (¹) дерево и кози (²) ска-чуть (³). *Ск.*

(¹) плохее. *П. (²)* и жаби. *Кр.*; и че-репахи. *Читр. (³)* лазють.

На сухее дерево и огонь пада. *К., [З.]*.

Через низький тин усі собаки скачуть. *Черк., Черн.*

На лежачу березу кози скачуть. *К.*

Смирного й на тім світі б'ють. *Вех., Л.*

4080. Пішого сокола и ворони б'ють. *Пр. в Ст. 36.*

Песиголовець, людоді! *Л., Пир.*

Песиголовець — певно циклопський нащадок. Воно чоловік з одним оком и людей ість. Як пійма чоловіка, то за-пре в ліх и доти годує волоськими го-ріхами, що чикне мезиного палця на ліві руці, то вже й кров не йде од жиру: тоді ість. Там десь вони, ті Пе-сиголовиці, біля Криму, чи-що. *Ном.*

Ах ти людоді! *Кон.*

Живцем ість.

Піду, куди очі. *Л., Пир., Кон.*—Куди очі понесуть. *Ст. 36.*

Піду світ за очі. *Л. Пир.*—Припадає світ за очі йти. *Бр.* — Тра йти в світ за очі. *Ил.*—Йти світ за очима. *Проск.* Світ за очима поїду. *Ост.*

Або води завідаю, або петлі на шию. *Кон.*

Я таки нап'юсь на тебе холодної води (утоплюся на твою душу). *Коз., Сл.*

Поки й живіття мого—не забуду! *З., Пир.*

Побере їх хапко (чорт)! *Пир.*

4090. Сокира свого дорубаєця. *Л.*

В чіпці уродився, а на посторонку згине. *Ил.*

Прийдеця (¹) ниточка до клубочка! *Л.* — ... та не змотаєця.—Чекайно, че-кай! прийде нитка до клубочка, не вхи-труєся. *Пир.*

(¹) Постоїте, прийдеця. *Пир.*

Вовк ловить, та й вовка як піймають! *Л., [Проск., Сл.]*. — Ловив вовк ловку, поки й сам піймавсь. *Кан.* — Ловить вовк, ловить вовк, а як вовка піймають, то шкуру здирають. *К.*—Носив вовк ко-зу, аж и вовка понесли. *Кан.*

Повадиця вовк в кошару ходити, по-ки ні одної вівиці не буде (або: ходить, то й у хаті буде). *Пир.*

Піп людей хова—сховають и попа. *Л.* Повадиць решето гречку переводить (що на ёго гречку точать). *Рад.*

Поводиця кухоль по воду ходить, по-ки ёму ухо одломлять. *Лох.*

Оступляця цуцики в три ряди гуззи-ки. *Гл.*

Одізвуща вовкові коров'ячі (¹) слізки. *Проск.* — Побили вовка баранії слёзи. *Пр. в Ст. 36.*

(¹) Відольюця вовку овеці. *Павл.*

4100. Підеш ти туди (або: Будеш ти там), де великі вікна. *Бр.*

Та я піду перед великі вікна. («То наші так кажуть—на панів до Государа.») *Рад.*—Як мені тут нічого справи не видасте, так я піду перед великі вікна. *Бр.*
Воля Божа, а суд царів. (¹) *В., Лів.*

(¹) панський. *Рад.*; Гальченків. с. Кулаженці *Пир.* п. (В Кулаженцях був старий чоловік, Гальченко, и до ёго на розсудок ходили).

Тривай, це ёму рогом вилізе. *Павл.*—
Воно тобі рогом вийде. *Кон., Гр.*

Прийде и на пса колись зіма. *Ил.*
Прийде на ніго лиха година (підожди)! *Проск.*

Увірвця! *О.*—Урвецця (¹) нитка! *Кр.*

(¹) Підожди, урвецця и тобі. *Х., Рад.*

Боком вилізе. *Бр.*
Скоро іх Бог скарає на гладкій дорозі. *Проск.*

Нехай Госпідь скарає того, хто довів до того.

4110. Давно вже тебе чекає хвурдига. Вие, та на свою голову! *Рад., Пир.*
Нехай сей раз и так буде, ато все так буде. *Пир.*

И не роби, и не вий (нема чого)! *Бр.*
Хто такн, простий чоловік, даєцца в знаки! *Б.*

Пропало, як на собаці. *Л., Н.*
Зійде, як вода з гуски. *Ёвх.*
Присхне, як на собаці. *У., [Л., Пир. Гр.]*

Зносиш (¹), як батьківщину. *Бр., З.*

(¹) Понесе. *Кр.*

Тебе жаль, и на тебе жаль. *Рад., Л.*

4120. Дурна клятьба господаря шука. *О.*—
Дурна клятьба об стіну головою. *Кр.*

Жівоцька клятьба дурно йде—так як мимо сухе дерево вітер гуде. *Сос.*

Чи Бог дитина дурнів слухати. *Яц.*
Бог не дитина слухати дурного галатина. *Руд.*—Хіба Бог дитина, щоб послухав Галатина («галатин придуркуватий».) *Ёвх.*—Бог не (¹) дитина слухати (²) дурного Литвина. *Проск., Пир., [Л., Сос., Нов.]*

(¹) не мала. *К., Пир.* (²) не послухає.

Як би Бог слухав пастуха (¹), то б уся череда вигинула (²). *Бр.*

Пастух завжди лас: «а щоб тебе, а бодай тебе!»—(¹) чередника. *Зв.* (²) вгдихала. *Проск.*; увесь товар вигдихав. *Зв.*; то и єдної б товарини з поля не

пригнав. *Нов.*; давно б погинуло стадо. *Ст. Зб.*

Торік була пожежа, а й досі ше смалятина чуть. *Пир., Сков.*—... була погоряжа, ше й досі чути. *Бр.*

Укусивши, не залижеш (ик перепрошує). *Нос.*

Не мила та хворостина, що по очях біла. *Зал.*

Бог з вами (або: Бог из ним)! *Об.*
Извидить тобі Бог! *Бр., Зв., Кон.*—
Бог з вами! хай вам Бог звидить! *Кон. Л.*—Нехай тобі Бог звидить и збачить. *Л., [Зв., Рад., З., О., Бім.]*.—Звидить и заплатить. *Проск.*

4130. Нехай вас чапля розсудить! *Кр.*—
Нехай вам звидить чапля! *Ном.*

Бог з ним! на тім світі оддасть пирожками. *К.*

Як вислюк хвицкне, в поліцію не йти. *Бр.*

Накажи вас, Боже, хлібом та сіллю. *Кон.*

Як хто в тебе каменем, то ти в ёго хлібом. *Бр., [Ил.]*.—Хто до тебе з каменем, ти до ёго з калачем. *Лип.*—Я на ёго хлібом, а він на мене каменем. *Кан., К.*

Хто старе поминає, той щастя не має. *Б.*

Хто старе помъяне, тому роспідши палець та в око. *Нос.*

Що було, то ся минуло. *Збр. Шей.*

Велика хмара, та малий дощ. *Ёвх.*—
З великої хмари малий дощ буває. *Коз.*

Здибався хміль з цибулею; перше ся позневажили, потім ся повеличали. «Помагай Біг, гірка!»—«Бодай здоров, шадений!»—«Помагай Біг, смаковита!»—«Бодай здоров, веселій!» *Ил.*

4140. Чи будемо БИЩЦЯ, чи будемо мирицьця? *Збр. Лаз., [Збр. Шей.]*

Чи нам братицьця, чи щодня трапицьця. *Коз.*

Наскочила (¹) коса на камінь. *Пол., Лів., Сл.*—... та камінь не подаєцца. *Рад.*

(¹) Натрапила. *М.; Трапила. Сл., Ст. Зб., Збр. Шей;* Трахвила. *У., Проск.*

Наскочила кулага на врага. *Рад.*
Наскочив чорт на біса! *К., Л., Лох., Пр.*

Наскочив удовець на вдову. *Ёвх.*
Надбав свій свого. *Бр., Ил.*—Трахвив свій на свого. *Ил.*

Живуть (1), як кішка з собакою. *Лів.*
— Так любляця, як собака з кішкою.
Прав. Ниж. — Жиють з собою, як пес
з котом. *Ил.*

— Жие, як кіт з псом. *Проск.*

(1) Живе. *Коз., Хар. Зб.*

Не помиряця, як два коти над са-
лом. *Коз.* — Два коти в однім салі не по-
миряця. *Рад.*

Два коти в однім мішку (або: на од-
нім салі) не помиряця. *Прав. Ниж.,*
Пол., Лів., Ос. 14 (Вісті, 62). — Два
кота в єдином мішку не можуть з собою
жити (подлуг присловя людского). *Вел.*
II, 38).

4150. Собака собаки не мине. *Кр.*

Міль моля (1) гризе, коли нема що (2).
Бр.

(1) Миль муля. *А. Вил.* (2) не має що
істя.

Міль молю гризе, а молі чорт не бе-
ре (міль там найбільше, де є чортошо-
лох, та в сухе літо. *Рад.*). *Нос.* —
Мільга мільгу ість, а мільги й чорт не
азість. *Кр.*

Ість пес пса, коли нема барана. *Ил.,*
(Бр., Проск.). — ... коли ся істи хоче.

Трудна згода, де огонь и вода (або:
Олію з водою ніколи не погодиш).

Два когути, два дими, дві господні
ніколи не погодиця.

Очерет з лозою не помиряця: хоч
вітру нема, все лаюця. *Б.*

Окунь з раком не помиряця. *К.*

Як пороса з вовком (погодились). *Кл.*

Дітей не христять. *Лів.* — Хоч и по-
лаємось, нам з тобою дітей не христять.
Коз.

4160. Поборовся б як би малось сили.
Кобз. (44).

А нуте, нуте — хто кому накруте! *Гр.*

Дай, Боже, вам побитись, а нам поди-
вितись. *Збр. Шей.*

Хто кого нагнє, той того набъє! *О.*

Нехай дурні б'юця, нехай розумні-
шають. *Л., Б.*

Най б'юця, коли міцні голови ма-
ють! *Збр. Шей.*

Де два б'юця (1), третій не мішайсь (2).
Рад., Дох., Б. Павл., (Бр., Проск.,
Бер.).

(1) сvariцца. *Кам., Ёвх.* (2) не мі-
шаецця. *Зв., З., Б.;* за калитку бе-
реця. *Ил.;* третєму по носі дають.
Яц., Кам., Ёвх.

Много зла коли на єдного два. *Ил.*

Роздрочились, мов бугаї. *Чор. Рад.*
(68).

Отто гримзуця! й хвостів не зостанец-
ця (се б то, одна 'дну ззідять — й хво-
сті пойдять). *Ном.*

4170. Борецця, як рябець. *Зап. (I,*
147), Кон.

Оця — як браця, як борация. *К.*

А вони добром б'юця.

Пнеця, як жаба на купу. *Зап. (I, 147).*
Добре єго приняв, що аж носом за-
поров землю. *Проск.*

Носа (1) вкрутити. *Гат.*

(1) У д. Гатпука *ніса* — певно, помилка.

Носа втерти. *Гат.* — Ох, и єму ко-
лись втруть носа! *Кулж.* — Тривай, я
втру єму носа! *Павл.* — А що втерли
носа? *Прав. Ниж., Лів.*

Цибульки б під ніс дати. *Гат*

Вкрутили (1) хвоста. *Пир., Гр.*

Вкрутили. *Х.; А.* вже підоткнули. *Бр.*

Цибулку дати під ніс. *Павл.*

Задав пинхву — нехай чха. *Л., Пр.* —
Пинхву дав. *Кв.* — Задав пинхви.

4180. Завдати гарту. *Гат.*

Нагнав духу (страху) *К.*

Дали єму духу (пропудили добре). *Пир.*

Зогнав на слизьке. *Л.*

Притяли єму крила. *Ил.*

Задав бобу. *Бр., О.*

Дав єму бобу залізного ззісти.

З грязю змішав. *Нов., Ст. Зб.*

Гуру узяти. *Гат.*

Пропаив ні за цапову душу. *Ном.*

4190. Наложив головою. *Пир.*

Нечистий єго узав (пропаде чоловік:
утоне, абощо). *Кон.*

Там и чорту баран (кінець). *Х.*

Відданий хліб (добро за добро, зневага
за зневагу). *Бер.*

На одвороті гречка родить. *Кон.*

У кочерги два кінці: один по мені бу-
де ходить, другий по тобі (або: один на
тебе, а другий на мене). *Л., [Кон.].* —
У кия два конці: єдин буде по мні, а
другий по комусь иншому. *Ст. Зб.* — Пали-
ца два кінці має. *Проск.*

За писок в писок.

Не той (1) козак (2) що поборов, а той
(3), що вивернувся. *Прав. Ниж., Пол.,*
Лів., Ёвх. — Той старший, хто на грудях
посидить, а найпаче, хто вивернеця зи-
споду. *Ст. Зб.*

(1) и (2) то. *Л., Пир.* (3) дужчий. *Ст. Зб.*

Не то молодець, що за водою пливе,
а то молодець, що проти води. *Кон.*

Щирий козак заду не нападаецця.
Кулж.

4200. Лежачаго не б'ють. *Г., П., Лів.* — «Лежачого не б'ють.» — «Ледачого то й бити!» *Ном.*

Таки тавсь, таки тавсь, а все ёму не подавсь. *Збр. Лаз.*

Хоч пика в крові, та наша взяла. *Бор., Ёвх.* — ... наше взяло. *Лаз.*

Ваші и батьки було б'юцця-б'юцця — та й трохи оддишуть. *Пир.*

Ось я вам напишу помирну! *Ном.*

На ВОЙНУ йдучи по чужу голову, й свою неси. *Ст. Зб.*

Військо иде, як мак цвіте. *Ёвх.*

Лучий дома горох, капуста, як на войні курка глушта. *Ил.*

Хто не має зброї, най не йде в бої.

Куля не галушка — її не проковтнеш. *Бр. Пир.*

4210. За честь голова гине. *Не.*

Шляхтич за гонор уха рішися.

«Йдіть скоріше—ваших б'ють!» — «То не наші, то Ничипоренкови». *О. Білз.*

То ж то їх полегло! *Пр. в Ст. Зб.*

НЕ СТРАШНО ні тучі, ні грому. *Л., Пир., Кр.*

Як не дасть Бог смерті, то чорти не візьмуть. *Бр., [Кр.].*

Оце ж бояцця! де страх, там и Бог. *Нем., Бр.*

Се ёму (або: Він мені) и за ухом не свербить. *Л.*

И ухом не веде! *Пир.* — Ухом веде. *Ст. Зб.*

И в ус не дме! *Нос.*

4220. И усом не моргне. *Пр., Лох., О.* Боїцця, як вовк кози. *Слуц.*

Не чує полуску (не боїцця нічого). *Ст. Зб.*

Хоч ся переволоче, та не утече. *Ил.*

Поти старець плохий ⁽¹⁾, поки собаки не оступлять. *Рад., Пр.* — ... а як собаки оступлять, то тоді й кня найде ⁽²⁾. *Рад.*—Доти старець плохи, поки собаки не обступлять — тоді ярміс найде и палкою обгонаєцця. *Коз.*

⁽¹⁾ рохман. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ то він и оголицця. *Бр.*

Коли сова з'яструбіє, то више сокола літає. *Ил.*

Єдин кіт стада мшій не боїцця. *Ил.*

Вовк не такий лихий ⁽¹⁾, як страшний. *Кан., К.*

⁽¹⁾ недобрий. *Бер.*

Ведмідь ⁽¹⁾ який ⁽²⁾, а й то кільце в губу ⁽³⁾ вправляють. *Л.*—Ведмідь здоровий, та кільце в носі. *У., Сл., Лаз.*

⁽¹⁾ Медвідь. *Рад., Н., О.* ⁽²⁾ дужчий. *Кр.*; який дужий. *Рад.* ⁽³⁾ кільце. *Кон.*

Страшен рак, та гдесь ⁽¹⁾ инде очі. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ та в с...і. *Новз.*; та в г...і. *Л.*

4230. Страшен и вовк, та на ліс дивицця. *Ш.*

Вовка ⁽¹⁾ бояцця, в ⁽²⁾ ліс не ходить ⁽³⁾. *Б., [Н., О., Новз.]*—Боявшися вовка, в лісі не бувають. *Ст. Зб.*—...та уже в ліс не йти. *К., [Б.].*

⁽¹⁾ Як вовка. *Л., Пир., Пр.; Кр.*; Коли вовка. *Кон.*; Хіба вовка. *Зв.*; Чи вовка. *Рад.* ⁽²⁾ и; так й; так и; то й; та ⁽³⁾ не йти, и без грибів бути. *Проск.*

Боятися попа, та в вівтарь не йти.

Не ⁽²⁾ такий чорт страшний, як ёго маляють ⁽²⁾. *П., Лів., Сл.*

⁽¹⁾ Чи то. *Проск.* ⁽²⁾ як намалёваний. *Кр.*

Який ти мені в вічію дрібний! *Ном.*

Виля острі, а єден кінець мають. *Проск.*

Не такі сосни ми рубали (не таких бороли). *Кан., К.*

Не в такому наварювали, та видали. *Лів.*

Не страши kota салом! *Ст. Зб.*

Ми сами з усамм. *Пр., Лох.* — ... тільки ніс не обріс. *Бр., Зв.*

4240. Не бий мене в ніс, бо я сам біс. *Не.*

Ні кришечки, ні капельки (не боюсь). *Кон.*

Сирий не покуриш (се б то тютюн; кажуть про завзятих, лег и д.). *Л., Пир., Н., Кон., Кр.* — ... а варений не одуриш. *Л.*

Не дамся у кашу наплювати. *Бр.* — Не дав у кашу наплювать. *Гат.*

Не дам з себе насміятися! *Пир., Павл.*—...ля (глянь?), який дурень, а й той буде сміятися. *Бр.*

Не вдаримо тваррю в грязь. *Гол.*

Бачили ми таких! *Кан., К.*

Кусила така! *Пир., Х., [Л., Ст. Зб.].* Іду, іду не свищу, а наїду—не спушу. *Зв.*—Я іду не свищу, а хто займе — не спушу. *Коз.*

Стій — погоди, чекай — не втікай! *Проск.*

4250. Ой ти шука бистра, берм окуня з хвоста! *Новз.*

Хоч одвірки виймем, а з хати вийдем. *Б.*

Якого врага бояцьця! *Л., Рост.*

Де відвага, там щастя. *Г., П.*

Не закривай ока хоч перед ким. *Ст. Зб.*

Думка п'є воду, а відвага мед. *Проск.*

Одвага мед п'є. *Зв.* — ... и ⁽¹⁾ кайдани тре. *Не., [К.].* — ... мед-вино п'є, одвага и кандали б'є. *К.* — ... коли не мед п'є, то кайдани тре. *Не.* — Одвага кандали тре—де відвага, там щастя. *Ил.*

⁽¹⁾ або мед п'є, або. *Полт.*

Одвага або мед п'є, або сл'єзи лєв. *Зал.*

Одважилася б на три дні пекла! *Пир.*

Смілий батька у лоб б'є. *Ст. Зб.*

4260. Як в ліс не йти, то й вовка не бояцьця. *К., Б.*

Та вже ж, гарбуз капелюху не зверне! *Кор.*

Нуте, браття, або добути, або дома не бути. *Зал. (II, 137).* — Або добути ⁽¹⁾, або дома не бути. *Кан., К., Рад.*

⁽¹⁾ здобути. *С., Дуб., Ёвх.*

Або рибку ззісти, або на дно сісти. *Рад., Збр. Лаз.*

Або ⁽¹⁾ полковник, або ⁽²⁾ покойник. *Прав. Ниж., В., Лів.*

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ хоч. *Пр., Кр.*

Або ⁽¹⁾ пан, або ⁽²⁾ пропав. *Об.*

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ хоч. *Бр., К., Пр., Кр.*

Або будемо на Русі, або пропадемо усї. *Кул.*

Або зелене жати, або нічого не мати. *Ил.*

Раз мати родила ⁽¹⁾, раз и умірати ⁽²⁾. *Бр., К., Бер., О., Л., Кр.* — Чи ввреш, чи повиснеш—раз мати вродила. *Гайдамацька пісня.*

⁽¹⁾ породила. *Зв., Пр.* ⁽²⁾ гинути треба. *Г.*

Коли вмірати, то день терять. *Пол., Лів.* — Коли вмірати, то умірати—то все треба день стирати (стеряти). *Бр., [Л.].*

4270. Ідної смерті не минеш, другої не буде (гайдамацька). *Ёвх.*

Більше разу не ввреш. *Пр.*

Або зиск, або страта. *Бр., Дуб., К.*

Або виграв, або програв. *Проск.*

Куць ⁽¹⁾ виграв, куць ⁽²⁾ програв. *Лів.* — Куць дав, куць узяв. *Зв.*

⁽¹⁾ Хіть. *Прав.;* Пусть. *Рад.* ⁽²⁾ хіть, пусть.

Та нуте! напусти, Боже, смілость! *З., Кр.*

Раз козі смерть! *Бер., О.*

Сім бід — один одвіт. *Пир., [Проск., У., О.].*

Щастя, що Бог дасть. *Пол.*

Спиток ⁽¹⁾ не вбиток. *Гл.* — ... спрос не біда. *Кр.* — Спрос не біда. *Пр., Кон.*

⁽¹⁾ Попиток. *Збр. Лаз.*

4280. Знайшов не знайшов, а помацати можна. *Пер.*

Піймав не піймав, а погнацьця ⁽¹⁾ можна. *Зв., Рад., Пир., Рад.*

⁽¹⁾ а погнатись. *Бер.;* а побігти. *Л., Ёвх.*

Утік не втік, а побігти ⁽¹⁾ можна ⁽²⁾. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

⁽¹⁾ а потюпати. *Х. Зб.* ⁽²⁾ вільно. *Зв.;* не скільки побігти. *Кон.*

Купив не кунив ⁽¹⁾, а поторговацьця ⁽²⁾ можна. *Л., Пир., О.*

⁽¹⁾ Купить не купить. *К., Б.* ⁽²⁾ а поторговати. *Бер.*

Чого ⁽¹⁾ Бог не дасть, того и коваль не викує ⁽²⁾. *Ил.*

⁽¹⁾ Кому. *Войц.* ⁽²⁾ не накує. *ід.;* не укуче. *Ил.*

Лучче від разу ковтун з голови збути. *Ил.*

Що буде, те й буде. *Рад., Л., Х.*

Що було, то ⁽¹⁾ бачили, а що буде, то побачим ⁽²⁾. *Лів., [Ст. Зб.].* — ... буде—побачимо. *Пир., Кр., [Кор.].* — ... що буде, побачимо,—а буде те, що Бог дасть. *Пир.*

⁽¹⁾ то сьмо. *Проск.* ⁽²⁾ зобачим.

Що буде, то буде, а буде те, що Біг дасть. *Кор., [Н., Пр.].* — Так буде, як буде—так буде, як Бог дасть. *Бер., Л.* — Так буде, як Бог дасть. *Проск., Л.*

Що буде, то буде, а голови не зірвуть. *Ёвх.*

4290. Чи раз, чи два—ідна біда. *Бал.* Хоч гріх, хоч два, жінці чоловіка бити—нехай Бог простить. *Збр. Лаз.*

Раз у рік Великдень. *Руд.*

Один тому час, що батько ⁽¹⁾ у плахті. *Кр.* — ... а мати щодня, та й дива нема. *Пир., [Зал.].*

⁽¹⁾ Катря. *Б.;* мати. *Пир., [Павл.];* сваха. *Не.;* невістка

Пустив на отчай Божий. *Ном.*

Раз не гаразд, в другий раз лучче. *Ном.*

Не бійся, та СТЕРЕЖИСЯ. *Ст. Зб.* Береженого ⁽¹⁾ и Бог береже. *Лів.* — ... а козака шабля стереже. *Лаз.* — ... береже, а небереженого и чорт не стереже. *К.*

⁽¹⁾ Стереженого. *Прав., Ст. Зб.*

Бережись, як огню! *Кр., Л.*

Бережи уха. *Л.* — ... щоб не вкусила муха. *Пир.* — ... бо вкусить муха. *Б.*

4300. Не клади в огонь палця. *К., Кон.*
 Не клади сіна подля огню. *Ст. 3б.*
 З огнем не жартуй, бо то жижа. *Ном.*
 — Не играй з огнем, бо опалився. *Ст. 3б.*
 Не ⁽¹⁾ подвлющя в зуби. *Пир.* — В
 зуби не заглядують. *Рад.*

⁽¹⁾ И чорти не. *Х.*

Не громадь, дудку, сіна, бо загрузнеш
 по коліна. *Ил.*

Оглядайся на задні колеса. *Бр., К.,
 Кон., Л.*

Ой не гони, угонщику! а хоч гони, то
 з оглядом. *Н.*

Василю, не бери на смлу. *Ст. 3б.*

Не вірь собаці; бо ⁽¹⁾ укусять. *К.*

⁽¹⁾ псові, бо тя. *Ил.*

Не вірь, то ⁽¹⁾ звір, хоч не вкусять,
 то зляка ⁽²⁾. *Л.* — ... звір: вкусять.
Проск.

⁽¹⁾ бо то. *К., Рад., Пир.* ⁽²⁾ злякас.
Зв., К., Рад., Пир., Ир., Н., Коз.

4310. Не визивай вовка з лісу. *Збр. Даз.*
 Як є голова, то й носи здоров. *Гат.*
 Нажився на світі! мабуть, болить у
 єго голова. *Х. 3б.*

И смілого пси кусають. *Ил.*

И небдья вовки ідять. *К., Ёвх.*

Удалий, як проданий (або: забитий).
Нос.

Чоловік поліз до Орловки, та й рі-
 шився своєї головки. *Новг.*

Од того й село прозване Орловкою.
 Було в Черниг. Губ. Від. 1854, здаеця,
 року.

Можна, та осторожно. *Кулж.*

Потилицю нагрієш. *Рад.* — Карка вло-
 миш (впадеш). *Бер.* — ... вловиш. *К.*

Политиш, як м'яч. *Л., Пир.*

4320. Лузан візьме. *Кл.*

Згинеш, як руда миш. *Проск.* — Змер-
 знеш, як руда миша. *Бр.* — Розийдетесь,
 як руді миші. *Пир.*

Там єму жаба и цицьки дасть. *Об.*

Там єму й капут. *Бр., З., Лох., Л.,
 Пр.*

Там єму й лоск. *Кр.*

Пропадеши ні за копійку. *Л., Пр., Лох.,
 Кр.*

СТРАШЕ—ПЕРЕПОЛОШЕ! *К., Л.*

Не міхом полохає. *Ст. 3б.*

То не з Грицем справа. *Ил.*

Тут не ладаном пахне. *Бер.*

4330. Се ⁽¹⁾ не переливки! *Л., О.*

⁽¹⁾ Є, бачу! *Пир.*; Є, бачу! се вже.
Л., Пр.; А вже ж. *Бр., Л.*; Побачив,
 що. *Кон., Л.*

Постеріг ⁽¹⁾ лопатки в горосі. *Л.,
 [Бр., Рад., Б].*

⁽¹⁾ Пізнав. *Проск.*; Ти в мене взнаш,
 або—я тобі покажу. *Б.*; Знатимеш. *Л.,
 Пр.*

Побачив Савчин дєготь. *Л.* — Будемо и
 ми знати, по чім Савчин дєготь продаец-
 ца. *С.*

Догадавсь, та й варенички ⁽¹⁾ в шапку.
Коз.

⁽¹⁾ та пироги. *Бер., Пир.*

Сміливий, як Жид. *Не.*

Смілий, як за плотом. *Г., Пол.*

Аж єму в литках застигло (або: По-
 стигло му в п'ятах). *Ил.* — У п'ятах по-
 стиває. *Ст. 3б.*

Почув короля в жилі (притих з чере-
 ляку). *Руд.*

Де й ділась ведмежа натура! *Кобз.*

Показався, та й сховався. *Ст. 3б.*

4340. Чого б ти з ляку не сказав! *Лів.*
 У страху великі очі. *Прав. Ниж., Лів.,
 Сл., Ст. 3б.* — У страху очі по яблуку.
Нос.

З переляку очкур луснув. *Ст. 3б.*

У єго тенькає (серце). *Пир.*

Холоне серце. *Павл.* — ... у серці.
Гат.

Душа вь п'ятки зховалась. *Кулж.*

Таки є той біс, що й мене боїцца.
Л., Пир., Пр.

Куме! солома суне! *Гр.*

Показалась за сім вовків кониця сіна.
Сл.

Крий порога тривога, коло вікон за-
 лога. *Кон.*

4350. Дамгарі б'ють (страх забірає).
Павл.

Ставився, як лев, а згинув, як муха.
Ил.

Дома лев, а на війні тхірь. *Ил.*

Не той Лях в полі, який в коморі.
Гат.

У лісі вовки виють, а на печі страш-
 но. *П., Лів.*

Жінка Ивася боялася, під припечок
 сховалась. *Ил.*

Ну їйбогу ж, поза кушем щось ше-
 леть, шелеть! *Кр.*

⁽¹⁾ Не няли віри, що бачив сто вов-
 ків, так зменшував-зменшував, а да-
 лі ото й каже — чув, мов, що щось
 шелеснуло.

Що один, то один, а що два, то два:
 два завше не один. *Бр.*

Казав Жид, надівши яломок собі на
 болюно — побачив пенька біля дороги и
 думав, що розбійник...

Ёсь смілий: на лежачу береазу в сам верх зіз. *Нов.* — Сміливий Ёсь: крізь засувку гучжа (цькуе). *Ёвх.*

«Куди ідеш, Жидку?» — «На войну!» — «Чого ж так не рано?» — «Може, ще хоч одного убью.» — «А як тебе хто вб'є?» — «Хіба я ёму що винен!» *Зв., Рад., [Бр.]*

4360. «Де ви мого батька піймали?» — «У коморі!» — «Е, у коморі! ви ёго у степ пустіть, та й піймате!» *Павл.* — «Твого батька в коморі піймали!» — «Еге, трясця матері твоїй! випусти та й піймай!» *Зв., [Б.]*. — Пустити, бату, на поле! *Рад.* — «Цигане, твого сина в коморі піймали!» — «Е, в коморі!... Як би то в полі, та на добрім коні—то б то ёму було стидно!» *Кор.*

«Тату, я зловив Татарина!» — «То веди го сюда.» — «Не велецца бо!» — «То держи го.» — «Не держися бо!» — «То пусти го.» — «Не пускаецца бо!» *Ил.*

Ви утрох, та злякались вовка, а ми усіми, та тікали від сови. *Ёвх.*

Тром, та кози бояться. *Ст. Зб.*

Не бійсь, коли я смілий (як нічого гаразд и бояться). *Нов.*

Що два, то два! хоч коня одняли, та воза не дали! (гайдамаки одняли, а вони ще й хваляцца). *Рад.*

Молодець проти овець, а против баранів и сам баран. *Кох.*

Хто з ляку вмірає, по тім ⁽¹⁾ свині дзвонять ⁽²⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ Хто від страху умер, тому. *Г.* ⁽²⁾ по-тім дзвонять. *Ном.*

Духу бояцца. *Ск.*

Як огню стережецца. *П., Прав. Ниж., Лів.*

4370. Жахаецца, як зб сну. *О.*

Оце жахаецца, як Жид Христа. *Зв., Пр.*

Боїцца, як чорт свяченої води. *Дуб.*

Він так боїцца, як заяць бубна. *Проск.*

Не видала сова сокола, як уздріла, аж уміла. *Ил., [Войн.]*

Хвіст підігнув. *Ёвх.* — А, вже підгнув хвіст! *Зв., Дуб., О., Гр.*

Трусниця, як Жид над грішми ⁽¹⁾. *Кон.*

⁽¹⁾ на ярморці. *Кулж.;* на г...і. *Хор., Б.*

Трусниця, як осичина. *К., Коз.*

З переляку душа аж опинилась. *Ном.*

У хвості була душа з страху и тогди. *Ст. Зб.*

4380. З переляку став такий, як крей-да. *Збр. Лаз.*

Побілів, як Пилат. *Збр. Лаз.*

Білий як стіна. *Ск.*

⁽¹⁾ Побілів. *Гр.*

Побіліла, як полотно. *Х.*

Побіліла, як хустка. *Бр.*

Білий (або: Побілів), як смерть. *Проск.*

Злякався—аж у п'яти закололо. *Ш.*

Аж у животі похолонуло. *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

Аж у душі похолонуло. *Л., Пр., О.*

Так як на мене жаром сипнуло. *Бр.* —

Наче жаром всипало. *Зв.*

4390. Аж подевняніла! *Бр.*

Як дерев'яна була. *Г. Бар.*

Аж сорочка пополотніла. *Л., Пир.* —

Так злякалась, що аж сорочка полотном стала. *Проск., К., Пр.*

Так я й отетеріла. *Г. Бар.*

Ні живий, ні мертвий. *Бр., Л., Сл.*

Боюсь я за тин вийти. *Г. Бар.*

И волос зав'язв. *Лів.* — Аж волос в'язнеть. *Ст. Зб.*

За плечей бере (страх, лихоманка).

Лів., Сл. — Узяло за плечей. *Х.*

Так аж снігом сипле за шкуру. *Коз.* —

За шкуру снігом мов сипнуло и волос шапку підсував. *Греб.*

Все може нагородитися: ині страх ніколи. *Ил.*

4400. Ляк сили додає, а переляк видіймає. *Ёвх.*

Добре того страшить, же ся боїть. *Ил.*

Коли страшиш, сам не бійся.

Більше страху, як ⁽¹⁾ переполоху. *Бр.*

⁽¹⁾ Страх більший від. *Ил.*

УТІК не слави, та пожитечен. *Ст. Зб.*

Як втік—як десяти побив.

Дивіцца ж, брацца, як я буду тікати, то й ви за мною. *О. Білз.*

Дай, Боже, ноги! *В., Пол., Лів., Сл.*

— Давай, Біг, ноги! *Н.* —... та й нагам лихо! *Кон.*

А ну ноги на плечі! *Л., О., Кр.* —...

та й чухрай! *Пр.* —... та навд'єри. *Ш.*

А нуте ноги!.. та не лускайте! *Пр.*

4410. Ага, до ясу! *К., Пир.* — А що, до ясу утікати! *К.* — Дав доясу. *Ном.*

Дати лиги. *Кон.*

Дзусана дати.

Драла (або: Дмухача, Драпака, Дріпка) дати. *Гат.* — Дмухнути драла. — Дре-менув. *Пир.*

Спину показали. *Т.*

Пішли наші навітакача. *Проск.*
 Вирвався, як заєць з конопель. *Г., П.*
 О то драпонує! аж потялиця лиска.
Зв.
 П'ятами наживав, аж залопотіло. *К.*

Тільки чуприна маєрить. *Ліз.*
 4420. Курить, як чорт од какаріку.
Не.
 Покривсь. *Пир.*
 Куди видно (втікає)! *Гр.*

Добрий 4423—4464. — Прозьба 4465—4613. — Дарований 4614—4641. — Старець 4642—4666. — Скупий 4667—4802. — Завидно 4803—4859. — Добра надія 4860—4903. — Спромігсь 4904—4912. — Підняв уті 4913—4931. — Про мене 4932—5007. — Хочу 5008—5074. — Не люблю 5075—5153. — Дуриця 5154—5560. — Який швидкий 5561—5606. Дурна надія 5607—5682.

ДОБРОМУ всюди добре. *Л., Проск.*
 Будь людям добрим угоден, будеш и Богу надобен. *Ст. Зб.*
 Будь лагодним, будеш и Богу угодним.
 Кинь хліб назад себе ⁽¹⁾, а він стане наперед тебе ⁽²⁾. *Рад.* — ... за собою, прийде перед тобою. *К.*

⁽¹⁾ назад. *Бр., Пир., О.* ⁽²⁾ наперед.
 Дуброму добре буде. *Дуб.*
 «Чесному всюди честь.» — «Хоч и під лавкою.» *Руд.*

Хто шануєця, и люде того шанувать будуть. *Ст. Зб.*

4430. Доброму чоловіку продовж, Боже, віку. *Ск.*

Доброму добра й пам'ять. *Не.*
 Добрость помниця, а злость и луччей. *Ст. Зб.*

Добре довго пам'ятаєця, а зле ще довше. *Проск., Ил.*

Золото и в попелі видно ⁽¹⁾. *Зв., Л., Лох.* — Золото и в болоті світиця. *Проск.*
 — Золото и в огню блищить. *Ис.*

⁽¹⁾ блищить. *О.*
 Хто чисте сумління має, той спокійне спать лягає. *Ил.*
⁽¹⁾ лігає. *П.*

Щирому и Бог помагає. *Нос.*
 Цнота й того гріє без кожуха у мороз. *Ст. Зб.*

На одні книзці, друковані 1594 р., написана (письмом XVII с.) приказка: *Liepsza spota wie złym kozuchu, niż niecnota w złotym łancuzku. М. Білз.*

Добре з добрим и в стовпа постоять. *Рад.*

Не жаль з доброго коня и впасти. *Руд.*
 4440. Покрасіти чоловік не покрасіє,

а подобріти, як схоче, подобріє. *Проск.*
 — Покрасіти не покрасіє, а подобріти подобріє. *Ил.*

Коли люде до тебе добрі, а ти будь ліпший. *Ст. Зб.*

Не чини лихого, не бійся нікого.
 Коли тебе шанують люде добрі, шануйся и сам. *Ст. Зб.* — Шануйся, коли а тебе шаную. *Бр.*

Мій добрую натуру, не приймеш карности на шкуру. *Ст. Зб.*

Лучче честь, ніж безчестя. *К., Пр.* — ... чесно, як безчесно. *Бр.*

Моя цнота лучче од твого, пане, злата. *Бр., Рад.* — ... лучче срібла-злата. *Евх.* — Цнота ліпшей од злата. *Ст. Зб.*

Лучче цнота в болоті, а як нецнота в золоті. *Ил.*

Батьком-матіррю не хвались, а хвалися честю. *Рад.*

Кого почитають, того й величають. *Бр., Зв., Рад.*

4450. Кому чість, тому хвала. *Ил.*
 Добре ⁽¹⁾ далеко чутно ⁽²⁾, а ледаче ⁽³⁾ ще далі. *П., Праг. Ниж., В.*

⁽¹⁾ Доброго. *Кр.* — ... чоловіка. *Бер.*
⁽²⁾ чуть. *Кр.*; чувати. *Бер.* ⁽³⁾ а ледачого.

Хороша чутка далеко чутна, а ногана ще дальше. *Черн., Ос. З. (VI, 28).* — Далекое йде хороша слава, а худая еще дальше. *В.*

На воротах слава не висить. *Бр.*

Що по тій чістї, як нічого істи. *Нос.*

На собі сам честь покладай. *Ст. Зб.*

Благий та Божий! *Пир., Павл.*

Догождає, як чирякові на роті. *Ил.*

Годить, як ⁽¹⁾ болящї. *Зв., Б.* — ...

як тій боляці лихий. *О.*—Я їй гожу, як сирота боляці. *Р.*

(¹) лихий. *Дуб., Бер., К.;* гіркий. *Рад., О.*

Добрее не надовго. *Л., Ст. 36.*

4460. Гріх и сказать (¹). *Пир.*

(¹) и говорить. *Кон.;* казать. *Пир.*

Таке добре, ино ёго до серця прикладай. *Ил.* — Таке, що хоч до ёго прикладай. *Пир.*

Як сім баб пошентало (¹). *Ст. 36.* [*Бр., О.*].

Добрий став.—(¹) до него промовило. *Ил.*

Дав би и сорочку з себе. *Бр.* — Оттання сорочку зніме, та оддасть. *Ном.*

Раз добром налите серце — ввік не прохолоне. *Кобз.*

ПРОЗЬБА мур пробивае. *П., Прав. Ниж.*—... стіну перебъе. *Ил.*

Прозьба містце має. *Л., Пир., Ст. 36.*

Чоловік не каменя (¹) хоче. *Зв.*

(¹) не каменю. *И.*

Серце не камінь: таки все одно на другого оглянеця. *Гат.*

Люде не Татаре, дадутъ кусок хліба. *Кан., К.*

4470. Як таки—християнство мати, та й хліба хуска не дати! *Збр. Лаз.*

До доброї криниці стежка утоптана. *Сл.*—... кіриниці стежка утоптана. *Г., П.*

Хто з язичком, той з пиріжком (хто уміе попросить). *Бер.*

Як тому не дати, хто вміе прохати! *Ст. 36.*

Прийдіте (¹) поклонімося. *Лів., Сл.*— Колись и до нас прийде — прийдіте поклонімося. *Ил.*

(¹) Придіте. *Кв. (I, 235).*

Прийде коза (¹) до воза, та й скаже (²) мекеке! *Прав. Ниж., Лів.*—... дай сина! *Ком.*—... нема сина! *У.* — Підождіть, прийде коза до воза сівця просить. *Кулж.* — Прийде коза до воза. *Бал., Прок., Л.*

(¹) Прийдуть кози. *Пир.* (²) и скажуть.

Притне носа и до нас. *Ст. 36., Л.*

Не зарікайся красть, а як Бог дасть (як хто скаже—не попрошу, мов). *Нос.*

Не плюй в колодязь (¹): пригодиця (²) води (³) напицьця (⁴). *Ск.*

(¹) в кіриницю. *У., Прок.;* в калюжу. *Коз., Ст. 36.;* в маленьку кринячку. *К.;* у лужу. *М.;* у воду. *Ил., Бр., Кан., Рад., Коз.;* Не брудь криниці. *Гат.* (²) згодиця. *Бр., Лів., Павл.;* прийдеця. *К.;* трапиця. *Кан., Коз., Ст. 36.;* до-

ведеця. *Рад.;* лужиця. *Ил.* (³)*в. Ил., Бр., Кан., Рад., Ст. 36., Павл.* (⁴) напицьця. *Бр., Ст. 36.;* напицьця. *Ил., Кан., Коз.;* бо прийдеця и тобі напицьця. *У.;* бо може коли прийдеця води напицьця. *Прок.;* бо схочеш водиці. *Гат.*

Не ясла до коней ходють, а коні до ясел. *Лів.*—Ясла (¹) до коней (²) не ходять. *Б., Коз., Кр.* — ... а (³) коні (⁴) до ясел (⁵). *Рад., Пр., Кон.*—Не йдуть ясли за волами, але воли за яслами. *Нос.*

(¹) яслі. *Кр.* (²) за волами. *Прок.;* за коровами. *Гр.* (³) але. *Ст. 36.* (⁴) а корови. *Гр.* (⁵) а воли за яслами. *Прок.* — Ся приказка вживаецця теж про дівчат и хлопців, що, мов, дівчата до хлопців не ходять. *М. Билз.*

4480. Корита не ходять до свиней, а свині до корит. *Гр.*

Дитина (¹) не плаче, мати (²) не чує (³). *З., Пир., Б., Кон.* — Як дити не плаче, у матері думки нема. *К.*

(¹) Дитя. *Коз., Кр.* (²) матка. *Рад.* (³) не знає. *Рад., О., Ст. 36.*

Хоць яка біда, кожух до громади не буде кричати. *Прок.*

Як у себе не має — у людей просить. *Пр. в Ст. 36.*

За що не хватись, все в люде покотись. *Бр., Кон.*

Світу запобігти (помочі од людей). *Бер., Пир.*

Из рук глядіти. *Кл.*

Запобігати ласки. *Бр., Пир.*

Ласка не коляска: сівши не поїдеш. *Ил.*

Як в людей буде, то и в нас буде. *Ст. 36.*

4490. З миру (¹) по нитці—голому сорочка. *Зв., Пр., Кр.*

(¹) хати. *Пир.*

Не до стида, як сорочки нема. *Б.*

Хто не бере, тому легше. *Ил.*

Проханий кусок горло дере. *Пир.* — Просений кусок горло дере, бо тягне ёго відбути. *Бр.*—Прохатни кусок в горлі як цолок. *Коз.*

Гіркий чужий хліб. *Зал.*

Стане кісткою в горлі. *Ск.*

Бог нам дав, и людам вділяймо! *Кл.*

Хто дає, той и має. *Бр.*

И над собакою повинно ласку мати. *Ш.* Добра воля стане за учинок. *Ил.*

4500. Хто дасть, той князь, хто не дасть, той грязь. *Не.*

Опукою в ноги. *Л., Пир.*

Не в службу, а в дружбу (як просять що подати, зробити). *Прав. Ниж., Лів.*

Глянь на Бога! *Бр., Л.*—На Бога дивіця. *Кон.*

Я вас прошу так як Бога! *Кон., Біл.*
Бога ради. *Пир., Кон.*

Рятуйте, хто в Бога вірує, рятуйте! *Об.*

И така, и сяка,—тільки дайте. *Пир.*

Я вас буду згадувать (так просять, або дякують). *Л., З., Пир., Кон.*

Встаючи и лягаючи буду згадувать. *Пир., [Кон.]*.—...дякувать (або: Бога за вас молити). *Ном.*

4510. Не впаля б руки, жеб що поміг. *Ст. Зб.*

Бог Тройцю любить. *Об.*—... а четверту Богородицю. *Коз.*—Бог любе Тройцю, а четверту Богородицю, а п'ятий Спас. *Євх.*

Просить чого третєго, найпаче ти бідниці третю чарку.

Без Тройці й дом не строїця. *Пир, О.*
Хоч півдулі, аби тільки під самую пилку. *Кобз.*

«Побачу», казав сліпий! *Зв., Пир., Кон.*—Казав сліпий—«побачимо». *Кр.*

Обіцянка цяцянка. *Проск.*—... а дурневі ⁽¹⁾ радість. *Рад., Пир., З., [С.]*.—Обіцянка, а не данка, дурному радість. *Ил.*

⁽¹⁾ а дурному вішная. *Черн.*

Обіцянка дурням радість. *Кр.*

Казав пан, кожух ⁽¹⁾ дам ⁽²⁾, та й слово єго тепле. *З., Л., Кон., [Пир., О.]*.—Обіцяв ⁽²⁾ пан кожуха, та слово єго ⁽⁴⁾ тепле ⁽⁵⁾. *У., Дуб., [Проск.]*.

⁽¹⁾ жупан. *Ис.* ⁽²⁾ куплю. *Рад.* ⁽³⁾ Обіцявсл. *Вас., К.*; Обіщав. *Ст. Зб.*

⁽⁴⁾ хоць кожуха нема, коли слово. *Бр.*

⁽⁵⁾ гріє. *Вас., К.*

По обіцянку треба швидкого коня. *Ил.*—По обіцянку на скорій клячі поспішайся. *Ст. Зб.*

Обіцянням не радуїся.

4520. Хто рад обіцяти, той не має охоти дати. *Бр.*

Хто багато обіцяє, той рідко слова дотримає. *Ил.*

Жди, татку, до лятку (квітка обітницям). *Ст. Зб.*—Чекай, татко, до лятка. *Нос.*

Казала та не зав'язала. *Лів.*—Обіцяла та не зав'язала. *Бр.*

Буде сім п'ятниць на одну неділю! *Кан., К.*

Як хто обіцяє, а уже колись не держав слова.

Казаному кінця нема. *Кон.*

Золоті гори обіцяє. *Ил.*

Коли хочеш милостину дарити, так

обійди трейчи кругом церкви: коли свого не побачиш, тоді в чужому дай. *Бат.*

Куди наше не йшло! *Дуб., О.*

Куди кинь, то голим на плечі. *Ст. Зб.*—Куди кинь, туди кинь, то все голим на п'яты. *Ил.*—Голому на плечі. *Сос.*

4530. На, рудий, паски, щоб и ти святки знав. *Р.*—На, паски, щоб и ти знав, що сєгодня Великдень (хто дасть яку пустош ще й доладу). *Кох., [Кан., К., Гр.]*.

На, та знай мою добрість. *Ск.*—... ласку. *Бр.*—На—знай наших! *Мв.*

Нехай и коза знає, коли світає. *Ил.*

Хоч з перцем, та з щирим серцем. *К.*
Се вам не в жадібку. *Коз.*

Не так, як хотя,—так, як мога. *Ст. Зб.*

Из малого монастиря мала й милостина. *Рад., З., Кр.*

Який монастирь, така милостина. *Кан., К.*—Для малого монастиря мала й милостина. *Б.*

Щоб себе не огулить и тебе не обділить. *Л.*

Діли та себе на огули. *Рад.*

4540. Як міг, так допоміг. *Бр.*

Приймай малее за велике. *Ст. Зб.*

Бог дасть. *Об.*—Най Бог дасть. *Бр.*

Сам Бог бачить, що нема де взяти. *Бр.*

Само ся дає, коли в. *Ил.*

Не штука дати, коли є звітки брати. *Бр.*

Дай, голоде, хліба (важе бідний, як у єго чого просять)! *Руд.*

Позич, голий ⁽¹⁾, сорочки! *Б., Р.*

⁽¹⁾ у голого. *Рад.*

И собака чує, хто її годує. *Зв., З., Б.*

И пес пізнає чоловіка. *Ил.*

4550. Дар за дар, слово за слово. *Бр.*

Хліб за хліб людям отдавай. *Ст. Зб.*

Легко (єму) дихать! *Л., Пир., Кон.*

Нехай вам Бог нагородить и наповняє, чого ви в Бога жолаєте! *Бр.*—Хай вам Бог приповня! *Б., Кон., [Бер.]*.

Хай вас Господь подержить на сім світі! *Кон.*

Пошли ім, Боже, многа літ! *Кон.*—.. на світі пожить!

Дай, Боже, многа літ!

Спасибі Богу за допомогу. *Євх.*

Хай тобі Бог дає вік — и щасливий и добрий! *К.*

Нехай вам Бог дає щастя, здоров'я и вік. *Бр.*—... здоров'я й многі літа. *Дуб.*

4560. З рук наробитись, з ніг находитись, з очей наглядітись. *Ст. Зб.*

Щоб ти був багатий, як земля! *Бр.*

Бувай здорова, як риба, гожа, як вода, весела, як весна, робоча, як бджола, багата, як земля свята! *Ил.*

Година вам щаслива! щоб ви бачили сонце, світ и діти перед собою. *Бр.*

Щоб ти був здоровий, як вода!

Дай тобі, Боже, спішно й охотно робити; щоб твої думки були повні, як криниця водою; щоб твоя річ була тиха та багата, як нива колосом; пошли тобі, Мати Божа, на все гаразд! *Кох.*

Хай Бог дав на здоров'я! *Л., Кон.*

Дай, Боже, щоб и моїм дітям так! *Г. Бар.*

Дай, Боже, дітками радувацьця. *Кон.*

Дай тобі, Боже, и з роси и з води. *Бр.*

4570. Дай, Боже, разом двоє: щастя и здоров'я. *Праг. Ниж., В., Пол.*

Нехай вам Бог здоров'я прибавить в ручки, в ніжки и в животок трішки. *Кон.*

Боже вас благослови — и батькови, и материни молитви. *Пир., Б.*

Хай ваша душа буде між солодкими медами, перед пахучими ладаніями! *Не.*

Пошли ім Боже, чого вони в Бога бажують. *Л., [Кон.].*

Дай, Боже, тобі з неба, чого тобі треба! *Біл.*

Хай Мати Божа пошле ⁽¹⁾, чого в Бога просите! *Л., Кон.*

⁽¹⁾ Хай вам Бог дас, або—Дай вам те.

Пошли тобі, Боже, на сім світі панство, на тім світі вічнеє царство. *Зап. (Г., 146).*

Умій дати—умій и одходити.

Як був квас, то не було вас; а як настало квасило, то и вас розносило. *Бвх., [Рад.].*

4580. Так ви ж не виколядуєте (не вижанаючите)! *Кон.*

Без мене и дірочки малої нікому затулять.

И кури б загребли, если б не ратував. *Ст. Зб.*

Це б то, бачиш, лепта удовиці. *Кобз.*

Не дай ⁽¹⁾ и не лай. *Праг. Ниж., В.* — Дай не дай, а лаяти не лай. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Лучче не дай. *Бр.*

Дай не дай, а в зашиєк не пхай. *Коз.*

⁽¹⁾ шию. *Ст. Зб.*

Дав, не дав, а в груди не бий! *Бр.*

Дасть не дасть ⁽¹⁾, у голову не вдають. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Дать не дать. *Не.*

Лучче псу муха, як поза уха. *Ил.*

Хлібом кормлють ⁽¹⁾, а стеблом очі колють. *Х.*

⁽¹⁾ Ложкою годують. *Кр.*

4590. Сховай собі на подзвіння. *Бвх.*
Сховай собі та купиш скатирку руки вкрити.

Хай вам на полуду.

Щоб тобі така смерть (погане щось дав)! *Пр., Сос.*

Нехай вже сам себе поминає! *Кл.*

Поминай свого батька! *Ном.*

Нехай воно тобі нівцем перейдеця! *Збр. Лаз.*

Коли ⁽¹⁾ наше ⁽²⁾ не в лад, то ми ⁽³⁾ з своїм ⁽⁴⁾ назад. *П., Лів., Бвх.*

⁽¹⁾ Як. *Бр.* ⁽²⁾ мос. *Бр., Рад., Пир.* ⁽³⁾ л. ⁽⁴⁾ собі посунем и. *Зв., Дуб., З.*

Сам Бог людям не вгодить. *Лів.*—Господь не вгодить, не то щоб одно другому вгодило. *Бр.*

Живому чоловікові ніхто не вгодить ⁽¹⁾. *Проск., К.*

⁽¹⁾ не владать. *Черн.*

4600. Ще той не родився, щоб всім догодив людям. *Проск., [Шир., Пр].*—Той ище ся не родив, щоб усім догодив. *Бр.*

Один чоловік усему миру не вгодить. *Л., Пир., Гад.*

Не будь солодкий, бо розлижуть ⁽¹⁾; яє будь гіркий, бо розплюють ⁽²⁾. *Бр., Кан., К., Ж.* — Солодкого проглотять, гіркого проплюють. *К.* — Не будь ні гірок, ні солодок: будь гірок—проплюють, будь солодок — проглотять. *Кон., [К., Ст. Зб., Проск.].* — Не будь солодким, бо провлюють; не будь (гірким?), бо проплюють. *Кан., К.*—Як будеш гіркий, то росплюють, а як солодкий, то злижуть. *Бр.*

⁽¹⁾ проляжуть. *К., Пир.*; злижуть. *Бр., У.* ⁽²⁾ проплюють. *У., К., Пир.*: ... самий мірний будь. *Бр.*

Ні дяки ні ласки. *П., В., Пол.*

Не сподівайся ж дяки від ⁽¹⁾ прибудної псяки. *Гат.*

⁽¹⁾ Не жди дяки од. *Яц.*

Як напився, то до кірниці задом обернувся. *Ил.*

Нагрів в пазусі гадюку. *Проск.*—Вигрів гадюку за пазухою. *Дуб.*

Лихо давши, лихо й не давши: поїхав козак не подяковавши.

Лопата—заплата, а Бог—нагорода.

За твоє добро—кадук тобі в ребро! *Ил.*

4610. Бувай здоров, коли м' змолов. Ти мене визволь, а я тебе виучу (отак подяка!). *Не.*

Бі тут малий спасибіг. *Бр.* — Малий

з нього спасибі. *Ил.*—Малая спасибі. *Ст. 3б.*

Не вдячним горе! *Кл.*

ДАРОВАНОМУ один кінець. *Рад.*

Дарованим конем не їздити. *Бер.*—... не наїздилося. *Зв., К.*

Дарованому ⁽¹⁾ коневі ⁽²⁾ в зуби не дивляця ⁽³⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ Даремному. *Ст. 3б.; Дареному. С., Н.; Подареному. Пир.* ⁽²⁾ коневі. *П;* коню. *Лів.* ⁽³⁾ не заглядають. *Г.;* не заглядати. *П.;* не заглядай. *Проск., В., Пол.;* не дивися. *Прав. Ниж.;* не гляди. *Ст. 3б.;* не глядять. *О.;* не дивись. *Б.*

З чужої торби хліба не жалують. *Бр.*
Що Бог дасть ⁽¹⁾, то все в торбу. *Л.*
— Що не попало, то клади в мішок. *Гр.*

⁽¹⁾ дав. *Євх.;* Що не найдеш, мій небоже. *Коз.*

За перебір дасть Бог витрешки. *К.*—
За вибірки дасть Бог витрибки. *Б.*—... витришки.

4620. У чужому стаді не переберай. *Ст. 3б.*

До готового хліба знайдеця губа. *Ил.*

На готовий крам знайдеця пан. *Б.*

До готової колоди легко огонь прикладати. *З., Пир.*—... добре вогонь розкладати. *Бр., [Бер., Дуб.].*—... колоди огонь класти. *К.*—Добре то діло—до готової колоди вогонь прикладати. *Проск.*—Добре г лежачій колоді и огонь класти. *Рад.*—При готовій колоді не лінись огонь класти. *Ст. 3б.*

Не батько купив, не син їздить (чужою не жалує). *Пос.*

Подарунки ⁽¹⁾ за Дніпром ⁽¹⁾ без шпанів ходять ⁽³⁾. *Лів.*

«Колись не так мирно (людно) було, не так досадно, то й даровалося, и все,—а вже тепер!» *Бр.*—⁽¹⁾ Подарунко. *Прав. Ниж.;* Подарунок. *Л.;* Подаруй. *Нос.;* Дарунки. *Збр. Лаз.* ⁽²⁾ ». *Бр., Л.;* за Десною. *Кр;* на Луполові. *Нос.;* за Московью. *Збр. Лаз.* ⁽³⁾ ходять. *Прав. Ниж., Нос., Л.;* бігають. *Бр.*—*Луполов*—задніпрянська сторона Могилева од Чаусівської и Чернігівської брами, мення своє взяла од того, що живуть найбільш кожом'яки; *Подаруй* же—було прізвище одного міщанського роду в Могилеві. Один з сих Подарувів, превеликий п'яниця, обшарпаний, в канцуррі, швендає було по Луполову и канючить милостині.

Ті вже повмірали, що даром давали, давно їх нема. *Лів., Сл.*—Умер той, що даремне давав. *Проск.*

Минулася барма, що давали дарма. *Ст. 3б.*

Ми без грошей нікому не граєм. *Не.*

Хто на сопілку дав, той буде на ній грав; а хто не дав—не буде грав. *Ил.*

4630. Купи та й лупи. *Прав. Ниж., К., Пол., Лів.*—Хто купить, той лупить. *Г.*—Що купив, то й злупив. *П.*

Извик на дурницю. *Павл.*

Їму б усе дурничками. *Кулж.*—... дурнички. *Л.*—Хотіли б усе дурно. *Пир.*

На дурницю жити. *Гат.*

Всяк ласий на чужі ковбаси. *Євх.*

Продай за так гроші. *Пр., Кр., [Бр.].*
— Купи за так гроші. — За так грошей. *Хор., Л.*

Коли б, Боже, воювати, щоб шаблюки ⁽¹⁾ не виймати. *Гат.*

⁽¹⁾ Дай, Боже, воювати, та шабель. *Ст. 3б.*

А! спасибі в кишеню не ховають (або: не кладуть). *Бр.*

Де не дав гроша, так не пхай носа. *Ил.*

Вола дарують без ярма (кажуть, як подарують, та ще просять). *Зал.*

4640. Лучше даровати, ніж брати. *Ил.*
Дурний дає, а розумний бере. *Ил., [Нос.].*

В СТАРЦІВ наука есть: язика ся вчити. *Кл.*

Чорниш у комиш, білаш у кармаш. *Лист. (I, 287), Б.*—Білаш—иди в кармаш, а чорниш—біжи в комиш. *Сторож.*

Чи хархарить, чи хархасло? *Ном.*

З старчовідської мови: перше—ніби старці так кажуть про швенишники и про житник, а друге—«Чи світиця, чи погасло світло?» Сими словами иноді кепкують над поганими старцями, паткаючи на того старця, що, лежачи з своєю жінкою десь під містком, під час ярмарку, питав у людей: «чи хархарить, чи хархасло?»—чи є сонце, чи вже ніч.

В старецькім тілі та панська душа. *Сл.*

Торба мені жінка, кий у мене братом! *Краш.*

Не зарікайся бути в старцях. *Проск.*

Старець старцем, а повагу любить. *Ш.*
Розігралися сліпіи проти п'ятниці свя-тні (д. Ївхименко каже, що се про церкву П'ятницю Чернігівську. Коло тієї церкви місто, а ярмаркового часу круг неї увесь майдан—мов у казані). *Черн.*

4650. В старці пугою не вгнати, а з старців казачем не виманиш. *Кл., [Ст. 3б.].*

Сім раз на день кием бити (ледашо-старця, коли здоровий, а хліба просить). *Кл.*

Не бий старого, если не бере чужого. *Ст. 36.*

Старцю село не покутя. *Б.*

З лихого торбу, аби з носом (духому не даруй ніколи и торбу знімі). *Кан., К.*

Старця нагодуеш, а торби ёго ні. *Пир.*—Старецької сунки нігди не наповниш. *Ст. 36.*

Веди мене поводир, де пампушки печуть: там мене поцілюють и пампушками нагодують. *Черн. 1.*

Лучче би ся не раждати, ніж, родившися, світа не видати. *Кл.*

Сліпого Бог веде! *Коз., Кр.*

Сліпий лучче ⁽¹⁾ ходять, як повода-тирть водить. *У.*

⁽¹⁾ Сліпець сміліше. *Зв.*

4660. Сліпому нема гори: куди понав, туди й вали. *Кон.*

Сліпий лучче знає, як який повода-тер. *Бр.*

Не святий, а сліпий. *Кр.*

Сліпі ⁽¹⁾ не родяцца, а ⁽²⁾ робляцца. *С., Л., Кон.*—Каліка не родицца—робицца. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Каліки. *Бр., Бер., Рад., Пер.* ⁽²⁾ а сами. *Рад., Пер.*; тільки сами. *Бер.*; тільки. *Бр., 1 Бер.*; але. *Бр.*

Сліпець, на млинець! *Зв., Кр.*—...

«Не хочу.»—«На два!»—«Не бачу.»

—«На три!»—«В торбу ⁽¹⁾ при.» *Лів.*

—«Сліпець, ззіж млинець!»—«Не вмю.»

—«На два!»—«Не смію.»—«На три!»

—«У міх при.» *Л.*

⁽¹⁾ Сюди. *Сос.*

Так ёму Бог дав. *Л., Кон.*

Гріх сміяцьця: так ёму Бог дав. *Б.*

У СКУПОГО завжди ⁽¹⁾ по обіді. *Ном.*

⁽¹⁾ Завсіди. *Ил.*; завше. *Проск.*

У людей шаг скаче, а в скупого руб плаче. *Не.*

Скупий складає, а щедрий поживає. *Бр.*

4670. Скупий збірає, а чорт калятку шие. *Кан., К.*

Тогді скупя, коли на дні, а не звершечку. *Бр.*

Линивий двічі ходить ⁽¹⁾, скупий двічі ⁽²⁾ платить. *Пир.*

⁽¹⁾ два рази, робить, а. *Кон.* ⁽²⁾ два рази.

Скупий два рази тратить. *Ил.*—... а голодний буває. *М. Білз.*

Не жалій ухналя, бо підкову загубиш. *Ёвх., Пир.*

У скупощах не кохайся. *Кл.*

Щедрий—на батьківські гроші. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Він глухий, як скажеш *дай*; а як скажеш *на*, то й чує. *Ёвх.*—Не чує глухий, як скажеш *дай*, а як же *на*, то чує. *Ст. 36.*

Та він такий, що й над копійкою трусиця. *Ис.*

Глухому пісню співати. *Не.*

4680. Ніяким богом недоприсися. *Ном.*

Щедрий, як ⁽¹⁾ Грек. *З., Пр.*

⁽¹⁾ ніженський. *Кулж.*

Видно з низького тину, той щедрий. *Сл.*

В ёго посеред зими лёду не випросиш. *Л., Кр., Нов.*—Щедрий! зимою лёду ⁽¹⁾ не випросиш. *Бр., Зв.*—Щедрий! не випросиш и лёду. *Коз.*

⁽¹⁾ серед зими снігу. *Пир.*

Змилювався Біг над раком ⁽¹⁾, та в заду очі дав ⁽²⁾. *Рад.*—Змилювався ⁽³⁾, як Біг над раком. *Х.*

⁽¹⁾ на рака. *Ил.* ⁽²⁾ дав му в заду очі. *Ил.*; та дав ёму очі там, де не треба. *Ст. 36.*; ⁽³⁾ Розжаловався. *Павлв.*

Скорійш в курки молока випросиш. *Ёвх.*

Захотів молока від бика. *Лох.*

Ім и на се зійшлося. *Пир.*

У такого и чорт ладану не достане. *Кан., К.*

А ні каменя, не дадуть голову провалити. *Ил.*

4690. Захотіли в жука та меду! *Коз.*

Найшов, де ⁽¹⁾ Богу молицця. *Зв., Рад., Лів.*—... молитись, що й ліб пробъеш. *Бр., [Кон.]*.—Найшов ⁽²⁾ церковцю ⁽³⁾, де ⁽³⁾ Богу молитися ⁽⁴⁾. *Руд.*

⁽¹⁾ Знайшов до кого. *К., Л., Коз.* ⁽²⁾ Знайшов. *Ил.* ⁽³⁾ церков. *Проск.* ⁽⁴⁾ ». *Ил., Проск.* ⁽⁴⁾ молицця. *Ил.*

Розжалобивсь, як вовк над поросям: відтів ніжки, та й плаче. *Ёвх.*—Так жалує, як вовк поросяти: як ухватить, то вже боїцца пустить. *Рад.*—Тоді вовк над поросям змилювався, як ноги подтідав,—тепер: «біжи, біжи!» *З.*—Розжаловався ⁽¹⁾, як вовк над поросям. *Бер.*

«То так и над нами буває.» *З.*—⁽¹⁾ Змилювався. *Пир.*: Зжалився. *О.*

Гни-біда! *Пир.*

Дрижить, як Гуцул над дітьми. *Ил.*

Добрый, як собака. *У.*

Моторний, як собака чорний. *Ск.*

Добрый, як спить. *Б.*

Добрый! як спить, істи не просьть.

Б., Пир.—Він добрий чоловік: як спить, то в істи не просить. *Кулж.*

Добрий горщик (борщик?), та малий горщик. *Руд.*

4700. Хорош коровай, та порепався. *Ст. Зб.*

Такий я добрий кущий, як ти з хвостом. *К., Коз.*

Добрі люде: що положиш, то й не буде. *К., О.*

Та він чоловік добрий: од хліба, од солі (¹) чорт ёго и оджене. *Сл.*

(¹) Він чоловік добрий. до хліба, до солі довадеця, то. *Гр.*

Такий добрий, як чортового назімка хата. *Бр.*

Хороший (¹) чоловік, та Березинець. *Черн.*—Славний чоловік, та Березинський. *Б.*

(¹) Знаецця добрий. *Ш.*

Скупий не глухий. *Зв., К., [Бр.].* — ... а щедрий не мудрий. *Ст. Зб., [Ил.].*

Хто скуп—собі не глуп. *Нос.*

Хто не чує, той здоров ночує. *Б.*

Пусті сусіда в хату, та й сам в сусіди йди. *Л., Кр.* — ... та й волю ёму дай. *Зв.* — ... в хату, а сам з хати вбірайсь. *Рад., Павл.*

4710. Добре тому дати, хто не хоче брати; а той, хто бере, як по душі дере. *Збр. Шей.*

Візьми чорта на плечі, то й сам не рад будеш. *Зал.*

Як маєш сусіду пустити, то в сінях камінь положи. *Бр.*—Не держи сусіди в хаті, поклади на тім місці камінь: избъеш ногу, та знаєш, що на тім буде кінець.

Хто ставця медом, того мухи ззідають. *Ил.*

На всякий чмих не наздоровкаєся. *Зал.*—На всякий чих не на здрастуєся. *П., В., Лів.*

На кожний гук не одгукаєся. *Нос.*

И кума сѡром, и хліба жаль. *Ил.*

Нема зайвини (не хоче дати). *Пир.*

А що ви мені? ні сіль, ні гречка! *Пир., Пр.*

Я тобі не брат, ти мені не сват. *Краш.*—Мені як и ти не брат, як и то не сват. *Кон.*

4720. Ти мені не Титяна, я тобі не Савка. *Не.*

А дзуски! *Лів., В.*—А дзус! *К.*—А дзузу! *Пр.*—А дзу! *Пр., Пир.*—Дзуски!... а по лапах! *Ёвх.*

А зась! *Лів.*

Поцілуй свого батька лисого! *Рад., Пр.*
Не дай (¹) курці проса—нехай здохне! *Лів.*

(¹) Не дам. *П.*

Не тягни чоловічої голови з грязі—самого утопить; а тягни вінськую—самого витягне. *Нос.*

Не всякому по Якову. *Ёвх.*

Не для пса ковбаса. *Бр., Прокс., Рад.*
—... не для кіцьки (¹) сало. *У.*—... ковбаса, не для Кузьми гроші. *Не.*

(¹) киськи. *Бр.;* kota. *Кан., К.*

Є сало, та не для kota! *Бр., Прокс., Чор. Рад. (92).*

Є Сало, та не можна достати: високо висить. *Бер.*

4730. Гудзь, пане, та не вам, — застебнувся б, та не дам. *Кременч.*

Не для Гриця паляниця. *Ил.*

Єсть в Хилка, рогатина, та не для кого много. *Ст. Зб.* — Рогатинка єсть в Хилка, та в кошеліку. *Пр. в Ст. Зб.*

З довгою рукою під цвинтять (¹). *Лів.*

(¹) монастирь. *Л., Н.,* П'ятницю (церква у Червігові). *Ёвх.;* церков. *Зв., Пр., Кр.;* церкву. *Рад., Л., Б.*

Завтра з мішком! *Зал.*—... прийдеши. *Ёвх.*

Наставляй ширше! *Ном.*—... ато бач нікуди сипать.

Сєгодня з мішком, а завтра з торбинкою. *У.*

Візьмем, руку вс...ши! *Ном.*

А ріжна не хочеш? *Зал.*

Шлєп ваші милості, зус ваші честі! *Зал.*

4740. Який хват до вареників! *Кан., К.*
Ище сієі не пахали. *К.*

Дулю ззіж. *Дуб., Л.*

Дулю дать під ніс. *Павл.*

А дзус, холодию істи! *Ёвх.*

Чортового батька! *К., Лів.*—... візьмеш (побачить, матиме и д.). Чорта з два!—А чорта!—Вражую матір!

Прийшов з лісу—и иди собі к бісу. *Прав.*
Жирно буде. *Лів.*

Ти б може, тату (Иване, Петре, и д), й мед ів, та де ж ёго зять! *Л., Кр.*

Тогді будеш мати, як старий чорт візьмєця помірати. *Прав.*

4750. Дав би на молебєнь, та й собі потребен. *Рад., [Бр.].*

Отдай жунку, а сам у солумку. *Ёвх.*

Одай (¹) жінку, а сам свистя (²) в сопілку. *Бр.*

(¹) Дай. *Прокс.* (²) труби.

Одай людям ⁽¹⁾ жінку, а сам труби в кужівку ⁽²⁾. *С.*

⁽¹⁾ Дай кому. *Ил.*; Позич кому. *Кан., К.* ⁽²⁾ кужівку. *ід, Ил.*

Судна діравого не наповниш. *Ил.*

Діравого ⁽¹⁾ мішка ⁽²⁾ не насиплеш ⁽³⁾. *Об.*

⁽¹⁾ Діравого. *Рад., З., Л., Б. Коз.; Дюравого. Проск.* ⁽²⁾ міха підди. *Ст. Зб.*; мішка ніколи. *Бр.* ⁽³⁾ не наповниш. *Рад., З., Л., Б., Коз.*; не наповнити. *Ст. Зб.*; не наситиш. *Бр., Проск.*

Діравого горшка не на леш. *Зв.* — Шербатого горшка ніколи не наповниш. *Рад.*

Чужих злиднів не наситиш. *Проск.*

Одай нищим, а собі ні з чим. *Рад., Л., Пр., [Коз., Кр., Ст. Зб.].*

Прийде сто душ, та візьме сто груш, то мало що й останецця; а прийде сто душ, привнесе сто груш, то буде мірка. *Бр., Рад.*

4760. Нюхачів багачко, та табаки нема. *Ил.*

Три вірви в шню и міх кулачча. *Кон., Кр.* — ... в шню, та лантух кулаків.

Дав єму куку в руку. *Ил.*

Пожививсь ⁽¹⁾, як собака мухою. *П., Прав. Ниж., В., Лів.* — Вхопив, як собака муху. *Зв., Рад., Б.*

Кажуть більш, як хто ззість що не тривне, або-що. ⁽¹⁾ Зажививсь. *К., Л.; Покрепився. Бр., Бер., Кор.*

Набрав, як убогий в торбу (здобувся)! *Євх.* Годі вже, куме, тої ласки! *Проск.* — Годі, куме, честі! *Ил.*

Спасибі вашому батькові (не того ждало)! *Л., Пир.*

Тільки по губам помазав. *Євх.*

Сеї ласки я и в Жида дістану. *Лип.*

Такої ⁽¹⁾ ласки можна и в Цигана запобігти ⁽²⁾. *Л., [К., О., Пир.]*... — ласки я и в Цигана добуду. *Б.*

⁽¹⁾ Сеї. *Пр.* ⁽²⁾ добути. *Євх.*

4770. Такої ласки дістану й в Параски. *Бр., Руд.*

В Комлика б досі випросив, що коло єго попотунаеш. *Пир.*

И вже такі дари: сметанку избери, а сироватку дай. *Кон.*

Вбірай, сват, капусту: коли б тебе не принесло — свині поїли б (дає таке, що ні на віщо). *Прав. Верх.*

Дарма, нехай хріння вже беруть! *К.*

Гірко ззісти, жаль покинути. *Б.* — Тяжко нести, а жаль покинути. *Прав. Ниж.* — Тяжко брати, а важко кидати. *К.*

Я тебе нікому не дамбить — я сам буду. *Не.*

Хоч риби нема, нате вам кіш на рибу. *Бр.*

На тобі, Данילו, що мені не мило. *Ил., Ном.*

На тобі, небоже ⁽¹⁾, що мені негоже. *Ск.* — ... оце я тее тобі дав, що мнї з носа упало. *Бр.*

⁽¹⁾ Боже. *Лів.*

4780. Нашим салом та по нашій шкурі. *Л., Пир., [Пер.]*. — Тим же салом, та по тій шкурі. *Гайс., Сл., Ст. Зб.* — Моїм салом та по мені и мажуть. *Кон.* — ... та мене й мастиш. *Бр.*

И понюхать не дадуть. *Ном.*

Зачиняюця царські врата для нашого брата. *Зал.*

Тоді дали хліб, як зубів не стало. *Г., П.* — Що мені по хліб, коли зубів нема. *Ил.*

Давали, та не виймали. *Г.*

Давали ⁽¹⁾, та з рук не пускали ⁽²⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ Давас. *Ст. Зб.*; дас. *О.* ⁽²⁾ не пускає.

За тим ладом и вернувьс додому. *Пир.* Як ⁽¹⁾ прийшов, так ⁽²⁾ и пійшов. *Рад., Х.*

⁽¹⁾ Из чим. *Бр.* ⁽²⁾ из тм.

Звітки прийшов, туди й пішов. *Проск.*

Поїхала Гася, та й вернулася. *Ил.*

4790. Е, узав, як дома! *Л.*

Щоб ⁽¹⁾ чорт, та Богу молився! *Кр.*

⁽¹⁾ Схотіли, або — Захотіли, щоб. *Пир.; Де ж ви бачили. Бр.; Де ви видали. Рад.*

Захтів у діда випросити хліба! *Ил.*

Захотіли в старця кий однять. *О.*

Хотів у розбійника та ще й кий однять! *Кр.*

Хочеш ти в старця копійку однять. *О.*

У старця в торбі не поживицца. *Зв., Євх.*

Хочеш бо ти в Цигана пугу видерти. *Бр.*

Кланятися чужим богам, мавши свої! *Проск.*

Чужих богів шукає, а своїх дома має. *Ил.*

4800. На що ти другого бога взиваєш, коли свого маєш?

Що тому богу молицьця, которий не милує. *Пир., [Гр.]*.

Оглухли, не чують! *Кобз.*

ЗАВИДНО, що в когось видно. *Ст. Зб.* Що на людях видно, то и собі жадно. *Збр. Лаз.*

На чужій ниві все ліпшая пшениця. *Ил.*

В чужих руках завше більший шматок. *Проск.*

Бабина гривня всім людям дивна. *Ил.* — Бабине гривно ⁽¹⁾ всім людям дивно. *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ гривно. *Проск.*

Чуже коня—паня. *Нос.*

Кажуть, як хто од завидощів чуже хвалить.

Знає, що в людей в горшках кипить.

Ст. Зб.—Вона зна, що у нас и у борщі кипить. *Євх.*

4810. Знають сусіди, що в багача в обіді. *Бер.*

Нема дивки на свої гроші, а чужі все важкі. *Черн.*

Чуже добро голодному страва. *Ш.*

Сові сонце очі коле. *Б.*

Чужа доля під бік коле. *Нос.*

Срібло очі всякому коле. *Не.*

Гарна дівка, як засватана. *Прав. Ниж., Бал., [Рад., Б.].*—Засватана дівка всім хороша. *С., [У., К., Бер.].*—Заручена дівка усякому хороша. *Коз.*

Зависливі очі, як у попа. *Кр.*

Очі-завидощі! *Ном.*

Попівські очі. *Л., Кр.*

4820. За вами та й мене не видно.

Прав. Ниж., Лів.

Заздрівому боком вилізе. *О.*

Людам на завись, а нам ⁽²⁾ на користь. *Бер.*

⁽¹⁾ в зависть. *Не.* ⁽²⁾ Тобі на завість, мені. *Євх.*

Завиднику пирожок, а жалоснику рожок. *Нос.*

Кому завидуємо, у того можна достать, а кого жаліємо,—ні

Собака на сіні лежить ⁽¹⁾,—и сама ⁽²⁾ не їсть, и другому ⁽³⁾ не дає ⁽⁴⁾. *Л., Євх., [Прок.].*—Лежить собака на стерві, — и сам не буде їсти, и другому не дасть. *Бр., Бер.*

⁽¹⁾ Лежачи. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ ні сам. *ід;* и сам. *Пр., Гр.* ⁽³⁾ а скотові. *Пр.* ⁽⁴⁾ ні товарові не дає їсти. *Ст. Зб.*

И сам не їсть, и другом не дасть. *Ил.*

А ні нам, а ні вам.

Твоє не заведецца ніде. *Євх.*

Та він би з рідного батька злупив. *Прок., Біл.*—И з рідного батька зде-ре. *Євх.*

За більшим поженись, та й того рішись. *К.*

4830. Хто два зайці гонить, жадного не здогонять. *Ил., [Ком.].*

Тобі хоч діжу з тістом, то все мало. *Л., Євх.*—Хоч и діжу з тістом оддай, то ще буде влясти, що важко нести. *В. Білз.*

Хіба ще єму хороби лихої треба! *Л., Пир.*

Не будь ласий ⁽¹⁾, як попівна замуж ⁽²⁾! *Прок.*—Е, ця наче попівна заміж квапицца! *Бр.*

⁽¹⁾ Кваписся. *Кан., К.;* Кваплицца, хапайцца *Гат.* ⁽²⁾ заміж.

Оце (хватає), наче собака мухи! *Коз.*

Так хапає, як собака рве. *Євх.*

Допався, як муха до меду. *О., Павл.*

Добрався, як вовк до кошари. *Об.*

Укажи палець, а він руку просить. *Ил.*

Розтївся, як вош у корості. *Ш., [Прок.].*

4840. Тільки допусти єго до коша, а сам не рад будеш. *Б.*

«Постой, бісова свиня! я тобі дам маку!»—«Ух, иззіла обух! коли б змогтись, та ще поволоктись—казав чоловік, маку дам.» *Кр.*

Коли мед, то й ложкою. *Бр., Бер., Лів., [Зв.].*—Коли мед, так и ковшем. *Нос.*

Коли добре, то еще хоче ліпшеї. *Ст. Зб.*

Гарне, та ще й з папкою. *Рад.*

Потрошку та з папкою. *Ном.*

Хорошого ⁽¹⁾ потрошку. *Лів.*—... та ще й з папкою.—Смашного ⁽²⁾ потрошку, щоб животик не болів. *Пир.*—... щоб не занедужало. *Р.*—Не все ж разом: хорошего потрошку. *Лох., Пр.*—Потрошку та з папкою. *Ск.*

⁽¹⁾ Гарного. *З.* ⁽²⁾ Доброго. *Зв.;* Гарного. *Р.*

Дайте мені, ще й дитині моїй. *Ком.*

Обдре до шнирочки, до шерстиночки. *Ком.*

Вовк, що спіткає, то ззість (або: що споткає, то зъяде). *Кл.*—Як вовк: що стрів, то ззів. *Ст. Зб.*

4850. Землю подала б, як би могла. *Кл.*

Всєго світа не забареш. *Прок.*

Вовкові барана з горла не видереш. *Ил.*

Хоче у вовка з зубів вирвати! *Пр. в Ст. Зб.*

Трудно вирвати, як псові з зубів. *Прок.*

Не дурний крук, пустить из рук. *Бр., [Прок.].*

Трудно вовку лапку. *З.*—... а там и зовсім лізе.

Хоч лапку вмочить! *Євх.*

Таківський з лоба! *Сос.*

Він тим не забагатіє, а ми не завбожієм. *Лів., Ст. Зб.*

4860. ДОБРА НАДІЯ. *Л., Пир.*

На Бога надія! *Об.*—Наджа (sic) на Бога. *Бушиночка* (с. Бр. п.).

Сподіватись на Бога, на єго ласку. *Гат.*
Я на то, як на свято. *Бр.*

З несподіваного часом в люде бувають.
Проск.

Из несподіваного бува сподіване, а з сподіваного несподіване. *С.*

З ёго люде будуть (кажуть и не на людей). *Пир.*

Колись воно щось з того буде. *Проск.*

Як куц розивъецця, то й козак розживецця. *Нов.*

То не козак, що отаманом не думас бути. *Помт.*

4870. Бог не без милости, козак не без щастя. *Пол., Лів.*—... не без долі. *Прав. Ниж., Лів., Ос. 7 (XVI, 5).*

Козак не без долі. *Л., Гат.*—...дівка не без щастя. *Об.*

Козак не без долі, риба не без луски, Бог не без милування, государ не без жалування. *Бр.*

Бути козі на горзі. *Ст. 3б.*

Знайде свадьба сорочку. *Б., Ст. 3б. [Л., Кр., Пр. в Ст. 3б.].*

Тоді буде й насіння, як буде весілля. *Ш.*

Аби моя голова здорова була, то все гаразд буде. *Ил., [Коз., Ст. 3б.].*

Аби голова на в'язях! *Рад.*—...а розум буде. *Кан.*

Е, й буде, й знаєм, де взять. *Пр., Кр., [С.].*

Як будем живі, то будем и ситі. *Кон., [Бр.].*

4880. Найду куму, аби було к чому. *Ш.*

Коли стало на хліб, то стане и на обід. *Бр.*

Стягнувсь на корову, то стягнувсь и на вір'єву. *Пир.*

Стало на рибу, стане (або: вистарчить) и на юшку. *Проск.*

Як потягнувся⁽¹⁾ на юшку, то розстарайся⁽²⁾ и на петрушку. *Бр.*

⁽¹⁾ Як вистало. *Бр., [Лох].* ⁽²⁾ то вистане.

Колись и на моім підвірті буде боло-то (худоба, а од неї и гній). *Нов.*

Колись и в мое віконце засвітить сонце. *Л., [Ил., К.].*—Колись таки дождемось сонця в оконце. *Сос.* — Колись и перед моім окном сонечко зійде. *Рад.* — Колись и перед моїми ворітьми сонечко зійде. *Бр., [Х.].*—Ще и на моїх воротах сонце засвітає. *Ил.*

Колись и нас сонечко гляне. *Гат.*

Сонечко блисне, сорочечка висхне. *Зал.*

Не буде тогді в мене голова боліти. *Ил.*

4890. Коли⁽¹⁾ наклюнулось, то й ви-

лупиця. *Пир., Гр.*—Уже ячкю наклюнулось, то й курчатко незабаром вилупиця. *Сос.*

⁽¹⁾ Що. *С., Ст. 3б.*

Дождусь и я тії години, що будуть по шелягу⁽¹⁾ дині. *З., Пр.*

⁽¹⁾ по пагу. *Б.*

Аби цвіт, а ягідки будуть. *Зв., Б.*

Буде й на нашому тижню свято. *Не.*

Буде й на наші улиці празник. *Л., Б., Пр., Павл., [К., Рад., Н., О., Нов., Т.].*

Не все істи скором — колись буде й піст. *Бр.*

Колись и моя копійка не шербата буде. *Зв., Б.*

Перемелеця — мука буде. *Ск.*

Все тоє перетовчецця, та перемелеця. *Ст. 3б.*

Немає злого, жеби на добре не вийшло. *Ил.*

4900. Лихо не без добра. *Г. Бир.*

Буде баба вйтом! *Пир.* — Твоя баба вйтом. *Ст. 3б.*

Не тепер, так⁽¹⁾ в⁽²⁾ четвер. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ то. *У., Ст. 3б.* ⁽²⁾ у. *Ст. 3б.*

Дайте мені набристи на стежку. *Ч.*

СПРОМІГСЯ дід на обід, а баба на кісізь. *Ил.*

Спомігся, як убогий (на?) кісізь. *Ст. 3б.*

Довелось (або: доведецця)⁽¹⁾ червяку на віку. *Зв., Рад., Лів.*—Червяку на віку доведецця и на жлукті пообідать. *Р.*

⁽¹⁾ Прийдеця. *Рад.*

Хто гарячого не бачив, той холодному рад. *Кон.*

Хто великого не бачив, той и малому двуецця. *Пир.*

Лучилося сліпій курці зерно, та й то похожає. *Вошц.*—Трахвилось сліпій курці пшеничне зерно! *Проск.*—Трахвиця⁽¹⁾, як сліпій курці просо⁽²⁾. *Проск.*—И сліпа курка де-коли найде зерня. *Ил.*

⁽¹⁾ Трапилось. *К.* ⁽²⁾ зерно.

4910. Прибулось тещі затії діти колихати. *Ст. 3б.*

Сліпому Омелькі все копейки. *Нов.*

Хто новини⁽¹⁾ не видав, той и ветоші рад. *Л., Пир., Кон.*

⁽¹⁾ нового. *Кан., К.*

ПІДНЯЛА УШІ. *Л., Кон.*

Діждав рясту⁽¹⁾ топтати! *Л.*

⁽¹⁾ расту. *Ст. 3б.*

Як з води вийшла. *Х.*
 Вьосени літо. *Г. Бар.*
 Мов чарами одвело.
 Уже на рясст виліз (остербав). *Бр.*
 Душа в мене вступила. *Ил.*
 4920. Став на лад. *Пр., Кон.*
 Став на стану. *Зв., Л.*
 Суженому дівка. *Нос.*

Як удача кому в чому.

Огү, мій хлопець (копательніший став, як дали хлосту або-що; або веселіший став чого и д.)! *Ном.*

Так як оплине (поправища дитина, коли ходять коло ёго добре). *К.*

Як на коня ссадив! *О., [Ст. 36].* — Як на сто коней посадив (як руч за ним потягнуть). *Дуб., [Ил., Бр.].*

Бог на ёго зглянувсь. *Пир.*

Мов небо ростворилося (полегшало в недузї, або-що). *Кон.*

И світ ёго піднявся вгору. *О.*

Як світ ёму свинув! *Кон.*

4930. Избулось, як не було. *Бр.*

Біда вмерла — и ноги задерла. *Л.*

ПРО МЕНЕ, Семене. *Ж., Кр.*

Мені все рівно — що кахоль, що пічка. *Х.*

Нехай твого батька журавлі, а мого чаплі. *Збр. Лаз.*

Побачим того и ката. *Ст. 36.*

Побачим, що буде з нас, — чи торба, чи мішок! *Зал.*

Нехай вже раз той горіх розгризу. *Бр.*

Щоб и моя душа не в пні (поласую)! *Б.*

Бачили ми вже вселяково: нехай ще й так побачимо. *Бер.*

4940. Нехай так, як піп скаже. *Ёвх.*

Про мене ⁽¹⁾ — хоч вовк траву їж. *Ном.* — Про мене — нехай вовк траву їсть (або: нехай пси траву їдять). *Кам., К.*

⁽¹⁾ По моїй голові. *Ст. 36.*

Кат вас бери! *Пол., Лів., Сл.*

Хрін ёго бери! *Гр.* — Та хрін тебе побірай! *Рад.*

Нехай тее лихо буде тихо! *Лох., Пр., Кон.*

Мовчи! ⁽¹⁾ лихо — аби тихо! *Кр.* — Мовчи, аби тихо лихо! *Рад.*

⁽¹⁾ Нехай. *Нос.*

Не що дівці, як кросна ткать. *О.*

Воли маєте (як вам завгодно)! *Черн.*

Панська воля. *Бр., Рад.* — На панській волі (або: охоті). *Бр.* — Як панське звонення. *Б.*

Волен Бог, та и ти. *Ст. 36.*

4950. Вільному воля. *Бр.* — ... ходячому путь. *С.*

Вольному воля, а бішеному в поле. *Пир.*

Вольному воля ⁽¹⁾, спасеному ⁽²⁾ рай. *Об.*

⁽¹⁾ вольность. *Б.* ⁽²⁾ світлому. *Бр.*

Не сильно — вільно. *Ном.*

А не любиш — не цілуй! *Нос.*

Охочого не вняти. *Ст. 36.*

Охота ⁽¹⁾ гірше неволі. *Бр., Зв., З., Проск., Л., Пир.*

⁽¹⁾ Козацька охота. *Лаз.*

Хоч головою наложи! *Дуб.*

Як хто схоче, так и скаче. *Бр.* — Як схочь, так скочь. *Проск.* — Де схоче, то скоче. *Ст. 36.*

Нехай собі, як хоче, сокоче. *Бр., Рад., Пр.* — Як схоче, так и сокоче. *Пр.* — Як хто схоче, так и сокоче. *Бер., Пир., Гр.* — Хто хоче, сокоче, а хто хоче, кудкудаче. *Бер., Рад., Л., Гр.* — ... сокоче, а я буду кудкудавать. *Не.*

4960. Як хто хоче, так по своєму батьку плаче. *Нос.* — по своїй матері и плаче ⁽¹⁾. *У., Зв., Бер., Б.* — ...одні голосно, а другі тихо ⁽²⁾. *Черн.*

⁽¹⁾ сокоче. *Лип.* ⁽²⁾ чи тихо, чи голосно. *Бр.*

Хто хоче, по своєму батькові плаче, а хто хоче, то й скаче. *Рад.*

Волю, кому хотіти, по своїй матері плакать. *Ст. 36., [Кл.].*

Нехай ваше зверху буде. *Дуб.*

Нехай прив'язав! *Нос.*

Нехай буде гречка! *Лів.* — ... нехай не буде суперечка. *Сос.* — ... аби не суперечка. *Бр.*

Нехай твоє мелеця — не вибірай. *Г., П.*

Нехай ваш (твій, ёго и д.) чорт ⁽¹⁾ старший. *Бр., Кам., К., Ёвх.*

⁽¹⁾ біс. *Ст. 36.*

Нехай руно (або: буде руно; або: ваше руно)! *К.*

Най буде бабі плескано! *Ил.*

4970. Нехай ваша річ напереді! ⁽¹⁾ *Ск.* — Твоя річ спереду ⁽²⁾. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ у началі буде. *Рад.* ⁽²⁾ напереді. *Пр. в Ст. 36.*

Та коли б же ⁽¹⁾ нашому теляті вовка піймати ⁽²⁾! *Кр.*

⁽¹⁾ Дай Боже. *Зв. Рад., З., О., Гр.* ⁽²⁾ та вашого вовка зїсти. *Зв.*

4972. Хто ⁽¹⁾ любить попа, а хто ⁽²⁾ попадаю. *Рад., Пир.* — ... попа, хто попадаю, а хто попову дочку. *Л., Кон.* — ... попадаю, хто попову дочку, а хто и наймичку. *Зв., [К].* — Кому піп, кому попада, а кому и

попова дочка. *Зв., З., Д., Черн.* — Хто про попа, а хто про попаду. *Пр., Сос.*
(¹) и (²) Інший. *Проск.; Інй, Ст. Зб.; Той. Бер.*

4974. Захтілося — «запрягайте!», відхтілося — «випрягайте!» *Ил.*

Аби хіть була! *Пир.* — ... от, як уже немає хоті (а не хіті? *Ном.*). *Пр.*

Минувши звоницю, хоч на шибеницю. *Пр. в Ст. Зб.* — Нехай йдець во имя, голову ломя: минувши и д. *Ст. Зб.*

З Богом, Парасю (¹), коли люде трапляюця. *Об.*

(¹) Марусю. *Ном.; Параню. Гайс.* (²) трахляюця. *ід; находяця. Б.; лучаюця. Не.;* коли тебе люде хотять. *Ил.*

З Богом, Марусю, по морозцю! *С., К.*
До миловання нема силовання. *Ил.*

4980. «Куме, пий пиво!» — «Грошей ніт!» — «Йди ж вон!» — «Слова ніт!» *Ст. Зб.*

А ёму й байдуже! *Кулж.* — Він собі байдуже. *Гат.*

Так дбає, як пес о п'яту ногу. *Кан., К.*

Так дбає, як пес о п'ятінку. *Г., П.*

Тое мені ні свербить, ні болить. *Ил.*

По мойй голові, що хоч уже роби, — я вже не буду бачить. *Бер.*

Дуже мені теє в голові! *Пир.*

От мені велика турбація! *Ном.* — ... великий клопіт!

Оце б ще надало!

Про мене, хоч головою об тин!

4990. Як умру, то хоч лісу підпря. *Зал.*

И гадки немає! *Зв., Пр., [Рад., З., Д.].* — А ёму й не гадки! *Л., Н.* — Я б и гадки не мав. *Л., Сос.* — Ні думки, ні гадки не було. *Пир.*

«Старче (¹), село горить!» — «А я за суму, та далі посуну (²)!» *Бр., Зв., Л., Кон.*

(¹) Діду. *Г., Проск., Бер.;* Старцеві кажуть. *Євх.* (²) а він за свою суму, та й далі посунув. *Бер., [Проск.];* а дід підперезався, та й зовсім зібрався. *Проск.;* я піду у друге. *Г.;* а мені що! я за суму, та й у друге суму. *Євх.;* а я, взявши сунку, далі посуну, — або: а я, взявши сунку, да пойду в друге село. *Ст. Зб.*

Мені Ульяні й тут видно, що пряду на рядно. *Новг.*

Може — тобі журба! *Кон.*

Церква горить, а люде руки гріють. *Ил.*

Як наш брат Савка поїв недогарки, так до повночі и мешкає. *Коз.*

Наш Антін не тужить (*Гр.:* не туже) об тім. *Бр., [Гр.].* — Не журиця Антін об тім: батько вмирає, а він блини вмивав. *Черн., Новг.*

4998. Чорт не плаче, коли чернець скаче. *Ил.*

5001. Ох мені печаль (¹) велика! *Зв., Рад., К., Л.*

(¹) сухота. *Рад.*

5003. Иде Иван красти — Боже ёго щастя! утік — ёго смя! а піймавь — одбувай шия! *Євх.* — Иди красти: як украв — то сила, а як не вкрав — то шия. *Сич.*

Як не чує, то й не вадить (¹). *Зв., Рад., Л., Пир., Ал., [Бер., Кон.].* — ... як не бачить, то не болить. *Пе.* — Як не бачиш, то не вадить. *Павл.*

(¹) щоб так и не вадило. *Бр.;* не буде вадить. *Бр.;* то нехай не вадило. *Коз.*

Нехай буде ні по твоему, ні по моему, а побожому. *Ос. 12 (XV, 42).*

Нехай рие, роскопує, не свое шукає. *Кобз.*

Нехай, каже, може так и треба. *Кобз.*

Не ХОЧЕ, як коза сіна. *Прав. Ниж., В.*
Не хоче, як кобила (¹) вівса. *Бер., Гад., Гр., [Пр., Коз.].*

(¹) кінь. *Рад., Пир.*

5010. Не любить, як кіт сала. *Прав., Ниж., Пол., Л., [Бр.].* — Бридиця, як кіт салом. *Г., П.* — Ласиця (або: Остриць зуби), як кіт на сало. *Ил.*

Так ти не хочеш, як дід сороківки. *Бр.*

Лихо (¹) Литвинка (²) нападе, як не дзекне (³). *Павл., Лаз.* — Кортить Литвинка (⁴), як не дзекне (⁵).

(¹) Чорт. *К.* (²) Литвина. *Пир.* (³) щоб не дзекнув. *Х. Зб., К.;* щоб не дзьякнув. *К.;* коли не цвенькне. *Гат.* (⁴) Ляцвіну. *Євх.;* Литвина. *Кон.;* Литвинку. *Зал.* (⁵) щоб не дзекнуть. *Євх.;* щоб не дзьякнув. *Кон.;* поки не дзьякне. *Зал.*

Кортить Литвинка (¹) скоринка (²). *Л.* — ... бабу скорина. *Ном.*

(¹) старця. *Пир.* (²) шкоринка. *Рад.;* Маринка. *Не.*

Кортить Маринку, що не була, на ринку. *Кан., К.*

Не сплиця вовку під селом. *У.*

Противна, як старцеві гривня. *Л., Пир., Х.*

Се гірш, ніж — ходи істи. *Ст. Зб.*

Ждали, як св'ячної паски. *Євх.*

Так мені вподобалась, як вовкові весільні пісні. *Ос. 7 (XVI, 1).*

5020. Припав му до смаку, як муха до меду. *Ил.*

Скучає, як собака за кнем. *Павл.*

Жалує, як собака палку. *Євх.*
Аж слинка потекла. *Кулж.* — Аж сльонь-ка в роті потікає.

Слинку ковта. *Кв., [О.]*
Як ⁽¹⁾ кобила до вівса. *Євх.*

⁽¹⁾ Прже, як. *Бр.*

До жаги приспіло! *Гат.* — До аж-аж!
Карай, Боже, тім довіку кожного ⁽¹⁾!
Рад., Служ.

⁽¹⁾ по вік тим. *Бр.*

Обома руками! *Ск.*
Прилип ⁽¹⁾, як п'яний ⁽²⁾ до тину ⁽³⁾.
Рад. — Берецця ⁽¹⁾, як п'яний за тин ⁽²⁾.
Ст. 36.

⁽¹⁾ Причепився. *Проск., Кан., К. (2)*
п'явка. *Проск. (3)* плоту. *Кан., К. (4)*
Держиця. *Не.;* плота. *Не.*

5030. Тільки за дугу, тут уже й на возі.

Геть ёго, — та й сюди! *Бр.*
Геть ёго сюди! *Ос. 10 (VII, 60).*
Хоч кисло, хоч прісно — усе вали умі-сто! *Кр.*

Як за віточку! *О.* — ... вхопився ⁽¹⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ взявся. *Пр. в Ст. 36.*

И хвіст роспутив. *Ст. 36.*
Він и лапки зложив. *Євх.*
И лапки ползав («Вони й лапку туди ползали» — на сирітську хату. *Б.*) *Ст. 36.*

Летять, як горобці на огонь. *Дуб.*
На ⁽¹⁾ руку ковінька. *Лів.*

⁽¹⁾ О, це на. *Бор., [Пир.].*

5040. Аж жижки дрижать ⁽¹⁾. *Прав.*
Ниж., В., Лів. — Аж литка дрижить.
Рад.

⁽¹⁾ трусяця. *Лів., Сл.*

Аж трусицца (так пить хоче и д.) *Ном.*
Тобі туди йти, як з гори бігти. *Євх.*
Як попереду тавцєвати. *Л., Ст. 36.*
Забажалось, мов перед смертю. *Ном.*
Як би твоє слово та Богу в уха! *Ос. 20 (IV, 24).*

Ждала, як Бога. *Зв., К., Пир., Л.*
Силуйте бо мене! *Ном.*

Дай же, Боже, чутее побачити!
Як кортить, то й Бог простить! *Яц.*
5050. До сєго ⁽¹⁾ торгу и пішки. *Зв., 3., Л., Пир., Кр., Ос. 8 (III, 18).*

⁽¹⁾ Я в тому. *Ст. 36.; К сєму. Кон.*

Не од тих грошей! *Ном.* — ... не од тией речи! *Пир.*

Ласий, як до ковбас. *Євх.*
Ласий на ковбаси. *Рад.*
Ласий, як кіг на сало. *Кр.*
Ласий, як Циган на сало. *Бр., Л., Пир., Б., Кон., [Проск.].*

Ласий, як собака на легке. *С.*
З нехочу кум у кума пороса ззів. *Пир.*
Баба з нехочу ціле ⁽¹⁾ пороса ззіла. *Пер.*

⁽¹⁾ З нехочу кума и. *Б.*

Из нехота ззів вовк пороса. *Ил.*
5060. Из нехочу ззів три миски борщу! *Ном.*

Оде з того нехочу!
Коли ласовать, то ласовать — бий, жінко, ціле яйце в борщ!

Коли вживати, то вживати, — по дві яйці в борщ вбивати. *Бр.*

По много — по цілому грибу у борщ кидати. *Бр., Ст. 36.*

Кум не свиня, аби (щоб) яйце в борщі ззів. *Ил.*

Хоч на час, та навскач ⁽¹⁾. *Сл., Євх.*
⁽¹⁾ навшп. *Новг.*

Сип, жінко, перцю! нехай нам на віку хоч раз гірко буде (се б то, коли гірко жить, то гірко й істи). *Кан., К.*

Лупи, козак, яйця по цілому на день!
Прав. Ниж.

Хоч ср. а гола, так каша з молоком.
Зал. (з Пир.).

5070. Хоч голий, та в поясі *Пир., [Кр., Гл.].*

Хоч голий, та в підв'язках. *Коз., Черн., Х., [Л., Б.].*

Хоч куліш, та з перцем. *Пир.*
Хоч злидні, та ⁽¹⁾ з перцем. *Кр., Р., Х.*

⁽¹⁾ аби. *Бер., М.; Злидні, та ще й Бер., Пр., Павл.*

Дай, Боже, в старцях живши, та з перцем істи. *Коз.*

Чого НЕ ЛЮБЛЮ, того й в борщ не кришу. *Бр.*

Так любить, як порох у опі. *Ст. 36.*
Люблять, як собака палицю (або: пєс діда). *Євх.* — ... пси діда. *У.* — ... з порожніми торбами. *Бр.*

Любить, як собака редьку. *Ск.* — Не любить, як собака редьки. *Рад.* — Обрид, як собаці редька. *Пр.*

Любить, як собака ⁽¹⁾ цибулю. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ пєс. *П.*

5080. Любить, як вовк пороса. *Черн.*
Кваписся, як Жид молотити. *Кан., К.*
Ти так (просиш, наймашч и д.), як мороза клучуть обідать. *Л.* — ... на кутю. *Кан., А.*

Кругити носом ⁽¹⁾. *Павл., Гат.*

⁽¹⁾ пикою. *Гат.*; мордою. *Павл., Ёвх.*

Губу закопчив. *Ном.*

Чого ти рило своє квапиш? *Не.*

Коле в ніс. *Павл.*—Коле шпилька в ніс. *Гат.*

Кисле,—в рот тісне. *Ёвх.*

Скрививсь, як середа на п'ятницю. *Об., Ст. 3б.*

Руками ⁽¹⁾ й ногами! *О.*

⁽¹⁾ Куди тобі! руками. *Зв., Пир., Пр.*

5090. Коли коні ідять и набік глядять? як січку ідять. *Пр. в Ст. 3б.*

Не туди чирка носом кирує. *Нос.*—... носом сядить (не до шмиги балака). *Кан., К.*

Не в тую дуку грають. *Войц.*

Хочецця, як голому на улицю. *Полт., Х., Сл., Ёвх., [Руд.]*

Як на рожен—не хочецця. *Кон.*

Йти, неначе у ярмо. *Гат.*

Се так, неначе як панщину робити. *Бр.*—Се неначе за панщину. *Павл.*

И калачем го не звабить. *Ил.*

Тепер ёму так (до обнімання и д.), як грішникові до гарячої сковороди. *Чор. Рад. (290).*

Рад, як сирота трясці. *Ном.*

5100. Так рад, як торішньому снігові. *Прок., Бер., Л., Пир.*

Так тому рад, як би му пси обід зі-ли. *Ил.*

Терпить го, як сіль в оці.

Сторонить від нёго, як вовк від сігі.

Жахаецця, як чорт хреста. *Тар., Павл.*

Боїцца ⁽¹⁾, як чорт ладану. *Об., Ст. 3б.*

⁽¹⁾ Тіка. *Пр.*; Утіка. *Пир.*; Сахаецця. *Рад.*; Жахаецця. *Павл.*

Як болячка на носі (хто кому). *Л., Кон.*

Сім літ го не бачив, бодай го був ні-гда не побачив. *Ил.*

Дідько ёго сюди привіс.

Наче на лиху личину принесло. *Сл.*

5110. Чорт несе. *Лів.*

Сёго чорт ёго ма и в думці. *Зал.*

И в головах сёго не покладай! *Ном.*

Та й не сницця нехай воно тобі!

Та таки а ні же!

И не близько (и слухати не хоче чого там)! *Кр.*

Хай тобі риба й озеро! *Кан., [Кр., О.]*

Нехай вам кіш та риба. *К.*

Нехай ёму хрін! *Зв., Л.*

Нехай ім кулки и теремки (нехай

граюцца, а я у їх більше не зостанусь)! *Пер.*

5120. Геть лишень до ката! *Гат.*

Нехай він скисне на путрю. *Кон.*

Нехай ёму осичина! *Бр., [Пр., Кр., Ис.]*—... осина. *Ном.*

Хай ёму прасунок (або: пур)!

Хай йй жаба! *Пир.*

Хай ёго батько казицця (проклєни сі більше на скот то що, ніж на людеи) *Кон.*

Та нехай вони виказяцца, не займай їх

Нехай на тебе каз найде. *Збр. Лаз.*

Цур тобі, пек тобі ⁽¹⁾! *Ж., Л., Пир., Пр.*—... осина тобі. *К., Л., Х.*—...

гірка. *Рад.*—Цур та пек тобі, сатано!

Прок.—Пек та осина! *Ил.*—Цур ёму

Об.—... пек ёму! *Пир., Н., Кон.*

⁽¹⁾ Цур тобі та пек. *Бер.*—... и пек. *Бр., Бер., Лил.*

Ну ёго, к сину! *Збр. Лаз.*

5130. Нехай ёму халепа⁽¹⁾! *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

⁽¹⁾ халеп. *Кон.*

Хай вам лихо! *Л., Кон.*

Нехай ёму аби-що! *Л., Кулж.*

Нехай воно ім сницця! *Ос. 2 (91).*

Як не дівка, йди до дідька. *Бр.*

Хай вона зпричиницця! *Пер.*

Будь воно неладно! *Л., Кон.*—Будь він тричі неладен! *Л., Пир.*

Будь воно тричі німцево! *Кон.*

Хай ⁽¹⁾ Бог ⁽²⁾ милує! *Лів.*

⁽¹⁾ Нехай. *Прав.* ⁽²⁾ Господь. *Бр.*

Нехай Бог одвертає! *Бер., Л., Пир.*

— ... Господь відвертає! *Нем.*

5140. Нехай Бог боронить. *Пир., З., Х.*—Боронь Боже (або: Господи)! *Кон.*

Ховай Боже! *О.*—Крий Боже! *К.*—

Нехай Бог криє. *Н.*

Щоб твій и дух не пах! *Пир., [Рад., Полт., Л., Пр.]*

Щоб я и не довідався! *Ном.*

Не буду сокири статити. *Х. 3б.*

Мій и батько того не любив. *Г., П.*

Я не требую: ні з помоччю, ні з не-моччю. *Кон.*

Наші родителі за тм не гонителі. *Прав. Ниж.*

Волівбим пса за хвіст потримати, як у тебе дитину (лає недоброго кума). *Прок.*

Та який ёго собака піде (або: візьме, буде давать и д.)! *Рад., Л.*

5150. Ото вже не люблю, як хто вирє, та ще дивяцца. *Ст. 3б., Бр., Прок.*

НАРОДНА БІБЛІОТЕКА

Чого очі не видять, того серцю не жаль. *Г.*

Де мило—там очі, де болять—там руки. *Ил.*

Мокрого поліна вогонь не ймеця. *Бр.*

ДУРНИЦЯ, що батько сницця! *Л.*—... плюнь, бо то мара. *Б.*, [*Пир.*].—... сон. *Нов.*—... сницця; а мати ж—тая мара! *Б.*—... сницця—от як мати! *Ном.*

Се дурниця, що мара сницця, а перекрестись, та певно й спи. *Пер.*

Дурниця з маком палавиця. *Не.*

Роби теє, що піп каже, а не роби того, що він робить. *Руд.*

Вхопилась би без Петра, тільки шкода, що нема. *Бер.*

Хома купив, Хома й п'є, бо у Хоми гроші є. *Зв.*, *Рад.*—... п'є, и нікому не дає. *Черк.*, *Х.*

5160. Хоч нема очей, так є ті ямки, що були баньки. *Не.*

Не той пиво п'є, хто варить. *Кл.*

Плюнь на раки, а юшку геть вилий. *Нов.*—Раки їште, а южку вон.

Бодай здоров старий сподарь (згадає за очі). *Ком.*

Поздоров, Боже, вас. *Л.*, *Пир.*, *Ком.*—... добрих людей. *Пир.*—... вас, та й нас, коли вас! *Кан.*, *К.*

Поздоров, Боже, нашого пана, то все гаразд буде. *Рад.*, *Л.*—...то буде в нас все. *Бер.*

Поздоров, Боже, того, що світ Ёго. *К.*, *Проск.*, *Ком.*—... та и мене побіля Ёго. *Біл.*

Де ріки текли, там и будуть. *Прав. Ниж.*, [*Пол.*].

Не бити ⁽¹⁾ кума, не пити пива. *Гайс.*, *У.*, *Проск.*, *Навл.*

⁽¹⁾ Не бивши. *Кан.*, *К.*, *Ст. Зб.*

Не всім туди раком лізти, де зузудя кує. *Не.*

5170. Не коли колька, бо я не Полька; коли Русина, бо у Русина більша сила (щоб не її кололо, а чоловічий род). *Бр.*

Шкода вже того и говорити—якої потрібви не будеш варити. *Кл.*

Який бог зв'язав, то нехай и розв'яже. *Ст. Зб.*

Зпантеличивсь, небоже! *Гат.*

Дасть Бог и від квасу окрасу! *Ил.*, *Бр.*

«Пусти, я чорт!»—«Дарма, що чорт: зайдять добрі люде з хлібом!» (а воно, гаспид, у вершу влізло). *Пер.*

Не вашої вдачи. *Ис.*

5177. У кого яка вдача. *Ком.*

5179. Сліпому не світять. *Б.*

5180. Мужик на мужика хоч бреше, та не вкреше. *Пр. в Ст. Зб.*

Дарма. *Гат.*—Даром. *О.*—Дармо. *Бр.*

Шкода, не буде того! сількись, нехай буде!

Шкода казати. *Гат.*

Що хоч роби, а з того нічого не буде. *Проск.*

Не треба плахти, що я в запасці гарно. *К.*—Не треба запаски, коли я в плахті гарно. *Бр.*

Нащо Лесці намясто! *Бр.*

Батька в наймах не вжалуєш. *Хар. Зб.*—Не вжалувать ⁽¹⁾ батька в наймах. *Зв.*, *Кр.*—... коли нанявся, то нехай служить. *Рад.*, *Л.*, [*Кр.*, *Євх.*, *Збр. Лаз.*].

⁽¹⁾ Не вжалуєш. *Кр.*, *Гл.*, *Євх.* Не жалуй. *Збр. Лаз.*

Не голодна корова, що під ногами ⁽¹⁾ солома. *П.*, *Лів.*

⁽¹⁾ у стрісі. *Гайс.*, *Рад.*, *Б.*, *Черн.*, *Кр.*

Хвали попа, прикопавши. *Кр.*

Орав чорт вовком, та й хліб ів. *Кр.*

5190. Пес бреше на сонце, а сонце світить. *Ил.*

Пси виють, а місяць світить.

Собака ⁽¹⁾ бреше, а пан ⁽²⁾ іде. *Євх.*—... собака ж собакою, а дворянин дворянином. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Собачка. *Бер.*; *Пес. Збр. Шей.* ⁽²⁾ дворянин. *Нос.*

Собачі голоса не йдуть попід небеса. *Проск.*, [*Ил.*].—Собаче слово на небо не йде. *Б.*

Собака злая и на владика лає. *Нос.*

Собака и на святого гавка. *Євх.*

Дурний собака и на хазяїна бреше. *У.*, [*Шей.*].

Вільно собаці ⁽¹⁾ и на владика брехати. *Проск.*

⁽¹⁾ псові. *Прав. Ниж.*, *Проск.*

Не святий, щоб не зогрішив; не чорт, щоб не зпокутував. *З.*, *Пир.*

Є, то минецця; чого нема, то обійдеця. *Ил.*

5200. Обійдеця паска й без шахврану. *К.*

Обійдеця Великдень без гречаної паски! *Ил.*

Обійдеця в неділю ⁽¹⁾ без свяченого.

⁽¹⁾ на Різдво. *Яц.*

Обійдеця циганське весілля без марципанів ⁽¹⁾. *Бал.*, *Кан.*, *К.*, *Євх.*

⁽¹⁾ марципана. *Пир.*

Нехай на Петрівку! *Не.*
Все тоє будеть у морі. *Ст. Зб.*
Переведенця на жуки та на блощиці. *Рад.*
Пропаше, як слюня. *Кулж.*
За тим хата не пуста, що дурень сви-
ще. *Б., Н.*

Найдесь купець и надіравий горнець. *Ил.*
5210. Не погане море, що собаки хлеч-
чуть. *Бр., [Кр., Ст. Зб.]*.—...не пога-
ні люде, що під приказом живуть. *Чир.*
Кажуть, як, приміром, багатий оббро-
іцця и йде на заробітки.

Не сто кіп за петрушку. *З., Л.*

Не коси писати. *Ст. Зб.*

Аби те прислів'я! *Ном.*—Тільки для при-
слів'я. *Ид., Кон.*

Хоч не гарно, аби добре. *Бр., Дуб.*

На наш вік ище буде. *Бр., К., Пир.*

Хотя б своє пожить. *Кон.*

Аби кінці з кінцями позводить. *Кон.*

Не печися утренею—утрена тобою пе-
чеця. *Ст. Зб.*—Не печалься утром, бо
утро тобою. *Ил.*

Аби пень через колоду. *Гл.*

5220. Мені два віки не жити (каже ста-
ре). *З., Л.*

Аби ближче до смерти. *Проск.*

Аби чудно! *Лив.*—Аби чудніше. *Л.*

Аби, бобо ⁽¹⁾, рабо. *Об.*

⁽¹⁾ бабі. *Збр. Шев.*

Аби не лежачого ⁽¹⁾ Татаре взяли ⁽²⁾!
Пир., Полт.—Що робить, то робить, аби
свдячого Татаре не взяли. *Нос.*

⁽¹⁾ не сидячого. *Бр., Зв., К., Рад.*
Б. ⁽²⁾ брали. *К.;* напали. *Евх.*

То ⁽¹⁾ боком, то скоком. *Пр.*

⁽¹⁾ Не. *Бр.*

Так подоба, як сліпому дзеркало. *С.*

Навіщо сліщеві дзеркало! він и у во-
ду подивиця! *Евх.*—... він и в дощеч-
ку подивиця *Гл.*

Чи то можна Січ віддати ... за спа-
сибі. *Збр. Лаз.*

Що буде, то буде, а більш копи ли-
ха не буде. *Лох.*—Більш копи лиха не
буде! *Об.*—... хай з копу! *Пер., [Б.]*.
—... не буде, а рублем ⁽¹⁾ чорт ёго від-
буде. *Не.*

⁽¹⁾ а коли ж дві, то. *Гат.*

5230. Який був, такий був, аби хліба
роздобув. *О. Білз.*

И в тата не своя хата. *Ил.*

Чого жалувати козі ліса! нехай ість.
Г., П.

Що за біда, що п'єнца вода! *Евх.*

По тім не п'єнца вода (то не велика
ще біда). *Кр.*

Вік живи ⁽¹⁾ та дурнем умри. *Сос.*—
Скільки не живи, а все дурнем умреш.
Л., Кр., [Рад.].

⁽¹⁾ живи вік учись. *Дуб., О.*

Не все добре, що смакує. *Ил.*

Що ся стало, розстати не мусить. *Вел.*
(III, 135).

Що було и не було: всёго перебуло.
Ил.

Не рідному батькові, не за готові гро-
ші. *Кон.*—... и не за ёго гроші. *Гл.*

5240. Не ⁽¹⁾ надовго старий жениця!
Л., Пир., Ст. Зб., [Зв.].—... хоч сам
згине, хоч жінка покине. *Кам., К., [Бр.,*
Зв., Евх.].—... або вмере, або зкрути-
ця. *Проск., [Рад.]*.

⁽¹⁾ Чи, хіба.

Дармо з сухої криниці воду брати. *Ил.*
То, що не есть, не писати в реєстр.
Проск.

Чого нема, то й Бог не возьме. *Бр.,*
[Ил., Ст. Зб.].

Вари воду, вода й буде. *Лив., [Ст.*
Зб.].—... а вкинь круп, каша буде.
Прав., Ниж., Проск.

Марево не варєво (не нагодє). *Гат.*
У ялової корови молока не випросиш.
Ил.

Збірним колосєм не напхаєш рота.
Проск.

Малєваним (гарним) конем не далеко
вїдеш. *К.*

На ліченому коні ⁽¹⁾ не наїздисся ⁽²⁾.
О., [Ст. Зб.].

⁽¹⁾ Ліченим конем. *Рад., Полт., Кл.;*
На ліченій кобилі. *Крем., Л.* ⁽²⁾ чортів
батько наїзляця. *Кон.;* не далеко за-
їдеш. *Крем., Л., [Сос., Мл.];* не наро-
битись. *Кл.*

5250. Через пень та колодою. *Н.*—
Дармо колодку через пень валити. *Ил.*—
Чи вже ж через пень колоду валити!
Проск.

Пня через колоду не перекинєш. *Л.*

Через ⁽¹⁾ силу и кінь не повезе ⁽²⁾.
Коз.—Через пору и кінь не скочить. *Зв.,*
К., Н.—... через міру и свиня не ззість.
Пир., [Л.].

⁽¹⁾ Терез. *Вед.;* Над. *Ил.* ⁽²⁾ не по-
тягне. *Ил., Вед.;* не ступить. *Нос.*

Ликом постернаку не викопаєш. *Ил.*
З палця меду не добудєсся. *З.*—...
не давиця. *Л.*

Нічим нічого не одбудєш. *Рад.*

З осичини не роблять коліс. *Г.*

Головою стіни не проб'єш. *Ил.*

З багна хліба не зпечєш. *Гат.*

Ботога з піску не улетєш. *Ил.*

5260. Тяжко вовка за хвіст уїмити.
Вовка за ухо не втримати. *К.*
Ведмеда не налигаш. *Ров.*
Який чорт вовком орав, такий з ёго й
хліб ів. *Зв., Ж.*
Вовком не орать. *Зв.* — Остання річ
вовком орать. *Ил.*
Навздогінці ⁽¹⁾ не націлувацьця. *Л.,*
[Ж., Рад.]. — ... хоч як гладь, то все
воно не гладко буде («сказано, як грима-
ли на невістку, що недавно взяли и що
швидко мала перебрацьця назад»). *Кан.,*
К. — Хіба мені перервацьця, та навздо-
гін цілувацьця! *Пир.*

⁽¹⁾ Наздогін. *З., Коз.;* Ганяючися. *Ст.*
Зб.

Шилом моря не нагрівш. *З., Пир.*
Волом зайця не здогониш. *Ил.*
Не коні нам запрягати и не на возі ⁽¹⁾
клястись. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ А не «на вози»? *Ном.*

Не усе ж то козак, що списа має. *Гат.*
5270. Єдин цвіт не робить вінка. *Ил.*
Вдна ластівка не робить весни.
Єдин кіл плота не удержить.
Що з пива за квас буде? шкода пива,
шкода й кума! *Не.*

Коли б не було пива, не було б и дн-
ва. *Ил.*

Най буде и яка лисиця,— з цурки не
вкрутицьця. *Лит.*

И Микити, и рокити (всі даватимуть
гроші, як пристяжить). *К.*

Пізнає коза, коли полудня. *Ил.*

Хто схоче пса вдарити, той кия най-
де. *Бр.*

Пізнає свиня своє порося. *Проск.*

5280. Полубить и мене, кого лихо не
мине. *Коз.*

Не з кием ся вирвало, нікому в лоб не
дало. *Ил.*

Де хліб-сіль іли, там будуть и істи.
Рад.

Не ти перший, не ти й останній. *Л.,*
[К.].

На Титяну поговір, що Тетяна вмер-
ла: вона лежить на печі и ноги задерла.
Не.

Піде Параска, як її ласка. *Гайс.*

Знайшов би й десять, як би не Олесь.
Ш.

Як ⁽¹⁾ не стане, то ⁽²⁾ батько доста-
не. *Бр., [Ст. Зб.].* — «Іж, брате, хліб,
та на завтра оставляй!» — «Не стане,
так батько доставе.» *Черн.*

⁽¹⁾». *Гад., Кр.;* Як хліба. *Б. (3)». Кр.*
Гад.

Послідня в попа жінка. *Прав. Ниж.,*
Пол., Лів. — ... а там хоч на шибени-
цю. *Пир., Хар. Зб.*

Так одказують, як хто скаже, що,
мов, останнє; або примовляють так, да-
ючи и д., що останнє.—⁽¹⁾ Остання. *К.,*
Л., Кон.

Годував Бог Андрушка (або: Михалка)
и без того окружка (або: кавалка). *Проск.*
5290. Як би о голову йшло. *Ил.*

Знає ⁽¹⁾ кіт ⁽²⁾, чие сало ззів. *З.,*
[Гат.].

⁽¹⁾ Чус. *Кулж.* ⁽²⁾ кішка *id.;* *Кр.*

Чус кішка, де сало лежить. *Кв. (II,*
54).

Не прийдецьця рахуба до чуба. *Кон.*

Коли не пропав в пелюшках, а вже в
рядюжках не пропаду. *Рад.*

Не взяв чорт малого, а великого не
озьме. *Ст. Зб.*

Вигосим сірого тура з луга. *Войц.*

Що має висіти ⁽¹⁾, то не утоне. *Бр.*

⁽¹⁾ Що увисне. *Ил.*

Не вдавицьця, так явицьця (не де дінець-
ця, прийде). *Новт.* — Явицьця, коли не
вдавицьця. *Гл., Ст. Зб.*

Нехай иде своїм ядом. *Бр., Л.*

5300. Чую, чую, мої діти, що мені не
животіти. *Гат.*

И я научуся на семій дитині дівочити.
Ил.

Маю я руки на тії муки. *Ил.*

Все тое буде в ладу, як у меду. *Ст.*
Зб.

Аби хтіти, можна знайти. *Кан., К.*

Загоїцьця, поки весілля скоїцьця. *Зв.,*
З.—... до весілля. *Бал.*

Ще з того смерть не показує. *Бр.*

Не буде тобі смерті з того. *Проск.*

Песся мати не загине. *Ил.*

Лихий гріш не загине (або: Лихого
гроша ніхто не украде). *Ил.*

5310. Не бійсь, не завадить. *Павл.*

Та враг тебе не візьме. *Л., Кон.*

Кат тебе не візьме! *Об.*—Не узяв іх
кат. *Л., Х.*

Миршава голова мені не указ. *Дуб.*

Годі за гріш танцювати. *Яц.*

Побачить пятака, так схоче й не та-
ка. *Ос. 18 (V, 37).*

Заново ⁽¹⁾ ситце на кілочку. *Бер., Ж.,*
Пр., Б., Кон., Кр., Ст. Зб.—... а як
пристарієцьця, садить квочку ⁽²⁾. *Не.* —
... а як пристарієцьця, то під лавкою. *Л.,*
[Зв., Рад., З., Кон., Гр.]. — Новеньке
ситце на клинці, а старе під лавою. *Бр.*

⁽¹⁾ Занова. *Пир.;* Занову. *Проск.;* Но-

веньке. О.; Новес. Нос. (²) а приста- рїецця, так и смїття посять. Б.

Слїпий не баче, а храпий не скаче.

Зал.

Дасть Бог світ, дасть и совїт. *Кв. (II, 56).*

Одрїзаного не приставить. *Збр. Лаз.*

5320. Кажуть на вовка *гладкий*, а він тиждень не їв. *Кох.*

Багато казати, та нічого слухати. *Ном.*
Як приступе, так и в чорному полюбе.

Нов.

Усе бредня, що люде кажуть. *Збр. Лаз.*
Багацько два гриби в борщ! *Проск.,*

[Бр.].

Не в кожній воді мило роспустиця.

Ил.

Дудка знає, нащо грає. *Яч.*

Чого чорт не придумає. *Проск.*

Чого наші не вигадують! *Ст. Зб.*

Не довелось (¹) свинї на небо дивити- ся! *Рад.*

(¹) Не вдалось. *Л.*

5330. Не щодня брїдня. *Об.* — ... бу- ває и піст. *Пир.*

Поминецця коту масниця! *Пир., Кр., [Рад.]*. — ... буде (¹) середа и п'ятниця. *Кр.* — Не [все коту (²) масниця: буде и великий (³) піст. *Пр.*

(¹) Не щодня (Не все. *Л., Кор.*) ко- тові масниця: буває. *Рад., Л.* (²) Не щодня котові. *Пир., Гл.* (³) буває. *id:* буває й. *Кор.*

Не все то Петра в середу. *Проск., [Ил.]*.

Не щодня попинятам (або: поповим ді- тям) Дмитрова субота! *Л.*

Не щодень Великдень. *Ил.*

Ет, захотїли!.. аби тихо лих. *Зв.* — Аби лих-тихо! *Руд.*

Заманулось! *Ном.* — ... як серед зїми криги!

Ти вже Бога гнївиш. *Кр.*

Журиця, а чого ище треба? хїба ли- ха. *Пир.* — А більш чого? хїба лиха? *Ком.* — Ще лиха треба! *К., Л.*

Хоч сорочку (або: кошулю) застав (як чого заманецця)! *Кл.*

5340. Забажалось козаку зеленого ча- снику (либовь, дївоцької крася). *Бер.*

Болячка солодка, — чого не залюбить! *Ком.*

Захотїв вірви домагатись, як москаль медалі. *Бр., [Нов.]*.

Бач чого гирі забажалось — кісничків! *Л., [Гл.]*.

Забажалося (¹) в Петрівку (²) мерзло- го. *Б.* — Захотїлось мерзлого (³) в Пе- трівку. *К., Лїв., [Яч., Бер.]*.

(¹) Новина бруньки: захотїлось. *Б. (²)*
Захотїв о Петрі. *З. (³)* змерзлого. *Євж.*

Най ся тобі не бажить печеного рака!

Ил.

Забажав печеної криги. *Л., Гат.*

Тобі того бажаєця, чого дома не ма- еця. *Проск.*

Старцем жити, а з перцем їсти. *Черн.*
— Е, е! як у старцях жити, та з перцем їсти! *Коз., [Рад., Б., Ст. Зб.]*.

У злиднів живши, хоче з перцем їсти. *Ком.*

5350. Захотїла муха злого духа! *Ст. Зб.*

У кожної Олени сережечки зелені. *Лїв.*
Як до дна доглядацьця, так за Дунай убірацьця. *Кох.*

На вербі груші, а на осипці кислїці не ростуть. *Хар. Зб.*

Впкорениця, як вїяла риба. *Збр. Лаз.*
Полов'яний хлїб не голод, а пачосня сорочка не нагота. *Збр. Лаз., Ж.*

Колись-то й чорти дурні були. *Руд.*
Не вчи орла літати, а рибу пливати.

Яч.

Але! зїж мале, бо велике дороге! *Збр. Шей.*

На (¹) свої руки найду всюди муки. *Пер.*
— Найдеш муки на свої руки. *Кан.*

(¹) Аби хотїв, то на. *Рад., Л. [Вас., К., Бер.]*.

5360. Даром по бояром. *Ст. Зб.*

Довго ходила, мертво родила. *Не.*
Широкі ворота увїйти, та узькі вийти. *Ст. Зб.*

Світить, а не гріє. *Бр., Біл.*

Світить місяць, та не гріє. *П., Лїв.*
— ...тїльки в Бога дурно хлїб їсть. *Кан., К.* — Ой місяцю, місяцю! світиш, та не грієш—даремне в Бога хлїб їси. *Кан.*

Товста стїна, та не гріє. *Ст. Зб.*

Мало чого не бува (або: не живе)! *Л.*
— ...що п'яний скаче (¹). *Пир., [О., Сос.]*.
— ... не буває, що п'яний співає. *Чор. Рад. (73)*.

(¹) сказав. *Бр.*

Е, не всім то в тебе вдатись! *Бр.*

Не кожна ж Ганна гарна. *Гат.*

Не все ж тее маїм, про що гадаїм. *Гат.*

5370. Не все тее зробиця, що на дум- ці згодиця. *Пир., Гат.*

Не так воно робиця, як нам хочєця. *Ос. 10 (II, 11), [Кулж.]*.

Еге! як би то так! *Ком., Л., З.*

Як би так малось, як не маєця, так що б то було! *Ком.*

Ба! коли б то слїпий очі мав! *Зв., Кан.,*

К.—Еге! що й казать, як би то сліпий очі мав! та ба! *Лох.*—Як би сліпий очі мав, то він би усе знав. *Бер.*

Чого б сліпачище хтів, як би пліт бачив! *Ил.*—Чого б и плакав ⁽¹⁾ сліп, як би бачив світ ⁽²⁾! *З., [Бр., Вас., К.].*— Не потребував би поводира сліп, як би бачив світ. *В.*— Чи плакав би сліпий, если б стежку бачив. *Ст. Зб.*— Чого сліпий плаче? бо стежки не баче. *Г., П.*

⁽¹⁾ Не плакав би. *Рад.* ⁽²⁾ коли б бачив слід. *Гл.*

Як би все те діялось, що кажеця, то чого б и хотіть! *Зал.*

5377. Коли б не пліш, и голо б не було. *Нос.*

5379. Як би не тее, то було б онее. *Проск.*—... другее. *Кан., К., Проск.*

5380. Як би не тее, та не онее, та ще не дещо другее. *Ном.*

Я б и гори покотив! *Л., Пир., Сос.*
И дурень стіпний кашу істи. *Гат.*
И дурень каші наварить. *Зв., Л., Кр.*
—... аби пшоно ⁽¹⁾. *З., Л.*—... було. *Зв., [Полт., Пир., Н., О., Ком.].*—... та сало. *Пр.*—Як би було з чого, то б и дурень каші наварив. *Л., Пр., [Рад.].*

⁽¹⁾ крупи. *О., Повг.*

Купив би село, та грошей голо ⁽¹⁾. *Лів.*
—...купив би к тому ише и другое, та не платив и за тое. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Мало. *Бр.*

Рада б душа в рай, та гріхи не пускають. *Об., Ст. Зб.*

Рада б мама ⁽¹⁾ за пана, так пан ⁽²⁾ не бере ⁽³⁾. *Л., Пир., Пр., Б., Ком., Х., [Збр. Шей.].*

⁽¹⁾ Ганна. *Гат.;* ». *Рад.* ⁽²⁾ та пане. *Рад.:* та діявольський пан. *Л., Р.;* не хоче. *Проск.*

Кінь з чотирьма ногами та спотинаецця! *Ном.*—... а то б то чоловік (або: а чоловік з двома).

Великий ріт у вола, а говорити не може. *Ил.*—У вола язик довгий, та говорить не може. *Кан., К., Збр. Лаз. (з П.).*

Є ложка, та в мисці нема. *Не.*
5390. Єсть риба в воді, та істі її годі. *Бр., [Проск.].*

Є ⁽¹⁾ в глеку ⁽²⁾ молоко ⁽³⁾, та голова не влізе. *Ск., Пр. в Ст. Зб.*—... розбить, та в корито налить—можна без ложки наїстись. *С.*

⁽¹⁾ Видно. *Коз., Черн.;* Ой єсть. *Бр.* ⁽²⁾ в горшку. *Бр.;* в гладуцику. *Бр.* ⁽³⁾ Великий глек молока. *Бр.*

Носом чує, та руками не впоїму. *К., Кан.*

Бачить око, та зуб не йме. *Л., Пир., Коз. [О., Ст. Зб.].*

Бачать очі, та ба! *Новг.*
Близько локіть—та не вкусиш. *Коз.*
Видно, та не під пеньком губка (видно, та достать трудно). *Ст. Зб.*

Ів би паляниці, та зубів нема. *Пир., Збр. Лаз.*

Хотів би, та Хотін не дає. *Ст. Зб.*
Гарне и зличне, та не вічне. *Не.*—... и зляне, та не вічне. *О.*

5400. Хороше, та не наше. *Пир.*
И у владыки два язики. *Ил.*

Солодкий мед, але пальців не обгризти. *Бр.*

Любить солодко, та морда коротка. *Ш.*
Не хочется за гарячий камінь брацьця, та треба. *Зал.*

Не рад би Лях за гарячий камінь брацьця, так оберемком треба. *Ком.*—... за гарач камінь, та обіручки. *Рад.*

Як би той розум спереду, що тепер заду! *Прав. Ниж., Лів.*—Коли б той розум був напереді! *Ст. Зб.*—... розум наперед, що потім назаді знайдеця. *Кан., К.*

Як би знаття, що в кума пиття, то б ⁽¹⁾ и дітей забрав. *Об.*

⁽¹⁾ то б сам пішов. *Пр.*

Ведмідь здоровий, та кільце в носі. *Збр. Лаз.*

Великий дуб, та дупленатий. *Коніс.*—... та дупловатий, а маленький, та топтуватий. *Збр. Лаз.*

5410. Рожа червона, та й тая блідне. *Коз.*

Красному й дурень рад. *Черн. г.*
Смирне щеня, та не надовго. *Коз.*

Де не думаєш ночі ночувати, то там дві заночуєш. *Ївх., [Зв., Проск., Рад., Пер., З., Пир., Коз., Кр., Ст. Зб.].*

Як би я мог!.. та не дав мені Бог. *Нос.*
—Дав еси, Боже, тому, що не може; а я б и зміг, та не дав Біг. *Ил.*

Ех як би то!.. та що й казать? Кебети не маю! *Кобз. (43).*

Аби пшоно ⁽¹⁾, каша буде. *Лів.*

⁽¹⁾ крупи. *К.*

Без чорта болото не буває (як хто похваляецця, що кину, мов, служить). *Гл.*
Аби болото, а жаби ⁽¹⁾ будуть ⁽²⁾! *Об.*

—... а жаба буде. *Руд.*

⁽¹⁾ а чорти. *Лів.. Сл.* ⁽²⁾ наскачуть. *Ком.;* найдуця. *Коз.*

Аби озеро, а найдеся жаба, що буде

кракала (про пана и д., що страхують— з села, мов, з'їдуть). *Проск.*

5420. Аби (¹) було корито, а (²) свині будуть. *Полт., Б., Х.*

(¹) Було б. *Рад., Збр. Лаз.* (¹) та й у кориті що, то. *Євх.*

Аби гроші, а повітка буде. *Пир.*

Аби місяць на мене світив, а про зорі то й байдуже. *Бер., Пир.*—...а що зорі— дарма! *У., [К].*—...а звізди хоч и так. *Ст. Зб.*—...а зорі будуть. *Бр.*—...а зір не треба. *Кон.*—...а зорі хоч потухнуть. *Євх.*—...а я зорі й колом (¹) побью (²). *Рад., О., [Кон., Павл., Сл.].*

(¹) кулаком. *Пир.* (²) пішкн. *Проск.*

Аби вуздечка, а кінь буде. *Проск., [Рад., Пир., Б.].*

Аби зуби, то хліб буде. *Об., Руд.*

Аби люде, а піп буде. *Ск.*

Аби коваль та ковалиха—а того буде лиха (мабудь, про діти). *Ж.*

Аби з рук, а з ніг хоч хто ший здійми. *Ст. Зб.*

Аби голова, а шолуді будуть. *Коз.*

Аби що до губи—будуть істи зуби. *Ил.*

5430. Аби хліб, а зуби найдуця *Б.*—... будуть. *Проск.*

Аби були побрязкачі (¹), то будуть и послухачі. *Ск., Руд., Павл.*

(¹) побренькачі. *Крем., Ст. Зб., Збр. Шей.;* побрязкач. *Кр.*

Аби б був послухач, а постукач буде. *Бр., З.*

Дай, Боже, литину, а корова буде! *Руд.*

Аби душа в тілі, а сорочку хоч и воші ззіли, то дарма. *З.*—Аби душа в тілі! *Пир.*—... держалась. *Зв.*

Цуцу в дружки, а бояре й сами прийдуть. *Л.*

Далеко (¹) купому до зайца!—... заєць стрибав, куций бігає, та не поймає. *К., [Рад.].*

(¹) Куди. *Бал., Проск., Кр.*

Купий безхвостого не догонить. *Ил.*

Далеко п'яному до Києва! *Руд.*

Він и в слід ёго не вступить. *Пир.*

5440. Пан всігди паном, а хам ханом (до вискочок). *Нос.*

Куди тобі грішному кісінь істи: ти й квашею замазався. *Євх.*

Куди тобі грішному за шаг танцювати! *Полт., Нов., [У., Кан., К.].*

Яке цікаве! *Прав.*

Довго пошито, та не зносиш. *Ст. Зб.*

Треба ёму ще сім літ свині пасти! *Кан., К.*

Хлопче, паси свиней, та тоді вже и людей. *Гр.*

Перехрести ніс, щоб великий ріс. *Рад.*—...ато кирпатий. *Євх.*

Ще тобі ніс не заострився (не час вмірять— не вчи, бо сам еси нетямущий). *Бр.*

Вибийте хвіст об тин (шкода, не сподівайтесь). *Котл.*

5450. Подковзнесся (не хвались, не зробиш)! *Кон.*

Не хватай... за бороду, ато одирвесся, то вб'єсся. *Збр. Лаз.*

Оженився б на тобі, так на руці перстеня. *Полт.*

Купа губа! *Ном.*

Єсть квас, та не для вас. *Зв., Лів.*

Бачить корова, що на повітці солома. *Нос.*

Не утнеш, Аврааме, Исаака, бо порох замок! *Бр.*— Не втне Аврааме Исаака! *Проск.*

Таких примовок *од народу* я нігде не чував по Правобочних Українах, а чував од паничів то-що. Кажуть, що ніби десь коло Бердичова, чи коло Радомисля (а дехто каже, що не тільки там, а и по інших місцях) на заїзнім дворі є малювання: праотець Оврам з рушниці бере на око Исаака, а зверху ангола на панівку джорить. Внизу напис: «Не утнеш, Аврааме и д.». *Ном.*

Не втнеш, отче Аврааме, бо тупа сокира. *Ял.*

Не утнеш (¹) Каїн Абля, бо тупая шабля. *Бал., У.*

(¹) Не утне. *У.*

Не утне Панько з копискою. *У.*—... Панько Оришки (¹). *Євх.*

(¹) шилом борщу. *Ил.;* тіста, бо ячмінне. *Г., П.*

5460. Не кланявся лід бабі и не буде. *Кан., К., Л.*

Не кланявся лід бабі— я не стану й жабі (найпаче каже чоловік, як не хоче кориця жінці. *Рад.*). *Бр., [Рад.].*

5462. З шолудивою головою та в дух (в лазню б то)! *Збр. Лаз.*

5464. Єще на тоє у великий звін не звонили. *Ил.*

Єще и той не поймав... за бороду. *Ст. Зб.*

Не пив Полтавської води. *Збр. Лаз., Гат.*

Рад би ёго піймати, та слизєк. *Ст. Зб.*

Де вже нашому теляті та вовка піймати! *Павл.*

Куди тобі до Перекладавського! *Бр.*

5470. Куди кумові до короваа! *Ил.*

Не в тії (1) вбувь! *Зв., Л.*

(2) Не в тії чоботи, *Бр.*; Не туди. *Рад.*; Куди. *Пр.*

Перебуйся назад носками. *Пр. в Ст. Зб.*

Батько ёго не говів! *Пир.*—Піди попереду висповідайся! *Л.*

Не говіла ёго мати (або: батько)! *Ном.*—... нехай попереду піде та одговієця.

Не говіла твоя баба! *Євх.*—... трейчи на год. *Б.*

Не вмивався ти, щоб так сказати! *Кон.*

Піди, поганий, вмийся! *Пр., Павл.*—Куди вам! підіть лишень вмийтеся! *Дох.*

—Піди трічі умийся. *Л., Бр.*—Нехай вона проти вас трічі умієця. *Бер., Б.*

И в головах собі не покладай! *Ном.*

Не милися, бо не будеш голитися. *Бр., [Зв.; К., Бер.].*

5480. Не з нашим пішланням! *Кон.*

Світ світом, не була баба війтом, та й не буде ніколи. *Кан., К.*

Побачиш, як своє ухо! *О., [Дуб., К., Кан.].*—Ёму того не бачить, так як своїх ушей. *Кулж.*

Побачимо—як свою потилицю. *Пир.*

Хіба на мої груди землі насиплють! *Кон.*

Як вовку здихать, так сему бувать. *Рад.*—Як вовку не здихать, так мені не бувать.

Як сова світ уздрить. *Войц.*

Як свиня на небо гляне. *Пр.*

Тоді це буде, як свині з череди йтимуть. *Євх.*

Як на долоні волосся поросте. *Об.*

5490. Як у куреці зуби виростуть. *Не.*

Як бабак свисне. *Павл.*

Заснулий на зиму бабак, з Березіла (на Ёвдокіі) пробуркуєця до сонця и свище. *Макс.*

Як рак свисне. *Зв., Проск., Рад., Н., Євх.*—На Юрія (1), як рак (2) свисне. *Бал., Зв., Бер., Л.*—На Юрія о цій порі, як рак свисне на оборі. *Бал.*

(1) На Юра. *Г.*; На безрік. *С.*; На маленького Юрія. *Бр.* (2) у житі. *Л.*

Завтра, як сонце вгріє! *Кон.*

Нехай вясниця! *Ск.*—... бо дуже нахмарило. *Лів.*—Ще рано—нехай-но перш вясниця. *Бр.*

Нехай ще сорока побіліє. *К.*—Не вся ише сорока біла (як хвалиця довести неведоме). *Нос.*—«А, буду бити!»—«Е, ще сорока не побіліла.» *Бр., Гр.*

Не було в зайця хвоста, и не буде. *Ил.*

Вродився не хрестився, и умру не буду. *Євх.*

«Став я казати одному дорослому паламареві, чому він не вчиця пісьму хоч тепер, так він мені и одказав цією помовкою.» *Євх.*

Чому (1) чорт не орав, тому й (2) сіяти не буде. *Зв.*

(1) Коли. *У.*; Чим. *Б., О.*; Кому. *Ум., Бал.* (2) тим. *Б., О.*; то. *У.*

Не кракала ворона вгору (1) летючи (2), то наниз певно не буде (3). *Л.*—Не кракала ворона, як до гори легіла, але буде кракала, як з гори полетить. *Ил.*

(1) в гори. *К., Кр.*; до гори. *Проск., Кл.*; уверх. *Б.* (2) літучи. *Рад.*; Як летіла ворона в гору, не кричала *карр!* *Бр.* (3) а вже вниз! *Пир., Кор.*; а вниз уже й поготів. *Б.*; а на дол и поготов не буде. *Ст. Зб., [Кл.].*; а вже з гори, то и крила отустила. *Проск.*; а вниз нічого и починать. *Гл.*

5500. Не кричали журавлі, як з вирію летіли—не будуть же кричать, як и назад летітимуть. *К., О.*

Соловей піснями (1) не сит. *Нос.*

(1) баснями. *Нов.*

От завгорив! *Ном.*

Не буде Галя, буде другая! *Об.*

Сердилась баба на торг, а торг того й не чує (1). *Пир.*—... на торг, та й дуже, а торг ій и байдуже. *Пр., [Кр.].*

(1) не віда. *Р.*; не знасть. *Ст. Зб.*; не знав и не відав. *Пир.*; не тура. *Чигр.*

Баба (1) з воза (2)—кобилі (3) легше. *Лів.*—Баба з воза—велика зрада: на возі легше, кобила рада. *Кр., Лаз.*

(1) Тарах баба. *У.*; (2) з колес. *Нов.* (3) на колеса. *У., К., Дуб.*; колесам. *С., К., Бер., Рад., Б., Нов.*; коням. *Бал., У., Кр.*; конём. *Проск.*; возу. *Ст. Зб.*

Не видали попа в боярах! *Л.*

«Дайте істи!»—«Нігде сісти! *К.*

Не тебе беру, Тацю, — тільки твою працю. *Ил.*

Лотоцький! не думай, що ти грап Потоцький, бо ти вех (паламарь) села Бебех. *Збр. Шей.*

Лотоцький, родом з Бебехів, підскаржував на своє товариство. Приказка ся звиваєця в Подольські семинарії.

5510. Не один пес Гривко. *Зв., Руд.*

Не (1) іден пес Левко. *Бр.*

(1) Чи то. *Кан., К.*

Чи ідна сорока білобока! *Збр. Шей.* Не один Гаврилко, що в Полоцьку. *Нос.*

Не велика річ, що є в хаті піч. *Ил.*
Хоч куй, зозуде, хоч не куй: мені и
удіа закує. *Рад.*

Куліш не каша, п'ять рублів не гро-
ші. *К.*

Швець не купець, а коза не товар. *Г.*
Не сто кіп за рибку, не сто кіп утра-
ти. *Бр.*

Іван не пан, а сто злотих не гроші.
Ил.

5520. Гаман не свято, трясця не хоро-
ба. *Кам., К.*

Не будуть за ним звони розбиватись.
Бр.

«О!» — «И не о!» *Пир.*

Будь ласкав! *Ном.*

Я тобі не молюся, ти мене не поми-
луй. *Вел. (III, 329).*

Не вродив мак, пробудем и так. *Нос.*

Сім год ⁽¹⁾ мак ⁽²⁾ не родив, та голо-
ду не було ⁽³⁾. *Л., [Бр., Зв., Бер.,*
Пир., Б.]. — Не родив мак сім літ, не
було голоду; не уродить и восьме, не бу-
де голоду. *К.*

⁽¹⁾ рік. *Бр., Гл.;* літ. *У., Прок., О.,*
Гр.; ⁽²⁾ біб. *Рад.* ⁽³⁾ та без того маку
з голоду не вмірали. *Сос.;* та живі бу-
ли. *Гр.*

Хіба я зроду (грошей и д.) не бачила!
Ос. 11 (V, 52).

Хіба на світі одна вода! можна и аби-
де напицьця. *Пир.*

Хіба ⁽¹⁾ тільки світа ⁽²⁾, що у вікні!
Зв., Л., Н. — ... за вікном ище й біль-
ше ⁽³⁾. *Гр., [Бр., Бер.].*

⁽¹⁾ Чи. *Прок., Рад.;* Не. *Г., Бр.,*
Бер., Гр. ⁽²⁾ сонця. *Г., Рад.* ⁽³⁾ єсть
ище и надворі. *Рад.*

5530. Світ великий (можна знайти при-
становище)! *К., Л.* — ... було б здоров'я!
Гл.

Сим літо ні пізно и військо не шер-
бато. *Ст. 36.*

Горіла ⁽¹⁾, маку не іла, — ваїлася, то
й розсілася. *Бр.*

«Сваволя, то то так приказують». *Бр.*
— ⁽¹⁾ Пика горіла. *Бер.*

Сорока горіла, бо пити хотіла. *Ил.*

Велике диво, що в церкві піп. *Бр.*

Диво ⁽¹⁾, що в пана жінка хороша!
Лів., Павл., [Ст. 36.]. — ... бо все са-
хар ієть ⁽²⁾. *З.*

⁽¹⁾ Велике диво. *У., Дуб., Рад., Лох.;*
Не велика річ. *К., Бер., Ж.* ⁽²⁾ бо хо-
роше водить. *К., Бер.;* бо хороше хо-
дить. *Ж.;* коли б я прибралась, то б и
я така була. *Рад.*

Велике диво—опеньки! *О.*

Велике диво ⁽¹⁾ світило! *К.*

⁽¹⁾ діло. *Пир.*

Не великеє диво, що баба пуп зав'язс.
Ст. 36.

Яке диво, що в сучки дівер. *Р.*

5540. Яка диковина! *Рад., Кр.*

Яка диковина, що собака не кована!
Пр., Лох.

А що він за (або: От яка, не вели-
ка) ва́жниця! *Збр. Лаз.*

Ото яка цяця! *Зв., Бер. Л.*

Велике свято, що Гриць в церкві. *К.*

Ото ⁽¹⁾ велике свято, що в церкві
Клим! *Бр., [Ил.].*

⁽¹⁾ Не. *Гайс.*

Уже так, що в гарбузі смак! *Сос.*

Знайте нас, що ми голі, та в жупані
ходим. *Коз.*

Не звикай у гостях, бо й дома захо-
чеш. *Зв., К., Рад., Пир., Пр.*

Казала Хвеса, що обійдеця. *Ил.*

5550. И горілки не хочу, и лица (віж-
ки) не дам. *Ил.*

Я краков не хочу — и собі не могу.
Нос.

Буде з старця айця, а з багатого (або:
з сироти) болячки. *Пир., Б.*

Досять з Ляха курки. *Кам., К., Рад.,*
Кон.

Досять (або: Буде) єдного сонця на не-
бі! *Ил.*

Високні пороги на наші ноги. *Ил.*

Цар води не вніме. *Ст. 36.*

Не жарене—не пахне. *Лів.*

Не ковбаса — не здохавш (наперед не
вгадаеш). *Нос.*

Що буде, то буде, а в торбі хліба не
буде. *Рад.*

5560. Не минеця, як бабі живва. *Л.,*
Пр. — ... Великдень. *Не.*

ЯКИЙ ШВИДКИЙ! *Нов.* — Які скорі!
Пир.

Оце нетерпляча бере! *Ном.*

Поспієш (або: Та ще поспінете) з ко-
зами на торг! *Лів.*

Підожди срік, не валя з ніг. *К.*

Помалу ⁽¹⁾ — Миколу ⁽²⁾ звалиш! *Зв.,*
[Бер.].

Як иде, та заточуєця. — ⁽¹⁾ Тривай
лишень, Хомо. *Х.* ⁽²⁾ Микиту. *Павл.*

Поволі, бо попа звалиш! *Бр.*

Помалу—Хіврю утопиш. *Не.*

Чекай ряду, дістанеш коляду. *Ил.*

Хіба тобі дощ за шию илє! *Рад., •*
Пир.

5570. Не за шийю каплеть. *Ст. 36.*
Хіба на панцину гонять. *Кам., К.*
Прудко гонить — голову зломить. *Зв., Рад., Н.*

Що скорє, то ледащо. *У.*
Прудка ріка береги розмиває. *Нос.*
Хто скоро робить, то сліпі рожающя. *Черн.*

Швидкої роботи ніхтоне хвалить. *Євх.*
— Скорої роботи не хвалять. *Ном.*
Швидка робота — погана. *Л., [Кам., К.].*
Швидка робота животу скорбота. *Нов.*
Швидка робота як нагла смерть. *Коз.*

5580. Скорий поспіх — людям посміх. *Нос.*

Хто спішать, той людей смішать. *Прав. Ниж., Сл., [Г., Л., Євх.].* — ... а хто тихо ходить, той на ум наводять. *Зал.*

Не питають, чи хутко, але питають, чи добре. *Ст. 36.*

Неразом ⁽¹⁾ Краков будовався ⁽²⁾. *К.*

⁽¹⁾ Не відразу. *Печ.* ⁽²⁾ збудовано, тільки потрошкій. *Ід.;* будований. *Бр.;* будован. *Кр.;* Краків збудований. *Проск.;* Краков город будуєця. *Н.*

Києв не відразу збудований. *Ил.*

На один раз не зітнеш дерева. *Ил.* —
За єдиним разом дерево не звалиця. *Проск.*

Мало вкусиш, більше ковкнеш. *Ил.*

Тільки кусай, кільки можеш лигнути. *Бр.*

Менше вкусиш — борше лигнеш. *Проск.*

Се не так швидко, як на мертвого сорочку шить. *Пир.*

5590. По волі світа тому дієця. *Ст. 36.*

Не хватайся, як попівна заміж! *Ст. 36.*
— ... попівна хваталась, та й тепер сидить. *Рад.*

Спускайся з гори тихіше вниз, щоб ніхто голови не гриз. *Зал.*

За великим поженєсся, та й малє втерєш. *Зал.*

Зробили спішно, та коли б воно не вийшло смішно. *Чор. Рад. (318).*

Помалу ідь, а дальше заїдеш. *Бр.* — ... далій станеш. *Ст. 36.* — Тихше ідь, дальше будеш. *Лів.* — ... станеш. *Коз.*

Хто хоче питлювати (борошно), мусить зачекати; а хто нараз, буде зараз. *Ил.*

Хто сразу виграє, той на кінці не має що ставити.

Иди помаленьку, доженеш и стареньку. *У.* — Помалу, то и стару зловимо. *У., [К., О.].*

Не хапайсь ⁽¹⁾ поперед ⁽²⁾ батька в пекло ⁽³⁾. *Об.* — ... нехай батько попереду. • *К., Рад.* — ... в пекло: може ще й снї захватить. *Бр.*

⁽²⁾ Не хапайся, Не хватайся, Не спишись, Не попереджуй, Не сунься, Не суйся, Не лїзь, Не пхайся. ⁽³⁾ вперед. *Нос.* ⁽²⁾ на шибеницю.

5600. Хто глибоко оре, той хліба не ість. *Збр. Лаз.*

Хоч не скоро, та здорово. *Кр.* — Хоч не хутко ⁽¹⁾, аби добре. *Бр., Ст. 36.*

⁽¹⁾ Хоч не скоро. *Рад.*

Не так ся бардзо діє, як ся бардзо говорити. *Не.*

Не так хутко дієця, як хутко говориця. *Ст. 36.* — Не так ся хутко діє, як говорити. *Кам., К.* — Не так швидко робияця, як мовияця. *Ном.*

Це наказали, що на воловій шкурі не впишеш! *Бер.* — Що він загадав тобі — на воловій шкурі не списати. *Ил.*

Лекше говорити, ніж зробити.

Що надто, того и свині ⁽¹⁾ не ідять. *У.*

⁽¹⁾ кози. *Я;* то, вибачте, и безроги. *Ил.*

ДУРНА НАДІЯ. *Л., Пир.*

Надія в кут скрїлася. *Ил.*

Уже не надолѣжиш, уповаючи.

5610. На людей, як на Бога, а на себе, як на чорта (надію поклада). *Кам., К.*

Не тиш теші коростовим зятем. *Ст. 36.*

Ні позад себе, ні поперед себе. *К.*

Туди моєї ворон и кощі ⁽¹⁾ не занесе. *Л., Пир., Кон.*

⁽¹⁾ и кісти. *З., Пр.;* кісти. *Бер.;* кісті. *Ст. 36., Ил.*

Як світа не побачиш, конем не вскочиш. *Гат.*

Мала надія. *Пир., Л.*

Надвое баба ворожила. *Гайс., З., [Пир., Пр.].* — ... або вмире, або буде жила ⁽¹⁾. *Ил., Проск., [З.].*

⁽¹⁾ або здобути, або дома не бути. *Бр.;* хоч сїна клоєк, хоч вила в бок. *К., Гл.*

Навряд, чи є в Кузьми ⁽¹⁾ гроші! *Гайс., Бер., З., Л., [Зв.].* — ... хіба який чорт ⁽²⁾ підкинув. *Не.*

⁽¹⁾ чи будуть як Кузьмі. *Рад.* ⁽²⁾ хіба хто. *Проск.*

Мабуть не будь козі на торзі! *Р., Пир.* — ... а свині на ярмонці. *Б.*

Чи буде баба у решеті, чи не буде (на замясли велжі)? *Ч.*

5620. Жданого жде (непевного діла). *Пир., Зал.*

Жде (Жди, Дождався), як віл обуха. *Об., Ст. 36.*

Коли то того хто дочекаєця! *Проск.*
Якого прасунка ждатимеш! *Л., Пир.*

Живого тата або мамидочекаєся! *Проск.*
Дождався чортової матері. *Пир.*—До-
чекався чортової мамі. *Проск.*

Дождався ⁽¹⁾ до ⁽²⁾ синього ⁽³⁾ порту. *Пир.*

⁽¹⁾ Докатав. *С., Кон., А. (2)». Ст. Зб.*
⁽²⁾ до самого. *С.*

Ждали, ждали, та й ждання погубили.
К.—... жданки розгубили. *Пир.* — ...
поїли. *Нос.*—Жданники погубив. *Сл.*

Ждала-ждала, та й годі сказала. *Зал.*

Дождалися Великодня, та не їсти яець.
Коз.

5630. Сейчас, та не зараз. *Пир., Л.*
Жидівський зараз! *З.*

Підожди з руський місяць. *Лів., [Проск.,*
Ст. Зб.]. — Попопамъятаеш московський
місяць. *Ил.*

До Кімілицьких заговін. *Пир., Кон.*

На Юра-Ивана, на Рахманський Ве-
ликдень. *Ил.*

Як Хан ⁽¹⁾ долізе до Криму. *Х. Зб.*

⁽¹⁾ Як. *Не.*

Сиди тут та здрій ⁽¹⁾ (неволею сижу).
Пир.

⁽¹⁾ склій. *Л.*

И голова посивіє (поки діждусь). *Пир.*
— И голова так посивіє (як будеш пе-
ребіраць, дівчат). *Пр., Лох.*

Надіявся ⁽¹⁾ дід на ⁽²⁾ обід, та без ве-
чері ліг спати ⁽³⁾. *Ил., [Кан. Вас.]*.

⁽¹⁾ Сподівався. *Ил., Проск.* ⁽²⁾ на ба-
бин. *К.* ⁽³⁾ на чужий обід, та и дома
не побідав и в людей. *Л.*

Надіявся дід на мід, та води не пив.
Бр.—... та й без вечері ліг спати. *Проск.*

5640. Пождіть, діти, поки Біг на кі-
сіль шкурку натягне. *Не.*

Постой, дїду, не вмірай—киселика до-
ждидай. *Проск., Х. Зб.*

Не вмірай, кобила, пожарі горять (ко-
ли то воно буде)! *Зал.*

Годі, Василю, бабити, бо чорт чепе-
лик взяв! *Проск.*

Не буде риба раком. *Гат.*

Не буде баба дівкою. *Проск.*

Не буде з тої муки хліба. *Ил.*

Не буде з тої кози м'яса. *Кан., К.*

Не буде з тої кузки грошей. *К.*

З него вже не будуть люди. *Кулж.*—
... не ждуть людей. *Пир.*

5650. Не буде з сего пива ніякого ди-
ва. *Лів., [Бр., Ёвх.]*.

Не буде з сего пива квасу! *Лів.*—
Побачимо, що з сего пива за квас бу-
де! *О., [Бр., Ёвх.]*.

Чого нема, то й не буде. *Рад.*

Коли не було ⁽¹⁾ на молоді, а на си-

роватці не буде. *Л., Кон.*—... а вже на
сироваці ⁽²⁾! *Б.*—... а на воді и давню
не буде! *Гл.*—Не взяв на молоді, а на
сироваці не візьме. *Бр.*

⁽¹⁾ Не було добре. *Б.* ⁽²⁾ на сирват-
ці. *Проск.*

Хоч ідь, хоч назад вернись! *У.*

Огляділась кия, як мокра гузиця. *Зал.*

У пустий слід хоч тупицею. *Л., Ст.*
Зб.—В пустий слід сокирою. *Б.*

Оглядівся, як наївся. *Ном.*

Пізно з козами на торг! *Б.*

Мертвого ⁽¹⁾ з гроба ⁽²⁾ не вертають.
⁽³⁾. *Лів., Сл.*—Мертвий з гроба не во-
рочаецця. *Рад.*

⁽¹⁾ Мерлого. *Бр.*; Вмерлого. *Яц., Зв.,*
Проск.; Умершого. *Г., Проск.* ⁽²⁾ з гро-
бу. *Г., Яц., Бр., Проск., Ст. Зб.*; од
гроба. *Б.* ⁽³⁾ не несуть. *Ст. Зб., Б.*

5660. Слини з землі не підняти. *Проск.*
Внесе нечиста — не винесе й Пречи-
ста. *Нос.*

Пройшло літо—не ходи в луг по калину.
Бер., Рад.

Седи та грійся—плач, та втерайся. *Ил.*

Хоч лобом в стіну ⁽¹⁾ бийся, то не по-
може ⁽²⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ об стіну. *Пир., Х.*; об тин, або—
об плит. *Рад.* ⁽²⁾ не поможеця.

Бодай так не вадило, як не поможе!
Ёвх.

Хіба б батько й мати з того світа встав.
З., Кон.

Не поможе бабі кадило, коли бабу ска-
зило ⁽¹⁾. *Об.*—Помоглось бабі кадило,
що ⁽²⁾ бабу сказило! *Л.*

⁽¹⁾ скривило. *Проск.* ⁽²⁾ як. *Пир.*;
Кадило! *Пир., Б.*

Поможе, як умерлому кадило. *Бр.,*
Проск., [Яц.].—Не поможе воронові ми-
ло, а мерлому кадило. *Ил.*

И святий Боже нічого не поможе.
Руд.

5670. А ні свячена вода не поможе!
Бр.—А ні священою водою не відхрис-
тисся (або: Не скропиш того священою
водою)! *Ил.*

Не поможе, милий Боже, восковая свіч-
ка. *Ном.*

Як візьмуть на мари та понесуть до
ями. *Черн. г.*

До сто баб не ходи! *Збр. Шей.*

Забудь ласоці, паслін и цибулю, а за
гірку твою працю візьми під ніс дулю.
Зал.

Приходить наше до нас (старість, смерть
и д.). *Л., Кр.*

Нім пироги будуть, то баба умре. *Ил.*

Поки бабуся спече книші, а у дідуся не буде душі. *Л.*

Поки ⁽¹⁾ багатий ⁽²⁾ стухне ⁽³⁾, то убогий ⁽⁴⁾, опухне ⁽⁵⁾. *З.*—Поки гладкий охудне, то худий здохне. *Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ Закім. *Проск.*; Зачім. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ ситий. *id.* *Бр.*; тлустий. *Проск.*; товстий. *Кан., К., Л.*; ⁽³⁾ схудне. *Бр., Проск.* ⁽⁴⁾ худий. *id.* *Кан., К., Л.*; голодний. *Ст. Зб.* ⁽⁵⁾ умереть. *id.*; згасне. *Бр.*; здохне. *Проск.*; то в худого й духу не стане. *Рад.*

Поки ⁽¹⁾ сонце зійде, роса очі вність ⁽²⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ Покіль. *Пир.*; Заким. *Проск.* ⁽²⁾ витьє. *Бр., Гл.*

5680. Поки ⁽¹⁾ хвалько нахвалиця ⁽²⁾, будько набудецця ⁽³⁾. *З., Л.* — Хвалько не нахвалиця, будько не набудецця. *Руд.* — Будько набудецця, а хвалько нахвалиця. *Полт., Павлов.*]

⁽¹⁾». *Бр., Рад., Сл.* ⁽²⁾ Чванько навчаницця. *Бр.* ⁽³⁾ а битько набьецця. *Т.*

Чи буде, бабо, решето, чи ні, а обичайки не стане. *Ос. 20 (XIV, 114).*

Ще до того багато води втече. *Проск.* — Багато води до моря уплине. *Ил.*

Розум 5683—5703. — Битий жак 5704—5774. — Бувалий 5775—5802. — Голова 5803—5810. — Забувь 5811—5821. — Віщий 5822—5827. — Розмишлять 5828—5916. — Двічі літо не бува 5917—5935. — Потай 5936—5981. — Злі компанії 5982—6001. — Наука 6002—6105. — Приклад 6106—6109. — Рада 6110—6149. — Дурень 6150—6509. — Не знаєцця 6510—6583. — Роззявляка 6584—6651. — Лад 6652—6684.

Не дай, Боже, щастя, а дай РОЗУМ. *Бр.*

Не збирай сину худоби, — збери йому розум. *Дуб., Пир.*

Єдин мудрий стоїть за десять дурних. *Ил.*

Дога́на мудрого більше стоїть, як похвала дурного.

Коли з розумним говорю, то ся розуму наберу, а 'сли з дурним, то й свій загблю.

Ум голови не йме. *Ст. Зб.*

Добро ⁽¹⁾ лице з носом. *З., Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Май. *Бр.*; Мав бись. *Проск.*

5690. Головаті люде. *Пр., Гл.*

Хоч и молодий ше, а старечий розум має. *Лист. (II, 24).*

Мудрий, як би всі розуми поів. *Ил.*

Знає чорне на білім, не сліпий.

Розумний по коліна в Библиї. *К.*

Всі пости и святі в палцях викладає.

Збр. Лаз.

Чудо творить и немілку човпеть. *Ст.*

Зб.—Немілку човпеть.

На ⁽¹⁾ ус мотає. *Зв.*

⁽¹⁾ Слуха та на. *Дуб., Л., О., [Зв., К., Б.];* Він сидить та на. *Бер.*; Ти говориш, а воно все на. *Рад.*

За умом гонница. *Ст. Зб.*

Повернув головою (гаразд подумав и надумав). *Пир., О., Ст. Зб.*

5700. Надогад ⁽¹⁾ буряків ⁽²⁾, щоб ⁽³⁾

капусти дали ⁽⁴⁾. *Лів.*—Надогад буряків. *Л., Х.*

⁽¹⁾ Наздогад. *Пир., Гр.*; Навдогад. *Зв., Рад., Пир.*; Наобиняки. *З.*; Натяки. *К.*; Чавманяки. *Бр.* ⁽²⁾ буряки. *З.* ⁽³⁾ а. *Бр.* ⁽⁴⁾ а капусти дайте. *К., Л., [Пир., Кр., Гл.]*

Дає натабе. *Ном.*

Замічай, куличок, куди чайка летить. *Б.*

Чорзна-хто кума б'є, та мені не доведецця (хотіли в'язать, поповивши, так він вдарив, та кужучи и одвів). *Гр.*

О, то БИТИЙ ЖАК (меткий, тямущий)! *Сос.*

Тільки зізд з неба не зніма! *Ком.* — Як би можна, зізди з неба брала. *Кл.*

В голові му вилами укладали. *Ил.*

Голова, як маковка, а в неї розуму, як наклано. *С.*

Дивиця рідко, та густо бачить. *Л., [Лох.]*

Є таки спичка в носі. *Гл.*

5710. Дарма що малий, а й старого научить. *Пир., Р., Н.*

Из раду и с'єго не викидають. *Бр.* — Из десятку не викинуть. *Пир.*

Більше в не́го розуму в п'яті, як у тебе в голові. *Ил.*

И! ти, пане-брате, из самих спинок (такий розумний)! *З.*

Не в потямцю бятий. *Ном.*—Не взя-

ла ёго врагова мати—не в потилицю битий.

Мене мати в голову не била. *Не.*

Зна, де вовк, а де лисиця. *Чор. Рад. (15).*

Ще й батька твого научить. *Ном.*

Знає все, як старий. *Л., Ст. 36.*

Знає, де раки зімують. *Лів.*

5720. Цей и на літу хапа. *Ёвх.*

Угору ⁽¹⁾ плює, а в рот хапає. *Ос. 20 (XIV, 113).*

⁽¹⁾ Через голову. *Л.*

Не буде палця лизав. *Не.*

Занюхає ковбасу в борщі. *Ил.*

Мухами гудований (пронозувате). *Бр.*

Птиця з закованим носом. *Ёвх.*

Не заспить грушок в попелі. *Ил.*

Стриже и голить.

Такий, що в одно ухо влізе, а в друге вилізе. *Зв., Л.*

И в коло, и в м'яло (усюди годящий, або усюди пруть). *Пол.*

5730. Бурик не дурак: на дорозі не росте, а все в огороді. *Гр.*

Савка не дурак: не б'є жінку, та все мачуху. *С.*

Еге, наш соцький Мархвела не дурень (не дав себе окпить)! *Бр.*

Наша Парася на все здалася. *К., Пр.*

Бути тобі угадьком. *Ст. 36.*

Як там був. *Х. 36., Павлв.*

Бас гуде, скрипка грає, Иван ⁽¹⁾ мовчить, та все знає. *Зв., Я., Ёвх.*—Дудка не знає, нащо играє,—Иван мовчить, а все знає. *Не.*

⁽¹⁾ дудка. *Кан., К.; Хома. Нв.; Гнат, або—Язко. Ил.*

У лісі родівся, нічого не знає (прикминувся незнайком). *Ст. 36.*

Знає свиня, що морква. *Проск.*

Сова знає, де кури ночують. *Коз.*

5740. Сова спить ⁽¹⁾, та кури ⁽²⁾ бачить. *Зв., [Пир., Руд.].*—Спить та кури бачить. *Кр., Ст. 36.*

⁽¹⁾ спіла. *Лох., Пр.;* ⁽²⁾ курей. *Лох., Пр., Коз., Новг.*

Чує кішка, де сало лежить. *Лів.*—Хутко зачує кішка, де сало. *Бр., Рад.*

Як спить, то не їсть, а як їсть, то не дримає. *Бр.*

Ти-то шелевило (вертячєє сказати би шило)! *Проск.*

Шило голінное. *Ст. 36.*

Пустя-вирвусь (шибеник, проноза.) *Зал.*

Така, що зуби й губи говорять. *Новг.*

Лихе, аж искри ёму скачуть. *Бр.*—Аж искри скачуть ⁽¹⁾. *Бр., К., О.*

⁽¹⁾ скакають. *Рад., Л.*

Хват на всі заставки. *Пр.*

Він зпід землі видере. *Ёвх.,*

5750. Ускочив и вискочив. *Ст. 36.*

Що стрів, то ззів. *Нос.*

Не говівши дару ковтнув. *Гат., Не.*

Не говів, та проскурку ів. *Рад.*

Хоч криво впряг, та поїхав так. *Рад.*

Звиваецца жвавій гадюки. *Збр. Лаз.*

Кругиця ⁽¹⁾, як дзяга. *Л., Лох., Пир.*

⁽¹⁾ Біга. *Кон.*

Швидкий, як мотиль. *К., Кул.*

Швидкий, и пуги не треба. *Кр.*

Проворний, як вітер у полі. *Кан.*—... так як вітер. *Бр.*—Як вітер въ полі. *Ж., Гат.*

5760. Такий жвавий, як біс уночі. *У.*

Жвавий, як рибка в ріцці. *Гат.*

Як на шрубах ходить. *Ёвх., Ном.*

Ходить, як по бритвах. *Ил.*

Аж шкура ⁽¹⁾ говорить ⁽²⁾. *Бер., Коз.*—И шкура говоре. *Павлв.*

⁽¹⁾ На ёму шкура. *К.;* Шкура на нем. *Ст. 36.* ⁽²⁾ ходить. *Дуб.*

Жвавий Савка, аж шкура на ёму говорить. *Пир.*

Вислизнувся, як піскаръ з матні. *Ил.*

Якби з ока випав (такий жвавий). *Г., П.*

Дід за дугу; а баба вже й на возі. *Н.*

За ⁽¹⁾ вовка помовка, а вовк и тут ⁽²⁾.

Бр.—За ⁽³⁾ вовка мовка, а вовк у хату.

К.—Об вовка помовка, а вовк и суне ⁽⁴⁾.

Б.—Про ⁽⁵⁾ вовка річ, а вовк ⁽⁶⁾ на

встріч ⁽⁷⁾. *Коз., Кон., Кр.*—Про вовка

помовка, а чорт пана несе. *Л., Лох., Пр.*

—О вовку помовка, а вовк у кошарі. *Ил.*

—О вовку говорять, а вовк тут же. *Ст.*

36.—Гаду, гаду, а вовк суне. *Войц.*

⁽¹⁾ На. *С., Пир., Кон.* ⁽²⁾ а вовк иде. *Ил.,*

Б.; сам иде. *Бр.;* и сам иде. *Бер.;* ось и

в хату суне. *З.;* тут. *Бал., Проск.;* а він

навстріч. *О.;* а він меже нами. *Кан.,*

К.; а медвідь изнишка. *Кон.* ⁽³⁾ Про. *Зв.*

⁽⁴⁾ сам иде, або—и иде. *Рад.;* помовка,

тут же зараз и є. *К.* ⁽⁵⁾ Об. *Гор.* ⁽⁶⁾

а медвідь. *Ш.* ⁽⁷⁾ у кошарі. *Павлв., Х.*

36.; а він на зустріч. *Ёвх.*

5770. Комар з дуба впаде, то скіне. *Бр.*

Ти мабуть на мечику літає. *Ёвх.*

Що швидко так звернувся. Мечик—дерев'яний ніж у терниці; на ёму б то відьми літають на Лису Гору и к світу вертаюця.

Опинився, як Павайс на тім боці. *Я.*

В один дух прибіг. *Кон.*—Духом прибіг. *Пир., Кон.*

Там такий, що все на кивах за на мигах. *Ном.*

Був (¹) у БУВАЛЦЯХ. *Лів.*—... знає, що кий, що палиця. *Кан., К.*—Бував в (²) буваличах. *Г., П.*

(¹) Бував. *Пир.* (²) він в. *Проск.*

Був на коні и під конем. *Дуб., К., Л., О., Кр., Гр.*—Бував на коні и під конем, на столі и під столом. *Ил.*

Був вовк в сіті и перед сіттю.

Перейшов вже скрізь сито й решето.

Зуби вже на сѣму попроїдали. *Л., Пир.*

5780. Не з однієї печі хліб ів. *Пир., [У.]*.—Не одної скоштував печі хліба. *Ст. 36.*—А вже він хліба спитав з семи печей. *М.*—Не вчи вже мене плакати, бо я вже добре й сама вмю: не з ідної я печи хліба иззіла—я вже знаю віск и वो-скобоїни! *Бр.*

Собаку на сім ззіли. *Кр.*

Не перщина сивцію война. *Ст. 36.*

И шитеє, и поротее знає. *Нос.*

Не питай старого (¹), а (²) бувалоґо. *Пир., Гад.*

(¹) або видалоґо. *Проск.* (²) та питай. *Рад.;* питай. *Б.*

Все на частім заживанню належить. *Ил.*

Собака не навчиця пливати, поки не наляцає води в уха. *Бр.*—Доти пес не навчиця пливати, доки єму вода в уха не наляцає. — Не навчиця пес плавати, доки му ся вода не наляє в вуха. *Проск.*

Спусти старця з села, прибуде єму й ума. *Євх.*

Хто походить по світу, той вберецця ума.

Чим пес старий, тим хвіст твердий. *Ил.*

Вовк старий не лізе до ями. *Г., П.*

5790. Староґо горобця на полові (¹) не обдуриш (²). *Пр., Коз.*

(¹) на м'якинах. *Л.*; на м'якині. *Кон.*
(²) не зловиш. *Кан., К.*

Староґо лиса тяжко зловити. *Ил.*

Хто спаривсь на окропі, той и на холодну воду дмухне. *К., Кан.*—Хто на окропі спарився, и на зімну воду дуче. *Ил.*

Опарився (¹) на молоці, та й на воду студить (²). *Л., [К., Рад., Євх.]*.—Як спарився на молоці, тади на сироватку будеш дуть. *Гл.*

(¹) Опечесся. *Зв., Пир.* (²) то й на воду будеш дмухать.

Налякав (¹) міх, щб (²) й торби (³) страшно (⁴). *Л.*—Кого міх налякав, тому и торба не дасть спати. *Г., [Кан., К.]*.

(¹) Навчив. *Л.*; Накарав. *Рад., Пир.* (²) то. *Л., О.* (³) торбинки. *Б., Сос.* (⁴) бо-яця. *О.*; боязко. *Рад.*

Стріляная ворома хоч к бісу летить уже нехай. *Ст. 36.*

Полоханий заєць и пенька боїця. *Бер., Пр.*

Кого гад укусив, той и глисти боїця. *Ил.*

Лякана (¹) ворона куца (²) боїця. *О.*

(¹) Полохана. *О.*; Пужана. *Б.*; Пу-гана. *Кулж.* (²) и тім. *ід.*; и пня. *Б.*

Бита собака не боїця палиці. *Коз.*

5800. Битому собаці кня (¹) не пока-зуй. *Б., Ст. 36.*

(¹) палиці. *Пир., Б.*

Битому и різку покажи, то він боїця. *Проск.*

Десь которий добре христив, що так далеко звертає. *Бр.*

ГОЛОВА—як торба: що знайдеш, то сховаєш. *К.*

Що з голови, то з мислі. *Проск.*

Мислі до суду не позивають. *Ил.*

Мислі в небі, а ноги в постелі.

Взяли мене думки та гадки. *Лів.*

Задумавсь, як собака в човні. *Пер.*

Згадав, ся зволив, та й удоволив. *Гам.*

5810. «Що старше від розуму?»—«Ува-га!» *Г., П.*

От и ЗАБУВСЯ—на єго соснове лис-та! *Р.*

Так, наче заорало! *Бр., Зв.*—Забув, як заорав. *Проск., Євх.*

Ударив у губу, та й забув рахубу. *С.*—Як ударив в губу, то й розбив всю ра-хубу. *К.*

Дай, Боже, пам'яті (¹)! *З., Л., Пир., Б.*

(¹) пам'ять. *Зв., Дуб., Гад., Л., Кр.*

На вмі вертиця, та не згадаєш хутко. *Ст. 36.*

Крутиця меві на язиці. *Ил.*

Що минуло, то ся забуло.

Якось я багацько зав'язав (узлик на пам'ятку), а як розв'язу, то усім пока-жу. *Черк.*

Не знав, не знав, та як на те забув. *Бр.*

5820. Треба тобі дати забуткової (щоб не забував). *Кон.*

Дав пам'ятноґо. *З., Л., Пир.*

Щоб був ВІЩИМ, то бми біди не знав. *Ил.*

Зроби з мене віщого, а я з тебе бага-того. *Яц.*—Зроби мене віщим, зроблю тебе багатим. *Не.*

5824. А пророкові що? *Ил.*

5826. Велетню у світі недовго жити.

Гат.

Велетні були здорові на зріст давні люде. — *Волоті* Нестора. В приказках д. Гатчука, вони — великого духу люде. Шкода велика, що, окріч приказокъ д. Гатчука, інших про велетнів нема.

Велетень в громаді, як правда в пораді.

—

Треба на все РОЗМИШЛЯТЬ, треба быть полізним. *Хор.*

На все вважай и на ус собі мотай.

Проск. — Хто що говорить добрее, а ти на ус мотай. *Ст. 36.* — Слухай, слухай, та на ус мотай, а під старость, як находка. *К.* — Замотай собі на ус. *Пр., Павл.*

5830. Питатися кума-розума. *Г., П., Прав. Ниж.*

Піти до голови по розум. *П., Прав. Ниж., Лів.*

До гори пляй, та в рот хватай. *Ст. 36.*

Не силою роби, та розумом, не серцем, та обичаєм.

Мудрий не лізе під стіл. *Ил.*

Лучший розмисл, як замисл.

Не спитавшись ⁽¹⁾ броду⁽²⁾, не сунься ⁽³⁾ у ⁽⁴⁾ воду. *Л., Пр.* — Не суйся прожогом у воду. *Гат.*

⁽¹⁾ Не питавши. *Нов.*; Не спитавши *Ил., Бр., Полт.* ⁽²⁾ перше броду. *Ил.* ⁽³⁾ не лізь. *Ил., Нов.*; не ходи. *Кулж.*; не сикайся. *Полт.* ⁽⁴⁾ прямцем в. *Ил.*

Не розмовившись ⁽¹⁾ з головою, до чогось іншого не важся. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Не розважившись. *Не.*

Не спитавши голови, не лізь до ніг. *К.*

В притузі треба знать усячину и дороги щоб не питацьця. *Ком.*

5840. Пошовши в мир, приймай и тістом. *Рад., Пис.*

Чи хазяїн ти, чи наймит, чи сім'янин и д., не вередуй, лагодом на все; або, взявшись за діло, пильнуй, щоб нічого не минуть — щоб свого дойти.

Не наперед людей, тільки поперед люде. *Ил.*

Де не можна перескочити, то треба перелізти. *Прав. Ниж.* — Де не перескочити ⁽¹⁾, там підлізь. *Г., П.*

Де не можна перескочити. *Ил.*

Треба розумом надточити, де сила не візьме.

Де не стає вовчої шкури, настав лиса.

Не вважай на урожай, а гречку сій (або: Не питай на урожай — гречку сій, то хліб буде; або: Не вважай на врожай,

а жито сій, то хліб буде). *Бр.* — На те не вважай, гречку сій. *Рад.*

За хлібом хліба доставай. *Ст. 36.*

Не кидай живого, не шукай мертвого. — Покинь живе, та шукай мерлого! *Рад., [Бр., Проск., Л.]*

Коли тобі добре, коли ти мистець в які роботі и д. — не кидай.

Клин клином виганяють ⁽¹⁾. *Кр., [Нос., Кулж.]*. Клин клина вибиває ⁽²⁾. *Кам., К.*

⁽¹⁾ вибивають. *Г., Сл.*; вибивай. *Ст. 36.* ⁽²⁾ побиває. *Проск.*

Курка збіжжя розгрібає, а в сміттю зерно шукає. *Ил.*

5850. Не заливай нікому за шкуру сала. *Ст. 36.*

Загубиш, то не смутись, — знайдеш, то не веселись. *Не.* — Найшов — не радується, а загубиш — не плач ⁽¹⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ а як загубиш — не тужи. *Не.*

Радость — не радуйся, а смуток — не смутись. *Рад.*

Хто звечора плаче, той уранці буде сміцьця. *О.*

На те коваль ⁽¹⁾ квіці держить ⁽²⁾, щоб у руки не поекло. *Пр., [Гайс., Ст. 36.]*

⁽¹⁾ Циган. *З.* ⁽²⁾ тримас. *Проск.*; кус. *Рад., Коз.*; мас. *Гор.*; держе. *Лох.*

На те Бог дав голову, щоб посторонок не ссунувся. *Проск.* — На це голова, щоб ся шнурок не зсунув. *Бр.*

На те в церкві колочки, щоб шапки вішать. *Пир.*

На те шука в морі, щоб карась не дрімав. *Ск.*

На те квас, щоб ёго пити. *Бр.* — Коли квас, чом ёго не пити? *Рад.*

Дивись, щоб не помиливсь, а опісля не журивсь. *Евх.*

5860. Не всякий раз крадь, та всякий раз бережися. *Коз.*

Гляди та й не прогледись, купи та й не прокупись (и до сватання). *Рад.*

Наперед не виривайся, ззаду не зоставайся, середини держися. *Лох.* — Наперед (або: Вперід) не виривайся, а ззаду не лишайся. *Проск.*

Де ідять, там пхайся, а де б'юцьця, звідтіль ⁽¹⁾ утікай. *Пов.* — Де ідять, там тіснись; де гроші лічать, там не пхайсь, а де б'ють, утікай. *Бр.*

⁽¹⁾ там. *А. Вил.*

Як дають — бери, а б'ють — біжи. *Черн.* Добре все по мірі. *Ст. 36.*

Живись — та під себе дивись. *Ком.*

Стрижи — не оберай. *Ил.*

Не крути, бо перекрутиш.

Масло каші не портить. *Бр., Пр.* — Каші маслом не зопсуєш. *Проск., [Лох., Нос.]*
5870. Не давай сам на себе кня. *Ст. 36.*
5871. Бога не гніви ⁽¹⁾, а чорта ⁽²⁾ не,
дрочи ⁽³⁾. *Проск., Бер.*

⁽¹⁾ не гнівай. *Дуб.*; проси. *Рад.*; бійся. *Ком.*; Богу молись. *Пр., Гл., Новг., Ст. 36.* ⁽²⁾ а злого. *Рад.*; и кого вного. *Ст. 36.* ⁽³⁾ не дражни. *Руд., Дуб., Кан., К., Новг.*; не гніви. *Рад., Ком., Гл., Ст. 36.*; не гудь. *Пр.*; не сміши. *Збр. Лаз.*

5873. И чортові треба часом свічку запалити. *Ил.*

Треба и ⁽¹⁾ принадбницьи. *Ком.*

⁽¹⁾ Добре и. *З.*

Куди хилить ⁽¹⁾ вітер, туди й гілля ⁽²⁾ гуцуця. *Ном.*

⁽¹⁾ віс. *К.* ⁽²⁾ и люде. *Рад.*

Як заграють—так танцюй. Так танцюй—як играють. *Ст. 36.*

Куди ноги, туди й голова. *Зв., Дуб.*

Між попами піп, між дяками дяк, між вовками вий пововчи, між свинями хрюкай посвинячий. *Ком.* — Між вовками пововчи й вий. *Зв.*

До панів пан, а до мужиків мужик. *Пр., Пир., Ком.*

5880. Убрався між ворони, и крикай, як они ⁽¹⁾. *Л., [Пр., О., Павл., Ёвх.].*

⁽¹⁾ вони. *Л.*; ёни. *Новг.*; и они. *Ст. 36.*

Тра знати, по чому локоть. *Ил.*

Не бери заліза вь руки, поки на него не плюнеш. *Бр.*

Хто по кладці мудро ступає, той ся в болоті не купає. *Ил.*

Вь часі погоди бійся великої води.

В добру хвилю чекай злої (або: по добрій хвилі лихую ждай).

Хто припоминає, той допоминає.

Не присувай соломи до вогню.

Не тятни пса за хвіст, бо тя вкусить.

Не клади псові пальців в зуби, бо вкусить.

5890. Не клади палця в рот, бо одкусить. *Пр., Пир., [Бр., Проск., Ком., Рост., Ст. 36.].*

Не клади в рот руки без рукавиці. *В.* — Не клади палця в зуби. *Ёвх.* — ... пучки у рот, бо укусиш. *Не.*

Між ⁽¹⁾ двері палця ⁽²⁾ не клади ⁽³⁾. *Пир.* — Не строняй палців між двері, бо прищипнуть ⁽⁴⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ Межи. *Проск.*; Попуд. *Коз.* ⁽²⁾ пучки. *Пр., Коз.* ⁽³⁾ не сунь. *К.*; не тикай. *Проск.*; не клади, бо придавлять. *Зв.* ⁽⁴⁾ розплющать. *Кан., К.*

Не лізь, куди голова не влізе. *Пир.*

Нехай тебе не несе дідько, де людей рідко. *Бр.* — Не неси дідько, де людей рідко. *Рад., К.* — ... а неси, де густо, то не буде пусто. *Не.*

⁽¹⁾ Не несе нехай дідько, где. *Ст. 36.*

З сокирою не лізь тудя, де пила не була. *Кремеч.* — ... де пила не втисне. *Не.*

Хто ходить поночі, шукає букової немочі ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ шукає немочі. *Ст. 36.*

Лови рибку, де лопух в. *К., Коз.*

Туди гладь, куди шерсть лежить. *Пр. в Ст. 36.*

Курка кудахче в однім місці, а яйця кладе вь другім. *Сков.*

5900. Мани собаку, а з рук не пускай кіяку. *Сков.*

Намірся, та не вдарь (молодого учать, як жить). *Рад.*

Тричі мірай ⁽¹⁾, а раз одріж ⁽²⁾. *З.*

⁽¹⁾ Три рази мір, або — Сім раз мірай. *Проск.*; Десять разів мір. *П., Сл., Ш.* ⁽²⁾ вріж. *Проск.*; утни. *П., Сл.*

Забий діру—собака не полізе. *Ст. 36.*

Сокола з рук не пушай.

Не виводи вовка з ліса. *Ил.*

Не дивись, що малі собачкй, але налицю бери добру. *Бр.*

Не дурний той вовк, що вь пусту комору заглядає. *Пир., [Ком.].*

Не ўмен до двадцять, не жонат до тридцять, не богат до сорок — кругом дуряк. *Ил.*

Не кайся рано вставши, молодим оженившись. *Рад., [Ж., Ст. 36.].* — Не журися, що рано встанеш, и не журися, що молодим оженися. *Г., Бр.* — Рано вставши, молодю оженившись и рано посіявши, не будеш каяцьця. *Нов.* — Не кайся, рано вставши, — більше зробиш; а молодю оженившись — скоріше помочі діждеш. *Черн.*

5910. Не смійся над людьми нині, бо завтра люде над тобою будуть сміятися. *Проск.*

Не купиь батько шапки, нехай ухо мерзне; а яку дав, то бережи, бо погано и без неї. *Збр. Лаз.*

Не купиь батько шапки—чорт ёго бери ⁽¹⁾! нехай уші мерзнуть. *Кан., К., Нос.*

⁽¹⁾ шапки. *Кан., К., Б.* — Кепкують з тих, що все на других покладаються. *Нос.*

Не братайся з козаками мед пйти. *Ст. 36.*

Вікно три річя псує: атрамент, сіль и молодю жіяку. *Проск.*

Нема прудчого над очі! *Бр.* — Що есть

в світі найпрудшіше и насвідійше, як очі! *Пир.*

Лихая находка гурш крадіжки. *Др. в Ст. 36.*

ДВІЧІ ЛІТО НЕ БУВА. *Зв., Н., [Х., Коз., Ст. 36].*

Раз літо родить! *Бр., Гад.*

Весна раз красна. *Ск.*

5920. Лови рибку, як ловиця. *Євх., Рад., [Бр.].*

Одчиняй двері, поки одчиняюця; бо як и зачиняця — не скоро одчиниш. *Ос. 10 (XIV, 33).*

Бери гриби, як есть. *Рад.*

Дери лика, коли деруця. *Рад., [Зв., Проск., Ров., Дуб., З., Ст. 36., Вел., Євх.].* — Тоді лика дери (1), коли ся деруть (2); тоді дівку, тдай, коли беруть. *Ил.* — Дери лика в той час, як даєця дерти. *Прав. Ниж.*

(1) Дри. *Войц.* (2) дуть.

Не шодня можна сіяти, зберати. *Ил.*

Поти дерево гни, поки дасця гнути. *Бр.* — Гни тоді дерево, коли гнецця. *Проск.* — ... як воно молоде.

Хапай, Петре, поки тепле. *Гайс.*

Коваль клепає, доки тепле. *Бр.* — Тоді коваль заізо кув, коли гаряче. *Г.* — Куй тоді жалізо, коли гаряче. *Зв.* — Куй заізо, покуль не загасло. *Кр.*

Тоді дівку відавай, коли люде грахляюця. *Проск.*

Шов козак дорогою, а на колоді сиділа — «Е! дівчина, та п'ятниця.» А вона ёму: «Козаче, завтра субота буде, та дівчини не буде.» *Сл.*

5930. П'ятниця — вдруге не (1) трапиця. *Зал.* — Не гляди, що п'ятниця: тогди бери, як травиця. *Ст. 36.*

(1) Як. *Бр.;* кому не. *Бер., Пир., Х.*

Уживай (1) світа, поки служать літа. *Г., В.*

(1) Запобігай. *Зал.;* Запобігайте. *Ос. 6 (III, 18);* Поти вживати. *Г., В.*

Іж, поки (1) рот (2) свіж. *Зв., Кр., Ком.* — ... а як помреця, то (3) все минеця. *Рад.*

(1) Тоді іж, як. *Бр., Бер.* (2) язик. *Збр. Лаз.* (3) Пий, іж, поки рот свіж: умреця. *Лів.*

Напиймося тут, бо в небі, не дадуть. *Проск.*

Пийте (1) жили, поки живи. *Пир., Коз.* — ... а як умрете (2), тоді лиха (3) зоп'яте (4). *Б.*

(1) Ворущіця ще. *Бр.;* П'ять. *Рад.;* Іжте. *С.;* Тягн'те. *Коз.;* Танцюйте. *Бер.* (2) замрете. *III.;* помрете. *Ком.;* помреця. *Рад.;* пйдете до гробу. *Бр., [С.];* умрем. *Нос.* (3) чорта. *III., Коз.;* лихого батька. *О.* (4) то все те минеця. *Рад.;* то звісте хворобу. *С., Бр.;* то й колом не впреш. *Нос.;* то тоді не ймете. *Бр.;* то не будете. *Бер.*

Гуляй, дитина, покіль твоя година. *Нос.*

ПОТАЙ Бога, щоб и чорт не знав (зробив потайно). *Рад., Кр.* — Потай-Біг! *Пир., Ч.*

Хата покрішка! *Ск.*

Своя хата повинна быть покрішка. *Нос.* — Хата як покрішка: що зговориш, то в хаті повинно пропасти. *Бер.*

Як камені у воду, так жеби з твого дому не вишло нічого непотребного. *Ст. 36.*

5940. Смотри — мовчи, а своє роби. *Ил.*

Щоб (1) ні сич, ні сова! *Л.* — Утрись и запрись, щоб сич и (2) сова не знала. *Кл.* — Ні сич, ні сова (не знають). *Рад.*

(1) Щоб в нас ніхто не внав. *Бр.* (2) жеб ні сич, ні. *Ст. 36.*

Нехай між нами сокірка пропаде («щоб лишилося в тайности»). *Бр.*

Чуй не чуй, бач не бач, а (або: Чи бачиш, чи не бачиш, то) мовчи. *Ил.* — Бачиш, не бачиш, а не бреш. *Проск.*

Чув — не чув, бачив — не бачив. *Нос.* — Чуй — не чуй, видь — не видь. *Ст. 36.*

Тобі — нехай золотом уші позавішувати! *Ном.*

Не слухай, що балакаємо.

Замотати, зав'язати, та й нікому не казати (кажуть більш на Цыган, що нічого не докопацьця, як вкрадуть). *Кам., К.*

Не у всі дзвоніть. *Ном.* — Не во всі дзвони дзвонять. *Коз.*

Хоч відають, та нехай не видать. *Кл.* Мовчок: розбив тато горшок, а мати и два, та ніхто не зна. *К., З.*

5950. Шито й крино. *Лів.*

А ні гич! *Г., П.* — Не гич! *Гат.*

Щоб з рота й пари не пустив. *Зіл.*

О том ні слова. *Ст. 36.*

Хто мовчить, той двох (1) навчить. *Рад., Пир., Коз., Ст. 36.* — ... а хто говорить, той договориця. *Х. 36.*

(1) десят'єх. *Бр.;* десят'єх. *Д.;* десяти. *Зв., Пр.;* сто. *Ил.*

Тільки ти будеш знать, та я, та Бог третій («А більше десятка не буде ніхто знать?» *З.*). *К.*

*

Побалакаєш, як у піч укинеш (ніхто не довідаєця). *Пир.*

Ніхто не скаже, не перекаже. *Ком.*

Я б сказав, та гурки за назухю. *Кр.*

Я б сказав, та піч у хаті. *Рад., Л., Пир., Гр., [Коз.].* — ... для твоєї речі не виносить печі. *Євх.* — У тім річ, що в хаті піч. *Бер.* — Мовчи, бо піч у хаті. *Л., Пир., О., Кр.* — Лишня пічка в хаті. *Кулж.*

5960. И стіни мають уха. *Ил.*

Знай та гадай — мудрому досить! пить та диш! *Ст. 36.*

Мудрій голові досить дві слові. *Ил., Проск.*

Розумному досить. *О., [Кр.].*

Надав чорт маком заговіть (скажеш, а те винесе). *Л., З.*

Був там, де тепер нема (не признаєця). *К., Пр., Б.* — ... де нема вже. *Полт. г.*

Що Бог дав (не хоче признацьця)! *Бер.* — ... на що тобі? *Рад.*

Що сказав — то сказав. *Ил.*

Я вже то забула, що учора іла (не хоче про людей переносить). *Бр.*

Тобі не питать, мені не казать. *Євх., Л.*

5970. На пти (1), щоб дивувались (2) тамі дурні, як ти. *Лів., Сл.*

Кажуть, як спита хто — на що, мов, робиш, або-що? — (1) На кпи. *Г., П., Прав. Нжж.* (2) щоб ся дивували. *Г.*

Хто не знає, так и не узнає. *К.*

Я так знаю, що часто й обід забуваю (не хоче чого виявляти). *Черн.*

Стара не віда, що вчора й обіда (не бійтесь, не скаже — забуде). *Коз.*

Без мого гріха (як не хоче виводить неправду). *Л., Гл.*

Про те перші знають. *Пир.* — Не знаю — питай перших. *Павл.*

Єдно око має більше віри, ніж два (що скажеш одному, те двом не скажеш). *Ил.*

Не питайся, бо (1) старий (2) будеш (3). *Ск.*

(1) Не питайся. *Ос. 20 (IV, 49).* (2) старим. *Ком.* (3) бо скоро зстарієся. *Пир.*

Як багато будеш знать, то скоро зостарієся. *Л., Коз., [Пир.].*

Більш будеш знати, менш будеш спати. *Пир., [Ог.].* — Багацько знатимеш, менше спатимеш. *Євх., Ог.*

5980. Хто багацько знає, то мало має. *Проск.*

Чуюю, періста! підслухала (як помічають, що хто підслухає)! *Л., [Павл.].*

ЗЛІ КОМПАНІ и доброго чоловіка зопсують. *Проск.*

Лихий доброму (1) попсиє. *Пр. в Ст. 36.*

(1) доброго. *Бр.*

Послухавши жука, всігди в гною будеш. *Нос.*

З дідьком не сягай до одніи миски. *Ил.*

Не гризи з дідьком оріхів.

Одна паршива овечка усю отару поганить. *Коміс.* — Паршива (1) вівця (2) все стадо спаскудить (3). *Кам.* — Др...вая корова все стадо об...ше. *Гр.*

(1) Одна паршива. *Зв., Пр., Ог.*; Єдна погана. *Проск.* (2) овця. *id.*; овечка. *Пер., З.* (3) портять. *Зв., Пер., З., Пр.*; заразить, або — занапасть. *Проск.*; запоганить. *Ог.*

З яким пристаєш, сам таким стаєш. *Кам., К.*

З яким придеши, таким сам останеш. *Ил.*

5990. З чим ся обходимо, тоє до нас лепне.

Хто з псами лягає, той з блохами встає.

Хто з псами пристає — навчицца брехати.

Хто в болото лізе, той ся покаляє.

Від диму закоптисся, від води замочисся, а часом и зовсім утописся. *Бер., Пир.*

Хто вліз в будяки — хоч би и нерадий, то в іх уберецця. *Кам., К.*

Хто коло чого ходить, то ся тим и уробиць. *Лил.*

Коло води ходивши, не можна, щоб не замочицьця. *Лів., [Рад., Ст. 36.].*

Коло воза ходивши, не можна не обмазацьця. *Євх.*

Тим бочка смердить, чим налита. *Пир., Бім., [Проск.].*

6000. Чим горшок накипів, тим буде смердіти. *Бр., У., Проск.*

Чим собака закусьть, того покинути (1) не мусить. *Ст. 36.* — Хто чим закусьть, терпіти (2) не мусить. *Пир.*

(1) Чого собака вкусьть, покинуть. *Новг.* (2) той и покинуть. *Ком.*; Хто чого вкусьть, то перестать. *Рад.*

Штука НАУКА. *Ст. 36.*

Не учися розуму до старості, але до смерті. *Г., Бр.*

Учись — на старість буде як нахідка. *Л., [Ком.].*

Не кайся рано встати, а молодю учи- тись. *Бр.*

Як дуба не нахилиш, так великого си- на на добре не навчиш. *Ст. Зб.*

Нагнинай гілляку, доки молода. *Ил.*

Чого Івась не науциця, того и Іван не буде вміти.

Було б учити, як лежало попереk по- душечки, а як удовж, то вже не помо- жецца (¹). *Л., О.* — Тоді учи, як упо- перек на лавці лежить, а як подовш ля- же, то тоді вже ёго трудно вчити. *Бр., [Кан., К., Рад., З., Пр.].* — Коли не навчила, як упоперек полу лежало, а то- ді вже не навчиш, як уподовж полу. *Л., Дуб.*

(¹) а вже як уподовж! *Б.*

6010. Хто не вчивсь, не буде знати. *Кл.*
Чого не вміє, не буде й знати.

Що вміть, так того за поясом не но- сить. *Б.* — Що вмієш робить (¹), то за плечима не носить. *Рад.* — Що знати, то за спиною не носить. *Пир.* — Науки не носить за плечима. *Л., Пир.*

(¹) що знаєш. *К.*

Старі скажуть на глум, а молодим тре- ба брать на ум. *К.* — Старий говоритиме на глум, а ти, молодий, бери собі часом на ум. *Ст. Зб.* — Старе скаже на глум, а ти бери на ум. *О., [Бр., Прок., Ком.].*

Що знати, то все добре. *Кулж.*

Ученому світ, а невченому тьма. *Ком.*

Письменному книжка в руки. *Черн.*

До смерті учиця чоловік. *Ст. Зб.*

Знайко біжить, а незнайко лежить. *Рад.*

Ув умілого и долото рибу ловить. *Коз.*

Москаль підманив на таке рибалство чумаків, а другий тим часом рибу з во- зів покрав, та так и наловили долотом риби.

6020. Той хто тьме, не той, що тягне. *Гат.*

У невмілого руки болять (¹). *К., Бер.*

(¹) не болять. *Рад.*

Того руки не болять, що уміють. *Кулж.*

Наука в ліс не йде. *Бр., Зв., К., Л., Коз., [Гайс.].* — Наука не йде в ліс, а (¹) в ніс (²). *Євх.*

(¹) але. *Бр., Ж.* (²) тільки в голову. *Бр.*

Наука не йде на бука. *Г., П.*

На те коня кують, щоб не спотикав- ся. *Прок.*

За сю науку цілуйте батька и матір у руку. *Кулж.*

Науки не од ліса забігти. *Ст. Зб.*

Не в череві уцяця.

Люде стали знати, як стало хліба не ставати. *Сл.*

6030. Добре все уміти, але не все ро- бити. *Збр. Лаз., [О.].* — Дай, Боже, все уміти (¹), та не все робити (²). *Ст. Зб.*
[Бр., Дуб., Рад., З., Євх.].

(¹) знати. *Л., [Б.].* (²) пробовати. *Кан., К., Бер.*

Нема муки без науки. *Євх., Зал.* — Без науки нема муки. *К.*

Доки не науциця, доги не науциця. *Бр.*

Не терши, не мнявши, не істи (¹) ка- лача (²). *Бр.* — не м'явши, не буде ка- лач. *Пир., Ком.*

(¹) не буде. *Бер.* (²) калачів. *Прок.*

Давшиися в науку, дай що имоє на муку. *Ст. Зб.*

За невміння деруть реміння. *К., Пр., Б.* — ... а з тебе и хващю (стага з ли- марщиши, вздовж шкури). *Зал.*

Медведя, коли вчать танцювати, то му на сопілку грають. *Ил.*

Не штука наука, а штука розум. *Кр.*
Вік (¹) живи (²), а дурнем умреш (³). *Рад.* — Цілий вік учись, цілий вік живи, а все дурний умреш. *У.* — Чоловік цілий свій вік розуму учиця, а дурнем умирає. *Нов.*

(¹) Скільки не. *Кр.* (²) живи, вік учись. *Дуб., О., Коз.* (³) умри. *Сос.;* а дурнем все таки вмрати. *Коз.*

Лучший розум прирождений, як науче- ний. *Ил.*

6040. Шкода' учить розуму. *Г., П.*

Ворона за море літає, а дурна вертає- ся. *Прок.*

З письменних все лихо встає (¹). *К., З., Л., Пир.*

(¹) зло буває. *Кл.*

Письменний самий прескверний. *Збр. Лаз.*
Через письменних западеця світ. *Кл., Ном.*

Як буде уміть писать, буде людеи ку- сать. *Ком.*

Риба смердить (¹) від голови. *Сков., [Ил.].*

(¹) псуєця. *Чер.*

Як би ви вчилися так як треба, то й мудрість була б своя. *Кобз.*

Нехай Німець скаже — ми не знаєм! *Кобз.*

Не вчений, та товчений ⁽¹⁾. *С.* — ... та друкований. *С.*, [Бр.].

⁽¹⁾ так провчений. *Рад.*

6050. Де чому училися, та дешо й зна- см. *К.*

И я колись під школою ночував. *Лів.*
Я був на росі, та навчився поросько- му говорити: «Сену, запрягай кобилу бе- лу—поїдем у ліс по дрова!» *Сл.*

Не святі горшки ліплять. *Об.*, *Євх.* — ... ті ж люде. *Л.*, *Сл.* — ... а такі гріш- ні люде, як и ми. *Проск.* — ... а такі ж люде, як би й ми грішні. *Ном.* — Чи то святі горшки ліплять! *Кам.*, *К.*, *Л.*

Як уміем, так и піем. *Яц.*, *Бр.*, *Бер.*, *Рад.* — Як з'юмила, так и спіла. *Коз.*, *О.*
Хто що вміє, той те й діє. *Х.*

На гривні вчений. *Пир.*

Що ти знаєш! я більше винен, як ти маєш (на того, хто поправля старшого и д.). *Євх.*

Хвилозохв, а кобили в хамут не вміє запрягти! *Ж.* — Учений, а кобили не за- приже. *Збр.* *Лаз.*

Не вміє ні бе, ні ме. *Ст.* *Зб.* — Ні бе, ні ме не знає. *Лів.*, *Г.* — Ні бе, ні ме, ні бельмес. *Павл.* — Ні бельмеса не знає. *Пир.*

6060. Пісмениий, та не друкований ⁽¹⁾. *Кам.*, *К.*

⁽¹⁾ друкований. *Ком.*

Не знав, та й забув. *К.*

Як поночі в сливи. *К.*

Од дощечки до дощечки, а по серед- ні ні грошечки. *Л.*, *Н.*, [Пир.]. — Од доски до доски, а в середні ні грошки. *Пир.*

Од краю до краю, а в середні не знаю.

За титлу зачепивсь. *Лів.*, *Сл.*

Покой та покой, та дванадцять покоїв, та у, та три палочки вгору—от тобі й *тпру!* *Кам.*, *К.*, *Ном.*

Аз—били мене раз. *Збр.* *Шей.*

Аз—били мене раз; буки — набралися муки. *Збр.* *Шей.* — Аз—бив даяк раз; буки—не попадай дякові вдруге в руки. — Аз, буки — бери граматку в руки. — Аз, буки, глаголя, повісили Василя, и драбнику несуть, за ка...чку трясуть. *Лист.* (II, 246).

Мурмулю чаричи—подай, жінко, онучі. *Збр.* *Лаз.*

6070. Ижиця—дубець до с...и близиц- ця. *Лист.* (II, 287).

Архивимінікопопотопомозапечеревіміні- кевич (в Лубенські повітові школі було

колись учні вимовляють оде прізвище — звісно, «а ну, мов, хто вимовить!»). *Ном.*

Летів горобець через безверхий хлі- вець, ніс четверик гороху, без червото- ку, без червоточини, без пачервоточини (теж було вимовляють, яко трудне для вимови).

Наш Карпо з своїми Карпининятами полукалукарпився (теж).

Йшов мужик из ярмарку по колоді че- рез воду, тільки став він на колоду, бовть у воду! викис, вимок, виліз, висох, став на колоду та знов бовть у воду. *Збр.* *Лаз.*

«А знаєш?» — «Знаю.» — «А дога- давсь?» — «Який біс!» — *Кам.*

Бери, Петре, на розум! *Ил.* *Р.*

Пішла его псалтира на перець. *Ил.*

Пише, як сорока лапою. *Ном.* — ... сорока по тину. *Зв.*, *Бер.*

Написав, мов курка ⁽¹⁾ лапою. *П.*, *Прав.* *Ниж.*, *Лів.* — Се написав, неначе сорока. *Бр.*

⁽¹⁾ як сорока. *Прав.*, *Ниж.*, *Л.*

6080. Написав, як чорт до Арехви. *Ном.* — ... до Арехти. *Кр.* — Написав до Арехти! *К.*

Писав писака, читав собака. *Пр.* — Писала писачка, читав собачка. *Зв.*, *Л.*, [Проск.]. — Писав писака: хто прочитає, тому стегняка (або: и той собака). *Кр.* — Як напише писака, то не розбере й со- бака. *Проск.*, *Л.*

Писав, писав, та чім *имим* запечатав. *Ст.* *Зб.* — ... писав, — чім запечатав? *Ил.*

Як напише дурень, то не розбере и ро- зумний. *Проск.*

Так пише, як мак сіє; прийде читати, як в розі не знає. *Ил.*

Не при нас (тобі, мені) писано. *П.*, *Лів.*

Спробовать пера и чернила, що в ёму за ⁽¹⁾ сила: так перо пише, як муха ди- ше. *Ос.* 10 (IV, 26).

⁽¹⁾ що в перові за. *Ном.*

Єжели будеш пісмениий, пильнуй и не отступай пісьма: бо ти од него одсту- пиш на п'ядь, а воно од тебе на сажень. *Ст.* *Зб.*

Лучче сороці без хвоста літати, ніж пісменному уміти читати, та не уміти писати. *Дуб.*

Учений недоучений гірше, як простак. *Ил.*

6090. Школа—церковний угол. *Ка.*

В нашій школі, як на татарськім полі: єсть где сісти, та нічого їсти. *Ст.* *Зб.*

—Школа гола: є де сісти, та нема що істи. *Ил.*

Школа всяким страним дїм єсть вольний. *Кл.*

Школа дом вольний, а не своявольний. *Ст. 36.*

Смажено, печено в смолі, не кажи, що ся дїє в школі. *Проск.*

Приповідь в школярів: не вкрав, але достав. *Кл.*

Школярської юхи набрався. *Ст. 36.*

Єдна то бурса! *Ил.*

Субітки дадуть. *З., Л., Хор., Пир., Пер.*

Березовим пером виписувати. *Кл.*

6100. Прийде Май, (школярів) не займай, а Юль, хоч плюнь. *Пир.*—Як прийде Май, у книжку дуже заглядай (бо екзамени надходять), а як прийде Юнь, то и в книжку плюнь. *Кор.*

Шануй учителя наче родителя. *Євх.*

До нас в науку — ми навчимо! *Кобз.*

Просвітити, кажуть, хочуть — современими огнями.

И премудрих немудрі одурять!

Невчене око загляне їм в саму душу глибоко-глибоко.

Лучший ПРИКЛАД, ніж наука. *Ил.*

Старі крутаця, а молоді учаця (або: Старі покрутилися, а молоді навчилися). *Р.*

Коли игумен за чарку, то братія за ковші. *Євх.*

Коло сухого дерева (¹) и сире горить. *Ил.*

(¹) За сухим. *Л., Ст. 36.*

6110. Що РАДА, то не зрада. *Рад., Зап. (I, 65).*

(¹) порада. *Ст. 36.*

Як рада, то й порада. *К.*

Одна рада хороша, а дві ліпше. *Нос.*

Одна голова добре, а дві лучче. *Зв.*

Одна розумна (¹) голова добре, а дві ще краще (²). *Л.* — Що голова, то розум, а дві ще лучче. *Кр.*

(¹) Одна. *Зв.*; Оди́н розум. *Пир.* (²) лучче. *Зв., Пир.*

З порадою добре (або: лучче) бити. *Кон.*

Без ради й вісько гине. *Бр.*

Хто людей питає, той розум має. *Ск.*

Надто знай, та ще питай. *Пир.*

Хто каже доладу, то ухо наставляй, а

хоч и без ладу, то й тож не затикай. *К., Кам.*

6120. Щоб часом дармо не блудить, чужого розуму питайся. *Ст. 36.*

Послухай мене дурня, то будеш розумним (¹). *Л., Ос. 7 (V, 42).*

(¹) дурного, то й сам розумним будеш. *Пир., Пр.*

Хороше нарадив—так як умів. *Ст. 36.*

Наче вуші підогнав (як хто дасть добру пораду). *Зал.*

Ей, миряне! шевці, кравці, крамарі, шапарі! сходіця, сходіця ради послухати, табаки понюхати! *К.*

Табаки понюхаймо и ради послухаймо.

Бр.—Сядем на колоді, поговорим по пригоді, табаки понюхаєм и ради послухаєм. *Дуб., Рад., Л.*

«А що ви там робили?»—«Табаки понюхали, ради послухали — та й долому пішли.» *Зв.*

Де великая рада, там рідкий борщ (де довго радаяця, користи мало). *Ил.*

Буде правда, буде рада. *Гам.*

Той дає раду, хто знає правду. *Гам., Коз.*

6130. Добрая тая рада, де ширая правда. *Ос. 19 (XIV, 29).*

Иная рада гірш як зрада. *Гам.*

Добре той радить, хто людей не звадить. *Ил.*

Добра рада — як готові гроші, а ліхая — готове нещастя. *Бр.*

Були 6 гроші, а порада буде. *Ос. 19 (I, 14).*

Коли шукаєш ради, стережися звади. *Ил.*

Радься другого, а смотри свого.

Чужа голова—темний ліс. *Нос.*

У чужу душу не влізеш. *Кон.*

Нікому на чолі не написано, що він. *Ил.*

6140. Не один раз чоловік міняє на своїм віку. *Пир.*

Йди по другу голову. *К.* — ... щоб и тіі збуця. *Зв.* — Оце ще йде по другу голову! *К.*

Од того лиха не маю, що свій розум маю. *Пир.*

Людей питай (¹), а свій розум май. *Проск., Кам., К., Л., Пир.*

(¹) ся радь. *Г.*

Людей (¹) слухай, а свій розум май (¹). *Ск.*

(¹) Людей добрих. *Рад.*; Других. *Ис.*

(²) держи. *Рад.*; а сам уважай. *Бр.*

Не позичай у сусіда розума. *Г., П., Прав. Ниж.*

Послухай мене, то зза мові голови на
твій и волоска не стане. *Євх.* — За мо-
ві голови на твій и волоска не стане. *Ил.*
Хай чорт як не скаче, то скаче, а ти
гріха не берись (не набірайсь). *Кр.*
Хороше нарадив—хоч покинь. *Ст. 36.*
Не зматися ради. *Гат.*

6150. Хто ДУРНЕМ уродивсь, тому дур-
нем и вмерти. *Ос. 3 (X, 95).*

Як нема розуму від роду, то не буде
и до гробу. *Євх., Бер.*

Дурне вродилося, дурне и згине. *Проск.*

Дурний и в Києві не купить розуму. *Ил.*

Як Мурин ніколи білим, так дурний
розумним не буде. *Ил.*

Скоріш дурень одурить розумного, як
розумний дурня на розум наведе. *Ос. 18*
(VII, 55).

Пуста голова а ні посивіє, а ні поласіє.
Ил.

Дурна голова не поласіє. *Кр.*

Дурень и м'яло вломить. *К.* — ... ло-
мить. *Рад.*

Послухай дурного, то й сам дурним ста-
неш. *Ном.*

6160. Дурень псові очі псує. *Ил.*

Дурням ⁽¹⁾ закон не писан ⁽²⁾. *О., Кр.*

⁽¹⁾ Дурню. *К.;* Дурному. *Н., Пр. (2)*
не писаний. *З.*

Дурному гори ⁽¹⁾ нема. *Лів.* — ...немає,
а все низ ⁽⁴⁾. *Б.*

⁽¹⁾ я гори. *Рад. (2)* усе рівно. *Л.*

Дурному море по коліна. *Об.*

Дурному (або: Дурню) розум не зава-
жить. *Ст. 36.* — Тому не розум заважить.
Пр. в Ст. 36.

Дурний дурне й торочить. *Пр., Лох.*

Дурному дурне в голові. *Прав. Нижк.,*
Бер., Пол.

З панами рідко, и з дурнями ніколи
не ставай. *Ил.*

З ⁽¹⁾ дурнем пива не зварш. *Гад.*

⁽¹⁾ За. *О.*

З сліпим дорож не знайдеш. *Не.*

6170. З дурнем зчепитись — дурнем
зробитись. *Гат.* — Зв'язались з дурнем,
то й сам дурнем будеш. *З.* — З дурнем
зайди, сам дурнем будеш. *Проск.*

З розумним розуму ⁽¹⁾ набересся ⁽²⁾, а
з дурним и останній ⁽³⁾ загубиш ⁽⁴⁾. *Л.*

⁽¹⁾ ума. *К., Ш. (2)* набрацьця. *К. (3)* и
готовий. *Ш. (4)* загубить. *К.*

Послухай дурня ⁽¹⁾, то й сам будеш
дурень ⁽²⁾. *Рад., Л., Пир.*

⁽¹⁾ дурного. *Бр. (2)* дурний.

Кого Бог хоче покарати, то перше ро-
зум відійме. *Крем., Нос., Грам., [Проск.,*
Б.]

Антигона Сохвоклова.

Луччий піяк, ніж дурак. *Лл.*

Луччий мудрий, хоч лхкий, як добрий,
а дурний.

Лучче з розумним у пеклі, ніж з дур-
ним у раю. *Зал.*

Чим мудрий встидавця, тим дурний
величавця. *Г., П.*

Один дурень камень у воду кине, а де-
сять розумних не витягне. *Кр., [Зв., К.,*
Євх.].

Один дурень закине у воду сокиру, а
десять розумних не витягнуть. *Яц.*

6180. Най сліпий камінь у воду верже,
то и вилюющий не найде. *Ил.*

З дурнем знайдеш, то и не поділился.
Проск.—З дурнем ні найти, ні поділять.
Коз., [О.].

Лучче з розумним два рази згубити,
як з дурнем раз найти. *Яц.*—Дай, Боже
⁽¹⁾, з добрим (або: розумним) загубить,
а з лхким (або: дурним) не найти. *Бр.*—
Добре з добрим, а з сучим синои, найшов-
ши, не поділился. *Ком.*

⁽¹⁾ Лучче. *Кан., К.;* Бодай. *Пир.*

До сіти впаде, хто з дурнем краде. *Ил.*

З дурним и в ступі не справисся. *Дуб.*

Дурному хоч кіл на голові тешя, а він
все своє. *Зал.*

Чорта ⁽¹⁾ хрести, а він каже ⁽²⁾ пусти.
Прав.—... а він в воду лізе. *Проск.*

⁽¹⁾ Дурня. *У.;* Дурного. *Проск.;* Ти
єго. *Бр.;* ⁽²⁾ кричать. *Бр.; У., Проск.;*
Чорт чортом: ти єго хрести, а він кри-
чать. *Кан., К.*

Півня на заріз несуть, а він каже: ка-
харіку! («не знає своєї смерті»). *Рад.*

Ти єму *Очмаиш*, а він тобі *од мука-*
вого. *Лів.*

Дурня на голову тручай, а він на но-
ги паде! *Ил.*

6190. Дурнем бути—не дуба гнути. *Коз.,*
Гат.

Дурня де не посієш ⁽¹⁾, там и уроди-
ця ⁽²⁾. *Бер.*

⁽¹⁾ сіють. *К. (2)* вродить.

Дурнів ⁽¹⁾ не ⁽²⁾ сіють, не ⁽³⁾ орють ⁽⁴⁾,
а сами родяця ⁽⁵⁾. *Л., [Пр.].*

⁽¹⁾ Дурня. *Ст. 36.;* Дурнюв. *Рад.;*
Дурних. *Зв., Полт., З.;* ⁽²⁾ и ⁽³⁾ ні.
Проск., Ст. 36. (4) пашуть. *Рад., Коз.,*
Ст. 36. (5) плоядця. *Лох.;* родять. *Коз.;*
ростуть. *Рад.;* ся родять. *Проск.;* ся
родять. *Ст. 36.*

За дурними нічого в Київ їхати, вони й тут в. *Зв.*

Пізнати з мови, якої хто голівн. *Ил.*

Дурний носить серце на язиці, а мудрий азык у серці.

Дурний, коли мовчить, то за мудрого уходить.

Дурень⁽¹⁾ думкою багатіє⁽²⁾. *Ск., Лист. (II, 245).*

⁽¹⁾ Дурний *У.* ⁽²⁾ багатий. *Рад.*

Сліпий, хто через решето не бачить. *Бр.*

Сліпий, хто дальше від носа не бачить. *Г., П.*

6200. Чорт тому винен, хто дурень. *Пр. в Ст. Зб.*

Дурного⁽¹⁾ и в церкві б'ють. *Рад., Л., Ст. Зб., Кулж.*

⁽¹⁾ Дурня. *Проск., Коз., О., Кр.; Дурнів. З., Пр., Павл.; Дурних. Бр.*

Дурнем то и наробитися. *У.*

Добре дурня здурити. *Ил.*

Коли не вмів пирога ззісти — ке ёго сюди (як хто прогавить що, а друге покористуєцца)! *Ном.*

Дурневі щастя. *Зв.* — Дурневі Бог щастя дає. *У.* — Дурням щастя. *Н.*

Щасливи дурень, нічим ся не журить. *Кам., К.*

Дурень нічим ся не журить: горілку п'є и люльку курить. *Ил.*

Дурневі и Бог не противицца.

Дурному⁽¹⁾ и Бог простить. *Ск.*

⁽¹⁾ Дурневі й. *Проск., Пр.*

6210. На дурню и Бог не зище. *Б.*

И Бог за дурним. *Не.*

Хто дурневі вибачать, має сто днів відпусту. *Ил.* — Дурном з кроку студити, сто днів одпусту достуцити. *Бр.*

Пошійсь у дурники, та й іж бублики. *Пир.*

Дурному удасця, розумному ж трасця. *Коз.*

Не всім же в дурня и вдасця. *Ёвх.* — Ёге, не всім же в дурня и вдацьця! *Лох., Пир.*

Дурному дасть Бог щастя, та не дасть розуму. *Ёвх.*

Човпуть ёго, мов дурного. *Проск.*

Дурень на дурню сидить и дурнем поганяє. *Пир., Н.*

О, де ви такі розумні й понабірالیсь. *Пир., О.]*

6220. Розумного батька дитина! *Ск.* — ... діти. *Л.*

Дурень дурнем! *Проск.*

Безличний полів Гриць. *Збр. Шей.*

Дурний зверху. *Сос., Кр.*

Дурний Харько Макогоненко. *Ёвх.*

Уманський дурень! *Бер.* — ... з чужого воза бере, та на свій кладе. *Прав. Ниж.*

Дурень ярмарковий. *Лів.*

Дурний, як Омелько. *Я.*

Дурний, як турецький кінь. *Ил.*

Дурний, як баран. *Пир.*

6230. Дурний, як пень. *Н., Кон.* — ... як сосновий пень. *О.*

Дурний, як добня. *Кр.*

Дурний, як сало. *Бр., Проск., Ис.* — ... без хліба. *Бр.* — Розумний, як сало. *Кр.*

Ото дурний — як сак. *Бр., У.*

Дурний, як чобіт. *Проск.*

Дурний, аж гуде. *Кр.*

То-то сь розумний, аж крутисся! *Проск.* — Дурний⁽¹⁾, аж крутицца. *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

⁽¹⁾ Дурне. *Л., Гр.*

Дурний, аж світицца. *Л., О., Кр.* — Дурне, аж світицца. *Лів.*

Дурне, аж носом баньки дме. *Пр.*

Дурне, аж очі ёму рогом лізуть.

6240. Розумний, як Хведькова кобила. *Прав.*

Розумний, як Беркови штани. *Збр. Шей., Б., О.* — ... як Беркове теля. *Кр.*

Розумний, як Соломонів патинок. *Бр.* — Як жидівський патинок. *Сл.*

На⁽¹⁾ цвіту прибитий. *Рад., Л.*

⁽¹⁾ *У. З., Кон.; Из Пр.* ⁽²⁾ пришиблений. *З.; пришибено. Х. Зб.*

Мішком прибитий. *Пир., Гор.* — Мішечком прикритий. *Кр.* — Мішком зза угла прибитий. *Л., Кр., [Бр., Зв., К., Кон.]* — Неваче изза угла мішком прибитий. *Пр., Р.*

Пошався у дурні. *Пир., Ст. Зб., [Бр., Пр.]* — ... у дурника. *Проск.,*

Стропився (здурів, загубив тропу). *Лів.*

Дурному він брат. *Бер., Рад.*

На дитячий розум перейшов. *Бр., Проск., Ил., [Коз.]*

Перейшов на дівочий розум. *Прав. Ниж., Пол.*

6250. Младенці в голові (дур). *Кон.*

Нема гоя в голові. *Ос. II (XVIII, 40).*

Царка в голові немає. *К.*

Нема кишок в голові. *Ёвх.*

Нема клепки. *Пир.* — Клепки⁽¹⁾ не достає. *Дуб.* — Третіє (2) клепки нема. *Бер.* — Третіє⁽³⁾ клепки не достає⁽⁴⁾. *Зв.* — Тобі клепки єдної в голові не достає: тобі треба клепку вставить. *Бр.*

⁽¹⁾ Клепки в голові. *Нос.* ⁽²⁾ Дев'ятої. *Х.; Десятої. Пир., Пр., Павл., Пр.* ⁽³⁾

Десятої. *Зв., Рад., З., Л., Кр.* (1) не стає. *Рад.*

Не повно ума. *К.*—Не зпозна ума. *Бр.*
Не всі (1) дома (2). *Ск.*

(1) Нема всіх. *Проск.* (2) вдома. *Бр.*

Голова не до ради, а купра не до кри-
сла. *Гайс.*

Голова не до ради, а паністара не до
крули. *К., Кам.*

Вітер свище в голові. *Ж.*

6260. Ловить білі метелики (бавишця,
мов дитина). *Пир.*

В єї ще золотом уші позавішувані. *Л.,*
О.—Золотом тому ще уші завішані.
Ст. 36.

У єго в умцю за дурну вішцю. *Сл.*

Ума ні з шилю нема. *Пр. в Ст. 36.*

Дурніший од попа. *Пир.*—Хіба я (1)
дурніший (2) од попа! *П., В., Сівер., [З.,*
Коз., Кр.]—Хіба ж то він дурніший від
попа. *Євх.*

Що співа над мерцем, як усі пла-
чуть. — (1) Чи вже я. *О.* (2) Оце вже
так, хіба я дурніший. *Кр.; дурніс. Кр.;*
дурній. Коз.; дурніше.

Нема в тебе толку — хоч запали, так
не трісне. *Євх.*

Не маєш у голові тулку за дурну кур-
ку. *Бер., [Бр.]*—Нема в тебе толку и за
курку. *Рад., Пир.*

Ні з губі мови, ні з носу вітру. *Ил.*

Ні мови, ні глови. *Бр.*

Хоч село в голову клади. *Рад.*

6270. Дурний тебе піп хрестив. *Зв., О.,*
[Бер., Рад.]—... що в воду не впустив.
К.—... хрестив, що не втопив. *Мз.*

Що втне, то калач! *Пер.*

Дурень, дурень (1), а в школі вчився!
Ос. 16 (IV, 14), Проск.

(1) Дурний. *Пир., Пр.; Дурний. З.,*
Л., Пир., Пер., Н.

Ото з тебе бемул (дурень)! *Збр. Шей.*

Алежто дурний, аж куриця! *Збр. Шей.,*
[Кам., К.]

Утербив Бог душу, як у пень, та й
кашця. *С.*—Уліпив Бог душу, як у пня.
Рад.—Утулив Бог душу у пень. *Л.*

Создав Бог та й ніс висякав! *Ном.*

Світ зійшов (1), а ще такого дурня не
знайшов.—... не бачив. *Проск.*

(1) пройшов. *Гл.*

Ото дурний! а ще й битий! *Кобз.*

Дурний, дурний,—та й не журиця. *Б.*

6280. Від дурня чую, то ся недивую. *Ил.*
Мовчи, так подумаютъ, що ти розум-
ний. *Кулж.*

Чи то єму дав Бог мудрость. *Кон.*

Нашо голова на в'язях (не так зроби-
ли)! *К.*—... на в'язях? щоб не спала. *Бр.*
Познаєш Познанського! *Ст. 36.*

Стидко-бридко Яремою звацьця (*або:*
Яремі озвацьця), а Ярема—«гов!» *Б.*—...
Яремою звати, та Ярема й гу! *Новз.*

Забув, що й на боргу. *Лист. (II, 182).*

З ним и остатній розум загубиш. *Ном.*

Думають-думають—ні вголос, ні мовчки.
Кобз. (154).

Як суде, так и буде. *Кр.*

6290. Який ум, такий и товк. *Кр.*

Не козаковать Миколі, бо не буде у єго
кона ніколи. *Не.*

Таке цікаве, аж бульки з носа лізуть.
Ил.

Чи не дав вам Бог на розум (полічи-
ти, поховати и д.)? *Л., Кон.*

Що ж ти будеш робить! свого розуму
не вставиш. *Кон.*

Який бо ти безвъ и справді! *Кобз.*

Цур тобі, який ти дурний! *Бр.*

(1) Цур та пек. *Бр., Ж.*

Ійбогу, овеча натура! *Кобз.*—Натура
овеча. *Чир.*

Е, та й дурний же ти, панебрате! *Зв.*
—«Та й дурний же який ти, панебрате!»

—«Е, так великий!» *Л.*—«То-то ти дур-
ний!»—«Коли здоровий!» *Бр.*

Ото дурень! був би ще більший, та вже
нікуди. *Пир.*

6300. Цимбале, цимбале дурний. *Проск.*
Голова! *Лів.*—Ой ти, голово! *Кон.*—
Овва! та й розумна ж голова! *Гам.*

Бепман! *Пир.*

Цвілі голови! *Кр.*

Безголова уся сім'я. *Пир.*

Ах ти пришиблена курка! *Проск.*

Оглух (1) царя небесного! *Кон.*

(1) Олух. *Пир.*

Оце, сало (дурний)! *Бр.*

Дурне село. *Нос., Л.*

Ет, маняк! *Б.*

6310. Покиньків (покидьків) брат. *Євх.*
Отто ще митута: ні дома, ні тута (дур-
не и дома, и тута). *Зал.*

Ростом з Івана, а розумом з болвана.
Пр.

Голосний, як дзвін, а хоч довбнем вбий.
Рад., О., Б.—... дзвін, а дурний, як дов-
бня. *Пр., Лох.*

Глянь (1) на вид, та й кажи (2), що
Свирид (3). *Рад.*

(1) Подивись. *Кр.* (2) та й питай. *Кр.;*
видно. *О.;* Глянувши на вид, то знать.
Рад. (3). *Давид. Б., О., Кр.*

Видно ззаду ⁽¹⁾, що Пархім ⁽²⁾. *Проск.*, *Павл.*, *Зв.*, *Рад.*, [*Бер.*].

⁽¹⁾ й з рила. *Пер.* ⁽²⁾ Мартин. *Бр.*, *Пер.*

Видно й ззаду Супрунаду. *Гат.*

Як дурень — седи та дома гледи. *Коз.*

Дід твій—дрига: піймав жабу, та й каже—риба. *Євх.*

Дід твій лисий, а баба голомоза (або: куца). *Євх.*

6320. Ой ти тіменний! *Б.*

Кручений ти благовісний. *Сл.*

Наївся блекоти (*Hiosciamus niger*. L.). *Ном.*

Де він, нехлепаний! *Пир.*

Оце як бач, то не товпач, бо скажуть — дурень дужий. *Не.*

Чирак великий, а гною мало. *Проск.*

Скорний, та ⁽¹⁾ босий. *Г.*

⁽¹⁾ Хитрий, а. *К.*; Цікавий, та. *Ном.*, *Пир.* Цікавий, а. *Бр.*

Цікавий, а дурний. *Бер.*, *К.*

Цікавий козак, та босий. *Б.*

В очах мигтять, а ⁽¹⁾ в голові свистять. *Проск.*

«Хоч би й я: одяглася, а довгу багату». — ⁽¹⁾ Зверху блястять. *З.*

6330. Глузду нема. *Гр.*

Глузду натяглись. *Гат.*

Зсунувся и глузду. *Прав. Ниж.*, *Пол.*, *Лів.*, *Сл.*—... як пес з соломн. *Проск.*

— Стара з глузду зсунулась, мов собака з соломн. *Євх.*—Зъйхав з глузду. *Рад.*, *Пир.*, *Кр.*

Одбив глузди («хто вдарився на потналицю»). *Пир.*

Збився з пилгу.

Збився з пантелику. *Прав. Ниж.*, *Пол.*, *Лів.*—... панталику. *П.*, *В.*

Дивниця, як чорт на поца. *Л.*, *К.*

Дивниця ⁽¹⁾, як теля на нові двері. *Кан.*

⁽¹⁾ Дивуецця. *Гат.*

Витрепив ⁽¹⁾ очі, як козел на нові ворота. *Сос.*, *Мг.*

⁽¹⁾ Вилупив. *Гл.*

Дивниця, як баран ⁽¹⁾ на нові ворота. *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ віл. *Ил.*; корова. *Кр.*

6340. Великий, а дурний. *Бр.*

Велик пень, та дурень. *Ст. Зб.*

Великий дуб, та дуплинистий. *Прав. Ниж.*, *Пол.*, *Лів.*—... малий, та натоптуваний. *Коз.*, *Кр.*—... дуплинистий, порохнею напхатий. *Гр.*—Велик дуб, та дупнат. *Ст. Зб.*—Дуб, та дуплинистий. *Гр.*

Великий, як ломака, а дурний, як собака. *Євх.*

Високий, як дуб, а дурний, як пень. *Рад.*

Великий, як світ, а дурний, як кіт. *У.*—... як сак. *Проск.*—... як чіп. *Яц.*

Високий, як тополя, а дурний, як хва-соля. *Уш.*

Високий до неба, а дурний як треба. *У.*, *К.*, *Зал.*—Великий аж до неба, а дурний, як не треба. *Бер.*

⁽¹⁾ Високий. *Зв.*, *Бер.*, *Черн.*; Здоровий. *Пир.*; Виріс. *Зв.*; Велик. *Гл.*

Через пень, через колоду валить без уходу (здоровий, а дурний). *Нос.*

Хоч дурний, та високий. *Не.*

6350. Хоч дурень, аби велик. *Ст. Зб.*

Велика Педоря, та дурна. *Павл.*

Великий татарський кінь, а дурний. *Ил.*

Голова велика, а розуму мало. *Ил.*, *Кр.*

Борода велика, а розуму мало.

Борода виросла, та ума не винесла. *Ст. Зб.*

И вродилась, и виросла, а розуму не винесла. *К.*

Борода як у старого, а розуму ніт и за малого. *Г.*, *П.*

Живіт товстий, а лоб пустий. *Ил.*

З великого розуму! *Пир.*—... у дур заходить. *Л.*—... та в голову зайшов. *Об.*

6360. Ум за розум зайшов. *Л.*, *Кр.*—... зійшов. *К.*—Ум за ум заорав. *Павл.*

Оттакої небувало! *Пир.*

Оттакої пресвятої ⁽¹⁾! *Л.*—... соли за кошійку. *Ком.*—... пресвятої ще й не було! *Чер.*—Оттакеє пресвятеє! *Зв.*, *Пир.*, *Пр.*

⁽¹⁾ трисвятої. *Ном.*

Хоч тюкай! *Пир.*

Тютю на тебе! *Гат.*—... навісний (або: навіжений)!—Тютю дурний! *Кулж.*

Тю на твого батька! *Ос. 10 (V, 47).*

Тю, на твого батька віровка! *Ш.*

Плюй на свою голову! *Коз.*

Плюй на свій слід!

Навіжений, схаменися! *Проск.*

6370. На, дурний, сала! *К.*, *Коз.*

Цур ⁽¹⁾ дурня! *Зв.*, *Пр.*, *Лох.*, *Л.*

⁽¹⁾ Цур. *Сос.*

Цур дурня ⁽¹⁾ та масла грудка ⁽²⁾! *Л.*, *Пир.*, *Х.*, *Кв. (II, 92).*

⁽¹⁾ дука. *Не.* ⁽²⁾ грудня. *Пир.*, *Х.*

Цур дурня и паличка зверху! *Ном.*

Цур дурного, та в горох! *Рад.*

Цур дурня в борщ! *Євх.*

Цуцу добрий, не порви торби! *Ном.*

Цуцу, босий! не ходи в просі! *Лист. (II, 246).*

Ні се, ні те,—іжте хрестяне. *Збр. Лаз.*
З дурної голови та на людську. *К.*
6380. Чм ти здурів, чм збожевільнів!
Лист. (II, 287).
Джиг, Марушка,—з перцем юшка. *Не.*
Шик-прик! *Ном.*
Сік-пик на помело, коли води не було. *Ил.*
Сдик-брик на гвоздик! *Збр. Лаз.*
Круть, верть,—та й геть. *Гат.*
Прийшов, бдикнув,—та й далі пішов.
Збр. Шей.
Вернись, куме, шило ззаду. *Ном.*
Митець голою паністарою іжаків бить!
—Нема вдачі шикою іжака вбить. *Пир.*
З дуру, як з дубу. *Чир., Пир.* —
Сказавсь, так як дурний з дубу вірвав-
ся. *Бр.*
6390. Утяв Панька по штанах. *Зал.*
Не в ті вузлась! *Ос. 20 (XIV, 113).*
Штурх ⁽¹⁾ Панька в око! *Гайс.*—... а
він ⁽²⁾ и так сліхий ⁽³⁾. *Ид., [Ст. 36].*
⁽¹⁾ Либ. *Ст. 36.*; Утяв. *Бр.* ⁽²⁾ а Пань-
ко. *Євх.* ⁽³⁾ а воно и так сліпе. *Яц.*
Здоров, дурню, коли намагаєсь! *Зал.*
Добрідень на Велидень, добривечір на
Різаво! *Черн. 1.*
Церкву обдірає, а звиницю побиває. *Ил.*
—Церкву пожрив, а звиницю обдер.
Після гебля сокирою! *Нос.*
Дурню, купи перцю, коли велика мір-
ка! *Нос.*
Купи, дурню, перцю—шахврану ті при-
чию. *Ил.*
«Світн, Гапко, дав Бог телятко!»—«Під-
ля, Денисе, подивись, чи лисе!» Пішов
Денис—собаку в хату втис. *Чир., [Євх.].*
6400. Дурний в дурного та й спове-
давсь. *Рад.*
«Що, дурню, робиш?»—«Воду міраю!» *У.*
—Що дурню робиш—воду міраєш? *Проск.*
Небозі сонечко ірієця,—воно ж зрад-
ніло, та й справді грієця. *Гат.*
Ворона літає, а дурень голову задірає.
Проск.
Брехун бреше, а дурень віри йме. *Кр.*
Летопень ⁽¹⁾ лепече, а дуринь слухає.
Проск.
⁽¹⁾ Лепетень. *Кр.*; Лопотун. *Кон.*
Рушив розумом, як здохле теля хво-
стом. *Ил.*
Рожжуй, та ще й у рот положи. *Пир.,*
Кон., [Зв., Бер., Коз.].
Їму треба так, як лопатою класти (не
хутко розбірає діло). *Бр.*
Сліпий курці усе пшениця. *III.*
6410. Нащитав Сорок Святих и без Ве-
ликого посту. *Проск.*

Дурному Гаврильці усе чорнобривці. *Коз.*
Гоницьця за лисицею, а стрілять зай-
ця. *Гл.*
Молись Богу, та лягай спати. *Бр., Л.*
Перехристи мари, щоб не дремали (або:
не брехали). *Кр., Б.*
Перехрестись та лягай спать. *Пол., Лів.*
—Хрести п'яти та лягай спати. *Л., [К.,*
Бер.].
На здоров'є кумі Олені, що хвіст дов-
гий! *Гор.*
Доброго здоров'ячка, пані Муйсієва!
Кулж.
Здоров, Терешко, в новій сороці! *Ст.*
Зб.
Крути, Панько, головою! *Бр.*
6420. Дай курці гряду, а вона летить
на банти. *Ил.*
Тягни, чорте, за попом. *Не.*
Що навіженому по розумі! *К.*
В очереті шукає сука. *Ил.*
Що дурний робить? плює та хапає.
Дурень воду носе, дурня Бога просе,
гори хата ясно, щоб ти не погасла. *Сум.*
Оженився дурний (або: Оженився по
весні), та взяв бісновату, та не знали,
що робить—запалили хату. *Рад.*
Впав батько з гори — чорт його бери!
Проск.
Брехавсь, пяску, Велидень близько!
коноплі нетерті и діти обдерті (у д. Шей-
ков. розказана и брехенька, відкіля взя-
лась ся приказка). *Збр. Шей.*
Чудний, як бублик! *Лист. (II, 286).*
—... що кругом об'їся, а в середині не-
ма нічого.
6430. Дурень и тому рад. *Бр.*
Богу невимовно—шага положила, а п'я-
така взяла. *К., Б.*
Нате и мої штани, нехай визиляця! *Кр.*
—...штани в жутко. *Коз. п. (у Козарі).*
Нате й мій гріш на ладах, щоб и мов
перед Богом курилось. *Полт. 1.*
Нате и мій галун до церкви! *Бр., Кр.*
Нате вам п'ятака, прийміте мене штур-
пака. *У., Євх.*
Нате и моїх п'ять. *К.* —...щоб було
десять. *Лів.* — На й моїх п'ять грошей
до складки, щоб було десять. *Бр.*
Нате й мій стовбун, щоб и я там був.
Пер.
Нате й мій гріш, та купите дегтю, бо
и у мене паршива голова. *Євх.*
Нате и мій глек на капусту. *Зв., Л., Коз.,*
Кр., Євх.—...щоб и я Хівря ⁽¹⁾ була.
Кременч., Л., Пир., [Не].
⁽¹⁾ Гапка. *На.; Настя. К., Пер.; Вів-*
дя. К.; Пріська. Л.; риндя. Не.

6440. Натє й мій глек на капусту, щоб порожній не був. *Л.*

Натє и мій глек на сироватку, щоб и моя була масниця. *Л., Гл.*

Тинди-ринди за три гроши. *Ил.*

Стріло-бріло, здоров їхав! *Сос.*

Не приходниця в Середу Вшестя. *З., Л., Пр., Гад., Павл., [Євх.].* — ... а все в четвер. *Пир.*

Отакої соли за копійку! *Пир.*

6446. Ні се, ні те, — святи, попе, яйця! *Бер., К.*

6450. Огледілись, як наїлись. *Зв., Пр., Пир., Збр. Лаз.*

(¹) Зпохвятились *Пир.*

Огледівся Курта, як хвоста не стало. *Збр. Лаз (з Кобр.).*

Очнувсь (¹) монах, аж смерть (²) в головах. *Гр.*

Не вдалось поправитись, а через поправку на гірше вийшло. — (¹) Гай, гай. *Гр. (2) Малах аж скула. Нос.*

Очнувсь дурень у ягодах. *Рад.* — Одумався (або: очнувсь) (¹) дурень та в ягоди. *Б.* — ... та не впору.

(¹) Схаменувся. *Гл.*

Очнувсь дурень у Шведчину. *Кр.* — ... та в Шведчину. *Кор.* — Як дурень в Шведчину.

Назад, риндя! *Кан., К.*

З якої речі? *З., Л., Пир., [Гам.].*

З якого дива, з якого вдання? *Гам.*

Після чого?! *Пир.*

Роди, Боже, з мішка та повмішка (ніби Литвини сказав). *З., Л.*

6460. Дурному (¹) вічная пам'ять. *Ск., Ст. Зб.* — ... а нам на здоров'я. *Лів.*

(¹) Дурневі. *Ил., Кан., К.*

Божевільний Марку, ходиш по ярмарку: ні купуєш, ні торгуєш, тільки робиш сварку. *Ил.*

Лисця од дощу під борону ховалась — не всяка, казала, капля капле. *Нос.*

Що піп, то й батько. *Проск., Павл., Б., Євх., Ст. Зб.*

Сім літ хробак в хріні зімував, а смаку не зазнав. *Ил.*

Зажурився, що в мене грошей нема. *У.* — ... незабавно и в тебе не буде.

Стережися того, що немає чого. *Ил.*

Ні сіло (¹), ні пало (²), дай бабо (³) сало (⁴). *Бер., Пир., [Бр., Проск., Рад., Пр., Кр.].*

(¹) сіла. *Ст. Зб.* (²) пала. (³) бабі. *Мл.;* Боже. *Зв.* (⁴) сала. *Ст. Зб.*

Роди, бабо, дитину, а бабі сто літ. *Бр.* — ... будеш панянкою за годину. *Ил.* —

... бабо, коли бабі з літ вийшло. *К., Коз.*

Роди, бабо, ягоди! *Євх.*

6470. Так як кажуть за дванадцять миль кісілю! ні з сього, ні з того, приїхала до мене кума з Ніженя. *Зан. (I, 146).*

Куме, куме, дурний твій уме! за сім миль та в мед ити (на храм або до причастя). *Рад.*

За сім (¹) миль (²) кісілю істи (³). *К., Л.*

(¹) дванадцять. *Кан.* (²) верст. *Пир., О., Павл.;* за сто верст. *Б.;* Дурний куме! за сім миль ідеш. *Рад.* (³) хлѣбать.

За кавалок (¹) кишки (²) сім миль пішки. *Яц., Руд.*

(¹) шматок. *Зв., Бер.;* кусок. *К.;* для одної *Ил.* (²) тріпай. *К., Бер.;* біжить. *Зв.*

Три дні ходу — до обід празника (про храмування). *Ил.*

Де храм, и я тамъ. *Ст. Зб.* — ... то и ми там. *Ил.*

Доладу, як ложечка по меду. *Л.*

Танцювали-танцювали, та й не уклонилися (кінця не довели чому)! *Бер., К., Кан.*

Усі раді, що у рябої теля. *Ном., [К.].*

Закупила батька, щоб горілки не пив. *Кон.*

6480. Кукуріку мандеріку. *Ил.*

На здоров'я козі, що хвіст довгий. *Лів.*

Моргни, сліпа, коржа дам! *Бр., Лит., Бер., К.*

«То чекар, хлопчія та!... говорить на дівку.»

Не туди стежка в горох. *У.* — Пізнає, куди стежка вь горох. *Г.*

Сирено, масляно — корова ожеребилась! *Ст. Зб.* — Сиряно, масляно — на голові наклано. *Л.*

Сиряно-масляно, дай, Боже, на користь. *Ос. 20 (XI, 73).*

На твого батька лисого! *Пр., Лох., Пир.* — ... лисого батька. *Л., Пир.*

Щоцю дурний салабай! *Нс.*

Здоров живеш, що води напився! *К.*

«Здоров, дурню! де живеш?» — «Не знаю.» *К.*

6490. Хіба єму розум завадить. *Євх.*

Пізнати дурного по сміху єго. *Г., П.*

Дурному горя нема. *Пир.*

Не казав би то — мала, ато велика, та змалалась. *Л., З., Кон.*

Дурням диво! *Кр.*

Дурному на диво. *Пр., Лох.*

Дурному и лубок цяцька. *Бал.*

Дурень червоному рад. *Зв., Бр., Кат., [К., З., Л.].*

Дурень, дурень, — а в огонь не полізе.
Пир.

Не хвались мудрий мудростію, ні силь-
ний силою. *Ил.*

6500. Мудрим ніхто не вродився. *Г.,*
В., П.

И по премудрих часом чорт іздить.
Проск.

И на мудрім дідько на Лису гору із-
дить. *Ил.*

Од великого розуму и роги поростуть.
К., Пр.

Що тобі до того, як розуму нема ні в
кого. *Проск.*

Дурень, та собі. *Ст. 36.*

Кінь на чотирёх ногах та спотикаецця.
Л., [Зв., Проск., Дуб., Бер., Рад., З.,
Пир., О., Коз.] — ... ато чоловік не
споткнуецця. *Л.* — ... а чоловік на двох,
та щоб не спіткнувся. *Бр.* — ... спот-
кнуецця, а мені на 'дному язичі, та не
споткнуецця. *Б.* — ... копитах та споти-
каецця, а чоловік, одним язиком говорячи,
может помилитися. *Ст. 36.*

Що робити з біди! тра в голову захо-
дити. *Ил.*

Забив баки. *Ск.*

Памороки забив. *Ск., Павл.*

6510. ТеляНЕЗНАЕЦЦЯ на пирогах. *Бр.*

Знаецця, як Циган вівцях, яка сив-
ва, така й сита. *Пер., О.* — ... яка чор-
ка, та й сита. *З.*

Розуміецця, як Мошко на перці. *Проск.*

Знає свиня — шановавши сонце святеє,
образи святні и слухи вапі—що перець!
вона каже, що то гречка! *Ил.* — Знаец-
ця, як свиня на перці. *У., Проск., Кам., К.*

Такий знающій, як Циган до пасіки. *С.*
— Знаецця (або: Цікавий), як Циган до
бджіл. *Проск.*

У мене (важе Циган) три сици та всі
три угадки: як скажуть — один, що бу-
де дощ, другий, що сніг, третій, що со-
яшно — як раз которий вгада! *Ном.* —
Так и Циган угадував, що завтра буде
хоч дощ, хоч сніг, хоч сояшно. *Л., Ком.*

Знаеш ти курячу цицьку! *Збр. Лаз.* —

... за курячу цицьку. *У.* — ... пішку. *Ил.*

Він знає, що король обідає. *Ёвх.*

Як хто удає, що все знає.

Ніхто не знає, не відає, як хто обідає.
Полт. з. — Ніхто того не відає, коли
кума обідає. *Руд.* — ... що король обі-
дає. *Ёвх.* — ... як хто обідає. *Ск.* —
Хто відає, як хто обідає. *Нос.*

Ніхто того не відає, хто що робить
насамоті. *Ёвх.* Трудно знати чужий до-
хід и росхід. *Нос.*

Знає вскус, як Жид у солоді. *Не.*

6520. Тямши, як свиня в дощ. *Бер.*

Тямши (або: знає смак), як свиня в
опельсинах. *Лів., [Сл.]* — ... в опаль-
цинах (опальцими тут—що имоє, як мов-
ляє. *Ст. 36.*) *Л.*

Знаеш ти багато, уночі родившись! *Б.,*
Кр. — ... та ще и в погребі. *Рад.*

Знаеш ти батька твого лисого. *Ёвх.*

Знаеш ти свого батька, який був на
шерсть! *Л.*

Знаеш ти діда свого дригу, що як уми-
рав, то ногами дригав. *Ёвх.*

Знаеш (¹) ти свого дідька! *Л., Гр.*

(¹) Назвав. *Гр.*

Знаеш ти в гарбузі смак. *Сос.*

Тямши ти, як ідять та тобі не дають.
Ёвх., [З., Рост.]

Ти знаеш з носа та в рот. *Ск.* — Тя-
миши из носа в рот. *Л., [Бер., Лох., Пр.]*.
— Знає—з носа кає, та в губу хає. *К.*

6530. Ти тільки знаеш, що з миски та
въ рот. *К.*

Тямши, як рист колупати. *Гат.*

Що ти знаеш!.. жука та рака, та по-
лєву бабку, догори плєвати та в рот ха-
пати. *Проск.*

Роскажи батькові своєму лисому. *Ком.,*
Пир.

Роскажи своїй першій! *Лів., Сл.*

Ще (¹) ёго батька навчат! *Пир.* — Ти
кажеш, що не вмію, а я ще твого й бать-
ка навчу. *Бр.* — Навчи свого батька! *Рад.,*
Л.

(¹) Не вмію! ще. *Х.*

Знаєм и без попа, що в неділю свято.
Бр., З.

Знаю, що в Кузьми є гроші. *Ос. 1*
(274).

Знаю, що в Хіврі нема очіпка.

Я вже білше забув, ніж ти знаєш. *Л.,*
К. — Я вже те забув, що ти знаєш. *Пир.,*
Кр.

6540. Моя свиня більш знає, як ваш
астроном. *Кам., К.*

То, може десь у степу, приїхали на
ніч два паничі, и один з їх астроном.
От вони и почали надворі слацьця — у
хаті лушно, та й бліх багато. «Е, не сте-
ліцця на дворі», каже шинкарь, «бо бу-
де дощ! вже моя свиня не даром до хліва
лізе!» Астроном подивився на зорі, та й
каже: «Чорзнащо мелєш! брехня, дощу
не буде!» — «Як собі хочете», каже шин-
карь, «тільки я як замкну хату, то вже
не пуццу!» Дягли ті надворі, — а вночі
де не возьмись хмара, та як ушкварить

дош!.. «А що», каже шинкарь, пускаючи їх світом у хату — ато не пускав, «бачте, моя свиня и д.»

Знаєш ти за кобилячу голову. *Ном.*
Говорити було не мало, та розуму не стало. *Проск.*

Сиділа баба на печі, та й каже—але!
Полт.

Хто тільки старує, а робить не до-любає.

Геть собі, бо ти ні грач, ні помагач.
Ком.—Ні грач, ні помагач. *Прав. Ниж., Пол., Льв., [Євх.].*

А ні граєш, а ні заважаєш. *Бр.*

И заводити не вміє. *Ил.*

Не дістане він язика.

Таке догідне, що тільки на смітник по-викидять. *Пир.* — Хоч на смітник ви-кинь. *Л., Кр.*

Здібний ⁽¹⁾, як віл до корита. *Яц.*

⁽¹⁾ Такий спосібний. *Ил.*

6550. Жвавий, як ведмідь до карит. *Бр.*
Ні живий, ні вмерлий. *Проск.*

Не варт и річи (або: и гича). *Гат.*

А ні до любови, а ні до житця. *Бр.*

Ні сюда Микита, ні тудя Микита. *Євх.*

А ні до сака, а ні до бовта: дурень вічний. *Ж., А. Вил.* — Ні до сака, ні до бовта. *Кам., К.*

А ні до ради, а ні до звади. *Ил.*

З нашого Захарка ні Богу свічку, ні чортові угарка.

Ні Богові свічка, ні чортові ⁽¹⁾ ладан ⁽²⁾.
Лів.

⁽¹⁾ Лукавому. *Гр.* ⁽²⁾ ожог. *Кам., К., Рад., Пир., Черн.;* гожуг. *Лип.;* голово-вешка. *Пол.;* огарок. *Бал., Проск.;* уга-рок. *Бр.;* кочерга. *Зв.;* каганець. *Пр.;* лудка. *Пир., Кон., Р., Кр., Гр.*—*Ожог* а в Лубенщині *ожуг*—держално в ко-черзі або в хватках.

Не здався ні до чого: ні за ним, ні перед ним. *Проск.*

6560. Там то вже ні до чого не вдав-ся! *Проск.*—Це ще вродився та вдався!
Євх.

И кулик на воді, и музика на коні (не-вдалий). *Не.*

Не вміє шила заострити. *Ст. Зб.*

Не вміє коню ⁽¹⁾ хвоста зав'язати.

⁽¹⁾ кішці. *Л.*

Ти-то спиртний, як Матвій до куропать.
Проск.

Молодець, як печений горобець. *К., Пир., Євх.*

Ловить, як кіт шнака. *Полт.*

Так и в Києві роблять. *Ном.*

Як хто, поправляючи, загасить світ-ло. Натяка на звичай у хлєрок, що їх у Києві за всі України.

Хотів ся перекрасти, та собі очи ви-штуркав. *Ил.*

Не впусти (або: Упустив) рака з рота.
Ос. 10 (XIII, 20).

6570. Умів там влізти, та не міг пере-скочити. *Ил.*

Ухватив, як панського самовару. *Кон.*
Бдом гайно збував. *Кам., К.*

Не годно зробити, тільки збавити. *Бр.*

Ви б хотіли, щоб собака та мляниці пік: він тістом поїсть (сказано на удову: де ж ий великі порядки завести!) *Коз., [К.].*

Дай дурню товкач, він и вікна поб'є.
Кр.

Загадай ⁽¹⁾ дурному ⁽²⁾ Богу молицця, він и лоб ⁽³⁾ розіб'є ⁽⁴⁾. *Л.* — як за-тієш дурня молитись, то и лоб собі роз-квасить. *Нос.*

⁽¹⁾ Пошли. *Полт.;* Нагадай. *Черн.;* За-став. *Проск., Лох., Пир., Пр., Б.* ⁽²⁾ дурного. *Полт., Пир.;* дурня. *Проск., З., Лох., Пр., Б.;* дурню. *О.* ⁽³⁾ голо-ву. *Пир.;* иконя. *Полт.* ⁽⁴⁾ поб'є. *Полт., Черн.;* проб'є. *Проск.*

Пошли дурня по раки, а він жаб на-лапа. *Бер.*—... наловить. *Пир.*

Пошли дурного, а за ним другого. *Зв., С., Бер., Пир., Кр., Ст. Зб., [Рад., Л., Пр., Коз.].* — ... та й сам и тре-тій иди. *Бр.* — Пошли дурня, й сам бу-деш дурень. *Не.*

Заставили чоловіка моркву стругати. *Бр.*

6580. Єсть и в тебе кибіть ⁽¹⁾ на печі сидіть! *З., [Пир.].*

⁽¹⁾ Кибіть. *Л.;* От кому кибіт. *К.;* ки-біт. *Б.*

Кому кибіть — на печі сидіть, а кому не кибіть, то й з печі летить. *Пир.* — Як кому кибіть на печі сидіть, а як ко-му кибіть під піччю. *Б.*

Як тьма е. *Пир., Кон.*

Чого бим ся брав до того, коли не тям-лю. *Проск.*

РОЗЗЯВЛЯКА, чого ти тут стоїш! тут тебе вовки поснідають. *Кон.*

Не роззівай рота, бо сорока влетить. *Ном.* — ... и вис...ця, то так погано-погано буде—пху!

Роззяв рот—сорока б му влетіла. *Ил.*

Ворона влетить! *Рад., Л., Пир.* —

Не роззівай рота, бо ворона як летіте-ме, так и влетить ище. *Б.*

Заворонився! *Л., Пир.*

Гаразд рот роззявив! хоч колесами їд. *Бер., Л., [Пр., Лох., Б.].* — З колесами в рот не в'їхати и тому! *Ст. Зб.*

6590. Роззяв рот, то влізе чорт. *Бер.*
Він ротом мух ловить. *Гр.*
От, роззявив (або: розджяпив) вершу!
Ном.

Роззявив рот, як вершу. *Л.*

Ишла роззявляка, а їхав непрворняка
(¹), та мені дишлём в рот. *Бер.*—Іхала,
мамо, розвора, та оглоблю міні (²) в
рот. *К.*

(¹) Я стою проворняка, а він розвір-
няка. *Бр.*; Я стою роздовняка, а він
іхав розвірняка. *Євх.* (²) Ишла роззява,
та оглобля. *Рад.*

О, бісова тіснота! *Кр.* — А, сучого
сяна з ёго тіснотою! *Л.*—Оце бісів снн
поставив стовби по дорозі! *Дуб.*—Пона-
ставляли тут верстів, що й розминуцьца
трудо. *Пир., Павл.*

Очі витрищив, як жирівий туз. *Ст. 36.*
Вип'яв очі—неначе ті баньки. *Коз.*
Ни витрешайся ні на кого, як коза на
резника. *Ст. 36.*

Вилулив (¹) очі (²), як (³) баран. *Лів.* —
... як баран дешицю. *Л., Гр., Зал.*

(¹) Витрищив. *Ил., Зал.*; Вивалив.
Гр. (²) баньки. *Л., Гр.* (³) як зарізаний.
Ил.

6600. Чого ти білки витрищив! *Збр.*
Шей.

Як ви дивятесь—просвіти вам очі, Бо-
же! *Л., Кон.*

Витришка зів (продивився). *Бр.*

Роззуй очі. *Коз.*

Як оце він проморгав? *Пир.*

Сей хом'як побаче! *Євх.*

Сам хом'яче, а мене и не баче. *Кре-
меч.*

Сліпий не кожен бачить (кажуть на то-
го, що прогледів и д.). *Нос.*

Густо дивицьца, та рідко бачить. *Зв.,
Рад., Л., Пр., Кон.*

За великим носом нічого не бачить.
Зал.

6610. Був у Римі та й папи не бачив.
Руд.—В Римі бути й папи не видіти. *Ил.*
—Бувши в Римі (або: У Римі (¹) бувши)
та папіжа не видати. *Ст. 36.*

(¹) В рукопису Старого Збірника сто-
ить: «У Кримі».

В лісі був, а дров не видів. *Ил.*

Мівши сокола в руках та випустити!
Ст. 36.

Зорі щитаеш, а під носом не бачиш.
Черк. — З неба зорі хвата, а під носом
не бачить. *Бер.*

Бачить під лісом, а не бачить під но-
сом. *Ч.*

За гоню блоху б'є, а під носом вед-
мідь реве. *Пе.*—... жеве. *Ш.*

Люльки шукає, люлька в зубах. *Бр.,
Павл.*

У воді стоїть, а води просить. *Пол.,
Лів.*

На коні іде (¹) и коня шукає (²). *Б.,
[С., Гайс., К., Проск., Бер., Рад., З.,
Пер.].*

(¹) сидить. *Бр., Руд., Кр.* (²) питає.
Бр., О.; глядить. *Руд., Бр.*

Він коня шукає, а кінь ёго. *Пр.*

6620. Коли не вовк, то дикий голуб. *Кр.*
Коли не тріска, так бревно. *Гл.*

Розгубивсь, як швець з копилям. *Ном.*
— Швець з копилом, п'юччи, розгубивсь.
Болить бік девятий рік, та не знаю, в
которім місці. *Сл., Бус.*

«Чий ти?» — «Паньків дядьків.» — «А
чого ти прийшов?» — «Та дайте нам по-
ходеньки, батько й мати просили.» — «Е,
не знаю ж, чи вона у нас дома, чи од-
дала кому—попитаю у Усті... А, хлоп'я-
ятко, відали до Веприка, то ти иди от-
туди на краю села, то там уже скажуть,
чи ти знаєш, чого питаєш (кінця не ро-
зібрав. *Ном.*).»

Мудрий Лях по шкоді! *З., У., Бер.,
Павл.*—... як коня вкрали, то він тоді
станю замкнув. *Бр., [Зв., У., Яц.].* —
По шкоді Лях станю зачиняє. *Рад.*

Лисицю піймав. *Нос.* — Лиса' зловити.
Ил.—Вишукати лиса. *Вас.*

Полу опалив, гріючись.

Аж зірніці засвітили (так стукнувся)!
Бр.

Аж засвітало!

6630. Аж искри посипались (з очей —
так вдарили, або вдарився). *Ск.*

Аж вчорашній борщ вернувся. *К.*

Так на лоб и стукнув. *Кр.*

Підковався на всі чотири ноги. *Ст. 36.*

Упав так, що аж носом заорав. *Лів.*
—... зарив. *Зв., Бер., Рад.* — Заорав
носом. *Л., Пир.*

П'ятака найшов. *Пир., Р.*

Пішов би та й п'ятака піймав. *Полт.*

Упав, як міх з воза. *Г.*

Як упала, так и блиснула на цілу ха-
ту (голим тілом). *Збр. Шей.*

Оце, замалом не впала! (Жартують, як
хто впаде. Пішло од того, що одна на-
нійка так сказала, упавшим в танці, на ве-
сіллі. *Ном.*) *Л.*

6640. Здоров був, куляка вбивши (ку-
ликнувши, спіткнувшись, незнатъ де взяв-
шись). *Пир.*

Скачи здоров! *Ск.*

Скачи, діду ⁽¹⁾, трава видно! *Бр., О.*

⁽¹⁾ куме. *К.*

Держись за землю! *Лів.* — Тримайся за землю! *П.*

Вовка вбив. *Зв., О.*

Бєвх! *Кон.* — Гєп об землю! *Гат.*

Падай! *Пр.* — А чом ти не впав? *К., Пр.*

Як упаде.

Впугалась, як Настя в лапті. *К.*

Вбрався, як марасуда. *Ном.*

Умастився, як сугана (неповорне, нехїбке, нехупавне). *Бр.* — Це умастивсь, наче сотана в болото. *Бр.* — Вробивсь, як чорт (або: бїс.). *Пир., Л.* — Заробивсь, як чорт. *Пир., Л.*

6650. Укачався в щастя (в що *иное*). *Л., Ст. Зб.*

На потилиці очей нема. *Євх., Б.* — Назад очей ні в кого ніт, тільки у рака. *Ст. Зб.*

И той ЛАД погас. *Л., Кон., [Пир.]* — Який був лад, и той пропав. *Ном.*

Стріло-брїло. *Зв.* — Куди стрїло ⁽¹⁾, туди й брїло. *Л.* — Куди брєло, туди й стрїло. *Ж., Пол.* — Не вже так: куди стрїло, туди й брєло! *Пир.* — Іхала-брїла. *Пр. в Ст. Зб.*

⁽¹⁾ свіло. *Ст. Зб.*; здрїло. *Євх.*

Ні ⁽¹⁾ ладу, ні поладу ⁽²⁾. *Бр., Л.*

⁽¹⁾ Нема. *Пир.* ⁽²⁾ ні переладу. *Х*

У нашому полку чортимає товкву. *Кон.* Субітним штихом на неділий торг. *С.* — Субітним штихож шие для поспїху. *Ст. Зб.*

Молов батько не віочи, пєкла мати не сіючи. *Б.*

Хто в лїс, а хто по дрова. *Бєр., Пир., Х.*

Хто в горох, а хто в чечевцю. *Лів.*

— Те в горох, а те в чечевцю. *Рад.*

6660. Той хоче гарбузів, а той гурків. *Не.*

Хто зван, той и пан. *Б.*

Хто на хвості, хто на голові, а хто на колесі. *Кой.*

Один не йде, другий не везе. *Євх.*

Єден ⁽¹⁾ двицца до лїса, а другий до

бїса. *Проск.* — Єдно к ⁽²⁾ лїсу, друге к ⁽³⁾ бїсу. *Кан., К.*

⁽¹⁾ Іден. *Бєр.* ⁽²⁾ Іден г. *Зв.* ⁽³⁾ а другїй г.

Збїв з штиху и з пливу. *Ст. Зб.*

Рахуби не дам. *Бєр., Л.*

Де багато баб, там дитя безпупе. *Кон.* — ... безносс. *Рад., О.* — ... беззубе. *Черн., Кр.*

Де багацько господинь ⁽¹⁾, там хата неметена ⁽²⁾. *Проск., [Рад., Гл.]*

⁽¹⁾ хазяїк. *Б.*; господинь. *Бр., Зв.*; Где дві господині. *У.* ⁽²⁾ не метяна. *Бр., Зв., У.*

Де багацько нянєк, там дитя калїка. *Сос., Мл.* — ... дитя без голови. *К.*

6670. Так як на зарваній ⁽¹⁾ улиці. *Л.*

«Як перехоже місце, що всяке топчєця, — хто що пошав, те несе.» *Бєр.* — ⁽¹⁾ зарванській. *З.*; зарвенській. *Бєр.*

На лєду дурний хату ставить. *Ил*

Дурню, дурню! борошно продаєш, а хлїб купуєш. *Пер.*

Що б то був за швець, же б кождо-му на однім копиті робив. *Ил.*

Мордуєцца ⁽¹⁾, як Омелькова ⁽²⁾ мати перед смертю. *Євх.*

⁽¹⁾ Змішався. *Ил., Збр. Лаз.* ⁽²⁾ Тарасова. *Не.*

Бїга, як Синякова чустря. *З.*

Бїгає, як кіт загорений. *Г., П.*

Бїгає, як солоний заєць. *Кон.*

Бїга ⁽¹⁾, як опарений ⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ Бїжить, вискочив, кинувсь, схопивсь и д. ⁽²⁾ опечений. *Бр., Бєр., Л., Пр., Б., О.*

Бїга, як Настя в ковпелки. *З.*

6680. Голова задумала, а ноги несуть. *Л.*

Куди голова задумала, то туди й ноги несуть. *Рад.*

За дурною головою нема ногам упокою ⁽¹⁾. *Б.* — та й ногам лихо ⁽²⁾. *Г., Бал., Пол., Лів., Ст. Зб.* — ... рукам и ногам бїда. *Кан., К.* — Через дурний розум ногам лихо. *Бал.* — За дурної голови ногам бїда. *Проск.*

⁽¹⁾ сопокою. *Яц.*; впокою. *Кр.* ⁽²⁾ бїда. *У., Кон.*; горе. *Бєр.*; невпокій. *Бр.*

Загнав дурня (дурно провіявсь, послухавши дурня). *Пир.*

Гляди, дядьку, порядку. *Ст. Зб.* — Ко-лим ти дядько, то гляди порядку.

Правда 6685—6792. — Брехня 6793—6979. — Плітки 6980—7021. — Не правий 7022—7032. — Не розбереш 7033—7041. — Винен сам 7042—7102. — Причина 7103—7220. — Сила в чому 7221—7371. — Суда 7372—7473.

ПРАВДА и в морі не втоне. *Ком.*
Щирая правда всюди куток найде. *Ш.*
Хоч правду женуть люде, 'тале ж правда завше буде. *Гат.*

Правда не втоне в воді, не згорить в огні. *Рад., К.*

Правда из дна моря виринає, а неправда потопає. *Ком.* — Правда зі дна моря верне. *Б.* — ... виймає. *Ст. 36.*

6690. Правдою цілий світ зійдеш, а неправдою а ні до порога. *Ил.*

За правду б'ють, а за неправду и діду п'ють (карають на голову за неправду).
Хто любить світ, той любить правду.

Праведного чоловіка и Бог оправда. *Х. Вид., Рад.*

Справедливого чоловіка то й Бог любить. *Бр.*

Дай, Боже, и поконать (або: смерті) по правді. *Ком.*

Хто по правді жиє, то й Бог дає. *Бр.*
По правді живи, по правді й вмерш!
Бр., Рад., К.

По правді роби, по правді й буде. *Євх.*
По правді роби ⁽¹⁾, по правді й очі ⁽²⁾ повилазять. *Зв., Рад., Л., Пр., Кр.*

⁽¹⁾ ший. *Євх.* ⁽²⁾ й очі з лоба. *Л., Р.*

6700. На правду мало слів. *Бр.*
Правда розмислу не потребує. *Ил.*
Правда кривду переважить. *Бр.*
За правду ходить (або: Ходить за правду, не за що!). *Бр.*

Не любить кривить душею. *Ком.*
Що б то й було, як би всі в правду жили! *Ком.*

Хочеш ти правди!... правда давно вже згоріла. *Бр.*

Собака, як ледачий, то ёго всі б'ють; а як злий, то всяке, хто йде, то шматок хліба кине (так и доброму чоловікові доводицца часом злим бути межи злими).
Ком., К.

Була колись правда, пожила—та й гайда. *Гат.*

Була правда, та позички ззіли. *Пир., Р., Кр.*

6710. Уже сім літ, як правди ніт. *Ил.*
Правда на дні мора спочиває. *Вас., К.*

Отак пак! може, чи й не правда? *Л., Ком.* — А то ж и не правда? *Бр., Л.*

Сорока на хвості принесла (чутку, вістку). *Об.*

Мізиний палець мені то-то (то, теє) повів (сказав). *Ил.*

З палця не виссав! *К., Ком.*

За що купив—за те й продаю. *Л., Н., Б., Павл.*

Як свої п'ять пучок знаю. *Чор. Рад. (23).*
Що правда, то не гріх. *Об.*

Не приказка, але правда. *Ил.*

6720. Се не судьба ⁽¹⁾, а щира правда. *Бр., Л.,*

⁽¹⁾ судня. *У.*

Правда, як дві. *Ил.*

Перед очима діло. *Ст. 36.*

Причина перед очима (нема що казати)! *Ск.*

Світле око (діло справедливе). *Пир.* — ... хоч где найдеть. *Ст. 36.*

Видно, як удень. *Пом.*

Мій батько не брехав, и мені не велів. *Кр.*

Хіба я на себе буду пеню ⁽¹⁾ волокти! *Пир.*

⁽¹⁾ біду. *Гл.*

Хоч и позвать перед великі вікна (на суд за правду)! *Л.*

Не дасте мені збрехать (и ви мое слово зтвердите). *Пир., Ком.*

6730. Люби ⁽¹⁾, Боже, правду! *Об.*

⁽¹⁾ А вже!.. люби. *Л., О.* — Як скаже правду в вічі, або як сказав, та ремствують и д.

Хліб ⁽¹⁾ їж, а правду ріж. *Ск., Яц.*

⁽¹⁾ Хліб—сіль. *Сл.*

Правду мовивши, одного Бога бійся. *Ст. 36.*

Скажи правду, та одного гріха бійся. *К., [Б].*

Як би з Богом говори! *Бр.*

Не за очі—в вічі. *Л., Пир.*

За очі клевета, а у очі правда. *Ст. 36.*

Говдіри на вовка, але за вовком щось треба сказать. *В., П.* — Говорім за вовка, говорім и поза вовка. *Ил.*

Рубає коло сука, треба раз в сука. *Ил.*

На вовка помовка, а завць попереду бі-
жить. *К.*

6740. Правда очі коле. *Ск.*

Не любить правди, як не мила. *Ил.*
Хто сам такий, то й на другого кладе
знаки. *Прав.*

Смола в дубу не пристане (до безвин-
ного вина). *Нос.*

Не ів редьки, не буде ригати. *Бер.*

Не іж цибулі—й вонять не буде. *Ш.*

Не іла душа часнику, не буде смердіти.
Бр., К., Рад., Пир., Гр., [Лит., Проск.,
Ж., Бер.]—... пахнуть. Зв., Н., М.,
[Ст. Зб.]—... вонять. К., Л., Черн., Гл.

Землі знім. *Лист. (I, 63).*

Бодай мені добра не було! *Ос. 6 (X, 76).*

Бодай я додому не дійшов.

5750. Дай мені, Боже, так по правді
вік изжить и дітей распорядить, як я по
правді кажу.

Бодай б же я неділоньки святої не діж-
дала, коли не правда (або якого иншого
свята, вечора и д.). *Ном.—Хай я не ді-
жду Пречистої! Ком.*

Хай я лопну. *Ком.*

Щоб я жила, що правда! *Бр.*

Щоб я так на світі була! *Бр.*

Хай у мене духу не буде! *Л., Пир.,*
Ком.

Нехай мені на полуду! *Ком.*

Та хай в мене стільки болячок! *К., Л.*

6758. А щоб же я тричі Ляхом став! *Бр.,*
Зв., Пир., Ч.—«А щоб же я тричі Ляхом
став!»—«Стій, чоловіче, чи ти вже скру-
тився?.. не губи душі!» (1) Сц. (з В.).

(1) «Чоловіче, схаменись! помни на
свою душу, не запропащай її.» *Макс.*

6760. Щоб я до світа сонця не бачив!
Ком., Пр.

Щоб нас живих земля пожерла! *Кл.*

А щоб мене до вечора на лаві положи-
ли. *Проск.*

А щоб мене до вечора посередині ха-
ти побачили. *Проск., Кр.*

А щоб надо мною ворони кракали! *Євх.*

Як ворона кракне, то хто-небудь умре.

Бог (1) мене вбий! *Об.*

«А гріх так божицьця!.. а як убьє?»
Пир.—(1) Боже. Бал., Л.

Хай маню Бог побьє (або: убьє). *Пр.*

То так божицьця, щоб не сказати мене:
жарт.

Бодай мені очі повилазили! *Л.—Бо-*
дай мені очі повилазять. Ком.

И знать не знаю, и відать не відаю.
Ном.

И чуть не чув, и бичить не бачив.

6770. И сном и духом не знаю. *Ск.*

Сучий син буду! *Л., Ком.—Сучий син,*
коли неправда. id.—Суча дочко, принесу. id.

Туренький син буду, коли... *Ч.*

Присій Бога! *Нем.—Присяг Богу! Тул.*

Д. Маркович (О. В.) дума, що присій—
мабудь те ж, що церковно-слав'янське
присущий: піби присий.

Як и й Бог святий! чи я ж таки бачив!

Нем.

Вір же Богові! *Бр., Л., Пир.—Повір-*
те Богу. Ком.

Накарай мене Боже! *Гат.—Хай мене*
Бог накаже (2). Л., Ком.

(1) Скарай, Покарай. *Ном.; Накажи.*

Пир. (2) скарае, покарае. Ном.

Делебі! *Лів.—Далібіг! Далібіжже! В.*
—Далібіжже! Бал.

Ййбогу! *Лів.—Ейбогу! Прав.*

Як Дух Свят! *Л., Пир.*

6780. Як Бог на небі! *Бр.*

Великий Бог (1)—ейбогу! *Об.*

(1) Велике діло. *Рад.; Велике слово. Ном.*

Як світ світом (буде, правда, не мнєц-
ця, брехня и д.). *Проск., Ж.—Як и світ*
світом, а Бог Богом. Бр., Л.

Як сонце на небі! *Бр., Рад.*

Не вірите мені, так вірте горшкові. *Руд.*

Хома ти невірний (або: Невірний Хо-
ма). *Ск.*

Зостався, як на цідильці (попався в
брехні). *Ком., К.*

Приткнув, як ужá вилами. *Ст. Зб.*

Не в брів, а в око. *Зал.*

Ему забожицьця, так як собаці муху ззі-
сти. *К., Пр.*

5790. Богом свідчицьця, а чорту душу за-
продав. *Ил.*

Не божись, бо кров з носа потече! *Л.*

Є повірря, що як убьє хто чоловіка
и, не признавшись, прощатимецця з тим
убитим, то у п'єго, у убитого, кров пі-
де з носа.

Сякий-Біг, такий-Біг! *К., Кан., Коз.,*
Ком. [Ст. Зб.].

Росказує, що хтось божився—кепкує.

БРЕХНЯ в вічі коле. *Бер.*

Брехня покажецьця. *Зв.*

Правда—як олива наверх виїде. *Ил.—*

Виїде воно, як олива наверхá. *Проск.—*

Виїде наверх, як олива на воді. *Євх.*

Брехнею не вибрешесся. *Пир., Коз.—*

... не відбрешесся. *Зв., Пир.*

И під столом не вибрешесся. *Ил.*

Шила в мішку не сховаєш (1). *Об.—*

Шилця в мішечку не утайш. *Нос.*—Шило в мішку не втайця (²). *Об.*, [Ст. 36].

(¹) не втайш. *Лох.*, *Кр.* (²) не вдержидця. *Рад.*

Вдарь (¹) у стіл — ножиці обізвудця. *Проск.*, *Руд.*

(¹) Торкни. *Ил.*

6800. Не ми, так люде знають. *Кулж.*
Хто раз збреше, другий раз не вірять. *Проск.*

Брехнею недалеко зайдеш. *Дуб.*, *Пр.*
Туди брехнею перейдеш, а назад трудно. *Бр.*

Брехнею світ прийдеш (перейдеш, пройдеш), та назад не вернесся. *Ск.*, *Гат.*—
...а правдою и перейдеш, и вернесся. *Пир.*

З брехні не мрутъ, та більше (¹) віри не ймутъ. *Об.*, *Павл.*

(¹) та вдруге. *Кр.*

Брехнею хліба не їсти. *Бер.*

Не на брехні світ стоить. *Ил.*

Милійша душка, ніж телушка. *Б.*, [Евх.].

Души не боивай, правду виявляй. *К.*

6810. Аби душа чиста! *Бр.*, *Пир.*

Все в аренді—брехня не в аренді. *Ил.*

Вільно губці в своїй халупці.

Хто уміє брехати, той вміє и красти.

Хто уміє красти, той вміє и брехеньку скласти. *Бер.*

Брехати—не ціпом махати. *Ск.*—...махати — и кпам можна. *Кан.*, *К.*

Брехня на столі, а правда під порогом. *Ил.*

Брехнею світ живе. *О.*, *Х.* 36.

Брехливу собаку дальше чути. *Г.*, *П.*, *Прав.* *Ниж.*

Нема того дерева, щоб на йому яка птиця не сиділа—нема того чоловіка, щоб хоч трохи не збрехав. *Зал.*

6820. Ганьбу дати. *Пер.*

Се ще вилами писано. *Прав.* *Ниж.*, *Лів.*, [Ст. 36].—... а граблями скорожено. *Пир.*—... гребено. *Б.*

Не все тому правда, що в пісні співають. *Ж.*

Не все то правда, що на весіллі плешуть (¹). *Бр.*, *Евх.*, *Черн. п.*, [Проск.].

(¹) ладкають. *Ил.*; співають. *Ил.*, *Кан.*, *К.*

Не все то правда, що и пишуть. *Проск.*—... що в книжці пише. *Ил.*

Не всякому духу вірь. *Ил.*—... віруй. *Ст. 36.*

И сорощі не вірь. *Зв.*

За свою пазуху не ручись. *З.*, *Л.*—Не ручись не то що за рідного батька, а за свою пазуху. *Гл.*—И за свою пазуху не

ручись: часом що залізе. *Рад.*, *Л.*—За пазуху не имайся. *Б.*

За чужую пазуху не ручись. *Л.*, *О.*

Не ймайся ні за кого. *Ст. 36.*

6830. Не вірь нікому—ніхто не зрадить (¹). *Бр.*, *Рад.*

(¹) не зневіривця. *Ст. 36.*; нікому не буде жалю. *Пр.*

Не увіривш, поки сам не змиривш. *Ил.*—
Як звідаеш, то зміраеш. *Бр.*

Вір своїм очам, а не чужим речам. *Проск.*

Щось ся псові припало, що бреше.

Не вігтіль неділя зіходить. *Не.*

Була колись правда. *С.*, *Рад.* *Кр.*—
... та заржавіла (¹). *Об.*

(¹) заржавіла. *Л.*; зачерствіла. *Пр.*, *Кон.*; вдавнилась. *Сос.*

Та воно то так, та тільки трошки не так! *Л.*, *Ис.*

Воно то правда, та брехнею дуже пахне. *Кон.*

То пустіі слова, але правди в них нема. *Ил.*

Каже—та не баче. *Евх.*

6840. У його всі кози в золоті (хвастає). *Б.*, *О.*, *Гл.*, *Гр.*

Бачить (¹), так як та сова уночі. *Б.*

(¹) Не бачить. *Пр.*

Е, се вже назад пятами. *Б.*—... вже на попятний двір. *Л.*

Перевернув догори ногами. *Зв.*, *Бер.*, *Пир.*

Сліпий не побачить, так видума. *К.*, *Бер.*, *Л.*, *Коз.*

Послухай що по селу ходить та бреше. *Л.*

Ти казане кажеш, а мій батько од людей чув. *Лів.*—... під корчмою чув. *Прав.* *Ниж.*—... а я те, що мій батько од старих людей чув. *К.*

Мати на кладці (¹) прала, то там и чула. *Зв.*

(¹) на рідці. *Пир.*

Не вірь, мужу, своїм очам—лише моїй повісті. *Ил.*

Присягались сліпці, що своїми очима бачили. *Не.*

6850. Тоді то було, як баба була дівкою. *Проск.*, [Кан., К.].

Тоді я, паночку, гроші найшла, як заміж ишла. *Б.*—«Чи ти найшла, бабусю, гроші?»—«Найшла, паночку!»—«Коли ж ти найшла?»—«Як заміж ишла... в страшну п'ятницю, як и тепер знаю... надворі хвижа та хурія, а я сиділа на постелі, а капуста в печі тороро, тороро... Тоді я, паночку, гроші найшла!» *Кон.*

Оце-то те: «як тепер знаю, що в стра-
сну п'ятницю вінчалась!» *Л.*

За рижого бога, за перістих людей (ду-
же давно. Рижий бог певно з кодла сла-
в'янських поганських божків). *Пер.*

За царя Горошка. *Бер., Пир.* — ... як бу-
ло людей трошки. *Лів.* — ... трошки; як сніг
горів, а соломою тушили, як свини з походу
йшли. *Кор.* — ... Горошка, як луб'яне не-
бо було, а шкурятні гроші ходили. *Пир.*
— За короля Горошка, коли людей було
трошки. *Рад.* — ... Горошка, коли хліба
не було ні трошки. *К.* — За царя Гороха,
як було людей троха ⁽¹⁾. *Зв., Пер.*

⁽¹⁾ грози. *Кон.*

То ще тоді діялося, як шкурятні гроші
на світі були. *Запр.*

За царя Томка ⁽¹⁾, як була земля тон-
ка ⁽²⁾. *Бр.* — ... пальцем проткни, та й
води напишсь. *Бр.*

Дуже давно. — ⁽¹⁾ Томка. *С.* ⁽²⁾ тонка.

За короля Сибка ⁽¹⁾, як була земля тон-
ка, що носом проб'єш, та й води ся на-
п'єш. *Євх.*

Кажуть тоді, як хто славить, що в ста-
рину було лучче. *Д.* Євхименко дума,
що Собко чи не Собеський. — ⁽¹⁾ Темка.
Євх.

Не бачила очком, то не брешти и язич-
ком. *Новт.*

Може воно колись и правда була, та те-
пер за брехню править. *Ос. 5 (XII, 72).*

6860. Собака ⁽¹⁾ брехне, а чоловік и
віри пойме. *Бер., Л., Кор.*

⁽¹⁾ Собака на вітер. *Кр.*

Так то й брехать, лиха не набравшись!
Коз.

Треба брехні толок дати. *Коз.*

Не ти б казав, не я б слухав. *Пол., Лів.*

Ваше слово з крильми (залітає в брех-
ню). *К.*

Добре речеш, тільки ⁽¹⁾ в громаду не
беруть. *Бр.* — Добре мовиш, та в громаду
не ходиш. *Ст. 3б.*

⁽¹⁾ та (сказано було в Бериславі чума-
ком поповичеві, як той хвалився, що
який би з його піп був, коли б не ви-
гнали з бурси). *Коніс.*

Моргай не моргай: покрали хлопці кап-
ці. *Бр.*

Не роби з губи ⁽¹⁾ халяви. *К.* — Не го-
диця халяву ⁽²⁾ з губи робити (пообіщав,
та й не дає. *Бр.*). *Гайс., К.*

⁽¹⁾ писка. *Проск.* ⁽²⁾ халяви. *Бр., Гайс.*

Не вірь губі, бо вона часом бреше. *Ил.,*
Кам., К.

Губа не заперта и в того! *Ст. 3б.* —
... чоловіка. *Пр. в Ст. 3б.*

6870. Брехали твого батька діти. *Кр.* —
... батька сини, та й ти з ними. *Об.,*
Гат. — ... твої матки дочки, та й ти з
ними мовчки. *Рад.*

Аж обридло слухаючи! *Збр. Лаз.*

Не брешти, бо я слухать не буду. *К.* —
... я слухати не люблю: через лад уже
брешеш. *Бр.*

Годі вже брехати тобі, бо вже й своя
брехня докучила (або: оприкрилась, осто-
гиділа, осточортіла, остила, надокучила!)
Об., Ис. — ... иди вже на село дурити.
Бр. — Не брешти, спасибі тобі, — и своя
брехня набридла. *Зал.* — Тут и своя брех-
ня оприкрилась, ато ще й він. *Лист. (II.*
246).

Своя брехня не докучила, ще й за чу-
жими гониця. *Бр.*

Не брешти, бо мені брехня зуби пере-
точила. *К.*

На село людей дурить! *О.* — ... ми са-
ми з міста. *Нов., [Ил.].* — На село дурити,
бо міщане знають! *Ил.* — Роскажуй се-
лянам, а міщане сами знають. *Бал.*

Коли б з села ⁽¹⁾ Иван, то б и віри
появ. *К.* — ... ато з города, та ще й (напр.
Лубень), то й віри не йму. *Євх.*

⁽¹⁾ з Гайщина (с. *Пер., п.*). *Пер.; Ця-*
ган. Коз.

Як з хутора, то б и повірили. *Кон.*

Прийшли (або: Пріхали) з Борозни ⁽¹⁾,
та чорзнашо й зверзли. *Р., Б.*

⁽¹⁾ Борзни. *Коз.*

6880. Треба слухать, може и справді
сонце не так сходить! *Черн.*

У чийсь сороці та бреше! *Ном.*

У чий сороці ти брешеш? *Кон.*

Правда Сидорова! киселем млинці по-
мазані, на паркані сушяця. *Пр. в Ст. 3б.*

Така правда, як вош кашля. *Проск.,*
К., Х. 3б., Збр. Лаз. — ... кашле. *Ил.*

Це така правда, як ти попадає. *Євх.*
Оце тому правда була, що вкусив за-
єць за хвоста вола! *Чир.*

Така правда, як у рові вовк издох. *Л.,*
Пр., Лох.

Так то правда, як пси триву ідять. *Ил.*
Дідчай мати видала, щоб сова зайця има-
ла. *Ст. 3б.*

6890. Наварила юшки без петрушки (ска-
же, та не докаже). *Ск.*

Наказав на вербі груш. *Об., Євх.,*
Ст. 3б. — Така правда, як на вербі гру-
ші. *К., Л., Лох.* — Показує грушку на
вербі. *Ил.* — ... грушки на вербі. *Проск.*
— На вербі груші, а на осипці кислці
не ростуть. *Х. 3б.*

У нас такі ночували, та й сокиру вдаря-
ли. *Бер., Рад., Б., Кон., [Бр.]*.

Не їсть ⁽¹⁾ пан дяк гусей ⁽²⁾. *Павл.*
—... бо крадені. *Кон.*—... гусей, а шап-
ка в пірті. *Сторож.*—Казав пац дяк, що
гусей не їсть, а повна стеля кісточок.
Зв., Ёвх.

Відкіля се прислів'я взяли—дяв. *Ос.*
21 (XIII, 32). — ⁽¹⁾ Боїця. *Кр.* ⁽²⁾ гуси.
Гат.

И тако скончашася Пянькова чтенія!
Проск.

Погорілець!.. хліб ззів, а солону спа-
лив. *Г., П.*

«Наповав ти коня?» — «Наповав.» —
«А чом же в ёго морда суха?» — «А во-
ди не достав!» *Нос.*

Правда, раки, лізте в вершу ⁽¹⁾! *Об.*
—... в вершу — буде риба. *Р.*

⁽¹⁾ в торбу. *Кон., Кр., Нов.*

То чудо, кум, а не раки: одного рака
повна торба и клішня вісить (щось брех-
нуло шпарко)! *Нос.*

Невістка скаржиця, а на лиці не змар-
ніла. *Г., П.*

6900. Бреши, не бреши, а то зовсім не-
правда. *Проск.*

Сказав на гривню правди. *К.*

Стільки правди, як в шелягу сребра.
Кл.

Стільки правди, як у решеті води. *Лох.,*
Збр. Лаз.

Не щодня брідня — де-коли й правда.
Лист. (II, 4).

Стар, як котюга, а бреше, як щена.
Ст. 36.

Старий, а бреше як зза корча. *Проск.*

Брехав, доки зовсім не вбрехався. *Проск.*

До такої добрешись! *Ном.*

Щитте, Жиди, нехай рабан бреше! *С.*

6910. Тумань світа! *Бр.* — Туманити
світу. *Ж.*

Смаленого дуба плете. *К.*

Плете дуба, як на палилі. *Ил.*

Та він не ступить без того, щоб не
збрехать. *Л., Ис.*—Що ступить, то збре-
ше. *Проск., Бер., Лів., Збр. Шей.*

Як не брехне, то й не дмхне. *Об.,*
[Кулж.].

Не ззість, доки не обреше. *Проск.*

Походило! *Л., Пир.*

О, це ще правда! *Пир.*

Химини курі! *Зв., Л., Сос.* — ... Мо-
трини яйця. *Мик* — ... курі гонить ⁽¹⁾.
Б., Сос.—Він говорить мені за Химини
кури. *Проск.*—От и понесла Химини гу-
си! *Сл., Гр.*

⁽¹⁾ строить, або підпуска. *Х.;* наказав.
Ёвх.; плете. *Рад.*

6919. Здався Циган на свої діти. *Ск.*
Павл.

6922. Се друга казка! *К.*—Стільки казок!
Пир.

Хвигаі! *Бр.*

Еге, дудки! *Пир.*

Бреши на свою голову! *Зв., Проск.,*
Рад., Л., Б.

Поклепав правдою. *Ст. 36.*

Нехай бреше—на душу легше. *Ёвх.*

Бреше—не вперше. *Рад., Л.*

Які бойки! як з листу бере (добрий
брехун)! *Черн. 2.*

6930. Утнути мелуна (збрехать). *Зал.*

Це брехенька—моя ненька.

Брех стара на вокуті! *Кон.*

Він гори ворочав (язиком). *Л., Пир.*

Убрався в правду, як Татарин в зброю. *Ил.*

Губи в него, як халава.

Підпускає Москала (до жінок домощу-
єця, або бреше). *Прав. Ниж., Лів.*

При якогось тумана! *Бр.* — Напустив
туману. *Ж.*

Потлища глибока (брехливе). *Зв., Чир.,*
З., Л.

Кулі лє (бреше, боїця). *Лох., Пр.,*
Павл.

6940. И в вічі не бачив, який (а, е)
він (а, о)! *Ном.*

Не брав, не займав и д.: кажуть не
про одних людей, а про хліб, напр., гро-
ші и д.

Він бреше, а ти побріхуєш. *Лист. (II,*
246).

На вітер! *Ск.* — От ти говориш — на
вітер пускаєш. *Бр.*—Аби говорило, а на
вітер пускає! а вітер зном (sic) по всім
світі несе. *Бер.*—Так говорить, як пу-
стий вітер. *Бр.*—Оце то пустий вітер в
полі!

Собака ⁽¹⁾ бреше, а вітер несе ⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ Пес. *Бр., Проск., Кан., К.* ⁽²⁾ по-
сить. *Лох., Пр., О.*

Вітер віє, собака бреше. *Зв., Б., Гр.*
—Вітер повіне, а собака брехне. *Ёвх.*

Чув, що дзвонять, та не знає де. *Лів.*
—... в якій церкві. *Бр., [Проск., Рад.,*
Пр., Ёвх.].

Бреше та й дивиця, хоч би очі за-
плюшив. *Черн. 2.*

Бреше, аж не постережеця. *Зал.*

Бреше, як собака на висівки. *Рад., Б.*

Хіба помилявшись правду скаже. *Ёвх.*

6950. З брехні й книжки повилась. *З., Л.*
Брехун на всі заставки. *Пр.*

Бреше, як сам знає. *Зв., Рад., Кон.*
Що в Бога день, а він завше бреше.
Проск.

Бреше, як шовком шме.

Бреде, а за ним аж куриця. — Ото
бреше! аж куриця. *Збр. Шей.*

В живні очі бреше. *Ил.*

Як пєс, своєю губою збрехав. *М. Білз.,
Чор. Рад. (172).*

Бреше, як собака. *Ск.*—... як попова
собака. *Л., Павл.*

Бреше, як собака на вітер. *Зв., Пр.,
О., Гр.*

6960. Гав—та и зуби став. *Нос.*

Бреше, як циганський цїп. *Б.*

Уже він (уміє) зчорногобіле зробити. *Ил.*

Хоч як, то вималюєця. *Бр., Л., Пир.*

На два криласи не можна співать. *Кан., К.*

Не в одно (¹) бреше. *Л., Ёвз.*

(¹) слово. *О.*

З ним и в ступі не поградиш. *К.* —
Ёго и в ступі не влучиш. *Ном.*

Богослов, та не однослов. *Зв., Проск.,
З., Л., Пир., О., Ст. Зб.* — Богослов
двоєслов. *К.*

Бреше ж твоя губа! *Л., Н., Гат.*

Щоб тобі так жить! *Кулж.*—Щоб ти так
на світі жив, як сему правда. *Ном.*—...
як ти правду кажеш. *Рад., [Бр., Пир.].*

6970. Бодай так пси траву їли по тій
правді! *Ил.*

А щоб ти так по правді диxав! *Л., Пир.,
Чор. Рад. (70).*

Так би съ чув звони! *Ил.*

Так він собі царство Боже думав. *Кон.*

Бодай же ти так хлїб у рот брала! *Леб.*

Бодай виїли комарі очі (тому, хто ка-
же, що бачив, а бреше). *Лїв.*

Щоб у тебе душа так була! *Кан.*

«Брєпеш!»—«Червиву сучку почешеш!»
—«Я граблями, а ти зубами!» *Кон.*

Хто бреше, тому легше. *Л., Пир.* —
... тому (¹) легше, а хто віри не їме,
того в сук (²) зогне (³). *Прав. Ниж., Лїв.*

(¹) тому на живіт. *Кан., К.* (²) в крюк.
Ёвз. (³) то того надме. *Зв., Рад.; Пир.;*
тому очі на лоб пре. *Ёвз.;* нехай судорга
зомкне. *Л.;* нехай в с... у подме. *Кан.,
К.;* а хто ні, тому три г... ні ід.; а хто ся
оправдус, того як гору вздус. *Бр.;* а хто
правду каже, того крюком зв'яже. *Збр.
Шей.*

Я сказав на сміх (жартуючи). *Пир., Л.*

6980. Ляда ПЛІТКАМ не їмай віри. *Ст.
Зб.*

Не люби клевети, не познаєш нищети.
Людам губа не задрєта.

Сріблом ушей не зависіц. *Бул.*

Людам язика не зав'яжеш. *Рад., Кр.*

—... не заперетиш. *Л.*

Учужім язичі не заперетиш. *Бр.*

Не можна всім губи заткати. *Ил.*—Лю-
дам губи не замкнеш. *Бр.*

На чужий роток не накинеш платок. *К.*

Великии треба хусти, щоб зав'язать лю-
дам усти. *Рад.*

Чужий рот не хлїв,—не зачинити. *Не.*

6990. Рот не город—не загородиш. *Ш.*

Людзкої брехні не переслухати. *Проск.*

Чи хто ёго переслухає, що люде гово-
рать! *Ст. Зб.*

Коби съ випустив свої уха на торг,
вчув би багато о собі. *Ил.*

Пусти уха мене люде, то чимало учуєш.

Хоч биць був чистий, як лїд, а білий,
як сніг, то та обмовлять од голови до ніг.

Куцюба кудкудакала, помело айце зме-
сло. *Бер., Рад.*

З ніг до голови осудили: сказано, и кіст-
ки живої не оставили. *Пир.*

Взяли в шик. *Кон.*

Виють тоє вже и вовки в дірі. *Ил.
7000.* Ніхто не знає, лище лїд, баба—
и ціла громада.

Нїхто не буде знати—тільки сич та со-
ва, та людей півсела. *Проск.*—Знає кум
та кума, та людей півсела. *Бр., Бал., Л.*

В лісі дрова рубають, а до села тріски
падають (проти пліток, брехень). *Ил.*

Ні з того, ні з сєго,—веретиння! *Пр.,
Пер.*

Сорока летить, а собака на хвості си-
дить (проти баб'ячих пліток). *Кр.*

Стрішному—поперешньому розкаже. *Пир.*
— И встрічному, и псчеречному. *Кулж.*

Скоро з воріт, а тут и ріт. *Ст. Зб.*

Сорока сороці, ворона вороні (и піде
чутка). *Л., Кон., Ст. Зб.*

Пішло личко по ремінчику (плітки, бре-
хня). *Бер.*

Сам блудить, а других судить. *Ил.*

7010. Сами в грїхах, ак в реп'яхах, а
ще й людей судять. *Коз.*

Об мене словами, а об себе дзвонами
(як що на мене говорить напрасно). *Рад.,
Черн.*

Нехай дзвонють, поки охоту згомють!
Прав.

Ще ми не встали, а вже люде за нас
говорють. *Проск.*

Як ми людам, так люде нам. *Ил.*

Як ми о людєх, так (або: Ми о людях,
а) люде о нас говорять.

Посудим людей раз, а люде десять раз.
Кон.

Слово вилетить горобцем, а вернеця волом. *Ил.*

Правди на ніготь, а прибавиця на лікоть. *О., Кон.*

Раз навіку спіткнеся, та й те люде побачать. *Дуб.*

7020. Не дай подоби, уйдеш обмови. *Ил.*

Як нема невістки, то нема на селі звістки; а як стала невістка, то стане на селі звістка. *Бр., Рад.*

ПРАВИЙ (1), ЯК КОЧЕРГА. К., Л.

(1) Справився. *Л., Пр., Б.*

Правий, як вірєвка въ мішку. *Л.*

Прямий, як свинячий хвіст. *Р.*

Прямий (1), як дуга. *Кр., [Л.].*

(1) Простий. *Пир., Пр.*

Чесний, як жидівська потилиця. *Не.* — ... як Беркови штани. *Зв.*

Найлучче ся своєю п'яждю мірити. *Ил.*

Не вмєш конці у воду ховать. *Кулж.*

Свої ж слова та й у зіві (одбріхує). *Б.*

7030. На (1) вовка помовка. *Кр.* — ... а злодій (2) кобилу (3) вкрав. *Г., П., Лів.* — ... а зайці кобилу ззіли. *Л.* — ... а заець капусту ззів (4). *Пир.* — ... а вовк за горою (або: у лісі). *Гайс.*

(1) За. *Проск.*; Про. *Павл.* (2) Мо- скаль. *Проск.*; заець. *Євх.* (3) а заець ло- ша. *Кр.* (4) порося ззів. *Л.*; а Циган по- рося вхвотив. *Не.*

Піп людей карає, а сам лихо робить. *К.*
Вовк сливи поїв — Гапон усом мор- гає. *Ш.*

Іх сам ЧОРТ НЕ РОЗБЕРЕ. *О., Кр.*

Хто ж (1) єго знав без попа! *Пир.*

(1) Чорт же. *С., Л.*

Нехай розбіра на суботах! *Ном.* — Бу- де по суботах. *Л., Черн.*

Бугай реве и ведмідь реве — хто ко- го дере, и чорт не розбере. *К.*

И сам старий Циган не розбере. *Х.*

Без попа не розбереш. *Об.* — Вас и сам чорт без попа не розбере. *К., Л.*

Ви — як ті Цигане. *Ном.*

7040. Кат вас розбере! *Об.*

Чортове ткання (як чога не знайде, вит- ки в жмуті, якої треба, або-що). *Л., Пир.*

НІХТО НЕВИНЕН, сама я. Ном.

Ну, як би нещастя, — то така статя (ато дурний розум). *Кон.*

Не Боже карання — своє дуровання. *Прав.*

Не Бог на смерть веде, сам чоловік иде. *Пир., [Бр., Євх.].*

Не кінв навіс, сам молодець набіг. *Л.* — ... але сам молодець наскочив. *Бр.*

Він сам собі руку січе. *Кулж.*

Само себе раба б'є, що нечисто жи- то жне. *К., [Гр.].*

Собі дорогу перебить. *Ст. 36.*

7050. Чорт єго підвів, — а чорт того не знає.

Мужик з печи спав — ніхто єго не спи- хав. *Пол.*

Зробив петлю на свою голову. *Бр.* — ... шлю. *Пир.*

Іж, коли сам наварив. *Не.*

Наварив пива — випий же єго сам. *Проск.*

Якого пива наварили, таке й пийте. *Бр.* — Якийс наварив пива, так и випий єго. *Проск.*

Хто каші наварив, той мусить и ззі- сти. *Бр.* — Заварив (1) кашу, так и їж. *Не.*

(1) Запарив.

Скільки спекли, стільки ззіли. *Х. 36.*

Иван зробить, Иван ззість. *Ил.*

Гриць наварив, Гриць и пожив. *Проск.*

7060. Жни, коли посіав. *Пир.*

Як посіав, так и зібрав. *Проск.* — Що посієш, те й пожнеш. *Коніс.*

Трусітеся рубці, дивитесь люді: як ро- бимо, так ходимо; як дбаємо, так маємо. *Кан., К.*

Жеби пес робив, то б и в ходаках хо- див. *Ил.*

Як би пес не сидів, то б зайці зло- вив. *Г., П.*

Було казати, що писати. *Ст. 36.*

Коли б кізка не скакала, то б и ніж- ки не зламала. *К., Н., Євх., [Бр., Я.].*

Як би не винен, то б и не винува- тили.

Нехай на себе жалкує виноватий. *Х.*
Не хапайся дурниці — не будеш сидів у темниці. *Ил.*

Якою мірою міряєш, такою тобі одмі- ряють. *К., Кан.*

7070. Лихому така и доля. *Проск.*

Як заробив, так и відбудеш (1). *Бр.*

(1) вибачиш. *Бр.*; одбуватимеш. *Ст. 36.*; відвічатъ. *Рад., Пр., Х.*

Де гріх, там и покута. *Збр. Лаз.*

Терпи тіло: маєш, щось хотіло. *А. Выл.*
Бачили очі, що купували. *З., Л., Кр.*

— Бачили очі ⁽¹⁾, що купували—іжте ⁽²⁾, хоч повилазьте. *Ск.*

⁽¹⁾ чортові очі. *Кв., Ёвх.* ⁽²⁾ плачте. *Рад., Коз., Збр. Шей.*

Купили хрину, треба ззісти! плачте очі, хоч повилазьте: бачили, що купували—грошмя не пропадять. *Кобз. (154).*

Обібрався ⁽¹⁾ грибом ⁽²⁾—лізь у кіш ⁽³⁾. *Бал., [У., Кан., К.].*

⁽¹⁾ Назвався. *Л., Кон.;* Назвався. *Ст. Зб.;* Коли обрався. *Ил.* ⁽²⁾ раком. *Ст. Зб.* ⁽³⁾ у кузоб. *ід;* у кузуб. *Л., Кон., Кр.;* в кошіль. *Ил.;* у короб. *Гл.;* в борці. *Ёвх., Руд., Яц.;* Коли піднявся грибом, так и лізь у коробку. *Збр. Лаз.*

Знала, нащо грала. *Ис.*

Знала кобила, нащо ⁽¹⁾ віз ⁽²⁾ била ⁽³⁾. *П., Прав. Ниж., Лів., Павлв.*—Знав ківь, нащо оглоблі бив. *Кл.*

⁽¹⁾ Чий. *Гат.* ⁽²⁾ оглоблі. *Прав. Ниж., Пол., Сл.* ⁽³⁾ побляв. *Гат.;* ламала. *Бр.*

Знала кобила, нащо віз била—щоб новий був; знала дяківна, чого заміжшла—що треба робить. *Кон.*

7080. Любиш їздити—люби й саночки возить. *Лох.*

Їму б можна озолотишця. *Л., Кулж.*

Поганому погана й честь. *Пир., Л., Кр.*—... й чість погана. *Бр.*

Скотилась баба з неба, так їй и треба. *Ёвх.*

Яку голову маіш, ту ж и носи здорова. *Гат.*

Яким мечем воював, таким и поліг ⁽¹⁾. *Пир.*—Яким мечом махає, такою путтю й погибає. *Бр.*

Вмер з горілки, з знахарства.—⁽¹⁾згинув. *Рад.;* погібнеш. *К.*

Хто не слухає тата, той послухає ката. *Пир., Х., Павлв.*

Не слухав батька-матері, нехай люде учать. *К., Гад.*

Не хотів ⁽¹⁾ слухати ⁽²⁾ батька ⁽³⁾—послухай собачої ⁽⁴⁾ шкіри. *Кан., К., Рад.*—Хто не слухає вігця-матері, нехай слухає песіє шкіри. *Ил.*

Батога, тарабана.—⁽¹⁾Не хтїв. *Проск., Бер.* ⁽²⁾ Не слухавсь. ⁽³⁾ та матері, тата и мамі, мене и д. ⁽⁴⁾ песіє. *Проск.*

Котюзі ⁽¹⁾ по заслугі. *Бер., З., Кр.*—По заслугі котюзі. *Проск., Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Котюзі. *Бр., Лох., Б., Х., Кв.;* Катюзі. *Зв., Рад., Л., О.*

7090. Хто біжить, той и добіжишця. *Збр. Лаз.*

7092. Коли не хоче собача лапа на столі, то ⁽¹⁾ нехай під стіл. *Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ Не хотіла кошеча лапа шавуващця на столі. *Б.*

Було б не кпнті з Микити, бо Микита и сам кеп. *Збр. Лаз.*

От ⁽¹⁾ тобі ⁽²⁾ наука, не ходи надвір ⁽³⁾ без друка. *Л.*—... свиня звалить и віку умалить ⁽⁴⁾. *Гр.*

⁽¹⁾ Оце. *Рад., Л., Кон.* ⁽²⁾ Ото. *Пр.;* Оцце. *Пир.;* На другий раз. *Зв.* ⁽³⁾ в ліс. *Зв., Пир., Пр.;* щоб ніколи не ходив. *Кон.;* тпруті. *Л.* ⁽⁴⁾ свині ззідять. *Рад.*

Оце тобі, бабусю, наука—не ходи заміж за внука. *Не.*

Наука не ходить по лісу, а по тих же людях. *Рад., Пир., Сос.*

Туди йому й дорога! *Рад., Лів.*

Так тобі и треба! нехай тебе чорт туди не носить! *Л., [Проск.].*—Нехай його чорт на глибоку ⁽¹⁾ не несе. *К.*

⁽¹⁾ на вершину. *Бр.*

Собаці собача смерть. *Ск.*—... честь. *Об.*

7100. Ледачому ледача й смерть. *Кох.* Яке життя, така й смерть. *Ил., Проск.* Яке робив, так и вмер. *Ст. Зб.*

БЕЗ ПРИЧИНИ смерть НЕ БУДЕ. *Бр.*—...и смерті не буде. *Проск.*—Без причини и смерті не маш. *Ст. Зб.*

И трясця не бере без причини. *Ил.* И чирак даремне не сяде, хіба почешеш. *Проск.*

Який пастух, така й череда. *Я.*

Який піп, така його й паравіане. *Ёвх., [Пир.].*—... такі й паравіане. *Сторож.*

Який піп, таке й благословення. *Об.*—Добрий піп, добре й благословення. *Рад.*

Який день, такий и пожиток. *Нос.*

7110. Який дудок, такий чубок. *Ил.*

Який Яків—тільки й дяки. *Гайс.*

Який Сава, така й слава. *Не., [Бр., Гайс., Х. Зб.].*

Який пан—такий ⁽¹⁾ крам. *Об.*

⁽¹⁾ такий його й. *Зв., Л., Павлв.*

Який пан, такий и жупан. *Зв., Пр., Коз.*

Яка исповідь, таке й розгрішення. *Ил.*

Яка ляпаніна, така и хватаніна. *Проск.*

Яка приправа, така и потрава. *Нос.*

Яка грушка, така й юшка. *Ил.*

Яка пряжа, таке й полотно.

7120. Яка прядка, така нитка.

Яке частування, таке дякування.

Яке поїхало, таке повернуло.

Яке ⁽¹⁾ помагай—Біг ⁽²⁾, таке ⁽³⁾ и бу-

вай-здоров (4).—Який здоров, такий помагай—Біг. Гр.

(1) Який. Бр., Бер. (2) добридень. Проск. (3) такий. Бр., Бер. (4) бодай-здоров. ід., Проск.

Яка пшениця, така й паляниця. Г., П.

Яка хатка, така й паміятка. Гр.

Як люде дрань, то така їх Ордань.

Проск.

Як гукують, так и одгукуюця. Рад.

— ... як зовуть, так и обзиваюця. Коз.

— Як у лісі гукнеш, так и одгукнешця.

Ш.—Як зовуть, так и окликаюця. Ст. Зб.

Як стукне, так и гукне. Гат.

Як Курту (1) годують, так Курта (2) и бреше. Г., П.

(1) Рябна. Р. (2) Рябко.

7130. Як дуди (1) настроють, так дуди (2) гратють. Кам., К., Л.

Дуда, або ще коза, робниця з телячої або козиної шкури—московська волинка. Ргузі. Woicic. (II, 18).— (1) и (2) струни. Бр.; кобза. Яц.

Як вийшла пішком, так и прийшла з порожнім мешком. Б.

Як ні з чим в млин, так порожняком додому. Вас.—З нічим до млина, впорожні додому. Кам., К.

Коли не йде, так и не везе. Нос.

Коли нерод, так и невмолог.

Який дід, такий ёго плід. Гат.

Який батько, такі й діти. Об.

Який батько (1), такий син — викрали (2) з діжки сир: Ил.

(1) тато. Проск. (2) виносили.

Яке дерево (1),—такий клин (2), який батько—такий син. Бр., Р.

(1) Яка колода. Проск.; Який мелник. Ил. (2) млин.

Який корінь (1), такий и одросток. Черн.

(1) куц. Нос.

7140. Яке дерево, такі й одростки. Черн. г.

Який пуп, такий и одрост. Кулж.

Яка щеп, така яблуня. Г., П.

Якова нива, таково и насіння. Пр. в Ст. Зб.

Яке зілля, таке й насіння. Бер., Рад., Лів.

Яке коріння, таке й насіння. Лів.

Яке насіння, таке й коріння. Проск.

З доброго плота добрий кіл. Г., П.

Зо злої трави не буде доброго сіна. Ил.

Од доброго коріня добрі й окоренки. Кам.

7150. Од доброго коріння добрий и нагонєць одійде; од доброго батька—добра й дитина.

Дурна мати—дурні діти. Проск.

Сова не приведе сокола. Кам., К., Пир.—Не уродить сова сокола—ино таке, як сама. Ил., Кон.—... тільки таких, як сама. Войц.

З тлустого м'яса тлуста и юшка. Ил.

На добрий землі, що посієш, то и вроде. Ш.—... на добрі зуби, що вкинеш, то и ззієшь. Бр.

Добрі зуби и камені істимуть. Бер., Б.—... перегризають. К., Л., Пир.

Хорошіі коровайниці хорошіі коровай бгають. Збр. Лаз.

Як добрий став—риба буде; а стече став—болото буде. Бр., Кам.

Доброму вору все в пору. Бр.

Поганому (1) жидотові (2) и пироги (3) назаваді (4). Ж.—Доброму животові то й кії не вадить, а підлому, то й пироги вадать. Бр.

(1) Плохому. К.; Слабому. Г.; Лихому. Нос.; Ледачому. Гл., Ёвх.; Ледащому. Проск. (2) Па плохенький животок. Ш. (3) и вареники. Нос.; и хліб. К. (4) вада. Кон.; звадять. Г., Проск., Кон.; вадать. Рад., Гл., Нов., Ёвх., Ш.; вадить. К.

7160. Ледакого бортника и мед ледачим пахне. Ст. Зб.

Дётар и смердять дінтем. Чор. Рад. (209).

Де господарь не ходить, там нивка не родить. Бал.

Хто сіє густо, то не буде пусто; а хто сіє рідко, в того вродиця дідько. Бер.

Хто хочеть збирати, мусить добре засіяти. Ил.

Хто сіє, той віє; хто не сіє, той скліє. Збр. Лаз.

Хто вітру служить, тому димом платять. Ст. Зб.

Сіє вітер, вітром жати буде. Ил.

Дідька посій, дідько и вродиця. Ил.

Заволоком—уродиця, як нароком. Кон.

7170. Наори мілко та посій рідко, то й уродить дідько. Ёвх., [К., Проск., Ж., Рад.].—Засій рідко, уродиця дідько. К.

Хто сіє (1), той ся надіє. Ж.

(1) оре, сіє. Ил.

Хто посіє, той пожене. Рад.

Кто рано посіє, рано й пожене. Ст. Зб.

Хто оре, той шєє.

Хто паше, той пляше. Рад., Ст. Зб.—... з мешками пляше. О.

Яке досієш; таке и дожиєш. Зв., К., Д.

Хто голодн, той не голодн. *Зв.* — ... той не холоден. *Нос.*

Добре роби, добре и буде. *Ск.* — ... а як зле зробиш, то зле й буде. *Бер.*

Добре роби, доброго й кінця дождай. *Бер., Ком.*

7190. Як хто жие, так ёму Бог и дає. *Проск.*

Без праці не будуть калачи.

Не взявшись за сокиру, хати не зробиш. *Х. Зб.*

Не надсівшися, не вмерти. *Ст. Зб.*

Поки не упріти, поти не уміти (або: не уздріти). *Ил.*

Печені голуби не летять до губи. *Г., Лів.* — Нікому сама птаха в руки не вскочить. *Ил.*

Як (1) ручки зароблять, так (2) ніжки (3) сходять. *Пир.*

(1) Що. *Пер.* (2) то. (3) хребет. *Рад.*

Як робиш (робишь, робимо и д.), так и ходиш. *Об.*

Як (1) ноги (2) в гнойку (3), то й губа (4) в лойку (5). *З., Ёвх.* — Де гноєк, там и лєєк. *Б.*

(1) Хоч. *Рад., Пир.* (2) гною. (3) доу. (4) рука. *Коз.;* чобіт. *Пир.* (5) душа. *Рад., Коз.;* чуб. *Пир.*

Хто товче, той хліб пече («Бодай ніхто товченого хліба не діждав ні істі, ні пекши!»). *Ш.*

7190. Хтівши гаразд мати, треба ухом землі приймати. *Ил.*

Роби, роби, то й матимеш; посій жита, то й жатимеш. *Не.*

Як не наповажися, то и не буде з того нічого. *Проск.*

Хто добре уїме, той добре несе. *Ил.*

Хто борше (боржіше?) насипле, той борше змеле.

Всяка птичка своїм носиком живе. *Ёвх., [Ст. Зб., Кл.].*

Як заробиш, так и вибачиш (як на біду, на сварку наскочить, що вилає хто). *Бр.*

Хто торка, тому відчмять. *Збр. Даз.*

Хто трудиця, той журиця (до серця приймає). *Ком.*

Треба пряти, щоб рубьям не трясти. *Лів.*

7200. Хто трима взіи непуха (пічкура), то має вліти пастуха. *Ил.*

Хто як постеле, так и виспиця. *Ном., [Проск.].* — Як постелеш, так и спатимеш.

Ст. Зб., [Бр., У., Зв., Рад.] — ... як заробиш, так и одбуватимеш. *Ст. Зб.*

Рівніш згладиш, тісніш ляжеш. *Ос. 20 (IV, 12).*

Де не горить, там ся не курить. *Ил.*

Що платить, з тим на торг учащають. *Ил.*

Сплющий пес не угонит зайця.

Під лежачий камінь и вода не біжить. *Л., Нов.* — ... не дє. *Пир.* — ... не підтече. *Проск.*

Вовка ноги годують. *Ск.*

Затим вовк не лицає, що в кошару часто никає. *Вал., К.*

Вовк через посли не пище. *Войц.* — ... не тне. *Ил.*

7210. Вовк, лежачи, не утне.

Як пес робить, так пес в чоботях ходить.

Хто б'є, той дроб'є. *Прав.*

Як марно нажив, так марно й піде. *Л., Б.*

Як не гримить, то й не хрестиця. *У.*

Де люде ходять, там трава не росте. *Ил.*

Де грім гуде, там може щось (може-пожежа. *Коз.*). *Ш.*

Добре вогонь горить, як є чим підпалити. *Яц.*

Не було снігу, не було и сліду; став сніг, став и слід. *Ком., К.*

Ти мені ковбаси не даси, а я тобі кишк и ні кришк. *Руд.*

7220. Як ви нам, так и ми вам. *Кулж.*

НЕ В ТІМ СИЛА, що кобила сива. *Л., Пир., Гр.* — ... а в тім, що не везе (1). *Ск.*

(1) що вона везе. *У., Пир., Р., Ёвх.;* що віз перевернула. *Бр.;* побила. *Ком., К.*

Ні в тім річ, що в хаті піч: то біда, як нема! *Бр.*

Не в тім хороша, що чорноброва, а в тім, що діло робить. *Пир., Лох.*

Не то воші, що в колоші, а то, що в онучі. *Б.* — ... та й бий идучи. *Збр. Даз.*

Не то кінь, що в болото увезе, а то, що з болота вивезе. *Кр.*

Не то біда, що не п'єцца вода, а то біда — п'єцца вода. *Коз.*

Єше то не біда, як єсть хліб та вода. *Ст. Зб.*

Єше то не біда, що по в'язі вода: тоє горш проняло, що и копиця проняло.

Ще не біда, що без риби середя. *Ёвх.*

7230. Не то дорого, що єсть де купити, — то, що нігде. *Ст. Зб.*

Не то талан (1), що лежить, а то, що біжить. *Черн.*

(1) товар. *К., Гр.*

Не то черви (1), що ми їмо, а то, що нас їдять (2). *Пол., Лів.*

(¹) червак. *Бр., Лим., Бер.* (²) ість. *Лим., Бер.*; буде істи. *Бр.*; будуть істи. *Б., Кр.*

Не то гарне, що гарне, але то, що ся кому подобає. *Яц.*

Не те (¹), що мете, а те, що зверху йде. *Бр., Лів.*

(¹) Се не те. *Пир., Ос. 6 (III, 18).*

Не на те козак (¹) п'є (²), що є (³), а на те, що буде (⁴). *Бр., Зв., Кам., К., Рад., Збр. Лаз.*

(¹) чоловік. *Б.* (²) б'є. *Пир., Пр., Р.; гуляє. Бр., Зв.* (³) що час. *ід.*; що нема. *З.* (⁴) що Бог дасть.

Не той тато, що сплотив, а той, що вигодував. *Проск.* — ... що до розуму довів.

Не той злодій, що украв, а той, що сховав. *Рад., Лох., Пр., Коз., Лист. (I, 62).* — ... переведе. *Бр.*

Не за те бито, що ходила в жито, а за те, що дома не ночувала. *Рад., Пир.*

Не тим наші діди поголіли, що солодко пили та їли, а мабуть на їх гроші прах прийшов. *Пир., [Ч.].* — Не тим поголіли, що сласно їли, а тим, що не гляділи. *Л., Кон.*

7240. Не тому прісно, що не кисло, іно тому, що не рошняно. *Ил.*

Не тому плачу, що мама вмерла, а що нога змерзла. *Збр. Лаз.*

Не тоді мені веділя, як сорочка біла, а тоді, коли мала час узяти. *Бр.*

Не шень-пень, не гороховая каша. *Нос.*

Жартуючи, боронять честь, свою або чужу.

Через то и хліб не родить, що свиня у плахті ходить. *Новт.*

Не дивно пиво: дивніші люде, що єго п'ють. *Євх.* — Пиво не диво: диво добре люде. *Ст. Зб.*

Не пиво диво, — дивніший сік, що раз у рік. *Б.*

Не пиво диво: дивній слово. *Б.*

Не старіють літа, тільки тарапата. *Проск.* — ... лята, але торопата. *Бал.*

Не палкою, так шапкою. *Прав.*

7250. Не штука вбити крука: зловинно живого. *Бр.* — ... але живого злапати. *Проск.*

Не жаль пива, та жаль дива. *Б.*

Не противсь (¹), що забродивсь, — абм хаяв не покаляв. *З.*

(¹) Не брідись. *Кож.*

Не боїцца вовк собаки, але єго звяки (¹). *Кам.* — Собаки не боязко, та звяги (²) єго. *Рад.*

(¹) звяги. *Нос.* (²) дзвяги. *Кам., К.*

Бійся не того собаки, що бреше, а то-

го; що ластинця. *Гайе.* — Не бійся ти собаки, що гавкає. *Кв. (II, 213)* — ... бреше. *Не.*

Котрий пес багато бреше, той мало кусаєшца. *Ил.*

Звяглого не бійся, а кусливого. *Нос.* Не так боюся я єго, як єго дурного розуму. *Бр.*

Не велике б'є, а дуже. *Зв.*

Не дуже б'є, та сміле. *Рад.* — Не дужий б'є, а сміливий. *Бр.*

7260. Не страшно женитись, а страшно попа єднать. *Гад., Новт.*

Не що-щб, але а щб що? *Проск.*

Не старе мре, а поспіле. *Рад., Лох., Пир., Коз., Збр. Лаз., [Кон.]* — Не вірає віковий (¹), тільки часовий. *Бр., Грам.* — Не вірають старі, тільки часові. *Проск.*

(¹) Умира не слабій. *Збр. Лаз.*

Не старість — так сталося. *Коз.*

Хто сивий — не мудрий: лиш старий. *Ил.* Борода не робить мудрим чоловіка.

Не копитові кобила, а копит кобили. *Збр. Лаз.*

Не пахіття, а поліття. *Гр.* — Не пахіття, а паліття. *О.*

Не поле родить, нива. *Сл.*

Не земля родить, а літо. *К., [Євх.].*

7270. Не проси у Бога дорщю, а проси урожаю. *Євх.*

Не то добро, що принесеш, а то, що наживеш. *Коз., О.*

Хоч на краї, абм в раі. *Ст. Зб.*

Не гляди — біла, абм била. *Новт.*

Чи обідала, чи не обідала, абм рід обідала. *Прав. Ниж., Лів.* — Обідав, не обідав, абм відвідав. *Бр.*

Хоч обідала, хоч не обідала, абм живіт завідала. *Б., Черн.*

Де був, то був, абм дома ночував. *Об.*

Хоч не гладко, абм міцно. *К.* — ... кріпко. *Кон.*

Хоч за копілку, та на тарілку, а за шаг, та у ведро. *Б.*

Хоч чорт неси, абм яйця. *Євх.* — Нам хоч чорт, абм яйця ніс. *Пир., Кр., Х., Л.* — Хоч дідько нехай злетить, абм мені яйця. *Ст. Зб.* — Хоч біс, абм яйця ніс. *Зв.*

7280. Байдуже паски, абм пороса. *Проск.* Де сісти, то сісти, абм що заісти. *Бр., К., Ш.*

Чорт бери шапку, абм голова була піла. *Бр.* — Кат бери и шапку, абм б голову додому донести. *Кв.*

Чий бугаєк пострѣбав, абм телятко наше. *Кр.*

Нащо мені куми — були б пироги. *К.*

Дарма ярма, аби воли були. *Ёвх.* —
Дарма воли, аби ярма були. *Б.*

Не щитай корову по удою. *Ис.* — Як
щитати корову по удою, так вона сама то-
го не стоить. *Б.*

Лучче око золота, ніж камінь олова. *Ил.*

Лучче істи хліб з водою, ненуж буха-
нець з бідою. *Гам.*

Лучче погано іхати, чим хороше йти.
Кр.

7290. Лучче з добрим найти, як з кепсь-
ким поділитися. *Проск.*

Лучче живий хорунжий, ніж мертвий сот-
ник. *Котл.*

Луче соломяний лід, як золотий сніг.
Бр., Бер.

Лучче маленька рибка, як великий тар-
кан. *Пол.*

Лучче одна свічка перед собою, ніж дві
за собою. *Ил.*

Луччий нині горобець, як завтра голу-
бець.

Лучче синиця в жмені, ніж журавель в
небі. *Ком.*

Лучче солов'я в рот, ніж журавля в год.
Ком.

Не с'їли журавля в полі, та давай си-
ницю в руки. *Черн.*

Як мати сліпу кобилу водить, так кра-
ще пішки ходять. *Пир., [Ком., Ёвх.].*

7300. Як мати з кислим ⁽¹⁾ молоком, то
лучче з водою ⁽²⁾. *К., Л.*

⁽¹⁾ поганим. *Рад.;* підлим. *Бр.* ⁽²⁾ з во-
дою. *Бр., Зв.*

Як мати ногам кланяцьця, так лучче го-
лові. *Прав. Ниж., [Бал., Рад.].*

Як маєш кланяцьця лаптю, то лучче по-
клонись чоботу. *Гл., Ах.*

Волю ⁽¹⁾ голові до ніг упасти, як хво-
стові кланятися. *Вин.*

⁽¹⁾ Волися. *Бр.*

Як мати погано орять, то краще й в
поде не ходять. *Збр. Лаз.*

Як погано ⁽¹⁾ орати, то лучче ⁽²⁾ випря-
гати ⁽³⁾. *Зв., Х. Зб.*

Як погано чоловік з жінкою. *Рад.* —

⁽¹⁾ ледачим. *Пр., Кр.* ⁽²⁾ випрягти ⁽³⁾ во-
ли. *Рад.*

Як на сухоземлю, то нехай лучче в мі-
нжу стоить. *Бр.*

Як з ляхим квасом, то ліпше з водою,
аби не з бідою. *Прав.*

Маю висіти за одну ногу, волю за оби-
дві. *Ил.*

Безпечніше—батька прив'язати. *Пир.*

7310. Хоч соха, а глибоко оре. *Сл.*

Лінш гаразд, ніж не гаразд. *Ст. Зб.*

Рожок—та з табакою.

Хоч бік голий, то каша з молоком. *Пир.,*
[Бер.].

Чорна корова, біле молоко. *Ил.*

Тихо ходять, та густо місять. *Нос.*

Мішок, та не зав'язан. *Ст. Зб.*

Хоч рябо на виду, так маслаки доладу.
Ком. — Хоч тарани на виду, але маслак
до ладу. *Нос.*

Хоч не в лад, та широко ступає. *Ёвх.*

Хоч смердить,—коли смак має. *Ил.*

7320. Хоч в орді, та в добрі. *Полт.,*
Ёвх.

Хоч погано баба ⁽¹⁾ танцює, та довго.
Сл., Ёвх.

⁽¹⁾ дівка. *Рад., Пир.*

Молоде орля та вище старого літає. *Не.*

Понура свиня, а глибоко рие. *З., Б.* —
... корень копає. *Рад.*—Понура свинка
глибей корень копає. *Ст. Зб.*

Ворона маленька ⁽¹⁾, та ріг великий ⁽²⁾.
Зв., [У., Рад., Ст. Зб.].

⁽¹⁾ Маленька галка. *Гам.* ⁽²⁾ та вели-
кий писок має. *Проск.;* а великий ку-
сок м'яса ковкне. *Ил.*

Здаєця й мала пташка, та китгі гост-
рі. *З., Пр.*

Мале щеня, та завзите. *Ёвх.*

Кулик не велик, а все таки птиця. *Кр.*

Мал золотник та важок. *Пр. в Ст. Зб.*

Маленьке, але важенько. *У.*—... важ-
кеньке. *Ил.*

7330. Хоч мале, та натоптуване ⁽¹⁾. *Л.*

⁽¹⁾ натоптане. *Зв., Х.;* натопкуване. *О.*

Хоч мале, та узлудате ⁽¹⁾. *Лів., Мат.*

⁽¹⁾ возлудате. *К.*

Малі тілом, та великі духом. *Коз.*

Не великий чорт, та великі яйця несе.
Пр., Л., Хор., [Ёвх.].

Видно ⁽¹⁾ пана по халявах ⁽²⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ Знати. *З.;* Пізнати. *Проск.* ⁽²⁾ ха-
лявам. *К., О.;* халаві. *Бер.;* халывам.
Ёвх.—Давній пан польський носив цвітні
чоботи—сап'янци. Служки, доношуючи
після своїх панів стареньку їх зобуву,
пришивали до неї, для одміни, чорні при-
шви, а халывами вицвічалися. *Войц.*

Видно ⁽¹⁾ пана ⁽²⁾ по походу. *Лів.*

⁽¹⁾ Знать. *Зв.* ⁽²⁾ Ляха. *Рад., Кор.,*
Хому. Не.

Видно, що Ганна млинці пекла, бо й во-
рота в тісті. *Ёвх.*

Чорт ⁽¹⁾ би дятла знав, коли б не дов-
гий ⁽²⁾ ніс! *Нос.*

⁽¹⁾ Кат. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ не свій. *ід;* не
єго. *Нос.*

По роботі пізнати майстра. *Ил.*

Видно між ложками ополоник. *Не.*

7340. Видно, де двоє. *Пир., О.*
 Видно пана и від ціновкою. *Л., Кр.*
 Попа видно и під ціновкою. *Л., Зал.*
 Пізнати сову по лёту! *Проск.*—Видно сокола по полёту, а сову по погляді. *Гл.*
 Пізнати ворону по вірью. *Г., Іл.*
 Не заведе (¹) так нес, як вовк. *Бр.*
 (¹) Не завие. *Проск.*; Не затрубить. *А. Ви.*

Бачу, що в хижі, та дверей не найду. *Гл.*
 Пізнати вовка, хоч в бараній шкурі. *Ил.*
 Слова—полова, а праця—диво. *Гам.*
 Люде, як люде: були б ми добрі. *Ст.*
 36.

7350. Коли б ми гриз чобіт, то б и не жаль, а то ходак, та й ще не так. *Ил.*
 «Люблю, мамко, Ивахна!» — «Коли б тебе любив Ивахно—жесь нічого доброго.» *Ст.* 36.

Туди ввіти—широкі ворота, а відтіль—вузькі. *Зал.*
 Дитина каже, що бита, а не каже, за що. *Пир., Збр. Шей.*

Гору хвали, а низ орн. *Кох.*
 У нелюбої, куми не смашні й пироги. *Коз.*

Добрий жець не питаецця, чи широкий загінець. *Ил.*

Добре ковадло не боїцця молотка.
 Єден кулак стане за десять. *Проск.*
 И малі камінці роблять синці. *Ил.*

7360. Хромого пса легко догонити.
 Де густа рука, не треба и друкá.
 Як добре плече, так и тупиця січе. *Коз.*
 Так от-чого зозуля ковала (так он з якої се причини)! *Зв., Пир., Греб.*

Не в чім не реве, аж дома (¹) нема!
Об., Ст. 36., *Ис.*

«Бо чоловік до Жида одвів, а на завтра пита, чи ти ходила до корови?» У.
 — (¹) лисої. *Р.*

Не чим так дуже боляче! *Збр. Даз.*
 Не в чім штука. *Рад.*

Не по чім (¹) и б'єз (²), як не по голіві! (³) *Кан.*

(¹) Не де. *Бр., Зв., Чир., Проск., Рад., Павль.*; Куди. *Руд.* (²) б'єзш. *Бр., Проск., Рад., Павль.*; б'єзця. *Зв., Чир.* (³) лисині. *Л.*

Ото-то и горе, що риба в морі! *Кр.*
 З того хліб імо (як хто ганить ремество яке, або-що). *Ном.*

7370. Така вже планида надійшла. *З., Л., Пир.* — Така мала планета надійти. *Бр.*

Така година надійшла.

СУД не з'явля, та суд и не отпуска. *Кан.*—Суд не заклика, та й не випуска. *Зал.*

Без суда суд буває. *Ст.* 36.
 Не знайду на свічку, а на новоз—як біс дасть.

Осудися перш влому, та на право йди.
 До справи двох, а по справі (¹) одни. *Кан., К.*

(¹) двох хвалиця, а від справи. *Бр., Бер.*; На суд идуть, так у двох хвалиця, а з суду идуть, так. *Не.*; До пана идуть, то два хвалиця, а од пана, то. *Рад.*

Хто хоче що справити,—треба ся забавити. *Ил.*

Добра справа не потребує суду.
 Суд сквалливий рідко буває справедливий.

7380. Лучче до попа, як до судя. *Бр.*
 Бог дасть судця, а чорт (¹) розсудця. *Бр., Зв.*

(¹) а чоловік.
 Піро страшне не в гусака, а вже тоді, як у дяка. *Ш.*

Що написано (¹) пером, то (²) не виволочеш (³) волом (⁴). *Лів.*

(¹) Заведе. *Євж.* (²) ». *Прав. Ниж., Коз.*; того. *Ос.* 15 (XII, 55); *Л., Пр.* (³) не виведеш и. *Кан., К., Пол.*; не вивезе. *Коз.*; не витягнеш и. *Проск., Євж.*; не вивезеш. *Прав. Ниж.* (⁴) не вирубаш топором. *Л., Пр.*

Єдні руки право пишуть, єдні и мажуть. *Ил.*

Бодай нікто добрий не ліждав (¹) позиватися. *Помт.*

(¹) нікто не дочекав. *Проск.*

Поли вріж, а втікай од позвів. *Кулак.*
 До права треба мати два мішки: оден грошей, а другий бачности. *Ил.*

Идеш до суду, то треба—прийдіте поклонімося.

У суд иди, віз битих людей вези и віз грошей,—и все діло пропаде. *Гл.*—Набий віз людей та новези у суд віз грошей, то й прав будеш. *Коз.*

7390. Загина крочек. *Пр., Х.*
 Нише и дере, а гроші бере. *Проск.*

Там, де великі вікна, багато світла, а мало правд. *Ил.*

Золотий ключик до кождах дверей правдасца.

Коза з вовком тгалася: тільки шкурка зосталася. *Гам.*—...тільки навістара зосталася, та ще хвіст, та язик: просталася, та й лежить. *Л.*

Суха ложка рот дере. *Кан., К., Лів., Євж., [Бр.].*

Сухий кусок ⁽¹⁾ горло ⁽²⁾ дере. *Рад.*

⁽¹⁾ кавалок хліба, то. *Бер.* ⁽²⁾ то й в роті. *Бр.*

Треба пудмазати, жеб не рипів. *Ст. Зб.*
Де не мажуть, там дуже ⁽¹⁾ скрипить. *Не.*

⁽¹⁾ Не помащено, то й. *Євх.*

Хто мастить, тому віз не скрипить.
Проск.

7400. Хто маже ⁽¹⁾, той и іде. *Об.*—Не помажеш ⁽²⁾—не поїдеш. *Євх.*—Помаж, так и поїдеш. *Сос.*

⁽¹⁾ Мастить. *Яц.* ⁽²⁾ Як не помастиш, то и. *Проск.*

Масти голову, поплювши в руки. *Ил.*
Де треба руки грїть, там треба и огню.
Ос., З (X, 97).

Заваривши кашу, не жалуй масла.
Проск., Кр.

Рука руку мие. *Прав. Ниж., Лів., Ст. Зб.*—... щоб ⁽¹⁾ білі були. *Пол., Лів., [Пр. в Ст. Зб.].*

⁽¹⁾ аби. *Бр., Проск.*

Не поможе нічого: треба червоної шапки перепросити. *Проск.*

Не хорів, не болів, и гроші сь узив—щоб ти їх вистогнав («от, який сіпака нападєця»)! *Бр.*

Чорти єго знає, що це за пан сидить за верцадлом, та ще й лаєця («а він порядок знає, що не можна б там лаєця»)!
Сл.

Хапаннєм не дати дітям своїм ні щастя, ні долі. *Проск.*

То такий дерун, що з Христа зняв би.

7410. Чужая, знать, за пазуху вош и тому залізла. *Ст. Зб.*

Прийшов гарбар, та все загарбав.

Дере з живого и з мертвого. *Кулжс.*

Печи й дери. *Не.*

Що ступить, то лупить. *Бр.*

Прийде до ладу, так и я вкраду. *К.*

Як хто одмагаєця, що ніколи не квапився на хапунці.

Хто хоче полюбить суддю грошо-заподо, про єго роспитай панів, а не простого народа. *Збр. Даз.*

Зробіть справу (розсудїть судом). *Пир.*

У свідка очі, як у дїдька. *Ил.*

Свідки право судять. *Ка.*

7420. Свідкі первая чарка и первая палка. *Гл.*

Хто хоче свідком бути, треба хрестик цілувати. *Ил.*

Давно той присяг, хто за чужее посяг, (я чув так: «Давно той простягся, хто за чужее присягся»). *Ном.* *Ст. Зб.*

Хто ламає слово, той віру ламає, той

душу ламає, той Бога ламає. *Ос. 1 (281).*

Віч на віч. *З., Л., Ком.*—Стать очі на очі.
А.

По нитці и клубка можна найти. *Кан., К., [Ст. Зб.].*—По нитоцці дійдеш клубочка. *Пир.*—Ниточка доведе клубочка. *Полт.*—По ниточки голки шукають. *Новг.*—По нитці голки доходють. *Пир.*

Виноватого Бог найде ⁽¹⁾. *Пир., [Гл.].*

⁽¹⁾ суде. *Павл.*

Не звзавшись за невинного, не будеш міти винного. *Ст. Зб.*

Як би покленом не пішов, так и пропало б. *Ком.*

Хто ся оправдає (а зовсім винний), того як гору вздує. *Г., П.*

7430. Як не признаєся, то потріскаєся (давня запорозька примовка). *Ч.*

Як признався—розквітався. *Лох.*

За признання Бог прощає. *Гл.*

Одже воно и по правді! *Ком.*

Не буду душі вбивать, буду правду казати. *К.*

Що ж, виноват! ів гуси. *К.*

Нігде правди діти. *Прав. Ниж., Пол., Лів., Сл.*—... треба сказати. *Бр., Л.*—Нігде дітись. *Х.*—... треба правду казати. *Пол.*

Нічого гріха таїти. *Л., Пир., Х.*—Нігде гріха діти. *Проск., Л., Пир.*

Сказав—признав. *Бер.*

Злапати на гарячому вчинку. *Гат.*

7440. Один ⁽¹⁾ Бог без гріха. *К.*

Тут здасця багацько с винних.—⁽¹⁾ Тут один. *Ном.; Єден. Проск.*

Як тя видють, так ти пишуть. *Ил.*

Не горлова справа. *Бр.*—Не горлове діло. *Кр.*

Упався в ставку, або те ж в суспицію. *Ст. Зб.*

Не ходи до суду, бо хліба не буде. *Полт. п.*

Зараз не вішають, а поперед розсудять. *Гл.*—За раз не вішають. *Ил.*

Помилка за хвальш не йде. *Л.*—...не буває. *К.*

Чия шкода, того й б'ють. *Бер.*

Хто в ділі, той и в одвіті. *Рад., Кр., Гл., Х.*

Тое винно—що єсть. *Ст. Зб.*—... а хто втік, той и прав. *Гл.*

7450. Хто втік, той и прав. *Рад.*

Чия шкода, того й гріх. *Ск.*

Чия згуба, в того й ⁽¹⁾ гріха повна губа. *Зв., [Бр.].*

⁽¹⁾ а в тебе ж самого. *Кр., Бер.*

Не платить багатий, а винуватий. *Євх.,*

[*Проск., Кан., К., Рад., Черн.*]. — По-
латишця не сват, а той, хто винуват.
Лів.

Чий би бугай не скакав, а теля наше.
Кон., Гр. — Чіі бики, а мої телята. *Ст.*
36.

Хто коня купить, бере и уздечку. *Ил.*
Чия гребля, того й став. *Пир., Ст.*
36.

Кому дрова, тому й тріски; кому гор-
шки, тому й миски. *Пир.*

Чий кінь, того й віз. *Ск.*

Чий берег, того й риба. *Лів.*

7460. Не прав вовк, що козу ззів, — не
права коза, що в ліс пішла. *К.* — Не пра-
во теля, що в ліс пішло — не прав и
вовк, що й теля ззів. *Нос.*

Не наш віз, не наш и кінь. *Проск.*

Коза наша й м'ясо наше. *Збр. Лаз.*

Одчпного дать. *Кон.*

Карай, та назад оглядайся. *Бр., Ст. 36.*
За одного винного сто невинних гине.

Бр.

Виноватого кров—вода, а невинного—
біда. *Пир.*

Кров буде волати до Бога о помсту.
Збр. Лаз.

За одного невинного сто душ погнбме.
Гл.

А и над винним добро б часом ужали-
ти. *Кл.*

7470. Безвинному жаль завше много може.

З однієї липи двічі лика ⁽¹⁾ не деруть.
Бер.

⁽¹⁾ В літо два рази з липи лик. *З.*

З одного вола ⁽¹⁾ двох шкур ⁽²⁾ не де-
руть ⁽³⁾. *О., Ст. 36.*

⁽¹⁾ чоловіка. *Ил., К.* ⁽²⁾ шкір. *Проск.*

⁽³⁾ не дерти. *Ил., К.*

Винного двома батогами не б'ють. *Ил.*

Хвалить 7474—7523. — Погано 7524—7660. — Багато 7661—7693. — Трохи 7694—7716. —
Легко 7717—7725. — З ляхою годиною 7726—7736. — Худко 7737—7714. — Далеко 7715—7759.
— Дуже 7760—7763. — На все е час 7764—7781. — Давно діецця 7782—7801. — Новинка
7802—7810. — Дивуецця 7811—7916. — Неоднакове 7917—7930. — Однакові 7951—8121.

ХВАЛИТЬ, як би медом мастив. *Бр.*

Як по душі маслом. *Євх.*

Як салом ёго помазав. *Ст. 36.*

Хвальба сорочки не дасть. *К., Проск.,*
Бр.

Перехвалить на один бік. *Л., Пир.* —
Перехвалити на другий бік. *Євх.*

Добро не дядина! *Ном.* — ...,... и хо-
чещя. *Зал.*

7480. Коли, куме, добре! *Пр. в Ст. 36.*

Хоч варила, не варила, аби гаразд ⁽¹⁾
говорила. *Пол.*

⁽¹⁾ добре. *Сл.*

Чому не Маруся! *Чор. Рад. (243).* —
... як би ⁽¹⁾ шанувалась ⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ аби. *О., Кр., Сос.* ⁽²⁾ аби шанува-
ли. *Коніс.*

Як миле шастя. *Ном.*

Чому не так! *О., Сос.* — ... як би дали
п'ятак! *Лох.*

Батькова дитина. *П., Прав. Ниж., Лів.*

Гарний, як искра. *Бр.*

Хороший, як глем'язовський бублик!
З., Пир.

Глем'язов — м. З. н.

Хороше черевки шне. *Ст. 36.*

Медок солóдок, а патока й підтім. *Кох.*

7490. Доладу усе зроблено. *Пир.*

Пахучое то есть якоесь зілля! *Ст. 36.*

Таке добре — нехай мені Бог дає таке
життя! *Бр.*

Добре діло карасі: не поіси, так про-
даси. *Н.*

Добра то річ, що е в хаті піч. *Лів.,*
Павл., [Прав. Ниж., Ст. 36.].

Коли б твоя знала, що моя йграла, то
б твоя плакала. *Ст. 36.*

И дома, и заміжю. *Л., Пир.*

Дома и на полі. *Павл.* — ... и в полі.

Гаразд тобі, сиди ж собі. *Ил.*

Раз ⁽¹⁾ та гаразд ⁽²⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ Хоч раз. *Пол., Б., Кр.;* Здибав
раз. *Проск.* ⁽²⁾ гораз. *Пол.;* гаразд. *П.,*
Прав. Ниж.

7500. Ой, ой! там сама патока! *Кан.*

Мовив Шляхтич, боячись щоб козач-
ка 1855 р. не сягнула до Черкащини и
Чигринщини.

Увага не блага. *Нос.*

Купила Олена сережечки зелені: як у-діла у вуха—славна була дівуха! *Не.*

Укріпив, як Бог черепаху. *Коз.*

Живе, лиха ⁽¹⁾ прикупивши. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ лихо. *Черн.*

Живе тітка за дядьком! *К.*

Живе дівка за парубком! *Л., Коз., Кр.*

—... лиха ⁽¹⁾ прикупивши. *З., Л., Б.—*

...за парубком, як за скурвим сином. *К., Л., Кон.*

⁽¹⁾ горя. *Зв., Рад., О.*

Живе баба за дівером, лиха прикупивши. *Рост.*

Вийде шите за пробите. *Проск.*

Як уродиця лобода—и то не біда. *Коз.*

—Як в лобода, так и не біда. *Кон.*

7510. Невпірому пану буде гоже й сее. *Коз.*

Хоч не пишно, аби затишно. *Кам., К., Л., Гр.*

Нехай стара в'язне—більше м'яса буде! *Кобз. (159), Р., Л., Кон.*

Не скільки дива, аби тільки більше пи-ва. *Бер.*

Пошло за вбитую. *Ст. 36.*

Ніщо бабі по едабі! *Ил.*

Ладна баба без едаба.

В затінку стане за дівку. *Лип.*

Добре буде, як захолоне. *Ст. 36., Л.*

Вашими ⁽¹⁾ устами та ⁽²⁾ мед пить! *Л., О., Кулж.*

⁽¹⁾ Дай Боже вашими. *К., З.*; Та ко-ли б же. *Кр., [Зв.].* ⁽²⁾ тільки б. *Зв.*

7520. Коли б твоє (або: ваше) слово та Богу в уші! *Нос.*—З уст твоїх та Богу в уші. *Ст. 36.*

Мені з уст, а тобі за пазуху шусть! *Ил.*

Дав би то Бог! *О., Л.*—Коли б то Бог дав! *Пир., Л.*—Немов би дав Бог! *Р., Л.*

Нема над рибу лину, м'ясо свинину, ягоду сливину, а дівку Марину. *Ил.*

ПОГАНО, Титяно! *Об.*

Погано вража баба скаче, та ще й дов-го! *Гор.*

Погано пан пише. *Зв., Пир., Кон.*

О, який же се поганий (або: хороший) голос (не по душі, або по душі мені ка-жет)! *Ном.*

Бочка меду, та ложка дігтю. *Не.*

Справа ⁽¹⁾ коло дядькового ⁽²⁾ воза! *П., Прав. Ниж., Лів.*—Та й справа ж коло дядькового воза! а коло мого й такої не-ма. *Євх.*

⁽¹⁾ Справа. *як. Пир., Р.* ⁽²⁾ батьково-го. *Пир.*

7530. Не до чмиха. *Гит.*

Не до шмиги. *Бр., Пир.*

Не до пуги! *Ном.*

Аж палці знать. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Курям на сміх. *П., В., Лів.*

Шиворот на виворот (у панків). *Лів.*

Через десяте—п'яте. *Зв., Л., Пир., Х.*
—...в п'яте. *Лів., Сівер.*—П'яте через десяте. *Бр.*

На злах ⁽¹⁾ лободах. *К., Л., Пир., Р.*
—...на курячі ніжці. *Л., Пр.*

⁽¹⁾ На глах. *Прав. Ниж., Лів.*; На слах. *Кр.*

Казна-як! *Лів., Сл.*

Як за копу звона. *Пр. в Ст. 36.*

7540. Як за денежку пістолет. *Лів.*
...пістоль. *Не.*

З воза вбитись (там такі караї, що з воза повбивались. *Коз.* Такий уже май-стер—про аптекаря—извоза вбився. *Сос.*). *Коз.*

Як лихому на шкоду. *Проск.*

Як циганська кобила: день біжить, а три дні лежить. *Бал.*

Як біжить, то й дрижить, а як упаде, то й лежить. *Не.*

Добра кобила! день біжить, три дні ле-жить; море перескочить, хвоста не замо-чить (кажуть, як хвостає кіньми). *Євх.*

Така коро́ва—аби людська помова. *Бер., Кон.*

Аби оснівка—потканнячко солімка. *Коз.*

Не лізе, не тече,—само ся волоче. *Ил.*

Ні п'єця, ні л'єця, ні в чарці не остаєця. *Зал.*

7550. Нема що в тріски зберати. *Ил.*

Приложи шаг ⁽¹⁾, то й бублик купиш. *Л., [О.].*

⁽¹⁾ копійку. *К.*

Таке гарне, як ти дівка (лає молод-цю). *Бр.*

Таке добре (або: красне), як мое жит-тя. *Бр.*

Хороше, та рідко шито. *Ст. 36.*

Хорош, як бабин Ярош.

Стань, подивися—плюнь та й оступися (як побачить гидке, а хвалене). *Євх.*

Казав парубок — дівка нічого, а вий-шло казнащо (або: чорзнащо).

Рвеця, як бздини (дермо таке). *Збр. Шей.*

Одна одну ловить рідко,—(напр.: шер-би багато, а галушок трохи). *Зал.*

7560. Дунь та й плюнь! (Нічого більше

не врадись! Узято з того, як у хрест вводятъ). *К.*

И шаг пропав, и дитина дурна. *Ном.*

Тільки що Савці свитка (благеньке, нічого з ёго не зробиш)! *Зал.* — Як раз Савці (¹) свитка! *Зв.* — ... та тільки рукавів нема (²). *Л.* — От тобі, Савка, й свитка! *Б.*

(¹) на Савку. *Бр.* (²) тільки трохи купца. *Не.*

Коли б тая пшениця добра була, то б єї и там змололи (покрали б). *Ил.*

Так доділа, як свиня штани наділа. *Б., Пр.*

Тоді б тебе бачити, коли свою потилицю. *Ил.*

Горять, як сліпий дивниця. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Теперь удружив мені, посадив на кал! *Х. Зб.*

Утяв за шаг бога («И то буває!.. коли ж так!»). *Кр.*

Утяв по саму завязку. *Л., Х.*

7570. Утяла мама милая (або: Улила милуна), що й на світ стидиц. *Л.*

Милая печуть из тіста, весною.

Утяв галки! *Зв., Рад., Х., Ст. Зб.*

Наварив пива—начинив дива. *Сл.*

Наварила галушки, та нікому й істи. *Зв.*

Хватив изза дуба. *Ст. Зб.*

Вихвативсь (або: вискочив), як на щолопок. *Гр.*

Вискочив (¹), як голій (²) з маку. *О.*

(¹) Вихопився. *Ил.* (²) голій козак. *Ил., Нов.*

Зробив людям на сміх. *Л., Павл.*

Замкнув вовка межі вівці. *Ил.*

Вскочив в мак (недоладу що зробив). *К.*

7580. Наладив дід хижу для бабки: то лазили кошки—стали лазить собаки. *Кр., Ст. Зб.*

Добра, як з курки молока, а з верби петрушки. *Бр.*

Из ёго добра, як з козла молока. *Зв., Л., Кр.* — ... з козла—ні вовни (¹), ні молока. *Л., [Рад., З., Б., Кон.].* — З козла ні вовни (²), ні молока. *Ст. Зб.*

(¹) и (²) шерсті. *О., Прок.*

Не з того боку зайшов. *Зал.*

Добром город городить. *Кулж.*

На мідяні гроші славі добувати. *Зал.*

Так с'як, на косяк, неполюдській. *О.* — як так, аби неполюдській. *Ил.*

З рижу не зробиш Парижу. *Прок.*

Вези овес й до Парижа, а не буде з віса рижа. *Бер.*

З попелу галушки не вдилюця. *Кулж.*

7590. Покинь лук, коли нусто рук. *Ст. Зб.*

На плохенький животок и пироги вадять. *Збр. Лаз.*

Ти ёго медом масти, а він дяблем вона. *К., Кам.*

Шкода псові (¹) білого хліба. *Прок.* — Шкода собаці булки: не ззість, тільки покаляе. *Бр.*

(¹) Пожалься, Боже, собаці. *Ном.*

Худоба за очима, а чорзняшо перед очима. *Б.*

Из свинячим личем та в пшенишне тісто. *Коз.*

Шкода мого Красного Поїзду! *Ст. Зб.*

Шкода заходу! *Зв., Рад., Л.* — Дурний захід. *Бр., Л.* — ... тільки захід. *Л., Рад.*

Шкода й воску псовати. *Ст. Зб.*

Шкода лою, світи водою. *Не.*

7600. Шкода и лою на лемішку. *Гр.*

Плюмь на раки—верша видно. *Пир.*

Жалься, Боже, чого доброго! *Прав.*

Хунта клаків не варт. *Бр.*

Курчяти не варт. *Бр., Кон.*

Не варт и печеної цибулі. *Прок.*

Не варт и рожка табаки. *Войц.*

З пір'ям не стоить. *Л., Кулж.*

Зробив з дуба спичку. *Коз.*

Зробив з леміша пшик. *Коз.*

7610. Оттак, тату, зробив ковальський пшик. *З.*

То од Цигана з науки син прийшов и хвалився нею батькові, а більш нічого и не вмів.

Звів на Гришков войлок. *Ст. Зб.*

Пшик собачий и вийде. *Кон.*

Зроблять з лемеша швайку. *Кобз. (154), Коз.*

Нехай чорт у дядька служить! роби, роби, та й сучим сином не зови. *Пир., Кр.* — Бодай чорт у дядька служив! *Л., [Евх.].* — ... а до дядини (¹) за платою ходив (²). *Бер.* — ... ходив: служив, служив, ще того дочекався, що сучиним сином назвався. *Бр.*

(¹) тітки. (²) а в дядини істи просив. *Рад.*

Ні риба; ні м'ясо. *Прок., Л., З., Пир., Пер., [Пр., Р.].* — ... и в раки не годиця. *Пир.* — ... ні м'ясо, а щось наче гриб. *Коз.*

Ні пес, ні баран. *Г., П.*

Ні брат, ні сват. *Лів.*

Ні дар, ні купля. *Ил.*

Ні юшки, ні петрушки. *Ил.*

7620. Ні гріха, ні спасіння. *Х. Вид.*,
[*Прокс., Пир., Пр., Черн.*].

Ні слави, ні пам'яті. *Прав. Ниж.*,
Лів.

Ні спору, ні ласки. *Бр., Рад.*

Ні сирій, ні підпечений. *Бер., О.* —
Не сир, не впікся. *К.* —... не підпікся.
Рад. —... не підпечен. *О.*

Ні пришити, ні приліпити. *К.*

А ні пришити, а ні прилатати. *Ил.*

Ні занять, ні донатя (доточити). *Сл.*

Ні кує, ні плеше. *О.*

Ні мече, ні цілиця (ні дає, ні не дає).
Нос.

Ні гріє, ні знобить (*або*: Ні знобять,
ні гріє). *Лів.*

7630. Ні бере, ні кладе. *У.* — Ні кла-
дуть, ні беруть (с. Сококотяжинці; з по-
воду накраєних нових садіб). *Бр.*

Ні тпур, ні ну. *Пир.*

Ні вкинь, ні в лий. *Бр.* — А ні вбий,
а ні влий. *Ил., У.*

А ні сак, а ні бовт. *Дуб.*

Ні втік, ні піймав. *Л., Б.* —... ні на-
гнав. *Сум.*

Від одного втік, а другого не здігнав.
Євх.

Од одного берегу одстав, та ⁽¹⁾ до дру-
гого не пристав ⁽²⁾. *Л.*

⁽¹⁾ Від берегу відстав. *Прав. Ниж.*

⁽²⁾ одплив, к другому не приплав. *Пр.,*
Кр.

Ні тієї стіни не достав, ні 'д тієї стіни
не одстав. *Ком.* — Оце zostався: ні теї
стіни не достану, ні теї—хоч у той куток
головою бийся, хоч у той. *Бер.*

Ні самому поглядіть, ні людям показа-
ти. *Нос.*

А ні злomu кари, а ні доброму похва-
ли. *А. Вил.*

7640. Прийшов ні за чим, пішов ні з
чим: нічого и питать—школа час терять
⁽¹⁾. *Пр.* —... школа й питать, тільки но-
ги болять. *Євх.*

⁽¹⁾ шкода ноги топтать. *Пр.*

Ні взад, ні вперед. *Ил.*

Ні в кут, ні в двері. *Г., П.*

Ні в тин, ні в ворота (ні куди не го-
ден). *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Ні попові, ні наймитові. *Л., Пир., Кр.,*
Євх.

Ні Богу, ні людям. *Прокс., Пир.* — Ні
собі, ні людям. *Біл.*

Ні до Бога, ні до людей. *Ил.* —... ні
до третєго чорта. *Зал.*

Ні до ліса, ні до біса. *Бр.*

Ні до села, ні до города—той же вжи-
ток. *К., Кам.*

Став на стану—ні к лавці, ні к сто-
лу. *Нос.*

7650. Ні к селу, ні в городу. *Лів., Сл.*
— Ні до села, ні до міста. *Бр.*

Ні шість, ні п'ять. *О.*

Ні в п'ять, ні в десять. *Кам., К.*

Ні в три, ні в чотири—ні в 5, ні в
9. *Ил.* — Ні в 5, ні в 9. *Бр.*

Ні сюди, ні туди. *Ил.*

Ні сюди, ні туди—ні саньми, ні коле-
сами—ні зімою, ні літом. *Ст. Зб.*

Ні в смх, ні в тих. *Прав. Ниж., Лів.,*
Сл.

Ні сак, ні так. *Бр.*

Ні се, ні те. *Ск.* —... ні з чим пиріг.
Гр., Сл.

Ні те, ні се, ні третє чорзнащо. *Пир.*
—... ні чорзнащо. *Бр.*

7660. Ні се лій, ні се масло. *У.*

—

БАГАТО, як трави. *Кул.*

Як у зайця ломів. *Кл.*

Буде сєго добра в три коліні! *К.*

Буде й голому поза пазушню. *Прокс.,*
Л., Б.

Хоч греблю гати. *Ск.*

И хату можна закидять. *К.*

Е, там буде чим Кузьми награцьця!

Буде ще й батька женить. *Пир.*

У нас у самих свині не ідять. *Кр.*

7670. И нам обіцав еше дати. *Ст. Зб.*
Більше, як шмат, більше, як много!
Ил.

Хоч ногою заткни. *Черн. 2.*

Сєго дива—аби хіть! *Лист. (II, 280).*

Дочорта (багацько)! *Л., Пир.* — До-
біса.

На воловій шкурі не списав би. *Євх.*

На собаку кинь, а Ивана піймаеш ⁽¹⁾.
Лох., Полт.

⁽¹⁾ вдариш, попадеш. *Пр.*

Народу, як дим иде (багато)! *Лів.*

Хмарою йдуть люде. *З.*

Як плав пливе. *Лів.* — ... військо иде.
Ст. Зб.

7680. Так як орда иде (багато). *Ком.*

Тіснота така, що й кием не протис-
неш. *Т.*

Тісняця, неначе хліб у печі. *Коз.*

Найшло, як по воду святую. *Новг.*

Як чорт пугою нагнав. *Євх.*

И курці носом нігде клопуть. *Зал.*

Так що Боже (такого клопоту, страху
и д.)! *Лів.*

Кучугура й три оберемки (багато). *Л.,*
Рад., Пир.

*

Тьма тьмуша. *Об.*
Набравсь⁽¹⁾, як Май⁽²⁾ груш. *Зв., Л., Ёвх., [Бр., Бер.]*.

⁽¹⁾ Наівся. *Рад., З.;* Допався... до. *Гр.*
⁽²⁾ Мень. *Рад.;* Мань. *Ст. Зб.;* Мать. *Гр.*—Мань був Жидок, хотів груш на-краси; чоловік піймав ёго, вибив я викинув за тин. *Даннелесч.* «Набравсь, як Май груш» кажуть, як хто набере чо-го багато и за пазуху, и в полу и д. *Л., Бер.* Май, кажуть, такий чоловік був. *З.*

7690. Через лад (надто, через міру). *Пир., Л.*

Передав куті меду (переборщив, бага-то чого налив и д.). *Прав. Ниж., К., Л.*

Стругав - стругав, та й перестругав. *Ил.*

Дуже вже переборщив. *Ном.*

ТРОХИ, як комар наплакав. *Кан., К.*
Як кіт наплакав. *Об.*

Из мишачу бідницю. *Кор.*

Миль-міль, як у Петрівку ягода (де-негде побачиш). *Х.*

Тільки світила, тільки и кадила. *Проск.*
Се моя соха й борона. *Нов.*

7700. Тільки свічі й воску. *К., Л., Пир., Кр., Гр.*—... воску и ладану (або: свігла и кадила). *Ил.*

Кілько воску, тільки й свічки.

Тільки пекла й варила. *Об.*—Тільки й пекла, що варила. *Кр.*

Увесь Хвесь. *Ном.*

Що там и грошей тіх (и груш тіх, и того паперу и д.)—хвороба! *Нов., Ном.*

Що там—жмілька іх була! *Пир.*—Було людей з жменю. *К.*

Як в зайця хвоста! *Ст. Зб.*

Як коза поскочила. *Кон.*

Як пиливка в морі.

Як лёду (узав так трохи). *Пир.*

7710. Багацько, як у голомого⁽¹⁾ чуп-рини. *Збр. Лаз.*—... у лисого волосся. *Дуб., К.*

⁽¹⁾ на лисому. *Пир.;* у голого. *Пр.*

Багато, як за гріш маку. *Ёвх.*

Багацько, як за шаг часнику. *Л.*

Як шилом борщу. *Проск.*

От и вся недовга! *Пир.*

За шаг казки.—Немного и севі за чех казки. *Ст. Зб.*

З Антонову слёзу.

ЛЕГКО, як з роси и води. *Кам., Бр.*

Як дурному з гори. *Пир.*—... збігти. *Коз.*—Легко, як дурному з гори бігти. *Л.*
—Як дурний з гори. *Зв.*

Як п'яному з гори котиця (так лег-ко). *Зал.*

7720. Як трава на гостру косу (впала). *Мар. В.*

Не хворівши⁽¹⁾, не болівши. *Рад., Бр.*

⁽¹⁾ Не горівши. *Б.*

Чім чорт не жартує! *Ёвх.*—... не шу-тять. *Кон.*

Сёго як води! *Лів.*

Чого доброго, а—и д

Як пить дасть. *Пир.*

З родом и плодом. *Кон.*

З ЛИХОЮ ГОДИНОЮ. *Л., Кон.*—... та з нещасливою. *Рад., Л.*

Як плугом оре. *Сл.*

За малим-малим богом та перемиг. *Черн. і.*

Як паршивого голити (так легко зроби-ти). *Проск., Кан., К.*

7730. Чуприни нагрієш (далеко, важко). *Лів., Сл.*

Пальцем не перекивать (далеко, довго). *Лох., Пр., О., Ёвх.*—Не пальцем пере-кивать. *Л., О.*

Бо то не грушкы—вкусити Марушку. *Ил.*

Третім⁽¹⁾ нападом (роблю и д.). *К., Бер., Л.*—Трёмь нападами. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ Другим, четвертим и д. *Ном.*

В ради-годи. *Пир., Л.*

Ні вічно, ні судно не скаже! *Кон.*

Поки Бог віку протягне. *Лів., Сл.*

ХУТКО, як оком измигнуть. *Пир.*

Ото летить, аж земля стугонить⁽¹⁾. *Нов.*

—Так біжить, аже земля дрижить. *Бр.*— Аж земля гуде. *С.*

⁽¹⁾ гуде. *Кон.*

Поспішаєцца з⁽¹⁾ козами на торг. *Пир.*

⁽¹⁾ як з. *Гл.*

7740. И час не змигнєцца. *Бр., Л.*

В один мет. *Пир.*

Хіба він за горами? *Ск.*

Не в човні, на березі (от-от! зараз). *Кон.*

По пошті на волах. *Нов.*

ДАЛЕКО, як оком сягнеш. *Л.*—... за-глянеш. *Прав. Ниж., Лів.*

Миля козацька (довга). *Бр.*

Як на воловий рик (міра далини). *Коз.*

Як штихом докннуть (близько так). *Пир.*

На кінці язика. *Л., Пир., О.*—... де нові ворота и собака рабий. *Бр.*—... со-бака рабий, погреб у яму впав. *К.*— У кінці язика можна допитацьця хоч куда. *Бр.*

7750. Не доходя минаючи. *Л., Ис.*

У ржі, на межі, на кривій березі. *Не.*

Судою-тудою поза вколицею. *Черн.*

Из Черепівки та на Нову греблю. *Сл.*

У-строці (комора на причілку хати — у-строці). *К.*

Де Рим, де Крим! *Кан., К., Краш.*—

Де Крим, де Рим, а де попова груша!

Не.—... Рим, а де Балабанівка. *Ол.*

На трапку. *Л., Пир.*

«Де ніж?»—«На трапку!» Як хто не зна сєго трапка и запита: «На якому трапку?»—«Де трапиця!» *Ном.*

Побіг рабою (білою, холодною, гострою и д.) дорожкою. *Лів.*

Як питають, де (що-там), и скажуть, що воно рабе, холодне и д. «Чи не бачив вола?»—«Якого?»—«Рябого.»—«Побіг и д.» *Ном.*

Від кінця до кінця. *Ил.*

Як Решетилівська толока (про що ши-роке). *Зал.*

7760. ДУЖЕ—аж кричить (хоче, треба). *Зал.*

На всі заставки хватає. *Ск.*— Пустив (¹) на всі заставки. *Ст. Зб.*

Дуже, скоро—ість, робить, говорить и д.— (¹) Бере. *Гор.;* Оце попер. *Р.*

Оце вжарив! аж небові жарко. *Л., Пр.*

Як сніг сипле. *Кон., Л.*

НА ВСЕ Є ЧАС. *Л.*

Порою сіно косять. *Нос.*

Часом з квасом, порою з водою. *Об.*

Иноді (¹) густо та пусто, а иноді (²) рідко та мітко. *Бер., Л.*

(¹) и (²) Инколи. *К.*

Як коли—густо, а коли—й пусто. *З., Л., Пир.*—Разом густо, а разом пусто. *К., Пир.*

Час на часу (¹) не стоїть. *П., В.*

«Волиса різкою дитину вдарь, а лайкою не лай, бо час и д.» *Бер.*— (¹) на часі. *Кан.;* на час. *Зв.*

7770. Кусає комарь до пори: *Проск.*

До пори (¹) збан (²) воду носить. *Дуб., Рад., [Бр., Ст. Зб.]*—Поти (³) збан во-ду носить, покуль ухо не вворветь (⁴). *Ст. Зб., [Проск.]*—... доки ухо не ввірвец-ця; а як ухо ввірвецця, то й збан ро-

зібъєця. *Бр.*— Пішов глечик за водою, та й головку там положив. *Поет.*— Не доки глечикові по воду ходити! *Л., [К.]*.

(¹) До часу. *Бр., Ст. Зб.* (²) жбн. *Кан.* (³) Доти. *Бр.* (⁴) До пори глек во-ду носить—покуль ухо одорвецця. *Б.*

Під год, так и хліб родить (як до году). *Л., Кон.*

Дорогє яечко к Великодню. *Ст. Зб.*

Не в час даєш хліба густа (луста?), коли зубів в губі пусто. *Ил.*

Дорогий шаг до сповіддя, а після спо-віддя не вельми. *Черн.*

Дорога ложка до обіда. *Пир.*— ... а пообідавши, то и під лавку. *З.*— ... а післяобід хоч и за вікно (¹). *Л., [У., Рад.]*.

(¹) а післяобід до вечері хоч и під лав-ку. *Гл.;* хоч кинь. *Кр.;* а післяобід під стіл.

Не тепер по гриби ходити: в'юсени, як будуть родити. *Ном., [Ст. Зб.]*.

Не тоді хортів (¹) годувать, як на влови (²) іхать (³). *Л., Кон.*—Іхати на полювання, тоді хорти годувати. *Проск.*

(¹) пси. *Кан., К., Ст. Зб.;* собак. *Бр., Зв., Л., Новг., Павл.* (²) на улов. *Пир.;* на ловлю. *Зв.;* на полювання. *Бр.* (³) йти. *Бр., Зв., Пир., Новг., Ст. Зб.*

Не тогді коня сідлати, як треба сідати. *Проск., [Ил.]*.

7780. Не тогді коневі вівса, коли він дивниця до пса. *Ил., [Проск.]*.

Не тогді меча шукати, коли ся треба потякати. *Ил.*

А що вже ДАВНО ДІЄЦЯ (чи рано ше)? *Л., Пир., Коз.*

Не світ, не тьма (рано). *Пр.*

Ще й на світ не благословилося. *Ном.*

Ні світ, ні зоря. *Кр.*

Ще чорти навкулачки не бились. *Хор., Л., З., Пир., Кон.*

Білий уже день. *Кулж.*

Що в Бога день. *Ск.*

Ніч ніщку. *Л., О., Кон.*

7790. Зіма зімська. *Кон., Коз.*

День денський. *Лів.*

Цілісінський Божий день.

Уже тому третій день, як я прила мич-ку вдень. *Бер., Л.*

Каже, як не пряде довго. *Л.* Каже, як прийде з кужелем одна до одвисі на оденки. *Бер.*

Під п'ян вечор. *Ст. Зб.*

Було у головці. *Кв.*

Тоді колодки тягали (на масниці в по-неділок. Хто не оженився, тому в'язуть

жінки колодку, а він одкупувувца). *Кон., Гр.*

В свинний голос. *Л.* — Зробиш, та в свинячий голос. *Б.*

Як світ, побідавши (поїдете ид.). *Нос.*

Пром'язшкурного, або, жаргуючи, кажуть гостям, як вони з світом думають їхати.

И на сей день (пішов, пропав). *Ск.*

7800. Поки суд та діло ⁽¹⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ та право. *Л., Н., О.*

Ще и кіт не женився. *Ївх.* — Ище и кіт не валився. *Нов.*

Ще й заводу нема, ще й не почнали.

И НОВИНКА то така—бодай не чуть! *К., Л.*

Не всякому слуху вірь. *Коз.*

Еще ся не уродить, а вже по світі ходить. *Ил.*

Люде—собаки. *Бр., Проск., Кан., К., Пир., Кр.* — ... вони скажуть, що й на вербі груші ростуть. *Ос. 20 (XIV, 113).* — ... собаки — чого не набрешуть! *Рад., Л.*

Люде зложуть и смоляну кобилу. *Нос.*
Дзвін десь виливаєцца. *Л., Кон.* — Десь дзвін великий лили и пустили таку поголоску. *Хат. (191).*

Див. *Ос. 21 (XIII, 37).*

Нема й не буде, — тільки загадують люде. *Нов.*

«А, добрі горобці в молоці!» — «Чи ти ж ів?» — «Ба, ні! козав басистий, що бачив цимбалистий, через дірочку як Жиди іли!» (про тих, що кожну новинку хвалять). *Кан., К.*

7810. Що говорять, то й виговорять. *Бр., Л., [Рад.].* — Що бають, то вибають. *Збр. Шей.*

ДИВУЄЦЯ, як сич на сову. *Гат.*

Аж об поли вдарився. *Зал.*

Ззираюцца, як на тура. *Г., П.*

Хто дивує, нехай и собі так правує. *Кл.* — Хто дивить, нехай собі так чинить. *Ст. 36.*

Недивним річам не дивуйся.

Не тільки пива, кільки дива. *Рад., Пр., Гад.* — ... пиво, скільки диво. *Бр.*

Диво мотовило! *Пир.* — ... що по полю ходило! *Ном.*

Диво—на березинні бруньки. *Кр.*

Диво не решето: багацько дірок, та нікуди вилізти. *Ївх., [Л.].*

7820. Диво, як сито, а чудо, як решето. *Ил.*

Диво не диво, що кобила ⁽¹⁾ здохла ⁽²⁾; але хто дав псам знати ⁽³⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ кінь. *Г.* ⁽²⁾ на полі. *Проск.* ⁽³⁾ що ззіли її.

Добре баба говорила, що не буде без дива.

Наварила дива!

Диво йме, та й годі! *Гат.*

Що не пиво, то диво.

Оце мені не з диво (дувуєцца)! *Пир.*

Чудний, як ⁽¹⁾ бублик. *Л.* — ... кругом об'їся, а в середині нема нічого. *Ном.* — ... круг об'їж, а середину кинь. *К., [У.].* — Чудній бублика. *Коз.* — Таке чудне, що чудній бублика. *Черн.* — Як не чудний, а все чудніш бублика не буде. *Кр.*

⁽¹⁾ Смішний, як втрое. *С.*

Чудеса в решеті. *Об.*

Чудосія на Водохреші. *Гр.*

7830. Чудеса на колеса: самі котятця! *Кон.*

Ого! чудеса! вербовні колоса! *Черн.*

Чудо не раки! де вони зімують? *Кан., К.*

Чудо, а не наші! и в дощ молотять. *Ар.*

Що за хрінова мати! *Ном.*

Що за катова мати! *Пир.*

Моя годино (жаль, диво и д.)! *Лів.* — ... годинюнько!

Ой мамко любко! *Бр.* — Моя мамочко! *Пир.* — Ох, моя матінко! *Пир.* — Моя ж таки та й матіночко! *Л.* — Ох, моя мати рідна! *Л.*

Дувуєцца, жахасецца, жалкує.

Боже (Господи, Господи Боже) твоя воля (як багато и д.)! *Об.*

На ёго прасунки. *Кон.*

7840. На лихої години! *Кон.*

Щось непевне! *Пир., Л.*

Мов заморочено. *Кон.*

Морока ёго зна! *Лів.*

Оце, убий тебе купцюба! *Бр., Зв.*

От и знай! *Пир.,* — ... мовляв, ти з ним! що хоч, те й роби. *Кон.*

Ото ж річ! *Гат.*

От тобі раки!

А ні посла, а ні хісна. *Ил.* — Нема ні хісна, ні посла. *Проск.* — Ні осла, ні посла. *К., Кан.*

От и встереглісь! *Пир., Н.*

7850. От тобі, Гандзю, книш! *Кон., К.* — ... Гапко, книш. *Не.*

От тобі й рарати, чорте ⁽¹⁾ чубатий! *К.*

Рарати—катилицька одправа; сказано ма панію, що залякла, поки доїхала. ⁽¹⁾ Маєш рурати, дідьку. *Ил.*

От тобі, бабо, й Юрія! *Не.*

От тобі, чорте, шпак (чого забуде)! *Прав.*

От тобі кукли и теремки! *Ст. Зб.*

От тобі й на! *Лів., Сл., Гит.* — ... був та нема. *Лів.*

Оттак, сіють мак — нехай буде й так! *Сос.*

Оттака ловись! *Л., Пр., Р., Кр.* — ... хоч дрібна, але свіжа. *К.* — ... ловись, яка влізла. *Євх.*

Оттака халепа! *Пр., Х.*

Оттак наробив халепи. *Сос.*

7860. Оттепер ні до торгу, ні до жінки! *Кр.*

То ласий був чоловік, розв'язав горшок з сметаною, везучи її: воли смикнули, сметана й розлилась.

Біс та й не батько — що більш знає! *Ст. Зб.*

Така то вже оказія! *Я.*

Шургіч у піч! *Кулж.*

Ище, мовляв, не всіли того дива одгулять (всілля), уже й... (побилися). *Кон.*

Туди бий, а туди потече (кров). *Ил.*

Смуток її зна! *Кон.*

Батькові ёго хвороба—як воно й буде.

Бог то святий знає, що з того буде.

Проск., Л.

Бог ёго знає! *Об.* — А Бог ёго зна! *Пир., Л., О.*—Госпідь ёго знає! *Кон., Л.*—А я знаю? *Бр.*

7870. Кати ⁽¹⁾ ёго батька зна! *Л., Кон.*

⁽¹⁾ Чорти. *Л., Пир., Кон.;* Чорт. *ід., З., Хор.;* Дідько. *И.;* Дідько святий. *Ил.*

Урагова ⁽¹⁾ ёго мати зна! *Л., Х.*

⁽¹⁾ Вража. *Л., О.*

Не чуть и на миру. *К.*

Не видано й на миру не казано (такого страшного, або-що). *Кр.*

Не думав и в головах не покладав. *Кон.*

И вво сні не снглося. *Ст. Зб.*

У казці тільки казати, та в чуда писати.

Ні здумати, ні згадати, ні в приказці сказати. *Пр. в Ст. Зб.*

Як бачиш, так и пиши. *Л., Ст. Зб., Кулж.*

Сказав ёму *кеп есь*, а він и зуби стяв. *Рад.*

7880. Наперед би смерті на себе сподівався! *Ст. Зб., Л.*

З доброго дива сталося. *Пир.*

Треба сесе (сее) в комні записати! *Г.*
П.—Оце ви сказали те, що хоч у комні записать. *Гр.*

Хоч сядь, та й руки склади. *Ск.*

И сміх, и біда, и людям сором казать.

Ст. Зб.—И стид говорить, и гріх потаїть. *Гл.*

И в свої хаті не вільно. *Не.*

Наробили предки, що—померли од рельки. *Кон.*

Що вже вони ради дадуть! *Кон.*—Не дам собі ради. *Бр.*—Немає ради з тим.

Як же воно буде? жінка там, а я тут! *А. Вил.*

7889. Оставайся лавка з товаром. *Зал.*

7891. Шик-пік, аж не гра! *Гл.*

Ник, аж там бик. *Б.*

Тиць, аж и ⁽¹⁾ Гриць. *Бр., У., Пир.*
—Тиць-тиць, де був Гриць. *Ил.*

⁽¹⁾ попів. *Проск.*

Певно, всі собаки в рові повиздыхали. *Ном.*

Певно, собака в рові утонув!

Мабуть у лісі щось велике здохло! *О., Євх.*—... у лісі вовк здох, або ведмідь. *К.* — Десь великий вовк у лісі здох. *Черн.*

Діждав ⁽¹⁾ гречаної паски. *Ст. Зб., [Бр., Бер., А. Вил.].*

⁽¹⁾ дочекався Грицько. *Ил.*

Се ёму не первинка (або: не первина). *Л., Пир.*

Не першинка, ні з чим до млинка. *Бр.*
—Не первина, ні з чим до млина, з порожнім мешком. *Рад.*

7900. Пішли наші їсти каші. *Гол.*

Пішли наші в толоку! *Проск.*

Прийшов хтось, та взяв щось, бігти за ним, а чорт ёго зна за ким! *Гр.*

7903. «Сидоре, Сидоре, до дарі!», а Сидору й не дали. *Б.*—Поперли, як Сидора до дарі. *Ст. Зб.*

7905. Що я буду робити! не хоче Хівря любити: треба ій губу набити (або: Що буду робити, що не хоче мене Хівря любити!). *Чир.*

Оце кучма! мати Каленика привела, та не знаєм, як звати. *Прав.* — ... як зовуть. *Рад.*

Се біда! мама Гриця. *Ил.*

Ждали Петра, як Бога, а він у п'ятницю! *Євх.*

Ні ⁽¹⁾ читати, ні писати, а хотять за ⁽²⁾ короля обібрати. *Ст. Зб., Руд.*

⁽¹⁾ Не вміє ні. *Збр. Лаз.;* Не вмію. *Бал., Євх. (2)* мене. *ід.;* ёго. *Збр. Лаз.*

Чи чорт видав, щоб ведмідь шебетав.
Лох.—... одже шебече! *Ном.*

7910. И світ настав, та ще рак не свистав. *Г., П., З.*—Тепер такий світ настав, що й піп засвистав. *Черн.*

И світ стоїть, та ще сєго не було! *Бр., Лох., Пр.*—... сєго не чули, не бачили. *Пир.*

Бач, небачай та й попав. *Збр. Лаз.*

Не було в куми запаски, аж гледи — кума в плахті пожожа. *Ос. 17 (VIII, 8).*

Уже воно щось є: коли не вовк, то бурая ⁽¹⁾ сука. *Прав. Ниж.*

⁽¹⁾ сірая. *Лів.*

Обійшовсь, як Сахно в церкві. *Пир., Л., Ст. Зб.*

Той Сахно обійшовся ніби тим, що чогось задумався в церкві, чи здявовався, та й свиснув. Чув Лубенщині. *Ном.*

Власне гайно—шановавши слухи ваші — ні смердить, ні пахне. *Ил.*

Одна мати рожає, та НЕ ОДИН обичай дає. *Ст. Зб.*

Єдні дідьки бояця хреста, а другі ба-тога. *Ил.*

Що дід, а що Жид, а що й Запорожський козак. *Макс.*

7920. Що дар, то дар, а що купля, то купля. *Ст. Зб.*

Ті каптани, та не ті кармани. *З., Збр. Лаз.*—Той каптан, та не той карман. *Черн.*

Що у воді, то риба, а в пір'ях та в шерсті, то м'ясо. *Ил.*

Що ⁽¹⁾ сіре, то й вовк. *Проск., Бер., Рад., Лів.*

⁽¹⁾ Що не. *Павл.*

И жаба риба, бо в воді смдять. *Ил.*

Болото болотом, а чорт чортом. *Б.*

Не того кіста книш. *Л.*

Похожий, як сова на яструба. *Кам., К.*

Далеко, як небо від землі. *Г., П., В.*

Прирівняв кішку до собаки. *Євх.*

7930. Прирівняв свиню до коня, та шерсть не така. *Євх.*

Походила ⁽¹⁾ свиня на коня! *Л., Пир.*—... тики ⁽²⁾ шерсть не така! *Л., [К., Рад., Кон.].*—Е, прирівнялась ⁽³⁾ свиня до коня! *Бр., Л.*—Куди рівняцьця свині до коня, коли шерсть не така! *С.*—Пришла свиня до коня та й каже: «ось бо й я румах!»; а кінь одказав: «и ніженьки коротенькі, и ушеньки кляпоньки, и сама як свиня». *См. (з В.).*

⁽¹⁾ Походить, пожожа. ⁽²⁾ оні. *Бер. (2)* Пришла, пришлає. *Бер., Рад., К., Кон.;* Не доросла. *И.*

Прирівняли послід ⁽¹⁾ до оладка! *Бер., Пир.*

⁽¹⁾ г... о. *Л.*

Та рожа, та не та кожа. *Черн. 1.*

Не все те повіть, що по ріцці плавле! *Зв.*

«Павле, кобила плавле!» — «Брешет, Антоне, то ж вона тоне.» *Кр.*

Замішався, як полоник межі ложками.

Проск.—Мішавця, як жіночий ополоник.

Павл.

Бери вище! *Проск.*

Про бери вище див. *Збр. Шей.,* або *Лист. (II, 182).*

Кожний Ивась ма свій лас. *Гат.*

Кожда голова свій розум має. *Ил.*

7940. Що голова, то розум. *Об., Ст. Зб.*

Що кум, то й ум. *К.*

Що хатка, то нича гадка. *Ил.*

Що село, то й піп. *Дуб.*

Що сторона, то новина. *Збр. Лаз.*

Кожний край має свій обичай. *Ил.*

Що вік, то инший світ.

Що вісь, то иншая пісьм. *Кл.*—... що край, то инший обичай. *Збр. Лаз. (з Г.).*

Що чоловік, то й обичай. *К., Ст. Зб.*

Що город, то норов ⁽¹⁾. *Лів.* — ... що голова, то й розум ⁽²⁾. *Ном., Кон.*

⁽¹⁾ народ. *Кон.* ⁽²⁾ що чоловік, то й обичай. *К.*

7950. Що город—то й гонор. *Рад.*

ОБОЄ РЯБОЄ ⁽¹⁾. *Об.*

- ⁽¹⁾ ребое. *Ст. Зб.;* рабое. *Кр.*

Одним миром мазані. *Л., Пир., Павл., [Ст. Зб.].*

Ворон ворону ⁽¹⁾ ока ⁽²⁾ не виклює ⁽³⁾. *Кам., К., Рад., Л.*

⁽¹⁾ Ворона вороні. *Пир., Кон.;* Сокол соколу. *Кр.;* Крук крукові. *Бр., Проск.;* Чорт чортові. *Євх. (2)* очей. *Коз., Ш., Ос. 1 (312).* ⁽²⁾ не клює. *Ст. Зб.;* не видовбає. *Ш.* не виголе. *Проск., Кон., Євх.*

Собака собаки не рве. *Зал.*—...собаці хвоста не одкусить. *Кор.*

Чорт бісу потягає ⁽¹⁾. *К.*

⁽¹⁾ За чортом потягне. *Лил.*

Біс у чорта ⁽¹⁾ сповідавсь—той кивнув, а той ⁽²⁾ догадався. *Рад.*

⁽¹⁾ Чорт перед чортом. ⁽²⁾ один моргнув, другий.

Хапко съ хапком знаєся. *Проск.*

Злодій злодія зараз пізнає. *Ил.*

Чорт біса ⁽¹⁾ пізнав та й на бал ⁽²⁾ по-звав. *К., Кам.*

⁽¹⁾ чорта. *Проск., Не.;* ⁽²⁾ пиво. *Проск.;* та и в пиво. *Не.*

7960. Чорт біса изпід купи бачить. *Черн., Нов.*

Пізнав свій свого. *Не., [Ил.].*

Свій свояка вгадає здалека. *Проск.*

Рибак рибачка пізнає здалека. — ...рибачка бачить здалека: хоч воно й не рибачка, а хвіст видно. *Б.*

Лисий лисого, здалека бачить. *Проск.*

Кулик кулика бачить здалека. *Пр.*

Грач грача здалека бачить. *Ком.*

Чумака чумака бачить здалека. *Ш.*

Одна мати родила, одну й смерть давала. *Рад.*

Як Хомка, так ёго и жонка. *Ст. Зб., [Коз.].* — Який дідько з Хімка, така ёго жінка. *Ил.*

7970. Який чорт Шишка, така ёго й жінка. *Нов.*

Який дідько печений, такий и варений. *Ил.*

Який іхав⁽¹⁾, таку⁽²⁾ стрів⁽³⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ ишов. *Коз., Кр.* ⁽²⁾ такий. *Збр. Лаз.* ⁽³⁾ здивав. *П., Прав. Ниж., Збр. Лаз.;* віз. *Бр., Полт.;* зачешив. *Сос.*

Який іхав — такий поганяв. *Рад., Пр.*

Як там не мед, так там не масло. *Збр. Лаз.*

Зійшовся Яким з таким. *Ил.*

Зібралось два Юр'ї, та й обидва дурні. *Бер., [Рад.].*

З того сукна и гуздики. *Л.*

Єдного плота коли. *Г., П., Прав.*

Ниж.

Одного тіста книш! *Павл., Ал.*

7980. Той же Савка, та на других санках. *Кр.*

Так же з одного яйця вилізли — и та, и ся. *Хор.*

Родом кури чубаті (всі одного кодила — и про людей). *П., Прав. Ниж., Рад., Нос.*

Пес псу брат. *Ил.*

Один другого не переважить, хоч на одній гілляці повісь. *К.*

И ти не дуже-то хваткий, и я не швидка. *Пир.*

То добра, а то ше й лучча. *Бр.*

Добрый та на доброго наскочив: один другому не видасть. *Л.*

Не бачить сова, яка сама. *Нос.*

Мовчи сяка, бо й ти така. *Бр., Чир.*

7990. Такий и добрий голый, як ти без сорочки. *Не.*

Вден за вісімнадцять, а другий без двох двадцять. *Ил.*

Такий квас, як и в нас. *Проск.*

Така кваша, як би й наша. *Р.*

Що дід, що баба, то една рада. *Бер., [Рад.].*

Сокира остра, мотика ій сестра. *Ил.*

Та ж уздечка, що на коня, що на кобилу. *Збр. Лаз.*

Кожне стадо не без паршивої вівці, кожне село не без скурвого сина. *Руд.*

Насміявсь кулик болоту, та й сам туди ж у (або: у тую ж) воду. *Коз.*

Насміялась⁽¹⁾ верша з болота⁽²⁾. *Бр., Гайс.* — ...коли оглядиця⁽³⁾, аж и сама в болоті⁽⁴⁾. *Пир., Гл.* — Верша вь болоті гомоніла, а й сама там сиділа. *Коз.*

⁽¹⁾ Сміялась. *Лох., Л., Р.;* Насміялась. *Ил.;* Смісья. *Проск.* Глумилаць. *Гат.;* Не покривиця. *Руд.* ⁽²⁾ болотові. *Р.;* болоту. *Рад., Пир., Коз., Гл.* ⁽³⁾ оглядиця. *Павл.;* оглянулась. *Лох., Коз.;* аж гульк. *Гат.;* а подивиця. *Біл.* ⁽⁴⁾ на купі. *Коз.;* та й сама в болото впаде. *Кр.;* бо й сама в болоті. *Руд.*

8000. Смієця верша з сака, бо й сама така. *Бр.*

Смієця горшок над котлом, а обидва чорні. *Проск.*

Насміявся полудивий голомозому. *Нос.*

Насміявсь голенький стриженому.

Сліпий невидюшого водив, та обидва в яму попадали. *Ил.*

Сліпий хломому (хромому?) доганяє.

Горнець котлові доганяє, а обое смійні.

Не смійсь, бариле, само кухвою станеш. *Лох.*

По синку шапка (Пріписка: «по собі ногу простирать»). *Ст. Зб.*

По Савці свитка. *Н.* — ...по пану шапка. *Кр.*

8010. Хто з ступою, а я з товкачем. *Ком.*

Який кінь, така и кульбака. *Ил.*

Яка пуга, така й слуга.

Против ставу гребля. *Черн.*

Луччі пошли до луччих, а ми до твоєї милости. *Лів.*

Яке співання, таке и читання. *Проск.*

Один біс по тітку іздив. *Ст. Зб.* — ...біс, що по бабі іздив. *Ном.*

Скільки не літай, а все прийдеця на землю падать. *Євх.*

Одна дяка, що за рибу, що за рака. *К.*

Що раз батька в лоб, що два. *Кам., К., Лів.* — Хоч раз батька вь лоб⁽¹⁾, хоч два⁽²⁾, то все едно⁽³⁾. *Праб.*

⁽¹⁾ по уху. *Кр.* ⁽²⁾ десять. *Пол., Сівер.* ⁽³⁾ ровно. *Кр.*

8020. Хоч так, хоч замінявши. *Л., Пир., Б., Ком.* — ...запитавши. *Кам., Ком.*

Все один чорт, що собака, що хорт. *Євх.*

Чи в камінь головою, чи каменем в голуву. *Г., П.*

Чи совою в пень, чи совою в дуба, а все сові буба (1). *Пос.*—Хоч пень об сову (2), хоч сову об пень, а все сові лихо. *Пир.*

(1) сова буде. *Зв., А. Вил.* (2) пнем по сові. *Новг.*

Все однако—що Яким, що Яков. *З., О.* Одниково ніяково, однаково дякувати. *Ст. Зб.*

Ні втять, ні взять.

Або так, або сак. *Ил.*

Идем-пер-идем (*idem per idem*) Кузьма з Демидом. *Н.*

З одної діжи и хліб, и пероги. *Бр.*—З того хліб, з того и пироги. *Рад.*

8030. По парі, по парі,—а ззаду два. *Ил.*

Коли не викинув (1), то випхав. *К.*

(1) Як не витрутив. *Бр.*

Куди вороні літати, то що инше клювати. *Ст. Зб.*—Куди вороні не літати, то все клювати. *К.*

Де сороці не літати, то все одно. *Євх.*

Як з Прокопом, так и без Прокопа. *Кам., К.*

Не києм, то палицею. *Бр., Прок., Рад., Павл.*—Не києм—ломакою. *Гат.*

Хоч круть-верть, хоч верть-круть. *Кр.*

Однаково не причащатися.

Ті ж штани, та назад узлом. *К.*

Ті ж гості, та в ту хату. *З., Пр., Кр.*—Самі ті гості та й до хати йдуть.

Бер.—Той же гость та в тую хату. *Ст. Зб.*—...бо внадився. *Пр. в Ст. Зб.*

8040. Не злох кінь, тільки Богубив. *Не.*

Не вмер—болячка вдавила. *Об.*—...лихо вдавило. *Гат.*—...та галушка вдавила. *Бр.*

Не вмер бачка (1), вдавила болячка. *Х. Зб.*

(1) дячки. *Кон.*

Не вмер Данило—болячка вдавила. *Лів.* Невмер Гаврило—галушка вдавила. *Гор.* Хоч правду говори, хоч бреши, — все вибью. *Бр.*

Дій швидко—так бридко, дій тихо—и так лихо. *Ил.*

Иди швидко, и так бридко—иди тихо, и так лихо.

Швидко иди — ти доженеш лихо, иди тихо—тебе дожене лихо. *Пир.*

Иди худко—біду доженеш; иди помалу—біда дожене, а все від біди не втечеш. *Ян., [Руд.].*—Иди швидко, то біду наженеш, а иди поволі, то біда тебе нажене. *Бр., [У., Кам., К.]*—...иди помалу, біда на тебе насяде. *Прок.*

8050. Не довернесся—бъють, перевернесся—бъють. *Пол., Лів.*

И сюди (1) гаряче (2), и туди (3) боляче (4). *Ск.*

(1) и (2) там. *Рост.* (2) гаряче. *Ст. Зб.* (4) болече.

И добре роби біда, и зле роби біда. *Прок.*

Скоре само набіжить на біду, а на тихого найдецца. *Б.*

На весілля всі свати, на хрестинах всі куми. *Ил.*

Вночі всі коти бурмі, а всі корови сірмі. Що червоне, то красне; що солодке, то добре.

На одній сіножаті и віл пасецця, и бузько жаби ловить.

Човен човном, а байдак байдаком по одной воді правлять. *Пр. в Ст. Зб.*

З одного дерева и хрест, и лопата. *Ск., Руд.*—...хрестові ся кланяють, а лопатою нечисть відкидають. *Прок.*

8060. Прійшовсь таки сей до того! *Пир.* Як одно обличчя.

Так як з ока випав (вилитий—батько, мати и д.). *Бр., Кон.*

Вилились як з воску, в матір. *Кул.*

Вовче горло, а попівське око. *У.*

Попівські очі, а панська кешеня. *Кам., К.*

Чорт знайшов вершу, и, не знаючи, що воно таке, почав воду набирати... набере, то воно й вилецця. «Це», каже, «хоч попівські очі, хоч панська кешеня; бо ти нічим не наситиш, а панськю кешеню ні чим не наповниш».

Попівське вибирания, а жидівське зараз, то все еднo. *Прок.*

Панський сейчас, як жидівський зараз. *О.*—Жидівський зараз, а панський почекай. *Рад.*—Сейчас, як жидівський зараз. *Новг.*

Миша у стозі, а піп у селі ніколи не загинуть. *К., Полт.*

Добре в світі жити попові, лікаріві, та котові. *К.*

8070. Коли б то можна бути через зіму котом, через літо пастухом, а на Великдень попом. *Ж.*

Попові (1) та котові нема й лучче. *Бр., Прав. Ниж., Пол., Лів.*—...а котові—то лежаний хліб. *Бер.*

(1) Панові. *Тар.*

Дурню шапки не знимають, а чорту ріг не збивають. *Коз.*

Бог любить праведника, а чорт (1) ябедника. *Прок., Рад., Пр.*—Бог любить

праведних, а чорт грішних; Бог праведників, а чорт ябедників. *Не.*

(¹) біс. *Л.*; пан. *Ст. Зб.*; суддя. *К. Кр.*

Дере коза лозу, а вовк козу, а вовка мужик, а мужика пан, а пана юриста, а юристу чортів триста. *Прав.* — ...а мужика Жид, а Жида пан, а пана юриста, а юристу чорт. *Євх.* — Пан дере з Жида, з пана юриста, а з юристи — по триста. — Дере коза лозу, а вовк козу. *Кан., К.*

Без Бога світ не стоїть, без паря земля не правиця (з книги). *М. Білз.*

8076. Цар далеко, а Бог високо. *Ш.* — Бог високо, а царь далеко. *Проск.*

8078. Що п'яний ззість, а малий зносить, то пропало (не пам'ятає). *Нос.*

П'яні а діти и нехотя правду скажуть. *Не.*

8080. Сонний, як п'яний, а п'яний, як лурний. *Ст. Зб.*

Хорого пуст язик, п'яного молитва. Баба сужена, а кума люблена. *Бр.* Козака мати родила, а мужика жінка, а черница паніматка. *Ст. Зб.*

И баба з хлопцем и біс — в едном пеху ходить. *Кл.*

Старому та хорому годи завше, як малому. *Гат.*

Питалися дідька, чим би хотів бути, — «окономською кобилою, мелника куркою, або панською мамкою». *Ил.*

В гостях добре їсти и пити, а вдома спати. *Проск.*

Орел, від и невіста одним духом живуть: нічого доброго не чинять, коли їх не б'ють. *Ил.*

Сміх конський, сон жоноцький. *Ст. Зб.*

8090. Свянка а жінка єдин мають нрав.

Жінки та коня нікому не давай. *Л.* — Коня у позичку (¹) не давай (²), жінки у приданки (³) не пускай. *Євх., З., Збр. Лаз.*

(¹) на чужі руки. *Рад.* (²) не позичай. *Єв., К.* (³) в придане ід; у весілля. *Рад.*

Жінці правди не важи, чужої дитини не бери, з панами не братайся. *Бал.*

Брат любить сестру багату, а чоловік жінку здорову. *П., Лів.* — ...хорошу. *Кан., К.*

Не вір ніколи жінці, коняці и собаці. *Євх.* — Кобилі и жінці не вір. *Бер.* — Жінці не вір у домі, а кобилі в дорозі (¹). *Гайс., Кан., К., Рад., М.* — ...бо кобила хоць каже — не перекину, а таяи перекине. *Бр.*

(¹) Не ймай коню віри в полю, а жоні

в дворі. *Ст. Зб.*; Не вір коню в полі, а жінці у дворі. *Кл.*

Лютьки а жінки ніколи не позичай. *Ил.*

Що бішена кішка, що понеділкава жінка (¹), що чоловік з Боришполя—все одно. *Ос. 10 (XIX, 129).*

Барншполь—містечко *Пер. п.*—(¹)Що п'яна жінка, що скажена кішка. *Пер.*

Не статечная приязнь вовку з бараном, так християнові з бусурманом. *Литон. Самовидця.*

Що чорт, що Жид (¹), то рідні брати. *Рад.*—Жид, Лях и собака—все віра одинака. *Бер., Пр.*—Каголик а Жид, то все одно. *Проск.*—Що Жид, то пес.

(¹) що Жид, що Лях. *Пр.*

Ксєндз, Жид, та собака—усе віра одинака. *Кост.*

Кажуть, одип гайдамака, за Хмельницького, повісив над вітарем ксєндза, Жида и собаку и отакий напис зробив.

8100. Невіра а собака, то една при смака. *Проск.*

Вовк хований (з рук вигодований), приятель перепрошений, син прибраний, а Жид хрещений, то все не певні. *Ил.*

З ворога примиреного, з Жида хрещеного, з вовка годованого добра не буде! *В. Білз.*

Два Жида и дві невісті зроблять ярмарок на місті. *Ил.*—Три баби а два Жида зроблять ярмарок. *Кан.*

З кози худоби, а з Ляха слуги ніколи не буде. *У.*

Злодій на костілях, як Лях в кайдаках. *Не.*

Не змерзне мужик в груди, Жид у п'яти, а Лях у вуха. *Бр.*

Не дай, Боже, бугаями орати, а Ляхами збирати! *Кан., К.*

Польській міст, Лютерській піст, Турецьке набоженство—то все блазенство. *Сн.*

З дитиною на відпуст, а з лихою долею на весілля. *Ил.*

8110. Козячий (¹) кожух, вербові (²)дрова,—смерть готова (³). *В.*—Вербові дрова а козячий (⁴) кожух, то й випре дух (⁵)! *К.*

(¹) Козячий. *П., Бр.*; Козиний. *Рад.* (²) осикові. *П.* (³) и (⁴) готова біда. *Бр., Проск.* (⁵) козячий. *Проск.*

На огонь дров не набересся, а на піт сорочок. *Лох., Кон.*

Бабина дівка, а окономів кінь — усе гладоньки. *Ил.*

Коня не бий, слуги не проклинай, жінки не дражни,—коли хоч, щоб статковали. *Ил.*

Купуй сукию ⁽¹⁾ шиту и хату криту. *Ївх.*, [Ст. Зб., Проск., К. Кон.] — ... та и не турбуйся. *Бр.*

⁽¹⁾ свиту. *Рад., Гр.*

За сиження — нема іження, за спання — нема коня, за хляки — нема дяки. *П.*

Що сомина, що свинина. *Пр.*

Бджола мед носить не для себе, вівця шерсть носить не для себе, старий же-ницця не для себе. *Пир.*

Вівця — як бджола. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Коняка, собака, — то шкура еднака. *Бр.*

8120. Пес сліпий, а дяк старий, то все едно: як забачить бадилину, та й бреше. *Проск.*

Сохранай нас, Боже, од пана Кастяна, од вербових дров, телячого кожуха, зайчої шапки и свинячих постолів. *К.*

У пана Кастяна був хлопець, що ёго и добре убрали, але ж бив ёго пан дуже: жили в степових місцях, де дров, опріч вербових, інших нема, — то топить-топить, холодно... пан и б'є. От терпів так бідака, терпів, а далі взяв та й утік на Басарабію. Живе вже він там довгенько, діток має; и як оце мо-лять їх, то й додає на кінці: «Вибав нас, Боже, од пана Кастяна и д.» Ко-лись дучилось и панові Кастянові бути в Басарабії и як раз почувать у того чоловіка; коли слуха таку молитов... «Звідкіля ти, як, що?» Той и розказав. «Гє», каже гість, «та я той, самий!» — «Ну, коли так», одказує, «нехай тобі Бог не пам'ятає! Будьте моім любим гостем, та не робіть так!» Одначе все таки и потім навчав дітей так моли-цца. — Оченаш сей не всюди однаковий — як до місця. По Київщині додають ще в кінці: ... «Перогівського празника и Краснянської греблі.» (Перогів и Красне — містечка на Поділлю).

Жить 8122—8127. — Здоров'я 8128—8148. — Хвороба 8149—8239. — Смерть 8240—8338. — Лікарі 8339—8352. — Шептуха 8353—8424. — Гарна 8425—8491. — Бридкий 8492—8570. — Замашний 8571 — 8599. — Виріс 8600 — 8625. — Тілисте 8626 — 8637. — Молоде и старе 8638 — 8725.

ЖИТЬ — не вола кормить. *Ос. 7 (XVI, 14), Зал.*

Вік не вилами перепхати. *Проск.*

Вік извикувать ⁽¹⁾ — не пальцем пере-кивать ⁽²⁾. *Лох., Пр.*

⁽¹⁾ зжить. *Б.*; прожити. *Руд.*; ижжи-ти. *Бер.* ⁽²⁾ перекивати *Руд.*; пальцем не перекивати. *Бер.*

Вік прожить ⁽¹⁾ — не поле перейти. *К.* — не море переплисти. *Вал.*

⁽¹⁾ пережить. *Пир.*

Як ведецца, так и живецца. *Ївх.*

Що на світі прожилося, так як во сні идалось. *К.*

ЗДОРОВ'Я всім голова. *Рад., Б.*

Не просімо хліба у Бога, а просімо здо-ров'я. *Сос.*, [Бр.].

8130. Як у чоловіка нема здоров'я ⁽¹⁾, то він и ключа не варт хунта: тогді ёго в гармату, та й стреляй за хату. *Бр.*

⁽¹⁾ гезунда. *Не.*

Ёго и ⁽¹⁾ добнею не вб'єш ⁽²⁾. *Об.*

⁽¹⁾ ще й. *Л.*, *Кр.* ⁽²⁾ доб'єш. *К.*

Слабий, як у четверо ⁽¹⁾ мотуз ⁽²⁾. *Ївх.*, [Проск.].

⁽¹⁾ у восьмеро. *Лит., С.*, [Бр.]. ⁽²⁾ мотузок. *Лит.*

Мій хворий мужичок, то як бурачок; а я здорова, та як морква. *Нос.*

Такий хворий, що волосся попухе. *Ївх.*

В Петрівку на лёду розчახнувся (як хто вдає хоробу). *Кан., К.*

Хворий лежить та без пам'яті хліб ість. *Ївх.*

⁽¹⁾ На гарячку лежить, а. *Пер.*

Третій день як лежить, а дев'ятий хліб не влєжить.

Голова болять, а хліб як на огні гри-щить. *Бр.* — Живіт болять, а хліб горить. *Б.*

Двох недужих сіли, та й хліб ззіли. *Ил.*

8140. Живіт болять, мабуть ⁽¹⁾ на піч кортить. *У., Бер., Гр.* — «Живіт боліти!» — «На піч кортіти!» *Д.*

⁽¹⁾ Як хто каже — живіт болять, то то-го. *Рад.*

Живіт болять — живота хоче. *Нам.*

Забула, що недужа, та в солому спати пішла. *Коз.*

⁽¹⁾ та й пішла швидко. *Гр.*

Недужає, що ведмедя б за ухо вдер-жав. *Чор. Рад. (238).*

Такий слабій, що тільки під хвіст перцю, та й на тік. *Гат.*

Ой, жінко, не здужаю!.. Як би ти мені зварила вареників... Та не вари сорок, бо не знім... а звари тридцять дев'ять, та великих... може б я звів, та чи не одужав. *К., Кам.*

Як я молодою була, по 40 вареників їдала; а тепер хамелю, хамелю, на силу 50 вмелю. *Кр.* — ... а тепер силу-у-силу їзиси 50. *Ком.*

Здоровий хориби сподівайся, а хорий — смерти. *Ст. 3б.*

Глянь на вид, та й питай здоров'я. *Бр., [Гр., Ст. 3б.]*. — ... вид, здоровля не питай. *Бр.*

ХВОРОБА нікого не красить. *Нос.*

8150. Хвороба коли не вморить, то скрипить.

Хоре, коли не вмре, то роспестичця. *Ил.*

Хорому чоловікові все не мило. *Л., Н., Ст. 3б.*

В немочі всього захоченця. *Ст. 3б.*

Не смерть страшна, а недуга. *Не.*

Скриплице скрипить, а здорове лежить. *Нос.*

Скриплице ⁽¹⁾ дерево и дужого ⁽²⁾ переживе ⁽³⁾. *Б., Бер., О., Хар. 3б.* — Хрипливе дерево два віки живе, а здорове й одного не переживе. *К.*

⁽¹⁾ Скрипуче. *Коз.* ⁽²⁾ и здорове. *Прав. Ниж.* ⁽³⁾ и добре перестоить. *Коз.*; довго на світі живе. *Коз.*; здорового перестоює. *Ст. 3б.*

Скрипуче колесо довше ходить. *Прок.*

Щось недобре зробилось (занедужав). *К.*

Ухватило, як попа за живіт («Попа найлучче хвата за живіт, як жінка вмірає» *Л.*). *Зв., Л., Х.*

8160. Хватило, як лихе за душу (або: Вхватило, як лихе душу). *Бр.*

Як згоріло. *Зв.* — занедужало, як згоріло (разом). *К., Л.*

Згага з пліч бере. *Ст. 3б.*

Короста не проста: на кого схоже, на того й нападе. *Лів., Пол., Збр. Лаз., [Прав. Ниж., Бр., В.]*. — ... ні велика, ні мала, як на дубові кора. *Ном., [В.]*.

Добре діло коростицьця: чухай, чухай — йще хоченця. *Бр.*

Дерецця на стіну. *Пир.*

Скаженє, хрять Боже, лише сліпе за-разливе. *Ил.*

Дьяволово ткання (про недугу на очі). *Ком.*

Очі, як у кроля, червоні (кволицца на очі). *Ком.*

Карає Бог старі кость за гріхи в молодості. *Ил.*

8170. Ото біда, що ні людям показать, ні самому подивницьця. *Л., Пир.*

Як виразка в сором'язному місці, або що.

Чижі й не співають, та ні їсти, ні спати не дають. *Нос.*

Як би до того кашлю та болячка ще! *Прок.*

Кров дзюрить, булькотить з спини. *Зан. (I, 146)*.

Лихорадка як почне терти, та як почне и одтирать! *Ком.*

Серцем душу пре (серце так болять).

Надсадить печинки (поруха).

Не дає очима дивитися (голова болять дуже).

Як цуркою крутить.

У голові, як у млині. *Лів.*

8180. Так болять, що як би не вмів стогнать, то вмрє би. *Зан. (I, 147)*.

Ухопив доброго чмеля (учадів). *Т.*

Мов кропивою попик. *Ном.*

Горить так як у перці (шкура). *Ком.*

Хай Бог милує, як ножею ріже.

Жіли, як курчята клюють.

Неначе огонь паше. *Ком., Кр.*

Аж мороз по мені силе ⁽¹⁾. *Ком.*

⁽¹⁾ мене бере. *Рост.*; мене подирає. *Коз.*

Так з рота полом'я и паше. *Л., Ком.*
Так дух мені и займа.

8190. З сирого душу преть. *Ст. 3б.*

Так волохи (волосся на руках и д. — в лихоманці) и повставали. *Л., Ком.* — Так сироти (ніби пухирці по тілові — теж в лихоманці) й повставали.

Так мене жар ухопив.

Аж зорі злічиш (як недуга надавить).

Рад., Черн. — Всі зорі полічив. *Б.*

Зкорчився, як циганський батько. *Лист. (II, 245)*.

Скривився, як середя на п'ятницю. *Руд.*

Як з хреста знятий. *Бр., Л., Ком.*

Як з того світа встав. *Об.*

И половини тебе не стало. *Коз.*

Не здужа й скіпки піднять. *Х., [Бр.]*.

8200. Так як з гробу встав. *Бр.*

За комаря сили не маш. *Ст. 3б.*

Од вітру валяенця. *Пр., Л., Ст. 3б.*

Хоч за вітром пусти. *Пр., Бр.* — ...

пускай, як ту полову. *Пир.*

Змарнів, як полова. *Гат.*

Упав на лиці (змарнів). *Пир.*

Тільки ёго тінь. *Кон.*—...ходить. *Лів.*
Там такий, тільки ёго одна снага. *Коз.,*
Кон.

Не живе, тільки дні тре ⁽¹⁾. *Нос.*

⁽¹⁾ одживає. *Коз.*

На тонку пряде (скоро вире—нагадає
Парки). *Л., Пир., Кр., Гр.*

8210. Світові не рад. *Л., Пир.* — Він
світу рад.

Ёму тепер не милий світ. *К., Л.*—Ёму
вже світ, ёму тепер ніщо не мило. *Пир.,*
Н.

Нема з ёго цвіту (здоровья, або ро-
зуму). *Пир.*

Передом січе, а зад волоче. *Черн.*

День біжить, а три дні лежить. *Нов.,*
Проск.

До якогось часу живе. *Ном.*—Живе до
котрогось часу. *Проск.*

Ні живе, ні гние.

Так свій вік пхає, як з моста та в во-
ду. *Нем.*

А я така, що тільки снасть моя була
(худа). *Г. Бар.*

Живе, як без лою ⁽¹⁾ каганець. *Бр.*

⁽¹⁾ Живе, як без сала. *Коз.*

8220. А ні смерті, а ні попусту (ка-
жуть про недугу, напасть и д.). *Кан., К.,*
Ж.

Тільки живий та теплий. *Лів.*—... жи-
вий та божий. *Збр. Лаз.*

На ладан дише. *Лів.*

Уже я поправлюсь, мабуть, попові в ка-
литку.

От вже приходить Хам иг нам (як ста-
ре занепаде и не сподіваєцця очунять —
так само собі приказує). *Бр., [Бал.].*

Скоро вже коржикки будуть. *Пир.*

Се б то, вире затого. Коржикки роз-
дають за душу, під церквою або в ха-
ті, найпаче дітям. *Пир., Л.*

Не поможе міцний Боже: тільки тре-
ба сажень землі, штири дошки, з неба
спасення трошки.

Тебе и св. Петро не загірив. *Ил.*

Мабуть вже ёму рясту ⁽¹⁾ не топтати.
Зв., Пир., Л. — Не буде більше рясту
топкати. *Б.*—Оттоптав вже ряст ⁽²⁾. *Л.*

⁽¹⁾ расту. *Бр.;* ряску. *Л.;* раску. *Рад.*
⁽²⁾ ряску. *О.*

На Божій дорозі. *Бр., Л., Павл.*

8230. Ох уже иде путь мені на світі не
буть. *Кр.*

З себе дише. *Лів.*

Силка маленька, жилка тоненька. *Пр.*
в *Ст. 3б.*

Вже жили не клюють ⁽¹⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ не клювають. *Рад.*

Доходились ніжки, доробились ручки. *Не.*

Ёго тіло не дасть уже тині. *Ил.*

Пропіла пташка. *Ст. 3б.*

Пішла душа на виринки. *Гам.*

Уже я вчора постеріг, що батько в чор-
товій матері ⁽¹⁾ дивидця. *Не.*

⁽¹⁾ г дільковій нені.

Єдною ногою в гробі стоїть, а ще злое
творить. *Ил.*

8240. СМЕРТИ не одперти. *Ос. 6 (III,*
17), [Рад.].

Тільки то й правди на світі, що смерть:
вона не знає, хто бідний, а хто багатий.
Збр. Лаз.

Наша смерть за плечима та за чужим
карманом. *Зал.*

Смерть—неминующая дорога. *Ст. 3б.*

Всім нам там бути.

Як народисся, то треба й померти. *Сл.*

Як не живеш, а усе ж труни не ми-
неш. *Гам.*

Від смерти и в печі не замажешся (або:
не заховаєшся). *Зал.*

И святитель не поможе, як искажуть
«Святий Боже» (як кінчаецця дійдецца).
Ж.

Най жаба голову здійме, то и царь не
поставить. *Ил.*

8250. Від смерті а ні відхреститися, а
ні відмолитися.

На смерть нема зідля.

Смерть лєсті не знає.

Смерть не справник—не послухає. *Бр.*

Коли вмреть, там же впреть. *Ст. 3б.*

Смерть не переберає. *Рад., Ил.*

Смерть не вість несе. *Ст. 3б.* — ...
старим.

Сей світ позичений. *Ил.*

Сей світ покрашений цвіт. *Б.*

Сей світ ⁽¹⁾, як маків цвіт. *Пир., [Бр.].*
—...день цвіте, а вночі опаде. *Кулос.*—
...цвіт: як то на тім буде! *Лів., Сл.,*
Мар. В.

⁽¹⁾ Світ. *Ж.*

8260. Чоловік на світі, як банька на
воді. *Г., Прав. Ниж.*

Чоловік, як муха. *Ст. 3б.*—Чоловік ⁽¹⁾
так як муха: сёгодні живе, а завтра вире
⁽²⁾. *Лів., Пол.*

⁽¹⁾ на світі. *Г., П., Прав. Ниж.* ⁽²⁾ ни-
ні жис, а завтра гине.

Такий наш вік: ниньки живеш, а зав-
тра гинеш. *Яц.* — Сёгодня жив, а завтра
згинив. *Пир., [Бр., Рад., Ст. 3б.].* —
Учора жив, а сёгодня зогинив. *Д.*

Як умер чоловік, то як не бував. *Ст. 36.*

День мій—вік мій.

Вік наш, як година.

Такий вік, як у зайця хвіст. *Рад.*

Вік один, другого не буде. *Г. Бар.*

Думка ⁽¹⁾ за горами, а смерть за плечима ⁽²⁾. *З.*

⁽¹⁾ Дума. *Пир.*; Думки наші. *Проск.* ⁽²⁾ за плечима. *Проск., Кон.*

Думка за морем, а смерть за плечима. *Кан., К., Рад., Пир., Б., Кон.*—Гадка за морем, а смерть перед носом. *В.*

8270. Думка ген-ген літає, а смерть за плечі хапає. *Гат.*

Вечера на столі, а смерть за плечима. *К.*

Жили-жили, та чорзнаде й ділися. *Зв.*

Уродився, оженився, та й вмер. *Ил.*

Життя наше, як паутина. *Проск.*

Проїшли літа из світа, як лист из дерева. *Не.*

Літа упливають, як вода. *Ил.*

День за день, а ближій к смерті. *Ст. 36.*—... за день, ніч за ніч, и к смерті ближче.

Час за час, а ближій к вечору.

Без числа тем людей за день помрець, а без числа тмами теж родяцца.

8280. Де не почувш, а все «той—небіжчик, той—небіжчик»—и нам треба колись вмірати. *Рад.*

Нехай мруть, та ⁽¹⁾ нам дорогу труть. *Пр., Н.*—... а ми сухарів насушим, та й за ними ⁽²⁾ рушим. *К., Кон., Б.*

⁽¹⁾ Мруть. *Рад., Бр.* ⁽²⁾ та й собі. *Кр., Кор.*

Мруть люде—и нам буде. *Бер., Пир., [Бр., Проск.].*

Безправної и безсмертної землі нема ⁽¹⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ не маш. *Ст. 36.*

Смерть не горе, а страшне велике море. *Пир.*

Смерті не треба шукати—сама прийде. *Ил.*

Смерті не буде (або: не буває) ⁽¹⁾ без причини. *Бр., Кон.*

⁽¹⁾ пема. *Ил.*

Смерть причини жде: умре, та й вивернеця. *Оз.*—... вивиниця. *Н.*

Не буде нас по нас. *Г.*—Після ⁽¹⁾ нас не буде нас. *П., Прав. Ниж., Пол., Лів.*—... будуть люде, та не ми. *Пир.*

⁽¹⁾ Помреця, все минеця: після. *Пер.*

Умер, та й всёго збувся. («Е, спасибі за ласку!»). *Проск.*

8290. Ми візьмем з собою штири дошки и землі трошки.

Вмерати—не на вози збиратися.

Хто вмер, то в ями ⁽¹⁾, а хто живий, то з нами. *К., [Бр., Ёвх.].*

⁽¹⁾ в нави (русалки). *Ст. 36.*

И дубцем в могилу не заженеш, а з могили и калачем не виманиш. *Не.*

З ліску дождєся, а з піску ніколи. *Нос.*

Видима ⁽¹⁾ смерть страшна. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

⁽¹⁾ Видюща. *Проск., Б., Хар. 36.: Видома. Пр.; Видна. 36р. Лаз.*

Душа рогата—тяжко сконати. *Бр.*

Мила душа кождому. *Ст. 36.*

Душа не сусід: її не випреш. *Кан.*

Душі не вихрануть ⁽¹⁾. *К., О.*

⁽¹⁾ не виплювати. *Ст. 36.*

8300. Так не хочєца вмірати! Чи ми ж кому приклінімося? чи ми обідець исправим, чи ми чужого чоловіка нагодуєм, коли ми такі бідні! *Зап. (I, 147).*

Горе тому, що земля на ёму. *Пир.*

Дай Боже вмерти, та не під плотом. *Дуб.*—Не дай Боже звалитися під тинном! *Гр.*

Дай, Боже, з який час лежати, а не нагло помірати. *Ил.*

Боже, як прийде час умерти, не дупскай довго лежати—кажи прийти смерти! *Не.*

На тім боці (про покойних родичів, найпаче про дітей)! *Бр., Кон., Гл.*

8306. Під зємлею. *Пир., Кон.*

8308. Чудачка! як умерла, то й ногами не дригає. *Н.*

Умер та й ноги задер. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

8310. Дуба дав. *В., Лів.*

Правцем поставило. *Кон.*

Здох, як пес—кром душі святої. *Ил.*

Одляпався (або: Вже одляпався)! *Кон., Пир.*

Взяв ёго дідько за старий ⁽¹⁾ довг. *Ил.*

⁽¹⁾ Узив и того чорт за свій давній. *Ст. 36.*

Так як ⁽¹⁾ згоріло! *Бр.*

Скоро вмерло.—⁽¹⁾ Так и. *Пир.*

Не горіло, не боліло. *Л.*—Не горівши, не болівши. *Зв.*—... як з лука спрягло. *Ч.*—Не горів, не болів: зразу околів (про наглу смерть злого). *К.*—... не болів, як з лука спряг. *Ст. 36.*

Либонь и до гробової дошки щастя не дочекався. *Проск.*

Натерпівся досить и на сім світі.

Обоє вмерли, мов заруки побрались. *Ёвх.*

8320. Умер та й дивиця! *Прав. Ниж., Лів., Сл.*

Гость милий, та хліба жаль. *Нос.*
Дзвонять по душі. *Ск.*
О умерлім добре вогори (говори?), а ні, то мовчи. *Ил.*

От, умерла, а слово її не вмерло. *Кон.*
Тут отпіли, а там одзіли. *Ст. Зб.*
Даром, що умер... то що, що умер... якось буде, що умер... *Не.*

Чоловіче Миколаю, де я тебе поховаю? Поховаю на могилі, щоб по тобі вовки вили. *Пир.*—... поховаю під столом, та накрию постолом; поховаю під лавкою, та накрию халавкою. *Ном.*

Поплач, кумо, над моім чоловіком! *Х.*
Нехай по ім плаче земля та вода, а не я молода. *Сл.*

8330. Через ёго яму на другого гляну. *Рад., Л., [Бр.].*—Одну милу в яму, на другу гляну. *К.*

И жив не любила, и вмер не тужила; и на лавці лежить, и не буду любить. *Бр.*

З тоски та з печалі в голову зайшла, та вже десятёх найшла. *К.*

Єдин муж в діл, а другий в дім. *Ил.*
Жива—не мила, умре—не жаль. *Ст. Зб.*
Не плач за жінкою—буде другая. *Ил.*
Умерла—нехай лежить скверна! *Л.*

Жива умерла—и друга будеть, аби здоровья! *Ст. Зб.*

Бог за жінку, а чоловік за дівку. *Бр.*
—Бог за одну, а чоловік за другу. *С., Рад.*

ЛІКАРЯМ чи допоможись, чи не допоможись, а калиточка ⁽¹⁾ разв'язжись. *К., Рад., О.*

⁽¹⁾ а калитка. *Коз., Кр.;* а вузол. *Бр.*

8340. Хто ся лічить, того біда цвічить. *Ил.*

Чи допоможе, чи не допоможе, а ти дай, небоже! *Бр.*

Чом ви людей не питаєте (так радять хворому, щоб до ліків вдацьця)? *Пир., Л., Кон.*

Кому на лік, тому на лак. *Ил.*
Пошле Бог вік, то дасть и лік. *З.*—Як дасть Бог ⁽¹⁾ на вік, то найдецьця ⁽²⁾ и лік. *Бр.*—Кому на вік, тому й на лік.

⁽¹⁾ Як піде. *Прокс.* ⁽²⁾ то дасть и на. *Рад.*

Хто здоров, той ліків не потребує. *Бр.*
Коли Бог не велить, то нехай не болять. *К., Лож.*

Бодай ті ліки пропали навіки. *К.*
Божої сили не вбоіось (за мір). *К.*
Така вже пошість ⁽¹⁾. *Лів.*

⁽¹⁾ пошерсть. *Ном.*

8350. Рук своїх ⁽¹⁾ не підложиш. *Коз.*

— Се таке, що під ёго рук не підставиш. *Пир.*—Не руки пуд него підложити. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Під ёго рук. *Пир., О., Кр.*

Що гостець полюбить! *Бр.*
Як плугом одъорав (одрятував). *Макс.*

Я баба ШЕПТУХА од злого духа. *Л., Кон.*

Я при тобі—дух при тобі; я од тебе—дух из тебе (про бабів кепкують).

Не я говорю, сам Господь говорить: я з словами, а Бог з помощю (баби, шепчучи од пристріту). *Рад.*

На ⁽¹⁾ тебе все зле-лихе ⁽²⁾! *Л., Пир., Кон.*

⁽¹⁾ Нехай на. *Новг.* ⁽²⁾ зле лихес.

Сіль тобі та печина! *Зв.*—... з лихими очима. *Коз., Кон.*—Сіль тобі ⁽¹⁾ в вічі ⁽²⁾ та печина в зуби ⁽³⁾. *Пер.*—Сіль тобі в вічі. *Зв.*—... камінь у груди, печені кошенята в зуби. *Ном.*

⁽¹⁾ ворогам. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ у очи, а. *Ст. Зб.;* в гочи. *Бер.* ⁽³⁾ в груди. *Бер.;* камінь гарячий у зуби. *Ст. Зб.;* камінь у зуби, печина у груди. *Кон., Т.*

Щур очей поганих. *Пир.*—Щураха поганим очем. *Г.*

Щур та пек лихим очам! *Прокс.*

8360. Щур мене, далій мене! *Пир. в Ст. Зб.*
За морем ёму вечєра (вовкові, чоловікові и д., щд не треба б їх сюди). *Зв., Л., [Пир.].*

В добрий час поговорить. *К.*—... поговорити, а в лихий помовчати. *Лів., [Бр.].*
—Дай Боже в добрий час говорити, а в злий помовчати. *Ст. Зб.*

Не протї—ночі ⁽¹⁾ згадуючи. *Лів.*—Щур ёму, не против ночі згадуючи! нехай він помъянецьця на кінську балабушку! *Бр.*

⁽¹⁾ Не против ночі. *Г.*

Не в мою міру (не до себе рівняючи). *Пир., Кон.*

Не до вас рівняючи. *Ном.*

Не при нас кажучи. *Об.*

Не при хаті згадуючи. *Гад., Павл.*

Не тут казано. *Прав.*

Не зле вимовлячи! *Дуб.*

8370. Нехай ся прич каже! *Ил.*

Шануючи Божого дару (за хлібом). *Нос.*

Шанувати сонце, місяць, зорі, хліб святий и ваші слухи. *П.*—Шанувати сонейко святее, и день білий, и вас, яко кречних. *Г.*—Шанувавши ковбиці, лавиці, куцюбу, помело, пікну лопату, ступу й перехрєста, и вас, яко грєчних. *Євх.*

Ковбиця—куток на покуті, над ла-

вою; *перезрестя* — на чім ходить ступір у ступі.

Крім церков святих! *Пир., Л.* — Опріч святої церкви! (щоб город, село — запалось, вигоріло и д., опріч...) *Л., Кон.*

Опріч празника святого! *Х.*

Прости, Господи! (як припало сказати що недобре, тільки до правди). *Пир., Кон.*

Богу милосердному не вимовно. *Кон., [Дуб., Л., О.]*

Богу не вимовно — свічку купила, пахлахиду поставила та й усі гроши розошлясь. *Рад. К.*

Нехай сей день свят буде (як у свято про роботу кажуть). *К.*

Нога за ногою неси все зле лихе за собою. *Рад.*

8380. З хати димом, з двора вітром! *Бр. Рад.* — ... неси все зле лихе за собою (баби примовляють). *Рад.* — Нехай иде з чадом та з димом! *Бр., Рад.* — З димом, з чадом з нашої хати (вийшло недалеко). *Гр., [Ст. Зб.]*

Нехай иде на ліса, на болота, на ницькії лози. *Рад.* — ... на сухії очерета, на широкий лист. *К.* — Иди на очерета, на ліса, на болота. *Бр.* — Нехай воно йде собі на сухий ліс. *Євх.*

Дух святий⁽¹⁾ з нами! *Лів.*

⁽¹⁾ при нас. *Зв., Рад., Бер., Пир.*

Дух святий при хаті⁽¹⁾. *Кон.* — ... и при нас. *Зал.*

⁽¹⁾ при трапезі.

Иди собі — Дух з нами! *Бер.*

Цур — наше місце свято! *Прав.*

Нехай Бог милує всякого хрещеного та й попа віженого. *Зв., [Кон.]*

Нехай Бог одвертає⁽¹⁾ всякого⁽²⁾ хрещеного! *Зв., Х., Б., Кон., Кр.*

Побачив віпалника. *Кон.* — ⁽¹⁾ милує. *Бр., К., Пр.* ⁽²⁾ кожного. *Рад., Бер.*

Нехай Бог милує (або: Господь сохраниць) усякої віри! *Нем.*

Не дай, Господи! *Кон.*

8390. З очей. *Л., Пир.*

Лихі очі. *Ск.*

Урчливі очі. *Л., Пир.*

Чи нам из людей сталося — од уроків, понашому! *Кон.*

Не уроком, не уроченьки. *Ил.*

Від уроків и Бог не заховає. *Ш.*

Уроки на сороки. *Ст. Зб.* — ... а пристріги на їх діти⁽¹⁾. *Рад.* — Пхю, пхю! уроки на сороки, а помисли на коромісли. *Коз.*

Як хто урече. — ⁽¹⁾ на сороки та на бабини діти. *О.*

Умидась помнями, щоб не боялась уроків. *Бр.*

Се од пристрігу. *Кулж.*

Од *остуди* коралі носять. *Ос. 10 (XVI, 48).*

8400. Хустку, чи що-там, що ею обтирають писанки, — ховають и підкурююцца од бишихи, як штрика в усі и д. *Ос. 10 (XI, 50).*

Свячена лоза и котіки — ліки од триєці, а скотові — як обидме. *Ос. 10 (XI, 49).*

Посадити в кіз (в тепле нутро убитої скотини — дитину од сухоти). *К.*

Волос вилівати. *Прав. Ниж., Лів.*

Щоб не *тоя* и не *одолам* (одкаєня), то б и ходило (пошерсть, мір), як пан (над Прутом вважають ті зілля, та ще бідрич, за добрі од мору). *Войн.*

Будеш мати бідрич, то тобі не зробить ніц.

Як упаде дитина, з колиски або-що, то те місце заливають водою, щоб не боліло. *Ос. 10 (XVI, 48).*

В Жилний (Чистий) четвер купаюцца від чорної хороби; на Русали (Розигри) — щоб не було посухи (купаюцца в одєжі и других кидають в воду); на Водохрища купаюцца від корости, а выиваюцца — щоб румяною бути (кладучи в воду каліну або коралі). *Ос. 10 (XVI, 47).*

Виплинь, бабо, дам тобі япко (примовляють, взявши за вію и піднявши в сей спосіб віку, — як запорошицца око). *Збр. Шей.*

Ой, гульк, вода! бусь, вода! Креши пню, жєни біду (замовляють так од переполоху).

8410. «Ячмінець!» — «Брешеш!» (тричі так: одно каже, а в кого ячмінець на оці — одказує; потім, хто каже *ячмінець*, тричі плює). *Ном.*

Мене баба и прачем обмолотить (на ячмінець на оці). *Бр., Зв., Сос.*

Кури, кури рабєнькі! в вас голови малєнькі, а у роженого й хрещеного раба Божого N велика голова. Скривніть ви сон из усіх сторон на роженного и хрещеного раба Божого N (від ночиниць). *Арт. Шей.*

Іхав Юрій на білім коні, білі губи, білі зуби, сам білий у біло одягєся, білим підперезавєся и за собою три хорти веде — один білий, другий сірий, третій червоний: білий злиже більємо, сірий слізу, а червоний кров (примовляють, промиваючи очі, хори, Юровою водою). *Збр. Даз.*

У мене, на Україні, є записане шептання од бильма. Починаєцца воно так: «Михайло, дархайло, три пси лютих: один білий, другий сірий, третій красний; білий (даљш не пам'ятаю)». *Ном.*

Як стане шептуха коло уха, не буде тобі, мамо, довіку кожуха. *Євх.*

Як Бог поможе, то й баба поможе. *Рад.*

Баба з річчю, Бог з поміччю. *Б.* — Баба (або: Лікар) з лікарством, а Бог з помоччю. *Кон.* — Бог з помоччю, а баба з руками. *Ш.*

При бабах и смерть солодка (що обмиють, положать). *З.*

Прийде сто баб, та принесе сто лих. *Пир.*

Сто баб — сто болячок. *Руд.*

8420. Сто баб — сто лік. *Бр.*

Прийде сім баб, та скажуть сім немочей⁽¹⁾. *Л.* — До сто баб піди — сто немочей скажуть. *Євх.* — Сто баб — сто немочей⁽²⁾.

⁽¹⁾ сто баб, скаже сто немочей. *Пол.*

⁽²⁾ немочів. *Бер.*; слабостів. *Проск.*

Прийде сім баб, та скаже сім рад. *Рад.* [*Бр.*].

Що зілля, то баба; що баба, то лік. *Бер.*

Сто літ живе (баба), а двісті копає. *Пир.*

ГАРНА, як квітка гаєва. *Пир.* — Хороша, як вітка. *Прав. Ниж.*

⁽¹⁾ квітка в полі. *Гат.*

Біленька, як нитка. *Леб.*

Личенько біленьке, як у панятки. *Збр. Лаз.*

Як зірниця зійшла (таке гарне ввішло). *Бр.*

Рожа и межі кропивою зістане рожею. *Ил.*

8430. Дівка, як ягідка. *Євх.*

Молода й хороша, як ягодка. *Мар. В.*

Червона, як ягода. *Об.*

Червоне, як калина. *Ск.*

Таке хороше, як калина. *Бр.*

Дівчина, що в лузі калина. *Гат.*

Червона, як рожа. *Ск.*

Весела, як ясочка. *Пер., Пир., Кон., Гр., Зан. (I, 147).* — Дивиця, як ясочка. *Коз.*

«Та так-то дивиця на мене бабусина тиличка (бачте, любима, та скот її бив), як ясочка... як не проб'є мене очима: от тільки б заговорить».

Чорнобрива, як ясочка. *Лів.*

Брова колесом. *О.* — Брови на шнуручку. *Коз.*

8440. Одна брова стоїть вола, другій и ціни нема.

Очі чорні, як терен. *Бр.*

Гарна, як сіно в годину. *Гл.*

Гарна, як бондарівна. *Збр. Шей.*

Мов гатьманського роду. *Ос. 10 (V, 62).*

Вона так и пряде (очищами), як... *Гр.*

Гарне, як мак городній. *Пир.* — Гарна дівка, як маківка. *Гр.* — Цвіте, як маківка.

Така, хоч видивись. *Кам.*

Там-то хороша, хоч малюй (або: хоч пиши). *Бр.*

Така гарна, як пані намалєвана. *Ил., Євх.*

8450. Гарна, хоч з лица води напицьця. *Кон.* — ... хоч води напиьсь. *Зан. (I, 147).* — Гарна молодиця, хоч води напицьця. *Об.*

Краля така, що тільки їм! та й годі. *Чор. Рад. (124).*

У нас дівчата такі, що сюди дивись! *Пир.*

Хоч на підшву глянь, так баришия гарна. *Зал.*

У неї очіпок штопенський, тільки вже постарів, клочечко видно; и вона не проста — в Харькові була по наймах. *Гр.*

Молодиця — подивисьця. *Ном.*

Молодиця⁽¹⁾, як тихеє літо. *Леб., Мар. В.*

⁽¹⁾ Дитиночка. *Пир., Коз.*

Дівка — як тополя. *Зан. (I, 147).*

Дівка хороша: сережки завішані⁽¹⁾. *К.*

⁽¹⁾ сережками завішана. *Зв.*

Красавиця, що зпід стола⁽¹⁾ кусаєцца (кажуть, як хто хвалить гарну, але злу дівку). *К., Кам.*

⁽¹⁾ під лавкою. *Нос.*

8460. Не взяв єго чорт на пшсок (не шпетний). *Проск.*

Хлопець⁽¹⁾ не що — так, чуб лепський. *Пр., З.*

⁽¹⁾ Хоч сам. *З.*

Хлопець молодий, як барвінок. *Зан. (I, 147).*

Хороший — як кров з молоком. *Нов.*

Сокол не парубок. *Зан. (I, 147).*

Орел не козак! *Чор. Рад. (7).*

Струнький, як хвоїнка. *Ров.*

Хороший, хороший! був би ще краший, та вже нікуди. *Рад., Б., Х., [Бер.].* — Оце ж то хороший! ище б був краший, коли нема де. *Бр.*

Станом струнький⁽¹⁾.

⁽¹⁾ хороший. *Пир.; високий. Гад.*

Дитиночка, як лшочок. *Пир.*

8470. Веселий (або: Стрибкий), як живчик. *Гат.*

Веселий, як горобець. *Гр.*

Хлопець, як живое срібло. *Ил.*

Де врода ⁽¹⁾, там и сила. *Яц., Дуб., К.*

⁽¹⁾ Де стан. *Ст. Зб.*

Як хороший, не жаль грошей; а як поганий, копну ногами. *Ил.*

Не дивися на уроду, лише на пригоду.

Біг до вроди розуму не прив'язав.

Хороший чортам на гроші. *Об.* — ... чорту на гроші, поганий—Богу коханий.

Нов.—Ви хороші, та на чортові гроші, а ми погані, та Богом кохані. *Лаз.*

З краси не п'яти води. *Прав. Верх.*

Красоти в вінку не носить. *Рад.*

8490. Краси на тарілці ⁽¹⁾ не крають. *К., Кам., Бр.* — Красоти на тарілці не краяти: аби з нею господня була. *Бр.*

Оженився собі чоловік, уже й немолоденький, а так в середніх літах. Ото через якийсь там час по весіллі приїхала до його здалека рідня, що ще не бачила його другої жінки—а це та було в невідому вранці. Ввійшли вони, поздоровкались. Як подивився котрий на жінку, тільки плечима стисне, бо тяжко погана була. А той хазяїн, Семен, чи як його: «Ходім», каже, «до церкви». От, на дорозі, гості йому и кажуть, на що ти, мов, таку погану взяв. «Е, най», каже, «ходім лишень до церкви, потім балакатимемо!» Вертаюця додому, сідають обідать—може, звісно, випивши й по чарці; постановили й борщ... Аж пахне борщ! ідять, и хвалять не нахваляця! От Семен тоді й каже: «На те я її», каже, «и взяв! бо краса...» (або: бо краси на тарілці не подаси). *К., Кам.*
—⁽¹⁾ на тарелі. *Г.*

Хоч під лавою полежу, та на хорошого поглежу. *Б.*

БРИДКИЙ, як хмбчи (вади). *Гат.*

Бридкий, як паплюга.

Гидкий, як поплазка.

Оце урод—побий його сила Божа! *К.*

«Глянь та подивись!» (один каже, хвалить)—«Паюнь та й одступись!» (одказує другий). *Руд., [Евх.].*

Подивись ⁽¹⁾ у воду на свою уроду. *Лів.*

⁽¹⁾ Погляди. *Прав. Ниж.;* Глень ти. *Г.;* Поглядися, козле. *Ст. Зб.*

И в ярмарку ніхто не вподоба. *Б.*

Уродиця ж дріпа, мов червива ріпа. *Ш.*

8500. Гляньте на його уроду, чого він стає: сім гривень таких сотня. *Коз.*

А ні з плечей, а ні з очей (непоказаний). *Бр.*

Скажуть на дівку: «що се таке поточоча!» *З.*

И дівка б на дівку завернула, та ба! *Черн.*

Скривився, як Циган на ярмарці. *Б.*

Молодець не згірше старої баби. *К., Кам.*

Делікатний, як панський хорт. *Проск.*

Вигляда, як Ядвінга (понура). *Войц.*

Ядвінги—первожителі Підляського краю. Див. про їх у Войницького Przynowia narodowe. III, 162—171.

Не виглядай, не визирай, а дальше ховайся. *Не.*

Хороша, як свиня в порошу. *Бер., Б., Пир.*

8510. Хороший ⁽¹⁾, як свиня в дощ. *Ск.*
— Як ⁽²⁾ свині в дощ ⁽³⁾. *Л.*

⁽¹⁾ Славний. *О., Б.;* Гарний, як попова свиня. *Бер.;* Оце убрався. *Бр. (2)*
Пристало, як. *Гр. (3)* в дощ. *Кр.*

Хороший, як собака на морозі. *Кулж.*

Создав Бог, та й ⁽¹⁾ раскаявся. *Кр.*

⁽¹⁾ ніс висякав. *Л.;* каецця. *О.*

Се ще! уродила, та ⁽¹⁾ й не облизала. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ й тебе мати, та. *Кон.*

Це ще родився та вдався. *Евх.*

Породила (або: Вродила) мама, як урода. *К.*

Як вигляне в окно, то три дні собаки брешуть! а одна як придивилась, то и сказала. *Л., [Коз.].*

Скривився, як ковальський міх. *Не.*

Кива головою, мов сухий опенек. *Пр.*

Коване порося (на чоловіка дзібаного, з работинням). *Пир.*

8520. Рябе, як на небі зірниця увечері. *Бр.*

У його на виду чорт сім кіп гороху змолотив. *Ном.* — На його виді горох дідько змолотив. *Ил.*

На рябому хліб сіють ⁽¹⁾. *Бім.*

Як кепкують з рябого. —⁽¹⁾ и хліб родить. *Ш.*

Зелена, як жаба. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Рудий, як собака.

Чорноброва, як риже теля. *Гр.*

Из ста рудих два худих, а из ста чорних тільки два покорних. *Коз.*

Чорний ⁽¹⁾, як Циган. *Л., Пир., Б., Нов.*

⁽¹⁾ Білий. *Н.*

Білий, як Орап. *Пир.*

Білий, як циганський сир. *С.*
8530. Білий⁽¹⁾, мов⁽²⁾ циганська литка⁽³⁾. *Зв.*

(1) Чорне. *Л.* (2) як. *Кр.* (3) голінка.

Чорний, як гуси. *Не.*

Хліб чорний, та моторний. *Н.*

Чорний мак, та смашний, а біла редька, та гірка. *Нос.*

Чорна—моторна. *Бр.*—Хоч чорна, та моторна, а біла дуже ніжна. *К.*

На чорні землі хліб родить (як кепкує, що чорне тіло, або-що). *Прас. Ниж.*, *Лів.*—...а на білій собаки та вовки лапами гребуть. *Сос.*—На чорнім ся хліб родить, а білим що? *Ил.*—На чорнім хліб родить, а на біле гайтуть ходять. *Збр. Шей.*

Луб лице, очі тріска.

Низький на очі (близорукій). *Пир.*

На одно⁽¹⁾ аки сліпий, а на друге нзовсім⁽²⁾ не бачить. *Бех.*

(1) Едно. *Ил.* (2) а на друге.

Назваєця з одним оком—пів-чоловіка. *Кл.*

8540. Ах ти курча сліпота! *Проск.*

Моргни чорна⁽¹⁾, дам коржа. *Бр.*, *Бер.*

«То чекар, хлопція та, говорять на дівку». *Бр.*—⁽¹⁾ сліпа. *Лит.*

З сліпого, глухого, німого найлуччий чоловік. *Ил.*

Ніс, як за сім гривень сокира⁽¹⁾. *Лів.*

(1) як сокира. *Рад.*

Кірсата п'ятинця (на курносих так кажуть). *К.*

На Спаса дивниця, а Богородицю бачить (на зизоокого). *Бр.*

Лис, зиз, кутернога: як удасця що доброго—велика ласка пана Бога. *Проск.*

Коли б не зуби, то було б гайно з губи. *Кан.*, *К.*

Безглузда, як синиця. *Л.*

Сухий, як скіпка. *Л.*, [*Бер.*].

8550. Худий, як дошка (або: скіпка). *Бр.*

Худий, аж ребра світяця. *Дуб.*, *Л.*, *Пир.*

Мішок з половою. *Кулж.*

Борода честь, а вуси н в ката есть. *Черн.*, [*Лаз.*].

Як Волошин («у нас такий павич, як н д.»: чорнявий, з волоссям на виду). *Ком.*

Чуткий, як утка. *Гр.*

Глухий, як тетерук. *О.*

Чи ти зпід Глухова (глухий)? *Лів.*

Говори до гори (як не чує, а свое править). *Гл.*—...пане Грегоре, а гора так дурна. *Ил.*

Ти йому про Тараса—він тобі півтора-ста. *Кр.*

8560. «Здоров, Тарасе!»—«Хлів плету!»—«Боже поможи!»—«На свині!»—«Але ж дурень!»—«Спасибі!» *К.*, *Кан.*

«Здорова була, кумо!»—«На базарі була!»—«З празником поздоровляю!»—«Головку купила!»—«Чи ти, кумо, глушка?»—«Та були ушка, та різник одрізав.» *Полт.*

«Помогай-Біг, Гапко!»—«Огірки полю!»—«Боже поможи!»—«Ба, ще пуп'янки!» *С.*

«Помогай-Біг, Гриню!»—«Копаю, пане, глину!» *Бр.*, *Руд.*, [*Я.*].—...«Дурень ісь, Гриню!»—«Буде на всю зиму!» *Гайс.*—«Добрідень, Гриню!»—«Копаю, пане, глину!»—«Що ти робиш, Гриню?»—«Я вже накопав.» *С.*

Глухий⁽¹⁾ не почує⁽²⁾, так видума⁽³⁾. *З.*, *Зв.*, [*Кр.*, *Б.*].

(1) Глухе. *О.* (2) не дочує. *О.*, *Коз.*, *Ст.* *Зб.*; не вчує. *Пр.*, *Ком.*; хоч не вчує. *Л.* (3) пригадає. *Ст.* *Зб.*; вигадає. *Ил.*, *Проск.*; приложить. *Пр.*; прибреше. *О.*, *Коз.*

Глухий не дочує, то вгадає. *Пир.*—так допитає. *Не.*

Глухому, як дурному: бовтне, як козел у воду. *Ком.*

(1) Глухе, як дурне. *Рад.*

Добре глухому—не скаже нікому. *Ил.*

Глухого а німого справи не допитаєся.

У поганому тілі погана душа. *Пр.*, *Л.*

8570. Не поможе ні мило, ні вода, коли така врода. *Бр.*

ЗАМАШНИЙ хлопець (при силці). *Пир.*
Повнолиций⁽¹⁾, як місяць. *Кан.*, *Зал.* (*I*, 147).

(1) Повновидий. *Бр.*; Повний. *Ж.*

Повний, як угірочок. *Л.*, [*Пир.*].

Шокн—як кавуни. *Чор.* *Рад.* (21).

Дитина, як ряжок (здоровеньке). *Пир.*

Зуби, як ріпа (славні). *Ком.*, *Гр.*

Кругленька, як цибулька. *Гр.*

Коса, як праник. *Пир.*

Здоровий, як лось (парубок. *Кл.*). *Сос.*

8580. Маленький, як у чорта назімок. *Бр.*

Дитина! литка⁽¹⁾ як у Литвина. *Зв.*, *Пир.*

(1) а паністара. *Л.*, *Зал.*

Худенький, як різницький стовпчик. *Л.*, *Кат.*

Товстенкий, як пенёк. *Коз.*

Прездоровий, як дубовий пенєк! *Б.*

Такий червоний, як рижок (ржжик).

Рад.

Кремезний, як рижок (напр. дідугань).

Кр.

Баба, як тур. *Ил.*

Такий з єго Севрадим! *Ном.* — ... з єго Сасимін. *Ком.*

Ус балабанський, чуприна черкеська, — не уважай, мосці-панно, же хвортуна кепська. *Ос. 10 (XIV, 32).*

8590. Пика, як у Комлика. *Ном.*

Пика, хоч пацюки бий. *Пир., Ком.,*

Ш.

Морда, як не лусне ⁽¹⁾. *Л.*

⁽¹⁾ не трісне. *Євх.*

Лоб—відро ціле. *Пир.* — Є такий лоб, як відро. *Рад.*

Там такі вирла (великі очі). *Пир.*

Шня, хоч обіддя гни. *Об.*

Там рука ⁽¹⁾, як макітра. *Пир.*

⁽¹⁾ Губа. *Пир.*; кулачище. *Ном.*

Здорова, як корова. *Лів.*

Здоровий, як бик. *Шей.*

Ходять, як бугай (здоровенне, шкхтій и д.). *Прок.*

—

8600. ВИРІС з сидячого кота. *Дуб., [Рад., Л.].*—Виріс ⁽¹⁾, як кіт навсядячки. *Євх.*

⁽¹⁾ Завбілшки. *Шм.*

Як з мішка показати, так и сважуть: «дядьку, йди косить!» *Сос., Кр.*

Про дитину, що пораб уже у науку, а кажуть—маде.

Через год и в плуг можна («Свільки дитини?»—«Два!»—«О, через год и д.»). *Пр.*

Підростеш, як сїбка в руках! *Рад.*

Вбився в рїст, як заєць в хвіст. *Л., [Євх.].*

Підбічний хлопець (шо ще коло боку у мамі спить). *Пир.*

Так, хлопця невеличке.

Се ще бабня дурник. *Нов.*

Маленька собачка повік щеня. *Ш., [Євх.].*

Росте, як из води. *Г., П., Прав. Низ.*—... йде. *Пол., Лів.*—... из води пішов. *Прок., О.*

8610. Росте, як утя на воді. *Б.*

Росте, як на дріжджах. *Ил.*

О, сей рїс у великому лісі, та ще й при воді! *Пир., Ч.*

Рїс, як мокрого літа. *Прок.*—Мокрого літа рїс. *Ст. 36.*

Мабуть у мокре літо родивсь, шо такий високий впрос. *Євх.*

Високого зросту. *Лів.*—На вирїст не високий. *Ком.*

Високий, як дуга. *Ил.*

Хлоп—як дуб.

Великий, як світ. *Бр.*

Довгий, як жертка ⁽¹⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ жердь. *Ров.*

8620. Довга, як Дремайловська гребля. *Н.*

Дремайловка. *Черн. г.*

Довгий, як хвоя. *Ров.*

Довгий ⁽¹⁾, як чапля. *Пир.*

⁽¹⁾ Високий, а, е. *Пр.*; Довгоногий. *Л., Гр.*

Цибатий, як журавель. *Л., Гр.*

Оце вирїс з Полїського злодія. *Об.*—Вирїс, як Полїський злодій. *Бер., Євх.*

Великий (або: Довгий), мов Пиратинська верста. *Ном.*

—

Бач, ТІЛОМ ОБРОСЛО, як кабан годований. *Кил.*

Обдусь, як барило. *Зв., Пр.*

Товстий, як бочка. *Пир., Полт., Л.*—Там бочка горілчана!

Гладкий, аж з шкури прецца. *Лів.*—... аж шкура трїскаєцца. *Рад.*—... аж шкура трїщить. *Бер., О.*

8630. Гладка така, шо и миш не одержицца. *Ком.*

Розїхалась, як верша. *Об., Павл.*—... в болоті. *Зв.*

Така, як кадовб. *Л., Пир.*

Мов кабани годовані, пикаті, пузаті. *Кобз.*

Там така, шо бублика ззіси, поки кругом обийдеш. *О. Білз.*

Сунєцца, мов горохова копиця. *Збр. Лаз.*

Треба шести підвести. *Сл.*—... а пята ти підняти. *Гр.*—... шести аби звести. *Ил.*

Соце, як з мішка. *Пр., О., Павл.*

—

МОЛОДЕ золоте, а СТАРЕ гнило. *Ил.* Старі, старі! сидїть би вам на печі та жувать калачі. *Ос. (20 IV, 19).*

8640. Сивись (сивий єсть), як циганський король. *Прок.*

Не торїшнєго літа.

Такий старий, шо аж порохня сиплєцца. *Збр. Лаз.*

Така стара, що зуби вже попрідала. *Коз., О.*

Така стара, що аж в паністарі зацвіло. *Ном.*

Вони не так старі, як давні (найпаче — про старунів, що люблять старувать). *Зал.*

Старий, як ведмідь. *Гл., Нов.*

Старий, як світ. *П., В.*

Давній и той, як розкаже. *Ст. Зб.*

Тільки годов, як в решеті дірок. *Бр.*

8650. Старий, як чорт. *Л., Пир.* — ... як біс. *Мир.*

Як би тодішній собака, то давно б (1) здох. *Зв., Пр., Гр.*

(1) собака, коли ти, то б давно. *Бр.*

Старий, як (1) собака. *П., Лів.*

(1) як попова. *Павл.*

Старий, як луб'я. *Ком.* — Старе луб'я. *Л.*

Молода (1), як у (2) Спасівку (3) яглиця. *Л., Пир.* — Який він гарненький, як у Петрівку яглиця. *Сос.* — Яглиця, у Спасівку яглиця. *Пир.*

(1) та хороша. *Зім.*; та зелена. *П Ёвх.* (2) на. *І Ёвх.* (3) у осени. *П Ёвх.*; у Петрівку. *Бр., Ком., Кр., Гл.*

Ся вже пасок з тридцять ззіла! *Кор.* На ледачій землі и трава не росте (про лисого). *Кр.*

Тім'я ше не заросло (на лисого). *Л.*

Из долиною (лисе тім'я). *Лів.*

Голова, як пляшка. *Ном.*

8660. Голий такий, як пляшка. *Чир.*

Лисий, як макогін. *Л., Ёвх.*

На дорозі колос, на пустій голові волос нігди не виросте. *Ёвх.*

Господи благослови стару бабу на постоли, а молоду на кожанці (старих менш жаліють. *Рад.*). *Ком.*

Старе, а зав'яле. *Бр.*

Старий, а як скаже, та прикаже, то й молодий не справиця. *Ком.*

Старий, а не росте (дурень). *Ил., Проск.*

Старий, а ше ростеш (дур в голові). *Гр.*

Не клади старому пальця в рот. *Л.*

Старий, а храмає. *Ил.*

8670. Старий, та дурний. *Н.*

Старе, аж трусиця, а дурне, аж крутиця. *Зв., Чир.*

Старому женицьця (1) — и ніч коротка (2). *Л.*

(1) Як старому женитися. *Бр.* (2) то й ніч мала. *Бр., Бер.*

Старій бабі добре и в шаці. *Нос.*

Жартують, як старе зробить що не-звичайне або не доладу.

Старій бабі и на печі ухаб.

Старе, як гнила колода — нікому не потрібне. *Ком.*

Старий говорить-городить, та на правду виходить. *Нос.*

Чому чорт мудрий? бо старий. *Ил.*

Слухай старих людей, то чужого розуму наберешся й свого не загубиш. *Полт.*

Старого чоловіка для поради держи. *Ст. Зб.*

8680. Старики з правої руки. *Нос.*

Старим треба давать старше місце.

Старий старе гадає (або: думає). *Проск.*

Старість не (1) радість. *П., Прав. Ниж., Лів., Руд.* — ... горб не (2) користь. *Коз., Кр.* — ... не радість: що вздрить, то впросить. *Руд.*

(1) не велика. *Ст. Зб.*, (2) молодість. *Пир.*

Ох!.. чи пак гоц! *Ном.*

Жартують старі, що, мов, ніщо в їх ще не болять. Кажуть, як, приміром, сиділо и встає: заболить що — «Ох!», каже; а потім ніби згада, що треба молодичця — «чи пак гоц!»

Старий, що вробив, то Бог дав, а що ззів, то пропало. *Ст. Зб.*

Багатому красти, а старому брехати. *Слуц.*

Старому брехать не ціпом махать. *Не.*

Не дивуюся молодому, ато тобі старому. *Проск.*

Що старе, що мале, що дурне. *Гр.*

Що старе, то мале.

8690. Старе, як мале. *Пир., О.* — ... що уздрить, то й просить. *Бр.* — ... мале: що побачить — «дай мені!» *Нов.* — Старий, як малий. *Ст. Зб.* — ... що забачить, того й просить. *Дуб., Бер., Кр., [Проск.].*

Старе, як мала дитина: як не лапне, то й не засне. *Ч.*

Як волосся сивіє, то чоловік дуріє. *Ком., К.* — Волос сивіє, а голова шаліє. *Ил.*

Сідини в голову, а чорт в бороду. *Пр.*

Чоловік старіє, а чортяка під бік. *Ком.*

И старому собаці дригають жили в. *Ил.*

И в старім печу часом чорт палаєть.

Проск.

И в старій печі дідько топить. *Ил., Бус.*

Стар, та яр. *Ст. Зб.*

И стар, та не валашан.

8700. Из старих, все лихо встає. *Б., Ком.* — Из таких то все лихо поднимаетця (на святців). *Ис.*

Хто старий, той и луччий. *Збр. Лаз.* Бодай старого чорт чив! *Зал.*

Старі, як малі: хоч трохи дай, то поїдять, хоч багацько дай, то поїдять. *Рад.*

Стар любить сквар, а молод холод. *Нос.*

Кажуть старі, туличись, де б тепліше.

Дай, Боже, иззамолоду кості їсти, а на старість м'яке глядять! *Рад.* — ... змолоду кістки гризти, а на старість м'ясце їсти. *Х.*

Колим був молод, не їв мене голод. *Ил.*

Що молодше, то й солодше. *Лів., Збр. Лаз.* — ... що старое, то твердое (або: Що краснійше, то смачнійше; що староб, то гідноб). *Ил.*

Молода була—дурна була; стара стала, дурна стала. *Євх.*

Кажуть молодцям, як вихваляюця, що замолоду на все були здатні.

Як були ми молодими, то холяли по дубині, у червоних запасах и сивізна на висбах. *Ч.*

8710. Коли молод бував, пуд колінця голубца вибивав; а як стар став, всього того перестав. *Ст. Зб.*

Або ти старий, щоб тебе просив? *Бр.*

Старий собака, та не батьком же його звати. *Нос.*

Щоб ти не зросло більше— таке и зникло (як налає старого). *Рад.*

Материне молоко не обсохло! *З., Л., Пир.*

Як же мені знать, котрий мені год! як родивсь, то без пам'яті був; як ріс, то розуму не мав; а як уже до розуму дійшов, тоді б то й лічить, та багацько літ уплило. *Зал. (I, 147).*

Зеленість — буйність, а молодість — дурність. *Рад.* — Зелено — буйно, молодод — дурно. *К., Коз., Кон.*

Молодість буйність, а старість не радисть. *Ил.* — ... буйність, а буйність — дурність. *Ст. Зб.*

Молода брага хмельна. *Б.*

Молодому бредня за честь. *Ст. Зб.*

8720. Молодий — дурний. *Ил.*

Хто не був молодим, той не був и дурним. *Коз.*

Молодого кров гріє. *Ст. Зб.*

Молод терпіти голод.

Що ранне, то не погане. *Бр.*

З молодого як из воску: що хоч, те й виліпш. *Зал.* — З малого, як з воску: все зліпш. *Ос. 4 (III, 35).*

Кохання 8726—8785. — Роспушта 8786—8844. — Женитися 8845—9018. — Чоловік и жінка 9019—9166. — Діти 9167—9283. — Син 9284—9310. — Дочка 9311—9330. — Рід 9331—9417.

* **КОХАЙТЕСЯ** чорнобриві, та не з Москалями. *Кобз. (65).*

Мене все безносі цілують. *Нос.*

Так мене, мамо, хлопці люблять, що за кулаками світа не бачу. *Зв., [Бр., Черк., Кон.].* — За кулаками від хлопців дівка світа не бачить. *Проск.*

Коли б літа вернулися, то б и хлопці горнулися. *Р.*

8730. Вірному коханню и Бог не противник. *К., Кон.*

Добре тії Ляхи роблять, що не кохаюця: побравшися за рученьки та не жєнїхуюця. *Прав. Ниж.*

Бджола летить на любий цвіт. *Б.*

Серце з перцем, а душа з часником (кажуть, жартуючи, хто вже дуре липше; а частіш— як страва буде серце). *Бер.*

Козак на коні їздять, а дівчина родиц-

пя, та й козаку згодиця. *Б.* — Дівчина родиця, а козак на коня садовиця. *З.* — Хлопець воли гонить, а дівчина ще ся не вродить, а его догонять. *Ил.*

Сніп з бородою, а козак з молодю. *Черн.*
У нас така приповедінка: де парубок, там и дівка. *Ил.*

Накинуть оком. *Л., Пир.*

У око запала (уподобалася). *Ч.*

В кого чорний усок, тому риби шматок; в кого сива борода, тому юшки шкода. *Кр.*

8740. Хто з чорними бровами, иди за дровами; а хто з рижюю бородою, иди за водою. *Кр.*

Й не ходи по полю, й не топчи куколю, и не лупай очима, я не твоя дівчина. *Черн. г.*

Сонце вь віконце пече-прилікає, парубок на дівку глядить-поглядає. *Нос.*

Жартують над закоханим.

Куди серце лежить, туди и око біжить.
Бр.

Серця не внімеш. *Пир.*

Болить серденько, та плакати стидненько.
Коз.

Серце не камень. *О.*

Любить її, наче кошечим мізгом нагодоваля ёго. *Кам., К., Коз.*

У любий місяць уродилась. *Ж.*

Закохавсь (1), як чорт в суху вербу (2). *Об.*—Бъецця, як чорт коло сухої верби. *З.*

(1) так вірить. *Проск.* (2) грушу. *Зв., К.*

8750. Перепався, що не видався. *Ст. Зб.*

Любила так, що в нѐму й душі не чула. *Коз.*

Я б ёго духом (здохом) притягла. *Пир.*

Дух за ням ронить (або: И дух ронить). *К.*

Що б я могла ся до тебе шпилькою пришпилити. *Ил.*

Мое сердечко, моя птичко дорога! *Кон.*

Люби як душу. *Хор., Пир.*

Хто вірно кохав, той часто вітає. *К.*

Як не бачу—душа мре, а побачу — з душі пре. *Зв., Х., Нов.*

До любові небоги нема далекої дороги. *Мар. В.*—Нема злої дороги до своєї небоги. *Ил.*

8760. З милою ссісти купити істи.

Птиця з птицею не набъецця, козак з дівчиною не наживецця. *Збр. Лаз.*

Ой ти, хлопче, ненароком, коло мене тресся боком.

Закохали вражі люде, що й нам не буде. *З.*

Кив морг на ёго, дума—дівка ёго, дума—підє за нѐго. *Лів.*

Геть, згинь, пропади, — и до мене не ходи. *Гат.*

Ай гвалт! сама в хаті, не дам ради кошеняті! *Бр., У., Зв.*

Коли мишей боїсся, на воротах повісся («Вийди до мене!»—«Боюся.»—«Коли и л.»). *Гр.*

Держи мене, Йване! *Зв.*

Коли любиш, люби дуже, а не любиш, не жартуй же. *К.*

8770. Коли мене, любиш козаче! *Пр. в Ст. Зб.*

Не могла звабити калачем, а потім тяжко було відбити бичем. *Ил.*

Хоч коханне не зрадицця, та череві завадицця. *Гат.*

Поглядає, як вовк на ягницю. *Чор. Рад. (90).*—Дивицця, як вовк на козу. *Нос.*

Як дасть обнятися, то дасть и поцілу-

ватися. *Нос.*—Як ся дасть обняти, то ся дасть и поцілувати. *А. Вил.*

Дівочий стид до порога: аби пересагнула, так и забула. *Рад.*

Почервоніє, як мак. *Х.*

Дівчатам сторожа не поможе: як зхоче хто ледаче зробити, то підє по тріски, та й наробить смішки. *Кам., К.*

На козаку не буде знаку. *К., Рад.*—А що! на козаку нема знаку, нехай дівка 'дбуває. *З.*

Як би не мала поля за бовдура, а козака за дурня (то облишив дівчину. Як би не перебірала изперва, то б опісля не жалкувала). *Пир.*

8780. Доходився, що й хвоста збувся. *Пол.*—Добігався, що й хвоста збув. *Л., Пир.*

Хто любить ревне, жаліє певне. *Ил.*

Росстане з милом смерті ся ріннає.

Ліпш би не знатися, неже зараз и розстрятися. *Ст. Зб.*

Вилетів кугут на ворота, заспівав: кукурику! вже ж я тебе, моя мила, не забуду довіку. *Бал.*

Як сів медвідь на сідало та й крикнув: кукурику! не покидай мене, моя мила, отинні й довіку. *Гр.*

РОСПУСТНЕ життя в молодості приносить хворобу на старні кості. *Ил.*

Утіхи на годину, а біди до смерті.

Що тіло любить, тоє душу губить. *Ст. Зб.*

Од мене, бабо, одкоснися, и не тільки на яві и вво сні не снися. *Кл.*

8790. Перейшов (1) на Ицькову суку. *Кам., К.*

(1) Вийшов. *Ил.*; Зійшов. *Проск.*; Звівся. *Пир.*

Губи насалить та й навчицця. *Зал.*

Блажен муж, до школи не дуж, до церкви слизько, до дівчат близько. *Гл.*

Хмизом, низом, пуд вербамш. *Кл.*

Не поберігши тіла, и душу погубиш. *Ил.*

Ему десь кислци сняцця. *Хар. Зб., Проск., [Рад., Б.].*

Сняцця комусь кислци, та не знає к чому (кислци бачить у сні — теж и протиплачу). *Євх.*

Біски пуска (як підлябузнюєцця до жоноти). *Нов., Полт.*

А, жоночий дядько! *Кулж.*

Бабський празник. *Пир.*

8800. Підпускає Москаля (до жоноти приמושувєцця, або так бреше). *Зв., Пир. Полт.*

Хто дітей христить, той добра не мислить. *Кан., К.*

За *дзінку* татко мамки не цілує. *Бр.*
Христос воскрес, кумо, цілувацьця нумо! *Лаз.*

Чого в хижу, як усе в хаті! *Л.*

Раз кахикнула, трох Ляшків прикликнула; вдруге кахикну, п'ятіх прикликну. *Бр.*

И до плуга и до рала, и до хлопців дала драла. *Ком.*

Трошки дівчат ⁽¹⁾ псує. *Ном.*

⁽¹⁾ Нічого—то дівки. *Яц.*

З голови дівка, а далі не знаю. *К.*

Дівка, як дівка, та сорочка узька. *Ст. 36.*

8810. Дівчина, як дівчина, а черево як дідчина (дїжчина?).

Скакає в гречку. *Л., [Ст. 36].*

У гречку скочив та и вворвав. *Ст. 36.*

Скакав, та не уклікнув.

Як би він ні жив, та жив, аби в чужу гречку не всакував. *Хар. 36.*

Не скакай 'у чужу гречку, бо лихо ⁽¹⁾ тобі буде. *Лів.*

⁽¹⁾ біда. *Бр.*

Чужая жона — здоров'є чиесь. *Пр. в Ст. 36.*

Два коти до одной мишки не помістицца. *Ст. 36.*

Як против сонця води не напитися, так з чужою жоною, або з мужем чужим не нажитися.

На смітнику женився. *Пир.*

8820. В кропиві шлюб брав. *Ил.*

Скочила через мост з молодшим. *Літ. Самовидця* (про жінку славетного Дорошенка).

Побігала з Лиськом. *Ком.*

У горох ускакнула. *Гр.*

В чоботях їй чоловік умер (не було ніколи чоловіка). *Ил.*

Уже тобі не вінок носити. *Підл.*

Тепер же пропав мій віночок. *Бр., Зв.*

8827. Росчесав їй косу до вінця (извів). *Ил.*

8829. Господи допоможи перше на хрестини, як на коровай. *Ил.*

8830. У нашій Катерини весілля и родини.

Самосійка дитина. *Пир.*

Безкоровайний (син). *Ком.* — Безкоровайчук.

Простить—придбане.

Не байстрокові гріх, а батькові. *Гат.*

Байструк, то росте, як струк. *Кан., Зап. (I, 147).*

Пішла душа по руках (найбільш кажуть,

як що піде по руках, так що, пожалуй, и пропаде ще. *Ном.*). *Пир.*—...та й чортові досталась ⁽¹⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ та й у пеклі стала. *Л.*

Душа до него спати ходить. *Ил.*

Усі пси тебе брали. *Збр. Шей.*

Агуш на банта, агуш на сідало (в Кам'янцю кричать так на міських хлёрок).

8840. У—не безухватки. *Зал.* (из *Пир.*).

Кошечая любов и меж тини. *Ст. 36.*

Хіба я така, що за мене пятака. *К.*

Ирже, наче жеребець на стані. *Б.*

Дала мати, чим обдувати. *Ст. 36.*

Нема кому ні обіпрать, ні облатать: треба ЖЕНИТИСЯ. *Пир.*

Трясітєся рубці, дивітєся молодці: хоч сорочки не маю, женитися думаю. *Черн.*

Хто рано одружицца, той вік не натужицца. *Не.*

Не страшно женитися, а страшно журитися. *Бр.*

Се ⁽¹⁾ не на рік, а на цілий вік.

⁽¹⁾ Зробив. *Ж., Ш.*

8850. Пху на землю, закім ся оженю. *Ил.*

Заміж шти ⁽¹⁾—не дощову годину перестоятъ. *Л., З.*—Зашлюбитися не дощик перечекати. *Гат.*

⁽¹⁾ Се. *Ком.*

Жінка не черевик: из ноги не скинеш. *Черн.*

Оженицьця—не напастъ, та щоб, женившись, не пропасть. *Ш.*

Не квапся женитися, бо ще тобі жінка стане костію в горлі—їі Бог сотворив з кості. *Проск.*

Оженися, не журися—піде тобі рукою: жінка піде за борщем, а ти за мукою. *Проск., Бер., [Кан., К.].*—Не давно ся оженили, не пішло рукою: пішла жінка за пшоном, а я за мукою. *Бр.*

Женись—перемінись (або: Женицца—перемінїцца). *Зв., З., Нов.*

Моя дорога — до чієгось порога; моя стежечка—до чієгось сердечка. *Зап. (II, 206).*

Голубець гўкає, як парі шукає. *Г., П.*
Жадна пташка без товариша не пробує в лісі. *Не.*

8860. Усякої тварі по парі. *Зал.*

Кожна птиця знайде свого гриця. *Ил.*

Пху, нежонатому кпу! *Кан., К.*

Як молодий старшому скаже *пху*, то той и одказує так. А молодший, як що

вміє: «а жонатому», каже, «жіпка на-
плює.»

Нежонатому пху, а жонатому й жінка
в очі наплює. *С.*

Поможи, Боже, нежонатому (1), а жо-
натову й жінка допоможе. *Лів.*

(1) Нежонатому помагай Біг. *Прав.*
Ниж.

Не дай, Боже, два рази женитись, а
три рази селитись (1). *Коз.*

(1) трейчі женицьця, трейчі селиць-
ця. *Ис.*; часто селяцьця и часто же-
ницьця. *Г.*

Яку ёму кару дати? оженити ёго, то
він буде знати! *Ёвх.*

Спарувать, та й чорту подарувать. *Кр.*
Аби дубки, а берізки будуть (аби па-
рубки, а дівчата будуть). *Рад.*

Аби хлопці, а дівчата будуть. *С.*

8870. Сёго цвіту по усёму світу (дів-
чат). *Об.*, [*Ст. Зб.*, *Ёвх.*].

По сім за (1) цибулю (жоноту так ці-
нять). *Пир.*

(1) На. *Гр.*

Дівка як верба: де посади, там прий-
меця. *Об.*, *Чор. Рад.* (157).

Аж рёгне (1) заміж. *Дуб.*, *Л.* — ... та
ніхто не свата. *Б.*

(1) прагне. *Дуб.*, *Кр.*, *Новг.*; пробу.
Кр.

Так вони й рябцём (заміж дівчата). *Ком.*

«Пішла б ти замуж?» — «Та би ся пі-
шла!» — «Масш ти що?» — «Та би ся знай-
шло.» — «А робила би?» — «От, розгово-
рилистеса!» *Ил.*

«А робив би?» — «Нехай-но!» — «А ів
би?» — «Дай-но!» — «Оженив би ся?» —
«Ого!» — «А сорочка де?» — «Мовчи!»

Чиясь доля плаче! *О.*

Ти свою долю у неділю просвідала, а
в п'ятницю проспівала. *Ёвх.*

Из чорною головою у батька добре, а
з білою не так. *Б.*

8880. Нехай вороги ідять булки, а ти,
дівко, думай думки. *Рад.*

Ні пес з хвостом (за себе не візьме). *Л.*

Заговіла — бодай батькку (1) хата зго-
рїла (не вийшла заміж)! *З.*

(1) татові. *Зал.*

Сидить дівка до сивої коси, и замуж не
пїде. *Бер.*

Світить волосом (дівує). *Пир.*

Сидітемеш до сіди-коси. *Ёвх.*

Стара пані и старе вино за все добре,
але не стара дівка. *Ил.*

Коли молодий з старою ожениця, то
так е, як би молодії неуки коні до ста-
рого воза запрїг.

Старій кобилі не брикацьця, сивій ба-
бі не цілувацьця. *Збр. Лаз.*

Личко дівку віддає. *Яц.*

8890. Сиди, грибе, поки (1) тебе лихо
(2) здїбає (3). *Пир.*, *Ком.*

(1) заким. *Проск.* (2) біда. *Бр.*, *Бер.*;
хто. *Проск.*; хтось. *Б.* (3) здїба. *С.*

О, сиди, дівко, хтось тебе здїбає. *Проск.*
Сидітемеш Грина (а не *трипа?* *Ном.*).
поки тебе чорт згиба. *Ёвх.*

Ой щоб менша під корито не підвер-
нула! *Кулж.* — Підверне під корито. *Л.*,
Пр. — Під корито сховати. *Бр.*

Як підростає менша дочка и сподіва-
юцьця, що краща буде за старшу и ско-
ріше заміж пїде.

О, ще буде паску гвітити (не віддася
того року).

Хоч нема ззісти, аби було з ким сісти.
Б., *Х.*, [*Ил.*, *Бер.*]. — Хоць е що ззісти,
та нема з ким сісти. *Бр.*, *Бер.*

При своїй небозі добре и в дорозі. *Ил.*

Хоч у попел кусок умочу, та солодко
ззім (хоч з потом зароблю). *Б.* — ... ку-
сочок умочи та ззіж, то добре. *Рад.* —
Хліб у попел умочу, та ззім. *Сл.*

Хоч у одній лєлі, аби до любові (1). *З.*,
Л., *Пир.*, *О.*, *Б.*, [*Рад.*].

(1) ув одній лєльці, аби до любовці.
Бр.

Хоч не силна, аби двір закрасила. *Збр.*
Лаз.

8900. З доброї ріллі ори плугом, а хліб
буде (не бїйся до вбогої залицьця, аби
добра). *Коз.*

У свого батька и рай, и мука. *Рад.*

Карай (або: Не карай), Боже, віком —
карай добрим чоловіком. *Бр.*

У батенька високи ворота, а у мене
коли б ище вищі. *Ком.*

Хоч ледачий, аби комір (1) стоячий. *Ном.*

(1) ком'яр. *Коз.*

Хоч хліба ні куса, аби без уса (то,
певно, не хоче йти за попа). *Пр. в Ст. Зб.*

Хоч через долинку, аби у частинку (щоб
у прийми не приймали. *Бр.*). *Бр.*, *Пир.*

Коли не годна молодця, то не хочу го-
лубця (старого — сивого, як голуб). *Г.*, *П.*

Сиди до сивої коси, а за ледащо не йди.
С., *Бр.*

Лягла не клята, встала не мнята (ніхто
ні лятиме, ні битиме, як дівуватиме).
Бр. — Встану не мнята, пїду не клята. *Рад.*
— Устане не мнят и не клят. *Б.*

8910. З доброго коня не жаль и впа-
сти (1). *Зв.*, *Кан.*, *К.*, *Проск.* — Лучче з
доброго коня власти, ніж на поганому іха-

ти. *К.* — Не жаль, що з коня спав: голову зломив, та з доброго. *Бр.*

(¹) не жаль впасти и убитися.

Не жаль утопитися у чистій воді. *Ил.*

Хоч далеко, та дихати легко. *Пир.*

Близько, та ходить слизько—далеко, та ходить легко. *Зал., [Ос. 6 (III, 37)].*

Хоч сова, аби з другого села. *Прав. Ниж.*

Хоч долі, аби у своїй волі. *Ком.*

Милость (коханна) о голоді не сита. *Ил.*

Краснеє личко серцю непокій.

За гарного підд, гарне й лихо буде. *Ос.*

10 (*V, 71*).

Старий віл борозни (²) не псує (³). *П., Прав. Ниж., Лів.*—И старий борозни не псуєт. *Ст. 36.*

Про старого, як жениця и д. — (¹) ківь. *Черн.* (²) ніколи борозни. *Нос.* (³) не залсує. *Нос.*; не попсує. *Бр.*; не портить. *Кан., Пир., Черн.*

8920. Нужда в вікно, а любов в двері. *Кох.*
Тоді любва бере, як достаток є (або: гроши єсть). *З.*

Доки не поберуця, любляця; а як поберуця, то судяця. *Прокс.*

Хоч *ох*, та вдвох. *Нос.*

Нім мать у двох плакать, то лучче одному. *Пир.*

Бог тому дасть, хто ровню поняв. *Кл.*

Про мене, синку, хоч и свинку. *Бр., Рад., Л.*—... аби була невістка. *Кр.*

Хоч каплоуха, та до двора сторожка (плохута, але хазяїновите, пазовите). *Рад.*

Хоч відьма, аби хлібна. *Євх.*

Смицьця будуть тобі кислячки (як женицца на такій, що неладна). *Гр.*

8930. За кого оддять—аби не одстать. *Ш., Коз.*

Хоч за пенька, коли нема синка. *Бр., Бер., Б.*—... панка. *Зв., Рад.*

Не за пенька, як (¹) нема синка. *Євх.*

(¹) Не пойти за пенька, коли. *Ст. 36.*

Хоч кривоніс, аби Бог приніс. *Кан., К.*

Хоч за вола (¹), аби дома не була. *Коз.*

(¹) Се так избула. *Бр.*

Хоч без зубів и о єднім оку, аби сє-го року. *Ил.*

Хоч за старця, аби не остацьця. *Рад., Нос., Євх.*

Гуляй, доню, піднявши лєлю (без сагу хочуть віддать). *Пир. в Ст. 36.*

Гуляй, доню, піймавши долю. *Не.*

Молись, дівко, Богу— та й в дорогу. *Коз.*

8940. Иди на штирі вітри, а на п'ятий шум. *Ил.*

Не шпир голови, коли заміж бажаш. *Коз.*

Силою пхасте (заміж). *Кл.*

И не бийте мене, и не лайте мене: коли я вам докучила, віддайте мене. *У.*

Не прибрана, не готова,—йди душа и такава. *Бр., Б.*

«Чом за єго не йдеш?» — «Стидко та бридко: Яремою звецца!» *Євх.*

Солом'яний парубок, а золоту дівку бере. *Бр., [Ил., Прокс.].*

Достанецця стиду—бриду цілувати повновиду. *Збр. Шей.*

А що зробиш, як судьба Божа. *Зв., К.*

Суженого и (¹) конем не об'їдеш. *Прокс., Коз.*

(¹) Суженого-ряженого. *К.*; Суженой и. *Кул.*

8950. Сужене — не розгужене. *Прокс., Коз., Ст. 36., [Бр., Лив.].*—Як буде судене, то не буде розгудене. *Нем.*—Кого Бог судить—чоловік не розгудить. *Рад., З., Б., [Л.].*—Хто сужений та не розгужений. *Б.*

Що написано на роду, того не об'їдеш и на лєду (¹), *Л., Б.*—Що кому написано на роду, то и конем не об'їдеш. *Євх.*

(¹) по лєду. *Не.*

Нудьга за біду дочку оддав, а халепа на весілі грав. *Б.*

Иде гнида за Демида, світилкою жаба, сваха черепаха. *Сл.*

Одні пучки голі (без віна). *Пир.*

Не плач, небого, що йдеш за єго: нехай плаче він, що бере лихо у (¹) двір. *Бер.*

(¹) біду в. *Бр.*

Поберімся, небого: в тебе мало, а в мене и того. *Ил.*

Постав хату з лободи, та в чужую не веди. *Бр., Ш., Євх.*

Сорочки нема, а женитися гадає. *Ил.*

Не оженицца, поки ты не обрешуть.

8960. Поти дівка не одаєця, поки не осудять. *Руд.*

Тільки що задумаєш свататися, то и станеш зараз брехати: без брехні ні жоден чоловік не сватася. *Кв. (II, 55).*

Бодай сваталнику добра не було! *Ст. 36.*

Не збирайся и в свати, як до вінця не вести. *Коз.*

Свасі перша чарка и перша палка. *Ном., [Кулж.].*

Любую сваху на воз сажати. *Ст. 36.*

Добра дівка — як старости йдуть, тоді мете. *Ил.*

*

Бабина куриця на моім подвіррі кублиця (свати закидають). *Дуб.*

Як би на вашій леваді та мій вітряк (до сусіда сватаєця). *Пр.*

А що ми люди чесні і без худої науки, то от вам хліб у руки. *Кв.*

8970. Нашому слову кінець, а ви зробіте нашому ділу вінець (кажуть свати). *Х.*

Чи оддасте, чи нехай ще підросте? *Ос. 20 (IV, 13).*

Сучого сина собаки забили баки; в сучого сина хаті помилився. *Не.* — ... собаки—не дають говорити навет. *Бр.*

Як вертаєця з сватальників ні з чим. *Не.* Як бідний піде до багатих і не віддадуть. *Бр.*

Шкодà ходу до поганого роду (як парубок сватає дівку і не хоче рід. *Бр.*). *Г., Бр.*

Та й ти там хаявки попік? *З., Кон.*

В рукописові означено, що ся приказка про невдачу, як сватаєця; а мені здаєця, що вона про щось инше: *присмалювать митки, халляки*—вчащать до якої дівки чи молодпці. *Ном.*

Десятью уже он пасеть (десяту свата). *Ст. 36.*

Гарбуза дати (ззісти, втяти). *Гат.* — А що взяв (¹) гарбуза? *Прав. Ниж.* — Підвесли печеного гарбуза. *Х.* — Їму гарбуза дали. *Гр.* — Коли б вам гарбуз не покотився! *Ил.*

(¹) схопив. *Мв.*; достав. *П.*; потяг. *Пол.*; притяг. *Л.*; взізв. *Пр.*

Дав йому віна в'язочку сина, и куль соломки, и міх половки. *Ст. 36.* — Дам тобі віна три вози сина, и сучку байра́к и семеро собак, и того вола, що дома нема. *Б.*

Нащо нам гроші, коли ми сами хороші! *Бр., Л., Кр., Гл.*

З віном дівці не сидіти. *Ст. 36.*

8980. Віно або вовк иззість, або згине само. *Бр.*

Воли, корові даю, а долі не вгадаю.

Кіт гуде—в нас весілля буде! *П., Прав. Ниж., Сл.*

Як заручився, так и діло святе. *Ш.*

Хоч заручена, аби не звінчана. *Бер.*

Для подяву дівку продають. *Ст.*

Кому весілля, а кому безділля. *Рад., Бр.*

Прощайте пороги, що мої походили білі ноги! *Зв.* — Бувайте здорові жили пороги! *Кам., К.*

Ні стукну, ні грюку—повезли як суку. *Пол.*

Кажуть, як весілля було без музик.

Робила, не робила—аби двір закрасила. *Пир.* — И воза не возила, та двір укра-

сила (кажуть про дівку, що вийшла цюгливою). *Ївх.*

8990. Одрізана скиба од хліба (вийшла заміж). *Л., Пир., Ос. 20 (XIV, 102).*

—... вже її не притулиш. *К., [Бр.].* — Відрізана скибка до хліба не пристане.

Ївх. — Раз хліба одрізав. *Зв., Ж.*

За дубовне зайшла двері (у *Кл. за дубових дверей* и про чепців: затвор). *Ст. 36.*

Не борони, батю, узяти за хату.

Не поборони, батеньку, хоч за возом побігти! *Лист. (II, 246).*

Забувай (¹) батькови иарови, а бери мої. *О., Н.* — Покинь иарови батькови та иатерини, а бери чоловікови. *Бр.*

На весілі, як везе вже додому молодий молоду, обійде округи воза з кічком и каже. — (¹) Покидай. *К., Пр., в Ст. 36.*

Як за стіну засунулась (усе сидить дома). *З.* — ...заступила (як пішла заміж, як и д. *Сос.*). *Рад.*

Як була я у батенька, так була чубатенька; а як стала у свекрухи, то й обтіли чуб мухи. *Коз.*

Игде родилася, а игде пригодилася. *Нос.*

Коли дівці сходять на вінці, то збабіє.

До весілля дівка гарна (або: мила), а там хоч покинь. *Коз.*

9000. Сам чорт не пізна, яка з дівчини вийде молодпця. *Ос. 11 (XIV, 23).*

Поки дівка не відасця, то и псові води подасть; а скоро ся відасть, то и собі не хоче.

Дівка—як огонь, невіста—корогов.

Як гарна молодпця, то гарно подививця. *К., Кам.*

З гарної дівки гарна и молодпця. *Пр.* — ... гарно завертнця, любо подививця. *Зв., Рад., [Ж., З., Б.].*

Дівкою повна улица, жівкою повна піч. *К.*

Оженився на чотири вітри, а на п'ятий шум. *Ил.*

Не мав лиха, так оженився. *Пр., Коз.*

Оженився, то вже и (¹) зажурився. *З., [Зв., Рад., К., Пир., Збр. Лаз.].* — Не женився—не журився; оженився—зажурився. *Ил.*

(¹) та всім. *Бр.*; всім. *Ст. 36.*

Козак оженився, неначе упився. *Б., Коз.*

9010. Сів зажурився, що з милою оженився. *Проск.*

Женився—зажурився, продав жівку за сопілку, а сам ходить, як бугай.

Оженився, як на леду обломився. *Б.*

Ні продати, ні промінати: лучче було не брати. *Бр.*

Оженився нависий та взяв біснувату;

не м'яли ⁽¹⁾, що робить—підпалили ⁽²⁾ хату. *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ дурний та взяв глупувату; та не знали. *Ном.*; дурний та взяв дуреувату; та не знали. *Кр.* ⁽²⁾ запалили.

Вступив у закон, як собака в цибулю. *Пир., Б.*

Уступив у закон, як свиня в молот. *Ст. Зб.*

Забув, що оженився. *Г.* — ... та ⁽¹⁾ й пішов в солому спати. *Бр., Бер., Рад., З., О., [Ст. Зб.]*.

⁽¹⁾ Оженився та. *Л., Коз.*

Закон прийнявши, не пособачи жити. *Євх.*

ЧОЛОВІК И ЖІНКА то една спілка. *Бр., Рад.* — Найлучча ⁽¹⁾ спілка — чоловік та жінка. *Бр.*

⁽¹⁾ Добра. *Зв., Ж.*

9020. Муж то жона—то одна сатана. *Зв., Рад., Л., [Бр., Проск.]*.

Без вірного друга велика туга. *Б.*

Куди голка, туди й нитка. *Об., [Ст. Зб.]*. — ... куди чоловік, туди й жінка. *Кан., К., [Бр., Рад.]*.

Чорт ⁽¹⁾ сім ⁽²⁾ пар постолів стоптав, поки їх докупив зібрав ⁽³⁾. *Новт., [Проск.]*. — Чорт тридцять пар лаптів стоптав, поки піп таку пару підобрав. *Новт.* — Хоч чорт лапті подрав, та докупив зібрав. *Кр.* — Не мало чорт ходаків сходовив, закім їх позносив. *Ил.*

⁽¹⁾ Дідько. *У.* ⁽²⁾ сімдесят. *Кан., К.; сто. Зв.* ⁽³⁾ сходовив, поки докупив зніс. *У.*

Зібрав Бог пару — Карпа й Хвеську. *Черн. 2.*

З ким жити, того не гнівяти. *Проск., [Ст. Зб.]*.

Боже, Боже, що та жінка може! як її взяти, то лучче, як мати. *К.*

З жінкою любі-милої рибки піймаєш! *Ном.* — ... а з матірью лиха з два.

Без жінки, як без кішки. *Зал.*

Поки баби, поти й ради. *Зв., [Бр.]*.

9030. Поки жива бабуся, я нікого не боюся. *О.*

Добра жінка мужові свому вінець, а зла кінець. *Проск.*

Перша жінка од Бога, друга од людей, а третя од чорта. *Дуб., О., Пир.*

Смерть а жена від Бога призначена. *Ил., [Проск.]*.

Жінка лозинка: куди схоч, похилиш. *Гат.*

Жінка, як торб'я: що положиш, те й несе. *Лох.*

Жінка, як жылка: коли схоч, потягнеш. *Гат.*

Жылка з мосляжного дроту, чи жылка? Ном.

Хати и жінку все треба покривати. *Ил.*
Бабаи звідз з неба не знімать, хоч и догори лежать. *Черн.*

Жіноча річ коло припечка. *Об., Чор. Рад. (325), Гат.*

9040. Хоч жінка свинка, так грошей скринька. *Кон., Новт.*

Жінка хоч корова, аби здорова. *Л., Х.*
Жінка без мужа и пити ⁽¹⁾ недужа. *Ш.*

⁽¹⁾ и жити. *Коз.*

Як сорочка біла, то й жінка мила. *Бр., С., Рад., Коз.*

Старий стару хвалить, що добрий борщ варить, а молодий свою гудить, що не зварить, та зпаскудить. *Кан., К., Пер.*

Того добра годянка, в кого жінка Маринка. *Х.*

За першої небоги щодень були пироги. *Збр. Лаз.*

Як небо прихилила до єго (друга жінка, добра). *Пир.*

Де ти була, де я зріс,—а нас чорт докупив зніс. *Проск.*

И так багато всякого лиха, а Бог ще жінок наплодив. *Пр., Н.*

9050. Тепер баб по сім за цибулю. *Кон.*

У жінки ⁽¹⁾ волос ⁽²⁾ довгий ⁽³⁾, та ум ⁽⁴⁾ короткий. *Рад., Пр., [Ст. Зб.]*. — Жінки довге волосся мають, а розум короткий. *Ил.*

⁽¹⁾ в. *Зв., Бер., Б.; баби. Бр., Проск.; баб. Коз.; У жінок. Євх.* ⁽²⁾ волосся. ⁽³⁾ довге. ⁽⁴⁾ розум. *Б., Євх.*

Де дідько не посіє, там ся баба вродить. *Ил.*

Вразькі баби. *Кл.*

Запінчяя баба. *Вас.*

Баба тоді и хвабра—як на печі. *Ос. 5 (XII, 73)*.

Біда бабу породила, а біду чортова мати. *Ос. 21 (XIII, 34)*.

В старої яхидної баби десять чортів сидить, та ще й на дванадцять сідала гуляють. *Ос. 9 (IX, 70)*.

Чому Бог не сотворив Еви з ноги Адама? щоб жінка по корчмах не бігала; чому не з руки? щоб мужа за лоб не держала; чому не з голови? щоб не була розумнійша од мужа,—але з ребра, щоб єго пильновала и єму вірно служила. *Сн.*

Ище сорока не ⁽¹⁾ побіліла, щоб жінка чоловіка біла. *Б., [Кан., К.]*. — Отоді жінка буде старша, як сорока побіліє. *Гр., [Бр., К.]*.

⁽¹⁾ не зовсім. *Кон.*

9060. Як баба була, то й на той світ не встанеш. *Євх.*

Там макогін блудить, де макітра рядить. *Ил.*

Де голова блудить, там хвіст рядить.

Горе дворові, де корова розскаж волові.
Горе тобі, воле, коли тебе корова коле. *Прав. Нижж., [Проск., Лох.]*

Иван носе плахту, а Настя булаву. *О.*

«За Шкуропадського». *О.* Гетьманував Скоропадський 1708—1722 р. а Настя, жінка його, по роду була Марковичівна.

Отто-то, що була жінка чоловіка, та ще я пішла позвати. *Л., Кон.* — Була жінка чоловіка, пішла позвати: присудили чоловіку ще жінку прохати. *К.*

«Чи не б'є лиш тебе жінка?» — «Жінка поб'є та свиня зість — усе рівно.» *Кр.*

Не хвались жінкою в сім день, а в сім літ. *К., О.* — ... та похвалися в сім год. *Б.* — Не хвались сегого дня, а похвалися сегого году.

Не вірь жінці, як чужому собаці. *Пол., Лів., Ил.*

9070. А ні на селі, а ні в місті не вірь невісті. *Ил.*

З бабою и дідько справу програв.

Де чорт не зможе ⁽¹⁾, туди ⁽²⁾ бабу пошле ⁽³⁾. *З., Павл., [Проск., Кам., К.]*. — ...там баба поможе. *Зв.*

⁽¹⁾ не йме. *Бр.* ⁽²⁾ там. *Бр., Новг.* ⁽³⁾ посила. *Пр.*; пішле. *Бр.*; пошла. *Новг.*

Баба а чорт то собі рідня. *Ил.* — ... то все едно. *Проск.*

Бабу и чорт не змудрує.

Треба довго калатати, щоб бабу ошукати. *Ил.*

Жінці всей правди не одкривай. *Кл.* — Не кажи жінці правди. *Ис.*

Щоб жінку пізнати, треба бо бути хитрим. *Пир.*

То й не жінка, як сім раз на день не обманить чоловіка. *Євх.* — Ще добра жінка, як сім раз на день обдурить. *З.* — Добра жінка дванадцять раз на день одурить, а як яка, то и без числа. *Кон.*

Шахврану не перетреш, а жінки не перепреш (на своєму поставить). *Ил.*

9080. Жінка и кам'яну гору пересіче. *Коз.*

Жінки, як сороки. *К., Ст. Зб.*

В баби язик, як лопатань. *Проск.*

Як дві бабі та гуска, то ввесь базар. *К.*

Дві бабі — торг, а три — ярмалка. *Сос., Гл.*

Сім баб — своє підторжя. *К., [Л.]*. — Де баб сім, там торг зовсім. *Кон.*

Де дві баби да три жаби зберуцца умісті, не переспорить їх чоловіка й двісті. *Кон., Н.*

Без одного Жида ⁽¹⁾ ярмарок буде. *Кам.* — Коли б один Жид, то був би ярмарок. *Бр.*

Як зберецца жіноти дві-три. — ⁽¹⁾ Коли б одного Жида вмішати, то й. *С.*

Ночна зозуля денну перекує. *Нос.*

Як заставить покурячий, Сидір кудку-дакає. *Лів.*

9090. Не одна жінка мужа змуровала. *Кон.*

За городом левада, де збиралась громада: жінка мужа продала, за три копн без шага. *Ш.*

Чоловік за поріг ⁽¹⁾, а жінка за пиріг. *Ск.* — Син за поріг, а мати з печі та за пиріг. *Бр., Рад.* — Скоро за поріг, а він за пиріг. *Ст. Зб.*

Мати безпечніша у сына, ніж у зятя. *Бр.*; не боїцца свого дитяти. *Рад.* — ⁽¹⁾ батіг. *Г.*

Ти, чоловіче, їж борщик, а я буду мнєсце, бо мене дитина ссе. *З., Кон., [Бер.]*

Чи моему чоловікові ще ляха треба? чи пруску варю — юшка за ним; чи лйцца варю — юшка за ним. *Р.*

На що тому жінка молода, кого и стара за чуприну водить! *К.*

Люби ⁽¹⁾ як душу, а труси ⁽²⁾, як грушу ⁽³⁾. *Бр.*

⁽¹⁾ жінку. *Ил., Пр., Р., Павл., Ст. Зб.*; дитину. *К.* ⁽²⁾ тепв. *Бр., Л.*; а товчи. *Рад.*; а товчи злюку. *Ст. Зб.*; а тріпай. *Ил.*; шубу.

Серцем люби, а руками тряси.

Коли жінку почав бить, то й будеш бить, а не починав, то й не починай. *Сл.*

За все гаразд, за все добре, що жінка маленька: він поб'є й полає — вона веселенька. *Кон.*

9100. А я свою жінку попобив так, аж тіло почорніло — то давай плакати, поки аж побіліло. *Чир.*

Чого сидиш надулася, чом в чоботи не вузлася! *Бр.* — ...сюда-туда попід лави: нема чобіт, лиш халяви.

Цить, моя мила, щоб ти воза не побила (як розрепетуєцца жінка). *Зв., Н.*

Як чоловік жінки не б'є, то в неї уроба росте. *Ил.* — ... то жінка сохне. — ... то вона як колода гніє. *Проск.*

Ти мене за чіп, а я тебе за воронку. *Ил.*

За Панасом Панасиха. *Пог.*

За добрим чоловіком и чулинда жінка. *Ш.* — ... а за дурним и попівна рабинька. *Нос.*

Чоловік винен, що жінка ледаща. *Проск.*
Лучче чорта затримать, ніж ледачу жінку мать. *Кан.*

Джи не перемісити, а жінки не перебити. *Прав. Ниж.*

9110. Липше залізо, у воді варити, ніж псую личину жену злу учити. *Ст. Зб., [Кл.].*

Хоч попобив—та й попоів. *Рад.*

Не лихо журять и чужа сторінка, та невдала жінка. *Не.*

Нашо мені казна, коли жінка без ума. *Нов., Ш.*

Опусти, Боже, гріха, в кого жінка лиха: и моя недобра. *Ст. Зб.*

Ой добрі люди будте, другу жінку добудте: ся як ворог зародилась. *Пир.*

Сусіди, сусідоньки, не бачили моїй жінки? Моя жінка знакомила: підтикана ззаду свита, на ніжку налягає, ще й на плечях горбок має. *Бр.*

Муж крамар, а жона крамарка: він из двора, а у жінки ярмарка. *Сл.*

Жінка княгинька, а хата не метена. *Ил., Гат.*

Чи вона в мужа не жона, не боярина була. *Ст. Зб.*

9120. Побий того Боже (1), в кого жінка хороша! *Ш.* —... и багачко грошей. *Ил.*

(1) Господи, вбий того до смерти. *Сл.*

Де муж старий, а жінка молода, там рідко згода. *Ил.*

Ой мені бачиця, що жінка клячиця. *Гат.*

Ой горе тому, хто має жону! втоптана стеженька до єго дому. *Вас.*

Біда, в кого жінка біда,—у кого червона як калина, то й тому лиха година. *Бер., [К., Л.].*—... біда; а в кого рум'яна, то кажуть, що п'яна. *Ил.*—... біда; а друга, в кого рум'яна, кажуть завжди п'яна, або всім кохана. *Збр. Шей.*

Жінка покине! *Х.*

«Опе пекла — бодай катівських рук не втекла!»—«Та цить, дурний, то жінка!»—«Ну, нічого! як захолюне, то добре буде!» *С.*

А ну, луб'я, йди сюди (старий до старої, а стара жноді одказує: «Бач, як тепер, то и луб'я, а колись то и голуб'я»). *Ном.). Гр.*

Жінко, вставаймо! говорять люди за нас — говорімо й ми про людей. *Бр.*

Не кашлай, бо всі вдома. *Бр.*

9130. Не кашлай, бо шлях близько — якийсь чорт догадавца. *Бр.*

Коли ти мені муж, то будь мені дуж; а як не гриб, то не лізь у козуб.

Хоч чоловікам и не оное, та коли жінці, бачиш, тев... *Котл.*

Безплodne дерево з раю викидають. *С., Бр.* — Сухо дерево у пенъ вибивають, а безплodne з раю викидають. *Нем.*

Телиця яловая. *Ил.*

Муж жені закон.

Поки пліші, поти книші. *К.*

Поки (1) діда, поти (2) й хліба. *Проск., Рад., Л., Кр.*

(1) Покіль. *Б.* (2) потіль.

Поздоров, Боже, мого старого та й мене біля єго: сам рано встає—мене не будить до кужедя ляного. *Зал.*

Біда мені без діда—хлещу борщик без хліба. *Рад., Б.*

9140. Добре було при діду: шодня рибка к обіду. *З.*

Нема діда, нема й хліба; нема хліба, нема й оченашу. *Руд.*

Поки Василя, поти весілля. *Не.*

Хоч мужичок з кулачок,—так мужняя жона. *Ст. Зб.*

Сякий-такий, аби був—аби хліба роздобув. *Бр., Пер., Коз.*

Хто перший, той лепший. *Ил.*

У мене Хома—й добра нема. *Ш.*

За твоєю головою запропастила свій вік молодую. *Проск.*

Коли б тому такий вік довгий, як у мене чоловік добрий: він мене ні б'є, ні лає—нічого мені не дає. *Бр.*

Ні б'є, ні лає, та ні про що не дає. *Ос. 14 (IV, 60), [Рад.].*

9150. Наказав мене Бог — наказав чоловік (1). *Гор.*

(1) з таким чоловіком. *Бр.*

Зав'язаний світ (заміжжям). *Ск.* — Світ собі зав'язала. *Г., Лів.*

Відставила борщ без м'яса, сама сіла більше часа... Ой лихо, що зробила—що п'яницю полюбила! летить миска до порога, нещаслива моя доля. *Бр.*

Одна в світі голова, то б и думки не мала. *Коз.*

Не кажи, сестро, чоловікові усеї правди—кажи тільки по коліна. *Бр., Дуб.*

Не показуй чоловіку стегна. *Рад.*

Свій пан поб'є и пожалує («то як люблений чоловік»). *Пир.*

Од милого пана не болять (1) и рана. *Бр.*

«То за чоловіка». *Рад.* (1) Від свого пана мила. *Ил.*

Милого друга мила и пуга. *Гл.*

Він мутить єю, як чорт діском, або водою. *Коз.*

9160. Як попогониш горобці раз-у-раз... (втікати меш одь п'яного-будеш знать!). *Кон.*

Далдсь у (1) знаки чоловіка кулаки. *Пир.*
(1) мені на. *Сл.*

Бий и лай, та все (або: та ще й) дбай.
Б.—Лай та собі дбай: твоя пазуха ближче.—Нехай лає та собі дбає.

В мужа краду, и перед него кладу. *Ил.*
—Хто у чоловіка украде, то й перед чоловіком покладе. *Бр.*

Послала жінка чоловіка каглу (1) зати-
кати, та й каглянка вбила.

«Такий там чоловік великий був!» *Бр.*
Так одказує жінка, як хто її, що, мов, чого йдеш сама — послала б чоловіка!
Бер.—(1) Пішов чоловік кагли. *Бер.*

Чоловікам на лопату Бог сили навлав,
та ще й притошав, а жінкам на вила, та й
то струсив. *Л., [Бр.].*

Збирались їхати у ярмарок чоловік и
жінка, та й сіли обідать. «Іж ти, чоло-
віче, юшку, а я курку—аби швидче.»—
«Добре!» Пообідали: «Ну, сідай же ти,
жінко, на воза, а я верхи,—аби швидче!»
Сіли; чоловік висмикнув дугу, жінку по-
кинув, а сам на ярмарок поїхав. *Кр.*—
Повертались з ярмарку додому — аж за-
грузли. «Ти сідай, жінко, на воза, а я
на кобилу, щоб скоріше дома бути!»—та
й поїхав, чи так налякав її. *З.*

ДІТИ чужа користь. *Лів.*—... а най-
більш того дочки. *Г. Бар.*

Горе з дітьми, горе й без дітей. *Об.*

Хто дітей не має, той горя не знає. *К.*

9170. Добрі діти на ноги поставлять, а
лихі и з ніг звалять. *Лів., [Бер.].*

Добрі діти батьком вінець, а злі—кі-
мець. *Бр., Кон.*

Нащо ліпший клад, коли в дітках лад.
Сж.

Хто має пасіку, той має мід—хто має
діти, той має смід. *Ил.*

Лише годувати, як поминати.

Перші коти за плоти.

Першине щенята за плот кидають. *Ст.*
Зб.

Першу дитину в бур'ян закидають (пер-
шечки діти рідко підрастають). *Кан., К.*

А як не росте и одна дитина, то на
старісті трудна година. *Збр. Лаз.*

И вже! мого цвіту по усему світу (вси-
ротіла мати скаже)!.. *Не.*

9180. Як умре мала дитина, то добра

година; а як умре дружина, лихая година.
Зан. (II, 289), [Бр.].

Аби дружинка, дасть Бог дитинку. *К.*
—Була б жінка, а діти будуть. *Б., Кр.*
Подумай женицьця, то й діток копиця. *Ш.*
Раз—сточки, а вруге—сини та дочки.
Зал.

Діток повен куток. *Об.*

Обложився дітьми, як дід онучами. *Ил.*
Дасть Бог дітки, дасть и на дітки. *Об.*
До зубів наїсися, а до дітей наспися.
Нос.

Щаслива година, коли заснуть вечерю
дитина. *Бр.*

Тоді мама біду знає, коли малую де-
тину має. *Ил.*

9190. Тоді мама дурна, коли дитина ма-
ла. *Г., II.*

Малі діти не дають спати, а великі ди-
хати. *Л., Бр.*

Добра дитина половину діла одніме, а
як яка, то й більш. *З., Б., Кон.*

Соловей співа, поки дітей не виведе.
Євх.

Мала дитина—не висписся, більша де-
тина—не наїсися. *Ил.*

Від малих дітей голова болить, а від
великих—серце. *Проск.*

Мала дитина—мала болячка. *Бр.*

Малі діти—мале й лихо (або: малий кло-
піт). *Л., [Зв., Рад.].*—... діти побільша-
ють, лихо погіршає. *Кон., [Бр., Зв., Пир.].*
—... а як побільшають, то й погіршають.
Євх.—Більші діти, більший клопіт—мен-
ші діти, менший клопіт. *Проск.*

Маленьке—миленьке, побільша—погір-
ша. *Кон.*

Дітей годувать, як камінь глядять. *Збр.*
Лаз., [Проск., Рад., З., Пир.].

9200. Дітей годувать—свій вік каратать.
Ж., Слуц.

Дітей годуй, а сам торби готуй. *Проск.*

Яких сотворили, таких и майте. *Євх.*

Одно, та й те не людно. *Прав. Ниж.,*
Лів., [Рад.].—... не ладно. *Нов.*

У людей діти—любо поглядіти. *Прав.*
Ниж., Пол.

Добра дитина ще й придбає, а наща,
що є, то й те пороспускає. *Пр., Лох., Л.*

Одне око, та й те передране (одна ди-
тина, та й та, не як люде). *Л., [Рад.].*

Дитина, що ся поступить, то лупить.
Ил.

Дитину серцем люби, а руками гнети.
Ледача та дитина, котрої батько не
вчав. *Пир., Х.*

9210. Коли дитини не маючи в пелюш-

ках, то не научиш в подушках. *Лів.* — Не навчили в пелюшках, а вже в подушках! *Б.*

Гарна мазана паляниця, а не дитина. *Ос. 10 (IX, 94).*

Тільки мазаний пиріжок гарний. *З., Л., Кон.*

Мазаний пиріжок. *Л., З., Полт., [Бер.].*

У дитини заболить пальчик ⁽¹⁾, а у мамі ⁽²⁾ серце. *Проск., [Рад.].*

⁽¹⁾ пучка. *Зв., Б. (2) матері.*

Дітки плачуть, а в матері серце болить. *Чир.*

Матері кожної дитини жаль: бо коготорого пальця не вріж, то все болить. *Зв., Рад., Л., [Бр.].* — Цього пальця уріж — болить, и цього пальця уріж — болить, и цього уріж — всі однако болять: так и в матері дітки—нарівно жалко. *К.*

Якого пальця не вріж, то все рівно болить. *О., [Зв., Л., Руд.].*

Якого пальця не вріж, то все равно болять. *О., [Зв., Л., Руд.].*

Пусти дітей по волі, а сам будеш в неволі. *III.*

Мені дитини жаль и на дитину жаль. *Кам., К.*—И на дитину жаль мені, и за дитиною. *Бр.*

9220. Єсть у мене діти, та де їх подіти. *К.*—Діти-діти, де вас подіти! *Руд.*

В одній руці пальці ⁽¹⁾, та не однакові. *Ил.*

⁽¹⁾ На 'дній руці пучки. *Пир.*

Одного батька, та неоднакові ⁽¹⁾. *Кон.* — Одні матки не однакові дітки. *Рад.* — Єдного тата діти, а не єдної натурі. *Проск.*

⁽¹⁾ та не рівні. *Пир.*

Викохав дитину в добрую годину. *Кл.* Дітки за тріски, а матері за кіски. *Кр.*

У матері пазуха дереця, дітям ховаючи, а у дітей пазуха дереця, од матері ховаючи. *Сос.* — Мати подере пазуху, дітям ховаючи, а діти від матері. *У.*

Любо й ненці, як дитина в честі. *К., О., Коз.*

Й мені б зачесно було, як би у дітей було. *Бр.*

Який талан матці, такий и дитятці. *Пир.*

Гіркий світ: тато и мама осліп, а діти помацки ходять. *Ил.*

9230. Чого ви лаетесь! хіба ⁽¹⁾ вас поле засіяно! *Прав. Ниж., Пол., Лів.*—... споритесь! десь вам поле засіяне! *П., В.*

⁽¹⁾ сваритесь! чи. *Бер.*

А вже ж ти доходила! така стала, як кобила. *Чир.*

Щось у тебе буде: хоч мотиль, хоч бабка («Ой, Варко, щось у тебе и д.» — стара бабуся на заваготнілу). *Коз.*

Діти такі—як кукіль. *Кон.*— Діти, як кукіль, маленькі. *Гр., Л.*

Качаєцца, як бубник голеньке. *Коз.*

Що-то мати! що-то діти! *Руд.*

Як ластівка з ластів'ятами. *Х.*

Коли та корова своє теля лиже. *Ил.*

Дивіцца на єго сєгодня, бо завтра не дотовпнись. *Євх.*

Цілуй, чоловіче, дитину, бо на ярмарку не дотовпнись! *Р.*

9240. Чужі діти череваті, й головаті, и богацько ідять, а вже мої—як паненята. *Євх.*

Людяи як болото, а матері, як золото. *Дуб.*

Дивіцца, як кошена в ⁽¹⁾ каганець. *Л.*

⁽¹⁾ кіт у. *Бер.*

Гребе, як кішка лапоу (діти з миски). *Рад., С.*

Скаче, наче скакелюха. *Бр.*

Пнецца ⁽¹⁾, як жаба на купину ⁽²⁾. *Гр.*

⁽¹⁾ Скаче. *Л.; Лізе. Зв., Рад.; Наду- лась. Гл. (2) на купу. Кам., Б., Гл.; на помік. Бер.; на корч. Рад., О.*

Уже прийшли яничаре (як прийдуть діти и пустують). *Б.*

Накочувала сарана. *Кон.*

Дітям Бог подушки стеле. *К., Пир.*— ... а старому хоч би соломки підослав. *Євх.*

Як дитина падає, то Бог подушку підстилає; а як наш брат (старий) упаде, то або на драбину, або на граблі. *Кам., К.*

9250. Німий язк (худоба, Німець, дитина, пан; напр.: «Там така пісня!.. що вже пан, німий язк, та й той плакав!»). *Пир., Л.*

Ти ж мій узличок (на дитину)! *Кон.*

Мій ти кокотень маленький! *Г. Бар.*

Цить, не плач! дасть мати калач! *Х., [Бр.].* — Не плач, дитя, не плач! принесе батько калач, медом помаже, тобі покаже, а сам иззість. *К. и Полт. и., [Бр., Кр.].*

Цить-цить: мати привесе московську бурульку. *Пир.*

Батьків багато, а мати одна ⁽¹⁾. *Л.* — Лягай ⁽²⁾, дитя, спати: десять батьків, а єдна мати. *Бр.*

Батьків, щоб струнчить, доволі, а ма-

ти, щоб пожалувать, одна. *Л.* — (1) а една мати. *Зв., К.* (2) Е, е, е! а ну. *С.*

Гойда, гойда, гойдаша! и кобила и лоша! кобилу продамо, а лоша я й так не дамо. *Лів.*

Дайте бабі кіселя, щоб и баба весела; дайте бабі рибки, стане баба дибки. *З.* — Дали бабі рибки, стала баба дибки. *О.* (як дитину ставляють дибки, щоб уже ходило. *З.*).

Дівчина ягода! який у тебе кристаль під носом—як московський патрон. *С.*

Ой гуць гуці! сорочечки куці; будем робити, щоб приточити (гуцаючи дитину). *Пир.* — Спочила з пенька, плахта рябенька: ой гуць гуца! сорочечка куца — треба робити, щоб надточити (кепкують з гулящої дівки). *Кр.*

9260. Труси мене, парубче, щоб намисто бряжчало! (Приговорюють, чукикаючи дітей—ніби на великого у танці десь сказала). *З.*

А що мені по конях, по волах (1), коли в мене гуцюцю на руках! *А. Вил.*

(1) мені по волах, по коровах. *Бер.*

Лелé, дiду, лелé, бабо! лелé, Коваленку!... та понесiм погуляти дитину маленьку. *Ном.*

Приспiвають, гуляючи з дитиною (звиче, на колодках або на вриспi).

Ду-ду-ду, ду-ду-ду; вродилася на бiду.

Бавлять дітей, спiваючи так в дудочку з очерету, папера и д.

«Ладки ладусi!» — «А де були?» — «В бабусi!» — «А що iли?» — «Кашку!» — «А що пили?» — «Бражку! Кашка м'якенька, бражка п'яненька, бабуся добренька, Галюся маленька!» (приговорюють, б'ючи ладки).

Я коза ярая, пiвбока драная, пiвбова дуплена, за три копи куплена, топу-топу нiжками, сколю тебе рiжками, пiд пiч хвостом пiдмету (з казки; приговорюють ростопiривши палцi на руках — ото б то роги козинi! при остатнiх словах коза коле пiд боки—лоскоче).

Сорока, ворона, на припечку сидiла, дiткам кашку варила, ополоником мiшала, дiток годувала... оцéму дам, и сéму дам, и сéму дам, и сéму дам—а сéму не дам! сей бiцман, дров не рубав, водие носив, хати не топив—шуги, шуги полетiли на головку сiли!

Забавляють так: попереду дитинi нiби поплює на долоньку, та и клеє туди пальцем (кочергою), приговорюючи... Як дiйде, що «оцéму дам», усiм палюшкам кашки дає, почавши од мизиного

— се б то, загорта iх... «А цéму», каже, «не дам» — великому... трасе ёго, аж поки шуги скаже... Тодi сорока-ворона летить (руками трiпа) и сiда на головку дитинi.

«Зайчику, зайчику, де ти бував?» — «У млинi, у млинi!» — «Що ти видав?» — «Сiм мiхiв горiхiв.» — «Чом ти не вкрав?» — «Били мене кравчики, перебили пальчичи, бiг через тiк, нiжки попiк — скаву, скаву!» (спiвають, взявши, собi або дитинi, голову в руки и хитаючи ii).

«Купiть сало!» (вiзьме бiльше меншого на спину и ноги ёго придержує, та й продає сало. А другi купують: плеснуть ззаду долонями, питаючи:) — «А чи siete сало, чи солоне?»

«А куку!» (каже дитина, бавлячись). — «А тютю!» (одказують). *Лист.* (II, 167).

9270. Лелé, лелечко менi. *Л., Пир.* Москаль зсiсть (лякають дiтей). *Л., З., О., Коз.*

Одам коробейниковi, Москалеви, щетинниковi, старцевi (теж). *Ном.*

Баба в торбу вiзьме. *Збр. Шей.*

Тiкай, панич (1) ушi одрiже. *Ком.*

(1) Москаль. *Пир.*

Зсiж мене, вовку (або: Вовку, вiзьми мене, та й зсiж! або: Що тут робити! вiзьми, вовку, та й перерви мене)! *Бр.* Дай чолом! (на дитину, щоб повитала: плеснуть долонею по долонi, и потiм, повернувши руку на спiнку, поцiлувать). *Лiв.*

Не надiвай очiпка, бо будеш вовка бояцьца (кажуть дiтам). *К.*

Не жартуй з огнем, бо впiсяєся (кажуть дiтворi, як граюцца огнем). *Ном.*

Безштанько, безштанько—курчий дадько (дражнять дiтей, як не хочуть надiвать штанiв). *Збр. Шей.*

9280. Хто (1) з краю, то (2) у Божiм раю, а я (3) в серединi (4), то у Божiй скринi (5). *Бр.*—Хто в серединi—в еднiй раднiнi, хто з краю—у Божому раю. *Лист.* (II, 246).—В серединi—смак безрезовий, а з краю у Божого (6) раю. *Ш.*—З краю—у Божому раю, в серединi—в золотий одержинi, а в куточку—замазав сорочку. *Н.*

(1) Ти. *Пр.; ». Зв., Бер., Гор., Рад.*

(2) ». *Зв., Бер., Рад., Гор., Пр.* (3) а хто. *Пр.; а. Зв., Бер., Рад., Гор.* (4) в серединi. *Пр.* (5) у золотий скринцi. *Пр.; у замазанiй одержинi. Гор.; в чорнiй раднiнi. Бер. Рад.* (6) у самому. *Не.*

Гири-мокутиря собаки дражнила; со-

баки за нею, вона з козубнею; собаки за литку, вона в калитку (дітвора дражняця, як котре гиряво острижено). *Ном.* — Гира мокотія сидить моркотя. *Б.* — Гира-мокутиря поімецькій говорила, по-турецькій закидала. *Гр.* — Срия-мя!... бовть! не йди в поле, бо ззість вовк. *Збр. Шей.* — Стрига-мокотира, біб молотила; собаки за ёю, вона з чеплією: дайте коритча, оборониця. *Кр.*

Баран-баран-дук! *Лист. (II, 231).*

Пречиста в головах, янголи при боках, Исус Христос при мні, при моему вмі, при моему сні. Янголи-хранителі! храніть мене сіі ночи упівночі (дитяча молитов на ніч). *Сос.*

Як СИН родиця, то й угли радуця. *Кон.*

То ж мій синок, мое здоров'я! *Пир.*

Один син не син, два сини півсина, три сини—ото тільки син. *Черн.*

Як двоє у батька дітей, то як едно; а як едно, то як ні одного. *Ст. Зб.*

Батьків син (хвалять). *О.* — ... сину (просить, або дякує). *Кон., Л.* — Е ні, батьків сину (навчає лагодом). *Пир.*

Доброму сину не збирай, а ледачому не оставляй. *Кон., [Ват.].*

9290. Не збирай сину худоби, збери ёму розум. *Кон.*

Од дурного сина каяття не бачить. *Пир.*

Пропавай батько з дурними синами. *Ил.*

Коли є один син (ледачий), то й того убий. («Хай Бог милує! як то забивати! Хоч же й ледащо, а може з ёго люде ще вийдуть». *Бр.*). *Кон., [Б.].*

Боязливого сина мати не плаче. *Ївх.*

Рости, сину, хоч дурний, аби великий. *Бр.*—... щоб люде боялись. *Вин.*

Пий, синку, та не похмийайся. *Ївх.*

Пий та людей бий, щоб знали, чий син (се б то: сучий, сучого сина и д.). *Проск., Полт., Кон.* — Де дають, так пий, а де не дають, так посуд бий, — щоб знав, який син сукин син. *Б.*

Син, як син, та синиха лиха. *Ст. Зб.*

Син мій, а розум у ёго свій. *Кон., Ївх.*

9300. З рук глядять батько у сина — на біду ёму пішло. *Ст. Зб.*

Батькова кобила—худа... у двір везе, а синня—борадая... з двора мичить.

Захотілось моему діточку перед смертю тричі люлечки пихнути,—я ёму роскурила и подала. Він тричі люлечки пихнув, тяж-

ко-важко здихнув, душу Боженьку віддав. Як прилетіли три янголи—такі білі, такі білі, як уголь. Як схватили ёго душечку, як помчали по очеретам, по болотам. *Од маёра Мандрики, у Києві.*

Які сами ⁽¹⁾, такі ⁽²⁾ й сини. *Об.*

⁽¹⁾ ми. *Рад., Пр.* ⁽²⁾ такі наші.

Яблучко од яблуньки недалеко одкотиця ⁽¹⁾. *Рад., Л., Кр., Гр., [Бр. Кам., К., Пр., Черн., Кон., Х.].*—... од яблуньки не відкотиця; а хоч відкотиця, то хвостиком обернеця. *Бр.*—Недалеко відкотилось яблучко від яблоні. *Ївх.*

⁽¹⁾ одскакує. *Новг.*

Тернина грушок не родить. *Ил.*

Не паде грушка далше від листя.

Часом и межи крапивою росте кійло (полія).

Нема вшину вдовиному сину. *Ївх.*

З одинака—як не пес, то собака. *Бал.*

—З одинака рідко що добре буває. *Проск.*

9310. Чи батьків синок, чи материн ма-зун. *К.*

ДОЧКИ чужа користь. *Л.*

Дочки оставляють без сорочки. *Нос.*

Дочку тримай в дому, ще й заплачи кому, щоб взяв біду з дому. *Проск.* — Мий, чеши, стрій, ховай, а потім заплачи кому, щоб взяв біду з дому. *Ил.*

До сім літ чеши, по семи літех стережи,—ще заплати кому, щоб взяв лихо з дому.

Коли хочеш з доні молодиці, то держи в іжових рукавицах. *Коз.*

Роби, дочко, так не будеш ликом кожуха шить. *Л., Кон.*

Ти думаеш, доню, що вмреш? не бійсь!.. вставай, та сорочку пряди. *Б.*

Шість дівок—свої вечориці. *Рад., К.*

Сім дочок — свій таночок. *Л., Пир., Кон.*

9320. Спи, доню, нехай тобі доля росте. *Г., П.*

У кого дочок сім, то й щастя всім, а у мене одна, та щастя нема. *Ївх.*

Яка неня ⁽¹⁾, така й доня. *Ил.* — Яка мати, така дочка. *П.*

⁽¹⁾ мама. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

Яка мама—така сама. *Ил.*

Що то вже — одиначка: баловиця у матері. *Кон.*

Як одна, то й нема талана. *З.*

З бабиного сина и дочки нічого людяного не буде (людського). *Ил.*

*

Сини принесуть, а дочки й угли рознесуть. *Ос. 20 (XIV, 163).*

Годуй синки—готуй сунки. *Ст. 36.*—
... та готуй сунки; годуй дочки, та будеш ходити без сорочки. *Рад.* — Готуй синки, готуй и сунки ⁽¹⁾; готуй дочки, будеш без сорочки. *Сос.*

⁽¹⁾ сумки. *Зв.*

И у сина гірка година, а у доньки буде бідоньки. *Ил.*

9330. Жени сина, коли хоч — коли можеш, давай доч.

До свого РОДУ хоч через ⁽¹⁾ воду. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ хоч по шию в. *Рад., Пер.*

Нема в світі, як родина! *Кон.*

Свого доправляйся, роду не чужайся. *Ст. 36.*

Кров не вода: треба оступицьця. *К.*
Нещаслива година, як лиха родина.

Бр.

У дітей високі пороги, а в родичів бодай ше вищі були. *Ил.*

Такий рід, хоч на лід. *Б.*

Багато роду ⁽¹⁾, та нігде пообідать. *Л., Рад.* — Роду без переводу, а пообідать нігде. *Євх.* — Рідні край Божа мати, та ні в кого обночувати ⁽¹⁾. *Ш., С., Кон.* — Великий рід, та нігде голови прихилити. *Сос.*

⁽¹⁾ родичів. *С., Зв., К., Пр., Б., Сос.*

⁽²⁾ переночувати. *Коз.*

Тільки й рідні, що лапті одні. *Гл.*

9340. Рідня до півдня, а як сонце зайде, сам чорт нікого не найде. *Нос.*

Тоді почуєцца, як своя вош укусить за потилицю (як хто з роду зкривдять, потерюхи чи почубеньків дасть и д.). *Пир.*

Нема роду ⁽¹⁾ без віроду. *Проск., Ил.*
— В роду не без уроду ⁽²⁾. *Х.*

⁽¹⁾ в роду. *Бр., Кам., К.; Рідне. Проск.*

⁽²⁾ В сім'ї не без урода. *Коз.*

У роду не без переводу. *Х., [Л.].*

У нашому роду нема ⁽¹⁾ переводу. *Рад.*

⁽¹⁾ Та у нашого роду не буде. *Рад.*

Рід ёго на кішки переводицьця. *Кор.*

Василь ⁽¹⁾ бабі сестра у первих. *Євх., Пир., Пр.* — ... через улицю бондар. *Кон., Кор.*

⁽¹⁾ Ёхвим. *Ш.*

Ми 'смо свояки: ёго мама и моя мама на едній воді хусти прали (або: мій батько и ёго батько коло одной печи грілися). *Ил.* — Родичи через тин потичи. *Кр.* —

Кумина хата горіла, а твоя тітка руки нагріла — от ми и родичи. *Євх.*

Рідня до півдня, а до півночі...

Родина — кумового наймита дитина. *К.*

9350. Ділового сусіда молотники. *Кр.*
Пень горів, а він руки нагрів, та й став ёму дядьком. *Нос.*

Десята вода ⁽¹⁾ на кисілі. *Пир., Л.*

⁽¹⁾ шкурка. *Ном.*

Шануй БАТЬКА та Бога — буде тобі всюди дорога. *Лів., Сл.*

Отець — як Бог. *Кон.*

Діти батька не учать. *Зв., Пир.*

⁽¹⁾ не судять. *Павл.*

Отець побатьківськи побъе, побатьківськи й помилує. *Ил.*

В мене батьків — сім байдаків, а восьмий нагужаєцца коло Дніпра. *К.*

МАТИ ж наша, мати, де тебе узяти? *Пир.*

Матір не купити, не заслужити. *Ос. 6 (III, 18).*

9360. Нема тіх яток, що продають рідних ⁽¹⁾ маток. *К.*

⁽¹⁾ де продають батьків та. *Рад.*

Нема у світі цвіту цвітійшого над маківочки; нема ж и роду ріднішого над матіночки. *Сл.*

Нема в світі правди — тільки рідна мати. *К., Пер., Пр., О.*

Жінка для світу, теща для привіту, матінка рідна лучче всёго світу. *Лев.*

Як мати рідненька ⁽¹⁾, то й сорочка біленька ⁽²⁾. *Бер.* — Сорочка біленька — в мати рідненька. *Зв., Л.*

⁽¹⁾ рідна. *Бр.* ⁽²⁾ біла.

У кого matka, у того и головка гладка. *Рад., Кон.* — У когò ньенька, в того и ⁽¹⁾ головка гладенька. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ Поки с ньенька, то й. *Бр.*

Поти ягнятка скачуть, поки матір бачуть. *Гр., [Бер., Пир.].*

Нас родила, нам же ся и пригодила. *Пр. в Ст. 36.*

Що тато, до не мама. *Бр.*

Куля мене, а материне ⁽¹⁾ слово не мене ⁽²⁾. *Пир., Кон., Євх.*

⁽¹⁾ матерне. *Бр., Проск.* ⁽²⁾ не менецьця ніколи. *Бр.*

9370. Нещасний рік, як умре прорік (батько або мати умре). *К.*

Як умре дитина, то мала щербина; а як тато або мама, то велика яма. *Ил.*

Як в старе в хаті, то б убив, а як нема, то б купив. *Рад.* — ... то бив би, а як нема, купив би, та нігде. *К., Пир.*

Батькова та матчина молитва из мора викладає, а проклені в калюжі топлять. *Рад.* — Проклен батьків не на ліс сухий иде, а на голову падає. *Ш.* — Отцева й материна молитва зо дна моря ратує, а проклин у калюжі топить. *Зал.*

Шти отця-матір, будеш довголітен на землі. *Вед.*

Всього можна купити в місті, та отця та матері не дістанеш. *Бр.*

Усе купиш — матері, батька не купиш⁽¹⁾. *Пир., О.* — Не знайдеш батька та матері, а всего знайдеш. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Лише тата и мама ні. *Ил.*

МАЧУХА пасинку на волю давала: хоч — дівку купи, хоч — голий ходи. *О., Коз.*
Горілка не дівка, а мачуха не мати. *Ил.*
Що воно за родина, як мене не родила. *Пир.*

9380. Нехай мачуха и лучче глядить, та все таки на матір лучче повірають рідну, ніж на мачуху. *Бр.*

Жалує діток, як мачуха. *Пир., [Коз.].*

Чеше, як мачуха. *Євх.*

Мачушене добро, як зміне тепло. *Ком.*

Ище мачоха не забилася в голову. *Ил.*

Лучче людям робить, ніж мачусі годить.

Л. — Лучче під чужу роботу робити, ніж мачусі годити. *Бр.*

Рідна мати брехуха, то мачуха справедлива: як скаже «я тобі дам», то вже дасть!.. а мати и щоб тебе, и бодай тебе, а сама и — *ох! коли б, Господи, не сталося чогось дитині з моєї дурної речі.* *Пир.*

Собака гавкиє, а БАБА й з печі пурне (що чупурненько у неї у хаті). *Бр.*

Що бабине, то не таке, як людське. *Ил.*

ДЯДЬКО не батько, а **ТІТКА** ⁽¹⁾ не мати. *Рад., О., Б.*

⁽¹⁾ або: дядина. *Б.*

9390. Дядько ⁽¹⁾ не батько. *Рад., Л.* — ... дай йому дулю. *Гл.*

⁽¹⁾ Хай що хоче каже, а дядько. *Пир.*

Лучче, як небож у дядька служив; а як дядько у небожа, так ого-го! *Євх.*

Пішов до дядини — наівся кав'ядини; пішов до тітки — виотався в намітки. *Бр., Бер.*

«Хто він такий?» — «Рідної тітки сучий син!» *Ком.*

Стрійна-війна (тітка - дядина) — біс не родина; зять и невістка — чорт не дитина. *А. Вил.*

БРАТ ⁽¹⁾ — собі драп, **СЕСТРА** — собі несла. *Збр. Шей.* — Сестра собі несла, брат собі рад ⁽²⁾. *С.*

⁽¹⁾ Е, свої! брат. *Бр., Євх.* ⁽²⁾ драп. *Бер.*

Брат собі рад. *Дуб., Рад.* — Брат тобі рад («частійше брати не любляця, як чужі; та як ненавижуть 'дин другого, то здорово ненавидять — то й кажуть: «рад тобі, як брат»»). *Ком., К.*

Брат — то не батько, сестра — то не мати. *Хат. (171).*

Не рад брат брату, а ёго шмату. *Нос.*

Брат брату сябер (неприятель уже). *Рад.*

9400. Дім брата — не своя хата. *Ш.*

Брат мій, а розум у ёго свій. *Гр.*

Нас двоє, як у лобі очей. *Пир.* — Так двоє вас, як дві гоці в лобі. *С., Бер.* — Двоє нас, як гоцій в лобі. *Бр., Бер.*

Як брат брату не поможе, то що вже чужні люде! *Дуб.*

Сестра — то була мала, ато, од братового добра, аж в землю вросла. *Не.*

Сестра любить, коли брат багатий. *Коз.*

Як би в мене **ЗЯТЬ** такий, а б ноги мив, та юшку пив. *Ч.*

З чужого чортяти не зробиш свого дитяти. *Бал., Нов.*

Приймаці (примакові), як собаки: собака у приймах був, та й хвоста збув. *Б.* — У приймах собака ⁽¹⁾ був, та й хвіста збув. *Пир., Гр., [Л., Коз., Ш.].* — Цуцик в переймах був, та хвоста збув (вовкулака. У Макаревича, в Збірнику д. Метлинського, ціла поема про се). *Євх.*

⁽¹⁾ У приймах. *Зв., Л., Х.*; На весілі. *Рад.*

Зять хоче ⁽¹⁾ взять. *Л.* — ... шурин очі жмуриць ⁽²⁾, не хоче дати. *Євх.* — Тесть любить честь, а зять любить взять — а шурин очі жмуриць, щоб не дати. *З., Л., [Б.].* — Зять любить взять, а тесть любить честь. *Проск.*

⁽¹⁾ що хоче. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ очі прижмуриць. *Ком.*

9410. Ні втять, ні взять — лучче соба-
ка, ніж зять. *Не.*

Нема ворога, як зять. *Дуб.*

Ні з пса солонина, ні з зятя дитини.
Не., Ш.

З сином позмагайся, та й на печі зо-
ставайся, а з зятем позмагайся, то й з
села вбірайся. *Євх., [Рад.].* — Из си-
ном сварись, та й за стіл берись, а з
зятцем сварись, за поріг берись. *Гл.* —
Коли син виганя з хати — на піч укла-
дайся; коли зять стане ворчати, то двері
хватайся. *З.*

9414. Коли б у мого зятя високії воро-
та, а в мене ще вищії (то я б їх запо-
могла — теща казала — а вони мене не
запоможуть). *Рад.*

9416. Хто повідає—ні одного разу ТЕ-
ЩИ не бив, то той натім світі буде зай-
ці пасти. *Ст. Зб.*

Як єсть, то єсть — лучче собака ніж
тєсть. *Пер.* — ... а все лучче собака,
як тєсть. *Бр.*

Родина 9418—9428. — Наш брат 9429—9436. — Свій 9437—9480. — Знаюця 9481 — 9487. —
Сусід 9488 — 9491. — Кум 9492—9501. — Брацтво 9502—9510. — Приятель 9511—9544. —
Ворог 9545—9562. — Привик 9563—9568. — Чужі лика 9569—9606.

Лучче НА РОДИНІ кістьми полягти,
нуж на чужині слави натяти (поняти). *Гат.*

Світ тобі не покаже ⁽¹⁾, як у нас. *Пир.*

⁽¹⁾ Нема на світі: *Гайс.*

9420. Ой гай, зелений гай! чужая кра-
їна, не веселяя година! *Пир.*

В чужий край не залетай, щоб крилеч-
ка мати. *Коз.*

Чуже чужим и пахне. *Гр.*

На чужій стороні и жук м'ясо и стару
бабу молодлицею зуть. *Нос.*

На чужій стороночці поклонися и во-
роночці. *Б.*

Не вздыхай! не одному тобі чужая сто-
рода — и нам не всім своя. *Ст. Зб.*

Погана птиця, що своє гніздо паску-
дять. *Бр.* — Ворог то не птах, що в своє
гніздо каляє. *Ил.* — Добра птиця свого
гнізда не каляє.

Отечество на язичі, а в серці облуда.
Ил.

Отечество так любить, так за ним бід-
кує! *Кобз.*

НАШ БРАТ — Савка! *Євх.*

9430. Понаський-спаський ⁽¹⁾. *К., Рад.,
Л., Пир.*

⁽¹⁾ Понаськи-спаськи. *Ком.*

Не нашого пера пташка. *Чор. Рад.
(211).*

Не з нашого криласу. *К., Кам.*

Не нашого села прихожане. *Пр.*

Не нашого полку, иди собі к вовку.
Пир. — ... сорту, иди собі к чорту. *Б., Л.*

То люде не нашой й хати. *Коз.*

Не нашого ⁽¹⁾ поля ягода. *Прав. Ниж.,
Лів., Пр. в Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Не того. *Ком.; Чужого. Пер.; И
я того. К.*

СВІЙ своєму не ворог ⁽¹⁾. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ сват. *Зал.;* ока не викоупить. *Л.*

Свій своєму поневолі брат. *Пр., Пир.*

— ... поневолі сват. *О.*

Свій своєму завсіди рад. *Ил.*

9440. Звичайне тримає: як пан за па-
ном, мужик за мужиком, а Жид за Жи-
дом. *Проск.*

Свій хоч не заплаче, то скривниця. *Бр.,
Кам., К., [Проск.].* — ... скривниця; хоч
не скривниця, то висміє. *Ил.*

Кажуть, недобре жили з собою два
брати, Ляхи. От вмер один, а другий
прийшов, подививсь та й каже: «Бра-
це, браце! як ми постаріли!» — заплакав
та й пішов.

Свої люде, не Татара, — не дадуть за-
гибати. *Ил.* — Люде не Татарє. *Ст. Зб.*

Свій своєму лиха не мислить. *К.* — ...
як побачить на сұхому, то в болото ти-
сне. *Л.*

Свій своєму все таки ⁽¹⁾ тиль лиха в
груди. *Л.*

⁽¹⁾ своєму хоч коли. *К.*

Своє ліпше чорта: хоч повалить, та не давить. *Кон.*

Свій коли не вкусить, то ущипне. *К., [Кон.].*

Хоч свій, та гірше чужого. *Л., Кон.*
Свої собаки поїлися. *Ст. Зб.*

Де пси свої гризуща, там чужий не мішайся. *Проск.*

9450. Нехай чорти побьюцца й помиряцца, а нам, рідним братам, нічого туди мішацьця («То старший стевувсь розборонять там—трохи чи не батька з матіррю; а менший, на рідство обичний, розумно то так озвався»). *Зв.*

Свої чорти: посваряцца, побьюцца, та й помиряцца. *Проск., Л.* — Свої собаки: покусуюцца та й перестануть. *Л., Ёвх.*

Свій з своїм січня, рубийся ⁽¹⁾, а чужий не мішайся. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ чубаюцца. *Ж.*

В своє, а не в чуже місце (як хто з своїх попався...)! *Прав.*

Свого ледачого не хвали, а чужого доброго не гуди. *Об.* — Чужого не гуди, и своєго не хвали. *Б.*

Кожний Циган свої діти хвалить. *Ил.*
— Хвалицца Циган ⁽¹⁾ своїми дітьми. *Сл.*

⁽¹⁾ як Циган. *Ил.*

Кожний Циган свою кобилу хвалить. *Прав., Нос.*

Циган своє за тми тягне, та ще хвалить, що добре було. *С., [К.].* — ...на улицю тягне, а все хвалить. *Пир.*

Кожний кудик своє болото хвалить. *Об.*
Кожда лисиця свій хвостик хвалить. *Ил.*

9460. Хвалицца сова своїми дітьми: каже, що нема кращих дітей, як совини (або: каже, що найкращі, а вони найпоганші). *Бр.* — И сова хвалить свої діти. *Проск.* — И сова каже, мої діти найкращі. *Руд.*

Хробак ⁽¹⁾ вліз в хрін та й думав ⁽²⁾, що вже нема лучче ⁽³⁾. *Проск.*

Хто дуже своє хвалить. — ⁽¹⁾ Роба. *Кан., К.* ⁽²⁾ думас. ⁽³⁾ що немає солодчого коріння.

Кому як болото, а мені так як золото. *Бр.*

Кому, як мара, ёму яз зоря. *Бр., Кр.*
Людям ⁽¹⁾ як повітка, а мені як квітка. *Гл.*

⁽¹⁾ Кому. *Кр.*

Людям таке як постід, а мені таке як сокіл. *Бр.*

Знати своє добро и в калюжі. *Б.*

Своє золото и в попелі можно пізнати.

Л. — ... и в попелі видно. *Ёвх.* — ... зяє. *Гл.*

Що кому мило—хоч би половина згнило. *Ил.*

Мій мені мил: при мні ёго не бий. *С.*
— При мні мого не бий. *Ил.*

9470. Жалко за своє. *Кон.*

Хто про що, а я про Параску. *Ёвх.*

Хто до кого, а я до Параски. *Гр.*

Хто про що, а він про Наливайка (гетьманував 1594—1597 р.). *Ереб.*

Хто про Хому, а хто про Ярему. *Зв., Рад., Пол., Ёвх., [Кр., Сос.].*

Кому що, а курці просо. *Прав. Ниж., В., Ёвх.* — ... в думці. *П.* — Голодній курці просо на думці ⁽¹⁾. *Бр., [Рад.].* — Курці и сницця просо. *Прав. Ниж., [Проск., Лів.].* — Що курці сницця? просо; а що дівці? молодець. *Бал.*

⁽¹⁾ сницця. *Проск.*

Нашій кумі все просо на умі. *Бал.*

Голодні кумі ⁽¹⁾ хліб ⁽²⁾ на умі. *Ск.*

⁽¹⁾ Голодному. *Дуб.*; Голодному чоловіку. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ пироги. *Коз., Б.; їжа. Б.*

Кому щд, а Хведорі ⁽¹⁾ пряха. *Б.*

⁽¹⁾ Ходорі. *Б.*

Кожний своє знає. *Ил.*

9480. Всяка пташка своє гніздо знає. *Проск.*

ЗНАЮЦЯ ⁽¹⁾, як лисі коні. *П., Прав. Ниж.*

⁽¹⁾ Познались. *Нов.*

Як города—так знакомих: де пойду, то випхнуть. *К.*

Хоч би ти мене набив, то б я тебе пізнав. *Кон.*

Для мене (або: для тебе) усе зроблять по свідомости. *Пир.*

Він мене знає, як чоботи на своїх ногах.

Дай Бог знацьця, в кого гроші. *Не.*

Дай, Боже, з людьми добрими знатися. *Ст. Зб.*

Не купи жати ⁽¹⁾, та купи СУСІДА. *Пир.*

⁽¹⁾ села. *Л., Лох.*

Коли біда, не йди до Жида—лише до сусіда. *Ил.*

9490. Через тин та и в манастир (до сусідства хорошого). *Пир.*

У сусіди а ні коня не купуй, а ні жінки не бери, бо будуть утікати. *А. Вил.*

КУМ із кумою повинні жити, як з рідною сестрою. *Прокс.*

Кого люде за люде мають, з тим ся кумують. *Ил.*

Добре кум, где коровай. *Ст. Зб.*

«Де кум?»—«Де коровай.» *Ил., Войц.*

Кумай не кумай, а своє думай. *Б.*

Умерла дитина, та й кумство пропало. *Ил.*

Не хочеш страти,—не сунься ні в куми, ні в свати! *Збр. Лаз.*

Родінки и мерлінки не глядять ликої годинки. *Збр. Лаз.* (из *Кобр.*).

9500. Налагодив стару та й по кумів вду. *Ст. Зб.*

У хрест увести (охрестити). *Пир., Б.*

Добре БРАЦТВО краще багатства. *Л., Грам.*

Чи є що краще, лучче в світі, як укупі жити! з братом добрим добро певне познати, не ділити. *Кобз. (239).*

Брат за брата жити. *Кл.*

У нас нема *се моє, а се твоє*, *Чор. Рад. (127).*

Сватання не братання. *Дуб.*

Побратався собака з горобцем. *Кон.*

Побратався, копу видачи. *Ст. Зб.*

Не братайся, з ким телят не пас. *Ст. Зб.*

9510. Розбрату брату. *Збр. Лаз.* —... сережки в воду. *Кр.*

Не так тії сто братів, як сто ДРУЗІВ. *К.*

Не май сто кіп, як сто другів. *Ст. Зб., [Кл.]*—... рублів, але май сто друзів. *Бр., [Кон.]*.—Не май и сто рублів, як одного друга. *Євх.*

«Давня приповість.» *Кл.*

У друга вода солодча вражеського меду. *Євх.*

Де любов, там сам Бог перебуває. *Кл.*

Для милого друга и вола з плуга. *Руд., [Бр.]*.

Для милого друга и сережка з вушка. *Кр.*

Свого вколупив би здоров'я для милого приятеля, если б можно. *Ст. Зб.*

— Примиіг би серця вколупнув та дав. *Л.*

Чи чорт єго взяв, що єго всі люблять. *Ст. Зб.*

А ні лопата, а ні мотика іх не разлучить. *Ил.*

9520. Один дух! *Нов.*

Як праве ухо (у ймовірності великі. *З., Пир.*

То єго праве око. *Бр., Гайс.* — Як праве око. *З.*

Ти єго правая рука. *Бр.*

Прилип як гайно до тріски. *Кан., К., Л.*

О, вони між собою не розмита вода. *К.*

Я б жив з тобою ⁽¹⁾, як риба з водою. *Л., Пир.*

⁽¹⁾ Живе. *О.*; Се так живють. *Бр.*

Ми з тобою, як риба з водою. *Нов., Ст. Зб., Кулж.*—... риба на дно, а ти в гайно. *Л., [Кр.]*. — ... на дно, а я у ліс. *Полт. Час.* (1862 р.).

В пригоді пізнавай приятеля. *Ил.*

Не посварившись з ким ⁽¹⁾ перш, не міти приятеля ⁽²⁾. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Не померзенившись. *Ст. Зб.*; зчлнвого.

9530. Для приятеля нового, не пускайся старого. *Ил.*

Другу дружи, а другого не гніви. *Євх.*

Дружи, а за пазухою камінь держи. *Лів.*

Коли хоч приятеля позбутися, то му позич грошей. *Ил.*

Хоч потерять приятеля, а ворога нажити,—гроши єму позич. *Прав.*

Коли друг, так и любочка («ого вже грошей заходить»). *Нос.*

Завецца и друже, а гадючку впустив. *К.*—... а гадючку винув. *Гат.*

Ой дружба, дружба! гірка твоя служба! *Бр.*

Глек брехні назбирали та й розбили (через брехні посердилися). *Коз.*

Глек розбили.

9540. При тобі не густо, и без тебе не пусто. *Нос.*

Идїть ⁽¹⁾ з Богом, а ми зостанемось ⁽²⁾. *Л., Лох., О.*

⁽¹⁾ собі. *Б., Кон.* ⁽²⁾ підем.

За батьком на шлях ⁽¹⁾. *О., Кр.* — ... там твоя й мати ⁽²⁾. *Л.* — ... на шлях, ворін драть. *Зв., Н.*—З батьком на ⁽²⁾ шибеницю. *Лаз.*

⁽¹⁾ на вірєвку, на шлях, на шибеницю. *Павл.* ⁽²⁾ там и матір найдеш. *З., Кон.*; и й торбу дам. *Рад.* ⁽²⁾ на шлх на. *Зв., Пир.*

К чорту помаленьку (туди и дорога)! *Л., Пир.*

Дай, Боже, меж людьми будь любви! *Лоб.*

Через ВОРОГИ тяжко до пекла дістатися. *Ил.*

На ворога и собака бреше. *Бр., С.*

Важкий ⁽¹⁾ ворог, як у себе дома та у своїх роді. *Коз.*

⁽¹⁾ Лихий. *Ш.*

Як ти тишишся, вороги смутяця! *Ил.*
— Як ти смугисся, вороги ся тишять.

Поти не будеш ворога мати, поки ёго своїм хлібом не нагодуєш. *Кан., К.* — Не напоївши, не нагодувавши, ворога не наживеш. *Рад.* — Не накорми; не напій — ворога не побачиш. *Л.* — Не на годуї ёго хлібом, не буде тобі ворог. *Сл.*

9550. Ворогу дай хліба и соли. *Б.* — Дай хліба а солі ворогові — хоч як скаженому псові. *Ил.* — Ворога напій, накорми, ще й на дорогу дай. *Кон., [К., Бат.].* — ... накорми, ще й дорогу покажи. *Рад.* — Ворога не гніви: напій, накорми и на дорогу хліба-соли дай. *Сос.*

Ворогу все оддай, а сам так останься — аби дальше од лиха. *Черн., Сос.*

Ворога напій и нагодуї ⁽¹⁾, а ворог ворогом таки буде ⁽²⁾. *Бер.* — Напій и нагодуї: ворог ворогом! ти ёму хліба й соли, а він камінь за плечима: *Бр.*

⁽¹⁾ напій, накорми, ще за пазуху дай. *Б.* ⁽²⁾ ворогом таки.

Ворога хлібом та сіллю карай. *Ос. 2 (16).*
От всіх сторін скубуть. *Ст. 36.*

Рве та й рве на мене. *Пир.*

Як почав на мене ямку гнать, як почав, та и вкопав. *Гл.*

Е, вже на мене зуби гострять ⁽¹⁾. *Пир., О.* — Е, острять вороги зуби. *Бр.*

⁽¹⁾ гризуть добре. *Рад.*

Часник гризуть на мене (лихе щось у їх на думці проти мене). *Пр.*

Щоб міг, то він би ніж в мене встромив. *Бр.*

9560. Примиг би, у лозці води ⁽¹⁾ утопив. *Зв., Л., [Пир., Б., Пр. в Ст. 36.].* — Він такий на ёго добрий, що в лозці води утопив би. *К.*

⁽¹⁾ Примів би в лозці. *Рад., Павл.* — Див. ще № 3434.

Мені так між ворогами, як тій криниці між дорогами. *Не.*

Не копай другому ⁽¹⁾ ями, бо сам ⁽²⁾ упадеш ⁽³⁾. *Зв.* — Хто під ким ⁽⁴⁾ яму копає, то ⁽⁵⁾ в ню впадає ⁽⁶⁾. *Проск.*

⁽¹⁾ піддругими. *К.*; ні під ким. *Рад., Проск.*; «*Лил., Бер.*; на чоловіка. *Нос.*

⁽²⁾ попереду. *К.*; в ню. *Проск.* ⁽³⁾ в яму. *Рад.* ⁽⁴⁾ на кого. *Бр.* ⁽⁵⁾ то сам. ⁽⁶⁾ попереду сам в неї впаде. *К.*

Усякий кулик до свого озера ПРИВИК. *К., Пир.*

«Де живеш, куличе?» — «В болоті» — «Там же погано?» — «Я привик.» *Кон.*

Чого ⁽¹⁾ бик навик ⁽²⁾, того ⁽³⁾ реве. *Бер.* — На що бик навик, на тоє и налігає. *Ил.* — Чім бик навик, тім буде й ревести. *Бр.*

⁽¹⁾ Як. *Ёвх.*; До чого. *Гайс.* ⁽²⁾ удень. *Нос.* ⁽³⁾ так и. *Ёвх.*; то й в череді. *Гайс., Проск.*; того и уночі. *Нос.*; того й. *Зв.*; то идучи з поля. *Л.*

Собака як привикне за возом бігать, то ёму й нудно, як не побіжить. *Кон.* — Привик ⁽¹⁾ собака за возом бігти, то й за санками побіжить ⁽²⁾. *Пир., Черн. [Зв., У., Л., Кр., Гр.].* — Привикнеш! привика собака за возом бігти, так и ти! *Коз.*

⁽¹⁾ Як извикне. *Рад.* ⁽²⁾ и за саньми потюпає. *К., Пр.*

Привик (або: Пристав), мов собака до різниць. *Зал.*

Нащо ёму обрік, коли він не ів ёго цілий вік! *К.*

Не мишайтесь між ЧУЖІ ЛИКА. *Л., Х. 36.*

9570. Коли не Кирило, то не пхай там рило. *Нов.*

Коли не піп, то не микайся ⁽¹⁾ в ризш. *Прав. Ниж., Лів., Сл.* — ...так и в шати не одячайся. *Сторож.* — Не піп — не сунься в ризш: не сунь голови, куди не влізе. *Руд.*

⁽¹⁾ не мичся. *Ст. 36.*; не сунься. *Бал., Проск., Дуб., Кр.*; не сунься. *Пир.*; не суйся. *Лох., Пр.*; не сикайся. *Полт., Л.*; не вбрайся. *Б., Пол., Сів., У.*; не лізь. *Пир., Б.*

Коли не періг, то й не перожися; коли не тямш, то й не берися. *Збр. Шей.*

Швець знай своє шевство, а в кравецтво не мішайся. *Кв. (I, 151), Лів., [Ёвх.].* — Коли сь швець, пильнуї свого копита. *Ил.*

Коли ⁽¹⁾ не коваль, то й ⁽²⁾ рук ⁽³⁾ не погань. *Ск.*

⁽¹⁾ Як. *Яц.* ⁽²⁾ так и. ⁽³⁾ кліщів. *Лох., Ёвх.*

Знає то купець та продавець. *Ст. 36.*
Знає майстер, що робить. *Бр.*

Про те зна швець та кравець, що він буде кроїть. *Рад., Кон.*

Не до тебе ⁽¹⁾, галочко, річ. *Л., Пир., [Р.].* — Не до тебе річ. *К., Рад.* — ... мовчи. *Пр.* — Про тебе, діво, й мова. *Ёвх.*

⁽¹⁾ Не з вами. *Кр.*; Не про вас. *Пир.*

Не твоє діло, Самійло! про те Гапка зна. *Р.*

9580. Не Самійло—не мое діло. *Нов.*
 Не до тебе пілосся. *Ил.*—Не до тебе
 пьють, не кажи «здоров». *Прав.*—... не ка-
 жи «дай Боже здороваля». *Проск.*
 Усякий ⁽¹⁾ Веремій про себе ⁽²⁾ розу-
 мій. *Рад.*, [*Зв.*, *Пр.*].

⁽¹⁾ Кожний. *Л.* ⁽²⁾ про своє. *Ном.*

Кому яке діло, що кума з кумом си-
 діла! *Пр.*, *Лох.*

Що кому до того, коли matka любить
 кого! *Нос.*

Не суди—себе гляди. *Ст. Зб.*

Гляди ⁽¹⁾ себе, то й буде з тебе. *Лів.*,
 [*Прав. Ниж.*, *Яц.*, *Ст. Зб.*].

⁽¹⁾ Знай. *Проск.*, *Кр.*, *Євх.* Знав би.
Пир.

Не замітай чужої хмжі — смотри, чи
 твоя заметена. *Ил.*

Не тикай пальцем в небо. *Об.*

Не тикай пальця туди, куди тобі не
 треба. *Бр.*

Пилнуй носа свого, а не кожуха мого.
Ил.

9590. Лучче б глядів свого носа, ніж
 чужого проса. *Рад.*

Не тобі замішано. *Гр.*, [*Ст. Зб.*].

Не пхайся, де тебе не треба. *Бр.*

Не берися не за своє діло. *Збр. Шей.*

Знає то дуда, що йграє. *Ст. Зб.*

Як ся має, як ся знає,—так ся повер-
 тає. *Гат.*

Кому—кому ⁽¹⁾, а кучому зась ⁽²⁾. *Л.*,
Пир.

⁽¹⁾ Кому, як кому. *Бр.* ⁽²⁾ засі.

Не наше діло попа судить. *Євх.*—Не
 нам попа судить, нехай ёго Бог ⁽¹⁾ су-
 дить.—Не нам судить пана—чорт ёго су-
 дить. *Лаз.*

⁽¹⁾ судить—чорт ёго осудить. *Збр. Лаз.*

Не наше діло—попове, не нашого по-
 па—чужого. *К.*, [*Нов.*].

На другого примова, а о собі ні слова.
Ил.

9600. На чужі галеці ⁽¹⁾ викидали ⁽²⁾
 всі палиці, а на свої ні одніі ⁽³⁾. *Л.*

⁽¹⁾ чужую галицю. *Зал.* ⁽²⁾ переки-
 дає. *Рад.* ⁽³⁾ нема й одніі. *З.*; а на
 свою и одної не найдеш. *Зал.*

В чужім оці и порошину бачиш, а в
 своїм и бревно не примічаєш. *Кр.*

Чуже бачить під лісом, а свого не ба-
 чить ⁽¹⁾ під носом. *П.*, *Прав. Ниж.*,
Пол., [*Зал.*].—Свого не бачиш під но-
 сом, а чуже під лісом. *Прав. Ниж.*,
Проск., [*Ил.*].

⁽¹⁾ а своє гніє. *Євх.*

Не в свої штани убрався. *Прав.*

Не в свої сани віз ⁽¹⁾. *Зв.*

⁽¹⁾ не сунь. *Бр.*

В чужий монастир ⁽¹⁾ з своїм уставом
 не ходи ⁽²⁾. *О.*

⁽¹⁾ чужу церкву. *Дуб.* ⁽²⁾ не носясь.
Пир.; не суйся. *Пр.*, *Лох.*; не лізь. *Дуб.*

В чужий черевик ноги не сажай. *Зв.*,
К., *Л.*, *Збр. Лаз.*

Своя хата 9607—9635. — Своє 9636 — 9696. — Моє 9697—9745. — Потреба 9746—9833. —
 Прибуток 9834—9878.—Жить з завтрём 9879—9938. Дбать—9939—9968.—Догляд 9969—9974.
 — Спрат 9975—9981. — Праця 9982—10037. — Клопіт 10038—10087.

СВОЯ ХАТА — своя правда. *Євх.* —
 ... своя стріха — своя втіха. *Кул.*

Чия ⁽¹⁾ хата, того ⁽²⁾ и правда. *Ск.*

⁽¹⁾ Моя. *Бр.*; Ваша. *Прав. Ниж.* ⁽²⁾
 моя, ваша.

В свої хаті — своя й правда, и сила,
 и воля. *Кобз.*

9610. На чиму возі сидіть ⁽¹⁾, того й
 волю водить ⁽²⁾. *Пер.* — ... возі ⁽³⁾ си-
 диш ⁽⁴⁾, тому ⁽⁵⁾ й пісню ⁽⁶⁾ співай ⁽⁷⁾. *Об.*
 — ... возку сижу, тому й правду кажу.
Рад. — На чим возі ідеш, тому и лас-
 ку твори. *Б.* — ... конику сиди, тому й
 пісеньку пой. *Нов.*

⁽¹⁾ ідеш. *Рад.*, *Пир.*; сидиш. *К.*, *Кон.*,
Євх. ⁽²⁾ чини. *К.*; чиниш. *Рад.*; чинить.
Пр.; воли. *Л.*, *Пир.*, *Кон.*, *Євх.* ⁽³⁾ воз-
 ку. *Рад.*; ідеш. *Г.*, *Л.*, *Коз.*; сижу. *Рад.*
З., ⁽⁴⁾ того. *Г.*, *Гайс.*, *У.*, *Проск.*, *Бр.*,
Л. ⁽⁵⁾ пісеньку. *Г.*, *Рад.*, *Л.* ⁽⁶⁾ грай.
Кон.; пісн. *Г.*, *Коз.*; пію. *Рад.*; пій.
Бр., *К.*

Свій дім неворог: коли прийдеш, то при-
 ме. *Ил.*, [*Проск.*].

Не пізно до свого дому и опівночі. *Ст.*
Зб.

Лучче дома, ніж на празнику. *Ил.*

В гостях добре, а дома лучче. *Прав.*
Ниж., *Лів.*, [*Проск.*, *Нос.*]. — ... як

не хороше ⁽¹⁾, а дома лучче ⁽²⁾. *Ївх.* —
Всюди гаразд, а дома найліпше. *Ил.*

⁽¹⁾ Як в гостях не гарно. *Пол.*; У гостях бойно. *Коз.*; Добро в гостях. *Ст. 36.* ⁽²⁾ ліпше.

Де, де, — а дома найлучче. *Проск.*,
[*Руд.*].

Бодай умерати, и в свій горщик зазира-
рати. *Ил.*

Що на своїм сміттю, то не згине. *Ил.*
Кожний когут смілий на своїм сміттю.
Ил.

Кожний пєс на своїм сміттю гордий. *Ил.*
9620. Хоч у рідного тата — але не моя
хата. *У.*

В чужій хаті й тріска б'єця ⁽¹⁾. *Пир.*,
[*Проск.*]. — На чужім подвіррі ⁽²⁾ и тріс-
ски б'ють. *У.*, *Нов.*

⁽¹⁾ скіпка б'є. *Зв.* ⁽²⁾ подвіррю. *Ил.*

Хата чужая, як свекруха лихая. *Ил.*

Чужа хата гірше ката. *Проск.*, *Сл.*

Бодай ніхто не дочекав в чужім кутку
смілки. *Проск.*

Своя хата й ⁽¹⁾ своя воля. *Бер.*

⁽¹⁾ Свій дім. *К.*

Чужа хата — велика досада. *Бр.*, *Л.*

Бодай не ходить у чужу хату!

Дома й стіни допомагають *Ївх.*

В своїй хаті и угли допомагають. *Рад.*,
Коз., *Б.*

9630. В свої хаті и тріска помагає. *Кр.*

В своїм дворі й ⁽¹⁾ тріска б'є. *О.*

⁽¹⁾ В своїй хаті и. *Кан.*, *К.*

Своя мазка ліпш чужої світлиці. *Ст.*
36.

Бодай и пєс свою хату мав. *Ил.*

Так моя добра хата, як твоя кімната.

Ил.

Своя хата покрішка. *Проск.*, *О.*, *Б.*,
Сос., *Ст. 36.*

Іжаківі гарно було у Бога, а просивсь
до дому з неба; вигріб собі десь місце під
корінем и каже: «Своя хата и д.» *Гов-
робинський.*

СВОЄ взяв та й прав. *Ил.*

В своїм добрі всяк хазаїн. *Кулж.*

За свій гріш усюди ⁽¹⁾ хоріш. *Зв.*, *Рад.*

— Коли в кого грош, то всюди хорош.
Ст. 36.

⁽¹⁾ всюди. *Бр.*, *Проск.*; кождий. *Ил.*;
абиде. *Б.*

Своє на ніжки ⁽¹⁾ ставить, а чуже з ніг
валить. *Л.*

⁽¹⁾ на ногах. *Бр.*; збива, або — під но-
ги топче. *Л.*; то й з ніг валяє. *Бр.*

9640. На своїм коню, як хочеш, ідеш.
Нос.

Хоч не красне, але власне. *Ил.*

Чи сіре, чи чорне, та все своє добре.

Пир., *Коз.*

Мило мені, бо за мої гроші. *Проск.*

Своя семеряжка ⁽¹⁾ не важка ⁽²⁾. *Б.*,
Кр.

⁽¹⁾ семеряжка. *Кан.*, *К.*, *Ст. 36.*; сер-
мяжка. *Кр.*, *Нов.* ⁽²⁾ ніколи не важка.
Л.; не тяжка. *Пир.*, *Нов.*

Аби своє, та не взяте (як купить що,
та не буде само хвалить, а каже). *Бр.*

Не наш ⁽¹⁾ кінь, не наш ⁽²⁾ віз; не нам
и іздити ⁽³⁾. *Бер.*, *Пр.*

⁽¹⁾ и ⁽²⁾ мій. *Кан.*, *К.*, *Ївх.* ⁽³⁾ не на-
ше й діло. *Кр.*; не мені на йому й іха-
ти. *Ївх.*; не мос й загрузло. *Кан.*, *К.*;
не наше й зачепило. *Б.*

Не сунь носа до чужого проса. *Бал.* —
В чуже просо не тич носа. *К.* — Не сі-
яв проса, не тикай носа. *Ївх.* — Не мі-
шайся в чужее просо. *Ст. 36.*

На чужий коровай очей не поривай.
Лив., *Сл.* — ...не поривай ⁽¹⁾, а свій май ⁽²⁾.
Рад., *Кр.*, *Гл.*

⁽¹⁾ не роззівляй. *Коз.*; рота не роззів-
ляй. *Л.*; не зривай. *Ил.*, *Проск.*; ⁽²⁾ дбай.
Коз.; а собі дбай. *З.*, *Л.*, *Кон.*; и о со-
бі дбай. *Ил.*, *Проск.*; а рано вставай
та собі учиняй. *Л.*, *Кр.*

На чуже пішонце укріпцю не пристав-
ляй. *Рад.*, [*Коз.*].

9650. Не хапайсь пісні співать — пова-
гом! бо не ти її виклав. *Не.*

Не гостри зубів на чужев. *Ст. 36.*

Чужий кожух не гріє. *Ил.*, *Ївх.*

Чуже не гріє. *Руд.*, *Нос.* — ...ні зно-
бить, ні гріє. *Ст. 36.* — Чуже добро не
гріє нас. *Проск.*

Чужим потом не нагрієся. *Бер.*

Чужим пивом весілля (або: гостей) не
одбудеш. *Кр.*, [*Не.*].

Чужа яїшня не вішня. *Ж.* — ...не дов-
говішня. *Кр.*

Чужим ⁽¹⁾ добром ⁽²⁾ не забагатієш.
Бр., *Зв.*, *Рад.*, *О.*

⁽¹⁾ Краденим. *Кулж.*; З чужого доб-
ра. *Рад.*, *Пр.*, *Лох.* ⁽²⁾ не споживеш.
Коз.; не розживєся. *Пр.*, *Лох.*, *Кулж.*
не запоможеся. *Рад.*

З чужого добра не строїть двора. *З.*

В ⁽¹⁾ чужі кошарі ⁽²⁾ овець ⁽³⁾ не рос-
плодиш ⁽⁴⁾. *Л.* — Чужа кошара ⁽⁵⁾ овець
не плодить ⁽⁶⁾. *У.*

⁽¹⁾ На. *Бр.* ⁽²⁾ загороді. *Л.* ⁽³⁾ товару.
Пир.; скотини. *Л.* ⁽⁴⁾ не наплодити. *Бр.*;
не плодить, або — не наплодиш. *Пир.*;
не розплодить, або — не розведеш. *Л.*

(*) отара. *Сл.* (*) не множить. *Збр. Лаз.*; не множасть. *Сл.*

9660. На чужому коні не наїздися, у чужому доброму не нахвастаєся. *Б.*

На чужому коні далеко не поїдеш. *Гр.*

Просеним конєм не наробитися. *Бр.*

Чужим волом не доробісся. *Ил.*

Чужими руками добре гада ловити. *Г.*

П.

Чужими руками (1) жар (2) загрибать (3). *Лів.*

(1) добре. *Зв., Прок., Бер., Рад.*; добре тільки, або — тільки. *Бр., Б.*; та *Нов.*; (2) огонь. *Г., Бр., Ст. Зб.*; вогонь. *Прок., Х. Зб.* (3) загрибати. *Прок., Ст. Зб., Х. Зб.*; загортати. *Бр., Бер.*; брати. *Г.*; а своїм золото брать. *Б.*

На чужі ручки найдуцца (1) онучки. *З., Л., [Бр.].*

(1) позбирали. *Рад.*

Чужі руки легкі, та непожитечні. *Ил.*

Чужа сила — осина. *Нос., Пр. в Ст. Зб.*

Чуже добро — чужі й слізи. *Бер., Рад. Пир., Кр.* — ... добро — під очима (1) мокро. *Бр.*

(1) попід очі. *Прок.*

9670. И вже! як чужими пирогами та свого батька поминать! *Пир., [Зв.].*

Чужого не займай, а свого не покидай. *Пол., Лів.* — ... не возьми, свого не покинь. *Бер.* — Свого не даруй (1), чужого не бери (2).

(1) не забувай, а. *Руд.* (2) не забірай.

Не руй чужого. *Не.*

Чуже переступи, та не займи. *Лів., [Бр., Бер.].*

Не бери, где не положив. *Ст. Зб.* — Не ходи, куди не просили; не бери, чого не положив. *Полт. г.*

Не бери (1) чужого — не бійсь нікого. *Лів.*

(1) Не чіпай. *Пол.*

Не ліз в чужое, жеби сь не втратив своє. *Ст. Зб.*

Чуже візьмеш жмількою, то чорт твоє міркою. *Тар.*

Чуже святе — своє найпресвятіше. *Ил.*

Чуже миле, своє наймиліше.

9680. Чуже красне, своє найкрасніше.

Своє святоє — чуже найсвятіше.

Лучче своє личко, як чужий ремінець. *Ил.*

Лучче свої воші бити, ніж чужі гроші лічити. *Бр.*

Ліпшей своє малое, неже чужое великов. *Ст. Зб.*

Лучче (1) своє (2) латане, ніж чуже (3)

хвтане (4). *Прав. Ниж., Лів.* — Хоч латане, але (5) не хватане. *Бр.* — Лучче своє лохматне, чім чужее прохатне. *Коз.*

(1) Краще. *Коніс.* (2) мос. *Ст. Зб.*; Нехай буде. *Кан., К.* (3) аби не. (4) хапане. *Прок., Рад., Л., Пир., Ёвх., Коніс.*; катане. *1 Кан., 1 К.* (5) Хоч латане, та. *Пир. п.*

Чуже добро ребром (1) вилізе. *Прав. Ниж., Пол., Лів.* — ... добро бере за ребро. *Нос., [Зв.].* — За чуже добро вилізе ребро. *Ил.*

(1) боком. *Прок.*; Чужа праця боком.

Хто чуже бере, того Бог поб'є. *Ос. 2 (244), Зал.*

Чуже личко ремінцем платицца (1). *Лів.* — За чуже личко и ремінцем не відбудеш (2). *Зв.* — Візьми (3) личко, а ремінець даси (4). *Бр., [Нов., Ёвх.].* — Затративши личко чужое, ремінцем мусиш оддати. *Ст. Зб.*

(1) наточи. *Рад.*; оддай. *Кон.*; точать. *Коніс.* (2) то свій ремінець даси. *Бр.*; свій реміничк давай. *Кан., К.* (3) чуже. *Прок.* (4) а віддай свій ремінець. *Прок.* та й ремінець не одбудеш. *Кон.*

Чужая користь. *Макс.*

9690. З чужим и насеред села росставайся. *Ил.*

З чужого коня серед дороги злязь (1). *Прок.*

(1) и серед калюбри вставай. *Ил.*; коника и в грязі зсідають. *Нос.*

З чужого воза хоч серед калюжі (1). *Л., [Бр., Рад., Пир., Б., Х. Зб., Ст. Зб.].*

(1) и посеред болота. *Кон.*; хоч и посеред грязі вставай. *Полт., Гл.*; посеред болота злізти мусять. *Кан., К.*; и в грязі злязять. *Коз.*

На чиему току молотять, тому й хліб воять. *Бод.*

В чужій церкві не паламарюй. *Прав. Ниж., К., Лів.* — ... церкві свічок не поправляй. *Рад., [Ст. Зб.].* — ... а в своїй ваяй. *Черк.* — ... церкві свічок не тушать. *Кон.* — ... не поправлять. *Б.*

Забравсь у чужу солому, та ще й шестить. *З., [Ил., Павл., Прок., Рад.].* — Если влізеш в чужую солому — не шестить ж. *Ст. Зб.*

Добре ширітись (1) в чужім. *Бр.*

(1) шуміти. *Ил.*

Ліпшей МОЄ, неже наше. *Ст. Зб.*
Наше не пропаде, як попівське (1). *Л., [Ст. Зб.].*

(2) так як попове. *Бр.*

Хоч, мовить, гріха вкушу, а свого не облишу. *Ст. Зб.*

9700. Най того опанує, хто свого не пилує. *Ил.*

Чи взяв, чи не взяв, аби за мое стало (або: чия за своє взяв). *Проск.*

Чия основа, аби мое поткане. *Ст. Зб.*

Як так (1), аби за мое стало. *Ил.*

(1) То сим, то тим. *Проск.*

Оддай (1) и сало, аби за мое стало. *Бр., [Кан., К., Ёвх.].*

(1) Бабо, давай. *Проск.*

Поздоров Боже—твое нам згоже. *Гат.*

Валяй наша чужу. *С., Кон.*

(1) Бери. *Кан., К.*

Діду, дай мені пугу,—а тебе, про мене, нехай пси ззідять. *Ж.*

Все бери—а мене лиши. *Ил.*

Коло мене, аби не на мене. *Ил.*

9710. Брат мій, а хліб їж свій. *Лів.*

Живи за брата, а торгуйся за Жида. *Л., Х. Вид.*

Любімося (1), як брати (2), а рахуймося, як Жида. *Ил.*

(1) Жиймо. *Бр., Бер., Рад., Ёвх.;* Живімо. *Б.;* Живи. *Ст. Зб.* (2) Браття. *Бр., Бер.;* люде. *Б.;* брат за брата. *Ст. Зб.*

Свій не свій, у горох не лізь. *Проск., Л., Павлв.*—Кум не кум—не лізь у горох (1). *Ст. Зб., Ёвх.*—... не псуї лопаток. *Нов.*—Брат не брат, а шкоди не роби (2): не лізь в горох, не псуї лопаток. *Бр.*—Не лізь у горох, не псуї лопаток. *Кан.*

(1) а в горох не лізь. *Ёвх.;* Сват чи брат, а. *Збр. Шей.*

Сват не сват, а мого не руш нічого. *Бр.*

Свій не свій, а у город не лізь: *Л., [Кон.].*

Брат братом, сват сватом—а гроші не рідня. *Ш.*

Хоч ми собі брати, але наші кишені не сестри. *Ил.*

Кожда ручка собі карлючка. *К., Кан.*

Кожна рука к собі крива. *Ил.*

9720. Коли рука собі крива—бодай усохла! *Не.*

Кожна ручка собі горне. *Бр., Зв., З.*

Ручка хочь крива, а (або: Хочь крива ручка, то) собі горне. *Проск.*

То чорт не рука, що собі не дба. *Пир.*

Кожна ручка собі панночка. *Дуб.*

Своя рука владика. *Проск., Пир., Біл., Бор.*

Чорт не рука, що собі не прияє (1). *Рад.*

(1) щоб собі не прияла. *Нов.*

Своя пазуха ближче. *Зв., Пр., Л., [Кр.].*

Сими словами теж одають, як хто кого налає—собі, мов, візьми. Або ще й так кажуть: «Твоя пазуха ближче!» *Кор.;* або ще и так: «Твоя пазуха ближче—хай у твою пазуху!» *Бр.*

Всякому своя сорочка ближче до тіла. *Т.*—Своя сорочка ближче к тілу. *К., Коз.*

Сорочка до тіла ближче. *Зв.*—Сорочка ближче, ніж жупан. *К.* — ... як свита. *Проск.*—... ближче к тілу, чім каптан. *Кр., [К.].*—Ближча сорочка, неже хвартух. *Ст. Зб.*—... сорочка тілу, як рідная тітка. *Ил.*

9730. Своя губа ближче. *Проск.*

Всякому своє рило мило. *Кр., Нов.*

Кожний свою гепу чуха. *Гат.*

Всякий чорт на своє коло воду тягне. *Нос.*—Тягне воду на своє коло. *Ил.* — На свій млин воду обертає.

Чий кінь угруз, того руки глибей ходять. *Ст. Зб.*

Чоловік (1) собі не ворог (2). *Прав. Ниж., Проск., Лів.* — Хто собі ворог! *Лів., Кулж.*

(1) Кождий. *Ст. Зб.* (2) не є собі ворогом. *Ил.*

Всякий (або: кождий) за себе дбає. *Проск.*

Кождий собі рад.

О, та й добрий кожен для себе! *Прав. Ниж., Лів.*—... кождий собі! *Г., П., В.*

А все таки мазаним до себе. *Пир.*—Всяке б хотіло, щоб до ёго мазаним. *Кан., К.*

Се б то, мазаним боком—книш, напр., пиріжок и д.

9740. Курка що гребе, то все на себе. *К.*

Всяка курка не дурна: не од себе, а все до себе. *Пир.*

Віл гребе, та сам на себе. *К.*—... и сам на себе персть мече. *Ил.*—Сам бик землю борикає и на себе видає.

Кождий ділько в свою дудку грає. *Ил.*

Кожен жучок своєю доріжкою тягне. *Ж.*

Не мігем тобі, ледві собі. *Ил.*

ПОТРЕБАМ кінця не маш. *Ст. Зб.*—Потребі нема кінця. *Ял.*

Треба хліба, треба (1) и до хліба. *Пир., Б.*

(1) Дай, Боже, хліба, дай. *Бр.*

Нащо купив? треба; нащо продав? треба, — и требові кінця не буде. *Кон., [Проск.].* — Нащо продаєш? бо треба; на-

що купив? бо треба, — бо потребі ніколи кінця нема. *Бр.*

Те купиш—без чого не пробудеш. *К.*

9750. До кого долігає, там рукою сягає. *Ил.*

Що в кого болить, той про те й говорить. *Кон.*

Що кому рупить, той про те и лупить. *Л., [Кр.]*

Що кому треба, той про те й теревить. *Кр.*

Кому кортить, тому й болить. *Рад.*

Де болить, там и торкнеш. *Кан., К.*

Де (або: Де у кого) не свербить, там ся не чуває. *Ил.*

Що не свербить, то не кортить.

Не минецца, як козі на торг. *Зв., Бер.*
— ... на торг. *Пир.*

Погана пуга личанá (¹), а й без неї тяжко (²). *Бр.*

(¹) личанá. *Л.; личаня. Рад.* (²) гідко. *Л.; погано. Рад.; ніяково. Ст. Зб.*

9760. Не рад старець сунки на собі носити, та мусить. *Кл.*

Хоч поганий ківш, да без ёго гірш. *Коз.*

Тім зубом треба їсти. *Бр.*

Хоч не для Ісуса, так ради хліба куса. *Кр.*

Біля гриниці не впада будувать світлиці. *Ч.*—На гриниці не треба світлиці. *Ївх.*

Верти (¹) не верти, а (²) треба умерти. *Лів., [У., Бер., Ївх.]*.—Як не мудруй, не мудруй, а смерти треба. *Проск.*

(¹) Крути. *Зв.* (²) Крути не крути, то. *Рад.*

Дармо, треба бренькнути (або: Ту треба побренькати). *Ил.*

Гірько їсти, та жаль покинути. *К., Кан., Гр.*

Купили хрину, треба їсти. *Кобз.*

У нас нетреба був, та вмер. *Зал.*

9770. Кому кого надобє (¹), той того найде в кадовбі. *Б.*—По надобі, то найдеш и в кадовбі. *Хат. (171).*

(¹) у надобі. *Б.*

Хто схоче собаку вдарить, той кія найде. *Бр., Проск.* — ... вдарити псюку, знайде дрюка. *Кос.*

Нужда мовчати не вмів. *Ил.*

Навчить біда (¹) з салом (²) коржі (³) їсти. *Л., Пир., Павл.*

(¹) лихо. *Зв., З.; нужда. Н.; горе. Рад.* (²) ». *Рад., Н.; з маком. Гайс., К., Кон.* (³) Калачі. *К., Н.; каші. Рад.; кашу. К.; хліба. Новг.*

Нужда всіму научить. *Кулж.*

Навчить біда попити, як нічого ся вхопити. *Яц.*

Нужда закон домиць. *Ил.*—... зміняє. *Рад., Пир., Новг.*—... переминяє. *Пир.*

Нужда й камень добє. *Коз.*—... точить. *Черн.*

За нужди (¹) козак женицца, по неволі дівка замїж иде. *О., Коз.*

(¹) Изза горя. *Рад.*

За гора козак стару обнімає, бо молоді немає. *Рад.*

9780. Скачи, пане, як чорт хоче. *Черн.*

Скачи, враже, як (¹) пан каже. *П., Прав. Ниж., Лів., Сл.*—... на те він багатий. *З., Л., Пир., О.*

(¹) Роби, враже, що. *Бер., Х.; Танцюй, враже, як. Яц.*

Спитаєсь пня и колоди, як прийдецца до чого. *К., Кон., Л., [Рад.]*

И за соломинку хопицца, хто топицца. *Нос.*—И за соломинку хватаєцца. *Гр.*

Як тописся, то й за бритву вхописся. *Гайс., [У., Ил., Ївх.]*.—Тонучий и бритви хопицца. *Вел. (III, 127).*

Познаєш, як чорний віл на ногу наступить. *Ст. Зб.*

Знаємеш, коли лиха (або: дідька) матимеш. *Гат.*

Як прийде зла година, треба знать, по чім ківш лиха. *Не.*

Навчить біда плакати. *Бр., Бер.*

Навчить біда ворожити. *Л., Пир.*—... як нема що в рот (¹) вложити. *Бр., [З., Л., Лох., О., Нос.]*.—«Коли ти, бабуся, ворожити стала?» — «Тоді, мій голубе, як хліба не стало!» *Ївх.*

(¹) Писк. *Проск.*

9790. Горе навчить вгору дивитись. *Не.*

Навчить горе глядять у мре. *Ївх.*

Відпусти, Боже, коли тра борше (боржий). *Ил.*

Відпусти, Боже, грїха, коли пригода лиха. *Ил.*

По неволі (¹) пан (²) у жупані (³), бо (⁴) свитки (⁵) нема (⁶). *Л., Б.*

(¹) Не в чім. *Зв., Н.; не з добра. О., Кр.* (²) пані. *Рад., Гл.; пані ходять. Пир.* (³) носить жупан. *Черн.; у жупані ходить. Зв., Н.; надіва жупан. К., Кр.* (⁴) що. *К., Рад., Гл.* (⁵) сїража. *К.; кожуха. Проск., Рад., Гл.* (⁶) чортмає. *ід и О.; катма. Ївх.*

Тоді в мене християни, як єсть що в хустині. *Ст. Зб.*—Коли у хустині, то й християни. *Пр. в Ст. Зб.*

И квасницю гробак гризе. *Ил.*

В степу и (¹) хрущ м'ясо. *Бал.*

(¹) Все риба, и. *Ил.*

На безлюдді и дяк чоловік. *Нос.*

На безвідді (*або*: На безлюдді) и рак риба. *Бр.*—На безлюдді и Хома чоловік (¹). *Гр., Ёвх., [Ст. Зб.]*.—На безриб'ї и рак риба, на безлюдді и Хома чоловік. *Прав. Ниж., Лів.*

(¹) люде. *Кор.*; пан. *Ж.*; дворянин. *Гайс., Бат.*

9800. Позагублявши (¹) сокири, добре и топориско. *Ж.*

(¹) Позагубили. *Проск.*

Коли нема пшона, давайте круту варить. *Гр., Сл.*—... молоть. *Гр.* — Круту молоть. *К., Т.*—Давайте круту варить, бо рідкої ні з чого. *Л.*

И сукманка не мамка, як хліба нема. *Бр.*—... коли ся їсти хоче. *Ил.* — Сукманка не мамка, й ти гилій не валяй (гільтий не вилай?)—пан їсти хоче. *Ст. Зб.*

Як не доіси, то и святого (образ) прода- см. *Гл.*

Не дай, Боже, напасти, то й чорт гроші дасть. *Пир.* — ... нещастя, а гроші мусиш найти. *Бр.*

Аби лихо (¹) — гроші будуть. *Прав. Ниж., Бр., Бер., К.*

(¹) Дай, Боже, біди. *Ёвх., [Проск., У.,*

Голод мучить, а нужда краде. *Рад., К., Б.*

Ошуком злидні перебуваюця. *Гат.*

Треба, як болячки на лоб. *Пир.*

Так треба, як більма в оці. *П., Сл.* — ... більмо у воко. *З*—... більму у го- ко. *Вер.*

9810. Треба, як п'ятої ноги собаці. *Нос.*

Треба, як п'ятого колеса. *Ст. Зб.*— ... до воза. *Проск., Л., Пир., Х., Павлв.* —... як п'яте колесо. *Пр.*— Приходи- ця, як п'яте колесо до воза. *Кон.*

Так тобі треба, як мені лиха. *Бер.*

Тов му так потрібно, як лисому гре- бінь, сліпому зеркало, глухому музика. *Ил.*

Їму так треба, як мені ні. *Л., Лох., Пр.*—... як мені не треба. *Ном.*

Так нужно, як волосся в паністару. *Ном. Не.*

Як есть, то розійдеця, а нема, то обійдеця. *К.*

То так потрібне, як дзюра (¹) в мості. *Яц.*

(¹) діра. *ИР.*

Рости псу трава, коли мого коня нема! *Бр., Прав. Ниж.*—...коли кобила здохла! *Проск.*

Коли пропав віл, пропадай и батіг! *К., Коз.*

9820. Взяв чорт батіг, нехай бере и пужалю. *Бр.*

Взяв чорт корову, нехай бере и теля! *П., Прав. Ниж., В.*

Чорт взяв Ивася, нехай же візьме и колиску. *Проск.*

Пропап кінь, и узду кинь. *Сл., [К., Л.]*.— ... нузду кинь. *Зв., Коз.,* — Взяв біс коня, нехай и уздечку бере! *Коз.*

Знявши голову, по волоссям не плачуть (за Искру и Кочубея. Див.: Укр. Нар. П'єс., *М. Макс.*; Пред. и П'єс. Урал. Коз., Руск. В'єст. 1859 г., Апр., кн. 1).

Нехай не буде від Бога гріху, від лю- дей сміху. *Бр.*

То буде на більший гріх та на сміх. *Бр.*

Перед Богом гріх, а перед людьми сміх. *Проск.*

Од Бога гріх, а од людей сором. *Л., Пир., Ст. Зб., [Кон.]*.

Що непотрібне, то и в горнець не вла- сти. *Ил.*

9830. На що питать, коли не закушать. *Б.*

Кобила за ділом (¹), а лошя без діла (²). *Ск.*—... біжить. *Бер.* — Кобила за зіллям, а лошя з весіллям. *М. Білз.*

(¹) до діла. *Бер.* (²) за безділлям. *Лох., Пр., Кон., Кр., Р.*; и так. *Ст. Зб.*

Корова за ділом, а теля без діла. *Пир.*

Не все тее на ноги становить. *Кл.* — Не треба все на ніжки ставити. *Ил.* — Не все часом, що на ніжки став.

Не про все розводить мову.

З ПРИБУТКУ (¹) голова не болять. *Бр.*

(¹) приблизі. *Нос.*

Що більш, то ліпш. *Ст. Зб.*

Живий живе й гадає. *Об., [Ил., Ст. Зб.]*.—... думає. *З., Нов.*—Живе чоло- вік, живе и думає. *Сос.*

Живому чоловіку все потреба. *Ст. Зб., Кл.*

Живому багацько и треба. *Не., [Ил., Х. Вид.]*.

Голова місця шукає. *Г., П., Лів., [Ст. Зб.]*. — ... а щось инше батога. *Кам., К.*

9840. Риба шука де глибше (¹), а чо- ловік, де лучче (²). *Зв., Лів., Ёвх.*

(¹) глибей. *Рад.* (²) луччей.

Не буде пес голої кості гладати. *Ил.*

На голу кістку и сорока не впаде. *З.*

—... и ворона не впаде: там падає, де чує струп. *Бр.*

Нащо курка гребе? на те, щоб щось вигребти. *Кан., К., [Г., П., Прокс.].*

Тримайся того порога, перед котрим замарався. *Прокс.*

Тім рогом чепися, котрим достанеш. *Бр., Прокс.*

Бий сороку й ворону, добьєся до ясного сокола. *К., Сл.*

Чує кішка, де миша є. *Зв., Пир., Коз., Кр.*

Чує муха (1), де струп. *Ск., Ст. Зб.*
—... там и сідає. *К.*

(1) воша. *Коз.*

Коло живої кості м'ясом мусить обрости. *Нос.*

9850. Квокче курка, що айде знесла. *Кулж.*

Буде чим руки погрить. *Зв., Дуб., Лів.*
Заробив на сіль до оселедця (нічого). *Бр.*

Більш смороду, ніж потіхи. *Руд., К.*
Більше смутку (1), як радості. *Зв., Рад.*

(1) смутости. *Бер.*

Не тільки тні браги, кільки тні звяги. *Ном., Пр. в Ст. Зб.*

Єдиним богацє не прибуде. *Ил.*

Довго прясти та ткати, а почне края-ти, так и мало чого. *Ст. Зб.*

Іду, іду,—ні коліс, ні сліду. *Гр.*

Сиділи (1) три дні та й висиділи (2) зли-дні. *Рад., Кон.*

(1) Ходили. *Прокс., Пир.* (2) виходили.

9860. Риба не наудив, а лусту спудив. *Н., Черн.*

Добро ся палить, та нічого не варить. *Ст. Зб.*

Там нам ні кують, ні мелють. *Л., Павл.*

Де наше не пропадало! *Лів.*

Все иде в так, пішло на пси. *Ил.* —
Все иде в так, иде в віпсу. *Ном.*

Корову трімає, а хто другий молоко ззідає. *Ил.*

Як той Жид казав: «нащо мені риба без хвіст? нехай моя наймичка ззість!» *Нов.*

Кінці з кінцями не стікаюцца. *Ном.* —
Кінці не зтикаюцца. *Л., Зв.*—... не схо-
дяцца. *О.*—... не стикають. *Бр., Прокс., Рад.*

Користи за два шаги, та й ті шерба-ті. *Гат.*

Чим тут воевати. *Ст. Зб.*

9870. Ні за вішо (1) рук зачепить. *Ном.*
— Ні за що' й зачепицца. *Лів.*

(1) Нема об що. *Бр.*

Пішов дід на жєбри (старцювати), та не мав в що хліба класти. *Ил.*

Ти бо хочеш (1) унасти, та й не за-бицца! *Об., [Євх.].*—... з лавки уна-сти, та й тілка не забить. *Рад.*

(1) з печі. *О., Кон.*

Не мавши статку, не буде й упадку. *Ск.* — Мавши статок, терпи и впадок. *Гл.*

(1) стадку. *Рад.;* спадку. *Кон., Т.*

Де борошно, там и порошно. *Зв.* —
Коло борошна порошно. *Гат.*

Чоловік не посіє, не розсипавши, а со-бака не ззість, не покачавши. *Ш.*

Добре собаці (1) й муха. *Л., Євх.*

(1) псу. *Г., П.;* псові. *Прокс.*

На голій кості нема що гризти. *Ил.*
Скочила, перескочила, та хвостик по-мочила. *Нос.*

Кепкують над тим, хто каже, що от як єму понайдло, але ж чого то ко-штує!

Треба ЖИТЬ З ЗАВТРЕМ. *Не.*

9880. Добра и бридня, та не шодня. *Ст. Зб.*

Постережуть бридню хутко.

По достаткам (1) ноги простягай. *Рад., Кон.*

(1) По одежі. *Пр. в Ст. Зб.*

По своєму ліжку простягай ніжку. *У.*
Так горнуцца, як удагнуцца. *З.*—...оде-
нуцца. *К., Рад.*

Не до жиру—аби живу. *Пир.*

Треба (1) жить, як набіжить. *Прокс., Бер., Пир., Коз., Сл., Євх.*

(1) Так. *З., Л.*

Жий, як можна. *Прокс.*

Сяк-так, аби вижити. *Ил.*

Де просто, там яглові зо сто. *Н.*

9890. Захотів пишно!.. аби затишно!
Ст. Зб.

Аби душа сита, та тіло не наго.

На віку у сєго переведецца. *Л., Пир.*
— Но довгім віку усєго доведецца. *Пр., Р.*

Усєго на віку доведецца,— й на жлу-кті пообідать. *Кон.*

На віку, як на довгі ниві. *Об.* — ...
усєго трапицца (1). *Пир., [Бр., Не.].* —
... всяково трапицца, всякого хліба из-
коштуєцца—и твердого, и м'якого. *К.* —
На довгім віку, як на добрій ниві. *Не.*

(1) різно буває. *Прокс.;* є усєго — є
доброго, й зле. *Бер.*

На довгім віку доведецца и в глеку.

Л., Ком. — Трапиця на (1) віку варить борщ (2) и в глеку. *Нов.*

(1) Доведецца на довгім. *З.* (2) кашу.

Є, спасибі Богу, хліба з душою, грошей з нужу — та й буде з нас! *Євх.*

В своїм (1) селі буде й сії. *К., Лох.*

(1) сім. *К.*

Буде з нас — не діти в нас; а діти будуть, то сами добудуть. *Р.*

Кравець крає, як єму сукна стає. *У.*

9900. Де можна в торбу, там лантух не потрібен. *Рад.*

Не сягай через крупи до пшона. *Ил.*

Пане, бери черевик на патик. *Проск.*

И послі обіда ложка пригодицца. *Ст. Зб.*

Треба хліба и на післяобіда. *Об.* — ... и після обіда. *Проск.*

Верни часом дном, та и дітям оставляй. *Ст. Зб.*

Коли 'сь в свободі, гадай о пригоді. *Ил.*

Зірко до зірка (1), то буде мірка. *З., Ком.*

(1) Зеренце до зеренця. *Бр., Проск.*

Курка по зерню клює, та сита буває. *Полт. г.* (у панків). — ... по зерні клює, и то наїдаєцца. *Ос. 11 (XVIII, 70).*

Будь мудрий: натягай маленьку латку на велику дірку. *Бр.*

9910. Гроші не полова. *Ст. Зб.*

Хто не береже грошей, той іх не стоїть. *Кулаж.*

Хто за шелягом не стоїть, той сам єго не стоїть. *Ст. Зб.*

Хто не стоїть о гріш, той и шеляга не варт. *Ил.*

Хто за грош не стоїть, той сам гроша не варт. *Кан., К.*

Хто шага не береже, той не варт копійки. *Збр. Лаз.*

Гріш копи стереже. *Не.*

Осмак копи стереже. *Ст. Зб.*

Копійка руб береже. *Ком.*

Из копійки рублі робляцца. *Пр.*

9920. Всякі гроші хороші, та бережи іх про чорний день, та про лиху годину. *Рад.*

Держи копійчку про чорний день. *Зв., З., Л.* — Копійка на чорний день. *Н.*

Копійка любить, щоб її щитали. *Пр.* — ... щоб щитацца. *К.* — ... щот. *Бр.*

Люде знайшедши та лічать. *Ст. Зб.*

Гріш круглий — розкотицца. *Руд.*

В мене (бідного проти тебе багатира) шаг — та рубом. *З., Л.*

Се вже ми, як той Німець, що на шаечку воздух вішає. *Гр.*

Запас біди не чинить. *Ск., Ст. Зб.* — ... и істи не просять. *К.*

Розумний чоловік задалегідь готує. *Гат.*

Хоч иду в гостину, то беру хліб в торбину. *Бр.* — Идеш на 'дин день, а хліба бери на тиждень. *Б.*

9930. Нехай лежить: воно істи не просять. *Ком.*

Нехай тоє лежить — не хліба просити-ме. *Ст. Зб.*

Нехай про зузулю. *Б.* — ... зузулю: прилетить зузулька, так и ій треба. *Сос.*

Издасцца про лиху годину. *Сос.*

Щоб вовк був ситий и баран цілий. *Ил.*

И кози ситі (1), и сіно ціло (2). *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

(1) И коза сита. *Б.* (2) ціло. *Пр. в Ст. Зб.*

Вовк ситий и коза (1) ціла. *Войц.* — И вовк ситий (2), и кози цілі. *Проск.*

(1) и вівця. *Ил.* (2) сит. *Ст. Зб.*

Що це — за жидову душу горить? *Бер.* «На що то свічка горить?» — «За пана цапа!» *Б.*

ХТО ДБАЄ, ТОЙ МАЄ. *Ск.* — Хто дба, той ма. *Євх.*

9940. На ловця (1) и звір біжить. *Об., Ст. Зб.*

(1) стрельця. *Бер., Лох.*

Трудяща копійка годує довкіа. *Лів., Грам.*

Бог за працю має щось дати. *Бр.*

«Поможи, Боже!» — «А ти не лінуєсь, небоже!» *Рад.*

«Боже-Боже!» — «А чого небоже?» — «Істи, Боже!» — «Роби, небоже!» *Збр. Шей.*

Хто робить — голий не ходить. *Руд.*

Як би все вовк лежав, то вже б досі и здох. *Зал.*

Будеш дула, будеш іла, — не будеш дула, не будеш іла. *Ил.*

Хто чого шукає, то и знайде. *Ил., [Євх.].*

Хто жив, той сит. *Ст. Зб.* — Аби живі, а ситі будем. *Кор.*

9950. Як дбаєш, так и маєш. *Бр., Проск., Л.* — Що дбаєш, те маєш. *Зв.*

Хто робить, той ся доробить. *Ил.*

Як робеш, то й матеш. *К.*

Де не положив, там не возьмеш. *Бр.* — Де вже, не положивши, знайдеш. *Коз., О.*

Хто не важить, той не має. *Проск., Бил.*

Треба думать та гадать, чим кишки на-
пихать. *Ком.*

Нема в світі ручками та пучками. *Б., Ком.*

Взявши ключок та додати ручок. *Ком.*

Рівніш згладиш, тісніш ляжеш. *Ос. 20*
(IV, 12).

Рук добре доложити. *Коз.*

9960. Шатайся за ділом, як муха в ук-
ропі. *Ст. 3б.*

Рук остів робячи!

Шелесть, та й есть. *Прав.*

«... гайдамак з самого початку прий-
шло з Січі в Мотренни монастир тільки
три... Дем'ян Гнида... Лусковіг... атре-
тій Шелест.» *Зам. (I, 293).* В Київ. Гу-
бер. Часопису 1853 чи 1854 р. було теж
про сего Шелеста; ище там доводять,
що оце прислів'я про його и друженено.

Запряла пучками та надбала ручками.
Збр. Даз.

Полюби гіркенько, а тоді буде соло-
денько. *Х. 3б.*

Роби кривно и ходи певно. *Збр. Даз.*

Зароби кривно, та и ззіж ⁽¹⁾ певно ⁽²⁾.
К., Рад., Л.

⁽¹⁾ та й проий. *Рад., З., Б. (2) та й
не бійсь нікого. *Євх.**

Загорюй смажно, та й іж смашно. *Ном.* —
Загоруй смажно, та й іж смачно. *Б.*

Гірко зароби, солодко ззіж. *Бр., [Г.,*
Тар.]

Де оком не ДОГЛЯНЕШ, там калит-
кою доплатиш. *Проск.*

9970. Не продереш очі, то продереш ка-
литку. *Кан., К.*

Пильнуй ⁽¹⁾, як ока. *Пир.* — Гляди ⁽²⁾,
як ока в лобі *Зв., Бер.*

⁽¹⁾ Доглядай. *Х. (2)* Стережи. *Г., Бр.*

Хазяйське ⁽¹⁾ око товар ⁽²⁾ жівить ⁽³⁾.
Л., Б.

⁽¹⁾ Панське. *Проск., З., Пер. (2)* ко-
ня. *ід. Б. (3)* тушить. *З., Пер.; тучить.*
Проск., Б.

Лучче одно око своє, ніж чужії обі.
Ил.

Пасе очі (з ока не зпускає). *Пир.*

СХОВАЙ, що не вадить. *Ил.*

Далеко сховавши, ближче найдеш. *З.*

Лихий ⁽¹⁾ спрят та й доброго спокусить.
Бр., Рад. — Злий шховок и найліпшого
попсує. *Ил.* — Худе положення доброму
спокушення. *Нос.*

⁽¹⁾ Худий. *Черн., Б.; Злий. Ст. 3б.*

Далеко лежало, мало ⁽¹⁾ боліло. *Л.* —
Не близько лежить, мало болить. *Нос.* —
Близько лежить, живіт болить.

⁽¹⁾ не вельми (се б то — не рідна). *Б.*

Сторожа лучче ворожі ⁽¹⁾ *Ноз.*

⁽¹⁾ нунуж ворожа. *Євх.; лучча воро-
жа. Ноз.*

9980. У новій скрині (як що не в спря-
ту: ваялецца під лавою, або-що). *Кор.*

Шукай у старій скрині. *Бр., Зв.* — В
старій скрині, під лавкою. *С.* — Сховав
у стару скриню. *Бр.*

Щирая ПРАЦЯ мозолєнаная. *Нос.*

То сяке, то таке діло. *Пир.*

Хоч кожух мняти, аби не гуляти. *Ном.*

Свекор не давав невісці їсти, що ле-
га була; и як прийшов батько в гості,
вона ото йому й каже, — ато, мов, не да-
дуть вражі люде и пообідать. Є довга
брехенька про се.

Роботи — до сємої ⁽¹⁾ суботи. *Ст. 3б.*

⁽¹⁾ сємої. *Л.*

Бери, Лесько, хоч не легко. *Ил.*

Хоч ногу за ногу, а таки иди. *Ст. 3б.*

Тягни, кобило, хоч тобі не мило (ро-
бить, робить, та само собі и приказує).
Ж., К., З.

Ідь, кобило, хоть есь три дні не іла.
Ил.

9990. Очам страшно, а руки зроблять.
Бр.

Богу молись, зачиняй не бійсь. *Проск.*

Нехай сей день святицця. *П., Лів.*

Разом за Божнім розказом. *Ст. 3б.*

Господи помягай з ночвами на Дунай!
Ком.

Дай, Боже, час и пору добру (як по-
чинають роботу). *Бер.*

Піднімайте, свині, хвости, бо глибоко
морем брести. *Пир.* — Піднімайте хвос-
ти, бо глибоко брести. *Пер.* — ... бо
далеко брести. *Ном.*

Уставайте козля, задирайте хвости. *Ст.*
3б. — ... та біжить у лози! *Сос.*

Гей нуте, косарі, ви косарики моі! *Ном.*

Гей нуте, косарі! Хоч не рано почали,
та багацько утяли. *Зв.*

10000. Очиняй, пане, ворота — іде твоя
робота. *Ком.*

Вези батькова куца! *Л., Б.*

Як самогужки гренджолята везуть,
або-що.

Боже поможи! *Об.* — ... Спасибі за
добре слово — отут и положи. *Біл.* —

Магай Біг! *Лів.* — Помагай Біг! *Об.* —
Магайбі! *Лів.* — Помагайбі! *Об.* — «Здо-
рови, Боже помози!» — «Здорови, Боже й
вам помози!» *Л., Кон.* — Нехай вам Бог
помогає! *Пир., Н.*

За початком діло становиця. *Ст. 3б.*

Добре начало половина діла. *Н.*

Кінець діло хвалить ⁽¹⁾. *Ск., Ст. 3б.*

⁽¹⁾ ріша. *Х. 3б.;* вінчає. *Кулж.*

Конець — и вінець. *Г., П.*

От тобі ⁽¹⁾ віз и перевіз! *У., Пир.*

Оце тобі все діло зробив! От тобі на!
и д. — ⁽¹⁾ Маєш. *Ил., Проск.*

Честь Богу, хвала, и вам на здоров'я!
Кон.

И конт ёму (и ділові кінець)! *Збр. Лаз.*

10010. Воно таки на діло закандзюби-
лось. *Пир., Л.*

Дай, Боже, щоб робилось, — аби не
псувалось! *Б., Л.*

Не вже ти симиділуха? *Євх.*

Се як віл у ярмі: коли не випряжеш —
не випряжєця. *Кон.*

Мовчки, як віл робить, похнюпившись.
Кул.

Везе, як борозенний. *Бр.*

Захекався ⁽¹⁾, як віл в борозні ⁽²⁾. *Бер.*

⁽¹⁾ Задохався. *З.* ⁽²⁾ борозенний. *Л.*

Працює, як чорний віл. *Г., П.*

Напинає пупа. *Кул.*

Из шкури вириває — так робить! *Бр.*

10020. Наліг, як на вільхову довбню. *Р.*

Наліг як Циган на ковядло ⁽¹⁾. *Пир.,*
Пр., Полт.

⁽¹⁾ на точило. *Л., Полт.*

Стараєця, що піт кривавай ёго 'бли-
ває. *Бр.*

Аж очі ёму рогом лізуть. *Кон., [Павл.].*

Ніколи — й носа втерти. *Л., Пир.,*
Ст. 3б., Кв., [Бр.].

Працює до синёго поту. *Рад., Кр.*

Узялися за діло, як воші за тіло. *Ст.*

3б. — Узявсь (або: принявсь) за діло, як
вош за тіло. *Б.*

Кублиця ⁽¹⁾, як квочка з курчатами.
Лох.

⁽¹⁾ Клопочєця. *Пр.*

Кому до поту, а кому в охоту. *Коз.*

Робиш, робиш: ні за тобою, ні перед
тобою ⁽¹⁾. *Прав. Ниж., Пол., Лів.* — Роб-
лю, роблю: ні поперед мене, ні позад ме-
не — не дороблюся до гробової дошки. *Бр.*

⁽¹⁾ ні наперед тебе.

10030. Чоловік не камєнь, щоб не став.
та не 'дихав. *Пол., Лів.*

Тоді одпочинемо, як помремо. *Л., [Ст.*
3б.].

Од діла голова біла. *Бер.* — Так ба-
гато діла, що аж голова біла. *З., Пир.*

Доробився хліба, аж зійшов на діда.
Ил.

Дувся, дув, поки здоровля ся не збув.
Проск.

Щоб ся до гробової дошки не доро-
бив. *Бр.*

Касі! — чорт мене насі! *Ном.*

Жартують, як побачать якого мудро-
го косаря, що йде з косовиці и ледві но-
ги волоче — вморився. — Кажуть, якійсь
Москаль, зайшовши в наші сторони, за-
бажав піти на косовицю... Забажав и
пішов, та ще не абияк, а дві косі взяв:
аж бороною трусить, чимчикує в поле!
а коси тільки «чок, чок» — по косі на
кожному плечі! «Куди ти, Москалю», пи-
тають, «так поспішаєш?» — «Касіть, на-
сіть!» каже. — «Нащо ж ти дві косі взяв?»
— «Ет!» — дурні, мов, хахля! «Одна», ка-
же, «вмориця, другу візьму!» Покосив
день — може бідоласі не раз и лопаток
давали; вертаєця — ледві ноги тягне, ко-
си ззаду волоче, зачепивши одну за
'дну... «А де се ти», питають, «Моска-
лю, був?» — «Касі! чорт мене насі!», и
голосу не одведе...

Тут теши та теши, а там треба пуп
нап'ять. *Зап. (I, 147).*

Рівняє роботу тєслярську до косарсь-
кої.

3 КЛОПОТУ голова болить. *Л., Пир.*

3 клопоту великого подуріи. *Пир.*

10040. Зібралися тучки в кучки (усі хло-
поти зійшлись докупі). *Нос.*

Має тільки гадок, що пєс стеждок. *Ил.*

Думка думку пошибає ⁽¹⁾. *Бр., Л., Ст.*
3б. — ... журиця, що нічого не має. *Ил.*

⁽¹⁾ гонить. *Ил.;* побиває. *Черн. 2.*

И думок не стане. *Л., Кл.*

Голова від клопоту тріщить. *Ил.*

Так багато діла, що аж голова тріщить.

Аж очі випадають (так голова болить,
— або од сліз, од смутку). *Рад.*

До потилиці мізок повертати. *Кул.*

Сидить, наче у гаю (невеселий, за-
хлопотаний — в кумпанії сидить). *Чор. Рад.*
(121).

Як треба, то хоч у щимкі голову по-
ложи, то не здумаєш (або: то нічого не
вижмєш). *Гр.*

10050. А Боже Юрку, натягни на кісі!ль
шкурку! *Нєм., Євх.* — Натягни, Боже,
шкурку, поки мати з церкви прийде! *Рад., Р.*

Діти над'їли, та, боявшись матері,
отто и приказували. *Бр.*

Тинди-ринди, завтра Великдень! *Зв.,*
*

Пр. — ...завтра празник. *Бер.* — Тинди и ринди. *Кулж.*

Шити ⁽¹⁾—біляти, завтра Великдень! *Об., Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Мяти. *Збр. Лаз.*

Дівки, беріть в руки хвучи (веретена), завтра Великдень! *Проск.*

Кидай печене и варене! *Л., Пир.*

Бігти за ним, та не знать за ким. *Л., Пир.*

Прийшов хтось, узав щось — бігти за ним, чорзна за ким. *Л., Пир.*

Засмикали, як Циган сонце. *Коз., Ном.*

Циган пішов на заклад, та буде кочити до західсонця; але, притомившись добре, и почав ёго благати и репетувати, щоб мерщій заходило. *Кос.*

Не мала баба клопоту, та купила порося! *Ск.* — ... порося у квік ⁽¹⁾, а баба у крик. *Бр.* — ... баба в крик, порося у квік. *Ил.*

⁽¹⁾ порося квік. *Проск.*

Не мала ⁽¹⁾ дівка лиха, так Каленика привела ⁽²⁾. *Коз.*

⁽¹⁾ Не знала. ⁽²⁾ вродила.

10060. От не було на молодіці, та стало на старіці! *Гат.*

Не мав лиха, так оженився! *Коз.* — ... та оженився на свою голову! *Бр.* — Оженився на свою біду. *Кон.*

Купив собі біду, та на свої гроші. *Помт.*

Не видав хтось кислого, та в рошпну впав. *Ст. Зб.*

И то, й долото (як оговорующа, що їм треба багацько діла робить). *Гр.*

Круть-верть ⁽¹⁾, в черепочку смерть. *Об.*

⁽¹⁾ Шерть-верть. *Пир., Х. Зб.* ⁽²⁾ в черепочці. *Проск.*; під черепочком. *Пр., О., Н.*

Сидить, як на ножах. *Ил.*

Біга ⁽¹⁾, як опарений ⁽²⁾. *В., Лів.*

⁽¹⁾ Кинувсь. *Лів.*; Кинувся. *Б., Бер.*; Схопивсь. *Прав., Пр., О., Павл.*; Схватився. *Прав., Гр.*; Вискочив. *Дуб., О., Нов.* ⁽²⁾ опечений. *Бр., Бер., Пр., О., Гр.*

Шатаєцца ⁽¹⁾, як муха в ⁽²⁾ окропі. *Лів.*

⁽¹⁾ Вертицца. *Прав., Ниж.*; Кидаєцца. *И.*; Крутицца. *Г.*; Швидкий. *Проск.* ⁽²⁾ на. *Г., Проск.*

Біжить, як швець з чобітьми на місто. *Бр.* — ... на торг. *Г.*

10070. Вертицца, як швець в ярмарок. *Ил.*

Ганяють, як солоного зайця. *Ёвх.*

Сидю, як на вогні. *Бр.* — Сижу, як на пожарі. *Рад.*

Гаразд — коли б витримати. *Ил.*

Без соли солоно, без круп густо. *Ст. Зб.*

Не до соли! *Лів.*

А вже мені не до соли, коли грають на басолі! *Гайс.*

«Сіль сиплецца з кишени, сіль!», кажуть чумакові, а він гаса. — «А вже», каже и д. Про се прислів'я, *Збр. Шей.* инаково трохи розказує (див. карт. 34).

Тепер мені не до соли, коли батько вмер! *З., Л.*

Ишла дівка з торгу — сіль несла. Пришла на весілля та й танцює — а сіль таки у торбі за спиною. «Дівко, чого ти танцюєш — твій батько вмер?» — «То що ж, що вмер, то що ж, що вмер!» — «Хіба ж тобі ёго не жаль?» — «Де в біса не жаль, де в чорта не жаль!», а сама все таки танцює... «Он», кажуть, «сіль сиплецца!» — «Тепер», каже, «мене до соли, коли батько вмер!»

«Твій батько вмер!» — «Постій трохи, дотанцюю!» *Ёвх.*

Ёму тепер не до того. *Л., Не.*

10080. Прийшлося Иванцю к ідному кінцю. *Прав.*

⁽¹⁾ ченцю к одному. *Коз.*

Попався ⁽¹⁾, жучку, панові в ручку. *Бр., Прав. Ниж., Пол., Лів.* — ... тепер мовчи. *З., Пир.*

⁽¹⁾ А, попавешся. *Бал.*; Попавісся. *Проск.*

Застукали, як Головка в базарі. *Не.* Змішались, як у бразі гуца. *Чор. Рад.* (308).

Циганський піт проймає. *Ном.*

Ні сюди, Господе, ні туди Господе. *Зал.*

Удїзла баба ⁽¹⁾ у нерет: ні назад, ні наперед. *Рад.*

⁽¹⁾ Заскочив. *Пир.*; Попавсь. *Черн., з.*

Що робить — чи покинуть, чи любить! *Ёвх.*

Господарь 10088—10111. — Степ 10112 — 10115. — Хліб 10116—10180. — Сіно 10181—10186. — Скотина 10187—10256. — Птиця 10257—10268. — Ліс 10269—10272. — Прясти 10273—10276. — Хата 10277—10298. — Млин 10299—10301. — Огонь и вода 10302—10310. — Найми 10311—10406. — Ремесло 10407—10469. — Місто и село 10470—10492. — Купля 10493—10599. — Мівьба 10600—10610. — Міра 10611—10614. — Борг 10615—10661. — Запис 10662—10668. — Умова 10669—10677. — Сам 10678—10682. — Бурлак 10683—10689. — Сирота 10690—10716. — Вдова 10717—10727. — Гурт 10727—10774.

ГОСПОДАРЬ, як черак. де схоче, там и сяде. *Проск.*

Знає господин, хто чого годен. *Ил.*

10099. Хазяїна и Бог любить. *Коз.*

Хазяїна й собака знає.

Що то за господар, що свого добро-го, не глядять. *Ст. Зб.*

Добрий хазяїн избере, а поганий роз-гребе. *Кон.*

У доброго хазяїна и кішка господина (¹). *Лів., Сл.*

(¹) и свинка господинька. *Гл.*

Не в дорогу вдавайся, а в хазяїстві кохайся. *Ш.*

Без хазяїна и двір (¹) плаче. *Б.* —... двір плаче, а без хазяїки й хата. *Рад., Б.* —... двір, а без хазяїки угли плачуть. *О.*

(¹) и товар. *К., Л., Пасл., Ст. Зб.*

Без хазяїна чужі руки — кочерга. *Ос. 2 (32).*

Без хазяїки хата не метена. *Дуб., Я.*

Хазяїка в домі покрову всім. *Евх.*

10100. Привикай до господарства змо-лоду—не будеш знав на старість голоду. *Ил.*

Хазяїн (або: хазяї) на всю губу. *Бр.* —Газда цілою губою.

Так окукобилась, мов та горличка. *Г. Бар.*

У хаті в її, як у віночку; хліб випе-чений, як сонце; сама сидить, як квіточ-ка. *Зап. (I, 145).*

Дождовався (sic) заець ўса—сам кор-миця. *Ст. Зб.*

Иде з своїм двором. *Ил.*

Одчиняйтеся врата (або: ворота и) для нашого брата. *К.*

Як розживемся, так и в пастухи най-мемся. *Нос.*

Шуткує хазяїн, як хвалять порядок в хазяїстві.

Не то господарь, що збереть госпо-

дарство,—то, що готовое задержить. *Ст. Зб., [Кл].*

Господарь—шо свині попродав. *У.*

10110. В хазяїстві все знадобиця. *Кулж.*

Діди струють, а баби гують. *Евх.*

СТЕП, поля!... роскіш моя! *Ч.*

Де добрий край, там и під ялиною рай. *Прав.*

Степ—як дим (округи степ и степ — як дим). *Пур.*

У полі дві волі. *Лів.*

ХЛІБ усім голова. *Ск.*

Хліб святий — дар Божий: карай нас, Боже, ним до віка. *Ил.*

Хліб (¹) роги й ноги. *Бр.*

Хліб е—все е.—(¹) У хліба *Бр., Проск.*

Як хліб буде, то й все буде. *Об.*

10120. Хліб и на ногах поставить, и з ніг звалить. *Бр.*

Хліб убірає, хто єго має. *Кон.*

Хліб розбірає, хто єго не має.

Хліб роби, хліб и їж. *Рад., Б.*

Хліб їж, и коло хліба ходи, и хліб ро-би (щоб було у тебе). *Бр.*

Нема то ремесло, як леміш та чересло. *Ил.*

На новосілля берись, а за чепігу дер-жись. *Евх.*

На слободу берися, а хліба держися. *Збр. Лаз.*

Умірать ладься (¹), а хліб (²) паші (³). *Б.*

(¹) збирайся. *Коз., Гор.;* готуйся. *Сос.*

Пріч радися. *Рад.* (²) землю. *Гор.* (³) сій. *Рад.*

Надія в Бозі, коли хліб в стозі. *Ил.*

10130. Як жито в оборозі, то надія в Бозі.

Як на току молотниця, то и в хаті не колотниця; а як на току не молотниця, то и в хаті колотниця. *Бр.* — Як у клуні не молотить, то в хаті колотить. *Зв.*

«Хліб святий усему голова!» *Бр.*

У хліба ноги коротенькі; а як побіжиш, то и довгими не наженеш. *Х. Зб.* — У хліба коротенькі ноги, та не наженеш (кажуть, прибігши до кого хліба позичать. *Рад.*). *Рад.*

Ми собачу долю їмо, а колись колос йшов аж до землі. *Пир.*

Див. *Хат.* 195 к.

Роди, Боже, и на грудяшого, и на крадючого. *Ос. З (VI, 10).*

Усе тее пригодиця, що на полі корениця. *Коз.*

Бриця в пашні помішниця. *Макс.*

Як будуть ріжки, будеш їсти пирожки; а як уродять метлиця, то буде й хліб сницьця. *Коз.* — Як есть в хлібі ріжки, будуть и пиріжки. *Кон.*

Як уродять в житі метелиця, так буде хліб и паланиця; а як уродять житець, так и хлібу конець. *Б.*

Як в житі кукіль, то хлібові покій; а як звонець, то му конець. *Ил.*

10140. Кукіль—то полёвого дідька робота. *Макс.*

Коли цвіте біб, тоді тяжко о хліб; а як мак, то не так. *Ил., Войц.*

Коли сунця красна, не сій овса на-прасно. *Нос.*

Коли ся риба ловять, тоді хліб не родить. *Ил.*

Де оре сошка, там хліба грошка. *Проск.*

Укниь мене у болото, а я тебе уберу в золото (ніби ячмінь так промовляє, як ёго сіють: тим ёго и сіють скоро сніг з землі). *Бр.* — Топчи мене в болото, то буду як золото. *Кан.* — Казав ячмінь: «книь мене в грязь, то будеш князь». *Л.* — Книь мене в кал, а одіну тебе в жупан. *К.*

Навожи, надружи, а жито зийде. *Ил.*

З гречки и проса — и каша, и паша. *Б., Кон.*

Просо вітру боїцця, а дощеві вланаецця. *Не.*

Між дорогами орать—так як на печі. *Кон.*

10150. Така люба рілля, що дитина впросла б, коли б посадив. *Зап. (I, 146).*

Давай нивці, то и нивка дасть. *Лів.*

Пісок не родить, та з хліба ⁽¹⁾ не зводять. *Коз.*

(1) з сімен. *Нова.*

Рання сійба хоч не вродить, то и з хліба не зводить. *К.*

Присівку жде. *Ст. Зб.*

Осень каже: «я урожу»; весна каже: «а я поглежу». *Кобр.*

Як ше Господь колосом налля. *Пир.*

Нам Бога не йти позивать, як хліб родить. *Р., Сос.*

Як не буде густо, то не буде й пусто. *Бер.*

Пашня в полі, як лава. *Пир., Гр.*

10160. Жито, як стіна. *Л., Кон., Гр.*

Жита такі, що й гуж не пролізе. *Кон., О.* Жито красуецця. *З., Л., Пир.* — ... квітує. *Ж., Пир.*

Усатий ячмінь. *Макс.*

Лоском лягло (хліб, трава и д.). *Бр., Л., О.*

Хоч покотись, усюди голо. *Ск.*

Стебло стебла ⁽¹⁾ кличе. *Бр.*

Рідке.—⁽¹⁾ стебло. *К., Л.*

Сніп на сто кіп, а хазяїну на сто літ. *Сос.*—Поміг Бог нажати сніп; коли б Бог поміг нажати сто кіп, а хазяїві на сто літ. *Бр.*

Кажуть, нажавши перший сніп, вишшовши вперше жати.

Сніп од снопа, як чорт од попа. *Б.*

Лапала, лапала, и дитина плакала: на-лапала копу, без сорока сноів. *Бр.* — ... зарана додому пришла, ледві дверей найшла.— ... и дитина плакала: налапала двадцять без сімнадцяти, три од дороги украдено. *Кр.*

Рідке жала.

10170. Півтора тора—тіко, як и вчора (скільки нажали кіп?). *Бр., Кр.*

Що ёго у-свед зжавши! *Пир.*

Швидче жвіть до обніжка, там стоїть пирогів діжка. *Не.* — ... та й до борозни, бо й там трохи. *Збр. Лаз.*

Як діждемо літа та нажнемо жита, поставимо в копи та вдаримо в гош. *Ос. 6 (III, 35).*

Хто має, то нехай прибірає; а хто не має, то нехай заробляє (про хліб, літнього часу). *Бр.*

Копи одтискать. *Л., З., Хор., Кон.*

Чекайте, ціпи, прийде на вас осінь!

Біл., Проск.

Коли побив бич, то став могорич. *Збр. Лаз.*

Він не тільки немолочений, и на тік неволочений (пропав хліб). *Зв.*

Нещасливість світа —збавлюся літа; прийшла зима, то й хліба нема. *Ил.*

10180. Нивко-нивко! верни мою силку.
Збр. Лаз.

СІНО румове (добре, неболотне). *Кон.*
Один жемчуг—сіно!

А то хватай, куме, в міх (як прийде літо, а граблів нема).

Дай, Боже, на сіно гній, на скот лій, а хазяїну на здоров'я (приговорюють за порцією, як сіно привезуть для скоту).

Кр. — На скотину лій, а на сіно гній.

Кон. — На сіно гноєк, на товар лоєк (як дожде ниви, або докосить и зложить).
З., *Пир.* — На волики лоєк, а на нивку гноєк, а на мою спинку верни, Боже, силку. *Рад.*

Ляцька борода (трава, що, косячи, не захоплюють косою—*чрива*). *Збр. Шей.*

Овсяниця, просяниця — все то товару корис. *Ст. Зб.*

Так рідко посходив (часник), наче нечистий кілям потикав. *Коз.*

Божа СКОТИНА. *Ном.*

Скотина—то ворог. *Руд.*

10190. Пошануй⁽¹⁾ худобу раз, а воно тебе десять раз⁽²⁾ пошанує. *Бр.*

(¹) Пожалій. *У.*; Побережи. *Пир.* (²) тричі. *Ос. 7 (V, 34).*

В дорозі, у гостині, памятай о худобині. *Ил.*

З рукава вигодуєть. *Ст. Зб., Хат. (196).*

За добрим товаром зовуть и паном. *Кон.*

Худа худоба свого ховання. *Ил.*

Хто не має худоби, не знає хвороби. *Коз.* — ... а в нас худоба, то єсть и хвороба. *Рад.*

Товар не потвар. *Ст. Зб.*

В одних руках худоба не живе. *Кон.*

Як снасть псуєця, то чоловік ума берєця; а як худоба пристане, то розуму не стане. *К., Кан.*

Такого кодла. *Лів.*

10200. Переп'ялись, як хороба. *Бр.*

Іж гній, та бери лій (як купують худобу). *Кон.*

Щоб тебе з кодла звело! — Щоб твоє кодло звелось! *Новг.*

Ах, ти, гладкий (на скотину)! *Кон.*

А щоб ви—ходили (хотів налаять, та пожалував)! *Бр.*

Вовки б тебе не зарізали (лає й жалує)! *Черн.*

Без вола хата гола. *Бер., Збр. Лаз.*

В кого віл та коса, в того й грошей киса. *О.* — ... в кого ж немає вола, в того паністарочка гола. *Б.*

Як би єму вола, то б він які роги покочав! *Коз.*

Як товста шия у бика; так тоненька в мужика. *Коз.*

10210. Сім пар волів — хоч обдери.

Прав. Ниж

Бичок - третячок за маковий пирожок.

Збр. Лаз.

За каплею молока та хіба вбить⁽¹⁾ бика. *З.*

(¹) та так бити. *Л.*; та бити. *Рад.*

Пропала корова, нетреба и здоров'я. *Збр. Лаз.*

Тільки пара хвостів осталося (пара товаряк). *Пир.*

Як кінь пристане—ніж гостри; а як віл пристане—из снасти. *Б.* — Як віл пристане, так віз масти, а як кінь пристане, так ніж гостри.

Синним конем а солом'яним волом не далеко заїдеш. *Нов.*

Волові дай полови та жени поволі, а коневі вівса, та жени, як пса. *Ос. 10 (VI, 52).*

Гей возом за волами, та й поти годі! *Кон.*

Даси коневі полови, будеш робив поволі. *Ил.*

10220. Босий кінь (некований). *Л., Гат.*

Коник, як горох! *Пир.*

Ей ви, жароїди (на лінєвих коней)! *Л., Кр.*

Чи вістиме, чи конешне (питають, жаргуючи, чи кобила, чи кінь)? *Бат.*

Бісами добрий кінь! *У.*

И хвіст дугою. *Пр. в Ст. Зб.*

Криця не лошиця! півкорця ззість, а мірки не довезе. *Бр.* — Біжить—дряжить, упаде—лежить. *Кр.* — Як біжить, так дряжить, а упаде, так лежить — криця не лошиця! *Ш.*

Так з нїздер полом'я и паше. *О.*

Кінь исказивсь (зірвався). *Кул.*

Женить би вас, щоб не брикали. *Кулж.*

10230. Кінь молодий в гроші йде, а старий виходить. *Ил.*

Продай білу: уночі гарно шукать. *Пир.*

Глаголі читає (без корму стоїть). *Пир., Л., Коз.*

У клячі грива довга, та ум короток. *Ст. Зб.*

Кобиляча голова дурніша за курачу. *К.*

—... курочка таки, де ходить, а на сі-

дало йде; а кобила, де ходить, там и ночує.

Не вірь кобилі в дорозі, бо серед бo-лота скине. У.

Не тільки кобилі не вірь — не вірь и кобилячий голові: хоч знайдеш на дорозі, та ще таки зануздай. Рад. — Кінську (1) голову (2) найди, та й ту зануздай(3). Об. — Кінську голову на дорозі знайдеш (4) — ховстай та бий. Бр.

(1) Кобилячу. Пр. (2) на дорозі. Бр., Проск. (3) зануздай. (4) Кобилячу голову, як в дорозі, то.

Лошя вовчий підпалок. Ил.

Живеш вим'ям увесь, то воно все й показуєця. Хор.

Дійниця — коров'яча м'юка. Не.

10240. Здорова скачи, од вовка втечи, на той год рунце принеси (кажуть, розмугузовавши обстрижену вівцю и б'юччи її тим мотузом). З. — Пуд (під) кущ по руно! од вовка втічи, а руно принеси! Рад.

Держи свиню — держи пару волів; держи другу — держи дві парі волів. Кон.

Веху вхопив (шкідливе для худоби зілля). Л., Пир.

Дав коню вівса, а він дивниця на пса (здихать хоче, загодував). Бр.

Уже на ёго (слабу товарику) давно собачки (1) часник товчуть. Бр., Лів.

(1) вовк. У.; вовки. О.

Наставилася вовкові в зуби (дума здихати). Войц., Л.

Так: ні горить, ні болить, — и здиха (худоба під упадок). Кон., [Зв., Кр.].

Забачимося в кушніра на жертці. Проск.

Не злюбив собі місця. Ил.

Нехай ёму гнила колода! Новг.

Побажання на такі речі: «Коли б вовк лошати не звів!»

10250. Уже тоє реве, що по волу бере (вовк). Ст. Зб. — ... по тилиці бере. Вал.

В Валках кажуть, що се про дзвін. Ніби десь піп так зробив, що хто не прийшов в церков — давай вівцю; бачить, що се не бере, — телицю: ніби відділя воно и взялося.

Соловей, що коні душить. Кан., К.

Вовка треба оженити. Г., П.

Старая собачка панская брехачка. Ст. Зб.

А чип! Коз., Х., Гр.

А вон! одкинув хвоста, як батько весілля! С., О.

В Петрівку мухи роблять на панів, а в Спасівку на себе (в Спасівку дуже ку-

сають — на себе, в Петрівку ні — на панів). Ёвх.

Синиця не ПТИЦЯ. П., В.

Бо шкідливе дуже... Прядево достигає — наляжуть и ген чисто зоп'ють. Бр.

Горобець на все удаець. Гр.

Воробець на себе смерті не має. Ил. 10260. Жив-жив-жив! Ном.

Дають так горобців. Ніби як мучили Христа на хресті, Жиди подумали, що Він вже вмер и покинули мучить. Так горобець ніби прилетів и почав: «жив-жив-жив», — вони знову стали мучить.

«Иволга, иволга! свиню ссала, поросля вкрала!» (кажуть иволзі). — «А ти кобилу!» (ніби каже иволга). Збр. Лаз.

Півень крізь ніч за своїм хазіном побиваєця. Пер.

Курі сокочуть (1), у міх не хочуть. Ск.

(1) кокочуть. Вед.

Без когута хата шута. Ил.

Як дома кури, так у лісі тетеря. Новг.

Сіла курочка, сіла-сіла курочка, сіла! с'як перешупують, кличуть). Л., Кон.

Кудкудак за п'ятак, кукуріку за копійку. Гр.

Индик-дик, индик-дик! надув кишку, звів в затишку, бур-бур-бур! Пир. — Индик-дик, спустив кишку на покришку, бур-бур-бур! Л.

Дражнять так индиків.

Що в ЛІСІ родиця, то в дворі згодиця. Ст. Зб.

10270. Як не впинить ліса, буде в самого біса. Б.

Коло бука великая мука. Ил.

За кусок заліза дам собі зуба виннять (так воно потрібне у господарстві). Бр. — Дивись желізного кілка, а не срібного. Г., П.

Дівки, не ПРЯДІТЬ: виросте лопух — буде сорочка и хвартух. Проск.

Спішку, спішку! побіжи під ткацьку стрішку, там тчуть и прядуть, мені починак дадуть (як прости сідають). Б.

Сюди смик, туди смик — мій починак, як бик. Гр.

Чи багато мотовил, деяке на комору заклянь. Кон.

ХАТА рогата (діла по всіх кутках). *Нос.*

Своя хата—як покривка: всього пере-
ведеця. *Б.*

Хата не ворог: коли не запалиш, то
не згорить. *Євх.* — Дом не ворог: коли
запалиш, то (¹) згорить. *Хар. Зб., Пир.*
— Домівка не ворог. *Ос.* — ... коли за-
палиш, тоді й згорить. *Б.*

(¹) Своя домівка не ворог: коли не за-
палить, так. *Б.*

10280. Наша хата з Богом не спорить:
як надворі тепло, то й у нас тепло; як на
дворі холодно, то й у нас холодно. *Євх.,*
[Проск.]. — Наша горниця з Богом не
спориця. *Гр., Нос.*

В хаті, як у загаті. *Ил.*

Хата на курячі ніжці. *Л., Кр.*

Хаточка там така, як кучочка. *Бр., Черн.*

Живеш, як у решеті: відки вітер по-
де, то повні хати. *Кон.*

Тепло (¹), як у вусі. *Л., Зан. (I, 147).*

(¹) там тепло, тихо. *Рад.*

Треба хати холодити! (гонить вітер по
хаті—от як панночки, ходячи юрбою. *З.*).
Пр.

Чолом стоїть хата. *Кон.*

Строїть, як собака хату. Як змерзне
зімою, каже: «Построю хату!»; а літом,
як душно, каже: «Великої треба — ляжу
проти неба». *Рад., [Бр., Кр.].*

Як літом собака хекає, виваливши я-
зик, то то, кажуть, він проказує: «на
ката хата, на ката хата!»; а як потя-
гаєця у соломі, випростуючи задні и
передні лапи и позіхаючи на всі застав-
ки, — ніби каже: «оттаку-оттаку собі
хату поставлю!»; як же узімку муркає
з холоду, лежачи на морозікрутившись
у клубок, — отто «хоч оттакесеньку»,
мов, «хатку». (Див. № 553). *Кор.*

А ну, синку, роскидаймо хлівець та на-
рубасемо дрівець. *Зал.*

10290. Пекарня дух любить. *Ст. Зб.*

Угли обрубай, а хату отоплюй.

На старе сміття вертайся. *Ил.*

Пахне пустою в хаті. *Ном.*

Макогін хазяїн у хаті. *Збр. Лаз.*

Кочерга до печі хазяйка — вона свое
діло зна, жар загіба. *Збр. Лаз., Гол.*

Хрест святий, кущюба псявіра. *С.*

Ковганка салу переводчиця. *Б.*

Без ножа, як без рук. *Ст. Зб.*

МЛИН — чесна хранина. *Кл.*

10300. Млин — корчма. *Кл.*

Млинок Божий дарок. *Кр.*

ОГОНЬ и **ВОДА** добрі служити, але ли-
хі панувати. *Ил.*

З водою та вогнем не жартуй. *Проск.*
Вода як візьме, другому дасть, а вогонь,
то пропало. *Проск.*

Огонь святий истиця, як ёго не ша-
нуеш. *Г., П.*

Од злодія угли остануця, а од огню
не зостануця и угли. *Ст. Зб.*

Против огню нехай не лютує. *Коз.*

Біда, а гріх гасити. *Бр., О.*

Огонь не кляча. *Ст. Зб.*

10310. Де вода, там и біда. *К., Кам.*

СЛУЖБА не дружба. *Ил.*

В службі треба ухом землі приймати.
Бр.

Хто не служив, той и біди не знає.
Проск. — Хто у службі не бував, той и
вужди не видав. *Пр.*

Чужую кучу віючи, вочи завсіди запо-
рошиш. *Нос.*

Чужу хату топять — свої очі сніпять.

Нагодують калачем, та и в спину ро-
гачем (¹). *Ном.*

(¹) кирпичем. *З., Л.*—В Лубенщині и
Золот. я щось не чував (од народа) *кир-
пичем.* Тут або помилка, або се не од
народа записано. *Ном.*

Рік не вік. *Бр.*

Як мієш быть злим господарем, то во-
люй быть добрим челядником. *Ст. Зб.* —
Лучче быть гарною наймичкою, ніж леда-
чою хазяйкою. *Б.*

Чоловік там рідко умірає, де ся рож-
дає,—але голова місця шукає.

Сидіти на бурку. *Збр. Шей. (з Кам.).* —
На бурку жити. *З., Пир.* — Жие на бурку.
Гайс., Бр. — Бурхівий чоловік. *Нем.*

Без служби. То Ляхи живуть, аконо-
ви: сёгодня тут, а завтра як доведеця.

На бубон грать (про лакиз-блюдолизів
що пучками вимазують тарілки). *Черн.*

На здобитки, підв'язавши литки. *Л.,*
[Рад.]. — На заробітки, піднявши литки.
Пир., Кр. — Підніму литки, та на заробі-
тки. *Б.* — Підв'язуй литки, як идеш у
здобитки. *Ст. Зб.*

В Лубенщині більше кажуть в жарт,
як питають—куди йдеш. *Ном.*

У строках статъ. *К., Кам.*

И в ката, аби плата. *Бр.* — Най у ка-
та, аби була заплаата. *Ил.*

Плата и у ката, аби харч добра. *Бер.*
— ... хороша. *Рад.*

Хто служить з ласки, тому милосер-

днем платять (або: тому стає хрином хліб панський; або: то мішок плаский). *Ил.*

Тягне лямку. *Пир., Кон.*

Солом'яним слугою ніхто не доробився. *Ил.*

Треба робить, то треба й істи (як хто погано годує челядника). *Зал.*

10330. Накорми, тоді (або: Зобуй, зодягни, та) й кием потягни. *Бр.*

Не давши ⁽¹⁾ оброку, не бий по боку. *Бр.*

⁽¹⁾ Не дай. *Бер.*

Дай коневі ⁽¹⁾ вівса, та й жени ⁽²⁾, як пса. *Зв., [Рад., Кр.]*. — ... а волів дай половини, та й жени поволі. *Євх.* — Коневі дай вівса, а волів соломи, та й ідь поволі. *Ил.*

⁽¹⁾ вволю. *З., Пер.*; сіна й. *Кон.* ⁽²⁾ бий. *Кан., Ков.*

У попа був наймит та виїхав косить. «Мішок, що в тебе є?» — «Хліб та цибуля.» — «Спать!» Піп и послав на підслухи, и як довідався, як наймит розмовля з мішком, шле наймицю другий: «Мішок, що в тебе є?» — «Ковбаса, сало, паляниці, кнйші.» — «Косить!» *Гр.* — «Торбо-торбо, що в тобі є?» — Хліб та цибуля.» — «Нумо спать!» — «А як сажо?» — «Будемо робить.» *Лаз. Збр.*

Не слуга в постоялах ходить — купи чоботи. *Б.*

Наймитови хоць з коліна вилупи, а купи. *Проск.*

Наймися, наймитку, в мене, а я у попа — для луччої харчі. *Кан., Євх.* — ... а я піду до попа, бо в попа лучча харч. *Бр.*

Попівський хліб роспирає челяді бік. *Проск.*

Хто везе ⁽¹⁾, того й підганяють. *Прав. Ниж., Проск., Лів.* — Коли везе, то на него більше ще підкладають. *Сл.*

⁽¹⁾ йде. *Рад.*; іде. *Бер.*

Дурний слуга без помічі, а полковник без війська. *У.*

10340. Гриць за волами, Гриць и за дровами. *Проск.*

Я и товкач, и помело (и винен, и роби—все я). *Об.* — Я—як той товкач: що загадають, те й зроблю. *Бер.*

Одному не роздирацьця. *Л.* — Єдному не роздиратися надвов. *Ст. Зб.* — ... не роздертися надвое. *Бр.*

Одним волом хліба не доробився. *Бр., [Ил.]*

Сіли на шню. *Пир.*

Так що ж я буду робить — хіба ни-

кони ловить? *З., Л., Кр.* — «Що ёго робить?» — «Никони ловить!» *Л.*

А чого ж ми підем—чортів спіпать? *О.* Не запріг, що нукаеш. *Пир.*

Служба вільность не тратить. *Ил.*

Сій и ори, а на свободу ся бери. *Проск.*

10350. Один хліб придаєцца (кажуть про того, що часто найми або службу міня). *Нос.*

И псові в одну дюру наскучить лазити. *Проск.*

Не од калача тікають, а од бича. *Пир., [Лип.]*. — Не втікає пес ⁽¹⁾ від колача ⁽²⁾, тільки від бича ⁽³⁾. *Проск.*

⁽¹⁾ мужик. *У.* ⁽²⁾ калача. *Бр., У.* ⁽³⁾ що б'є. *Бр.*

Хліб не б'єцца. *Нос.*

Не йдуть од хліба — идуть од кнй. *Об.*

Собака не втікає од хліба, а од кнй. *Кан., К.* — Собака од хліба не утіче. *Ш.*

И пес дурно не бреше. *Ил.*

На добрим місці и камінь обростає. *Кан.*

От тобі хамут и дуга: я тобі не слуга.

Ст. Зб.

Нехупава подякувала (з того пішло, як з служби зійшла молодиця за слово *нехупава*). *Бр.*

10360. Иди, ринде, де-инде: там тебе ⁽¹⁾ не знатимуть и риндею не зватимуть. *Лів.*

⁽¹⁾ Ходім, ринде, куди-инде, де нас люде. *Євх.*

Не то добрий, що в доброго год вибуде, але то добрий, що в злого. *Нос.*

Яка плата, така й робота. *Кр.* — Соб, бицю, коло ⁽¹⁾ плота — яка плата ⁽²⁾, така и робота. *Ил.*

⁽¹⁾ до. *Проск.* ⁽²⁾ заплаца.

Яка ⁽¹⁾ харч, така й робота. *П., Лів.*

⁽¹⁾ Цабе, кущий, у ворота, яка. *Р.*; Гала коло болота, яка. *Рад.*

Яка плата, така й дяка. *Прав. Ниж.* — ... подяка. *Г.*

Три дні молотили — шеляг заробили. *Бер., Л.*

Служи, та на себе й зложи, а розгорни поли, та й иди голий. *Гайс., К.*

Живши-живши та й идеш завивши. *Нос.*

Там ся лїниво працює, де пожитку не чуте. *Ил.*

Тяжко працювати, где нічого взяти. *Ст. Зб.*

10370. Робити, то є що, а заробити, то нігде. *З.*

На сей роботі не забагатієш, а загорбатієш. *Кулж.*

Не даром тобі людзка праця боком лізе.

На чужий труд ласий не будь. *О., Коз.*
 Набиток злий не спірний. *Бал.*
 Лихий набиток не дійде третіх рук. *Ил.*
 Що легко прийде, то легко піде. — Легко прийшло — легко пішло. *Бр.*
 Чужая праця боком вилизе.
 Шість батька в напасть, а діти по наймах. *Ст. Зб.*

По господні наймит. *К.*

10380. Оттак, хлоп, ми всю віченьку прогуляли!.. и нагулялись як!.. так пани чаї та шпунти п'ють, а ми в пригрубняку знай люльки плюндriamo. *Сл.*

Не жалій хазяїна: їж картошку з лущипною. *Кон.*

Наняв кучого без хвоста. *Сос.*

Служба службою, а дружба дружбою. *Кон.*

Од кого хліба їси, за того й Бога проси. *Черн.*

Чий хліб їси, під того й дудочку скачи! *Не.*

Нанявся—продався. *П., Сівер.* — ... скажуть дверима скрипати, то скрипай. *Бр.* — Нанявся, як продавсь. *Лів.* — ... як продався. *Прав. Ниж.* — ... роби, як віл. *Б.*

Хоч не іжно ⁽¹⁾, так уліжно. *Бр.* — Чи доіжно, чи доліжно тобі (питає наймичка наймичку). *Шим.*

⁽¹⁾ не в'іжно. *Б.*

Господарь слугі не викає. *Ил.*

Хто кому стрік — всьму дощотик.

10390. Вода без плати біжить. *Пир.*

День діла, три дні харчі. *Л., Пир.*

Годувать — не год годовать. *Збр. Лаз.*

Їж, що дають, а роби, що кажуть. *Ил.*

Кому в гóди, а нам в глóди. *Ст. Зб.*

Як служиш, то нічим не тужиш. *К.* —

Хто служить, той не тужить. *Сл.*

Не поміч, а неміч. *Л., Пир., Кон., [Бр., Бер.]*. — Більш немочі, як помочі (про дівчурі). *Л., Пир.*

Хто три роки служив у панів, а три у Жидів, того би лиш повісити. *Ил.*

Лінивого одішлесся, а сонливого добулесся. *Зал.*

На вередуй робітником, бо лінивого збудеш. и д.

Старий хліб лучче, як новий. *Проск.*

10400. Місто святе не буде не заняте. *Ш.*

Смашне не валяецця, а хороше не волючецця. *Коз., Нов.*

Узяв вовчий прашпорт. *Зв., Л.* — Дали вовчий билет (вигнали). *О.*

Яка робота, така й плата ⁽¹⁾. *П., Прав. Ниж., Пол., Лів., Ёвх.* — Яка кровва,

така й лата — яка робота, така заплата. *Ил.*

⁽¹⁾ заплата. *Проск., Ст. Зб.*

Самі старші, самі менші. *Ск.* — Самі, мовляв, и старші й менші. *К., Л.*

Казав пан та й пішов сам. *Руд.*

Біда бідному и без наймита. *Ил. [Зв.]*.

РЕМЕСЛО не за собою носити. *Ст. Зб.*

Доброє ремесло чорт любить. *Пр. в Ст. Зб.*

Більше ремесла, більше здиднів. *Проск.*

10410. В ремесника золотая рука. *Ст. Зб.* — ... та ба! *Пр. в Ст. Зб.* — ... та

кальний рот.

Що майстер, то й п'яниця. *Бер.*

Було ремесло, та хмелем заросло. *Проск.*

Вже мое рукомесло бурьяном поросло. *К., [Кулж.]*.

Майстер майстру не укажчик. *Прав. Ниж., Лів.*

Всяк маштак ⁽¹⁾ своя зна. *Л.*

⁽¹⁾ мастак. *Збр. Лаз.*

Майстер зна, що кобилі робить. *Зал.*

Знає кулик свое болото. *Нос.*

Ділянка й діло боїцця. *Нос.*

Що вхопить, то вробить. *Ст. Зб., Кл.*

10420. На що глянє, так тобі и вчешє. *Збр. Лаз.*

А, матері ёго ковінька! бач як воно штучно! *Ном.*

Коло перкви жнеш, то з перкви треба жити (кожен ремесник з твого ремества).

Бр. — Служачи блтарию з олтаря (або: коли вівтару служиш, з вівтара) и живишя. *Ст. Зб.*

Хто чім орудує, той на тім и сидить.

З того ситий и п'яний. *Ст. Зб.*

Без приправи (або: пристрою) й блохи ⁽¹⁾ не убъеш. *Ёвх.*

⁽¹⁾ и мухи. *Коз.; и воші. Нов.*

До завою треба строю. *Проск., Ёвх., Яц.*

До всякого діла треба способу.

Поки пан маляр бога змалює, то чорта ззість. *Чир.* — Поки бога змалюєм, то чорта звоюєм ⁽¹⁾. *Бер.*

⁽¹⁾ ззімо. *Бр., З., Пир.*

Кинь на собаку, а маляра уллучиш. *Борисівка (Гр. п.).*

Зробив ⁽¹⁾ дядя, на себе глядя. *Об., Ст. Зб.* — Робив, на себе дивив. *Г.*

⁽¹⁾ Змалёвав. *Зв., Пр.; Купив. Кулж.*

10430. Так хороше зіпвив (зіповщик), як душі не вліпвив. *Ст. Зб.*

Коваль кує, ковалиха в коршму іде.
И дметь, и куєть, и за ковадо хва-
таєть.

Стук - гряк, та й ⁽¹⁾ п'ятак (коваль).
Бер.— Стук-пук, та й в. Бер.

⁽¹⁾ Стук-гряк, та й свіжий. Б.

От тобі, ковалихо, лихо — що у кузні
тихо. Ст. 36.

Шне ⁽¹⁾ та поре, та все ниткам горе.
Об.— Що гиря робе? шне та поре и д.
Кос.— Єдна шне, друга поре. Ил.— «Ши-
еш, дівонько?» — «Шню!» — «Чи будеш
же пороть?» — «Зараз, тільки ниточки
дошию.» Бер., З., Л. — «Дою, коли бу-
деш пороть?» — «Тоді, мамо, як ниточки
дошию.» Кос.

И письменний люд ткачі, всяк нехай ро-
зуміє: що старий и малий *отчешаи* в них
вміє. Кл.

Швець, що ступить, то збреше. Проск.

Шевська політика. Кл.

Шевська чесна граматика.

10440. Шевці—святці («так ся они на-
зивають»).

Немаш над шевство ремесла чеснішого
(«мовлять»).

Стук-гряк, та й п'ятак (бовдарь). Рад.

Склеїв чорта з рогом. Ком., Л.

Як тее зовуть, що мужик довбуть? Збр.
Лаз.

Сакій - такий майстер, та трісочки й
є! Б.

На мельника вода робить. Г.

«Що ти приніє?» — «Мед.» — «Тобі
сипать наперед!.. а ти що?» — «Лій!» —
«Ти трошки постій!.. а ти що?» — «Го-
рілку!» — «Е, бери скоріше ківш и мір-
ку!» С.—... «В мене горілка!» — «От тобі
ківш и мірка!» Кр.

Летів крук,—щоб наловили жаб та га-
дюк (жартують, як стрінуть, що ідуть ри-
би ловить). Кор.

У рибного ловця недовгні рукавця. О.
—... а хто її скупає, недовші має.

10450. Сам Бог з рибалок апостоли
вчинив. Кл.

Вудка (удка) мокне, а рибак сохне. Бер.

В'юни десь затали (зайшли за води).

III.

Шинвар — як не вірять, так обголює.
К., Коз.

Шинвар п'яницю любить, а дочки не
одасть. Бер., Рад., Кр.

Кухара, мовлять, під порогом положи-
ти, вжели би мів себе голодом уморити.
Кл.

Ой чумаче, чумаче, життя твоє собаче!
Ном.

Воли не вчені, нічого не знають, чва-
ляями ходять, а бісів проводять. Гайс.

Щаслив чумак, коли воли добре має
— то и за підрад не гадає. Рад.

«Чумаче, де твої гроші?» — «То в во-
зі ⁽¹⁾, то в перевозі.» Л., Б.

⁽¹⁾ у ввозі. Ном.

10460. На чумака й дерево похилилось.
Ком.

Як снасть ломиця, то чоловік строї-
ця; а як віл пристає, то й здоров'я не
стає. Рад.

Віз ламаєця — чумак ума набираєця.
Зал.— ... а як віл пристає, то ума не
стає. Кременч., Пир.

Кий у степу чумакам хазайн. Не., Збр.
Лаз.

Горшки хоч сім раз перекинь, то все
з баришем. Не.

До бані, до бані, на простор до бані!
Лист. (II, 231).

Пастух за ворота — кімса в ёго коло
рота. Б.

Кімса — хліба шматок (Б.). В Ост-
п.— грудка засохлої землі, що став нею,
од дощу, першим разом зіплевний чо-
ловік: пішла вона на нечисту силу, а
чоловік ново був зроблений.

Сопілка вівчареві віха. Не.

Як сніг упаде, то й пастух пропаде; як
сніг ростане, то й пастух встане. Вас., К.

Воли тому пасти, не медведі водити.
Ст. 36.

10470. До МІСТА по гроші, а на СЕ-
ЛО по розум. Ил.

Базар Бог показав. Ком.— ... хоч за
полушку, та поживиш душку; а в селі хоч
п'ятак, то сиди так. К. («И вже!» Бер.).

Купи море перескочить и хвіст не у-
мочить. Бал.

Купить—як пса облупить. Ил.

На ярмарку й на торгу—що хочу, те
й роблю. Лох., Р.

Бодай багацько бачив, а не мав за що
купити. Бер.

В місті, як у тісті, а без грошей нема
чого їсти. Збр. Лаз.

Без грошей до міста ⁽¹⁾, без солі до до-
му. Бер., [У.].

⁽¹⁾ на ярмарок. С., Бер.

На місті так: куп, та й луп. Бер.

З кошиком та з грошиком. Ст. 36.—
Усе з грошиком то кошиком. Л., Сл.

10480. И устіяку купи (у місті). Сл.
Без грошей в город — сам собі ворог.
Пир., [Проск.].

Купше—щупше. *Бр.*

Чого не купити, того и не жалувати.

В місті добре тільки кому-небудь калач купувати, а не що друге. *Проск.*

Купи людям калач, а не вгоден, то й сам зіж. *Рад., [Бр., Кон., Черн., Нос.]* — ... хоч плач. *Євх.*

По місту ходячи, розинків не продавай (рота не роззявляй). *Пр. в Ст. 3б.*

Не продереш очей, то продереш калитку. *Прав., Кон.*

Церкви та палати... и ні однісінької хати. *Кобз.*

Як село, то й голо: в одній хаті мак, а в другій так. *К.*

10490. Як у болоті не без дідька, так у селі не без горілки. *Кон.*

Міське ⁽¹⁾ телятко, а ⁽²⁾ сільське ⁽³⁾ дитячко. *Лип., Кан., К., [Проск., Коз., Ст. 3б.]*

⁽¹⁾ Городське. *Рост., Євх.* ⁽²⁾ розумніше, як. *Бр.* ⁽³⁾ степове. *Євх.* — А селяне кажуть иводі: «Сільське телятко и д.» *Ном.*

Слобода—лика и вода. *Ст. 3б.*

КУПЛЯ руки пече, а ПРОДАЖ гріє. *К.*
Нема торгівниці без жидівського головиці. *Проск.*

Купив би, та купила немає. *Збр. Лаз.*

Купити, чи не купити, а могорича треба ся напити. *Ил.*

Заочного ⁽¹⁾ кушця пугами бьють. *Рад., Кр.*

⁽¹⁾ позавичаєго. *В. Білз.*

Кота в мішку торгує (як торгує, не бачивши товару). *Кан., К.* — ... не торгують. *Руд.*

За очі тільки яйця купувати. *Л.*

10500. У базарі ⁽¹⁾ два дурні: один дешево дає, другий дорого просить. *Прав. Нимж., В.* — ... один дуже дорого просить, другий дуже дешево дає. *Полт. Час.* (1862 р. 262). — ... один купує, другий продає. *Черн.*

⁽¹⁾ В торгу. *Кон.*

Пара п'ятак. *Євх.*

Восім, милості просни! *Кон.*

Поганому за шостак. *Ил.*

Заправив ⁽¹⁾, як ⁽²⁾ за ⁽³⁾ батька. *Кан., К., З.*

⁽¹⁾ Загнав. *Л.* ⁽²⁾ Як Циган. *Л., Лох., Пр.;* як дурень. *Об.* ⁽³⁾ за рідного. *Кан., К.*

Чи був в тебе батько зроду (дорого за-привило и д.)! *К.*

Ласий на гроші, як кіт (або Циган) на сало. *Гат.*

Од смерти! *Ос. 20 (XIV, 114).*

«По чому десяток?» — «По два злоти.» — «Од смерти!»

Шум, що не можна, а квшена покорна. *Ил.*

Баршш дурному товариш.

10510. Хіба сало ідять, що такі дороги (про коралі, про горіхи и д.)? *Бр.*

Проси, як найбільше, а бери — що дають. *Г., П., Прав. Нимж.*

Хвали руку, а товар видно. *Об.*

Старе ⁽¹⁾ хвали, та з двора гони ⁽²⁾. *К., Коз.* — ... а молодого гуди, та у двір бери. *Нос.*

⁽¹⁾ Старого. *Пер.* ⁽²⁾ веди. — Кажуть, як купують коней, або-що.

Отця причепа — три гривні (чи скільки там). *Ном.* — ... за три гроши. *Бр.*

Шаг? щоб він тобі рубом став! *Лів.*

Ні за те, ні за се, та й дай шаг. *Кор.* — ... гріш. *Бр.*

Дорога риба, та погана юшка. *Євх.*

Для дороговни и батька продати готови. *Ров., Рад.*

Жид каже «ти не знаєш, що купуєш» — и справді, Жид, замість доброго, драгтя продає. *Проск.*

10520. Першого торгу не кидайся ⁽¹⁾. *Об., Вел.* — ... а другого не очікуй. *Бер.*

⁽¹⁾ не пускайся. *Ил., Л.*

По ярмарці лихий торг. *Ил.*

За більшим поженись, та и посліднього ршиись. *Лів.*

Продажне — заважне. *Бер.*

Дай, Боже, купити и спродати и гроші додому принести. *Пир.*

Чи зиск, чи трата—една заплаца. *Проск.*

От же тобі шостак, та нехай буде так. *Гор.*

Заправив, та и не взяв. *О.*

Які ви дешеві. *Кулж.*

Дорога тільки голова на в'язях! *Пол., Лів.* — ... а се не дорого. *Л., Пир.*

10530. И то гроші! *Ив. Аксаков.* — ... та трохи. *К., Рад., Лів.* — ... нехай тобі Бог більш дає. *К.* — И се гроші, та ваші, не мої.

За ёго такі гроші можна и в середу взять. *Пир.*

Е, так мені буде холодно (горжация). *К.*

Дешеве м'ясо собаки ідять. *Руд.*

Дешевим конем не іздити. *Бер.*

Дешева рибка, погана юшка. *Дуб., Зв., З., Б.* — Дешеві риби и юха дешева. *Пр. в Ст. 3б.*

Дешеву юшку надвір виллюють, а до-рогу поїдають. *Рад.* — Дешева rybka — юшка вон. *К., Коз., Кр.*

Дорога rybka — добра й юшка. *Бр., Л.*

Дешево, та гнило — дороге, та мило. *Рад., З., Коз., Кон., Нов.* — Що таке то гнило — що дороге, то мило. *Проск.*

Лучче п'ятак передачи, аби до вдачи. *П., Лів.*

10540. На доброму нема передачи. *К.*

Спасибі в кишеню не кладуть. *Х. Зб.*

В торгу нема гніву. *Проск.*

Не вийшов цінувати, а вийшов прода-вати. *К.*

Свої ціни не установиш. *Пир., Ст. Зб.* — ... не уставиш. *Кон.*

Сват не сват, аби добрий чоловік. *Зв., Л., Кон., Ст. Зб.* — ... ходи у хату. *Нов.*

Почин дорогий од грошей. *Ном., Ш.*

Добуваєм (добували, добуває й д.), як города (¹), а збуваєм, як ворога. *К., З., Л., Б., Ст. Зб.* — ... як нема, коли б була; а як е, так сяк и так. *Кон.*

(¹) ворона. *Пер.*

Набув як сокола, а тяжко збути як осл-а. *К.*

Продати й сам продаєш, а купити й з батьком не купиш. *Бр., Рад., Ж.*

10550. Продай та й кайсь. *Бр., У., Проск.*

Тепер продам, а сама зімою гнґі бу-ду їсти. *Коз.*

«Паноче, чого в вас такий малий лі-коть (міра)?» — «Тю, дурний! в мене в млинні ківш більший!» (а в того ткача та н млинок був). *Гр.*

Купець, як стрілець. *К.*

Не товар платить, а час. *Коз.*

Година (¹) платить, година (²) тратить. *Ил.*

(¹) и (²) час. *Проск., Нос.*

Набересь, як дід за козу. *Пр.*

Виграв (¹), як Хома (²) на вовні. *Пир., Коз., Кон., Лаз.*

(¹) Заробив. *Гл.* (²) Костюк. *Кор.*

Оце виграв, як Хома на булках! *Гайс., Черн.*

Виграв, як Дудек (¹), на костелі. *Бр., Вас.*

(¹) Дудку. *Руд., Нос.* — Був, кажуть, такий пан Дудек, що на всі гроші, які мав, костел ставив, щоб з його разом и користь мати, и доброї слави запобігти, а костел, недобудований, згорів.

10560. Виграв, як Шлєма на оренді. *Слуц.*

Вийшов (або: Підголився; або: Виграв), як Заблоцький на милі. *Бер.*

З Войццького повістки на сю при-мівку видно, що п. Заблоцький дуже падакий був на гандель и не з розумом його провадив. Один раз закуплене ми-ло розмив на Вислі, а вдруге навів у Вроцлав місто, де тоді робилось багато и доброго мила, на безцінок. Розказу-ють ще, що підмочене у Вислі мило зі-брав, розпустив на миління, злив в боч-ку — бочка лопнула, и на милінню не вскурав.

Міщане — що лавки в місті тримали, а тепер чи й лавкі у хаті е. *Нем.*

Покуль будуть бариші, у баби не ста-не душі. *Рад.*

Мені то прісно, що не кисло. *Ил.*

Тільки зиску, що в писку. *К., З.*

Торговав кирпичем, а остався ні при чем. *Кр.*

Добрий товар пояс: що продаєш, то и поєш. *Ст. Зб.*

Три дні ходу, а до обіда ярмарку.

Ти пішла на ярмарок, а люде піч роз-беруть. *Б.*

10570. «Чи був на базарі?» — «Був!» — «Що ж ти купив?» — «Козу!» — «Що дав?» — «Сім кіп.» — «А за що продав?» — «За п'ять кіп.» — «На що ж так ба-гато втратився?» — «Нічого, що багато, втратився, — аби свіжа копійка!» *К.*

Шкурка за вичинку (¹) не стане. *Льв., Нов.* — Не стала (²) шкіра за виправку. *Ил.* — Шкура вичинки не варт. *Збр. Лаз.* — Одасть шкурку за виправку (³). *Б.* — Стала шкурка за вичинку. *Об.* — Шкур-ка за вичинку. *З., Л., Пир., Пер.*

(¹) за чиньбу. *Кл.* (²) Стане. *Проск.*

(³) за вичинку. *Кр.*

Більша утрата, як дохід. *К.* — Біль-ший росхід, ніж прихід. *Ил.*

За морем вовк три гроші, та руб пе-ревозу. *Руд.* — За морем телушка полуш-ка, та руб перевозу (¹). *О., Кр., Коз.*

(¹) та перевоз дорог. *Пр., Н...* труден. *Коз., Кр.*

От побаришовав: ні стовпа, ні борошна. *Коз.*

В которий день не нажив, так прожив. *Сл.*

Без ями гребля, а без накладу зисък не буде. *Ил.*

Хоч нема бариша, так слава хороша. *Л., Кон.*

Без бариша голодна душа. *К.*

За полушку — ні в борщ, ні в юшку.

10580. Дасть Бог купця, а чорт роз-гудця. *Бр., Проск., Ст. Зб.* — ... роз-судця. *Кан., К.*

Що наша копійка! кров'ю обкипіла! *К., Пир.* — Кривава наша копійка! *Бр., Рад.*

Нам (крамарям) як не божицьця, так и ⁽¹⁾ не розжицьця. *Кон.*

⁽¹⁾ не забожицьця, так и в світі. *Б.*

Личко ⁽¹⁾ товар продає. *Кан., К., Рад.*

⁽¹⁾ Лице. *Ст. Зб.*

Хвалючи продати, а гудячи купити. *Бр., [Кан.].*

Торг в торг: я ёму даю и д. (почали торгувацьця. *Ном.*

Голова в голову (все огулом). — Голову в голову перелічити треба. *Ст. Зб.*

И руки прибили. *Кон.*

На ціні зійшлись. *С. Д. Ніс.*

Такий віс, сякий, сухий, немазаний. *Кулж.*

Без добавки и борщ не смашний. *К.*

10590. Придаток не стоїть за даток. *Ил.*

Здай душі оддали («ні за віщо, дешево»). *Пир.*

Споживайте, коли вам Бог судив. *Бр., Л.*

Побрали гроши, як за перець (взяти за що добрі гроші)! *Кон., Ш.*

Убив добру ⁽¹⁾ грінку. *Л.* — Грінка ёму упала. *Бр.* — Поняв грінки. *Рад.*

⁽¹⁾ Поймав. *Ст. Зб.*

Оттак наші сіромахи Жидів обманяють: виніс сім мішків из погребя глини, та шажка й луп! *Сл.*

Купив чорта з рогами на свою шию. *Пир.* — За свої гроші купив чорта на свою шию. *Льв.*

Набрались діди біди, поки набули, а ввукі муки, поки збули. *Кон.*

Се бач ёму по пір'ю. *Ш.*

«Вігіль?» — «З Ромна!» — «А що?» — «Воли.» — «А по чім?» — «Без п'я-ти.» *Не., [Гр.].*

Панство то-що, кепкують так з на-роду, що він не любить широко розка-зувать.

10600. МІНЬБА одному панув. *Ил.*

Хто міняє, той не має. *Бр., Я.*

Мінджуни. *Л., Кон.*

Мінджує, як Циган кіньми. *Б., Ёвх.*

Як Циган—мінєцьця. *Н.*

Міняли тихо, та виміняли лихо. *Пир., Б.*

Проміняв шило на мило. *Об.*

Проміняв шило на мотовило. *З., Пир., Цер.*

Проміняв ⁽¹⁾ шило на ⁽²⁾ швайку. *Лів.*

⁽¹⁾ Виміняв. *Бр., Зв., Прок., Кон.;* Заміняв. *О.;* Перевів. *Б.;* Звюв. *Ст. Зб.* ⁽²⁾ за. *Бр., Зв., Прок., Л.*

Проміняв вівки на собаки. *К.*

10610. Виміняв ⁽¹⁾ ремінець на личко. *Зв., Бер.*

Проміняв. *Б.*

Держи віру, держи й МІРУ. *Рад., Б.*

Шинкарь мусить поправді мірять го-рілку. *М. Білз.*

Що міра, то й віра. *Г., Яц., Ст. Зб.*

Без міри нема віри. *Ил.*

Коли будеш мірним, то будеш и вір-ним. *Ст. Зб.*

БОРГ умер, зачекай не жие: хто не має грошей, най не п'є. *Ил.*

Віра померла. *Ж., Слуц.*

Як станеш усім боргувати, то прий-децьця без сорочки ходити. *Збр. Шей.*

Позичка босдніч ходить. *Нос.*

Не позичай — злий обичай: як віддає, то ше й лає. *Ил.*

10620. Не штука розскинути, а штука збирати. *Бр.*

Не маш тички для позички. *Ст. Зб.*

Дай руками, а не виходиш и ногами. *Прок., Лів., Ёвх., Ст. Зб.* — Беруть руками, а дають ногами. *Коніс.*

Довжник весело бере, а смутно віддає. *Ил.*

Латвіше брати, ніж повертати. *Гат.*

Коли прийде віддавати, то нема що да-ти. *Ил.*

Поки зберемо, то й останне здеремо! *Рад.*

По два рази пси дражнити. *Кл.*

Усюди не без заїдів. *Ш.*

Як позичає, то всі боги викладає; а як віддає, то в батька-матір лає. *Бр.*

10630. Як позичають, так ёго батька дають; а як отдають, так свого. *Рад.* — Як позичає, свого батька лає; а як од-дає, то ёго. *Пир., Черн., Гл., Кор.*

Як бере—очі дере, як оддає — батька дере. *Ш.*

Хто за віру, а хто за міру. *Кор.*

Відбереш в песій голос. *Прок.*

Віддасть на безрік (ніколи). *Збр. Шей.*

Взяв на час, та и в добрий час. *Хар. Зб.*

Из ⁽¹⁾ Миколи ⁽²⁾ та й ніколи. *З., Л.* — ... из Мигути та ні тут. *Ном.*

⁽¹⁾ На. *Зв., Бр.;* Од. *О., Гор.* ⁽²⁾ Об Миколі. *К., Рад., Кон., Кор., Гл., Павлє.*

Одасть на тім світі уголлям. *Л., Т.* — ... уголцями. *О.* — ... огульками. *Кор.*

Бодай так рак світ бачив (як сей гро-ші оддасть)! *Бр.*

Від лихого довжника бери и половину. *Бр.*

10640. Від злого давця бери и капця. *Ил.*

Давній довг лучче находки ⁽¹⁾. *Гл.* — Як хто довг оддасть, то як находка. *Ст. 36.*

⁽¹⁾ так як находка. *Пир.*

Як ся напomini, то лучче подарувати. *Проск.*

Той мені винен и той мені винен: як би віддало, купила б село. *Бр.*

Бог з тобою! розсчитаємось на тім світі. *Гл.*

Пропади ти з колядою. *Нос.* — ... оддай мій міх. *Проск.*

Каже теж, як без заробітку рад хоч своє вирвати.

Лучче мати, як позичати. *Ил.*

Собі май, та и мені не дай. *Кл.*

Що винен, оддати повинен. *Руд.*

Бувши винним, треба бути и платним. *Ст. 36., Гл.*

10650. Коли даха, то ⁽¹⁾ и взяха. *Ст. 36.* — Будеш дахарь — будеш и взяхарь. *Бус.*

⁽¹⁾ Будь даха, будь. *Ш.* — ... даха, так будеш. *Б.*

Як взяха, то й ⁽¹⁾ оддаха. *Кам., К.*

⁽¹⁾ Будь узяха, будь. *Б.*

Позичене ⁽¹⁾ не зздєне ⁽²⁾. *Бр.* — ... все треба віддати. *Яч.*

⁽¹⁾ Позичене. *Яч., Проск.* ⁽²⁾ не зздєне. *Яч.; не зздєне. Проск.*

Голод мутить, а довг крутить. *Бал.*

Довг довгий, а прийде час, що стане короткий. *Рад.*

Душно, як два правять, а третєму нічого дати. *Ст. 36.* — Десять править, а одному нема що дати. *Бр.*

Нап'яв на цугундер. *Пир.*

Заграз в довги по самі уха. *Ил.*

Мій батько нікому невинен! у того позичить, а тому 'тдасть. *Зв., Рад.* — Сорочку викупив, а сукман заставив. *Ил.*

Бодай той здоров був, що мені винен ⁽¹⁾. *А. Вил.* — ... а той, що я винен, щоб умер. *Рад.*

⁽¹⁾ що мої гроши забрав. *К.*; той жив, хто винен. *Ст. 36.*

10660. Держі гіру — держи віру («не все за гроші — більше зарібку матимеш». *Бр.*). *Бр., Н.*

Хто ручиця, той мучиця. *Ск., Ст. 36.*

Неграмотному чоловіку тільки в голові пиПИС є. *Коз.*

Пиши, вЗеп ши, а все роскотиця. *З.* А Не штука сати, коли є дати. *Ил.*

Слово вітер, а пісьмо грунт. *Кам., К., Нос.*

Пісьмо очі коле. *Ск.* — Пісьмо Святе очі коле. *Ст. 36.*

Єдно пиши, а друге лиши. *Ил., К., Кам.*

То не в число! *Пир.*

УТОВОР паче грошей. *Зал. [Гл.].*

10670. Хто од слова одскачить, коло того шкура обскачить. *Л.*

Мовивши слово, треба бути паном. *Ст. 36.*

Він пан своєму слову. *Бер.*

Що скаже, те й свято (слухаюця и додержує слово). *Чор. Рад. (28).*

Добре слово стоїть за завдаток. *Ил.*

Не давши слова — держись, а давши — кріпись. *Зв., Кр., Новт.*

Лучче не обіцяти, як слова не держати. *Ил.*

Слово святе. *Нос.*

САМ, як ⁽¹⁾ блинка в полі. *Бр.*

⁽¹⁾ Стоїть, як. *Збр. Шей*

Сам-одни, як палець. *Бр., Пир.*

10680. Сам душею. *Пир.*

А він, так як скітник, в другій хаті сам. *Кам.*

Одни очі и плачуть, и сміюця. *Нос.*

БУРЛАК свічки до церкви не всуче. *Ил.*

Бурлак сам горить, як свічка: як до роботи, як до охоти. *Рад.*

Одною рукою воли поганяєш, а другою слези утираєш. *К.*

Вік пробурлакувати. *К.*

Гайдамаці, як собаці (безрідному бурлаці). *Б.*

Жидівський попихач. *Кул.*

Я наче той попихач: куди піхнуть, туди и йду. *Рад.* — Се вже за попихача обібрали: куди не піхнуть, туди й поточисся. *Бр.*

10690. Не то СИРОТА, що роду нема, а то сирота, що долі не має. *Ил.*

Отець вмер, то півсироти дитина, а мати, то вже цілая сиротина. *Кл.*

Горе сироті и бородатому. *Нос.*

Люті сироті бородатому, а голомовому й горш. *Ст. 36.*

Там, де сирота зістатися має, лучче, аби камінь виріс. *Г., П.*

На сиротах и світ стоїть. *Бр., Проск.*

Сироті хоць з мосту та в воду. *Проск.*

Ніхто того не відає, як сирота обідає. Б. — ... а всяк тсе бачить, як сирота плаче.

Ніхто не баче, як сирота плаче. *Полт., [Пир.]*. — ... а всяк побаче. Р., [Бр., Рад., Пр., Гл., Руд.].

Як ⁽¹⁾ сироті женитися, то й ніч ма-ла ⁽²⁾. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾». Зв., Бер., Коз. ⁽²⁾ день малий.

10700. Тоді сироті неділя, як сорочка ⁽¹⁾ ба. *Прав. Ниж., Лів.*

⁽¹⁾ деля. *Новг.*

Тоді сироті Великдень, як білая сорочка. *Павл., Ст. Зб., [Прок., Павлов.]*. Чужа ласка сироті Великдень. *Коз.*

За сиротою Бог. *Ст. Зб.* — За сиротою ⁽¹⁾ Бог з калитою. *Об.*

⁽¹⁾ Над сиротою. *П., Лів.*

Бог сиріт любить, та щастя ⁽¹⁾ не дає. *Кр.*

⁽¹⁾ долі. *Кан., К.*

З хати ⁽¹⁾ по нитці—сироті свитина ⁽²⁾. *Коз., О.*

⁽¹⁾ миру. *Новг.* ⁽²⁾ сорочка.

Довариця сироті в животі. *Коз., Збр. Лаз.*—Буде з сироти й болячки. Б.

Сирота и горбат, и череват, и много ість. *Ст. Зб.*

Сирота, а писок, як ворота. *Прок.*

Сирота, а губи як варста (?). *Ил.*

10710. Що сирота, то й пустота. О., К. Сарота так, що ёму наведецця на розум. *Хор.*

Як иде сирота — зачиняй ворота. *Ш.*

У сироти два роти: одним ість, а другим бреше. *Ил.*

Поможи сироті, викоме ті (тобі) очі.

Сирота сироту скребче, щоб було животу легче. *Пр. в Ст. Зб.*

Чи буде ж таке сиріцьке, як чоловіцьке. *К.*

Живи ВДОВА на подолі, та й плач свій вік обо гіркій долі. *Сос.*

Біжить вовк, пита ёго Бог: «Куди ти, вовче, біжиш?»—«До вдови за поросям.»—«У неї ж одно.»—«Дак щоб не було й того.» *Ком.* — «Вовче, вовче, куди йдеш?»—«По вдовине пороса, бо у вдови тільки одно.» *К., Коз.*—У вдови, вовче, одно пороси — иди, щоб и того не було. *Коз.*

Сова—удовина голова. *Бер., Рад.*

10720. На п'ятій неділі вдовиний плуг вийде (а усёго 4 неділі в місяці). *Бвх.*

Червоного оціпка не брати (удова, що бажає удруге одружицьця, надіва червоний оціпок в будень и в свято. *Г. Бар.*). *Лів.*

«Як ти живеш?»—«Як ти вдовиця: сама на печі, а ноги на полиці.» *Кулж.*

Сива, як вівця, а не йди за вдівця. *Бр.* Кого лихо не мине, той візьме и мене (казала удова про заміжжі). *Бвх.*

Як була сім рік удовою, не чула землі під собою; як пошла я за скурвого сина, пропала моя худобонька й сила. *Ком.*

У вдови хліб готовий, але не всякому здоровий. *Ил.*

10727. В удови два яррови. З.—... а у вдівця нема й кінця. *Рад., Бвх.*

10729. У ГУРТІ, то й смерть не страшна. *Бер.*—На ⁽¹⁾ миру ⁽²⁾ смерть красна ⁽³⁾. *К.*

⁽¹⁾ При. З. ⁽²⁾ При компанії. *Прок.* ⁽³⁾ добра.

10731. В гурті ⁽¹⁾ и ваша ⁽²⁾ ісця ⁽³⁾. *Прав. Циж., Бер., Лів.*—У гурту ісця спірно и каша. *Кл.*

⁽¹⁾ Між людьми. Б.; У гурту. *Не.* ⁽²⁾ й куліш з кашею. ⁽³⁾ смашна. *Пир.*

Гурт зробіть, гурт и зисть. *Прок.*

Святися б гурток, коли б не чортова ззіжа. *Бр.* — Святилась гуртова робота, та чортова ззіжа. *Полт. г.*

Миром и Богу добре молицьця. *К., Пр.*

Миром добре Богу молицьця — нехай би сам помолвися. *Зв.*

Громада великий чоловік. *Ск., Ос. З (XV, 9).* — ... а еден Лях всіх б'є. *Прок.* — ... чоловік, та дурний. *Кан., К.*

Поздоров, Боже, громаду, — а Бог буде аби-коли. Б.

Більша громада, як одна баба. *Я.*

Більший чоловік громада, як пан. *Ил.*

10740. Що громада скаже, то й пан не pomoже.

Громада одного вспоможе. *Руд.*

10742. Копя переможе й попа (копá—судня громада сільска из кільканадцяти сіл, з XVI ст. полеглая. *Ивантисев, Рус. Бес. 1857 р.*). Б.

10744. Коли двоє кажуть *п'яний*, то лягай спати. («То вже вір сему — чого ще ти коцюбисся! то ж не один хто сказав — громада вирекла»). *Ск.*

Два третёго ⁽¹⁾ не ждуть ⁽²⁾. *Лів., Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Як двоє, то одного. *Бер.;* Семеро одного. *Кр., Ст.* ⁽²⁾ не чекають. *Прок.*

Де сила (бигацько), там и міц. *Ил.*
Дружній череді вовк не страшний. *Пир.*
Отаманом артіль кріпка. *Не.*
Голос людський — голос ⁽¹⁾ Божий. *Ст.*
Зб.

⁽¹⁾ голос буваєть. *Вел.* (I, 310); Голос
народа—глас. *Кр.*

10750. Хто людей не слуха, той Бога
не боїцца. *Бер., Х., [Ст. Зб.].*

Нехай буде, як скажуть ⁽¹⁾ люде. *Пр.,*
Пир.

⁽¹⁾ так буде, як осудять. *Бр.*

Добре тому ковалеві, що на обидві ру-
ки кус. *С.*

Добре ріці з потоками. *Ил.*

З помощю річки течуть, а без помощі
не потечуть. *Коз.* — З помощю и ріки те-
чуть. *Ст. Зб.*

Добре тому, хто вдвох. *Ш., Збр. Лаз.*

Що два, то не один. *Збр. Лаз.*

Один, як ні одного (як би нічого, як
нема нікого). *К.*

Де на двох варицца, третій поживицца.
Ил., Гайс. — Де два ість, там третій ся
наїсть. *Дуб.*

Добре ся там діє, де два оре, а третій сіє.

10760. Спілка двох годує. *Бр.* — Шуль-
ка (?) двох годує. *Ил.*

Де купка, то не болять пупка. *Бр.* —
Де людей купа, не болять у пупа. *Ст.*
Зб., [Кл.]. — Як роблять укупі, так не бо-
лять у пупі. *Кон.*

Як жнуть укупі, то не болять у пупі.
Ос. 2 (XVIII, 243), Рад., Б.

Товариство з ким мати. *Кл.*

Хто од товариства одстане, нехай од
того шкура одстане, як на вербі на вес-
ні. *Пир.*

Хто став в ряду, то держи и ⁽¹⁾ білу.
Ш., [Нов.].

⁽¹⁾ Сиди в ряду, то тягни туя й. *Бер.,*
Коз.; Живи в ряду и терпи. *Кр., Кор.*

Чи Левон, чи не Левон, а з ряду не
вон (як хто до чарки, або до так до якої
парки товариської не пристає). *Нос.*

Що бабі ⁽¹⁾, то й громаді ⁽²⁾. *Пол.,*
Лів., Сл. — Що громаді ⁽³⁾, те й бабі ⁽⁴⁾.
Пр., Павл. — ... то й бабному сину. *Нос.*

⁽¹⁾ и ⁽⁴⁾ бабці. *Кл., Прок.* ⁽²⁾ и ⁽³⁾
громадці.

Що громада, то и я. *Євх.*

Де колія, там и я. *У.*

10770. За компанію ⁽¹⁾ и Циган ⁽²⁾ по-
вісивсь. *Лів., [Бр., За., Прок., Кремен.].*
При компанії дав ся Циган повісити. *Ил.*

Войцицький розказує дві брехеньки.
Одна, що Русин, Лях и Циган прома-
шляли непевним ділом и, ждучи на се-
бе цурки, надумали попробувать її: умо-
вились так, що Русин, як нікуди білш
буде терпіти, ногою дрыгне. Лях рукою
махне, а Циган засвеще. От тих мож-
на було порятувать, так Циганові як
захопило дух — губи не схотіли сви-
стать... — Друга, що двох Циганів, на
крадіжці піймали и пан одного хотів
пустить; але як вони один на одного не
хотіли говорити, то їх обох и повіси-
ли. — ⁽¹⁾ Для кумпанії, або — За кум-
панство. *Кон.* ⁽²⁾ и Жид. *Л., Пр., Б.*

Нехай и моя копійка не буде шербата!
Бер.

Сидиш в ряду — пій коляду. *Бр.* — Коли
сидиш в ряду — давай коляду. *Ил.*

Що у людях ведецца, то й нам не ми-
нецца. *Рад.*

Хоч и опущаюся, та там, де всі люде. *Бр.*

Недбалиця 10775—10897. — Дуріє 10798—10813. — Курять 10814—10838. — Лінивий 10839
—11028. — Мандрівка 11029—11053. — Злодій 11054—11124. — Зарізати 11125—11127.

НЕДБАЛИЦЯ гірше п'яниці. *Прок.*

Лучче п'яниця, як недбалиця. *Ил.*

Батьків хліб не навчить. *Ст. Зб.*

Дурному синові и батьківське багатство
не в поміч. *Зал.*

Свого доброго та не жалувать (як хто
свою одежину нехтує, скот вівечить и
д.). *Ном.*

10780. Пожалься, Боже, собаці білого
хліба!

Не топа ⁽¹⁾ й не вара. *Кон.*

Про жінку. — ⁽¹⁾ Ні мола. *К.*

Ні до печі, ні до речі. *Новом.*

Се Химка хазайка. *Кох.*

Химка й хазайка, та лопати нема.

Як з собачого ⁽¹⁾ хвоста сита. *Бр., Прав.*
Ниж., Рад. — Не буде з псеґо хвоста
сита. *Ил.*

Господарь такий кепський, майстер и
д. — ⁽¹⁾ псеґо. *Прок.*

Як би собаки побачили, то б три дні брехали («на таку невдалицю!... недбалицю!» *Рад.*). *Рад.*, *Кр.*

Стало на юшку, та не стало на петрушку. *Рад.*

Дав Бог телія, та не дав хліва. *Бер.*, *Рад.*

Сім закут, одна свиня. *Ном.*

10790. Господиня: три городи, одна диня. *К.*, *Рад.* — ... на ввесь город ідна диня. *Євх.*

Вимету разком, та вивезу возком. *Л.*, *Б.*
Господиня Магда по припечку гайда. *Євх.*
Знайте мене перепічайку, що на воротах тісто. *У.*, *Б.* — Знать мою матір, що хліб пекла, бо на воротах кісто. *Л.*

(¹) матінку. *Рад.* (²) тісто. — Див. № 7336.

Оттак не було: пропила помило! Повернуся по хаті — біда буде лопаті. *Зал.*

Скажуть на вас, дівчата: «от які там некліснії!» *А.*

Де хата не метена, там дівка не плетена. *Ил.*

Хто має, той не дбає. *Нос.*

Жартують над недбалицею-убогим.

ДУРІЄ, бо йому ся добре діє. *Г.*, *П.*
То з жиру дуріють. *Пр.*

10800. Худий пес не казачця — ино ситий. *Ил.*

Собаки з жиру казачця. *Ном.*

Овса шкапа зліла, так и віз побіла. *Коз.*

А, ідять вас мухи! *Бр.*, *Зан.* (I, 79).

Їму усе дурниця (¹) в голові. *Ном.*

(¹) дуруці. *Ном.*; блазеньство. *Збр. Шей.*

Не спускайся (¹), Грицю, на дурницю (²). *Кан.*, *К.* — ... бо (²) дурниця тебе зрадить, що й ворожка не порадить. *Бр.*, [*Проск.*]. — ... на дурницю, тільки сам біжи. *Бер.* — Ой Грицю, Грицю, Грицю, не вдавайся у дурницю, бо дурниця тебе зрадить, що горілка не порадить (приспівують у танці). *Рад.*

(¹) Не лакомся. *I Ил.*; Не вкидайся. *Вас.* (²) на паляницю. *II Ил.*

Баламутить своїм світом (сяк-так). *Збр. Шей.*

Він увесь привод дав. *Збр. Лаз.*

Ведмедів зпинають. *Ном.*

Як не вміє з кіньми, найпаче з неуками, що зпинаюцца дїба.

Козонько, не бороню тобі ліса, — але як тебе вовк зїсть? *Проск.*

10810. Чому не (¹) дурить (²), коли приступає. *Бр.*, *Зв.* — Опе тобі приступило! *Ном.*

Проти великих панів. *Дуб.* Проти багатих. *Бр.* У бенкеті. *Дуб.* До голови. *Зв.* — (¹) Добре. *Зв.*, *К.*, *Проск.*, *Дуб.*, *Ж.*, *З.*; Втогди. *Бр.* (²) шалити. *Бр.*, *Ж.*

Баловство ніколи до добра не доводить. *Ном.*

Де ти був, як собаки казились? *Бр.*

Було казачця, як тобі було три годі, а тепер шкода!

Добре КУРИТЬ. *К.*, *Л.*

Диво, які роскоші, та чи є в кешені гроші! *Гам.*

Кождому добрий, собі — злий. *Ил.*

Як з платка вивинув.

Як у тань тане. *Л.*, *Коз.*

Кїдає, як в безодній колодезь. *Рад.*, *О.*

10820. Се то йому худобина мулять. *III.*

Се ім золоту гору, та й ту рознесуть. *К.*, *Л.*

Не так чоловік мішком, як жінка горшком рознесуть з дому. *Рад.*

Гроші пішли до роскоші. *Прав.*

Кутки випорожнять (худобу розносять). *Кон.*

Пустити на хух. *Гам.*

Збувся тато клопоту: жито змолотив, и гроші пропив. *Проск.* — Збувся тато лиха: все жито змолотив. *Бр.*, *Кан.*, *К.*

Свое заїв, та й на мое зіхаєш. *У.*

Мочаючи вимочаєш. *Ст. Зб.*

Пустого міха не надуть, коли пораз дірки йдуть. *Гл.*

10830. Доки єсть, то й шелесть. *Бер.* — Як єсть, то шелесть (¹), а як скупю, терпи, губо. *Г.*, *П.* — Коли єсть, то шелесть, а як нема, то сквересть. *Ил.*

(¹) Шелесть, як єсть. *Бр.*

Скільки єсть, тому й честь. *Сл.*

Як єсть, то й свиням честь. *Ск.* — ... то й паністарі честь, а як нема, то й ротіві катма. *Ном.*

Зразу ілі логазу, а як ся запомогли, без вечері лягли. *Ил.*, *Проск.*

Прийшло махом и пошло прахом. *Рад.*

Перевів на циганський (¹) пшик. *Ном.*

(¹) Звюв на. *Ст. Зб.*

Шенці-венці, чорт у кишенці! *Л.*, *Пир.*, *Павл.*

«То шевчики такі є, надригбички, — як у місті, о!» *Бр.* — (¹) лихо. *Об.*; злидні. *Пир.*, *О.*; вош. *К.*

Як ся прибрїло, так ся иззіло. *Ил.*

ЛІНИВИЙ в своїй хаті змокне. *Ил.*
Як ість, так нагрієця; а як робить,
так измерзне (ліниве). *Полт. г.*

10840. У лінивого слід по золотому. *Збр. Лаз.*

Лінивим знаходиться, а ледачим наробит-
тися. *Проск.* — Ледачим наробисся, лі-
нивим навшлєся. *Кам., К.*

Сонливого добудься, лінивого дошлєс-
ся. *Нос.*

Швидкоий місця не загріє, а сидящий
на єднім місці згине. *Проск.*

На єднім місці и камінь обростає. *Ск.,*
[*Ст. Зб.*]. — Лежачи, и камінь мохнатіє.
Ил.

Дожидай долі (а сам не роби), то не ма-
тимеш и лєлі. *Кор.*

Через сидіння не впав в лежіння. *Бр.*
— Через сидження не міг запопасти в ле-
жання. *Ил.* — За сидження нема іджен-
ня. — За лежнею ніколи посидіть. *Чир.*

Хто празника питає, так паністару ла-
тає. *Б.*

Ледача шкапа скрізь припинки має. *Гит.*

Свини у барлозі, а птах у дорозі (кеп-
кують над легою). *Євх.*

10850. Ой, мати, хочу істи, та боюся
в погреб лїзти; та боюся, щоб не впала,
щоб капуста не пропала. *Кр.*

«Чого ти, наймитку, так рано встаєш?»
— «Та я то обуванням, то одяганням ⁽¹⁾
надолужу.» *Бер., Л.* — «Рано естєсь встав,
наймитку!» — «Я тое», мовять, «обуван-
нам надолужу.» *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ то обуваннячком, то одяганьячком,
та й. *Зв.*

Як до череди гвать, то й п'ятки бо-
лять. *К.* — До череди рано вставать, бо-
ки болять. *Гр.*

«Тит, ходи молотить!» — «Голова бо-
лить!» — «Так ходім істи!» — «А где ж
моя велика ложка?» *Ст. Зб.* — «Як те-
бе зовуть?» — «Михайло!» — «А робити
хоч?» — «Нехай-но!» *Зв.* — ... «А бор-
щу?» — «Не хочу!» — «А пирога?» —
«Хоч би й два!» *Не.*

Або ти, тату, у ліс ідь, а я дома зо-
станусь; або ж я дома зостанусь, а ти,
тату, у ліс ідь. *Євх.* — Уже бач, тату,
хоч ідь у ліс, я дома буду; хоч я буду до-
ма, а ти ідь у ліс — все кому-небудь та
треба іхати. *Павл.*

Є ще сїм одмін сїєї приказки — які
усї, більш-менш, похожі на виписану ви-
ще перну одміну; тільки що: в двох од-
мінах (*Ирав. Ниж.* и *Б.*) річ иде про
тата и воли («або ти, тату, гони воли и
д.»), в двох (*Кр.*) про тата и ночліги; в

єдні (*Пир.*) про тата и дрова, в єдні
(*Рад.*) проєто про дрова, а в єдні (*Пр.*)
про маму и воду.

«Синашу, піди стовчи пїсона на кашу!»
— «Ох, мамо, ноги дуже болять!» — «Сы-
нашу, иди істи кашу.» — «А' де ж моя,
мамо, ложка велика?» *Сторож.*

Як би хотів Хома, так би робив и до-
ма. *Бр., [Проск., Ил.],* — ... Хома доб-
ра, не ходив би нігде, робив би він до-
ма. *Зв.*

Коли почав орать, так у сїпілку не
грать. *Не.*

Жеби вовк не сядів за горою, був би
за другою. *Ил.* — Жеби вовк лик не драв,
то б за горою став. *Ст. Зб.*

Як прийшли жнива, то й жінка крива.
Рад. — Як прийшла косовиця, то и жін-
ка кородиця ⁽¹⁾; прийшли жнива, ходить
жінка як нежива; а як прийшла Покро-
ва, то и жінка здорова. *Пир.; [Бр.].*

⁽¹⁾ В рукопису д. Марковича стоїть ко-
робицця; я поставив кородицця, як ме-
ні доводилось чувати. — ... то жінка хо-
дить, як телица. *Рад.*

10860. Жать удень душно, а вночі ку-
саюця комарі. *Ст. Зб.*

Подивись, онучко, чи не кличе хто жа-
ти? *Євх.*

Не сама пряла, а кума помагала. *И.*

Рано встали, та мало направи. *Гр.*

«Иди, котє!» — «Иди хвостє!» *Ирав.*
Ниж., Пол., Лів. — «Біжи, вовчє!» —
«Біжи, хвостє!» *Сл., Л.* — «Піди, вовчїку!»
— «Піди, хвистїку!» *Гр.* (кепкують з то-
го, щє посилають, а воно на других зки-
даєця).

Усе на єго стикає. *Пир.*

Три святі в хаті (як трєє в хаті и за
холодну воду не візьмуця). *З.*

Гуляю та силку збираю. *Б., О., Кр., Ст.*
Зб.

Гуляй тато—завтра свято. *Нос.* — Гуляй
гиря—три дні свята. *Коз.*

Замуж хоч зараз, а робить не прибить.
Гл.

10870. Без попа й не почнеш ⁽¹⁾. *Б.* —
Що ж, треба попа, щоб почав. *Л.*

Як не починають роботи, іжі. — ⁽¹⁾ не
обидєся. *Кр.*

Тобі од скуки тільки ловити мухи. *К., З.*
Аж, єму тільки байдики бити. *Осоко-
вець Коз. п.*

Робить, так в чомусь локче. *Ном.*

Ів би кіт рибу, а в воду не хоче. *Ил.*

Жак — полежак («а за сїткою вже не
ляже спать»). *О.*

Лежать, як пєс на стерєві. *Проск.*

Лежить, як галушка. *Бр.*

Лежить, наче камінь на душі. *Бр.*

Одкидав сурсі (або: гуркала). *Пир.*

10880 Сидиш, як засватаний. *Проск., Л., Бил.*

И кішці ⁽¹⁾ хвоста не зав'язе. *Л., Гр., Ст. Зб.*

⁽¹⁾ И коту. *Прав. Ниж., Мв.*

Собаці хвоста не зав'язеш. *К.* — Та ти сьогодні собаці хвоста не зав'язав. *Бр.*

И за холодну воду не візьмешся ⁽¹⁾.

Ск. — А ні за холодну воду!

⁽¹⁾ не приймешся. *Рад.*

Сидить сиднем — щоб ти каменем сів! *Проск., Дож.* — Сів биш там каменем. *Проск.*

Сидить даремне день при днєві.

Як до діла, так и сіла. *Лів.*

Сиди, небоже, а Бог бачить. *С., Бр.*

Посмадь, сусідко, — ще трошки видко. *Бр., С.*

Стій Векло ⁽¹⁾, бо ще не смеркло. *Л.*

⁽¹⁾ Сиди, Тепло. *К.; Підожан, Векло. Кос.*

10890 Як прилось, так спалось, а як перестала прости, то не хочешся й спати. *Кр.*

О!.. стягтись та поволотись: казав чоловік, маку дам. *Л.*

Кажуть, як оце сидить, а треба куди йти. И то з того взято: «аби змогла на ноги стати, то волочешся знову». *Бр.*
— Див. вище № 4341.

Ей, нуте! берішся, як п'яний за тин. *Р.*

Тримає, як мертвий рукою! *Ил.*

Берецьця, наче не своїми руками. *Зал.*

Чи кеді, чи не кеді! *Ном.*

У неї у всім у робота м'яка (неспірна, лінива). *Б.*

Що за робота — шахи та махи. *Ш.*

Так робить, як чорт летить и ноги повісив (або: спустить). *З., Л., Хор.* — ... летить и крила теліпаюцца. *Л.*

Робить — як собі ⁽¹⁾ на лихо. *Л., О.*

⁽¹⁾ батьку. *Пр., Кр.*

10900 Робить, як собі на безголов'я. *Д., Пр.* — Зробив собі на безголов'я. *Бр.*

Робишся, наче у воловім вусі. *Черн. г.*

Як за нацасть. *Бр., Проск., Л.*

Косить би косив, та коли б чорт косу носив. *Нос.*

Єдно минути, друге звинути. *Ил.*

Він би робив, та в єго рукава болять. *Л.*

Восковді руки міє. *Ст. Зб.*

Де з маслом каша, там милость ваша; а де треба з узлом, туди нас з чимсь ином. *Нос.*

Тобі так хочешся робити, як старому псови в заверюху брехати. *Проск.*

Як мокре горить. *Ск.* — ... так нехутко робить, гадить. *Ст. Зб.*

10910 Така робота, що удень спить, а вночі кукурікає. *Лит., Бр.*

Ні гульня, ні робота. *Л.*

То робить! так як два з третєго кнпця. *Бр.*

Ні куєш, ні мелеш.

Зализ, як собака в солому. *З., Л.*

Цень-цень, аби день, аби вечір близько. *Ж.* — Тень-тень, аби збути день. *Бр.*

— Хіба вже, таки, що степь телепень, та и йдете на весь день. *Кон.*

Аби день переднювати, а ніч переночувати. *Бр.*

Аби день до вечора! *Ск.* — ... а діло в порозі. *К.*

Тень-телеень, добрий день. *Пр.*

День и ніч — сутки пріч. *Прав.* — Ніч не мати, а день не батько. *Б.*

10920 День не стоить (роби скоріше). *Коз., Л.*

Час не стоить. *Бр., Л.* — ... а роботи світ. *Євх.*

Ніч не стоить, а світло коштує. *Яц.*

А, грудьми б тобі робило (лає за ніччемну роботу)! *Бр.*

Витришки ловить. *Л., Пр., Кр.* — ... купувать. *Зв., Пир., О., Кон.* — Іде на ярмарок витришки купувати, *Проск.*

«Що роблять?» — «Гави ловлять.» *Л., Дож.* — Він граків ловить. *Кулж.*

Гав ловив та витришки продавав. *Зал.*

Шукає учорашнього дня. *Об.* — ... що добрий був. *Л., З.* — Жалкує за вчорашнім днем. *Євх.*

Шука (або: Пішов шукати) пустого вітра в полю. *Проск.* — Ловить вітрі. *Бер.* — Гонить вітрі. *Пир.*

Пішов по канун, та там и втонув. *Ном.*

10930 Зайшов, чорт єго и з собаками не найде! *Прав. Ниж., Пол., Лів.* — ... не знайде! *Л., Павл.* — И з собаками не найдеш. *Л., Кон.*

А що, в кума був? *Дуб.*

Якого чорта він там сліпить (гавшцядесь)? *Л., Ш.* — Що він там — чортів сліпить, чи що? *Л.*

Де ти поза Уманню ходиш (ідиш, ходив и д.)?! *Ном.*

Пішов по масло, та й в печі погасло. *П., Пол., Лів.* — Пошли дурня по масло, то и в печі погасне. *Л.*

Сів и прилипів, як ик смоляній лавці. *Пол.*

Ходив три дні, та виходив злидні. *Ном.*

Пошов посол, та й упав у росол. *Нос.*

Байдики б'є. *Лів.* — Байди збивати. *Ж.*
Баглай напав! *Рад.* — Баглаї напали.
Ном. — Баглаї в паністару наїзли.

10940. От, баглаї б'є (вигана? див.
Лист. 1862 р. 245). *З.*

Собака б'є. *Лів.*

Тиняецця, як злодій по ярмарку. *Євх.*

Ходять, як кручена курка. *К.*

Ходять, як прибудна (¹) віщи. *Проск.,*
Л.

(¹) блудна. *Ил.*; наче кручена. *Бр.*

Ходить, як припутень (сновиґає). *Кон.*

Ходить, як дурень по ярмарку. *Кан., К.*

Так як сєгодня (¹) привезений. *Євх.*

(¹) Ходить, як. *Ном.*

Виляє, як собака. *Рад., Пир., Кр.*

По зятінгах ховаецця. *Л., Пир., Кон.*

10950. Пова хэхольками тиняецця. *Л.,*
Пир., Гр.

Ховаецця, як собака від мух. *Об.* —

Боїцця, як собака мух. *Рад., Л.*

Треця та мнєцця. *Л., Ст. Зб.* — Тре-
мни—мняки (Тре мнимники?)! *Коз.* — Три-
хи та мнихи. *Л., Сос.* — ... нема оддихи.
З.

Яка ти нємна (непроворна)! *Кан., Л.*

Ханьки мнєш. *Х.* — ... бо діла нема.

Л., Х. Зб. — Комі мнєш, а роботи не-
ма з тебе, жануєсса. *Не.* — Ходиш, а
жодної з тебе роботи нема. *Бр.*

А сховав-бись ся під штири дошки!
Проск.

Ялозний чоловік. *Гат.* — Бач, яка ялоза!

Сидить, як морква в грядці. *Пир.* — ...
морков у гряді. *Ст. Зб.* — ... як гриб.

Ід., Б. — ... як кулик на болоті. *Проск.*

— ... як чорт на купині. *Бр.* — ... під купо-
пою. *Л.* — ... як качан в городі. *Гат.* — ...

як квочка. *Ід.* — ... на яйцях. *Бер., Рад.,*

Б. — Сів камінем. *Ил.*

Мудруецця, як сучка перед перевозом.
Нос.

Зобрався, як швець на торг. *Проск.*

10960. Мнєть, як спляий торбу. *Ст. Зб.*

Закиль це та те, то й «Святий Боже»
заспівують. *К.*

Поки приберєсса (¹), то бояре й мед
попьють. *Л.*

(¹) Закім прихэхулисса. *Кон.*

Вибіраецця, як за море стріляти. *Бр.*

Вибіраецця, як чайка за море. *Бер.,*
Пир.

Збіраецця, як (¹) на обід. *Павм.*

(¹) як убогий. *Ном.*

Збіраецця, як убогий на кісиль. *Об.*

Збіраецця, як свекор целюшок прать.

З. — Убрався як свекор целюшки прать.

Л. — ... як свекор в целюшки. *Б.*

Невістка каже, що нікому целюшок
прать, а він: «Та постой», каже, «доч-
ко, ось я піду!», та все на печі соваяц-
ця. *З.*

Идуть, неначе в мед (помазу). *К., Рад.*

Лізеш, я (замість як) кишка. *Проск.,*
Кр.

10970. Ходив рак сім год по воду, та
прийшов додому та став через поріг пе-
релазить, — розлив, та й каже: «отак
чорт скору роботу бере!» *Л.* — ... та й
каже: «така скоро робота!» *Бр.*

Совайся, Ничипоре! *Кор., Гр.* — ... по
гарячій сковороді. *Пир.* — ... Соваецця,
як Ничипір по горячій сковороді. *Не.*

Є цілий ніби акахвист (певно робо-
та колишніх студєтє), де початує: «Со-
вайся, Ничипоре, совайся!» Він частень-
ко було трапляецця по збірниках наших
старих панотців. *Ном.*

Поки найде, то и сонце зайде. *Пр.*

Казав Хома: Душа моя, де ти забари-
лась? У собачинім (sic) хвості та в ков-
туни збилась. *Пир.*

А підними лишень клиши! *Пир., Н.* —
... клешині! *Л.*

Не волочися, як Борясів бик. *Ст. Зб.*

Не волочися, як Хведькова корова.

Не волочися, як солоний заєць.

Їго (¹) по смерть добре (²) посилять.

Прав. Ниж. — ... то нажицьця можна. *К.,*
[*Коз., Ст. Зб., Євх.*].

(¹) Такого. *Руд., Кан., К.*; От годяц-
ця. *Л.*; Тебе тільки. *Зв.* (²) по смерть.
Рад., Л., О.; Тебе б тільки. *Полт.*

Пішов, як багачеві (або: бідному) по
смерть. *Ил.*

10980. За море по зілля пішов. *Ил.*

Улита йде—коля то буде. *Зал.*

Ходить, як бендюжна (хлєрка). *Збр.*

Шей.

Як хвіст волочецця. *Пир.*

Буде ходив, поки світа та сонця. *Проск.*

Поки дайде, так и сонце зайде. *Черн.*

Пішов, як рак по дріжджі. *Ил.*

Волочецця, як волоцюга у плуга.

Волочєсса, як голодне літо.

Ой ти то ходиш! як валєк. *Проск.*

10990. Ходиш, неначе як грїх без ду-
ші. *Бр.*

Ходить, як (¹) неначе три дві хліба не
їв.—Ходить, неначе не івши. *Пр., Лох.*

(¹) Оце робить. *Зв., Луб.*

Ходе неначе ступа. *Павм.* — Справжня
ступа. *Пир.*

Звиваецця, як муха в мазі. *Ил.*

Такий жвавий, як Жид молотити. *С.*

Жвавий, як рак на греблі. *Гат.*

Жвавий, як опецёк.

Проворний, як ведмідь за горобцями. *Л.*

— Швидкий, як ведмідь за перепелицями. *Павл.* — ... до перепелиць. *Прок.*

Проворний, як лопата. *Не.*

Швидкий, як віл у плузі. *Пр.*

11000. Швидкий, як черепаха. *Зв., Прок.*

Зачепивсь за пень, та й стоїть цілий день. *Об.*

Насилу Бог дав силу! *Л., Пир., Кон., Яц., Руд.* — ... и кобилу сиву. *Ном.*

Нам як женитися, то й ніч мала. *Ст. 3б.*

Нехай ⁽¹⁾ на манастир. *Ск.*

Каже, як не молицця, або, молячись, минає: те ж само и у всякому ділі, як мина що. — ⁽¹⁾ Подробица не хай. *Кор.*

Одкладає, як Лях свято. *Кан., К., Рад.*

По римському законові свята можна переносити на другі дні.

Одклад не иде у лад. *Кон.* — З одкладу не буде ладу. *Черн., [Пир.]*.

Тільки сир одкладаний гарний. *А.* — Одкладний сир добрий. *Зв., Рад.*

Що маєш робить, то зроби сёгодня, а що маєш ззісти, то ззіси взавтра. *Прок.* — ... бо тільки іден сир відкладаний добрий. *Бр.*

На страсній неділі весілля не справляють (одкладає). *Пир.*

11010. *Нехай* недобрий ⁽¹⁾ чоловік. *Лів.* — *Нехай* та тривай то недобрі люде. *Не.*

⁽¹⁾ поганій. *Бр., Рад.*

Нехай, нехай, та й зовсім занехавш. *Л.* — ... зусім занехай. *Бр.*

Губою говори, а руками роби. *Ил.*

День немаче ⁽¹⁾ год. *Н., Л.*

Можна багато вробити. — ⁽¹⁾ як. *Коз.*

Не журись, та ділом поспішай. *Х.*

Коли взявсь за гуж (або: за уж), не кажи, що недуж. *Об., [Ст. 3б.]*. — Недуж — не берись за гуж. *Зв., [Бал.]*.

Де руки и охота, там спора (або: скоро) робота. *Ил.*

Не візьмесся за роботу, робота сама не зробицца. *Бр.*

Всяке діло хоче, щоб коло ёго панькали. *Ном.*

Иди (або: Біжи ж) ногами. *К., Л.*

11020. Та біжи мені бігом, щоб одна нога тут, а друга там! *Збр. Лаз.* — Біжи ж мені та на одній нозі. *Б.*

Вчи ліннвого не молотом, а вчи голодом. *Ос. 10 (XIII, 20.), [Зал.]*.

З рук падеть все: так часом не хочеця ні за що принятися. *Ст. 3б.*

Кому діло докучить — тот ся розуму научить.

Акт книги *Ст. Магистрату 1692 р.*; пісьмо кінця XVII с.

В нас поциганськи: не хоче робити — не силуй, істи не хоче — бий. *Гайс.*

Бог з празником, а чорт з роботою. *Кр.*

Лучче на печі лежати, ніж від ранку до вечору страждати. *Збр. Лаз.*

Піч мати. *Нов.*

Ох піч моя, піч! колиб я на тобі, а ти на коні — славний би козак був з мене! *Кон., [Шим.]*. — Педко, матко! гдибись ти на коню біла, а я на тобе, щоб то за слічна война біла (казав жовнір, добившись в заверюху до якоїсь хати и забравшись на піч). *Казки.*

Хто любить піч, тому ворог Січ. *Кремч. п. (Калебарда).*

Чув од діязного козака; розказував, з великою повагою, про лежебоків. *Коніс.*

11030. МАНДРІВОЧКА — рідна тіточка. *Ос. 14 (IV, 65), Зал.*

Де хатка, там и ⁽¹⁾ паніматка. *Прав. Ниж., Пол., Лів.*

— Що хатка, то й. *Лист. (II, 13).*

Де хліб-сіль-ваша, там домівка наша. *Пир., [Коз.]*.

Тільки домів ⁽¹⁾, як у зайця ⁽²⁾ лонів ⁽³⁾. *Бр.* — В него домов, як у зайця ломов. *Ст. 3б.* — В мене домов, як у собаки ломув.

⁽¹⁾ У него (у вбогого бурлаки) стільки дворів. *Кор.* ⁽²⁾ у собаки. *Пир., Кон.* ⁽³⁾ ланів. *Кор.*

Присягаю зеленому гаю: як гай розівьещя, то й служба минецця (не хоче служити, у ліс ёго тягне, на волю). *Бр.*

Як розвернецца на весну лист, то підемо всі в свист (втічемо). *Кан., К.*

Оставайся, мамо, в лузі: вже тепера ми сами друзі. *III.*

Чи не поволочиш ти вовчого хвоста (чи не думаєш ти йти)? *Кан.*

Уродивсь ⁽¹⁾ на вовчі слёзи. *Кр., X.*

Пішов, утік. — ⁽¹⁾ Создав Бог. *Кр.*

Замочить лапті (пійти в мандрівку). *Н.*

11040. Из доброго миру пішла. *К.* — Ніхто и не бив, и не лаяв: так пішла, з доброго миру. *Рад., Л.* — Не знать чога пішов — из доброго дива! *Ч.*

Пішов з блеску світа (не знать, чога й куди). *Кон.*

Пішов у світі (докучило бути, и пішов у світі). *Бр., Лип.*

Пішов з пустим міхом на порожні клуні. *Сл.*

Побіг, як собака за возом. *Б., Пр.* — Як собака за возом, біга. *Євх.*

П'ятами наживав. *Ск.* — ... заживав. *Х. 36.*

Потяг, як Тарас лозами. *Зал.* — Мандрує на довгі лози. *Комис.*

Ломаку під руку, та й луги! *Ком.*

Єго й з собаками не збігаєш (або: не набігаєш, не знайдеш). *Зал.*

П'ятами киває, бо діла немає. *Рад.*

11050. Доти ходив, доки не наложив головою. *Проск.*

Лучше боло (sic) сидить дома! *Пр. в Ст. 36.*

Не грай, не блукай — будеш чоловіком. *Пир.*

Прошки роблять без сорочки. *Нос.*

—

ЗЛОДІЙ на злодію іде и злодієм поганяє. *Нов.*

Инший такий є, що «в мене», каже, «світліше око попросить», а другий — «а в мене світліше вкрасти». *Зал. (I, 147), Кан.*

Хазаїн бережеця, а злодій давно єго береже. *Кр.*

Красти вільно, та б'ють більно. *Нос.*

Не руш нічого и не бійсь нікого. *Лист. (II, 214).*

Хто краде, то не живе той в довгмі літа. *Кл.*

11060. Як прийде злодій — так заніз догана, а притика осажує. *Збр. Лаз.*

Чути далеко злодія. *Бр.*

Непроторенний злодій. *Ил.*

Майстер читати, писати й з горшків хватати. *Не.*

Изпід стоячого підшву випоре. *Ком.*

Цуп-луп, та й в кешеню. *Пир.* — Цуп та луп, сховав у кишению. *Бр.*

Цяца, цяца! та й в кешеню. *Руд.*

Шути-шути, то й угадай. *Зал.*

Паньку, Паньку! чи не вмочив ти в мій спуст свою бавьку? *П., Прав. Ниж.*

Взяв він за своє — буде тямив. *Проск.*

11070. Добулася наша мати — буцім то на ярмалку. *Євх.*

Була не була, а як вош изняла. *Хар. 36.*

Купив, та насилу втік. *Полт.*

Руками дивидця, а очима лапа. *Сл.*

Того шукає, що не положив. *Ил.*

Ворожила не ворожила, а од тебе не одходила. *Нос.*

Ворожила, доки не вложила. *Проск.*
Баба ворожила, та й головою наложила. *Проск., Бус.*

Найшов, як дома взяв. *З.*

Найшов сокирку за лавкою. *Об., [Ст. 36.].* — Знайшла сокирку за лавкою: я положила, а ти знайшла. *Бер.*

11080. Вже воно єго (¹) не втікло. *Ск.*

(¹) єго рук. *Л.*

Ухопив, та не втюк. *Ст. 36.*

Пошов, набравши подошов.

Умочив руку в гречаную муку.

Як увійде в комору, то хоч би гадюка лежала, то зогнав би та вкрав. *Ком., Зал. (I, 148).* — Хоч би гадина там сичала, то візьме. *Нов.* — Хіба б гадюка там сичала. *Ос. 1 (281).*

Майстер до чужих кайстер (кайстра — торба). *Євх.*

Що побачила, то й її. *Прав. Ниж., Пол.*

Ні з чим не розминьця. *Лів., Сл.*

Знає від огню (краде). *Кан., К.*

Візьме хоч з огню. *Л., Нов., [Євх.]* — Из огню вворве. *Кр.*

11090. Підголив так, як без мила, *Зв.*
Обідрав (або: Обголив) на (¹) білку. *Рад.*

(¹) як. *Кр.*

Обідрали, як молоденьку липку. *Кв.*

Обідрали до голої кості. *Л.*

Обідрали до нитки. *Кр., Гр.*

Брав не пишався, верни не встидайся. *Збр. Шей.*

Хатнього (¹) злодія (²) не встерещєся (³). *Зв., Л., Б., [Бр.].*

(¹) Домового. *Ил.*; Домашнього. *Проск., Ст. 36.*; В хаті. *Бер.*; Свого. *Зв., Дуб.*
(²) ворога. *Зал.*; не вбережєся. *Б.*; не встерєжєш. *Рад., Б.*; не встерєтєся. *Ст. 36.*

На'злодію (¹) шапка горить. *Прав. Ниж., Пол., Лів., Сл.* — ... а він собі хвать за голову! *Л.*

(¹) Злодієві и. *У.*; злодієві. *Лів.*

Хто пороса вкрав, у того в у́нях пишцять. *Пол.*

Злодію отпустять сили, то прибуде ума. *Гл.*

11100. Злодієві одна дорога, а тобі десять. *Руд., Л.* — Им одна дорога, а нам скільки. *Н.*

Миш не одну має діру до ями. *Ил.*

Хто вміє красти, то вміє и сховати. *Проск.*

Замок (¹) для доброго чоловіка. *Ст. 36.*

(¹) Замок не для злодія, а. *Нос.*

Вовк и лічане ⁽¹⁾ бере ⁽²⁾. *Зв., Дуб., Рад., Б., О., Ст. 36., Войц.*

⁽¹⁾ и лічані вівці. *Ил.*; и щитане. *Сос.*
⁽²⁾ хапас. *Бер.*; вхопить. *Б.*; візьме. *Сос.*

Не поможи тобі, о святий Боже! *Проск.*
Е, оє він дугою косить (краде). *Б.*
Крадене не йде в користь. *Коніс.*

Ноги померзли (забере злодій на оберемок—«прощай, ноги померзли!») *Кон.*
«Тату, не лізь з постоломи на престілі!»
— «Нічого, сину, аби душа була чиста!»

«То мов би злодії церкву драли, та щось не про наших так кажуть.»

1110. Роди, Боже, на всякого долю! а піймаєм (на крадізці), то здіймем и лёлю. *Кор., Л.*

Як сіють у полі, то приказують: «Роди, Боже, и на трудящого, и на продящого, и на крадящого!» От, як піймають кого, подорожного, в горосі або сніп овса візьме коневі, то той и одназує: «ти ж, як сів», каже, «приказував—роди, Боже, на всякого долю». *Камн.*

Не дать душі пропасти — треба вкрасти. *Ос. 2 (244).*

Хоч уврав, аби добре сховав. *К.*

Грошам лица немає (укравши, легко перевести).

1114. А показацькій: хоч вкрав, то мовлять, що добув. *Кл.*

1116. Поки коні водив, то й Бог годив; а як став води, то воли в лихо ввели (злодій так управдався). *Кр.*

Тяжко там упрости, де газда (хазяїн) сам злодій. *Ил.*

Не піймавши ⁽¹⁾, не кажи, що злодій. *Л., Пр., Р., Гат.*—Не кажи сь, що злодій, бо ще сь не пійняв. *Бр.*—Не кажи «злодій», поки за руку не схватив. *Ил.*

⁽¹⁾ Не побачивши. *Зв., Рад., Пир.*; не попавши. *Гл.*

Як не зловив, то й до пана не позивай. *Бер.*

11120. Нехай над ним ворони кракають! *Л., Б.* — Щоб на тебе ворони кракали! *Коз.*

Бодай тебе за серце взяло! *Бр.*

Ніч мати. *Сх.* — ...все покрив. *Проск.*
— ...мати, не дасть погибати. *Кан., К.* — Ніч—як мати. *Коз.*

Чи вже мені будуть вікном двері? *Бр.*
— Не первое окном з хати утікати. *Ст. 36.* — Окном двері

Ідної смерті не минеш, а другої не буде (гайдамацька). *Ївх.*

КИСИМ ГОЛОВА ⁽¹⁾ (*Л.*: Кисим башка)! *Хор.*

Ніби комлицька, арменська и д. похвалка, пострашка,—як и *сікур башка, сіким голова*. Кажуть теж — що, мов, убив.—⁽¹⁾ башка. *Л.*

Уклав ⁽¹⁾, як сіно в годину. *Пер.* — Уклав у копи. *Ном.*

⁽¹⁾ Улокав. *Л., Пер.*; Убрав. *Коз.*

Душі залізтися. *Ном.*

Одежа 11128—11248. — Охайность 11249—11285. — Сон 11286—11356. — Дорога 11357—11440.

Шануй ОДЕЖУ в дворі, вона тебе в людях. *Пр. в Ст. 36.*

Пощануй одежину раз, вона тебе десять раз. *Об.*

11130. Чоловіка по одежі стрічають, а по уму випровдажують. *Ос. 19 (XIV. 29).*

Шовкова плахта не к будню, а к святу. *Коз.*

В будень постарецьки, а в неділю панськи. *Ил.*

Талувать, нехтувать одежину. *Ном.*

Ні плечей, ні очей (сорочка, що прокупився на її). *К., Л.*

Там рукава, як під вкорою (такі густі шитки в дівочих сороччаних рукавах). *Кон.*

Вітром підбито. *О.* — ...а морозом підшито. *Пир.*

Зробив—на собаку мале, на кішку ⁽¹⁾ велике. *Л.*

⁽¹⁾ kota. *Пр.*

Теперь треба не в овсину, а в просіну шить (не рідко). *Кон.*

Сім раз відрізали — довга; сім раз лещівали — нова. *Прав.*

11140. Це наче хоч лопаткою ёго вити. *Бр.* — Хоч лопаткою вріж. *К.*

«Бува, як и тепер от повелось, кудцо ходять: одежину якусь нахопить, що аж • глянути чудно.» *К.*

Куди обернеть, то все діра наверх. *Ил.*

Чоботи камі (1) просять. *Н.*

(1) іств. *Л.*

Латка на латці. *Бр., Пир.* — ... та й Латіш. *Б.*

На світі стільки лат, як на селі хат. *Євх., Макс.* — На чугаї в убогого стільки лат, як у місті хат. *Бр.*

Постолики-соколики. *Нов.*

Хоч трапичка, та тахвтічка. *Б.*

Лучшая кошуля, ніж какабат. *Пр. в Ст. 36.*

Покіль кожух не вивернеш, він все здавця чорним. *Сос.*

Дерецця — на нове берецця. *Об., Ст. 36.*

11150. Пан дере — та багатий. *Зал.*

Нарядив когось, як хвуркальце. *Пр. в Ст. 36.*

Де шипочка, там дірочка. *Зв., Лох.* — Що щипочки, то й дірочки. *Кулж.* — Де вщипнеця, там подерецця. *Лів.* — Шипочки, шипочки, на завтре дірочки, а з сего та в краще. *Рад.* — Шипочки рибочки, там и моїх дві виточки. *Л.*

Приговорюють, щипаючи, як хто надіне нову одержу.

Дай, Боже, здорово сходити, а на друге заробити. *Ил.* — Дай, Боже, из сего та ще в краще! *Пир., Л.* — Здорови носіть, а скачучи деріть. *Рад.*

Добрий стрій — піднесися та стій (жк одержу). *Проск.*

Ну, повернись — підними руки — лети к чорту. *Ном.*

Жартують, як приміряють кому нову одержу.

Широкє буде и узьке. *Ст. 36.*

Великий чобіт на носі, а малий під лавкою. *Збр. Лаз.*

Голодний день просидиш, а голий ні з міста. *Не.*

Иде зима, а кожуха нема. *Ил.*

11160. Без кожуха береть сукруха. *Ст. 36.*

Вітер каже: «гу-гу-гу! сім свит продму!»; а кожущана латка лежить тихесенько в кутку та й каже: «а мене не продмеш!» Тоді вітер, розсердившись, каже: «Мовчала б уже там, коли тебе ніхто не чепає — тут не за тебе річ!» *К.*

Кожущана латка за рідного батька. *К., З., Л.* — ... як рідна матка. *Бр., Рад.*

Кожух та свита, то й душа сита. *К.*

Шори та вбори. *Сос.* — В шори, та в вбори, та в наригтяки. *Л.*

А як мені збиратись! встав, оперезався та й зувсім зібрався. *Бр.*

Я казав «спиш», аж ти обуваєєсь. *Ст. 36.*

Одягаєєсь, як попів челядник. *Євх.*

Десь тут було мое безголовья (шапка).

Збр. Шей.

До лица околиця. *Б.*

11170. Сам одягний — таки зовсім, як міщанин. *Збр. Лаз.*

Убери (1) пень, буде подобень. *Г., П., Кан., К.* — ... хорошень. *Ил.*

(1) Прибери. *Ж.*

Вбери й пенька, то стане за Панька. *Бер.* — ... за панка. *Бр.* — ... за сняка. *Проск.*

Прибери пня, то й пень гарний. *Бер., Рад., Черн., Ст. 36.* — ... то (1) покращає. *Лох., О.* — ... почепурніє. *Кр.* — Прибери пня, дай йому имня — и з него буде чоловік. *Ил.*

(1) Причепури пень, так и той. *Ковіс.*

Як вберецця й дід, то буде побід. *Бр. Преберецця, аж світ увесь стрепенецця. Гл.*

Не пізно хороше ходити. *Руд.*

Ковнір по уші, жилетку надув (джиджулиця). *Мі.*

Хоч поганий, та в жупані. *Коз.*

Убрався в жупан, и дума, що пан. *Ном., Ил.*

11180. Убранный, як пан. *Кон.*

Цур тобі, пек тобі, як запишався, що в новую свиту прибрався! *Пр. в Ст. 36.*

«Козак, не дражни моїх собак!» — «Нехай сюди не спинаюцця, а сюди не кусаюцця (у неї перстні на руці, а в его червона стєжка гарна в застіжках и нові чоботі витяжні — одно 'дному показують, а собаки — аби, бач, чим замутишцця).» *Пр.* — Козак: «проведи, дівко, од собак, щоб отут не кусались (показує на полосату шаравару), а сюди не спинались (на груди, а на грудях стєжка).» *Кр.* — Козак: «Чом се хата не метена (показує ногою по хаті, а шаравара пістрова мотаєцця на носі)?»; а дівчина: «Чи все ж мені та мені (показує рукою по хаті, а на всіх пальцях перстні).» *Кр.*

Як душі не вложив — так парядив хорше. *Ст. 36.*

Вистроїлась, як лялечка. *Пир., [Бр.].*

Ич — мов теєсь під лопушком! *Ном.*

Найпаче жартують надимельними паночками, як вони приджиджулиця в свої брилики.

Убрали, як на смерть. *Пав., Л.*

Як ся убрав, так го урочили. *Ил.*

Не пади, по́роше, на мое хороше. *Пир.*

Щоголь — поросячі ноги. *Нос.*

11190. Хоч голий, та в поясі. *Євх.*

На носі сап'ян рипить, а в борщі трясця кипить. *Л., О., Кр., Х., Євх.* — Чоботи скриплять, а горшки без сала киплять. *К., Збр. Лаз.*

Голе и босе, а голова в вінку. *Бр.*

Оце захималась (од *Химка*: погано голову зав'язала). *Черн. 1.*

Хто хоче мати дзигарки, повинен мати хвільварки. *К., Лаз.* — На дзигарки треба мати свої хвільварки. *Проск.*

Прийти можна до наготи, як тільки держатись моди. *Кон.*

Хоч голий, та пишний. *О., Ст. Зб.*

Гучно, бучно, а в п'яти зімно. *Ил.*

На задніх колесах невідь-що, аби на передніх. *К.*

Хоч ідала, не ідала, аби хороше виходила. *Кон.*

11200. Знайте нас, що ми голі, та в жупані ходим. *Не.*

Краснее пір'я на відвуді (на удолові), але сам смердять. *Ил.*

Як корова зализала (про зализаного). *Пир.*

Хороший, як свиня в болоті. *У.*

Не показуй пугачові дзеркала, бо він знає сам, же красний. *Войц., Ил.*

Гляди, сорока вхвятий. *Гр.* — Сорока скаже (1), що сир (2), та й ухопить. *Пир.* — Ворона скаже *сир-сир*, та й ззість. *Пир., Н.*

(1) подумас. *Л., Черн.* (2) скаже *сер, сер. Кр.*; Е, ти дахуєсса! скаже сорока, що яйце. *Бр.* — Кажуть, як хто дуже вибілюєця. и д.

«Такий білий, що аж лебеді вхвятий.» — «На чорнім хліб ся родить, а на біле гайтусь ходять.» *Збр. Шей.*

Пристало, як свині наритники. *Євх.* — Як свиня в наритниках. *Лів.* — Така подоба, як свині в хамуті. *С.* — Як свиня в оброті. *Кулж.*

Не припадає, як свині сідло. *Коз., Кан.* — На свиню хоч сідло надінь, все конем не буде. *Зал.*

Як корові сідло. *Лів.* — Як на корову сідло. *Прав. Ниж., Лів.*

11210. Оце нарядились, як теля в мішку. *Бр., Б.*

Чепуриця, наче на весілля. *Кони.*

Хто ходить у картузі, так у того чорти в пузі. *Б.*

Не хвастай, що в тебе сто рублів в. *Ч.*

Як у кого одна колоша в халаці, а друга поверх. В Лубенщині про такого кажуть, що то курв...ь. *Ном.*

Перевісить йому солом'яне перевесло через плече: буде, як золоте. *Бр.*

Прибрався, як піп на службу. *Не.* — Нарядився, як піп в рясу. *Бр.*

Убравсь, як чорт на утренью. *Об.*

Прибравсь, як чорт на Водохрище. *Об.*

Вбіраюця вмазаним навер. *Кан., К.* — Вкаганим наверх. *Л.*

Оце надулась: наперед п'ятами обулась. *Не.*

11220. Не туди й штани йому стоять. *Бр.*

Чорт не чорт, а люде не такі. *К., Л., Пир., Нов.*

Всі люде, як люде — один чорт в яломку (як хто, не як інші, вберецца). *К., Кан., Л.*

Зробив з дядька чорта: високо підстриг, а він к чорту и дивяця. *С.*

Без шапки, як злодій. *Бр., Л., Кон., Збр. Лаз.*

Сховай на свято руки! *Збр. Лаз.*

По чому продаєш груди́ну (або: Виставив груди́ну напро́даж)? *Л., Кулж., Кат.*

Шляхтич ти Кобиляцький, що одна нога в чоботі, а друга в лапці, (Кобиляки *Ори. п.*). *Нос.*

Питай гуски, чи забудь нужки. *Ст. Зб.*

Чоботи пасови, як на псови (босий, як пес). *Євх.*

11230. Ноги собі скалять, а чоботи на кію носять. *Ил.*

Боско через увесь вік босий бігає. *Кр., Н.*

И пси босі (на невбутого). *Шей.*

Цуцу, босий! *Ном.* — ...не толоч проса.

Босини справляти (про босого). *Збр. Шей.*

Голий, як мати (1) народила. *Дуб., Пр., О.*

(1) на світ. *Л., Ил.*

Так як огарь обідрався. *Кон.*

Огарь — пенєк осмалений.

Тікай голий, бо обдеруть! *Пир., Пр., Нос., Нов.* — ... бо обідруть тя. *Ил.*

Замість *тікай*; кажуть теж и про бідного.

Козак муха — без кожуха. *Я.*

Из drankи — в переніранку. *Л.*

11240. Одна рубашка — та переперашка. *Кон.*

Що вечора, що ранку, то й надінеш новодранку. *Пир.*

Плечі голі. *Бр.*

Прибрався к святу в нову лату. *Ст. Зб.*

На.....,..... на твій подобень. — Чи подобень на долобень. *Бр., Проск.*

*

Як дурне та вистроїця гарно, або
вийде на люде.

Пізнають хлопці и в драпі (¹) сорочці. *Л.*

(¹) калній. *Ил.*

Сєго ніхто не зніме, а кращого не дасть.
Л., О.

Не писанії рукава скачуть, 'но сите че-
рево. *Ил.*

На пану шовчок, а в животі шолчок;
а у мене хоч свита, та душа сита. *Т.,
Кон.*

Людя чини шайность, а коло себе май
ОХАЙНОСТЬ. *Ст. 36.*

11250. Хоч в семязі, аби в добрі звязі.
Хоч не ошатно, та здатно. *Гад.*

И цар города латає («аго нам свого до-
брого не латать»). *Рат. [К.].*

Хоч убогий, та хендогий. *К.*—Хоч бу-
деш убогий, аби сь був хендогий. *Ст.
36., [Ду.].*

У наших хозієк та по сто сорочок, а
в мене одна, та й та біла шодня. *Бер.*

Трасця тім багачам, що багато сороч-
чүв; а в мене одна, та біленька шодня.
Евх.

В нас коло посуду чисто ходють. *Пер.*
—Чистенько коло посуду ходить. *Пир.*

Хоч на воді (¹), аби на сковороді. *Кам.,
К., Д.*

(¹) без масла. *Кам., К.*

Пороху не дасть пасти. *Ст. 36.*

Попрочищано, попромітано—хоч каші
прокинъ. *Б.*

11260. Хуста попереи, як три дні пан-
щини відбудем (тяжко). *Бер.*

Марусю, дусю, мийся, чешися! *Бр.*

Промий чоло, чи не дасть Бог чоґо. *Ил.*

Невмивака—попова собака. *Пир.*—...
геп'ака. *Л.*

Незя волосом свігить—надівай очіпка
(покриткуй, або начосів не напускай).
Рад.

Шевця не маш—сам чобіт зашии, ко-
ли розірвався. *Ст. 36.*

Треба з хусткою ходити (або: Ходи з
хусткою).

Витовчи ніс, бо вже було би убоґому
Жидові помастити віз. *Проск.,*

Чепуренька—як мазничка. *Гр.*

На голову стрій, а коло заду, пробач-
те, з лопатою стій. *Ил.*

11270. Одна на мені, друга в помелі.
Пир.—У мене одежі-одежі! одна в по-
мелі, друга на мені—от и всі. *Кар.*

Ходить, як деркач (мема на єму, дуга-
шої одежини). *О., Коз.*

Такий чистий, як жидівський памтох-
вель. *Проск.*

Так зателепався, як Жид. *Ил.*

Чотирох свічок спалила, закіи Гриця
умила, а п'ятий каганець—такий Гриць-
ко поганець. *Ил.*

Живуть як свині в калу. *Кл.*

Наче гуси ночували (нечепурно). *Л.,
Евх.*

Убрався, як марюка. *Зал.*

Курить, як чорт дорогою. *Об.*

Рук не полощи. *Пр. в Ст. 36.*

11280. Коли свиця в болоті, то мовить,
що красна. *Ил.*

Нам не чепурицьця: аби старий не по-
кинув. *Евх.*

Стара не покине, молодих сам не хо-
чу. *Ном.*

Нам не чепурицьця—аби по світові во-
дочиньця. *Евх., Коз.*

Ведмідь ніколи не вмиваецця, то він
здоров про те. *Бр., Зв.*—... та товстий.
Рад., Л., Пр. в Ст. 36.

Лазня вь калу стоить, та людей мде.
Ст. 36.

СОН миліш у сєґо. *Зал.*—Що єсть най-
миліше и найкрасійше од сну! *Пир.*

Як хто прийде будити, тому голову на-
бити. *Зал.*

Одне око, та й те спать хоче. *Рад.*—
И едно око спати хоче. *Ст. 36.*

Спати не воевати.

11290. Хто спить—істи не просить. *Руд.*

11291. Хто спить, той не грішить. *Кулж.*

11293. Хто по обіді не оддише, того Бог
хазяїном не пише. *Нов.*

Хто цізно лягає, той щастя не має. *К.*

Ніч своє право має. *Проск.*

Қоли сплять, не мішай. *К., Б.*

Сон переломить. *Кон.*

З сном як з волом борся, а рано вста-
вать не лінися. *Ст. 36.*

З спання не кунить коңя, а з лежи не
справить одежи. *Кон.*

11300. Сном не доробисся. *Проск.*

За сц'аннєм та лежанням и сорочка не
будеш мати.

Як хочеш баґачько мати, то треба ма-
ло спати.

Хто спить до дня, то й виросте бред-
ня. *Збр. Лаз.*

Хто спить до слонца сходячого, той ея

увойде пекла горячого. *Вечиста книга Стародуб. Магістрату 1679 р.* (напис збоку).—... до сонця сходящого, той не вітче огня горящого. *Б.*

Хто пізно встає, у того хліба не стає. *Ц., Сл.*

Не кайся рано вставши, а молодю ожештись. *Кам., К.*

Хто рано встає, тому Бог дає. *Ск., Ст. Зб., Павл.* — ... Бог щастя дає. *Ном.*

Як би доспав до обід, так приснився б ведмідь. *Б.*

Ранна (1) пташка (2) зубці (3) теребить (4), а пізня (5) очиці (6) жмурить (7). *Л.* — ... пшеничку клює, а пізня очки дере. *Нов.* — ... пісні співає, а пізня очі протирає. *Ком.* — Ранні пташки росу п'ють, а пізні слізки ллють. *Бр.*

(1) Ранна. *Проск.* (2) пташка *К., О., Кр., Гл.*; Ранні пташки. *Ил.* (3) зуби. *Ил., Бр., Зв., Бер.*; зубки. *Рад.*; носик. *К.*; носок. *Кр., Гл., Нос.*; ліс. *Проск.*; роток. *Х. Зб.* (4) набиває. *Гл.*; пробірає. *Рад.*; прочища. *Кр., Х. Зб.*; чистять. *Проск.*; утирає. *К.* (5) а пізна. *Проск.*; а пізні. *Ил.* (6) вочиці. *Нос.*; очі. *Ил., Бр., Проск., О., Ст. Зб.*; гочі. *Бер.*; очкі. *Зв., Рад.* (7) продає. *Бр., Зв., Рад., О., Кр., Ст. Зб.*; промиває. *К., Бер., Гл.*; протирає. *Проск., Нос., Х. Зб.*; *Ил.*

11310. Чобіт мулить ногу, подушка мулить в голову. *Збр. Лаз.*

Цигане будуть сницця (як хто не вечерявши спати лягає): *Кр., Л.*

Душа спати не ходить. *Бер.*

А спатки така, що мати її родила до сна. *Бр.*

Извикає коті очі жмурить, голови ховать. *Кл.*

Ховаюця очкі в мішочки (видно, що спати хоче). *Кр.*

Дереця горло — чи би спало, чи би жерло. *Ил.*

Як би Бога не боявся, то й на двоє б перервався (позіхає). *Не.*

Оде зіхає!... нехай сам здихає. *У.*

Не треба ні на кого позіхати—закривати треба рот. Не треба теж ні на кого потягацьця—умре той: треба потягацьця на піч або на грубу. *Ном.*

А в солому! *Л., О.* — А надвір! *Дуб.* — Чіпа, чіпа! в солому спати. *Гр.*

Жартують, як хто дуже позіхає.

11320. Так окувів ловлють (дріма). *Лів.* Знай, Никоні ловить. *О.* — Піймав Никона. *Ст. Зб.*

Ні послаять, ні в голови. *Нос.*

Долі дві волі — и рука и нога спить. *Ос. 5 (XII, 72).*

Як м'ягко сницця! наче теща послала. *Ком.*

Виспять коваля и бондаря (довго спати). *Б.*

Спить, як би шовком шив. *Ил.*

11327. Спить, як після маківки. *Прав. Ниж., Лів.* — ... як маківку випив. *Бр.* — Маку наївся. *Бр.*

11329. Заснув, як баран. *Бер.*

11330. Мов пан, одлиха (більш на собаках кажуть). *Ком.*

Хропе на всі заставки. *Лів.*

Лежить, як камінь (оспалий). *К.*

Одвернув, як Циган ренджигло (одвернув паністару). *Ком.*

Виспався, та не вилежався. *Ст. Зб.*

За сон не ручися (можна и угрішицьця). *Л., Пир.*

«А що се ти, так не звичайно, гріх (діло було за вечерею)!» — «За сон, хазяїн, не ручись!» — «Так ти ж не спиш.» — «Так буду.» *Камн.*

Ні на волос не спав и ні на маково зерно: хоч зшивай очі. *Ст. Зб.*

Так вже й спить, як полоханий заєць.

З.

Спить, а Химини кури бачить! *Пер., Ном.*

Ніч Божа («Ой гвалт! ніч така Божа — не виспалась!»). *Бер.*

11340. Ніч matka—висписся гладко. *Ск.* Пужка джигушка, вставай дівка Марушка. *III.*

Иподі жартують так, натякаючи, що, мов, з жонотою треба иноді и примусом.

Пора втавать та хліба доідати. *Сос.*

Ти мене торкнеш, я тебе збудю (як хто просить рано збудити). *Бр.*

Валяецця, як свиня в барлозі. *Зв., Л., Пир., О.*

Сон—мара. *Б.* — ... а Бог—віра («то приказка давня»). *Бр.*

Нехай св. Єсип на все добре переносить (як що недобре присниця). *С., Кам., К.*

Що думаєш, те й сницця. *Бр.*

Що на яву бредецця, то й во сні верзецця. *Л.*

Як снецця, то и верзецця. *Гам.*

11350. Не думай, то и не снитиміця. *Лох., Л., Пир.*

Куди ніч, туди й сон (те, що насницьця). *Бр., Ст. Зб.*

Сницця, то й сницця. *Бер.* — ... а як

пріснеця (1), то й все минецця. *Бр.* —
Спиця—свиця, свінецця—все минецця.
Ст. 36.

(1) а прочнецця. *Рад.*

Як є горе на душі, то и зо сну жа-
хаєся. *Ш.*

Каждий свій сон розкажує. *Ст. 36.*

Иний сон—як у руку дасть. *Лів.* —
Як у лоб дасть. *Рад.* — Сон змутить: як
у руку дасть. *Ст. 36.*

Як у око вліпив (угадав, про сон и д.).
Кр., Л., Павл., [Ст. 36.]. — Сон, як у ру-
ку. *О.*

ДОРОГА чхаєця. *Коз.* — «Чхаєця!»
— «Дорогу чуєш.» *Л.* — ... почувеш.»
Рад.

Се мені дорога кладєця. *З., Л., Пир.*
Заїхав собі, та ні кує, ні меле. *Зал.*

11360. За морем, як за горем. *Кан., К.*
Живи з сороками з воронами, що в
прей не ходять. *Пр. в Ст. 36.*

Ярёма, Ярёма—посидь лучче дома. *Х.*
Вид.

Ай гай! куме, куме! сиди з лихом до-
ма, та й не рипайсь! *Пир.*

«Не ідте у понеділок—важний день!»
— «Земля важча, ніж день.» *Коз.*

Іхать-іхать, та в зубах (1) віхоть. *Ст.*
36.

(1) Кажуть, як хто раз-в-раз іхать,
а ніщо не налаштовано у ёго, біга як
дурне. *Ном.*—... (1) та десь инде. *Л.*

Иди сідай на віз. *Ном.*

Жартують, як діти, або жінка, про-
сьть куди іхать, а не можна, або не
хоче.

Покібсом та в паністару носом. *Ном.*

Жартують, як хто скаже, найпаче з
дітвори—«поїдемо, поїдемо!»: не поїдете,
не сподівайтесь.

Господи благослови! дай, Боже, час
добрий (як рушають у дорогу). *Л., Сос.*
— Господи пострічай. *Пир., Кон.* — Гос-
поди Боже, щастя и пострічай. *Рад.* —
Щастя, Боже! *Лох., Пир., Пр.* — Хай
Бог щастить—даруй, Господи! *Кон.*

З Богом на биструю воду. *Ил.*
11370. Не!.. з долини в долину та на свою
Україну (поганійлівське)! *Кон.*

Пішки нема замішки. *Кан., К., Лів.*

Умні люди пішком ходють, а дурни із-
дють. *У.*

Пішечком з мішечком. *Зал.*

Подорожньому и Бог вибачає. *К., Кан.* —
... простять. *Лів., Руд.*

«А що це ти, бабо, робиш? тепер піст.»
— «Подорожньому, шинсчку, чоловікові
не гріх!»—а вона виїшла на дорогу, та
й плямка собі салце. *Ном.*

Чоловік знає, коли виїзджає, а не знає,
коли вернеця. *Прок.*

Додому широкі ворота, а з дому узькі.
К.

Коли зібрався, за нами не бався. *Прав.*
Хліб в дорозі не затажить. *Ил.*

Хто хліб носить, той не просить. *Ст.*
36., [Ил., Ёвх.].

11380. Подорожньому хліба не давай, бо
люде дякують за дощ, а він лаєця. *К.,*
Кан.

Що за сон, як в головах шапка! *Ёвх.*
Не тоді спати, як товариш шапки шу-
кає. *О., Нов., Ш.*

Товариш мовний в дорозі стоїть за віз
смаровний. *Ил.*

Тоді дорога спішна, коли розмова по-
тішна.

У доброго коня не довгі верстви. *Кос.*
В дорозі всього трапиця. *Л., Н.*

Хто часто в дорозі, був під возом и
на возі. *Ил.*

Піч тучить, а дорога учить. *Прав.*

Дорога біжить. *Бат.*

Час би то. *Ис.*

11290. Шлях не спить. *Прав., Л.* —
Шлях не гуляє. *Бр., Рад.*

Народу богацько—не бійсь и д.

Ночлігів з собою не носють (як хто про-
сиця на ночліги). *Пол.*

Де будуть шанувать, там будемо ночу-
вать. *Пир.*—Як будуть частувать, так и
ночувать. *Коз.*

Толкувать—ночувать! підмазать—треба
іхать. *Пир.*—Толкувати—ночувати! під-
мажем, та й поїдем. *Пер.*

Свято поле, мазницю взявши. *Полт.* —
Посвящай поле мазницею. *Гр.*

Хто коня годує, той дома ночує. *Коз.*
Хто пугає, той ногами не пугає. *Б.*
— ... ногами пугає, а хто вьаже, той
певно спать ляже. *Рад., Кон.*—Хто вьа-
же, то й спать ляже. *Б.*

Яловий міст (не іздать). *Пир.*

А за лёду де був? тепер кажеш «пе-
ревези!» *Крем., Л.*

Шануй гори, мости: будуть цілі кості.
Бр., Зв., Прок.

11400. Вставать треба, ідучи через мо-
сти, жеб були цілі кості. *Ст. 36.*

Ідь не брідь. *Пр. в Ст. 36.*

Стала роса (піг на коєві). *Кон.*

На коня власти (скочить). *Гам.*

Хто колує ⁽¹⁾, той дома не ночує. *У., Прок.*—Хто просто іде, той дома ночує, а хто об'їжджає, той в дісі блукає. *Кр.*

⁽¹⁾ об'їжджає. *К.*

Навпростець ⁽¹⁾ тільки ворони літають. *Пир.*—... а люде по дорозі ходять. *Пер.*—Ворона ⁽²⁾ прямо ⁽³⁾ літає, та ніколи дома не ночує. *Євх.*

⁽¹⁾ Напрямець. *Ш., Хар. Зб.* ⁽²⁾ Ворони. *К.; Ворон. Б.* ⁽³⁾ напростець. *Б.; навпростець. К.* ⁽⁴⁾ не буває. *Пир.;* не ночують. *К.*

Хто простує ⁽¹⁾, той дома не ночує. *Бр., Зв., Євх.*—Хто колує ⁽²⁾, той дома ночує. *Л.*—... а хто дуже простує, той в дорозі ночує. *Ил.*—Хто кругом не боїцца, той далі становицца; а хто навпрошки, той чортам роги править (*або:* той швидче дома становицца). *Коз.*

⁽¹⁾ опрошкує. *Збр. Лаз.;* вопрошкує. *Євх.;* їздить, ходить—навпростець. (*Пол., Пир., Б., О.*), навпрошки. (*К.*) просто (*Рад.*); Хто кружає, той дома спатать лягає, а хто простує. *К., Коз.* ⁽²⁾ кругом їздить. *Ос. 5 (XII, 74).*

«Куди твій батько поїхав?» — «На ярмарок!» — «А коли вернецца?» — «Як поїде на об'їзд, то сегодні буде, а як поїде навпростець, и завтра не буде!» *Сл.* — Як поїхав кругом, так сегодні буде, а як навпрошки, то хіба завтра. *Ос. 5 (XII, 71).* — Як поїдеш в об'їзд, то будеш и на обід, а як напростець, то увечері. *Х. Зб., [Зв., Б.].*

Пішов батько напростець: не скоро вернецца. *Павл.*

Волю коловати, як просто іхати, а бідовати. *Ил.*

11410. Далеко, та легко, а близько, та слизько. *Зв., Л., Коз., Сл., Євх.*

Там тебе и Матвій посніда («Чи можно сюди іхати?» — «Ось поїдь! там и д.»). *З., Ком.*

Ідьте, сердечко, навпрямець, а там живеть Андрій Швець, а там — круто соб — живеть Кулиня Вакуленкова: її чоловіка торік взяли в москалі... а там проваллячко, а за проваллячком — гульк — по городу ходять сива кобила, а на призьбі лежить руда собака: ото, сердечко, й отамам живеть. *Зан. (I, 148).*

Не доходя минаючи, де рябі ворота, а новий собака. *Зв., Чир.*

Язык и до Кракова доведе. *Рад.*

Язык Києва доведе. *К., Бер., Ст. Зб.* — ... и кня. *Кор.* — Язык до Києва до-

водити. *Коз., Кр.* — ...и до кня. *Зв., К., Ил.*

Язык на конець світа заведе. *К., Кан.*

Сюди виль, туди виль — аж за п'ять миль. *Ст. Зб.*

Гей, верни, Касян, круто!

Вертай, Грицько, бо у церков заїхали. *Коз.*

11420. Не вхопив тропа. *Ком., Л.*

Хто питає ⁽¹⁾, той не блудить. *Об.*

⁽¹⁾ дороги. *Рад.;* Хто питаєцца. *Ст. Зб.*

Блуд мене допитався. *Ил.*

Видно й хати, та далеко чухрати ⁽¹⁾. *Л.* — Бризько видати, далеко цибати ⁽²⁾. *Нем.*

⁽¹⁾ махати. *Л.* ⁽²⁾ дибати. *Бр., [О., Новг.].* шкандибать. *Ис.;* стрибать. *Рад., Л., Мз.*

Близенький ⁽¹⁾ світ! *Об.* — Не близько! *С.*

⁽¹⁾ Блигомий. *Р., Л., Кон.;* Близомий. *Л.;* Не близьвий. *Лох., Сос., Новг.*

Далеко, та треба іхати. *Пр. в Ст. Зб.*

Очам видно, та ногам обридло. *Євх.* — ... обидно. *Коз.*

Навзаводи побіг. *Лів.* — На всі заводи побіг.

Жене, як ділько вітрі. *Гам.*

Поспіша, як Жид на шабаш ⁽¹⁾. *Об.*

⁽¹⁾ шабас. *Зв., Рад., Л.;* сабаш. *Бр., Бер.;* *К., Л.*

11430. Поки сонце зайде, то и чорт не знайде. *Бр., Лів.*

Скільки ідеш, та все в однім місці. *Л., О., Ст. Зб.*

Скільки вб'єш, стільки в'їдеш. *Об.*

Санна ізда — ангельська ізда, але дідчий виворот. *Г.*

Як буде полоз вогкий, то буде и кінв мокрий. *Кр.*

Тепер іхати (*або:* ити)—ворога карати (грузько, темно и д.). *Пир., Л.*

Хоч боком котися (рівно, сухо и д.). *Л., Кон., Ст. Зб.*

«Що везеш?» — «Олово!» — «Бідна ж твоя голово!» *Ст. Зб.*

Сопи гора, аби не я. *Б.* — Сопи гора, сопи, та й не вилізеш. *Лун.* — А що гора сопе? *К.*

Іхала Хима з Ірусалима: тарахкотілка теркоче, а коник бігти не хоче. *Бр.*—... білою кобилою: тарадайка теркоче, кобила бігти не хоче. *Гайс.*—...возок скрегоче, Хима ся регоче. *Ил.*

11440. Обидралися в дорозі, и так, пане, з дому виїхали. *Ст. Зб.*

Горілка 11441—11790. — Гість 11791—11951. — Хліб-сіль 11952—12406. — Тхорить 12407—12415. — Пить 12416—12430. — Гостинець 12431—12433.

Зпершу ГОРІЛКА людей розважала, а тепре сама засумувала. *Гат.*

Пий, та ума не пропий. *Ск.*

Пий ⁽¹⁾ винце, та знай дільце. *В.*

⁽¹⁾ Пий, дівка. *Кон.*

П'яний свічки не поставить ⁽¹⁾. *Б.* — ...а звалить ⁽²⁾—звалить. *Бр., [Зв., Рад., Бер. Б., Кон., Новг.].*

⁽¹⁾ не погасить. *Б.*; не приліпять. *Проск.* ⁽²⁾ и готовую. *Ст. Зб.*

П'яному и кози в золоті. *О., [Ст. Зб.].*
Коли голова не по тому, най ся мають ноги на бачності. *Ил.*

Дай, Боже, пить, та не впивацьця; говорять, та не проговорицьця; на печі спать, а на покуті дверей шукать. *Кон.*

Хто по повні випиває, той під тинном (або: під плотом) спочиває. *Євх.*

Не допивай, не доливай — не будеш п'яний. *Бр., Вас.*

11450. Хто багато п'є, сам себе поб'є. *Ил.*

Пий та не впивайся, між чужими людьми вистерігайся. *Кл.*

Пий та не вий, то знай; а пудпивши, бунтів жадних не починай.

Коли п'яний, то лізь в болото, а не зачіпай. *Ил.*

Хміль не вода—чоловіку біда. *Ст. Зб.*

З хмелєм треба з розумом жити. *У.*

Хміль до лихого людей зводить. *Кл.*

Добре тому пить, чий хміль спить. *Не.*

Добре тому пить, хто хмелю не боїцца.

Голодному на умі хліб, а п'яному хміль.

Слуц.

11460. На готовий хміль хоч води злий, то оп'янієш. *Євх.*

Сім год баба похмілялась, та з похмілля й умерла. *К., Л., Євх.*

Не доведе Семена горілка до добра. *Кон.*

Горілка не дівка, а Семен не дурень. *Ил.*

Горілка не дівка. *Бр.*—... не треба їй

цілувати — з ума зведе й сама пропаде. *Бр., Бер.* — Горілка не дівка, здоров'ю злодійка. *Проск.* — Горілка, як та дівка — хоч кого підведе. *Черн.*

Од пива болять спина, а од меду голова. *Не.*

Як є на мед, тоді пий пиво; а як є на пиво, тоді пий воду. *Кон.*

Добра вода, бо не мутить ума (або: Блаженна вода, немутяща ума). *Ил.*

Прошай, розуме, як з горілкою ⁽¹⁾ зустрівся. *III.*

⁽¹⁾ з чаркою. *Коз.*

Сербне чоловік чарку — як исказицца. *Не.*

11470. Як уп'єцца, так як изказицца. *Л., Коз.*

За чарку, то й за сварку. *Бр.* — За цюю чарочку збивають сварочку. *Черн.*

На підпитку нема спивку. *Гат.*

Як не бить, то й не мить. *Рад.*

П'яний гірше скаженої собаки. *Л.* — ... скаженого пса. *Проск.*

Сказано: п'яний, що дурний. *Бр.*

Там такий дурний у горіці, що лихо (задириливо, як уп'єцца). *Ном.*

Від п'яного поли вріж, а втікай. *Проск.*

П'яного моленіє—хварисейське хваленіє. *Кл.*

П'яного молятва—як хорого піст. *Ст. Зб.*

11480. П'яного молятва, як умерлого битва. *Кл.*

П'яний на все зізволяє. *Ил.*

П'яному гори немає—усе рівно. *К.*

П'яному море по коліна. *Об.*

Як п'ян, то копитан ⁽¹⁾; а як проспався, то й свині ⁽²⁾ збовяся. *Бр., У., Проск., Рад., Кан., Коз., Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ пан. *Прав.* ⁽²⁾ вівці. *Бр.*

11485. Вибачай, дурний, п'яному. *Я.*

11487. Що у тверезого на умі, то в п'яного на язиці. *Об.*

Не бий, не нечи—тільки язик намочи.
Б.—Не бий, не волочи— у горілці язик
намочи, усю правду скаже.

Ходи, кума, до мене, випьем у мене. *К.*

11490. Буде п'яна рука и нога. *Л., Пер.*
Хоч коні пугай («так много есть там
напитків». *Пр. в Ст. 36.*). *Ст. 36.*

Хто має, той наливає. *Пир.*

Хто п'є, той кривниця; кому не дають,
той дивниця. *Рад.*

В пісні; дальше вона так: «а ми бу-
дем п'ять, и Бога хвалить, и за нас, и
за вас, и за нашу веньку, стареньку,
що навчила нас горілочка пити—гаразд,
гаразд».

Пило б и ледяшо, як би було за що.
Бр., Рад.

Добре дуть, як дадуть! *Лів.*

Чоловік постів, тягнв ёго за стіл (од-
ному дає горілку, чи що, а другого не са-
жає, те друге и каже...). *Рад.*

Солодкий медок, та ба! *Ст. 36.*

Солодєк медок, та по шажку в роток.

Медок солодєк, а язичок дере. *Ил.*

11500. Що проп'ято, в тім не ходити.

Бр.

Прийшов нестатокъ, вишив остаток. *Ял.*
Тут горілка кап, а там хап (з кишени).
Ст. 36.

Людяи дарма життя, аби було миття.
Збр. Лаз.

Нема й шаноби, як нема горілки. *Коз.*

Ти до ёго, а він до тебе. *К.*

Покіль суд та право, ми діло поправи-
мо, та по дві похилимо. *Коз.*—Поки суд
та діло, давайте по чарці. *Гл.* — ... так
випьем. *Пер.*

Будем п'ять з каганця та й чарочки до
денця. *Ил.*

Випьем по половинці, щоб було легко
наші дитяиці! *Пир., Збр. Лаз.*

Випьемо лиш, щоб дома (або: жінка,
діти) не журились. *Помт., Л., Зал.*

11510. А нуте, Самарці, потягнем по
чарці (в Новососковську). *Ос. 20 (IX,
14).*

Пий та хвали, що б не дали. *Р.*

Пий до братової, бо я голови слабої.
С.

Пий до кума, а до куми завтра випь-
еш. *Кан.*

Чоловік не скотила — більш відра не
випья. *Лів., Чор. Рад. (291).*

Як ті п'яниці шодня п'ють! добре, що
ми попривикали. *Об.*

Чи не дора нам березу везти? *В.*

Чи не везти? бо в колдках передній

вожака березою звезда на Поліссі. *О.*
Мар.—Кажуть гості, як випить хотять.

Кумки та кумки, та випьемо по румки:
и як підем на той світ, там румок ніт.
Черн. 1.

А нуте из білих ручок! *Чор. Рад. (48).*

Тра горло промочить. *Пир.*

11520. Ке нам чого-небудь такого, для
чого чарки роблять. *Ос. 20 (IV, 20).*

Чарочка моя кругленька, як я тебе лю-
блю, що ти повненька! *Зал.*

Чарочка чепурушечка, п'є Сидоровна ду-
шечка.

Ну, пий, стара: гості будуть та й по-
їдуть, а ми з тобою вік зжили. *Ос. 5
(XII, 73).* — Гості будуть, та й поїдуть,
а ми все дома. *Рад., Пир.* — ... а ми з
тобою зостанемся. *Пир.*

Перший кишішок, як по лёду, другий,
як по меду, а третій не питай, лише да-
вай. *Ил.*

За сіі речі дайте нам горілки гречі.
Збр. Лаз.

По сі мові та буваймо здорові! *Чор.
Рад. (52).* — ... та будьмо здорові. *Ск.*
— ... будьте здорові. *Кулж.*

Кажуть за чаркою, а теж—кінчаючи
про що розмову и прощаючись, встаю-
чи од столу и д.

По одній ⁽¹⁾ не закушують. *Л., Кон.*

⁽¹⁾ По перші. *Л., Пир.*

Випийте по другій, щоб на одній не
скакали. *Коз.*

А ну лиш: чоловік на одні нозі не хо-
дить, а на двох. *Ос. 5 (XII, 73).*

11530. Дайте другую — прогнать тую.
Ст. 36.

Випий три, та й усі ⁽¹⁾ протри. *Ос. 5
(XII, 73), Кон.*

⁽¹⁾ ус. *К.; Л.*

На трєх же не їзять.

По чарці, по парці, та вп'ять по п'ять.
Рад.—... та всім по сім, та по стакану,
та й станем на стану. *Пир., Л.*

«Чи наливать ще пулш (більш)?»—«По
три дай, та тоді питай!» *Кон.*

По старинному обряду—п'ють дві из-
ряду.

Перед обідом не вадить, а по обіді за-
глядить. *Ил.*

Що потравка, то поправка. *Рад.*

По отченаші напиймося по чаші. *Ил.*

Поставивши тарілки ⁽¹⁾, по чарці ⁽²⁾ го-
рілки. *Ил., [Нос.].*—... поставивши лож-
ки, напиймося трошки. *Прокс.*

⁽¹⁾ ложки. *Кон.;* До тарілки. *Не. (?)*
Поклавши тарілки, став на стіл. *Ст. 36.*

11540. По нашому українському ⁽¹⁾ зви-
чаю ⁽²⁾ треба п'ять горілку ⁽³⁾ до чаю. *Пир.*

⁽¹⁾ бурлацькому. *Пир.*; По наському.
Ком.; По старому. *Евх.*, *Кулж.*; По русь-
кому. *К.*, *Ш.* ⁽²⁾ обичаю. *Ком.*, *Кулж.*
⁽³⁾ по чароці. *Евх.*, *Ком.*, *Кулж.*; тре-
ба п'ять горілку и їсти сало. *Пир.*

Скільки води не пий, а п'яним не бу-
деш. *Проск.*

Випийте на потуху! *Лів.*

На потуху випийте чвертуху. *Ком.*

Пиво не диво, а дайте горілочку. *Проск.*

Пивши пиво, та воду пити! *Ст. Зб.*

Кому не стане, того за лоб.

Та нічого поститись, коли есть игде
міститись (як не п'є у частованні). *Прав.*

По Марусин поясок (в чарці поясочок).
Л., *З.*, *Хор.*, *Ш.*

Випиймо ⁽¹⁾ до дна, щоб не було воро-
гам добра. *Ком.*

⁽¹⁾ Не випив. *Бер.*

11550. Пий до дна, щоб очі не запали.
Л., *Коз.*

Випивай до дна, щоб велика росла.
Лох.

Випивай до дна: на дні молодні дні.
Рад.

Вип'єм по повній, бо наш вік не дов-
гий! *Зв.*, *Пир.* —... щоб наш вік був дов-
гий. *Л.*, *Пр.*

Випийте: казала Жидівка, що добра.
Пир.

Випивай, щоб на ворку не оставалось.
Коз.

Издави хоч пляшку (то пити просить
так, не одступає). *Ком.*

Та випий!... нубо, хоч подерж, хоч у
руках! *Л.*, *Ком.* — Та візьміть хоч в руки.
Л., *Пир.*

Хто не вип'є до дна, той не мислить
добра. *Кан.*, *К.*, *Б.*

Хоч у губу візьміть: може з отрутою
даєте (гість хазяїнові, як той частує)! *Л.*,
Ком.

11560. Торкни в губу (частуючи, каже,
як хто не бере чарки). *О.*

Випивай, щоб дід не ворчав. *Рад.*

Випивай, щоб на слізу не оставалось.
О.

Од порожньої стидно, та 'д повної жалє
(пускати гостей). *Коз.*

Гостю налив чару, а сам випив пару.
Ком.

Кому чарка, кому дві, кому нема й од-
ні. *Рад.*, *Пир.*

Душа міру знає (найбільш, як п'ють го-
рілку не з чарки, а прямо нахилки). *Об.*

Прійма душа и з ковша. *Рад.*, *Б.*

Хто кого мене, най ногу вибіне (в ча-
стованнєві, або так в прїязному якому
ділові). *Ил.*

Зоставля на кучері (не допиває): *Дуб.*

11570. Диравий рот (як п'є и потече).
Кулж.

Хто п'є, тому наливайте, а хто не п'є,
тому не давайте. *Бр.*

До кого п'єш, тому й здоров'я кажи. *Б.*

Помершим душам царство небесне! бать-
кам, матерям, братам, сестрам, діткам ма-
леньким... нехай легко згадаєця нашому
сватові (або: кумові), а нам пошли, Бо-
же, вік и здоров'я, щоб цей празник од-
провадить, Нового году (або: Водохрїст
и д.) діждать легенько и веселенько в ми-
рі-покої из вами здоровими. Будьте здо-
рові, будьте здорові!.. а будь здорова ста-
ра, діти (примовля за першою чаркою)!
Ос. 15 (XIV, 88).

Щоб Господь родив пшеницю и всяку
пашницю, щоб діждали жать, и спожив-
вать, и людям честь воздавать (хазяїна).
Ос. 15 (XIV, 89).

Будьте здорові, будьте здорові! будь
здорова, стара! даруй, Боже, благо й ве-
селе! даруй, Боже, щастя, долю, хліба
вволю, а хліба найбільш! а до хліба по-
силай, Боже, капуста, буряки, огірки —
щоб діждали садить и поливать, а після
в добрім здоров'ї поживать (за другою
чаркою).

Роди, Боже, хліб, а до хліба опеньки
(се б то — м'ясо), щоб до стожка ходили
(до м'яса п'ють).

Приспоряй, Господи, Божу росу, щоб
коровки доїлись (до молока).

Будьмо! *Лист. (II, 20).*

Щоб нашим ворогам було тяжко! *Чор.*
Рад. (52).

11580. Будьмо живи, щоб з наших во-
рогів повитягало жили! *Б.*

Щоб вороги мовчали й сусїде не зна-
ли. *Ос. 20 (IV, 24).*

На здоров'я тому, а хто ворог кому
(«бо киний, як вип'є чарку від кого, то
слабшй буде або-що»)! *Бер.*

За здоров'я всіх, забравши в мік; хто
слабенький, той зверху! *Евх.*

За ваше здоров'я! *Пир.* — За намсь-
ке здоров'я! *Бр.*

Будте здорові! *Ком.* —... на здоров'я!

Будте здорови — скачіть на здоров'я.
Кр.

За здоров'я наше ⁽¹⁾, та в горлічко
ваше ⁽²⁾. *Кулж.*

⁽¹⁾ ваше. *Нол.* ⁽²⁾ наше.

Будте здорови, в кого чорні брови! *Зв., Рад., Збр. Лаз.*

Будте здорови, ях бурі корови, а я буду пить, як черкаський бик. *Ком.*

11590. Будьмо здорови, як сіри корови, а наш бик и так звик. *Рад., Б.*—...уповні звик. *Б.*

Будьмо здорови, як наші корови! *Лів.*—... тобі, сволоче, не розвиваєця, а нам молодим не упиваєця! чарочка у роток, а здоров'ячко в животок! *Пир.*

Від краю до краю усім добра желаю! *Євх.*

На безголов'я тому, хто говорить про куму! *Бр.*—... тому, а хто любить куму! вам на зависть, а їй на користь.

Здоровенькі будьмо, та себе не гудьмо. *Б.*

Из ваших рук, щоб діждали онук (свати, п'ючи). *Прав. Ниж., Лів.*

Дай же, Боже, діждати— яйцями товкати! *Бер.*—... ковбасою запахати, христос-воскрес казати. *Бр.*

Пошли, Боже, з неба, чого нам треба. *К.*—... хліба й сала, молока й меду. *Євх.*—Подай з неба, чого треба. *Б.*

Дай, Боже, чого хочєця! *Зв., Рад.*

Боже, дай гоже (або: А ну лиш! гоже дай Боже)! *Кор.*— Дай, Боже, щоб усе було гоже! *Пир., Черн.*

11600. Роди, Боже, овес, ячміль и гречку, хоч всього потрошечку; роди, Боже, лєн и коноплі на весь християнський мир. *Кр.*

Роди, Боже, на всякого долю! *Рад.*

Дай, Боже, того часу діждати: хай Бог хліб родить та скотину плодить. *Ком.*

В кого в руках, в того й в устах. *Коміс.*

Доброму за доброть, а злому за злость! *Ст. Зб.*— Нехай піде лихому на шкоду, а нам на добро! *Не.*

Дай, Боже, щоб молоді любилися, а старих шоб и колом не розважити. *Бр.*

Нехай вам все добре! *Об.*

Царство небесне ім! *Лів.*—Нехай царствують.—Царство небесне помершим душам. *Бр., Бер., К., Л., Ком.*—... а нам пошли, Господи, вік и здоров'я (¹). *К., Л.*— Помершим царство, а нам на здоров'я. *Прав.*—Помершим царство небесне, вічний покой. *Л., Пир., Ком.*— Дідам, бабам, батькам, діткам!... а помершим дай, Боже, царство.

(¹) а нам ще прожити. *Бр., Бер.*

Пошли вам, Боже, здоров'я, та з небадощ, та хліб, та цвіт, та всячину! *Пир.*

Нехай їму легенько згадаєця! *Лів.,*

Сл.—... де він у світі повертаєця (¹).— Коли жив, нехай їму легенько згадаєця; а як умер, царство їму небесне. *Лів.*

(¹) обертаєця. *Зв., Н., Ком., Кр.*

11610. Хай їму так (¹) икнеця (²), як собака з тину (³) ввірєця (⁴). *Лів.*

(¹) легенько. *Бр., Зв., Рад., Гад., Ал., Павла.* (²) гікнеця. *Бр.;* кнеця. *Р. (³)* з плота. *Бр. (⁴)* як камінь об камінь трєця. *Р.*

Нехай їму легенько икнеця (¹)! *Л., Ком.*—... икаєця, де там він повертаєця. *Пр., Павл.*

(¹) гікнеця. *Бр.;* кнеця. *Кр.*

Нехай їму так легенько икнеця, як павине пір'я об воду торкнеця (або: черкнеця). *Пир.*—... икнеця, як пірина об пірину черкнеця. *Б.*

Живи здоров та багат! *Ст. Зб.*

Жила б, багатіла, та з переду горбатіла. *Б.*

Здоров, трам,—вип'ю я и сам. *Ил.*

Здоров, сволоче, коли ніхто не хоче!

Прощай, розуме, завтра побачимось! *Бр., Прок., Пир.*

Чарочка коток, котися в роток! *Рад.*

Я такий чоловік: як візьму, то й вип'ю. *Пир.*

11620. Щоб наші діти так вибрикували (бризкаючи з чарки недопите в стелю). *Л., Кул.*

Роди, Боже, жито, пшеницю, а в запічку дітей кошицю. *Збр. Лаз.*

Скільки на кожусі стручків, стільки дитини рочків (або: баранців).

Напився як у лісі, а народу як у церкві (коли не скаже за чаркою якого теплого слова). *Кр.*

Польське пиво (добре). *Пер.*

Гарна горілка, коли не з шинка. *Гат.*

О, це Брусилівська! *Рад., Бер.*

Новомлинка—води половинка, а коропська—суца (про горілку. Короп вславився нею праве скрізь по Лівім Боді). *Ком.*

Святий понеділку, не сварись на мене, що я п'ю горілку. *Черн.*

Гірько випить, а жаль покіннуть. *Кам., К.*

11630. Погано п'єця — тільки у чарці не застаєця. *Б.*

Ні п'єця, ні остаєця. *Ст. Зб.*

Коли б сєго добра та хоч ще піввідра. *К. в., Б.*

Пошукаймо указу, щоб напитись по дру-

тому разу; та як не перервемось, так и третєму напьемось. *Рад.*

Оце тая запеканка?.. як би ще! *Кр.*

Як випили варенухи, то й загули, як мухи. *Кон.*

И гуляли вони собі день як золото, другий як срібло, третій як мідь, хоч и додому їдъ. *Зап. (II, 53).*

Ноги кажуть «ходімо додому», головонька каже «ходім до покою», калитка плеще «напіймося ище, я все поплачу». *Сл.*

Що на дворі дієцца, у світлиці забу деш. *Не.*

Як не б'єсся, а к вечору нап'єсся. *Коз.*

11640. Де п'ють, там и ллють ⁽¹⁾. *Ск.* — ... без шкоди не бува — аби здорова наша голова. *Не.* — ... и ллють, там же и б'ють. *Ст. Зб.* — Де п'ють, там и б'ють. *Л.*

⁽¹⁾ розливають. *Кам., К.*

Чуеш, кумасю, шипочко, кришечко, кров бурякова, прищепя тютюнова (то як жіночки горілку п'ють). *Сл.* — Кров бурякова, а душа часникова. *Бр., Рад.*

Як пили, то гумоніли (гомоніли), а до роцоту, то й понімили. *Ст. Зб.*

Коли б вихорів, виболів, що у мене вихилив! *Нос.*

Безодної бочки не налеш. *К., Рад.*

Хай її зола п'є (з її горілкою)! *Кон.*

Напивибься шевської золи! *Проск.*

Бодай єго п'євки пили. *Кон., Кр., Ш.*

Гладить дорогу. *Лиг.*

Дав Бог упитись, та не дасть проспаться. *Кл.* — ... упитись, а п'яний не хоче спати положитись.

11650. Випило залишне, нехай одніше. *К.*

Коли ж горілка проїде з милю, — не буде вже в неї першого хмілью. *Гат.*

И хміль пропав! *Лиг.* — Де той хміль дівався!

Злякався добре.

Він п'є, та ума не проп'є. *Євх.*

П'яний-п'яний, а об угол не вдаривця! *О., Коз.*

В болоті не без чорта, в сім'ї не без п'яниці. *Кон.*

У п'яниці коли не очі сині, то спина в глині. *Л., Євх., Ш.*

Дививцьця на п'яницю — все одно, що причащавцьця в Велику п'яницю. *Пир.*

Гапусю, усни мені осьмусю. *Кон.*

Бодай тії пани жили, що гуральні ставновили: як би не ся чімируха, то я б зги-

нув, так як муха. *Бр.* — Як би не та си вуха, згинув би козак, як муха.

Давне козацтво само мало винниці, и ёму б ні за'що панам за їх дякувать: прислів'я давніх часів.

11660. Жид а винниця мати не дасть загубати. *Ил.*

Принеси хоч за губою. *Кон.*

Добре ёму й понюхать (п'яниці горілки). *К.*

Добре п'яниці и капля ⁽¹⁾. *Рад., Л., Коз., Кр., Ст. Зб.* — Як п'яниця, то й каплі рад. *Коз.* — П'яниці и капля дорога. *Кр.*

⁽¹⁾ вкрапля. *Зв., Проск., Дуб., Бер.*

Добрó Мацьку ⁽¹⁾ й паїтка. *Бр.* — Добрá Мацьку и платка — добра п'яниці капля. *Ст. Зб.*

⁽¹⁾ Марку. *Євх.*

П'яниці брязь-брязь! буде бігти через грязь. *Збр. Шей., Коз.*

Додержуй корчми. *Ст. Зб.*

Где пиво чуй, там ночуй.

Пиття — пожиття. *Ил.*

Се зілля кожде вживає. *Л., Кон.*

11670. Хто коршму ⁽¹⁾ минає ⁽²⁾, той щастя не має ⁽³⁾. *Яц., Бер.*

⁽¹⁾ шинок. *Рад., Б., Х.* ⁽²⁾ зазнає. *Зв.*

⁽³⁾ не знає.

Корчма розуму учить. *Бр.*

Хто п'є, тому Бог на пиво дає. *Ст. Зб.*

Блажен муж — до церкви недуж, а до корчми — чім дуж. *Зв.*

Що корчма, то стій; що корчъ, то блій, — кріпись, а далі ступай. *Ил.*

Як би не діти, то би добре було в корчмі сидіти. *Проск.* — Же би не діти, лише би в корчмі сидіти. *Ил.*

Не п'ять — вмерти, и п'ять — вмерти; так лучче п'ять и вмерти. *Пир.*

«Хоч не з добра, а з наруги людської пішла ся вигадка, але ж навика дурна, біс єго батькові!» *Пир.*

Тільки и нашого, що зів та випив. *Бер.*

Люде п'ють, так честь та хвала; а ми н'єм, так стид та біда. *Не.*

П'яне, хоч дурне, забува гóра (горе), а тверезе — як замкнуто. *О.*

11680. Пий, дяльку, горілку — смутку забудеш! *Хар.*

То недужого питають, а здоровому наливвають. *Смуч.*

Не з добра чоловік лишню чарку вип'є. *Б.*

Не то п'яний, що наперед пада, а то п'яний, що назад пада. *Рад., Пир.*

Не то п'яниця, що п'є, а то, що ви-
ваеця. *Новг.*

Не вино, лиш п'янство проклято. *Кл.*

Хоч п'ян, аби упрям. *Ст. Зб.*

П'яниця—проспиця, а дурень—ніко-
ли. *Об.*

Тверезому можна з п'яним жити. *Кл.*

Годі вже дома пити — ходім в шинок.
Полт.

11690. Коли не папиваеця п'яним, то
лучче п'єть воду. *Євх.*

«Йш, як він здобрів до неї!»

Не лий! того кури не вибірають.

П'яний собі розум відбірає, а Бог єму
изнов дає. *Кл.*

Пив не наживо, на смерть. *Пир., Кон.*

Не-минай—корчма, не-пролий—капля. *Зв.,
Чир.*

Та він би маму свою пропив. *Проск.*

«Коли б я не на печі, та не в руках
дитина, я б тобі дала осьмухи! уже чет-
верту тгне, стара сбака!» — «Не слухай
стара!» *Пир.*

Зажирлив очі (упився дуже, або захар-
лав що). *Пр.*

Як п'є, то не проливає; як б'є, то
добре влучає. *Ил.*

Спився, як Бея.

Король Угорський кінця XII с., що
сни єго панував роки зо два в Червоні
Русі, доки не пропудили єго геть.

11700. И зстарівся, воюючи, по корч-
мах ночуючи. *Ст. Зб.*

Ходить до чопа (до шинку). *Б.*

О, вони не п'яниці! мабуть и хліб умо-
чають вже в горілку. *Гр.*

П'є и п'є, нема єму просипу. *Л., Кон.*
— ... и в'яву. *Ном.*

Що в Бога день, а в єго очі, як бань-
ки. *Проск.*

Тут така, що в горілці усе б и мок-
ла. *Коз.*

П'є, як в лазні на піч лєв. *Кл.*

Чорно п'є. *Ил.*

Не пролива! *Х.*

У свою голову п'є. *Кв.*

11710. Безодня (1) бочка. *Ном.*

(1) Бездінна. *Ров.*

Гуля бабуля, поки на хребті кошуля. *Не.*

Се не панського (1) роду — п'є горіл-
ку, як воду. *Зв.* — ... а горілочка, як ді-
вочка: зведе хлопця, як ділочка. *Полт.*

(1) Доброго. *Бр.*

И чарка нова, та горілки нема: хилу,
хилу — не тече, коло серця пече. *Лаз.*

И ти тут, и я тут — а хто у нас до-

ма? а хто у нас порубає солому на др-
ва? *К., Кан.*

П'яна баба співала.

Утопив свій маєток в животі. *Ил.*

Против світ за три гроші. *Проск.*

Де копачі копали, там и гроші пропа-
ли (де заробив, там пропив). *Рад.*

Лучче пропить, ніж дітку купить. *Б.*

Лата на лату сади, а копійку на горіл-
ку держи. *Нов.* — Латку на латці сажу,
шаг на горілку держу. *Пир.*

11720. Заробив на хребет та и в губу.
Ст. Зб.

Аби в трунок, а на плечах дарма! *Бр.*

Горілку пий та жінку бий — нічого не
бійся. *Збр. Лаз.*

Церкву обдирає и корчму латає. *К.,
Кан.*

Де в Бога коршма, а в того церков
(п'яниця, як кликано до церкви, а дорі-
каки коршмою). *Ил.*

«Михайло, ходім до церкви!» — «Не-
хай-но!» — «Михайло ходім до коршми!»
— «Махаймо!» *Руд., Гайс.* — «Тит, хо-
дім молотить!», так він каже — голова
болить; «ходім до корчми горілки», то він
и біжить (див № 10853). *Рад.*

11726. Як до церкви, то й ноги болять
(1), а як до корчми, то й в боки взявся (2).
Дуб.

(1) не здужає. *Бр.* (2) помаленьку йде.

11728. Піп каже: «йдімо до божниці»,
а п'яниця каже: «йдімо до коршмиці».
Проск.

Господи вишній, чи я в тебе лишній?..
чи я коли в церкві бував, чи я коли шин-
ки минав? *Кр.* — Господи, за що мене ка-
раєш? чи я коля в церкву хожу, чи я ко-
ли корчму мину, чи я те не вкраду, що
лежить недоладу? *С.* — Боже ти мій, за
що ти мене караєш? чи я жінки не вби-
ваю, чи я церкви не минаю, чи я в корч-
мі не буваю?... Так ні ж! де п'ють, то
там мене минають, а де нагай, та ще й
з узлом, там я перший. *Прав. Ниж.*

11730. Куняє й наливає, наливає — ви-
пиває, випиває и куняє, — свого віку ко-
зацького доживає. *Збр. Лаз.*

Лихо горлом влізло. *Прав.*

Убив чмеля. *Гр.*

Убив муху. *Лєв.*

Бачив вже склянного бога. *Л., О.* —
Він геть таки склянного бога держиця.
Коз. — Стекляного бога поцілувати. *Євх.*

Мені не раз доводилось бачити у міщан-
ства нашого (по різних городах), що

під п'яну руч, найпаче по весіллях, вживають замість пляшки—склянке Прияпове добро. Як тепер пам'ятаю, років коло тридцятка назад, в Переяслові, я зустрів на улиці весілля, що ходили з добриднями; все те було дуже вже на підпитку; хто в скоки, хто в боки—не-стеменна бакханалія! а один з добридни-ків частує (и музик, и жінок, а часом хто й з непохожан трапицца): смокчуть з Прияпа... Розказую про се—може во-но кому на що знадобицца, хто захоче добрацьця рахуби про того скляного бога, хоч певно не од с'єго він узався у нас. Додам ще, що по селах мені ні-где не доводилось не тільки бачити, а навет и чути про скляного Прияпа. *Ном.*

Такий, як ясочка.

Саме в красу. *Пир., Кон.*

У п'яти вступило. *Л., О., Ст. 36.*

Оре носом. *Л., О.*

Залити очі. *Л., Кон., Ёвх.*

11740. П'яний, як чіп. *Л., О.*—... чо-пок. *К.*

П'яний, як земля. *Бер., Рад., Л.*

Ложки до рота не донесе. *Л., Пир.*

Пішов меж милі та меж любі, та й вки-нув у голову. *Пир.*

Напився так, що аж очі побаклучи-лись. *Кон.*

П'яний, як ніч. *Ск.*

И вночі, и вдень завше ёму ніч. *Проск.*

Набражився, як п'яниця. *Коз.*

П'яний, аж валяецця. *Лів.*

П'яний, як швець. *Проск.*

11750. Хоч возьми та й викрути. *Бр., Л., Пир.*

Підгуляв, що й з копитів збився. *К., Кан.*

Добре цівкою смикнув. *Л.*

Напала брага на врага. *Гр.*

Він такий, що й стежки не бачить (п'я-ний чи так дурний). *О.*

Ходить такий, як квач. *Кон.*—П'яний, як квач. *Л.*

Язика не поверне, неначе він ёму по-встанний. *Х.*—Язик, мов повстанний. *Лів.*

Хоч ёму зуби вибери. *Бр., Л.*

Підтопавсь. *Чор. Рад. (380).*— Під-томилавсь (або: Підтупалась). *Ном.*

То сторч, то боком (дійшов). *Кон.*

11760. Чмілі гудуть. *Бр., Прав. Ниж., Лів.*

Гуде, як у повітчика в голові (що все п'яний). *З.*

Напились до положенія риз. *Пир., Черн.*

Голова в пір'ї, борода в коччі (в клоч-чі), а душа в гайні. *Кан., К.*

Аж чуприна курить (так випив). *Бр.*

Заліг, як собака в грубі (як лежить з горілки). *Рад.*

Взявся п'яний за тин, як за пона тря-сця. *Пр. в Ст. 36., У.*

Бач, як качки заганяє. *Бр., С.*

Мисліте пише (випишує). *Полт., З., Л., Пир.*

Отак чорт п'яних бере! *Л., З., Хор., Ёвх.*

11780. Світ як банька, а люде як мухи. *Кам.*—... перед ним літають. *Бр.*—Світ, як світ, а люде, як баньки. *Проск.*

Не добача—п'яний, або слабий.

Як виг'єш дві-три, то неначе замакі-трицца світ. *Пир.*

Як кнем набито в корчмі людей. *Ст. 36.*

Там (в шинку) іх розмаїтих. *Бр., Кон.*

Хто в коршмі служить, тому в брова-рі платять. *Ил.*

Де Біг першву ставить, там дідько корш-му.

В коршмі нема пана.

В шинку такий закон: за панібрата. *Кон.*

Тут пити, та не тут спати: треба ёму кнем дати и кожух зняти. *Ст. 36.*

Взяти на вишняк. *Гам.*

11790. Де добре пиво, не треба й віхи. *Ил.*

Собака бреше, а ГІСТЬ іде. *Не.*

Дош їдеть, а гость їдеть. *Ст. 36.*

Сорока скрежоче, гості каже. *Дуб.*

—... скрекотала, гості (¹) казала. *Рад.*

—... скріжоче (²), гості будуть. *Ёвх.*

(¹) гостей. *Нос.* (²) скрежоче. *Бр., Л.*

—Такою примовкою стрічають несподі-ваних гостей. *Нос.*

З поля вітер — будуть гості. *Л.*

Не в чім котка лапу лизала—аж гостя казала. *Ст. 36.*

Кішка вмиваецця—проти гостя. *Пир., Л.*

Искра до покуття спашнула (гості бу-дуть). *Пир., Кон.*—Искра з печі скак-нула. *Ном.*

Хтось поспіша.

Як похлепнецца за їжою.

Пришли, Боже, гостя — аби добрий. *Бр.*

11800. Принеси, Боже, здалека родина; то ми и в буддень (¹) зробимо неділю. *Ос. 2 (194).*

(¹) в будні. *Коніс.*

Доброму гостю и (або: Як гарний гість, то й) так ради. *К.*

Любого гостя весною частують медком, а в'єсени молочком. *Дуб.*

Милій гість не часто буває. *Бр.*
Як би він прийшов, то и борщу не треба. *Коз.*

Коли б дав Бог гостя, то б и ми поживились коло гостей. *Бр.*—Принеси, Бог, гостя, то и ми напьемся. *Проск.*—Дай, Боже, гостя в дім, то и я напьюсь при ним. *Ил.* — Нанеси Бог гостя, то и хазяїну добре. *Збр. Лаз., [Сос., Ст. 36].*— За гостями та й нам добре. *Ном.*

Неси, Боже, в чоботях, дамо личаки (хто пізнаєнко в двері добуваєцця). *Прав.*

«У нас хата на помості, просим брата в гості!»—«И тут тії сидять, що добре ідять!» *Чир.*

В рукопису д. Марковича так стоїть: «У нас хата на помості; просим брата в гості, и тут тії сидять, що добре ідять.» Своїми зупинками я надав таке розумій, з яким мені лучалось чувати. *Ном.*

Хоч заглянь у хату. *Чор. Рад. (291).*
Хоч наплюй у хату! *Л., Ком.*

11810. В чім зван, в тім прибувай. *Пр. в Ст. 36.*

Закрився очима й плечима. *Прав. Ниж., Лів.*—Заверняся плечима в світ за очима. *Ст. 36.*

Забувсь, відкїля и двері відчиняюцця. *Лів.*

Не цурайсь хліб-солі. *Куаж.*
Меже людьми треба бути людьми. *Ил.*

Нехай буде хоч при людях, коли не на люде. *Бр.*

З головою не жить, а з добримми людьми. *Ком.*

Риба рибою живе, а люде людьми. *Ил.*
На купцїй бенкет—хоч на неділю. *Лів.*

Будемо гоститися: то у вас, то в тебе. *Бр.*

11820. Чи ся врачимо, чи не врачимо, — нехай ся хоть побачимо. *Ил.*

Святїлося—через долинку та в гостиньку. *Збр. Лаз.*

Шуми до куми! *Ил.*
Запряжу бугая: куди люде, туди й я. *Рад.*—... запряжу я другого, сїдай, жінко немого. *Ком.*

Стукотить, грукотить... «А що там?»—«Кобляча голова лізе!» *Євх.* — Стукотить, грукотить кобляча голова. *Л.*

Ти знай, кому сказати *магай-бог*, або *добридень*, а кому *день добрий* (лучшому—*день добрий*). *Рад.*

Здорові були и Богу милі (як кого довго не бачили). *Шей.*

Дай, Боже, час добрий. *Ск.* — ...пору добру. *Рад.*—Час добрий. *Ком.*

Добридень *Об.*—День добрий. *Г., П., Пол., Л.*

«Помагайбі!»—«Бодай здоров!» *Ст. 36.*
11830. Слава (або: Богу) Ісусу Христу (замість здоровканя)! *Бр.*

З святим днем будете здорови. *Нов.* — Будте здорови з сим днем. *Л., Б.*

Будте здорови з тим, що сєгодня. *Пол., Лів.*

Здоров, куме-Науме! *Я.*
Здрастуйте! Чи кріпкі, чи міпні? *Ком.*

На пса уроки, на kota помисл (!). *Ил.*

Стрївши несподївано приятеля.—(!)... уроки, на бігуна помисл. *Ст. 36.*

Добриєвчїр вам! чи ради ви нам (кажуть веселі гості, увїходячи)? *Прав.* — ... як ради будете, то й горілочки купите, то й спасибі вам. *Ком.*

А я слїдом за дїдом. *Пир., Нос.*

Як увїде, а там рїд, або товариство. «Слихом слїхати, видом видати!» (кажуть милому, та нечастому гостю).—«Давайте приску ноги посипати!» (каже гость). *Євх.*

Слихом слїхати, видом видати! *Дуб., Пр., О.* — А, слїхом слїхати! *Л., Пер.*

— ... в вічі видати! *Л., Пир., Пр., Б.*

— ... видати—чи по волі (!), чи по неволі? *Зв., Пир., Кр.*

(!) а чи по добрій волі. *Бер.*

11840. «Пятайте нас, чого ми прийшли до вас!» — «Скажете!» *Ком., Л.*

Вам наші голови. *Гат.*
Як бачились в горосі та й досі. *Об.*

Що там чувати коло вашої хати? Бик чи привик, телця чи веселицця? *Ил.*

А як ся кїнь хамутний має? *Войц.*

Нїби на Підляссї, в якїсь Мостовїй, приятелі так витаюцця.

«Як ся маєте?» — «Посередині: як вчора, так нині.» *Ил.*

Чи ще ви живи, чи душею не наложили? *Б.*

Не питай «як ся маєш», — подивись, то пізнаєш. *Ил.*

Перебиваємся, то сїм, то тїм боком. *Л.* — Перебиваємся то сяк, то так. *Пир.*

«Як поживаєш?»—«А так собі.—то боком, то скоком.» *Пир.*

11850. «Я думав, що тебе нема.»—«Е, ледачого Бог не візьме!» *Бр., К.*

«Ну, як же поживаєш?»—«А що мені дієцця! живу помаленьку, з ноги на ногу.» *Ном.*

Жив, та горбат. *Ст. 36.*

Жив-жив, та побачився.
Вода з водою зійдеця, а чоловік з чоловіком. *Ил.*

Гора з горою не зійдеця ⁽¹⁾, а чоловік з чоловіком зійдеця ⁽²⁾. *Ск.*

⁽¹⁾ не сходиться. *Бер., Кр., Кулж.* ⁽²⁾ чоловіком як раз. *К.*

Розцілувався, як Жид на шабаші. *Євх.*
Смокче ⁽¹⁾, як уж жабу. *О.*

⁽¹⁾ Жус. *Рад.*

Сядьмо на колоді, поговорім о пригоді.
Ст. Зб.

Сідайте, щоб усе добре сідало! *Лів.*

11860. Сідайте ⁽¹⁾, щоб старости сідали.
Об.

⁽¹⁾ в нас дівка е. *Бр.*

Сядь, нехай поли не вісять. *Бер.*

Сідайте, щоб рої сідали. *Бр., Кон.* —
Щоб рої роїлись и старости садились. *Б.*
Сади, Боже, все добре! *Кр.*

Сідайте ⁽¹⁾ в ряд, щоб Бог був рад.
Бр., Збр. Лаз.

⁽¹⁾ Сядьмо. *Пир., Сос.*

Сядь коло порога, то будеш на покуті;
а сядь на покуті, то будеш коло порога. *Бер.*

На покуті—не піп, так кутя, або дурень
без пуття. *Об., Євх.*

Дорогі гості, а нічим приймати. *Бер.*
—... потчувать. *Павл.*

Прийшов гість, та на голу кість. *Бр.*
Пора до двора. *Об.*—... сходить місяць
и зора. *К.*— ... двора, а додому час. *Ст. Зб.*

11870. Пора з двора.

Скільки ни сидіть, то все треба йти.
Ном.

Як ми сидітимемо, то наш и коровай не
зійде (як кажуть—посидіть би). *Рад.*

Треба йти до господи, щоб не було б
шкоди. *Б.*

Шукайтесь за гостей. *Л., Пир., О., Ст. Зб.*—... бо ми ще не переставали краси-
ти. *Рад.*

Люде добрі, хата тепла. *Лів.*—... ка-
баки доволі ⁽¹⁾. *Ном.*

Чого іхать, чом не зостацьця? — ⁽¹⁾
істи та спати. *Гр.; ну и зімуй. Зал.*

«Гуляйте!» — «Гуляли б, та хліба не
брали.» *Лів.*—... а ви б дали, так у вас
діти маля. *Кр.*—... не брали, а ви сво-
го не дасте. *Б.*

«Стій, Ульяно, бо ще рано!»—«Стояла
б, так хліба не брала, а ви свого не да-
сте.» *Пир., Кон.*

Бувайте здорови (прощавця)! *Пир., Кон.*

Здорові будте и нас не забудте, бо и
вас нема чого хвалити. *Прож.*

11880. Забачимося на жидівського Юра.
Прож.

Дай, Боже, на тім світі побачицьця. *Н.*
Бувайте здорові, мої чорноброві! клі-
пайте очима (плачте), коли ласка ваша.
Збр. Шей.

На добраніч, усі блохи на ніч! спать до
півночі, витрищивши очі. *Ном.*

Идіть здорові, колисьте змололи, — а
ми пустим на́раз, та й за вами зараз.
Шей.

Най вас Бог щасливе провадить и в
найбільше болото посадить. *Шей.*

Пішого до воріт, кінного до коня. *Б.*

А що це кум кума провожав? *Павл.*

Як довго прощаюця. То, кажуть, про-
вожаючи кум кума у метелицю, обидва
померали.

Було що істи й пити донехочу́. *Рад.*

Було що істи й пити, тільки принуки
не було. *Войц., [Ил.]*.—Усе було гаразд,
тільки примусу не було. *Кор.*

11890. Так то від своїх и вирвацьця.
Павл.

Гарні гості, та не в пору. *Кон.*

Лучче в боцці, неже в чужій головці.
Пр. в Ст. Зб.

Хорошні ⁽¹⁾ гості, та в середу ⁽²⁾ тра-
пились. *К., З., Кр.*

⁽¹⁾ Дорогі. *Дуб., Коз.; Добрні. Рад.*

⁽²⁾ п'ятницю. *Зв.*

Гість непрошений не дуже буває ту-
ченийий. *Ил.*

Де не просять, там кием виносять. *Бр., [Прав. Ниж., Ил.]*

Непроханий гість гірше Татарина. *З., Л., [Зв.]*

Незваному гостю місце за двермі. *Я.*

Прийшли непрохані, то й підем не-
кохані. *Л.*—... неметені, підем нескре-
бені. *Л., Пр.*— Прийшов непроханий ⁽¹⁾,
підє недякуваний ⁽²⁾. *Рад.*— Пришов
незван, пошов неслан. *Ст. Зб.*—Як при-
шов незваний, так и иди неотсиланий.
Гл.

⁽¹⁾ непросені. *Бр.* ⁽²⁾ недякувані.

Принесе біс кума—та не буде ложки.
Ст. Зб.— Прийде кумець на обідєць, а
лижки не буде. *Ил.*

11900. Якій гість, така йому й чість. *Об.*
Сядє курка й без поклада. *Бер., Коз.*
Сідайте — на чім стоїте. *Л.*

Просимо істи, та нігде сісти. *Кр.*

В що й істи й пити, е по чому й по-
ходити, тільки ні на чому гаразд гостей

посидити. *Ком.*— Бсть що істи, та ні на чім сісти. *Лів.*

Знають гості и самі, що вони нудні,— ато чого б вони калантаріли (проти клекоу збитяго). *К.*

Посидать, та й далі пійдуть. *Л., Кр.*

Бери, чорте, гостя, а муайку посла. *Не.*

З ложкою—до стола, на дурницю — до села. *С.*

Гарні (або: О, любі та милі) гості, та в двері не потовпяцяця. *Зв.*

11910. Шануйся, як вон ведуть. *Ст. Зб.*

Прощу на виступці. *У., Л.*

Ото Бог, а то ⁽¹⁾ порог. *Пр., Пир.*

⁽¹⁾ Оттут Бог, а тут. *Кулж.*

Пороги оббивати. *Л., Гр., Ст. Зб.*—... одбивати. *Нос.*—... перебивати. *Бр.*

Дарма верба, що груш нема — нехай и не родять; не бувають гості — нехай и не ходять. *Кр.*

Нехай до ёго піп з кадилом прийде, а не я. *Кр.*

«Так просили, так не пускали!...» — «Куди?»—«В хату!» *Кулж.* — Прохали, та в хату не пускали. *Евх.*—Так нас не пускали—до хати... а так приймали, так приймали—все з стола... та ми посиділи на покутті—знадвору—та й додому пішли. *Казки.*

Як тато псів накупив, то чорт до ёго не приступить (кажуть, як не раді ім в гостях). *Бр.*

Положили Савку на голу ю лавку. *Нос.*

Як хто жалкуєця, що погано вита-ли, то так жаргують.

Хоч не нагодували, аби запрохали. *Кан., К.*

11920. Іх гудьмо и в них будьмо. *Бр.*
Коломию ⁽¹⁾ гудьмо, а в Коломи будь-мо. *Ил.*

Стародавнє місто при Пруті, нині об водове.

На проханого ⁽¹⁾ гостя багато треба. *Ск., Кулж.*

⁽¹⁾ жданого. *Л.*

Грсті першого дня—золото ⁽¹⁾, друго-го—срібло, а третёго — мідь, хоч додому ⁽²⁾ ідь. *Пир., Кр., Нос.*

⁽¹⁾ злото. *Проск.* ⁽²⁾ хоч и к чорту. *Рад.*

Гость до трёх дней. *Л., Ст. Зб.*

Сиділи до сії неділі! *Нос.*

Різдвянні гості. *Ном.*

Кажуть про гостей, що довго гостю-ють. Прихав до чоловіка на Різдво зять

з дочкою, та й сидять и сидять: вже й Водохрища пройшло, масниця павли-жаєця, а вони додому и не думают. От чоловік той и приобрів ярміс... Од-ного ранку снідають, а отаман під вік-но: «а чи нема», каже, «в вас різдвя-нних гостей?» — «Та ні, нема!.. а хіба що?» — «Та таке й таке діло — указ прійшов!» — «Ні, Бог милував, нема... Ну», каже, «діти», як отаман пішов со-бі, «треба вам втікати!», и нарав, що він їх в мішки позав'язус и вивезе з села, ніби просо сіять іде. Так и зроби-в; тільки на тім ще не окопилось: перестрів отаман и, все таки допитую-чись різдвянних гостей, добре разів кіль-ки потяг ціпурою по мішках, найпаче, де був зять... Бреженька ся довга, и тесті чмутовті иноді дуже добре рос-казують її своїм зятям, як ті загостю-юця...»

Аби з чим-небудь за стіл завести, а, зза стола й сами вийдуть. *К.*

Ситого гостя добре годувать. *Рад.*

Щоб було на горілку и на тарілку. *Рад.*

11930. У багатство не вдаряє, а чим має, тим витає. *К., Кан.*

Чужий лоб скубши, треба й свого на-ставити. *Бр., С., Зв., Кан., К., Мир.*

Хоч застався, а постався. *Ск., Ст. Зб.*

Для гостя, для податків.

Як дома пироги, то й в гостях пиро-ги. *Евх.*

Коли сусід, як мідь, тоді проси ёго на обід. *Ил.*

Хто на чужий обід ся спускає, той з голоду вмирає.

На чужий обід иди, а свою ложку з дому бери. *Бр.*—... иди, та з своєю лож-кою. *Пр., Кон.*

Своёго в гостях не забувай, а чужого не займай. *Ст. Зб.*

Гостя подорожного прийми, бо так об-реше всюди, що и очей нігде показати. *Проск.*

Гість лави не засидить, ліжка не за-лежить. *Ил.*

11940. Клади перед людей хліб на сто-лі, будеш в людей на чолі. *Ст. Зб.*

Де люблять ⁽¹⁾, там не учашай. *Проск.*
—... де не люблять ⁽²⁾—не бувай. *Лів., [Бр., Рад., Ил.].*

⁽¹⁾ просять. *Бр.* ⁽²⁾ не просять — зо-всім.

У гостині остатній починай істи, а пер-вий переставай. *Ил.*

Гість—невільник. *Ос. 2 (190), [Ст. Зб., Кон.].* — ... ляже, хоч у перину по-ложать. *Бер.*—... як невільник: де поса-дять, там и сидить. *Проск.*

Гость хазяїнові не указчик. *Зал.*

Гості обідом прив'язані. *Слуц.*

Гостям а ні вон (не можна вийти, не-года). *Рад.* — Живому чоловікові не за поріг. *Кр.*

Де чують, там и ночують. *Нос.*

Гостям сміх, а хазяїям слізи. *Бр.*

Гірка гостина, коли лиха година. *Ил.*

— Не мила и гостина, коли з дому з сваркою вибираєцци. *Проск.*

11950. Кого болять кості, той не думає в гості.—Гості об'їдять кості. *Кр.*

Де все гостина, там голод не далекий. *Ил.*

«ХЛІБ та СІЛЬ!» — «Імо та свій!» *О.*
—... а ти в порога (¹) постій.» *Дів.*

(¹) а ти не маєш, то. *Бр.*

Теща жива! *К., Пер.* — Ну, ще твоя теща не вмерла! *З.*

Поспів на обід.

Хто пізно (¹) ходить, той сам собі шкодить. *Об., Ст. Зб., Яц.*

(¹) нерано. *Мв.*

Два третєго не чикають. *Руд.*

Опізнився козак, так будеш и так. *Збр. Лаз.*

Пришов рано—аж не дано. *Ст. Зб.*

Просимо імо, а як прийдете до стола, в чоло ложкою дамо. *Шей.* — ... як прий-деш, то в лоб (¹) дамо. *Бр., Зв., Л., Кр.*

(¹) дулі. *Рад.*

«Час обідать!» — «Просимо!» — «Нехай Бог благословить!» *Бр.* — «Наповняючи!» — «Просим обідать (або: Просимо мило-сти)!» — «Спасибі!» *Рад.* — «Просимо обі-дять!» — «Нехай Бог наповняє!» *Зв., Кон.* —... Бог дає повне все.» *Бр.*

11960. У доброї господині нема ніколи по обіді. *Ил.*

Лихий передобідок и найліпший (¹) обід поспе.

(¹) Мале снідання великий. *Ст. Зб.*

Поснідай грошки—на обіді менш з'єси. *Коз.*

Один хоч иззіж вола, то все одна хва-ла. *Рад.*

Первий кус усєму голова. *Х. Зб.*

Первий шматок ззіси у смак, а дру-гий уже не так. *Евх.*

Стіл кривий (коли не поставлено). *Пир.*

Уміла, кумо (¹), варити, та не вміла давати. *Л., Кон.*

(¹) Вмілисте, кумцю. *Руд.* — А та по-дала поросля, як Циган вже наївся. Ка-жуть, як подадуть ласу потраву, як уже

добре підхарчилися. *Ном.* — В десять кіп казок се з довгої брехеньки. Циган пі-шов косить до чоловіка та й почав уви-лювать, так той їму и одскородив: раз те, що цілий день голодний мусив ко-сити, а за вечерю подали ковбасу, як уже Циган наївся. Циган и сказав ото.

Добра кваська, та нема лоньки, хіба буду пальком. *Л.*

Хоч не багато (¹), та на тарілоцці. *Коз.* — В мене так: хоч рак, та на тарілці. *Кон., Лев.*

(¹) трошки. *Бр.;* за копійку. *Р.*

11970. Не їж в шапці, бо твоя жінка буде мати дурного чоловіка. *Не.*

Хтось буде шанувати: коли не зруч, то навкида. *Л., Пир.*

Каже, похленувшись.

За ідним присідом вечєра з обідом. *Бр.*

«Гаряче!» — «Студи, дураче—під носом вітер.» *Зал.*

Не бійсь, (ложки) до вуха не поме-сеш, а до губи. *Бер.*

Як скажуть—темно їсти.

Начинайте, гату,—мати їсть. *Гр.*

Перекуси, та батькові дася. *Ст. Зб.*

То слабого питають, а здоровий, що пійме, то змеле. *Бр., [Проск.].*

Гостик за стіл, а лишній — хоч и від стіла. *Нос.*

Савка в кут, коли гості суть. *Ил.*

11980. Іжте гості, а ви, діти, джа (¹)! *З.*

(¹) ша. *Нос.;* нуте! *Зв.;* а ти, жінко, джа! *Л.*

Іжте гості, а мати наїсцця и коло ла-ти. *Збр. Лаз.*

Будем їсти, та не всі. *Ск.* — ... «Хіба вас дома не буде?» *Ном.*

Чоловік заколов кабана, поразцця вже коло єго в хаті, коли входить Циган: «Сама, пане господарю... чи то пак, до-бридень!» — «Добридень, сідайте у нас.» — «Ах, то-то їстимемо, пане господа-рю!» — «Не знаю, чи всі.» — «Хіба вас вдома не буде?» *Казкж.*

Кожному старцю по ставцю (дерев'я-на тарілка). *Збр. Лаз.*

Кажуть з серцем, як сім'я не вку-пі їдять.

Сядьмо, старий, в парі, щоб грєчка родила. *Зал.*

Пословиця говорицця (¹), а хліб їсцця. *С., Кан., К.*

(¹) Мова мовицця. *Кан., К., Пир.;* Мова ся мовить. *Проск.*

Говори, та годуйсь. *Зв., Л., Пир., Н.* «На вареника та пом'яни чоловіка Ка-

леника!»—«Чорт би твого батька з Калеником, попік руки варевником!» *Л.* — «На, дідусю, панпушку, та пом'яни дочку Марушку!»—«Бодай чорти твого батька з Марушкою, попік руки панпушкою!» *Кон.*

Мене зіж, сковородку зіж! *Ном.*

Жартують вноді над хазяйкою, як коло миски добрі мельники, не надасть страви... То якийсь Москаль, в Таганрозі чи-що, задумав сластєни пекти и продавати. Коли и натрапив на якогось зробітчарина: «ти», каже, «заплати мені—коповика чи що, а я тебе сластєнами нагодую».—«Сількись!» И почали, — той пече, а той ість: як напече оце ваганя, то той згребе обома руками, видавить олію, та и в рот... Звісно, скільки можна чоловікові так зісти, та ще як вимутюрхався добре! так що Москаль, пік-пік, та ото й каже...

От, іж, дурню, а не бреш. *Проск.*

11990. Іжте, та в очі не лізьте. *Л., [Нос.].*

Іж, свине, м'ясо. *Кон.*

Іж, дурню, бо се з маком. *Зв., Проск., Гат.*

Іжте, добродію, суху рибу, а на сиру вибачайте. *Ост.*

Лягай потапці, впустивши в юшку. *Пир.*

Іж язик, та не ходи до музик. *Кан., К.*

Кажуть дівчатам, як у страві буде язик — се б то, не вдавайсь в гулюк щоб не оббрехали язиками.

Сєрбай, не дбай: хоч рідке, аби багацько. *Ил.*

Сєрбайте, хлопці, юшку, а риба насподі. *Євх.*

Се скидає на ту брехеньку, як один чоловік обід ставив: вирубав ополонку, поклав хліб, ложки, старців посадовив... іжте, мов, люде добрі, щербу, а там и рибка насподі. *Ном.*

Іжте, діти, ситу—на дні патока буде! *Сос.*

Сєрбай (1), Мартинс, мати ще підкине. *Зв., Пр., [Бер.].*

(1) Лягай. *Бр.;* Тріпай. *С.;* Потягай. *Лаз.*

12000. Сєрбай (1), Андрюшка (2), юшку. *Кр.*—... мала мати свиням дати, та ти нагодився. *Л.*—... юшку: м'ясо дороге, на три копійки мало дають. *С.*—... юшку, а я буду м'ясце, бо мене дитина сце. *Бр.*—... юшку, на дні рибка есть. *Коз., Черн.*

(1) Хлєбай. *Бр., Л.;* Хлищи. *Коз., Сл.;* Тріпай. *С.;* Хлєбчи. *Черн.* (2) Андрюшко. *С.;* Андрюшка. *Ков.;* Андрюшку. *Бр., Черн.*

Іж, бо равніо собакам (1) викину. *Л., Б.*

(1) свиням. *О.*

Іж, Левку (1), хоч и глевко. *Л., Кон.*

(1) Бери, Левко. *Ст. Зб.*

Поживай (1), Хведьку, то хрін, то (2) редьку (більш нічого). *Ном., [Бр.].*

(1) Приймай. *Уш.* (2) мід и.

Поминяючи мак, іжте й так. *Рад.* — Споминяйте мак, та наїстесьа й так. *Бр.*

Іж та вдавись та на кольку зопрись, а з кольки на грушу—розчепирив чорт твою душу. *К., Кан.*

«Іж, кумасю, хліб хоч позичений!» — «Та дарма, кумочку, мені єго не віддавать!». *Євх., Рад, [Ст. Зб.].*—Іж, куме, хоч позичений. *Л.*

Оце ість! так як горобець. *Пир.*

Не косарі ви (гостям, що небірічі до іжі)! *Пир.*

Не зійде твій коровай (тому, хто одстає з іжею). *К., Кан.*

12010. Ззіж гарбуза, а подивися на вербу, знову буде кортіти. *В.*—Гарбуза наїжся, а на вербу подивися, то й станеш голоден. *Г.*

На ласий (1) кусок найдецца (2) куток. *Ск.*

(1) На ласий. *Бр.;* Сласий. *Нос.* (2) найде.

З насилу люде розживаюцца. *Рад.*

Череве не дерево—подасцца. *К.* — ... розійдецца. *Євх.*

Хоч живіт розсадецца, та дар Божий не зостанецца. *Зв., Л., Пир.*

Добрі жорна все перемелють. *Пир., [Кл.].*

На добрий камінь, що ни скинь, то змеле. *Ск.*

Що Литвину шкодить, то Русину помагає. *Проск.*

Всяк пан своаму животу. *Гл.*

Торкни в губу. *Ном.* — Торкай, тату, в чортову губу. *Кр.*

12020. Не вірь губі, положи на зуби. *Ил.* — Губі нігда віри не май (або: Не треба віри доймаги губі, бо як в неї торкнеш — аж захочеш). *Ст. Зб.* — Не вірь губі: покоштуй, то захочецца. *О.*

Нум істи гостинець, щоб наш гість не старівся. *Пер.*

Іжте, умочайте, на друге вибачайте. *Пир.*—Іжте, гостоньку, пийте, мачайте, а рештою вибачайте. *Проск., Нов., Євх.*

«Та кушайте, панове гості!»—«Та вже, дядьку, тут тні сидять, що добре ідять. Уже за ухо не понесемо, а просто в рот.»

Б. — Тут тні сидять, що добре ідять.
Ст. 36.

Я тобі хотів би неба прихилити! *Проск.*
— Рад би неба прихилити, та не хилища.
Зв., Бер., Рад., Л.

Як неспромога почастиувать гостей.
Рад.

Ну, прошу вибачить, пробачте, гості
мої: не скупость, така ⁽¹⁾ спроможность.
Ос. 15 (XIV, 89).— Поживицца, люде доб-
бри! не скупость, тільки така сила!... на
що мали, на то приймали. *Бр.*— Не ску-
пость, але лихая сила. *Ил.* — ... така
зможность. *Кр.*

⁽¹⁾ Вибачайте, добрі люде! наша щир-
рость, та не. *Рад.*

Не змоглись на евангелію, цілуйте псал-
тирю. *Криски (Кр. н.).*

Перво сказано попом села Покошич
до мирян після грабіжки лядської села
й церкви! (Од Гаврила Оболенського).

Вся причина перед очима (як подадуть
страву, припрошує). *Рад.*

Кий на кий вадить, а хліб на хліб не
вадить. *Об.*— Хліб на хліб не вадить.

Хрест на хрест не вадить, а кий на
кий вадить (як хто перехристициця уже, а
єго просять ще істи). *О.*

12030. Не вставай изза обіду, — ще в
печі додото жарене. *Коз.*

Годі, куме, істи, бо не буде на пиро-
ги місця. *Ил.*

Іжте борщ, капусту, бо пироги несуть
(несуть и не суть).

Нехай Господь наповняє до віку! вже
вдовольнились. *Ос. 15 (XIV, 89).*

Очі зглянуцца, та живіт не пристане.
Ст. 36.

Рад би очима істи, та в пельку не лі-
зе. *Ївх.*— Очі б іли, а губа не хоче. *Г.,*
П.— Ів би очима, та душа не приймає.
Проск.

Не йде на душу. *Пир.*

Через душу ім. *А.*

Як зав'язано. *Ст. 36.*

Чи все те спожить, що в чужій хаті
лежить. *Нос.*

12040. Усєго хліба не переіси. *Збр.*
Лаз.

Хоч вочам стидно, та животу зачісно
(звичайний гость жартує). *Нос.*

Упивсь від тука цієї господи. *Гат.*

Є в вашого пана свата, ще й буде.
Кан., К.

Скільки ми сидить ⁽¹⁾, то не заспіваш.
Л.— Іж, покиль заспіваш. *Гр.*

⁽¹⁾ Скільки іж.

Доки іж, то не забаватієш, тільки за-
череватієш. *С.*

Доти гость и мав, доки не полигав.
Нос.

Поти гості сидять,—не наїдициця. *Гр.*

Сиди, бабко, як сиділа. *К.*—... а баба
й сидить до посліднього *Бр.*

Як хто пересидить за столом усіх.

Ніхто тебе в куми (або: танцювать) не
визьме. *Зал.*

Як за іжею закривать.

12050. Нуте бо вже: за Бога, та в
шинок (жартують, як пора зза столу у-
ставать). *Кр.*

Так хапались, що й вечерять не на-
лись. *Коз.*

Не дякуюсь. *Пир.*

Покорно дякувать. *Зв., Бер.*—... спа-
сибі благодарствую. *Пир.*

Спасибі! *Об.*— Спаси біг! *Прав.*

Велик спасибго. *Ст. 36.*

Дай, Боже, наперед 'більше (хліба чи
чого хазяїну и д.)! *Бр.*

Поздоров, Боже, того, — ми в кого.
Нос.

Роди, Боже, и на камені. *Рад.*

Спасибі Богу ⁽¹⁾, усім святим, и вам-
за хліб за сіль ⁽²⁾. *Кон.*

⁽¹⁾ Матері Божі. *Нож.* ⁽²⁾ и тобі ха-
зяїне, и тобі хазяїню, и вам діти.

12060. Хай вам Христос приспоря, чого
ви у Бога просите! *Кон.*— Нехай Бог
приспоря. *Дуб., Б., Кон.*— Приспоря вам,
Господи! *Пир.*

Син небесний нехай вас пострічає! *О.*

Споря ⁽¹⁾, Боже, хліба-соли и всєго
доволі. *Кон.*

⁽¹⁾ Дай. *Бр.*

Нехай вам Спаситель помагає. *К.*

Хай вам Бог поповняє! *Кон., Бім.*—
Хай вас Бог не оставить, чого ви в Бо-
га просите! *Кон.*— Нехай вам Бог наго-
родить и наповняє, чого ви в Бога же-
лаєте! *Бр.*— Нехай вас, добродію, Бог
шанує и вашу честь. *Не.*

Господи пострічай, Духу Святий! *Не.*

Пошли вам, Боже, на сім світі пан-
ство, на тім світі вічнеє царство! *Кул.*

Богу хвала, що ся душа напхала. *Ил.*

Спасибі ні за що, дай, Боже, ніччим
оддячить (жартують, дякуючи за хліб-сіль,
— звісно, у своїх або-що). *К.*

Спасибі за рибу, а за раки нема дя-
ки. *Л., Коз., Б., Ос. 3 (VI, 18).*

12070. Спасибі козиному рогу, кози-
ній головці, и вам пани-молодці. *Бр., Р.,*
Кон.

Спасибі Миколі, найвся доволі: хлестав-хлестав, та й голодний став. *Бр.*

Спасибі Богу и мені, а господареві ні: він не нагодує, так другий нагодує, а з голоду не вмиру (запорозька). *Кул.*

Спасибі за закуску — що зів курку й гуску. *Кр.*

Спасибі за обід ⁽¹⁾, що найвся дармоїд. *Кр.*

⁽¹⁾ Біг заплять. *Бр.*

Спасибі за полудень, що найвся, та й голоден. *Кон.*

Спасибі за росіл, а хліб свій, та и сіль. *Ст. Зб.*

Спасибі за хліб, за сіль, за кашу, за милость вашу! не тут би був, де инде; не се б ів, що ише—голодни б не сидів: найвся, як бик; перепавсь, як смик; голодни, як собака; на пузі хоч вош убий. *Кр.*

Благодареники за вареники. *О.* — ... а галушок и в вічі не бачив. *К.* — ... вареники: каші не ів, борщу не ⁽¹⁾ бачив. *Пр.*

⁽¹⁾ борщу чорт ёго й. *Ном.*

Спасеть Бог твою душку на колючу грушкку, на пень боком, на спичку ⁽¹⁾ оком. *Об.*

Чекарь так дякує після їжі, як нема старших, и найгаче, як у кожного був свій хліб: пустота! — ⁽¹⁾ на шпачку боком, на кілочок. *Кан., К.*

12080. Нехай вас Бог благословить и стара Комнацька, що в небі. *Бер.*

Ні за що! *Об.* — Богу дякуйте! — ... Господеві! *Б.* — Вибачайте! Богу дякуйте! *Бр.* — Дякуйте Господеві! *О.* — Спасибі й вам! дай, Боже, здоровья за ваше приятельство! *Кон.*

Що Богу, то Богу, а що людям, то людям. *У.*

Кажуть, як хазяїн одкаже «Богу дякуйте». Є брехенька, що у хазяїна одного з гостем и до бійки дійшло за се «Богу дякуйте». Хазяїн «та ні за вішо ж кажу—Богу дякуй!», а той: «то що Богу, то Богу, а то таки й тобі»; а далі: «а то й тобі, скурвий сине!» и д.

Нема звідкіль, нема за що (жарт на подяку). *К.*

Не се прохали! *Кр.* — ... вибачайте. *Ил.*

На те просили, що в рот носили, — звинайте! *Нові.*

Своя сила в рот пошла (на подяку за хліб-сіль). *Нос.*

На що нас Бог споміг, тим и приймаєм. *Бр.*

Чим багаті, тим и раді. *Прок., К., Гр., Ст. Зб.*

Яка заможність, така й скупость. *Євх.*

12090. Чим хата має, тим и приймає. *Бр.*

Чим хата багата, тим и рада. *Нос.*

Вашим даром, та вам же ⁽¹⁾ чолом. *Кулж.*

⁽¹⁾ та до вас. *Б.*

Ще й завтра подякуєте (як ні за що горазд). *Кр.*

Дай, Боже, здоровья поки (як дякують, а він дума, що ні за що)! *Кр.*

Паси, та й наше займи. *Бр., Л., Кон.*

— Паси, та зараньше пригонь. *Кр.* — Займи и нашу на пашу, нехай попасецца. *Лів.*

Жартують, як скаже «спасибі».

Голоде, дай їсти! *Бр.*

Голодному завсіди полудня. *Ил.*

Голодному и вівсяник добрий.

Голодному не попадайся під руки. *Кулж.*

12100. Голод и бреше, и краде. *Нос.*

Голод мутить. *К., Пер.*

Сіль мутить, а голод краде. *Б.*

Довг мутить, а голод краде. *Кан., К., Рад.*

Голод усєго науче. *Полт.*

Голодний и кия не боїцца. *Ров., Рад.*

Голодних и муха поводить. *Ил.*

Голодному лиш прибірати, а не перебірати. *Бр.*

Голодному здаецца кожен хліб за булку. *Пир.*

Голодному — кожда страва добра єму. *Ил.*

12110. Як не підьеси, то й святих ⁽¹⁾ продаєш. *Коз.*

Се б то: при великі нужді и голоді, чоловік иноді мусять и таку святощ, як образі, продати. — ⁽¹⁾ святого. *Ш.*

Голод не тітка. *Дуб.*

Голодному хліб на думці. *Пир.* — ... на гадці. *Ил.*

Спанням голоду не перебудеш.

За іду нема встиду. *Яц.*

Не в россадную їсти, як нічого. *Ст. Зб.*

Не ходицца о наїдок ⁽¹⁾, але о покушання ⁽²⁾. *Ш.*

⁽¹⁾ в наїдок. *Бр.* ⁽²⁾ о скоштунок. *Ж.*

Чим не найсися, тим не налижесся. *Ил.*

Не тільки їди, кільки біди.

Раз душі догодить. *Л.* — ... не десять раз.

12120. Не івши — легше, поївши — лучче. *Євх.*

Хоч посолоницювати оселедцем (но горіцці)! *Бр.*

Тільки нашого, що в душу вложено.
Пр. в Ст. 36.

Іж гірко, кисело, солоно: умреш, а не згниєш. *Ил.*

Роби до поту, а іж ув охвоту: *Ст. 36.*—... у поту та іж в охоту. *Б.* — Іж до поту, а роби аби не змерз. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Як хто ість, так и робить. *Бер., Збр. Лаз., [Бр., Ил., Ст. 36.].*

Поволі, добре и д. ість, поволі и д. робить.

Скатертина душа ненажерлива: хоч скільки годуй, то не нагодуєш. *Збр. Лаз.*

Миска пори не знає: скільки лий, то все буде істи. *Не.*

Варили не варили — давай істи. *Ст. 36.*

Як будеш угоден Богу, то не будеш и голоден. *Прокс.*

12130. Голодний, як собака. *Лів.* — ... пес. *Г., П.*

Істи — аж живіт до спини тягне. *Ст. 36.*

По животу мов коти лазять. *Пир.*

Трусниця, як мокре щеня. *Пр., Лох.* — Охляв, як в дощ щеня. *К.*

Аж шкура трусниця. *Рад., Л.*

Аж шкура болить. *Об.*

Істи, аж плач! *О., [Ст. 36.].*

Пси му за ухом виють. *Ил.*

И ріски в роті не було. *Л., Пир., Пр., О.*

Нашесерце. *Л., Пир.* — Нашосерце. *Лів.*

12140. Уночі не ів, так ёму чемері затягло. *Коз.*

Прийде голодний, то и зість холодний. *Бр.*

Наш піддячий любить борщ гарячий, а голодний ість и холодний. *Тар.*

12143. Дома ⁽¹⁾ за дітьми, а в місті за старцями ⁽²⁾. *С.*

⁽¹⁾ не зіси. *Бер.* ⁽²⁾ за дідами.

12145. Ти собі хоч мишку піймай. *Ївх.* — Велика й мишку собі пійма. *Ном.*

Як роздають що, найпаче гостинці дітям.

Дано тобі вісточку: хоч лужи, хоч надалше бережи (жінка чоловікові). *К., Ж.*

«Що варили?» — «Капусту та цибулю, а тобі дамо дулю!» *Пир., Лаз.*

Горошку потрошку. *Зв.* — ... потрошки. *Бр.*

«Що варили на вечерю?» — «Шару юшку: пошарите, та й спать ляжете!» *Л.*

12150. «Що ти обідав?» — «Сома: посумував, посумував, та й пішов». *Бр., Л.*

«Дай, мамо, вечерать!» — «Підожди, долото вкипить, то будеш вечерать!» *Зв.* — Підожди, долото ще не вкипіло. *Пир.*

«Що ти вечерав?» — «Скруті! покрутився-покрутився, та й спати ліг.» *Бр.*

Варили ягли, та й так спать ягли. *Лів.*

Якжить — канючить, докучать просячи; *ялям* — поладському шпоно.

Були драглі, та спать ягли. *Збр. Лаз.* Ухопив ⁽¹⁾, як собака обметиці. *Л., Пир., Пр., Б., О., Ал.*

Не наівсь (та й язика прищипнув. *Бер.*) — ⁽¹⁾ Ухопився. *Бер.*

Не ів — зомлів ⁽¹⁾, наівся — звалився ⁽²⁾. *Бер., Рад., Ст. 36., Ис.*

⁽¹⁾ обимлів. *Бр.* ⁽²⁾ розвівся. *Бр.*; розболівся. *Ил.*

Лях співає, як істи хоче, а мужик жінку б'є, а Жид борухи відмовляє. *Бр.*

Іж и пий хоч трісиш — нікто тобі ложкою очей не поротиме. *Чор. Рад. (161).*

Унас позапорозький. *Л., Ком.*

12160. Позапорозький не перебірають. *Кл.*

Я не органистий — не перебіраю. *Нос.* Капуста не глуства, а Матвій не гордий. *Ил.*

Наша невістка — що не дай, то тріска. *Гр.*

Хто перебирає, той перебере. *Ил.*

Хто перебирає, той голодом перемирає. *Рад., Коз., Ком.*

Козак не гордун. *Бр.* — ... що оборве, то й в кавдун. *Лаз.* — Козак не гордує: що попав, те й мордує. *Не.* — Не гордун: що дістав, то ковкнув. *Ил.*

Пшенишине, гречиншине — верни вмісто. *Б.* Муха не портить брюха (як її зіси). *Ївх., Зал.* — ... тільки надме. *Не.*

Моя душа кривая — усе приймає. *К.*

12170. Хоч не смачно, але багачко. *Нос.*

Попоїв, що попало, аби кишка не бурчала. *Коз.* — Аби чим кишку напхать, щоб не кавкала. *Кр.* — ... щоб не бурчало у животі. *А.*

И отесу можна в кишку зятигнуть, аби не дурчала. *Ис.*

Хоч вовна ⁽¹⁾, аби кишка повна. *Лів.*

⁽¹⁾ полова. *Пир.*; Хоч влюччя, хоч вовна. *Бр., Кан., Пир., Кр., Сос., Цагл.*

Собачина! гадючина!.. Або очі не бачили? *Ївх.*

Мені не багачко треба: соли дубок, хліба шматок, та горілки чарка. *Ком.*

В нас просто: борщ, каша, третя кваша. *К.*

Хоч не рибно, аби юшно. *Ст. Зб., Нов.*
Аби душа прич не пошла *Р.* — Аби душа не в пні. *Б.*

Укинув у пельку (нашвидку хамнув трошки, або випив). *Пир.*

12180. Наша душа наісця и з ковша. *Л.*
Наші діти не пустодомки, приберуть всі обромки. *Гл.*

В рукописові було *обромки*, та хтось поправив на *обломки*.

Мельникі до готової муки. *Проск.*

Дарма, що в черепку, — аби куриця жареша, куриця варена. *Ком.*

Робити — хоч кнєм бити, а істи — хоч рачки лізти. *Ват., Ком.*

Ію б ся сласно, а робити страшно. *Ївх.*

Хотя й голий, аби ззісти добре. *Бр.*

Коли б не пили, не їли, то б в золоті (¹) ходили. *З.*

(¹) хороше. *Рад.*

Сьогодні хоч цілого вола ззіж, а завтра захочеця. *Ївх., Ст. Зб.*

Що прожив, то добре — що ззів, то пропало. *Кор.*

12190. Ів би й більше, та гроші треба. *З., Коз.*

Гарне, та трохи. *Л., Ком.*

Бідна головка, що не ів більше!.. а я утрусь, та й мну.

Лягай, як Мартин мило! *Бр., Пир., Павл.* — Налігався, як Мартин мила. *Зв., Бер., К., Л., Кр.*

(¹) Налопався. *Ївх.*; Налупивсь. *Кр.*; Схватив. *Гайс.*

Везе батькова куца! *Рад., Л., О., Кр.*

Нічого, пайдить, бреде — про разне кажуть. А той батько, щоб менш ззіжі, попритинав ложки: собі держална, а дітям черпачків... Так ото діти и кажуть.

Заходивсь, мов коло батькової чуприни. *Пир., Ком.*

Кислий — та вь рот тисне. *Зал.*

Допався, як дурень до мила *К.*

Певно з брехеньки про дурня, що хотів поласувать *мидами*, та накупив *мила* — не тямив добре розказать *крамареві*. Далося ж те йому *мк-мк* (так він у *крамаря* питав *мигів*) добре у тямкі!.. Іноді в брехенці, замісьць *дурня* — *Мартин* (днв. № 12193). *Нож.*

Допався (¹), як кіт до сала. *Проск.*

(¹) Добрався. *Гат.*

Допався (¹), як віл (²) до браги. *Дуб., Пр., Б., Кр.* — ... корита. *Зал.* — ... до калюжі *К., Бер., З., Л.*

(¹) Доваливсь. *Сос.*; Набрався. *Рад.* (²) мина. *Бер., Нов.*

12200. Допався, як свиня до браги. *Ївх., Яц.*

Допався, як ужака до молока. *Дуб., Зв., Лох.* — Суслить, як уж молоко. *О.*

Глятає, мов попів мурло. *Кв.*

Сей кусок як умережиш, так и піч перележиш. *Б.*

Як сарана! *Лів.* — От сарана! *Бр.* — Гірше саранчі. *Проск., Л.*

Оце ість! аж поза ухами (¹) лящить. *Зв., Лів.*

(¹) у вушах. *Проск., Пир.*

Лушить, аж ніс гайдука скаче. *Ївх.* — ... гайдука танцює. *Ш.* — Ніс гайдука скаче. *Гат.*

Ість так, аж ніс гнєця. *Рад.* — ... угнаєця. *Б., Кр.* — ... ходором ходить. *О.*

Ість не в себе. *Лів.*

В розорву ість. *Проск.*

12210. Він одно — трубить (ість багато). *Л., Пир., Ком.*

Як кат измив (повідали все, що поставили). *Бр.*

Иззів, як за себе кинув (миттю). *Лох., Пр.*

Ото ж мені влизав. *Бр.*

Злизав — та й не лисий!.. *Ївх.*

Сир иззів, а на масло давить. *Кам., К.*

Мацьку, ззіхав хліба багацько. *Бр.*

«А я вже перехватив!» — «Як?» — «Та ззів окраєць хліба, та дві паляниці, та два решета (¹) гнилиць.» *Сл.*

(¹) та решето. *Гр.*

Сєго-того по макітерці, та й годі з мене! *Руд.* — Того-сєго півмакітри. *Кулж.*

Кусочок з воловий носочок та м'якушки з шапку. *Л., Черн.*

12220. «Що це ти, бабо, ополоником іси?» — «Десь, слодару, діти корець занесли.» *Кр.*

До рота добрав (ложку), та в миску не ввійде. *Л.*

Ненажир напав. *Пир.*

Напав нежид, нігде и хліба кусок не влезить. *Збр. Лаз.*

Се в его істовець (хвороба така, до великої їжі; часом и жартують). *Пир.*

Ідам тебе ість.

Чи ти ж согрішив, що троха вкришив. *Ст. Зб.*

Хіба ріжна ще захотів? *Х.* — ...рожна ще дати? *Кр.*

Тепер ти вередуєш: будеш ти істи печену редьку. *З.* — Того не ісиш, того не ісиш: ще ти на своїм віку то ззієш печеную редьку. *Бер.*

Не про то говорять, що багато ідять, а про то, де воно ділось. *К.*—... що багачко ідять! а де воно діваецца, не зліз зъ неба святий істи. *Бр.*

12230. Очима пива не випъеш. *Прокс.*
Стіл хліба не поість. *Коз.*

Все іси та іси — щоб не спав з туху. *Ком.*

Рибу іж, та рибалку не ззіж (не багато берн, бо рибалка з риби живе). *Пир., Ком.*

Хто ласо ість, той твердо спить. *Не.*
Не дуже вмочай, бо осліпнеш (про вареники). *Ос. 4 (III, 33).*

Поволі, хлопчику, раз хліба, два рази борщику. *Бр.*

Сласная іда — животу біда. *Нос.*

Який ти пшенишний (як хто пшенишне любить або-що)! *Ном.*

Не пшайкай (або: Не булькай).

Як хто просять, або-що — пшенишного, булки.

12240. Пшенишники доведуть, що й хліба не дадуть.

Хто багато ість и пъє, той в розум не тне. *Ил.*

Не кивай, не моргай, а кишдк зоставляй. *Збр. Даз.*

Більше днів, як ковбас. *Яц., Руд.*

Налопався, як Циган сиворотки (сиротатки). *Евх.*

Усолодився, як червак у хріні. *Ил.*

Наївся по саму зав'язку. *Рад., Л., О.*

Як колода з живота! *Л., Ст. 36.*

Як наївся за ёго здоров'я! *Ст. 36.*

Нарешкався⁽¹⁾, як свиня браги. *Л.*

⁽¹⁾ Накешкався. *Коз.*

12250. Напузався, як менёк. *К.*

Пуп-пуп, наївся круп? *Лист. (II, 288).*

Жартують з дитиною, як воно напузенькаецца.— То чоловік вола вкрам и нагодував сімью м'ясом. От приходять хазяїн того вола, а нікого нема дома, тільки дитина на припечку: сидить не одишецця — обрешкалось. Чоловік ото й каже так; а воно—«ні», каже, «не круп, а бичинки.» — «А де ж та бичинка?»—«Оц», каже, «у сірка» а сірко на погребі, и в погребі вл... В Десять Кіп Казок трошки инаково розказано. Украденый був кабанець и геть то вже, и прийшли трусять, а дитина сказала: «Єге, крупець! може и м'ясця!»—«А де ж ви взяли м'ясця?»—«Батько такого великого півня принесли на плечях, що аж угинались! а такого сала з него нарізали в куски и сіллю пересипали!»— «А де ж тее сало? и д.»

Наївсь, хоч під лавку підкоти *Пр.*

Жівочко, діточки, кутя мене з світу зжене! *Пр.*

Наївся, наче дурний на обіді. *Б.*

Иззіла до капельки, до крішечки; щоб не боліли кишечки.

И мало наїлись, и багато поїли. *Евх.*— мало іли—худо зліли *Ст. 36.*

Добро, наївшись, та мерти голодом. *Пр. в Ст. 36.*

Не то що наївся, и в пазуху набрав. *Пир., Гр.*

Коли наївсь, проси Бога, щоб не розсівь. *Ком.*

12260. Треба трошки полежать, щоб сало зав'язалось. *Ш.*

З душі ніхто не вийме. *Ст. 36.*

Тобі так хочецца істи, як голодному тее. *Ном.*

«Іж!»—«Я не іж—я так надувся!» *О., Коз.*

Сита кішка, коли сала не ість. *Евх.*

Щипа, як кумова сучка по цибулі. *Збр.*

Даз

Не ів, тільки побабрав-побабрав. *Збр.*

Шей.

Барложниця, як свиня в солоді. *Лох.*

Іли, як пани, а накладали, як свині. *Чир.*

Помогав, похватав, як собака стерво.

Прокс., Х. 36.

12270. Собака⁽¹⁾, не покачавши⁽²⁾, не ззість. *Об., Ст. 36., Евх.*— Не ззість мес, поки не повала, а кіт, поки не заворкоче. *Бер.*

⁽¹⁾ Свиня. *Коз.* ⁽²⁾ не повалавши. *Бр., Бер., Пир.*

Курка не ззість, доки не розграбає. *Прокс.*— Курка хоч у пашні ходить, а все розгрібає. *Ком.*

Хліб серце укріпить. *Кл.*

Як окрасць на столі, так и душка веселій. *Коз.*

Через сей хліб и брат не брат, и сестра не сестра,—тільки по закону щитаецца. *Б.*

Хліб⁽¹⁾ та вода, то нема голода. *Бр., Пир.*

⁽¹⁾ сіль. *Дуб., Прокс., Бер., Рад.*

Хліб та вода, то козацька іда. *Ля.*

Оце тобі хліб и віж: бери, ріж и іж. *Не.*

До оружжя! до хліба та до ножа. *Ил.*

У нас Україна: треба собі-самому хліба україти. *Ил.*

12280. Бог⁽¹⁾ ламав⁽²⁾, та й нам давав. *Об., Евх., Ст. 36.*

⁽¹⁾ Исус. *Н.; Христос. О.* ⁽²⁾ Сам Бог хліб дулав. *Прокс.*— Кажуть, як припадає без ножа хлібом діляцьця.

Сяке-таке гречане, м'яке,—як зачерствіє, так и не вкусиш. *Пер.*

Отаке то гречане! ти ⁽¹⁾ ёго в піч, а воно й репаецця. *Сл.*

⁽¹⁾ Оттако воно гречане з яшним. *Ч.*

Такий хліб удався, що кіт би за шкуру сховався: закалець на палець. *Бр.*

Пекла — бодай катових рук не втекла! місила — бодай трясця трусила! *Кр.*

Спекла Лудя: не сходе ⁽¹⁾ істи й цюця. *Прав. Ниж., Нов.* — Зробила Лудька, що не іла цюцька. *Кон.*

⁽¹⁾ Наварила Муця, що не буде. *Проск.*

Закалець на палець. *Б., Л.*

Чи діжа здіжилась, чи хазайка сказилась. *Ївх.*

Хліб глевкий на зуби легкий. *Кр.*

Іж прісняки, закім будуть кісляки. *Ил.*

12290. Добрий хліб, коли нема калача. Коли не стане хліба, так грінки грій. *Ст. 36.*

Отак показацьвій: нема хліба, істи пляцки. *Ил.* — Лихо не козацка: нема хліба, а ні пляцка.

А де той хліб, що вчора ззіли ⁽¹⁾? *Лів., [Ст. 36., Ївх.].* — «А де, тату, той хліб, що вчора ззіли?» — «Під стіл упав, шукай під столом (або: Коти занесли, найдеш другий). *К.*

«Так то сміялись, що хліба було вволю!.. по сім копійсь продавалось за пуд, за царіці. Та стоїть було тижнів два, та повезе у хуторі на винниці (були од Старих Рогаток до самої Пріварки; впоєлі на лугах були, та й ті повништожалися)». *К.* — ⁽¹⁾ що вчора лежав, а я сёгодня ззів? *Бер.*

Хліба ні скірочки! *Кон.*

Хліба немного, а я и до того. *Бр.*

Скачу, як хліба зобачу. *Бр.* — Дай хліба — поскачу діда. *Зв.* — Скачи діда за кавалок хліба. *Бер.* — «Дай хліба!» — «Поскачи діда.» *Бр. Лів.* — ... — «Скачу, скачу діда, за скоринку ⁽¹⁾ хліба.» *Л., Пр., Ївх.*

Остатні слова співають, скачучи на одній нозі — ото й є скакати діда. — ⁽¹⁾ до шкуринки. *Бер.; діда, дай, бабо. Зв., Кр.*

Сміх мене обгортає, що до борщу хліба немає. *Бр., Лип.*

Що до чого, а хліб до борщу. *Лів., Ч.* Борщ всёму голова. *Нов.*

12300. Де страва, там и Бог. *Б.*

Лакома ложка для всякого (страва). *Кон.*

Коли б чім борщ оженить (каші нема). *Рад.*

Не карай мене, Боже, нічим, як у мене борщ ні з чим. *Бр., Рад., Р., Ст. 36., Збр. Лаз.*

Пустяки вареники з маслом! світ то мій ⁽¹⁾ борщ: хоч поганий, та добіса. *Кр.*

⁽¹⁾ Нема в світі, як той. *Б.*

Сип борщ, клади кашу, — люблю, дітя, матір вашу (хазяй каже). *Бр.*

Хруці в борщі, а жаба в юсі. *Б.*

Двоє рідких (потрав), третій борщ. *Бр.*

Без штуки и борщ не смачен. *Ст. 36.*

Як насипчасто, то и накипчасто. *Бр., Зв., Л., Кр., Ст. 36.*

12310. Хоч ненасипчасто, то накипчасто. *Рад., З., Нов.*

Не додася (потраві) — не доіси. *К.*

Наварила борщу, та й не вихлещу. *С.*

Нісчимний борщ, неначе пійло. *Коз.*

Хоч на собаку вилий. *Бр., Прав. Ниж., Лів.* — ... то й собака скрутиця. *Прав.*

Страва погана, найпаче борщ.

Хоч голову мий! *Бр., Зв., Дуб., Л., О.*

Страва — неначе митель чи луг.

Каша — мати наша, а борщ — полежака, лежить дома, як собака (од москалика чутта). *Зал.*

Каша розгониха наша (по каші кішець обіду). *Нос.*

Каша — наша, батьків — борщ. *П., Прав. Ниж., Проск., Ил.*

Борщ без каші удовець, а каша без борщу удова. *Не.*

12320. Борщ та каша добрая паша. *Ст. 36.*

Добра каша: крупина за крупиною гониця з дрючиною (або: з дубиною). *Кр.* — Крупа крупу гонить, а крупу и чорт не догонить. *Бр., Проск., Ст. 36.*

Крупник кулішові брат. *Проск.*

Од кулішу ніг не поколяшу. *Коз., [Кон.].*

Куліш, куліш! изнеси вас біс! вам побицьця, нам подивицьця. *Коз.*

Юхи даром не лають. *Ст. 36.* ●

Іхав Грек з винами, з пивами, та й перевернувся у нашій кваші (кажуть, як хто хвалить квашу). *Черн.*

Прирівняла Божий дар до галушок! *Кон.*

Чотири горшки, та все галушки. *Коз.*

Галушки та лемішка, а хлібу перемішка.

12330. Кісіль зубів не портить. *Рад., Л., Б.*

Киселева іда до порога хода. *Рад.*

Паляниця — як пух, як дух, як милеє щастя. *Б.*

Беззубому паляниця, поки не застине. *Коз., Кон.*

Ів би паляниця, та зубів чортма. *Лаз.*

Паляниця хлібові сестриця. *Не.*

А вас, киші, поважаємо: як є в віщо, то вмочаємо, а ні в віщо—вбачаємо. *Зал.*

Все одно, що киші, що пиріг. *Л., Ил.*
—... дай же пиріг. *Л.*

Пирогі не вороги, усе хліб святий.—
И пирогі той же хліб: все то дар Божий.
Ст. 36.

Пирогі обідові ⁽¹⁾ вороги. *Л., Пр.*

⁽¹⁾ борщеві. *Л., Ком.;* вареникам. *Л.*

12340. Пиріг животові не шкєдить.
Прок.

Вже й дрова, и вода — коли б сир та мука, то б и вареників наварила. *Рад., З.*
Раховавши сир, масло, то й пирогів не істи. *Бр.*

Сметаною вареників не спортиш. *Л., Цир.*

Як вареники, то й дух вон. — ... дух випав. *Кан., К.*

Ратуй мене хоч вареником! *Л.*

Ріж мою душу вареником до подушки. *С., [Бр.].* — Пора мою душу вареником (божня така)! *Євх.*

Постійте, вареники ⁽¹⁾—прійде на вас масниця! *Зв., Рад., [Бр.].*

⁽¹⁾ Чекайте пирогі. *Прок.*

Аби рот не гуляв. *Л.*—... так вареником заткнути. *С.* — Маківкою рот заткнути, аби не гуляв. *Дуб.*

Вареники доведуть, що и хліба не дадуть. *Зв., Цир., Б., Кр.*

12350. Були на масниці вареники, та в піст на вербу повтікали. *Зв., Збр. Лаз.*

Ви же вареники, ви же великомученики: ви ж у великих вокропах кипіли, ви же велику муку терпіли!.. а як ми вас побідєм, то всіх поїдем. *Бр.*—Вареники, мученики ⁽¹⁾, в окропі кипіли, велику муку терпіли. *Б.*

⁽¹⁾ побіденики. *Зал.*

Вареники побіденики! сиром боки позапашувани, маслом очі позаливани, — вареники побіденики! *Кул.*

Жеримовчки. *Ном.*

Поставили москаля на постой. От хазайка и наварила вареників—звісно, хамінок перепалось шведяючи, треба підгодувать. Покоштував москаль — смашне: «Ай—да!» каже, «а як», каже, «іх звуть?»—а він іх зроду и в вічі не бачив, й які вони... А хазяїн—може чим захопотаний був, а може й сердитий, що, мов, маія — «Жери», каже, «мовчки!»—«Гм!» дума москаль... На другий день вареників нема, на третій теж — не щодня ж брідня. «А що ж», пита москаль, «нема жеримовчків?» *Ном.*— В *Сім Кім Казок* трошки инаково се розказано. Москаль пізно вернувся, голодний, просить істи. «Отам», каже госпо-

дня, «в печі у ринці, то достань собі сам.»—«Та я, може, перекину!»—«Бери-бери, воно не розіллєця.»—«Як же єго істи?»—«Бери в руки та й їж!»—«А що воно се таке?»—«Ат, жери там мовчки!» — «Гарні твої жеримовчки! жаль тільки, що трохи».

Вареники, пирогі ⁽¹⁾, — пом'яни нас Господи! *Кр.*

⁽¹⁾ шуляки. *Пр.*

Наш брат курбет хліба не втреть, а бублики лупить, як хто купить. *Євх.*

Зіввши калач, берися знов до хліба. *Бр.*
И калач той же хліб. *Пр. в Ст. 36.*
Из води та з муки пече баба шуляки. *Б.*

Жінка голубочка пече млинці з голубочка, а мужик, щоб здоров, білш муки намолов. *Кр.*

12360. Не при хаті раки згадують. *Цир.*
Риба, свинина—не потребує вина. *Ил.*
Рибка без хліба бридка. *Збр. Лаз.*

Таке м'ясо пси ідять. *Прок., Ил., Яч.*
И друк у голову кладуть, як печуть (про печене курча). *К.*

Сало здір покусало. *Лаз.*

Из сала не велика слава, тільки ласощі. *Об.* —...слава, та й без єго погано. *Нов.*

Як би я був царем, то сало б ів, сало пив. *Ст.*—... то все б ів мед та сало. *Б.*—... то вкрай би пуд сала ⁽¹⁾ та и втік би. *Кул.*

Ніби Циган так казав.—⁽¹⁾ сто карбованців. *Ном.*

Як би паном мені бути, то я б сало з салом ів. *Лів.*

Що, як би ковбасі та кригла!.. луччої птиці не було. *Л., Нов.*

12370. И сало потало и ковбасам лихо стало. *Ст. 36.*

Божа роса (молоко, масло, сир). *Ком.*
За Божую росу (молоко) не беруть грошей. *Б.*

Молочка?.. не подоїли бичка! *Ком., Л.*
Сира не можна красти, бо за зубами знати. *Не.*

Для масла ще ся ⁽¹⁾ корова не напасла. *Руд.* — «Дай масла!» — «Ще корова не напасла». *Ном.*

⁽¹⁾ Масло. *Бр.*

12376. «Дай, мамо, масло!»—«Упечі погасло!» *Не.*—Масло в печі погасло. *Кр.*

12378. Сіль—омаста,масло—окраса. *Ил.*
Не досолить—не доість. *К.*

12380. Нема долі без солі. *Дуб.*

Недосілі ⁽¹⁾ на столі, пересілі ⁽²⁾ на голіві ⁽³⁾. *Л., Гад., Коз.*

(¹) Недосіль. *Ил.* (²) пересіль. (³) на чолі. *Бр., Евх.*; на хребті. *Ил.*

Солоне, як ропа. *Лів., Збр. Лаз.*

Не солоне, як трава. *Ск.*

Не дасть того добра рідина, що зла городина. *Ил.*

Ой, недобрий хтось тер хрін! *Кулж.*

Хрін каже «я добрий з мясом», а мясо каже «я и без хрину добре». *Проск.*

Ота хрінова мати (редька). *Гр.*

Редьку їсти з панями, а спати з свинями. *Проск., Кр., Хар. Зб.*

Хрін та редька живіт упушили—мед та горілка все те потушили. *Полт.*

12390. Не їж, робаче, цибулі, бо буде й тобі, як на тім світі осаулі. *Кан., К.*

Горох людська примана. *У.*

Горох (¹), капуста—хата не пуста. *Ил.*

—Луста та капуста—в животі не пусто. *Рад.*

(¹) Борщ та. *Бр.*

Ріпа—утіха жінці. *Збр. Лаз.*

Медок у роток, а вошу у церкву. *Ш.*

Сахарю кус, а соломи віз. *Евх., [Кр., Ст. Зб.]*

Грушка — мннушка. *П., Прав. Ниж.*

—... буде, та й мннеця. *Нов.*

Сливка—слинка (не тривне). *Бр.*

Калинова вітка, як рідная тітка. *К.*

Душу проквасить (чим кислим). *Ном.*

12400. Смаку, як в печеному раку. *Г., Прав. Ниж.*

Аж Киев видно. *Зв., К., О.*

Кислицю вкусив.

Аж Москва видно. *Дуб., В.*

Аж зорі побачив. *Бр., Дуб., Рад.*

Гірке, як польнш. *Ск.*

Коли б не дірка в роті, ходив би у злоті. *К., З., [Евх., Ком.]*

Коли б не (¹) губка, була б и золота шубка (²). *Кан., З., К., Л.*

(¹) Як би не чортова. *Проск.* (²) була б шубка. *Проск., [Рад.]*

НАПРУДИЛАСЯ гадова свинота — бо дай тобі репнуло! *Ш.*

Як тхір. *Ном.*

Слабкий на вторні. *Збр. Лаз.* — Бабка на уторні слабка. *Кул.*

12410. Тур-тур! матері в каптур, батькові в бороду, щоб не вмер з голоду. *К.*

Матері в очіпок, а батькові в шапку! *Гр.*

А ну до хверта (як хто вгрішиця)! *Ном.*

Сидять — зажурились!

Нема гіршої біди на світі, як зімою про себе!

Не сідай за вітром — бо буде вонять; не становись проти вітру — бо обмочиш шеріньку.

П'Є, як по оселедці. *Бр., Л.*

Ет, дудлить. *Пир., Л.*

Ой біда, п'єця вода! а п'яниця бо-жиця—не буду пить нікогда. *Кр.*

Не пийте з відра, бо буде жінка вірачкувата. *Кулж.*

12420. Каламутна вода, як кісінь, як джур. *Ил.*

Де вода, там верба. *Бр., Зв.* — Де верба, там и вода. *Об.* — Там криниця, де вербиця. *Бр.*

На Божу воду земельки здобути (на колодязь). *Пир.*

Як з шкури не вискочив, такь хотів пшти. *Ст. Зб.*

Здорови пили! *Ком.*

Здоров пив, Татарину! *З.*

Татарин пив, а Литвин на дереві сидів, та ото й каже — ёго и взяли.. А другий сидів під мостом, и як почав Татарюга накидаць тому аркан на шию: «Круці головою, Цимох», кричить, «не давайсь», — и ёго взяли. А третій десь далі сидів: «глянь», каже, «чи є голова, чи ні?.. здаеця я видав — як ідав, та бороною кивав... одначе не знаю, чи була, чи ні...»

Здоров пивши, ніс утопивши. *З., [Зв., Бер., Рад., Б.]* — Здоров пив, ніс утопив, хорошу дівчину полюбив. *Кан., Л.* — ...утопив, раком став, води не достав. *Кр.*

Будьте здорови, пивши! *Хат. (168)* — Доброго (¹) здоров'я, пивши. *Пир., Н.*

(¹) Добре. *Л., Ком.*

Здорови були та Богу мили! *К., Коз.*

Дай, Боже, здрастувать! *Ком.* — Дай, Боже, здоров'я! *Пир., Ком., Л.*

12430. Обпився, як паук. *Зв., Рад., Л.*

«Якого ти мені, тату, ГОСТИНЦЯ купиш?» — «Московську бурюльку.» *Л., Ком.* Фиги-миги. *Зв.* — ... мило. *Пир.*

Притулюючи до *фиги-миги* ще *мило*, натакають на ту притячину, що розказана вище під № 12197. *Ном.*

«Де ти взяв?» — «На дорозі од зайця одняв.» (важуть дітам, даючи гостинці). *Лів.*

*

Спиви 12434—12464. — Музики 12465—12475. — Танці 12476—12558. — Гулі 12559—12577. — Влови 12578—12588. — Карти 12689—12592. — Курить и нюхать 12593—12618. — Сміхи 12619—12842. — Річ на двоє 12843—12855. — Річ 12856—13100. — Прислів'я 13101—13164.

Було так СПІВАТИ (охочо, замолоду), як кашу з маслом істи. *Бр.*

Геть ⁽¹⁾, грибе, нехай кобзарь сяде! *Прав. Ниж.*

⁽¹⁾ Оступися. *Г., П.*

Ніхто не загадує по сій стеці (співать кобзарю думку). *Сос.*

Він стільки пісень знає, що й на волівій шкурі не списав би. *К.*

Може він таку пісню знає, що як би заспівав, то й волос би зав'язав. *Зап. (I, 146).*

Як заспівають, мов тебе на крила підіймають. *Ос. 20 (XIV, 115).* — Як заспіваю було, так його (батькова) душа в небо росте. *Б.*

12440. Уже дівчата закували (пісень на прівесні). *Кон.*

Здрав на Рики. *Євх.*

Кажуть так (*Нов.*) тому, хто співає в лад. Риков—село біля Новгородка.

Затягнув на шестий глас. *Лаз.*

Гуде, як бугай в болоті. *Лів.* — Ревнув, як бугай. *Бр., Лох., Л., Пр.*

Як заспіває, то наче у Печерському самий більший дзвін. *Не.*

Ревнув, мов у маточину. *Л., Кон.*

Співають співаки — щоб вас побрали собаки! *Ш.*

З таким голосом під Білоусом вовк козову драв (кажуть на ледачого співаку. Білоус річка й село під Черніговим, по правий бік Десни). *Черн.*

Вне, як собака. *Рад., Пир., [Бер., X.].*

Співає, як під лавкою (не голосно, не гарно). *Кулж.*

12450. Співає, як поросля в тину. *З., Кр.* Кургиче, як свиня в дощ. *Збр. Лаз.* — Пищить (квічить, кувіка и д.), як поросля в дощ. *Ном.*

Вона співає, як муха в глечку. *Гр.*

Не співай, бо будеш плакать. *Коз.*

Був голосок, та позички ⁽¹⁾ злізи! *Кобз. 44), Зв., Пир.*

⁽¹⁾ та коти. *Рад.*

Яка ⁽²⁾ така пісенька, лучча, ніж сварка. *Бр.*

⁽¹⁾ Сяка. *Полт. Час. (1852 р., 262).*

Коли вмієш пісні, так и пісні пригоже; коли вмієш плакать, так и плач пригоже. *Ст.*

Пісня складами славна. *Кон.*

Пісня до правди доходе. *Черн.* — ...приходить. *Бр.*

То не пісня, та то правда. *Рад.*

12460. Казка — брехня, а пісня — правда. *Руд.* — В пісні правда, а в казці брехня. *Бер., К., Б.*

Це не казка, а билиця. *Збр. Шей.*

Нема приповідки ⁽¹⁾ без правди. *Бр.*

⁽¹⁾ приповідки. *Ил.*

Болить горло співати дармо. *Проск., Ст. Зб.* — ... дурно. *Ил.* — Даром співають — горло болить. *Пир.*

Се ж тільки піп та півень такі дурні, що до світа співають. *Коз.* — То піп дурний — нащєсерце зіпає. *Пир.*

МУЗИКА, що затирлягав, то и пролягав. *Бр.*

Коли б не скрипка та не бас, то б музика ⁽¹⁾ свині пас.

⁽¹⁾ Коли б не бас, то б и (так кажуть и про співаків, найпаче в семінаріях). *Кор.*

Весело ремесло музицтво... легким лібом забавляють. *Кл.*

У музики ушіщєдє. *Б.*

Залізи між людей у музиках.

Утяв ⁽¹⁾ до ганликів. *Лів., Євх.* — ...аж гуаці сміюцца ⁽²⁾. *К.* — Утну, синку, до ганликів. *Коз.*

Не про музики тільки кажуть. — ⁽¹⁾ Удрав. *Пир., О., Р.; Узав. Рад.* ⁽²⁾ аж палці знать. *Зв., Пир.*

12470. Був у нас добрий грач, та загналі дівки в (такий добрий був). *Кан., К.*

Пізнає й грача, не партача. *Ил.*
Скрипка без струн, а музика. *Руд.*
Бугум-бугум-бас! а хто буде свини пас?
Збр. Шей.

Басистий не має де сісти. *Збр. Шей.*
Скрипка плаче и сліз не має. *Збр. Лаз.*

ТАНЕЦЬ не робота: хто не вмів, то стромота. *Ил.*

В танці два кінці: або сам упадеш, або тебе втрутять—а все набьєся. *Бр.*

Аби танцувати умів, а роботи и лихо навчить. *Ст. Зб.*

За скоки обидько и щокы. *Збр. Лаз.*

12480. Сорочка цвітаром смердить, а ще б танцювалось. *Кан., К.*

За танці—и батька б оддала! *Ном.*

Оттакої чеберячки! *Лив.*

Корбу крутить, лира грає, бабка кричить, дід гуляє. *Я.*

Пек ⁽¹⁾ ёго матері, як завелося: и старе, и мале у боки взялося. *Лив.*

⁽¹⁾ Цур. *Ёвж.*

Обідравці пішли в танці, голобоки пішли в скоки. *Ном., Нос.*

А ні івши, а ні пивши, скачи, дурню ⁽¹⁾, ошалівши. *Дуб., Рад., Збр. Лаз., [Бер.]*.—... скачи здурівши. *Гл.*

⁽¹⁾ дурний. *Зв.*

Скачи, чорте, пшона дам. *Пр. в Ст. Зб.*

Скачи, дурню, батько вмер. *Пир.*

Розибрало, мов вовка опеньки.

12490. Носиця, як Катря в постоях. *Рад.*

Гуля, як собака ⁽¹⁾ на привязі ⁽²⁾. *Зв., Чир., Р.*— Погуляв, як собака на веревці ⁽³⁾. *Б.*

⁽¹⁾ Розгулявся, як сірко. *Мт. (2) и (2)* на вірєвці. *Пр., Б., Кр., Мт.*

Скаче ⁽¹⁾, як ⁽²⁾ теля на упові ⁽³⁾. *Г., П.*

⁽¹⁾ Розгулявся. *Черн., Ш.; Гарцюв. Прок. (2)* буцім. *Ш. (2)* на мотузі. *Прок.; на посторонку. Ил.*

Гарцюв (або: радуеця), як москаль на вірєвці. *Рад.*

Стриба, як цап на городі. *Гат.*

Гаяя ⁽¹⁾, як кудий бик ⁽²⁾ по череді. *Бер., Рад., Б.*

⁽¹⁾ Біга. *Л., Лоз., Пр., Б. (2)* як кудий. *Б.*

Гуля, як сірко у ярмалку. *Ёвж.*

Так обертнем хата и ходить. *Не.*

Я забула, що я хора: як танцюй, так танцюй. *Бр.*

Що буде, то буде, а ти, бабо, грай! *К.*

12500. Грай, рибі дам! *Л., Гр.*—Грай, риба буде! *Гр.*—... три вози йде, а хто ёго зна й де.

Грай, Петре, а все шумка. *Ил.*

Гуляй, душа, без кунтуша, лига прикушавши! *Прок., Пир., Кон.*—... без кунтуша, шукай ⁽¹⁾ пана без жупана. *Бр., Войц.*

⁽¹⁾ люби. *Ёвж.*

Гуляй, душа, у роскоші — відвічаю! *Павл.*

Гуляй, душа, в тілі, коли сорочку воші ззіли! *К.*

Гуляй душа в тілі, поки кості ціли. *Ил.*

Нехай наше лихо скаче. *Р.*

Розступиця, Подоляне, нехай гиря ⁽¹⁾ погуляє. *Л., Гр., Хар.*

⁽¹⁾ гіра. *Кон.*

Нуте, хлопці, нуте всі! нуте погуляйте! ідні скачте, другі плачте, а треті співайте. *Бр.*

Як був собі Сава, та не ів сала, та все паяниці, не любив дівок замішлівок, та все молодіці замишляниці. *Кан., Кон.*

12510. Чи ви пани, чи ви Ляхи, а ми Запорзці: пам'ятайте, вражі сини, шо ми вам не хлопці. *Прав. Ниж.*

Пристань, пристань до вербунки, будеш істи з маслом булки; будеш істи, будеш пйти, довбешкою воші бити. *Збр. Лаз.*

Бодай наше Побережжя! хоць нагайка плечі зріже, козак нігда не заплаче, завше скаче. *Гайс.*

Тут Побережжя подністрияньське.

И по хаті ти-ни-ни, и по снях ти-ни-ни; вари, жінко, лини, ти-ни-ни, ти-ни-ни! *Кобз. (162).*

Гуку-пуку за таляр, а чоботи за шоста. *Ил.*

Оттак двом рак, третєму юшка. *Кон.*

Сів гречку, а уродив мак. *Бал.*—... нехай буде так.

Гала-драла, гоца-драла. *Ил.*

Ой заграйте цимбали, щоб ніжечки дрижали. *Х.*

Заграй дудничку — танцюй дурничку. *Збр. Лаз.*

12520. Грай, Юрью, танцюй дурню! грай на мукі, поки пшоно ватовку: мені мука, тобі пух—щоб виперло з тебе дух. *Л.*

Штани мої шаравари, а ще й дома двое. *Л.*—«Штани ж мої сині, дома двое в скрині (каже хвастун, танцюючи)!»—«Так скинь же мої, вражі синю, коли в тебе є свої (каже ёго товариш)!» *К., Кан.*—«Ой гоц, штани-шаравари, а ще двое й

дома!»— «Та кидай же, сучий син, мої!»—
«Постой, дядьку!» *Не.*

Ишла баба гомонуха, гаман загубила; а
я йшов та знайшов— мене мати біла. «На
що тобі, мій синочку, сей гаман издав-
ся?»— «На табаку, на тютюн, щоб не роз-
сипався.» *Кр.*

Як гуляв, так гуляв— ні чобіт, ні ха-
ляв. *Ил.* — ... поки додому дійшов, то й
підшов не найшов. *У.*

За Тетяну сто кіп дав ⁽¹⁾, бо Тетяну
сподобав; за Марусю пятака, бо вона
вже ⁽²⁾ не така. *Бр.*

⁽¹⁾ копу дам. *Л.* ⁽²⁾ бо Марусю.

Оттак чини, як я чиню, люби дочку
аби-чню, хоч попову, хоч дякову, хоч хо-
рошу мужикову. *Кобз. (191).*

Опанас воли пас, а дівчина ⁽¹⁾ бички;
постривай ⁽¹⁾ не втікай, куплю черевички.
Пир.

⁽¹⁾ Опанас свині пас, Катерина бички;
почекай. *Я.*

Ой чук поберемся, та будем панувати,
ти будеш свиней пасти, а я заганяти.
Лист. (II, 246), [Збр. Шей.]

Гарбуз товче, латку латає я на Ива-
на поглядає. *Кр.*

Ой там на долині жуки бабу повалили,
и сорочку зняли, прочуханки (або: висі-
канку) дали. *Збр. Лаз.*

12530. Танцюй, ковалихо, буде тобі ли-
хо; танцюй не журись, матері твої біс.
Ос. 3 (VI, 18).

Ой жур, мати, жур! ліпший Русин, як
Мазур. *Ил.*

Очерет, осока, чорні брові в козака.
Лів.

Танцювала Романиха з Романом, загу-
била чотири гроші з гаманом. *С.*

Танцювала Пендюриха з Пендюром, за-
губила калиточку з тютюном: буде тобі,
Пендюрихо, лихо, загубила калиточку тихо
(найпаче дітям приспівують до танців, або
гуцаючи). *Ном.*

Ишла баба дубнячком, зачепилась гап-
личком: сюди смик, туди смик— одчепися
мій гапчик. *Кр.*

Як би такі або так, або ськ, як би
такі запорозький козак! як би такі мо-
лодий, молодий, хоч по хаті б поводи-
в, поводи-в. Страх мені не хоченця, з ста-
рим дідом морочицьця. *Кобз. (163).*

Ой жаль шевця, та не вернеця: на-
брав підшов, та я к чорту пішов. *С.,
Рад., Кон.*

Я робити добре вмю: піч топлю, руки
грію; руки грію плечі пару, не йди, Грицю,
або вдару. *Вас.*

А терниця тарах-тарах, шоло мене в
сних штанах; як я таки захотіла, так
терниця полетіла (в Пічєнюгах). *Не.*

12340. Ой ти ткач яткоплут, а я бон-
дарівна; піди геть, відчепись, я тобі не
рівня. *Збр. Лаз.*

Катерина та Дем'ян посварились за
бур'ян: Катерина Дем'яну не попустить
бур'яну. *Лів.*

Нащо мені музики — в мене свої язи-
ки: я заграю, поскачу, и нікому не плачу.
Ос. 3. (VI, 19).

Ой так, та не як — де урода, там и
смак. *Ил.*

Як я була дівочкою, до мене ходили з
горілочкою; а як стала молодницею, пере-
стали ходити и з водницею. *Нос.*

Як була я молодиця, цілували хлопці в
лица; а тепера стара баба, не цілують,
хоч би й рада. *К., Кан.*

Як була я молодю преподобницею, по-
вісила хвартушину над віконницею. *Збр.
Лаз., Кобз. (196).*

Як була я молода, була в мене врода;
а тепер на виду и в зеркалі не найду.
К., Кан.

Била Хима Ёвдокима по череву динцем.
Лів.

Била Хима Ёвдокима, пішла позивати;
присудили Ёвдокиму ше Хими прохати. *Б.*

12550. Ой чук-брик! з рогом бик, а Хо-
ма из двома. *Лів.* — ... бик—хвалить Бога,
що привик. *Бр.*

Ой я свого чоловіка нарядила паном:
сорочечка по коліна, підв'язана валом.
Збр. Лаз.

Ти п'єш, мене б'єш, и не знаєш
защо; ходімо ми до попа, котре з нас
ледащо. *Бр.*

Прошла верюгу (дерюгу? *Ном.*) на Му-
сієву наругу, а Мусій кучеряв ту дерюгу
викупляв. *Лів.*

Ой бичка, бичка, — яка мати, така й
дочка. *Коз.*

Ти зза Дніпра, а я зза Десни (жіноча
приспівка під п'яну руч). *Кан., К.*

Ой дід бабці та купив капці, та ко-
роткі були, та втяв пальці. *Проск.*

Як пошла, та й наділа— кажуть люде,
що доділа. *Ёвз.*

«Е, та й гидко ти танцюєш, бабо!»—
«Е, так довго!» *Л., [Бр.]*

ГУЛІ не одного в' лапті обули. *Рад.*
12560. Ей стережися тих вечериць, як
мати тебе від вогню стерегла! *Проск.*

Юлиця охитниця, та до сліз доводить. *О.*
Улиця безумниця — хто по тобі ходить. *Лів.*

Любоші а вечорниці заведуть до шибниці. *Проск.*

Кричи не тужи, за три милі гулять біжи. *Гол.*

Нехай гуляє молодь! більш копн лиха не буде. *Ил.*

Коли миші ката не чують, то собі безпечно герцюють.

Три дні не живився, а красно дивився. Очі — яма : як наівся, тогді досить.

Ст. 36.

Чи чіт, чи лишка? *Ск.*

12570. На тобі циганство и панство, коня вороного, ще й хвайду до того (примовляють в грі сорока). *Збр. Шей.*

Цур дучки. *Л.* — ... на чотири пучки, на п'ятий мизинець! *Кор.*

Зацурують дучку, як гуляють клопці у гл'єга, чи в масла, чи в свинки: одіходять чого од дучки в зацуре; а не зацуре, той, що пасе, займе дучку, а ёму вже пасти. *Камн.*

Цур палічка! *Л., Пир., Х.*

У плаза и д.

Хто баби не веде, того трясця ⁽¹⁾ нападе. *Лів.*

Циц-баба, чи кці-баба. — ⁽¹⁾ короста. *Бер.*

Панас, Панас, кинься до нас! *Гайс., Р.*

Як граюцца діти в піжмурки, то отаке гасло, щоб шукав; а той одкажує: «Кобле, Кобле! ховай же ся добре, бо я хорти маю, до полі пускаю: як піймуть, роздеруть — я винен не буду.» *Гайс.*

Кому Хома, кому нема: *Рад., З.*

Теж в піжмурки.

Мотуль, мотуль, на тобі сім дуль! *Ном.*
Дятяче.

Ключка, ключка, хто бдять?

Теж. Бавляцця, крутячи ключку між долонями: до кого повернецца носком — «а», кажуть, «се ти!»

Дурна, пане, твоя ОХОТА. *Р.*

Риба та зайці приведуть у старці. *Ш.*

12580. Будуть изъ Армени тії часть нмити (на тім світі — хто псів злих держить). *Кл.*

Хто в псах кохаецця, сам ёму рівняецця. *Ил.*

Прощай, ряба кобило! через тебе з світа мау. *С., Проск.*

Що за чорт стреля! *Кон.*

Один чорт був, та и того вбито ⁽¹⁾. *Л., Кор.* — ... одтягни, щоб не воняв. *Сос.*

Як почують, що десь стрельнуло. — ⁽¹⁾ та и той загув. *Ш.*

Пук — гривня з рук; дим густий, борщ пустий. *Коз.*

Дим густий, борщ пустий, м'ясо вгору, пір'я вниз. *Коз.*

Чортове пір'я и м'ясо занесло. *О., Кор.*

Посип соли на хвіст (то й піймаеш: кажуть найбільш про зайця). *Ном.*

КАРТА хміль любить. *Нос.*

12590. Лучче з розумним свині пасти, як з дурним в карти грати. *Кам., К.*

Люби игру, люби й програу. *Ш.*

Не буду дивильця, нехай козирицця. *Збр. Лаз.*

Не заходи з дідьком у ЗАКЛАД. *Ил.*

Боже борони йти в заклад. *Пир., Черн.*

Спор, як хоч, а в заклад не бийсь.

Кр. — До сліз хоч спорся, а у заклад не йди. *Л., Пир.*

Заклад не йде в лад. *Б.*

Один усе закладався, та и без штанів остався. *Пир., Л.*

Син з батьком закладався, та въ ямці оставсь. *Кон.*

Собаки закладались, та хвостів позбувались. *Ном.*

12600. Хто не КУРИТЬ люльки и не НЮХАЄ табаки, той не варт ⁽¹⁾ и собаки. *С., Рад.*

⁽¹⁾ не стоїцца. *Л.* — В Каменнім Броді (Зв. п.) и круг ёго, не курить ніхто в світі.

Коли ти курець, май свою ⁽¹⁾ люльку й тютюнець. *Полт.*

⁽¹⁾ Добрий курець мас.

Без люльки, як без жінки. *Л., Ст. 36.*

За люльку й батька б проміняв (про запалёного люлешника). *Ном.*

Покуримо люльки, щоб дома не журились. *Бр., Лів.*

Люлька не курицця, мабуть дівчина ⁽¹⁾ журицця. *Збр. Лаз.*

⁽¹⁾ жінка. *Павл.*

Кури, кури люлечку, мій сизий голубочку! хоч буду запрядат, та буду тютюн купувать. *Пер.*

«Дай люльки!» — «А робить не гульки?» *З.*

А нуте, синки, за люльки, нехай па-
ска постоїть ⁽¹⁾. *Лів., Ёвх.*

Жартують з люлепників, як беруща
вони за люльки. — ⁽¹⁾ а поросяти чорт
не вхвятий. *Рад.* — ... не візьме. *Б.*

Підкурив, як Гайдай сову. *Пер.*

Сидів колясь під кошицею в дощ, а
сова на кошиці. От Гайдай все курить
люлечку та курить, а сова все п'є ди-
мок та п'є, а далі биркиць—и упала!

12610. А ну, чи вмивалась? *Ном.*

Се б то, дівчина: загадує так парубок,
беручись кресать. Як що од разу ви-
креше—вмивалась.

Кресь—та й єсть. *Л., Пир.*

Кресь—кресь! бодай ти, дяльку, одного
не дїдав, другого не випровадив. *Збр.*
Лаз.

Кресав Денис, та й на гіллі повис. *Бр.,*
Рад., Збр. Лаз.

Хто нюхає табачок, то гетманів мужи-
чок. *Ном., Не.*

Табака гарна, терла жінка Гаяна; ста-
ра мати вчила її м'яти; дочки ростира-
ли, у ріжки насипали. *Кв. (I, 132).*

Як литовська дїтворя, табаку вживає.
Ст. Зб.

Як швець дубом шкіри пересипа (так
нюхари сушать собі мізок табакою). *Кл.*

Кубе, давай дюхи потабачимо! *Сл.*

Добре нанюхався!

СМІЙСЯ, сєгодня твій день настав.
Л., Ёвх.

12620. От уже сєго душа не скаже, що
в пню жила (на веселого)! *Зв.*

Говорить гоже та боже, щоб наша ква-
ша вдалася. *Лів., [Зв., Кам., К., Ст. Зб.].*

Спина в якому ділі балакливого смі-
хуна.

Идїть, квашу варїть, ато ви понидїли.
Ком.

Щоб ти з носом був (веселому вигадь-
кові). *Пир.*

Щоби ся збув! за тобою кишки пір-
вати. *Бр.*

А, щоб твій батько стямивсь! щоб те-
бе та бодай тебе! *Пир.*

А щоб ти скис. *К.*

Хоч як, то викпиця. *Бр.*

Мертвий би, здаєцца, зареготав. *Ном.*

Аж за боки брався (реготав так). *Дуб.,*
Пир.

12630. Аж книжки порвали. *Ск.*

О, вже зараз рот до ушей! *Ном.*

Оце хлюпоєцца!

Заливаєцца, як пан сироваткою.

И тся смієцца: щось веселе ззіла. *Бр.*
Россмївся так красно, як би пекла не
хотів. *Ил.*

Вищирив зуби, як циганські діти до
місяця.

Вищирив зуби, як парста свиня. *Бер.*
— ... як печене порося. *С.* — ... як пе-
чену редьку. *К.* — ... як зінське ⁽¹⁾ щеня.
Бер.

⁽¹⁾ земське (земське, бо в землі жв-
ве. *Рад.*). *Рад.*

Скалиця, як собака на висівки (се
б то, як попоївши їх, ясни собі зубами
обтира). *Кор.*

Скалить (або: Вискалив) зуби, як со-
бака. *Лох., Пр., О.*

12640. На кутні смієцца. *Пир.*

Вам усе йграшки! *Л., Пир.*

Ет, скалить зуби!.. зубоскал! *Пир.*

Чи смієцца ⁽¹⁾, чи дороги питаєцца. *Зв.,*
Лів.

⁽¹⁾ кпиш. *Бр., Ст. Зб.;* кпися. *Рад.*

И хихічки той же сміх. *Пр. в Ст. Зб.*

Ти кажеш на глум, а люде беруть на
юм. *Лів.*

Идять тебе блохи та кусають (на ска-
лозуба). *Пир.*

Між людьми чесними зубів не прода-
вай. *Не.*

Зачмугувала кумася коло свого йвася.
Гат.

Жарт місце має. *Пр. в Ст. Зб.*

12650. Шутки та оглядувайся. *Ёвх.*

Не сміхом, сваття, не сміхом. *Не.*

Колясь засмієцца на кутні. *Зв., Рад.,*
[Павлв.]. — А, смієцца!.. бодай ти смі-
ялася на кутні зуби! *Бр.* — На кутні
бодай засміявся! *Ёвх.*

На кутні смієцца — плакати, або
смієцца з примусом, так що й рот пе-
рекривицца, кутні зуби видно.

Грай—грай ⁽¹⁾, глечичку ⁽²⁾, а підеш
без ушка ⁽³⁾. *Б.* — Шутки, збанок, доки
вуха не виреєцца. *Прокс.*

⁽¹⁾ Шуткуй. *Лох.;* Кипи-кпи. *Ёвх.;*

Жартуй. *Гат.* ⁽²⁾ глечичок. *Лох., Гат.,*

Павлв. ⁽³⁾ пови ушко видірвеєцца. *Лох.,*

Ёвх., Павлв.; поки не луснув. *Гат.*

Не шутки бураки. *Ст. Зб.*

У вас шутки бураки, а в нас ядять.
Ст. Зб.

Смійся, смійся, а зуби держи на по-
лиці (ато повибиваю, мов). *К.*

Жарти на сторону, а ⁽¹⁾ хвіст набік. *Л.*

⁽¹⁾ Жарт на сторону и. *Ст. Зб.;* Ді-
ло не діло, а. *Гр.*

Жарти, жарти ⁽¹⁾, а хвіст набік. *Прокс.*
⁽¹⁾ Шутки, шутки. *Ёвх.*

Не з Микити кпяти. *Прав.* — Не кпяти з Микити, бо Микита сам кеп. *Бр.*

12660. Коли кпиш, то не смійся. *Бр.* — Жартуй-жартуй, та не смійся. *Пр. в Ст. 36.*

Смійся, поки будеш плакати. *Бр.*

Смійся-смійся, а за смішки плачем одвітиш. *С.*

По сміху плач наступає. *Ил.*

З жарту и біда часом буває. *Ст. 36.*

Жартувала баба з колесом, та спиця застряла. *Пр. в Ст. 36.*

Шалость до добра не доводить. *Кулж.*

Сміявся твого батька діти, та з ними и ти. *Ш.*

Засмієсь, Матвійку, дам копійку. *Рад., З., Л., Н., Б., Кон.*

Засмієсь, Терешку, дам денежку. *Б.*

12670. Смійся, смішку (смюне), дам тобі кишку. *Бр.*

Засмієсь, аби чудно. *Л.*

Смійся, дурню, доля буде. *Коз.*

Смієцца, що дурний. *Пр., Н.*

Раденький, що дурненький. *Ск.*

Смієцца наймит, а нічого не тямить. *Зв.*

Тишиця, як би го бузько носом иськав. *Ил.*

Рад дурень, що пиріг великий. *Нос.*

Сміх не реготи, пійшла баба в переверти. *Євх.*

Сміх мене брав, як батько вмів, та ногами дригав! *С.*

12680. Радуйся, Хвесе, кіт сало несе! радуйся вельми, бо вже перед дверми! *Коз.*

Радуйся, лисий Остапе! цебер Савку родить (радуйся по пустому, коли дурень). *Кан., К.*

Втіха, як, з порожнього міха. *Бр.*

Сміх! нам регочецця, а ім и не хочецця. *О.*

Смієцца, свого не приложивши. *Ст. 36.*

Смієцца, кому не ймецца (віри, або й біди). *Нос.*

З другого ся насміває, а за себе забуває. *Ил.*

Смішки з поволої (¹) кішки, а як своя здохне, то й плакатимеш. *Не.* — ... то й жалко. *Ном.*

(¹) з чужої. *Коз.*

Не смійсь рабі (¹) — буде й тобі. *Коз., Гл., Мг.*

(¹) раба рабі. *Кр.*

Хто смієцца, тому не минецця. *Лів., Євх.*

12690. Вам смішки, а мені ні кришки. *Л., Пир., Сос.*

Тобі сміх, а мені плач. *У.* — ... на вмі. *Бер.* — Вам сміх, а мені ледве (¹) в час («ледве жие»). *Бр.*

(¹) а мені саме. *Ст. 36.*

Не треба з тим жартувати, що болять. *Ил.*

Не смійся, Иванку, з моєго припадку. *Збр. Лаз.*

Дай, Боже, жартувати, аби не плакати. *Бер., Рад., Л., Пр.* — ... не хорovati. *Бр., Ст. 36.* — Та нехай люде сміюцца — аби не плакали. *Вас.*

Хоч смішно, аби затишно. *Кулж.*

З посміху (¹) люде бувають. *Об.* — З посміха буває потіха. *Проск.* — З кого ся насміхають, з того люде бувають. *Ил.*

(¹) з посмішок. *Кон.;* з поганих. *Л. Пер.*

На глази (¹) підняли. *Л., Кон.*

(¹) На сміх. *Пчр., О.*

Чим кривіще, тим смішніше. *Лит.*

Просвітку не дають (або: не має). *Бр., Лів.*

12700. Хоч нічого їсти, та весело жити. *Коз.*

Антін козу веде, Антонова коза не йде. *Пир., Гр.* — ... веде, бісова коза не йде: він її віжками, вона ёго ніжкою; він її лугою, вона ёго другою; він її уздою, вона ёго... *Ном.* — ... веде; він її б'є, а вона не йде. *Я.*

Андрій задерій, задрав ніжку, ... кішку. *Л.*

Андрій за всіх мудрій: продав халупу, а сам уліз. *Пр. в Ст. 36.*

Гарасим, по (¹) кобилі голосив. *Л.*

(¹) той що по. *К.*

Кирило (¹), набий мені барило. *Л., Коз.*

Дражнять так Кирила, жартують з ёго мення. — (¹) Гаврило. *Ном.*

Кіндрат свині брат, кобилі дядько, а собаці сват. *Гайс.* — ... брат, а кабана вуйко. *Кам.*

Клим-Клим-Клим! *Ном.*

Як музика підкручує кілочки и бренька струни, то ніби вони так промовляють: жарт. Так же жартують и з мення *Клим.*

Мино, Мино! не вчепи галушок (не вверни галушок: сторожкіше будь). *Час. (1859 р. № 8).*

Миколо, Миколо! сидів би ти дома, та точив веретена! *Не.*

12710. Марку (¹), пильвуй замку. *Ст. 36.*

(¹) Коли ти Марко, то ти, Марку.

Микито, чи ти то? *Ном.* — ... я, жінко-небого!

Науме, Науме! дурний ⁽¹⁾ твій уме! *Гр.*

⁽¹⁾ добрий. *Лох.*

Опанас свини пас. *Ном.*

Пилип до стіни ⁽¹⁾ прилип. *Дуб., Пр.*

⁽¹⁾ до гайна. *Л.*

Ой Семене, Семене! ходи, серце, до мене ⁽¹⁾. *Л.*

⁽¹⁾ иди сядь коло мене. *Пр.*

Савка-булавка покотив бухку та вбів курку. *Ном.*

Тимошу, убий вошу.

Юрку, Юрку, наплюй в дюрку. *Уш.*

Юрку, спечи курку. *Ст. Зб.*

12720. Якове—свини тобі дякує! *Гайс.*
— ... а кабан лає, що помий немає. *Ном.*

Піду на гори—роздам своє горе. *Кох.*

Пастух свинопас, держи хліб про запас. *Ст. Зб.*

Одкликнувся Олесь, та й сам гдесь. *Гайс.*

Вервицца та найміцца—до вечера шаг заробите. *Л., Пир.*

Жартують, молодь найпаче, як хто піде.

«Світлі вже!»—«Світлі очима поза плечима». *Бр., Лип.*

Нічим світять.

«Он дивниця!»—«Нехай дивниця — не поживниця!» *Лів.*

«Чи вона жеребна?»—«Жеребна! тільки хвіст та ребра». *Ном., [Евх.].*

Що на серці, то на серці... а що у животі, то чого там нема! *Х. Зб.*

«Свинку!»—«Свинку, чи впасош свинку?» *Гр.*

12730. Ох, не побий плоскони, а побий лєн! *Л.* — ... та побий матки на чотирі шматки. *Ком., [Б.].*

Як хто скаже *о-го-гох!*

Оце штучка: загни пальці, та й карлючка. *О.* — Не великая штучка: загнув палець, аж кручка. *Ст. Зб.*

Як хто скаже—*оце штучка*, або просто, жартуючи, як що штучне побачить, або зовсім нештучно. — ⁽¹⁾ палець. *Рад.; пучку. Н., Ком. (2) ключка. Н., Зв.*

Жаба—то твоя баба. *К., Л.*

Як хто скаже *жаба*; а то ще є й забавка, дитяча, де так кажуть.

Не до пари-пари, ззідять Татари. *Зв.*
«Гарбуз!»—«Твій ⁽¹⁾ батько загруз!» *Рад., Л.*

⁽¹⁾ що й. *К.*

Слава Богу, як бжк дома! *Пер.*

Як хто подурному скаже *слава Богу*.

«Що ти робиш?»—«Гусам ярмо, а тобі гайно». *Ком.*

«Що ти робиш?» — «Віку доживаю!» *Кр.*

«Рано!»—«Рано—кому не дано.» *З., Пир.* — ... а кому дано, тому не рано. *Евх.*

«Мужик!»—«Накажав тобі на язик!» *Ном.*

12740. «Здрастуйте!»—«Не застуйте!» *Пир., Ком.*

«День добрий!»—«День добрий з ким добрим, а з вами не парадна година!» *Шей.*

«Здоров!»—«Не таких як ти боров, а тебе й нічого!» *Кан., К., Лист. (I, 254).*

«Не хочеш!»—«Хай ззість сорочче.» *Зал.*
— ... або воровиче солодче. *Ном.*

«Ох!»—«Не люби двох!» *Ос. З (VI, 21).*

12745. «Дай пирога!»—«Візьми вола за рога!» *Ном.*

12747. «Де ти був?»—«Баньки дув, та надув та й тобі приніс.» *Зал.*

«А за чим?»—«Прислав вітчим.» *Зал.*

«Де воно лежить (шука чого)?»—«На трапку!» (а як хто не зна сєго жарту и пита: «На якому трапку?» — «На тому, що як натрапиш, то там и лежить!») *Ном.*

12750. «Дорога.» — «Дорога до самого Бога.» *Ном.*

«Подай кухля!»—«В кухля голова опухла.» *Об.*

«Дай мені води!» — «Йди лишень до верби!» *Л., Ком.* — «Де вода?» — «А там, де верба.» *Л., Гр.*

«Подай води!» — «Не води — хвіст відирвеш!» *Збр. Лаз.*

Сороки колодязь перевернули. *Бр., Л.*

Нема води, горілки. «Чи то протав живок, що вони зійдуща то так, як ті сороки, сирегочуть.» *Бр.*

«Дай огню!»—«Дай ногу загну.» *Ном.*

«Хліб погорів!» — «Не журися—не будеш поів» (поіти). *Ил.*

«Постой!»—«За постой гроші платять!» *Л., Н.*

«Звідкуля ви?»—«Не з куля, а просто з соломи!» *Кан., К.*—«Звітки ти?»—«Я не з відки, а я з доброї горілки.» *Бр.*

«Бабусю!» — «Хиба я пуп гризла, що ви зовете!» *Ком.*

12760. «Не спицца — хліб спицца.» — «Устань, прибери зід голови.» *Б.*

«Де ви родились такі?!» — «Проти неба на рожку.» *Кр.*

И ми люде добрі, и наша мати не си-
ниця. *Ил.*

Все що хрін, то ложкою (надісь, жарт
на що мед и д.). *К., Кан.*

Нехай на тебе видки брешуть! *Евх.*

Як би в мене була золота солома, я б
вас, каже, визолотив! *Гр.*

Розмишля хвостом. *Ном.*

Се б то, маха—скотина.

Спасибі за хату, и на хаті тепло. *Б.*—...
за хату и надворі тепло.

Чудак покійник, що рибу крав! *Кан., К.*

Як рибалка угабне у свого товари-
ства риби—вона йому не буде ловицьця.
Ном.

Хазяїн старший, та не бреше. *С., Зв.,*
Х.—... а ти обзвьяса худший. *Гр.*

Кажуть на собаку, як сунецця.

12770. На того бреша, чий хліб іси.—
Об.—... а мого хліба не іси, то на ме-
не не бреша. *Бер.*

Кажуть на чужу собаку (або й на
людину), як бреше.

Єсть там в полі коній много: як зла-
паеш, то поїдеш. *Войм.*

Коли йдеш до вовка на обід, бери й
нас з собою. *Ил.*

На що й голова, коли розум! *О.*

Глянь! бридкий, та й не журицьця. *Не.*

Оце у мене серце б'єцця — як телячий
хвіст. *С.*

Що тобі Бог дав—чи дівчину, чи ди-
тину? *Пир.*

Три дні, як не краду (як питають, чи
не бачили чога). *Л.*

Слухайте, бояре, що князь бреше (ве-
сільна). *Бр., Лів.*

Сокол з місця, сова на місце. *Ст.*
Зб.

12780. Одна сорока з плота, а десять на
пліт. *Бр.*—Сорока з кола, а десять соко-
лів на її місце. *Прок.*

Чорт колодочку положив, а Бог чоло-
віка посадив (один хлопець лежить, а дру-
гий, жартуючи, сідає, та й приказує...
«Та ві бо», той одвітує, «Бог колодочку
положив, а чорт чоловіка посадив»). *Кан.,*
К., Л.

Не псуй їдду, та пускайся на дно. *Руд.*

Не знаєш, чим удавицьця! поклади два
палці в рот. *Бр., К., Л., Пир.*

Трудно дівку силувати, коли парубок не
хоче. *Ж.*—Трудно парубка силувати, коли
дівка не хоче. *Бер.*

Не рад пес, що вбитий, ще й ногами
дригає! *Прок.*

Такий мені пан: у соломі спить, а зу-
бами ськаєцця. *Гайс.*

Гетте з богами — станем з тютюном.
Евх.

Замісьць *гетте*.

Назад з корогвами: нема мерця дома,
пішов носить (!). *Б.*

Замісьць—*назад*, як за чим пришли, та
немає.—(!) бо чортмає мерця. *Кан., К.*

Назад, Дорош, з копіюкою, нехай мати
шаг дасть. *Кр.*

12790. Назад, сучко, санки (а не віз!)
Евх.

Втікайте з хати, бо буду веретеном ма-
хати. *Прок.*

Збірайтесь, старці, обід буде. *Евх.*

Тягни рядно на двох одно! *Ном.*

Хапай бики, бо процесія йде! *Прав.*

Данило, хапай точило! *Вас.*

Ручка в точилі звецця *кордою*.

Хватайся на рижого. *Ст. Зб.*

Співай, дядьку,— вона довга. *Коз.*

Бий бриндзю в діраву діжку. *Бал.*

Махай нехай косять! *Зв., Рад., Л., Пир.,*
Кан., Х., Гр.

12800. Міняй, свату, сліпу кобилу на
носату. *Ил., Бр., Лип.*

Міняй бики на воли, аби дома не бу-
ли. *Нов., К.*

Рубайся дерево, кривеє и правее. *Ст.*
Зб.

Сюди, люде, вовки бити. *Бал.*—Пано-
ве громада, біжіть вовка бити! *Пр.*

З брехеньки про вовка и лисицю.

Кажуть в жарт замісьць — ось-де віні!
ось идіть подивицьця, що я *ващпов!*

Мерзни, мерзни, хвостик! *Ном.*—Мерз-
ни вовчий хвосте. *Ст. Зб.*

Мороз давить бабу, мороз давить бабу!
К.

12806. Два мішки й торба! *Кр.*—Е, я та
кий, що мішки шию! *Кр.*

То був такий кравець, що прийшов
до добрих людей у село та й назвався
кравцем, а ті йому й раді. Напоїли, на-
годували, а там и сукно унесли. По-
дививсь кравець на сукно, на вікно; пе-
регорнув сюди—туди, та й каже: «Два
мішки й торба!»—«Е, ві, будте ласко-
ві—нам з сего юкку та свиту!»—«Е, я
такий, що мішки шию!»—та й бувайте
здорові!

12808. «Коли батька б'ють?»—«Як снопи
подають!» *Зв., Кан.*

«Ай дуб!»—«Та й зелений!»—«А щоб
ти на йому повисивсь!» *Зв.*

Узялись до гарячого борщу батько з
двома синами. Покуштував один син—
гарячий. «Ай дуб», каже; покуштував
батько: «Та й зелений!», каже; а тре-
тій тим часом заслухався, про що це
вони балакають, та не покуштувавши,

цілу ложку в рот: «А щоб ти», каже, «тату и д.» А то ще кажуть, що ніби се так сини батька підневідали, — п в таким разі, замість «а щоб ти тату и д.» кажуть: «А щоб ви на ёму, синки, повисли!» Е про се брехенька и в Десять Кіп Казок.

12810. «Який, тату, борщ холодний!» — «Ай холодний!.. Сину, одного тебе маю, бодай и того не мав.» *Л., Павл.*

«Чого ти плачеш?» — «Батько вмер!» — «Одчого?» — «З голоду.» — «Хіба хліба не було?» — «Та був, та ножа не було врізати.» *Л.*

«Ох, моя матінко! снівся мені батенько!» — «Щур ёму, доненько! поминацьця хоче.» *Євх.*

«Діду, Сидоре, собак боюся!» — «А з костуром, бабко!» *Праг. Ниж.*

Певно з тисі брехеньки про бабу, що не знала, чим діда поминать. «Ой діду, діду», голосить над ним хорим, «чим я тебе буду поминать!» — «Сухарями, бабко! сухарями, любко! сухарями, Пархомих, сивая голубко!» — «Та де ж я, де візьму тих сухарів!» — «Попід віконю, бабко и д.» — «Ой діду-діду, так я ж собак боюся!» — «Из костуром, бабко и д.» *Ном.*

«Ой лишечко! пана щось ззість.» — «Ах ти ж проклате! нехай лучче пан тебе ззість!»

Через ваші вівці та й в кошару не йти (або: не можна и в кошару заглядати). *Бр.* — Через бабини телата не можна и в двір заглядати. *Ил.* — Хіба для твоого теляти (!) та й в горід не заглядати (вовк каже чоловікові на питання: «Чого ти, вовче, заглядаєш?»). *Рад.*

(!) Ова! через твої телата. *Казки.*

«Ей, синку, будем бицьця!» — «Тпру!» — «А що?» — «Що ж, бицьця, так и бицьця.» *Кр.*

Так мама казали. *Ил.* — Так казали старі люде, дівчата. *Ах.*

Дурні люде! кажуть, батько вмер, а хто ж мене тоді битиме? *Пир.*

У всіх матері дурні; тільки моя розумна — що гріх и сказати. *Євх.*

12820. Мому татові вже стало лекше: перше плював на землю, а тепер вже на бороду. *Проск.*

«А скільки ти, бабо, піймала горобців?» — «Оце, синку, тільки оцёго піймаю, то ще дев'ять зостанецця, щоб було десять!» *К., Кам.*

«А встань, синку, та покури люльки!» — «А вже ж матку за череп хватило: чи покуриш, чи не покуриш, а молотить погуриш!» *Черн.*

Що на тому ярмарку — видимо-невидимо! чуть не двадцять п'ять. *Гр.*

«Тату, на ярмарці усі лошат погубили!» — «А ти?» — «Я свого поперед!» *Кр., Кор.* — ... цілий день ходили коло воза, та вже ввечері! (та наслу вже вкрали). *Черн.*

«Ой, чи не підвинули чого з воза москалі, що ти й приїхав, все мовчиш?» — «Цілий день ходили коло воза — та вже ввечері!...»

Уберися, жінко, в кожух, бо я бити буду. *П., Г.*

«Тпру, воли! давай, жінко, гроші лічить! давай, — сюди-туди руб, сля-так два; за копу тела, за три копі сіна — и гроші усі... Е!...»: поїхав. *Сл.* — «Тпру, воли! давай, жінко, гроші лічить!» — «Та що тобі, чоловіче, так здалось, щоб все гроші лічити!.. копу за сіль, копу на сіль, и за копу солі купували; копу з кумом пропили — и гроші всі!»

«Сідайте, бабко, підвезу вас!» — «Не маю, шинку, часу!» *Бр.* — «Сідай, бабо, підвезу тя!» — «Нема часу, треба йти!» *Проск.*

Уліз черв'як у хрін, та й смідів; а як виліз из хрину у моркву, та й каже: «коли б я був знав, що морква солодка, був би давно я виліз». *Бр.*

12830. Жінко, я бачив ведмедя, — та так стрінувся з ними нос к носу, та так мене совість взяла! *Гр.*

Правда, що ми ходили дёшо и гуготрили прёшо; тільки коли я хоч що або абёшо, то нехай мені чортзнаєшо — от що, а не то що! а ви ще кажете, щоб я там що-що, або або-що... *Збр. Лаз.* — То правда, пане, що ми йшли прошо и говорили дёшо, але коли ми що на шо по шо, щоб нас Бог — чортзнаєшо! *Казки.*

В однім селі шкода зробилась, коней покрали, а ночліжники бачили, що такі то коло тих коней ворожили и щось нишком балакали. Пан їх на допрос — так вони ото й кажуть. *Казки.*

Господи прости, був я на страсті, купив свічку за копічку, понюхав — медом пахне, так я й ззів. *Не.* — Одніла свічку за копічку; сіла під тином, понюхала — пахне медком... и ззіла. *Л.*

Не дай, Боже, з кози кожуха, а з свині чобіт; избави, Боже, від Барської (!) греблі; избави, Боже, від Кулаківського (!) справи. *Ос. 10) XVI, 50).*

З бурлацького оченашу. — (!) Бара-

місто. ⁽²⁾ пан з поповців; вславився тим, що не по правді справи розв'язував. Опанас свині пас, курі крав, у міх клав, курі сокоцуть, у міх не хочуть ⁽¹⁾. *К.*

⁽¹⁾ не хочуть; мішок рвецця—щось кудись прецця. *Ном.*—Теж з бурлацького оченашу.

Я в Бога мйна (нікого не займаю). *Б.*
Муйсій, живо при! *Я.*

«Monsieur, je vous prie!» просив поранений Хранпуз свого підвідника, щоб виз поволі; а той, на мовля Мусій, ото так зрозумів ёго прозбу...

Соловей у лісі реве, а ведмідь щобече. *Не.*

Нім дитина запіла, когут духа спустив. *Ил.*

Остуїпця, сторчаки!.. оттак, як бачите, стовбичать. *Гр.*

12840. Помагай—Біг! повна піч людей! позичте дряблястого Павла, поїхати пельками по бика. *Кон.*

«Добривечір, кума! ти не телила моїх бачок?»—Телила, телила! під моїм ночом стогували, мої брехи засобачили, я в гледочку пошелила (в щілочку погледіла), аж там ядунята гарчать (вовки ідять уже телят); я за гук (гукать), та й туди, аж воно вертом перечеревенилось, дригами—нож, нож (дригає ногами)! *Кр.*—«Сестривечір, добрички! чи не телячили мої виді?»—«А яка ж твоя видя?»—«Під сіреньким черевеньке, на лисинці лобок, на шні китичка, на мотузочці хвостик.»—«Телячили, сестричко, телячили! захвостила задерю, поочеретила геть до бігу—и д.» *Лист.* (II, 200), [36р. Шей.].—... чи не телячали моїх видень ⁽¹⁾?»—«А які твої видні?»—«На лисинці лобок, на мотузочці шийка ⁽²⁾.»—«Під нашим стогом стогували ⁽³⁾, тюччя затючали, я за сокіраги, вони задрали лози та побігли у хвості ⁽⁴⁾.» *Сос.*

⁽¹⁾ чи не видали моїх телят? ⁽²⁾ на лобку лисинка, на шийці мотузочка. ⁽³⁾ стояли. ⁽⁴⁾ я за сокиру; вони задрали хвості та побігли у лози.

Дати чернечого хліба. *Ном.*

ЦЯ РІЧ НА ДВІЧІ. *Гат.*—На двічі річ. *Зв.*

12844. Канальська робота (тяжка, бридка, и роботи на каналах). *Кул.*

12846. На твої, пане, шні воля (воля и зоб). *Нос.*

За водою підеш, то й не вернешся (треба казати *по воду*). *Л., Шир.*

Коли б дощ не шов, то б и поїхав (жартує, що каже на дощ *шшов*, а не *падає*). *Ст. 36.*

Медвідь пиво варить (Гуцули в Карпатах на якусь Чорну гору кажуть, як диміє). *Войц.*

12850. Кришка на світі чоловіка тримає (*кришки* не впав, *кришки* не впився и *л.*—*кришка* чоловіка тримає). *Руд.*

Замішаю не вам, а свиням. *З., Б.*

Що пес збреше, то ми все думаємо, що вашець добродзи. *Прок.*

Помолов—тому руку, тому ногу. *Коз.*

За піп, та на тік. *Лів.*

Се б то, *заціп*—мовчи.

Бігла собака у Петрівку через лід (Петрівка—и піст, и село є таке). *О.*

РІЧ изняти (почати мову). *Сос.*

Мать з ким гуторку (*або*: Бути з ким на речах). *Б.*

Вміти, не вміти,—треба говорити. *Бр.*
Красная мова находить добриі слова.

Ил.

12860. Який розум, така й бесіда.

Мудра голова не дбає лихіі слова.

З доброї губи добре и слово. *Ск.*

Добро доброе и говорити. *Ст. 36.*

Слова до ради, руки до звади. *Ил.*

Нащо та й шваноба, як добрес слово. *Ос. 6 (III, 42).*

Рана загоїцца, але зле слово ніколи. *Ил.*
—... а слово ні. *Войц.* — ...слово иное вовік не загоїцца. *Ст. 36.*

Вода все сполоще, лиш злого слова ніколи. *Ил.*

Слюни не підіймеш, а слово назад не вернеш. *Нос.*

Слово не горобець, назад не вернецца. *Прок.*— Слово не горобей: вилетить—не ціймаєш. *Пр.* — Вже слово не вернеш. *Прок.*

12870. Сказаного и сокирою не вирубаєш. *Зал.*

Будь добрим вислухачом, будеш добрим повідачом. *Ил., Прок.*

Говорить—не горох молотить. *Лів.*

Що маєш казати, то поперед рожжуй. *Пер.*—Перше рожжуй ⁽¹⁾, а тоді и кажи. *Л., Кр.*—Нім що скажеш, то перше рожжуй. *Кан., К.*—Рожжуй слово, та тоді и говори. *Рад., [Ст. 36.].*—Як маєш що казати, то перше рожжвакай. *Бр.*

(¹) рожжвакай. *Прок.*
 Жуй—та вон плюй. *Ст. 36.*
 Прошлої річи не жалуй, а не згодням річам не імай віри. *Ст. 36.*
 Більше роби та менше говори. *К., Коз., [Бр., Рад., Пер., Пр.]*.
 Слухай багато, а менше говори. *Ил.*
 Побільше їж, а поменше говори. *Л., [Бр., Зв., Рад., Ст. 36.]*.—Більше їж та думай, тільки менше говори. *Черн.*
 Не діло багато говорити. *Бр.*
 12880. Хто багато говорить, той мало творить. *Ил.*
 Котра корова багато реве, то та молока мало дає. *Ил., [Кан., К.]*.
 Не мели, як пустий млин. *Ст. 36.*
 Така вже у ёго говірка. *Збр. Даз.— ... гуторка. Кор.*
 Книув слово, як в маточину. *Ил.*
 За вашим шептом нашого крику не чутно. *Пр. в Ст. 36.*
 За вашим торгом нашого ярмарку не чуть. *Лів.*
 Лемінт такий (або: Глухе таке), що хоч туря гони, то не почує.
 Тебе й за кадубами чутно. *Б.*
 Говорить, як з бочки. *Об.*
 12890. Пищить, як дідько в градовій хмарі. *Ил.*
 Кокотить, як Бойко жовточеревий. *Ил.*
 Забубонів, як старий дяк. *Збр. Даз.*
 Наче пороснув як горохом у стіну (з оприском, шпарко забалакав). *Бр.*
 Засипав, як горохом в бочку (дрібно балака, або—бреше). *Гр.*
 Засипала, як маком дрібненько. *Гр.— Розсипавецца дрібній маку. Нос.*
 Торохтять, як вітрак. *Кон.*
 Як горох розсипав (гарно балака, співає; виразно чита).
 Хоч хрести малюй. («Усе-все розказує, що не почує; оце таке, хоч хрести малюй»). *К.*
 Стіпний на докладки. *Гат.— ... вигадки.*
 12900. Там як скаже, та прикаже!.. *Кон.*
 Як у рот не кладе (гарно чита).
 Мов по зорях читає. *Ном.*
 Як в уста не кладе (вітає хороше и д.).
 Б.—Говорить, як у рот кладе. *К., Пир., Дох.*—Як за руку веде и як в рот кладе. *Ст. 36.*
 Говорить, так як з півсяма бере. *А.*
 Розказує, мов из книжки бере. *Ос. 10 (XIV, 28).*
 Скаже слово, так як витвердить. *А.*
 Як ріпу гризе. *О.*— ... так гладко говорять. *Ст. 36.*

Ото сказав, як ножичками відрізає. *Прок.*
 Сказав, як гвіздком прибв. *Дох., Пр., К., [Кон., Ст. 36.]*.
 12910. Що не скаже, неначе зв'язе. *Кулж.*—Сказав, як зв'язав. *Нос.*
 Сей чоловік, що не скаже, наче топором. *Кон.*
 По составцях розбірає. *Ст. 36.*
 Як у око вліпив. *Ск.*
 Так слова ёго чисті, як день білі. *Сл.*
 Шебече, як ластівка. *Кан., К.*
 Тихо, як мак сіє. *Л., 3.*
 Списала вона меві як на долоні своє життя. *Ос. 10 (V, 63).*
 Масної бесіди чоловік. *Ил.*
 В кого калитка товста, у того мова проста. *Черн. ;*
 12920. Хоч я ашна луста, та пшеничне слово. *Гл.*—Не клади ашної лусты, а клади пшеничне слово. *Нос.*
 Морочив—морочив, поки сказав. *Рад.*
 Як кожухом по плечі повюв. *Пр. в Ст. 36.*
 Балака—як колядує. *Р.*
 Як мертвий говорить. *Ст. 36.*
 Говорить, як не живий. *П., В., Лів.*
 Говорить, як спить. *Ил.*
 Говорить, як на муках.
 Говорить, так як трі дні хліба не їв. *Бр., Пир.*
 О, він нелепетливий Савочка! *Зв.*
 12930. Язык, мов в постоялах. *Ос. 3 (X, 88).*
 Язык, мов повстанний. *Ка. (I, 56).*
 Галушкою вдавивсь (як хто перепиєця в мові). *Пир.*
 Говори до стовпа, а стовп стоїть. *Ил., Л.*
 Розмова моя люба та мила! ти мовчиш, а я слухаю! *Евх.*—Він мовчить, а ми слухаєм. *Ст. 36.*
 Мовчить, наче води набрав у рот. *Чор. Рад. (117).*—Як води в рот набрав. *Пир.*
 Ні пари з уст (¹). *Ж., Пир., Коз.*—И пари з рота не пустять. *У., Пр.*—Навет и пари не пустить з себе. *Бр.*
 (¹) з рота. *Зал.*
 Заціпило ёму язык. *Ст. 36.*
 Мовчить, як сорока в гостах. *Кан., К.*
 Мовчить, як стіна. *Л., Пир., Кон., Зал. (I, 147).*
 12940. Як овечка, не скаже ні словечка. *Гр.*—... не мовить ні словечка. *Ст. 36.*
 Німа, як риба. *Г., П.*
 Ні ччирк, и дух притаїв. *Ос. 2 (24).*

Индик хоч не співа, та багачко дума.
Пир.

Милая моя розмова! *Пр. в Ст. Зб.*

Гудуць, як бджілки. *Мар. В.*

Розговоривсь, як свиня з каченям. *С.*

— ... з гускою. *Рад., Пир., Кр.*

Бали та бали, а день далі. *Коз.*

Галу-балу, а свині в ріпі. *Ил.*

Балу-балу⁽¹⁾, а пси в крупах. *Бер., Збр. Шей.*

Шляхтичі забалакались в коршмі, а один віз крупи. —⁽¹⁾ Гаду-гаду. *Вим.*

12950. Кума з кумою тирири—свині мёрков порили. *Ил.*

Розмова⁽¹⁾, як з кобилою в болоті⁽²⁾. *Бр., К., Кам.*

⁽¹⁾ Розговоривсь. *Сос.* ⁽²⁾ в грязі.

Говори, як об стіну горохом. *Лів., В.*

—Тобі товчи, як горохом у стіну. *Гр.*—

Хоч горохом об стіну, а він все своє.

Євх. — Як горохом о стіну⁽¹⁾. *Ст. Зб.*

—Горох на стіну кидає. *Ил.* — Горохом об стіну. *Кулж.*

⁽¹⁾ до стіни. *Проск.*

З тобою говорять⁽¹⁾, тільки⁽²⁾ горюх наівшиє⁽³⁾. *Х.Зб., Павла., [Ст. Зб.].*

⁽¹⁾ розговоряться. *Бр.;* балакать, *Гр.*

⁽²⁾ так лучче. *Кулж.;* треба. *Бр., Гр.;*

то треба. *Проск.;* *Ил.* ⁽³⁾ наїстися. *Бр.,*

Проск.; наїстись *Гр., Кулж.;* наївшись. *Ил.*

З тобою⁽¹⁾ розмова, як з вітром полова! *Гат.*

⁽¹⁾ З дурним. *Полт. Час.* (1862 р. 158).

Розмова, як пня з пицятком. *Ил.*

До тебе говори, так як до того пня.

Бр., Проск.

Говорить, мов блекоти обізва. *О., Гр., [Дуб.].*

Не віл реве: твоє здоров'ячко каже (кепкування з того, хто спорить недоділа). *Нос.*

Говори до неї, а в неї Маковей. *Ил.*

12960. Толкуйся (або: Толкуй), як Головка в погребі! *З., Л.*

Чий ти, Грицю, пан? *Не.*

Говори, Грицю, *богородицю.* *Ск.*—... а я буду *оченаш.* *К., Євх.*—... так буде скоріше⁽¹⁾. *Руд.*—...*богородицю,* а я буду⁽²⁾ *вірю.* *В.*— Співай, Грицю, *богородицю,* а ти ж, Петре, харгакуй. *Гат.*

⁽¹⁾ так буде легше для нас. *Збр. Шей.*

⁽²⁾ а він чатав. *Пир.;* а ти Андрію. *Проск.*

Говори, Петре, з хвостом. *Ил.*

12964. Товкуй, Савка, з паном. *Н.*

12966. Толкуй, Захар, з бабою! *Євх.*

Дурному персвазі, а умерлому кадило, то все одно. *Проск.*

Теревені точить. *Пир.*—...запустив. *Кон.*—От и поніс теревені! *Сл.*

Баяси точить. *Лів.*— Баяндраси точить. *Пир.*

12970. Здавсь на витрибеньки. *Бер., Пир., Х. Зб.*—Стіпний на витрибеньки. *Гат.*

Десь у ёго язик поза⁽¹⁾ ушима мотавця⁽²⁾. *О., Кр., [К., Х.].*— Аж язик поза ухами літа. *Л.*

⁽¹⁾ Довгий язик, аж за. *Кулж.* ⁽²⁾ поза ухом вьєця. *Кр.*

Язык як на ковороті гуляє. *Б.*—Губа, як на коловороті гуляє. *Г.*

Він ёму зуби заговорить (перебалака ёго). *Пир.*

Єдна голова, та десять язиків. *Рад.*

Из рота перехопаме (річ). *Ном.*

З губи мені вийняв. *Ил.*

Торох! роди, Боже, горох! (кажуть, мепкуючи, як¹ хто недоладу перебаранча балакать). *Прав. Ниж., Лів.*

Ти бо вже, коли говориш, то говори одно; ато разом хочеш быть и за попа, и за дяка. *Чор. Рад.* (140).

Говорить у пересипку.

Плутать розмову, розмовлять про разні речі, не доводячи нічому кінця. *М. Білз.*

12980. Не до тебе річ! *К., Рад., З., Л.*—... мовчи. *Пр.*—Не про тебе річєя говориця. *Бр., Л.*

Не твоє мелеця — засипане Велигонове (як хто вбвотнеця в річ без ладу). *Л.*—... мелеця — чекай. *Бр.*

О, в ёго рот до ушей. *Кр.*—Має губу від уха до уха. *Ил.*

Ото ротата (зікрата, пашекувата и д.) —на все село. *Л., Кор.*

Лепече, як той пустий млин. *Проск.*— Меле, як пустий млин. *Ст. Зб.*

Меле, меле, та муки не веле. *Ст. Зб.*

Язык без костей: що збриде⁽¹⁾, то й лепече. *Ш.*— Нема кості в язиці — можь брехати владиці. *Ил.*

⁽¹⁾ набриде. *Коз.*

Не тямить голова, що язык лепече. *Ст. Зб.*

Язык в роті—мели, що хоті. *Нос.*

Ти уже чоґо не наплетеш своїм безкостим язиком. *Кон.*

12990. Язык не помело. *Кон.*

Слова не полова. *Г., П.*

Мели⁽¹⁾, коли не завізно. *Рад., Пир.*

⁽¹⁾ Набалакаєсь. *Пир.*

Мели, коли мелецца. *Бр.*
Він говорить багато, та все чорзна-
що. *Ч.*

Наговорись, Петре, з сином: сегодні
новий день настав. *Б.*—... Петре з гузом:
сегодні твій день настав.

Набесідовала, наговорила,—взяла маз-
ницю, за медом пішла. *Не.*

Аби губи не гуляли! *К.*—Лепечи, що
хоч, аби губи не гуляли.—Аби язик не
гуляв. *Л., Пр.*

Говорила сама в хаті, бо ні з ким бу-
ло. *Б.*

Говорить, що слиня до губи принесе.
Г., П.

13000. Говорить три дні, а все про зли-
дні. *Бус.*

Там такого наговорив, що я класти ні-
куди. *Ком.*

Наговорив стільки, що я в шапку не
забереш. *Ил.*

Оце наказав! три мішки гречаної по-
дови, та усі три не повні. *Не.*—... та
усі я славні.

Що то плести, коли не знаю що! *Ком.*
Що й казати, як нічого слухати! *Євх.*—

Ти кажеш, та нічого слухать. *Ком.*

Казать, та нічого. *К., Л., З.*

Хтів бим щось сказати, та не знаю що.
Проск.

Шкода того я говорити, що не варити.
Ст. Зб.—Що й говорити, чого не ва-
рять! *Пир.*

Будеш те говорити, що будемо завтра
варить. *Ком.*

13010. Говори! *Бр.*—... здоров! *К.*
Говори, говори—вісенітницю. *Проск.*

Гай, гай! забалакав! *Гр.*

Верзи, верзиця, покіль верзиця. *Гат.*

Курзю-верзю—горохова каша. *Кр.*

Корзю-верзю—кошелі плету! *Ном.*

Курзю-верзю—дайте ⁽¹⁾ на кутю греч-
ки! *Євх.*

⁽¹⁾ Курзю-верзю, Борисе,—дай. *Кам., К.*

Курзю-верзю, Борисихо, дай куті на
гречку! *Ос. З (VI, 19).*—... на кутю греч-
ки, а я тобі за те попасу овечки. *Лев.*

«Курзю-верзю!»—«Горох молочу!»
Пир., Кр.

Говори Харків Макогоненки. *Прав. Ниж.*
—Поніс Харків Макогоненків! *Сл.*

Харько Макогоненко, що був сім літ
вовкулакою; Харько Макогоненко-Ка-
любаренко-Демко, що матері око ви-
колов. *Макс. (Рус. Бес. 1837 р.).*

13020. Тири-ри, бабонько, дам п'ятак.
Євх.

Тири, тири, бабонько, я твій жених!
Кам., К.

Тир-тир ⁽¹⁾ зузуляста! *Кулж.*—Тир,
зузуляста: з пир'ям здохла! *Сос.*

Як жіноцтво позходилося я даром ле-
ментув.—⁽¹⁾ Кір. *К.*

Тир ⁽¹⁾! батько впир, мати відьма (або:
матері-трясця). *Кр.*

⁽¹⁾ Тир-тир. *Гл.*

Ой гур, Марку, по ярмарку (на дурне
слово, або дурше діло). *Рад., З., Л.*

Наказала й наговорила: вибий об пліт,
щоб було, як дріт. *Рад.*

Блейй, блейй, паше Свириде,—зобачи,
що з того вийде! *К.*

Кидаш словами, як пес хвостом. *Бр.*—
Так кидаш словами, як пес хвостом ма-
хає.

Бесіди багато, а разуму мало. *Бр.*

Плете баялюки. *Ил.*

13030. На галай балай. *К., Рад., З.*—...
на балай. *П., Прав. Ниж.*—На гала, на
бала («без резонту»). *Пир.*

Що скаже, то ⁽¹⁾ півтора людського.
Бр., Л., Пир., [Кр.].

⁽¹⁾ Наговорив. *С., Пр.; У* його все з.
Ст. Зб.

Кат має я підшеє (споре, а не дове-
де). *Проск.*

Таке говорить, що собака з маслом не
ззість. *Пир.*

Чорзнащо верзе. *Лив., Сл.*—... ка-
ляка. *О.*

Навмани Лазара співати. *К.*—Навма-
ники Лазара співавш. *Бр.*

Бовть, як козел у воду. *Рад., К., О.,*
Кр., [Л., Б., Ком.].—... як віл у калю-
жу. *Х.*

Бовть ⁽¹⁾, як дурень у воду. *С., К., Л.*

⁽¹⁾ Бултих. *З.*

Бовтнув, як жаба вь болото. *Ж.*

Не рожжував! *Пир., О.*

13040. И се слово не м'якинка. *Нос.*

Не віл, шановавши слухи ваші, пре-
дить—тò чоловік говорить. *Ил.*

Одлив кулю! *Кулж.*

Наказав три мішки гречаної вовни. *Євх.*
Набалакав я в торбу ⁽¹⁾ не забареш.
Л., Пр., [Бр.].

⁽¹⁾ Лантух. *Л.; міх. Рад.*

Наросказував міх, торбу я три обер-
мки. *Ком.*—... міх ще я в торбу не за-
берещи. *З.*

Наказав аж з коробку буде. *К., Х.*

Що на рот валізе—блевузнить (або:
п'ятаєє, або: вернячить). *Ст. Зб.*

Говори з ним повімецькій. *Бр.*, [*Кан.*, *К.*].

Так пристає, як горох до стіни. *Бр.*, *Рад.*

13050. Уже б та молодичка насікла-на-рубала.

Багато говорить.

Хіба Бог видить, що дурень бридить. *Рад.*

Ёго як послухать, так в Бога нема. *Кулж.*

Цять, Ивасю, павів не переслухаш. *Ил.*
Толкуємось про ялові гуси, що на псарню⁽¹⁾ літають, та потроху молока носять (пропало що, не вернеш). *Х. Зб.*, *Час.* (1857 р. № 14).

⁽¹⁾ на лікарню. *Ш.*

Така ваша загадка, що нема й розгадки. *Пир.*

Шуточка та рогулечку й привела (овечка баранця). *Б.* — ... та й рогулечку привела.

Кумедне щось сказано. *М. Білз.*

З пустого в порожнє⁽¹⁾ переливає. *Кр.*, *Проск.*, *Пир.*, *Черн.*

⁽¹⁾ З порожнєго в пусте. *Кан.*, *К.*

Після тієї та знов тієї! *Пир.*

Не вйтова дочка, та до речи говорять («Ото не до речи, коли так уже хвалить»). *Рад.*). *Нос.*

13060. Як би її вчили брехать, то вона б і побріхувала. *Р.*

Говорив покійничок до самої⁽¹⁾ смерті. *К.* — Говорила небіжечка до самої смерті, а все доладу⁽²⁾ чорзпашо. *Руд.*, [*Ёвх.*]. — Говорила небіжченько⁽³⁾ до смерті, а як вмерла, то ноги задерла⁽⁴⁾. *Ил.*

⁽¹⁾ Говорила покойна до. *Л.* ⁽²⁾ Говорила покійница тітка до смерті, та. *Зс.*, *Пир.* ⁽³⁾ покойна *Ч.* ⁽⁴⁾ то слова не допитається.

Сиділа-возилася небіжечка бабка, говорила-бесідовала до самої смерті; а перед смертю взяла мазницю та пішла по мід. *Збр. Шей.*

Язик у тебе як Литовський цип: раз по снопу, а раз по току. *Б.*

Що не складно, то не ладно. *Ил.*

Не доладу-ладу, поцилуй кобилу. *Ном.*
— Не доладу-ладачку, поцилуй Бардака й Бардачку, и мене, грішненького, в репачку. *Кор.*

А ні ладу, а складу. *Ил.* — Не доладу, не допрікладу. *Л.*, *Лох.*, *Пир.*, *Б.* — ... иззіж собачого вигляду. *Збр. Лаз.* — ... иззіж те, що я вигляду. *Кор.*

Тю! з дупла того дуба сич вилетів (на дурне слово)! *Коз.*

Приплив калядб, щоб дали капусти. *Ёвх.* — Прикляп коляда. *Б.*

Стривь, бривь — кічка з воза (як хто скаже нісенітницю яку — так аби сказать)! *Кор.*

13070. Дід о хлібі, а баба о хвілках. *Ил.*
Ти ёму образи⁽¹⁾, а він тобі лубья⁽²⁾. *Кан.*, *К.*, *З.*, *Пир.*, *Кох.*, *Павл.*, [*Проск.*, *Бер.*, *Б.*].

⁽¹⁾ образки. *Руд.* ⁽²⁾ лубки.

Я ёго кладу на полицю, а він паде на лавницю. *Г.*

Ёму про коня, а він про вола. *Кул.*

Я о цибулі, а він о часнику. *Ил.*

Ёму кажи тату, а він каже кату. *Ос. 8 (III, 22).*

Начне про воли, кінчає про голуби. *Кв. (II, 56).*

«Козле, що ти брідиш?» — «Я що вижу, то й брижу!» *К.*

Як балака, и само не тяжить и д.

Притулив, як сніного до тина. *Бр.*

13079. Притулив⁽¹⁾ горбатого до стіни⁽²⁾. *Проск.*, *Рад.*, *Л.*, *Коз.*, [*Зал.*]. — Так уже воно притуляеця⁽³⁾, як горбатий до стіни. *Л.* — Як горбатий до стіни. *Коз.*

⁽¹⁾ Приліпив. *Г.*, *Прав. Ниж.*, *Ст. Зб.*

⁽²⁾ к стіні. *Ст. Зб.* ⁽³⁾ Не притуляеця. *Л.*; Примираеця. *Бер.*

13081. У горді бузина, а в Києві дядько. *Об.* — ... тим⁽¹⁾ я тебе полюбила, що на п'яті⁽²⁾ перстень⁽³⁾. *Л.*, [*Бал.*, *Полт.*, *Пир.*].

⁽¹⁾ за тим. *К.* ⁽²⁾ на руді. *Бер.*; на небі. *Кулж.*, *Не.* ⁽³⁾ місяць

Я иду, а мені бабуна сняцця. *Бр.*

Наклали діда дригу. *Р.*

Собака б ёго слухав! *Пир.*

Поспоминали тії (або: Спомянай) предки, що померли од редьки. *Б.*

Згадала⁽¹⁾ баба дівич-вечір⁽²⁾. *Пир.*

⁽¹⁾ Здумала. *Ст. Зб.*, *Кон.* ⁽²⁾ вечор був. *Кон.*

Нагадала собі бабка, як дівкою була. *Ил.*

Згадала баба дівера. *Пир.* — Згадала⁽¹⁾ баба дівера⁽²⁾, що добрий⁽³⁾ був⁽⁴⁾. *Кон.*, *Ёвх.* — ... дівера, що замолода⁽⁵⁾ діяла. *Черн.*

⁽¹⁾ Здумала. *Сос.*, *Б.*; Спомянула. *Черн.* ⁽²⁾ свекора. *З.* ⁽³⁾ собака. *Б.*; хорший. *Сос.*; баба діла, що хорший. *Кр.* ⁽⁴⁾ що тричі на день бив. *Час.* (1859, № 33). ⁽⁵⁾ звамолду. *Б.*; змолода. *Кр.*

Добрий був покійничок! *Л.* — Кождий небіжчик добрий. *Ил.*

13090. Згадала баба пороса, що хорошеньке було, та й плакати стала. *Лох.*

Не тепер споминки. *Бр., Проск.* — Не винні з споминками. *Г.*

Договорились до синього пороху. *Лів.*
Чи сміти говорити, чи хватати помовчати. *Ст. 36.*

Мовчи, хирний! *Л.* — ...хирний! *Пир.*
Мовчи, коли п'єсьма не знаєш. *Ил., Нос.*

Хто мовчить, той більше знає. *Ком.*
Не петрівський ⁽¹⁾ день. *Лів.* — Тепер не петрівський день ⁽²⁾, щоб ⁽³⁾ по двічі ⁽⁴⁾ казати. *Пр., [Кор.].* — В Петрівку, як день більший. *К.* — Нехай на Петрівку ⁽⁵⁾. *Євх.* — Петрівчаний день. *Бр.*

⁽¹⁾ не петрівний. *Л.* ⁽²⁾ Сьогодні не Петрів день. *Євх.*; Тепер не Петрівка. *Полт.* ⁽³⁾ Не петрівський день. *Зв., Бр., Рад.* ⁽⁴⁾ по десять раз. *Рад.* ⁽⁵⁾ як дні побільшають. *Кор.*

«Як?» — «Я не дяк — десять раз говорити: я скажу раз, але гаразд.» *Ил.*

«Що ти кажеш?» — «Те, що чуєш!»
Ном.

13100. Полетіло, та на вербу сіло (як не вчує и пита—що?). *Лів.*

К слову иде и ПРИСЛІВ'Я. *Гр.*

Милый брате! *Пр. в Ст. 36.*

Сестро; сестрице; сестричко; сеструню (чужа на чужу). *Прав. Ниж., Лів.*

Масю; Машко (ласка до жінки и до чоловіка). *Пир.*

Добре то люде повідають. *Ил.*

Як кажуть, то й правда. *К.*

Як сам здоров знаєш. *Об.*

Багато ⁽¹⁾ казати ⁽²⁾, та нічого ⁽³⁾ слухать. *Лів., Ст. 36.*

⁽¹⁾ Багацько. *Пир.* ⁽²⁾ говорять. *Лів., Сл.* ⁽³⁾ гаразд. *Пир.*

Мовляв: кийсь, або якийсь. *Ил.*

13110. Мовляв той, гей той казав.

Як той казав. *Нос.*

Коли миш голови не одкусить. *Чор. Рад. (66).*

Хто живий діжде ⁽¹⁾. *Л., Пир., Х.* — ... того году, Біг знає! *Рад.*

⁽¹⁾ жив дожде. *Пир.*

Як дочкою! *Бр.*

Из пісні слова не викидають. *Проск., Т.* — ... худа, добра, — все одно, люде все одні. *Р.*

⁽¹⁾ викидять. *Лів.*; викинути. *Ст. 36.*; викидай. *Зв.*; викидаєцца. *Х.*

Без сорома казка. *Об., Ст. 36.*

Не вам кажучи. *Лів., Сл.*

Не прудком кажучи. *Ил.*

Простіть, не к вашей честі. *Ком.* — Не к вашей честі. — Шануючи хліб святий и честь вашу. *Бр.* — Шануючи вашу честь. *Зв., К.*

13120. Прошу, простіть за правду! *Кулж.*

Прошу, будьте ласковим, не во гнів вам. *Ком.* — Проще пана. *П., В., Пол.*

В розмові з паном.

Не у гнів сеє слово. *Х.* — Вибачайте у сім слові. *Пир.* — Простіть за слово, що сказав. *Бр.*

Нехай здорова буде! *Ос. 1 (110).*

Бідна моя головонько! *Збр. Шей.*

Чатки-зчатки, де мої початки? *Бр.*

Часом забуде, з чого казку починать.

Був собі дід та баба. *Ст. 36.*

Як був собі, та не мав собі, та пішов собі, та витесав нетесаного тесаня. *Лист. (II, 246).*

Був собі бай, зніс копу яй: всім по яйцеві, а тобі зносок (як не хоче казки казати). *Збр. Шей.*

Кажу-кажу казки, через перелазки. *Ном.*

13130. Був собі дід та баба, та полізла на граба.

Як був собі чоловік Сажка, на йому сіра семеряжка, на голові шапочка, на паністарі латочка, — чи хороша моя казочка? *Збр. Шей., Лист (II, 246).*

Буль, буль ⁽¹⁾, и я там був, мед горілку пив, по бороді ⁽²⁾ текло и в роті не бувало ⁽³⁾. *О.*

⁽¹⁾ Барильце буль, буль, а Ивану сім дуль. *Кр.* ⁽²⁾ Из барильця буль, буль, а Иванцю сім дуль, по бороді. *Б.* ⁽³⁾ а в рот не попало. *Нові.*

М'язкий, як пампух. *Бр.*

Пахуще ⁽¹⁾, як м'ята. *Пир.*

⁽¹⁾ Пахнюще. *Бер.*

Такий міцний, як ⁽¹⁾ з клочья батіг. *Об.*

⁽¹⁾ Таке кріпке, мов. *Лох., Пр.*

Кріпкий, як мацак. *О.*

Кругий, як криве дерево. *Ил.*

Сухий, як перець. *Бр.*

Гладкий, як слимак. *Дуб.*

13140. Густе, як патока. *Пир.*

Густе, як паслін. *Бр.*

Круглий, як місяць.

Як сонце грає. *Гам. Б.*

Ясний, як сонечко. *Бр.*

Свіжий, хороший, як сиріжка. *Пир.*

Такий красний, як 'го з воску уляв.
Ил. — Як з воску виліпив. *Ст. 36.*

Білий, як в Марці сніг. *Бер.* — ... як сніг. *Ж., Л., Б., Кр.* — ... як липина. *Лев.*

Як сирожка білий. *Кон.*

Як кришталь біла.

13150. Чистий, як крига *Л.* — ... лід. *Бр.*

Чиста, як сліза (або: вода). *Прав.*
Ниж., Лів.

Чорний, як галка. *Бр.*

Синій, як буз. *Пир.*

Як калія (*) синій. *Л., Кон.*

(*) сопуха. *Пир.*; сажа. *Л.*

Жовтий, як жовток. *Бр.*

Зелене, як рута. *К., Лів.*

Зелений, як муріг. *Б.*

Червоний, як жар. *Ск.*

Красний, як кармазин. *Сл., Л.*

13160. Шуре-буре-попиляте (ні якого, ні такого коліру). *Збр. Шей.*

Тричі рабенькє. *Ном.*

Мокрий, як хлющ. *Пир., Л.*

Гарячий, як вогонь. *Бр.*

Холодний, як присок (таке холодне, що мов аж гаряче). *Бр.* — ... як крига. *Бр., Л., Н.*

Приказки и д. невідомі видавцеві 13165 — 13372.

А ні на нитку, а ні на вирітку. *Ил.*
А правда добре присівісь хвалди. *Проск.*

А щоб кумове не пропало! *Сл.*

Бажола з дупла, а свина з хліва. *Евх.*

Бити нікого, а взяти нічого. *Ст. 36.*

13170. Біжить Уляна з троплями, стра-
ха батька Куприяна. *Не.*

Бодай дідько очі вибрав! *Вас.*

Болячки напереді, а там чиркі, а там бородавки, а там и пошла (не розібрав слова. *Ном.*). *Сл.*

Бувши день, будеть и ноч, а бувши ноч,
будеть и день. *Ст. 36.*

Б'є бриндзу.

Вже горло засхло — куди що йшло. *Г., П.*

Вибачайте, серце, що не писанка, але
біле яйце. *Бр.*

Викрутився сіном. *Кон.*

Вилітло як мак, а учинили як шпак.
Ил.

Висписся в човні (або: в дубі). *Ст. 36.*

13180. Вистріхнув ёго на блазня. *Ил.*

Вид козика до ножика, а від ножика до
коняка.

Відпала му від рота ципька.

Від рогу до рогу, хто кого ошукєе,

Він на вечерні був и в кадило дув. *Кос.*

Воза докласти. *Гат.*

Вони пір'я пригоріле нюхали. *Кон.*

Вторлива Ганна — то в'яне, то гарна.
Гат.

В четвер прийшла, та й гриби найшла.
Рад.

Говорить — як би в него купити. *Ил.*

13190. Де піде лис, то всюди увне.

Дідькові очі промив.

Діло хороше, а чорт луччий. *Пр. в Ст.*
36.

Добрий чоловік — добра карта, лихий —
не поможе карта. *Кон.*

Довгому угадати! *Ст. 36.*

Догадалась!.. взяла хліба в торбу, та
пішла в чуже село. *Бр.*

Догори очима, до землі плечима. *Шим.*

До кума тра розума. *Ил.*

Ей, то-то добре мені цупля писки об-
лизало! *Проск.*

Єдин трімає печеню, а другий рожен.
Ил.

13200. Є розум над розум. *Г., П.*

Журавель, та в очі глядиця. *Пр. в Ст.*
36.

Журавов крик. *Ст. 36.*

Забудте лиха, а послушайте баби — мо-
єї сувори. *Бр.*

Заплатив по обух! *Кр.*

За пташкою у сині вітати. *Гат.*

Заспівай собі о липовім клинню та о
білій березі. *Ил.*

Застивбись, як зозуля.

З другої бочки починає.

З корінням й чорт гречку рветь на пе-
ревесло. *Пр. в Ст. 36.*

13210. З пустої пригоди вовк задрав вів-
цю. *Кос.*

З старецького сина и бублик добрий
газда. *Ил.*

И бороду вкапав сметаню. *Ст. 36.*

И гроші побрали, и отгрому немає. *Ш.*

Иде мужик дорогою, а віз дубровою. *У.*

Изіз дід на пень: чорт діда розпер.

Черн.

Из млина вискочив з ковшем. *Пр. в*
Ст. 36.

И кістку зняв. *Ст. 36.*

Пр. в Ст. 36: «слово въ слово».

И мні мати не дасть. *Ст. 36.*

И немитуй (немитій?) помагайбіг ска-
жеш. *Гл.*

13220. Ирви тісто (було ще тут слово
з *корінням*, але затерто), та в молоко ки-
дай. *Ст. 36.*

И роги покотив.

И Солоха не запоріха.

И курка не ходить. *Ган. Б.*

Ила сім'я, а тепер и товчуть, та не да-
ють. *К.*

Камся (камня?) б задів, коли б при-
мів. *Ст. 36.*

Клин му в голову забив. *Ил.*

Коївшися, та й замерзне. *Ст. 36.*

Коли з очес, то з удов. *Пр. в Ст. 36.*

Коли коні ідять січку, держи и насічку.

13230. Коли не корова, не надівай сід-
ла. *Б.*

Кропива заклюнулася у вишняку, так
треба вибавить. *Коз.*

Куди кухті до патини! *Ил.*

Куди не кинсь, то по уші в смолі. *Гр.* —
Куди ся не кинуть, так по уші в смолю.
Сл.

Лізь, кажуть тобі, на віз! *Не.*

Ліс изрубай, а все та ж борода (ста-
рого не навчиш?). *Час. (1857 р. № 12).*

Ляда біс чоловіка удре. *Ил.*

Максимового повку. *Пр. в Ст. 36.*

Мамекинський старець. *Новг.*

Ми сядемо на місті, та купимо істи.
Ст. 36.

13240. Мишка згіраєть и кушкою. *Пр.*
в Ст. 36.

Між двома сокірка (¹) згнула. *Ст. 36.*
—... пропала. *Пр. в Ст. 36.*

(¹) Меже двома своїми сокира. *Ил.*

Мужик мужика заміняв за бика. *Проск.*

На зломану шию. *Ил.*

На кінський великдень.

Напер на мня, як дуч на теля.

Наряжав на рядку. *Ст. 36.*

Нахвтався до моці, та обі оці.

Наша и везла.

Не бачили, не чули — бо плели мачу-
ли. *К.*

13250. Не будь, бичку, на обривочку.
Ш.

Не до носу. *Євх.*

Не дри ж мене, приступяючи. *Ил.*

Не гряде, то кане. *Ст. 36.*

Не єдно в берді.

Не кусай, не стежи и не лежи. *Ил.*

Нема мочи — сама сила. *Вал.*

Неначе Ганя без соли. *Євх.*

Не обертай kota хвостом. *Ил.*

Не проси — тільки моноси. *Ст. 36.*

13260. Не той ище носок, щоб глядів
у пісок.

Нехай дурня играв! *Сл.*

Нехай и тее здобріє. *Ил.*

Нехай на сухім хоть. *Пр. в Ст. 36.*

Не хапанка на Иванка. *Ил.*

Ні до-дугу, ні до-сугу. *Час. (1857 р.*
№ 13).

Ні, рябко, бабко. *Ком.*

Ніхто не вийме, як уліпить. *Ст. 36.*

Ніхто собі не винні 'смо, йно добре сло-
во. *Ил.*

Ніхто сороці зпід хвоста не випав.

13270. Ногу ногу підпірає.

Обмила незаплата. *Ст. 36.*

Огнем та мечем.

Од неділі до неділі, щоб всі люде по-
гледіли. *Гл.*

Однаково зелено жати. *Ст. 36.*

Ото ж на мене вагою сіло! *Гам.*

От, стикаєся (¹), як той пес. *Проск.*

(¹) стикаєся? *Ном.*

Парася, Парася! медку навилася. *Бр.*

Перезуєся в січку. *Ил.*

Перехристись, та влізь в болото.

13280. Підійшов Бог в нем — постерегла
нечистая сила. *Ст. 36.*

Пілля ніхто не мастить. *Г.*

Пішла кішка по ряду. *Коз.*

Поглядім по возах. *Ст. 36.*

Познаєш пішого (або: голого) з сагайда-
ком.

Покинь сокиру, озьми довбню.

Попритинали скрізь, не треба — віжка-
ми. *Пир.*

Послідня кочерга! *Ст. 36.*

Потапці-потапці, віз чорт у лапці. *Слуц.*

Поти добро, поки мокро. *Ил.*

13290. Почув гуску. *Ст. 36.*

Прийшла до коморі — ні хліба, ні солі.
Кр.

Прийшов, як сліпий до хвіри. *Ил.*

Приложи руку, бо рука не кума.

Присвоїла ніякаєсь справа дубець. *Ст. 36.*

Пристав нові дверці до старої лазеньки.

Приходиця їхати вь Кричев. *Нос.*

Продай, Кулинка, красочку за шапочку. *Збр. Лаз.*

Прорізає зуби. *Ст. 36.*

Просив у п'ятницю з олією млинця. *Пир.*

13300. Пустися серпе. *Гам.*

Пустю снаницю хоч на пшеницю! *П.*

Рів та вмер. *Ст. 36.*

Рогатину подай сюди—рогатина у морі лежить. *Пр. в Ст. 36.*

Своя шляхта! *К.*

Седи в хаті, не рмпайся! *Ил.*

(Се та) хорома, що кулі илюють и ворін б'ють. *Ст. 36.*

Сито на ёго тільки.

Сів та й запів.—Сіла та й запіла. *Пр. в Ст. 36.*

Сіла твоя казка в попа в перелазка, и в кутку на прутку. *Ст. 36.*

13310. Скорій відминого пива. *Пр. в Ст. 36.*

Сокира, мотика, топорець—сорока, ворона, горобець. *Ил.*

Сонце за гору, а він в дюру. *Яц.*

Стрибаецця, покіль бісом штрикаецця. *Гам.*

Стук-стук! до порога тук! (чута од панів). *Полт. г.*

Сук на сук. *Ил.*

Схилюсь по поліно, та стовк собі коліно.

Така вже в мене сторія. *Бер., З., Кр.*

Таки Пархом не ворогом. *Я.*

Твоя голова не позолоти! *Проск.*

13320. Твоя кобила вгрузла. *Ст. 36.*

Ти ж зозуляста, чи не сіменяста. *Гл.*

Тільки єсть поки поймаєш, стілько влови. *Сос.*

«Тут, туре, грузько!» — «Сів би, та калко.» *Ст. 36.*

Увірь мене тварь, що той нузирь лихтварь. *Кос.*

Уздриш вовчу звізду. *Ил.*

Укрутив хворостину. *Ст. 36.*

Умий кожух, а не помоги. *Ил.*

У него натура, як у тура. *Ил., Войц.*

У орла дві голови, а ти мене не хвали—нехай люде збоку похвалять. *Чир.*

13330. У пічурці родивсь. *Пир., Павл.*

Усім паністарим упиряка. *Б.*

Усходився—еще и діти носплять. *Ст. 36.*

Ухопив місяця зубами. *Кос.*

Хай у постоях гречка родить. *Кос.*

Хапало в хапиці, хапиця ж по пиці.

Гам.

Хватай муку в міх. *Ст. 36.*

Хінцю, Химцю! прошу у дружки! *К.*

Хорош и той під тура. *Ст. 36.*

Хоч далеко, та треба ходить по тим!

Пр. в Ст. 36.

13340. Хоч до неї вмийся. *Бр.* — Не вмийся до неї. *Ил.*

Хоч ми не піймаєм, то дідько. *Не.*

Хоч трава й шовковая, коли моего коша не маш! *Ст. 36.*

Хоч уріж (або: хоць утни). *Бр.*

Хрустнуло, як оріх, шустнуло, як у міх. *Ст. 36.*

Хто напорощив, той розголосив. *Руд.*

Хто скляний дух має, най на чужого каменем не кидає. *Ил.*

Циба—риба, зусь—гусь. *Зал.*

Цитте, жаби, я ваш пан. *С.*

Цілий вік з торбою не сварися. *Проск.*

13350. Цуїнить та тягне—волики йдуть. *Б.*

Чаро готове. *Лів.*

Червячками и той живиця. *Ст. 36.*

Чернецький хліб, показаський иззіж.

Евх.

Чие времєння, того й погода. *Ил.*

Чи з портом на тобі сорочка? *Ст. 36.*

Чи (¹) опиханий, пановьку, ячмїнь? *Ил.*

(¹) Ци. *Закр.*

Чи ти ів у Джюнькові солоні жуки? *С., Бер.*

Чоловік не Гапка. *Бер.*

Чому, жінко, хаті немєтєни? *Ст. 36.*

13360. Чорт ёго бери з кісткою, аби мені испік був! *А. Вил.*

Чужому не радуйся! знай лад надогад. *Ст. 36.*

Щоб ви разом роги покотили. *Бр.*

Юхи подсип, коли єсть. *Ст. 36.*

Я зараз вискочу: я така не утолиха. *Сл.*

Як журавлі у небі. *Гр.*

Як кого схоче—на рогах поставить. *Б.*

Як козак в Лузі. *Гам.*

Як мак у полі.

Як не буде Івана, то не буде пана. *Ил.*

13370. Як по міді пішов. *Ст. 36.*

Як рак з кошєли випав: так багачєві талар з калити, або з капшука.

Як туп та ляп, та й иззіла весь ка-
раб. *Не.*

Додаток 13373—14340.

Не все до Бога: треба й до розума свого. *Вал.*

Бог не гуляє, та добро міняє: од того одбере, а тому 'дасть. *Бр., Рад.* — ... добро розділяє: у одного візьме, а другому оддасть. *Не.* — Бог, сказано, зроду не гуляє, все вилами перекидає: один наїсця, другому подасть. *Ил.* — Господь милосердий ніколи не спить: у того щастя одбірає, тому дає. *Зан. (I, 148).*

Пришов піст—підогнув собака хвіст. *Кул.*

Вишпетавсь, як рак в торбі. *Шим.*

«Скажи мені, дядьку, який с'єгодня празник?» — «Та кажуть, що баба діда дражнить». *Сторож.*

Люде плачуть, а чорт скаче. *Кониє.*

Попову корову і вовк пізна та не візьме. *К. и Полт. и.*

13380. Як немає закопаних грошей, то він—вбогий піп. *Кос.*

Піп з не'го так и верне. *С.*

Бійся попа, як той ладану. *Вал.*

Як перейде дорогу—щастя не буде, хіба одплюється. *Об.*

Золись-золись! на більш не надійсь (як золять плаття). *Б.*

Як золять плаття, то виходять надвір и кличуть: «цуцу, білий!»—щоб біле було. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

Шуги, на попові курі! а на наші не лети, тобі очі засліпи (на шуліку діти кричать, мати посила). *Кр.*

Журавлі, журавлі! колесом, колесом; ваші діти за лісом, за лісом (щоб журавлі закрутилися на однім місці и зпустилися додолу). *Кор.*

Журавлі прилетіли й полудень принесли (пізно з вирію прлітають, як уже такі дні стають, що опріч снідання, обіда и вечері, треба робочому чоловікові ще й полуднувать. Перестають полуднувать од Покрови). *Кох.*

Ой дощечку, накрапайчику, накрапай! чорну хмару на Нехаєвку (за Коропом, як Сейму) наганай, наганай. *Кор.*

13390. Ікавко-ікавко, де була? у Києві; що іла? кобилину; де діла? покинула—

покинь и мене (од ікавки так проказують, не перехоплюючи духу). *Кор.*— Ішло через 12 ланів; один каже «лан, лан», другой каже «лан, лан», третій каже... дванадцятий каже «лан, лан» (те ж). *Л., Кор.*

Пливи-пливи, колодд, на білім города, та перекажи баткі, маткі, що моя чушку (свині) пасеть, чорну сорочку несеть (кидаючи дерев'ячку у воду, приспівують, ламаючи язик на татарський штиб). *Час. (1859 р. № 6).*

Цур—мое! *Зв., Лох.*—Цур не ділицьца! *Л., Евх.*

Мати водиця!... ух-ух, мати водиця (як купають дитину, або й само як купаєцця, а вода холоднувата—примовляють). *Ном.*

Кділі, кділі! *Л.*

Як купаєцця дівтора и котре хоче надівать сорочку, кричать так, хапаючи на березі грязь и кидаючи нею в того.

Побреду я по кісточки, щоб любилн невісточки; побреду я по коліна, щоб голівка не боліла. *Прав. Ниж.*

Примовляють, як зкупавшись и надівши сорочку, знову уступа в воду, щоб неги пополоскать.

Не сідай верхом (на собаку): підкурить—не виростеш. *Л.*

Як дитина, бавлячись с собакою, сиде на неї верхом. Кажуть теж «певно собака підкурила», як хто не великого зросту.

Чи буде лад, чи не буде: в якому у мене усі дзвинить? *Кр.*

Стережися того, кого сам Бог назначив. *Ил.*— Не даром єго Бог назначив.

Обчеркнуть курячим зубом (чарами обмарить, заподіять). *Час. (1857 р. № 13).*

13400. Як дівка зле вмишає лемішку, або мамалію, и в ній є мука, — набрати тої муки и наспати під бігун—дівка не відасця. *Збр. Шей.*

Качки оскубуюцца—дош буде. *Шим.*

Як уперше гримить грім, треба сливою що-небудь (найпаче стіну) підперти—щоб спина не боліла, як настане літня робо-

та. *Л., Кор.*—... треба підняти що важке. *Юр. (Час. 1855р. № 21).*

Як иде гряд, викидають надвір сковороду и кочергу, щоб перестав.

Як дзвонн гудуть сумно — скоро хтось вмере.

Коли над хатою пугає пугач, або сич— біду віщує, и найпаче пожежу.

Курка як заспіва — віщує смерть кому з господарства.— Таку курку (в Черніговщині, та, здавця, и скрізь) хапають, де вона заспівала, и міряють нею, ніби локтем або аршином, до порога: що припаде до порога — чи голова, чи хвіст, чи ніжка—одрубують. *Час. (1859 р. № 8).*

Коли родяцца більш хлопчики, ніж дівчатка — война буде. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

Хто перше з молодих вступить до церкви, або у кого першого свічка в руках потухне—те попереду и вмере.

Дарую тебе додільною (без підточки) сорочкою (як скаже так у понеділок молоді яка баба, що ворогує на ню та й знає до того, то для молоді се погано—то баба насила на неї коросту). *Кох.*

13410. Хто на Великдень п'є за обідом воду — ніколи не пообідає без води. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

У кого вийде яка звада на Новий рік — цілий рік звидитимецця.

Коли в'юсенй літа багато паутини — на той рік урожайне літо буде.

Коли на Водохрища риба табунами ходить — на рої добре буде.

Коли у якого господаря буде пакіл, що пробивають ним лід на тім місці, де на Водохрища святитимуть воду, то такому господареві пайдитеме у господарстві и найпаче у пасіці.

Коли на Багату кутю буде зоряво, то буде урожай.

Як хто продає жалкючи, не піде куплене в руку.

Коли свербить долоня — гроші хтось дасть, а очі—плекатиме.

В остатню квадру, жінота ні за віщо ні садитиме нічого, ні сіятиме, ні солитиме угірків.

Хати закладають там, відкіль віє теплий вітер (?).

13420. Щоб не трапилось лихо, як хтось перейде дорогу, або стріне: перев'язують пояс на сорочці узлом назад; а коли чоловік иде — кладає під колесо цурупалок, переїжджа його, и потім, розламавши, шпуряють назад.

Куплену шкату вводять в двір задом и назавжди становлять там, де вперше стане вона сама.

На Юрія стрижуть стригунів, а на Хлодра и Лавра (18-го Серпня) — ні за що кіньми не роблять, навет оброті не надіне: почитують сей день кінським святом.

Збирають з страви скалки жиру и загодують тим свиней, що годуватимуть на сало: товсте сало буде.

Як пойдять кутю, сім'я сідає на покуті (на сіні, де стояла кутя) и вкоччуть —щоб вкочки сідали и лупили курчат; потім сіно те кладуть в кучку, де сидітєме вкочка.—В Лубенщині вкоччуть, як несуть кутю на покуття. *Див. Ос. 5 (IX, 62).*

Но Водохрища починають учить коней и молодих биків. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

В Черніговщині, як буває весілля, дарують батюшці заквічану калиною курку. *Час. (1859 р. № 8).*

Иноді труну заквічують калиною (певно, у дівоти тільки). *Час. (1857 р. № 12).*

Домовики нічю їздять на конях. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*—... и що в гривах у коней робляцца иноді якісь зав'язки —то домовики стремєна собі роблять. Иноді, кажуть, прийди вранці до коня—мокрий, як з води витягнутий: ото домовик їздив. Щоб не їздали домовики, цапів в стаях держять, або чіпляють стрелену сорочку: їздитиме домовик на їх. *Ном.*

Бог людей не бракує. *Ил.*

13430. Бабини животи (болота, грузкя рудя). *Щир.*

Марево мрііцца, неначе дііцца. *Гат.*

Перва Пречиста любить паляничку м'якеньку, а Друга—сорочку біленьку. *Б.*

Весна—навісна. *Ах.*

Подай дощу—сорочку спушу. *Б.*

Дощів батько (гряд).

Лід кріпкий, хоч гармати коти. *Кор.*

Та там, баче, и кутить, и мутить, и з верху иде, и зпід землі рве, а тут таки побожому тягне. *Сторож.*

Циган забравсь до хліва коней красти, коли біжать хлопці, горобців ловить; Циган у в'язтір, та як побачили його, ото й каже (див № 642).

Віщував календарь, та в помийницю впав. *Ном.*

Жартують, як хто скаже, що календарь віщує, непогодь там, чи-що.

О чадо! не звірами ти еси ззідено, а руками чоловічеськими тебе збавлено. *Сос.*

Казав Яков своїм синам, як вони донесли йому, що Ёсяпа ніби звір иззів.

13440. За Хмельницького Юрася пуста стала Україна звелася, а за Павла Теренка — не поправиця й теперенька. *Макс.*

То свята старовина. *Коз.*
Великий Иван, що з дуба впав. *Коз.*

У мене був брат Великий Иван, що з дуба впав. От чоловік був!... оттама годля була, а він узавсь, так и зломалась — упав. З того часу ёго прозвали *Великий Иван, що з дуба упав*—так и до смерти зостався. *Олми., м. Коз. п.*

В Олику—по лика, в Клевань—по діда, в Деражю—по горшки (перші двое — містечка, а то—село на Волині). *Лев.*
Тростенець (Волинь) Полісся ківець.

Як в Києві на дзвіниці ченці в дзвони дзвонять, так в Полтаві перекупки на місті гуторять. *Сторож.*

Ex sijus (Kioviae) promontorio multa alia videri loca—*vulgatum est Roxolanorum proverbium.* Архив Калач., *Michalonis* (XVI ст.) *Fragmina*, 60.

Ромен город на горі, по дві дурниці на дворі. *Шим.*

Добре болякували Ромнові заїжджі ярмаркові гості!..

З Вересочі повилазили очі. *Б.*

Село *И. п.*; див № 736.

Понірці—дурні вівці. *Ком.*

Красняне (Красноколяднці), народ хитруватий и роцотвий, глазують так з Понірців (с. Понори *Кон. п.*), що вони люде прості, хлібосолні; Понірці ж глазують з Краснян,—що вони мошки кличуть істи до себе на храм (се б то, храму не справляють, а храм іх на весняного Миколи, як мошки багато). *С. Д. Нис.*

13450. Покошичи (с *Кр. п.*) роскошичи: хто прийде в жупані, то піде без свитки. *Кр.*

Городня—голодня. *Черн.*

В Суражі все люде вражі. *Шим.*

13453. Де голова не лізе, туди москаль и влізе. *Б.*

13455. Ні вже, як хто скаже, що «як у нас у Расії!» (гарно б то так), так слини в рот набери та й ковтни.

13457. Жиди, Жиди-кателики, не нашої віри: у середу, у п'ятницю сироватку їли. *Б.*

Жид, пан и Німець усе поверне в нівець. *Черн.*

Жид-Жид, бодай ти зник! *Вал.*

13460. Ні, жидівського духу не відхристиш.

А ну, пане, й мене так! *Кор.*

Пан хотів пошкунтувать з голодного Цыгана: «що», каже, «найсамперв зро-

биш поросяті (а воно жарене на столі), и я тобі зроблю,—а тоді вже й істимемо». Цыган, не довго думаючи, за хвостик... поцілував та ото й каже. *Камн.*

«Німцю, поцілуй мене онкуди!»—«Was, was?»—«Еге, мене!» *Полт., Камн.*

Знай свята своє лігво. *Вал.*

Старої корови пузир. *Кор.*

Як мале та просторікує. *Камн.*

Великої кошари свиня. *Кор.*

Рад не рад, а будь готов.

Могучого чоловіка з десятку не викинеш. *О.*

Царське діло и ніч не спать. *Час. (1857 р. № 15).*

13469. «На Русі будеш!» — «Уже на Русі.» *Б.*

Вийти на слободу, зпід а́решту; оправдця. Се, певно, давнина, *невільницьке. М. Біл.*—У голодний год колось був у Берестовці козак Мороз, багати́р. Люде пухнуть з голоду: спухне, як скло; виїде на сонечко, сяде, шкура на тварі репте, то вода так и тече. От він наварять казан кулешу відер у 30 та хліба напече та й зазнає: «діть старе й мале, іжте,—та так годував усе село з весни аж до жнив. «Іжте», каже, «добрі люде, годуватиму вас, поки й на Русь выйдете (поки хліба нового дождете)». *Вийти на Русь*—од часів Запорожжя, де хліба не сіяли. «Та вже пристарівшись на Русь яти мушу, ачеї попи відпоминають мою грішну душу»—стоїть в написові під парсуною Запорожця. *Кул.*

13471. «Бач, які для вас хороми строюця (казав пан простому чоловікові).» — «Ит, добродію, такі будинки та для нас! це б для вашої милости.» *Вал*

Як будеш з правдою кохацьця, то не будеш и паном звацьця.

«Хто дурніший — чи пани, чи прості люде?»—«Пани сами по собі дурні, а ми сами по собі.» *Коз.*

13474. Добрий був пан: Бог ёго узав та чорту подарував. *Кор.*

13476. Як би влітку на панщину не ходля, так сказали б, що на себе недуг натягала.

Як беруть за нас гроші (дурно), так випадком и випадуть.

Чоловік без волі, що кінь на припоні. *Кат., З. п. (Глимязов).*

Хоч рачки, та на волі. *Коз.*

13480. Як мир (миряне) похилився — горбатим зробився. *Кос.*

13481. Не бачила, як и кропиви росли. *Б.*

Сиділа у заперті.

13483. Багатий, та біснуватий. *Кул.*

13484. Гроші добрий робітник, але поганий господарь. *Кос.*

13486. Гине, як риба з водою. *Ил.*

И кому на добро иде, то так иде, як рікою гуде; а як на нещастя иде, то як гуде. *Кр.*

Що в нашого Левка вже торбинка легка (з казки). *Д. С. Нис.*

Я вік прожив на злах лободах, або — як сорока на тину. *Б.*

13490. Убогий такий, що як гнида вмере, то нічим поховати. *Кул.*

Такий убогий, що й кошеняти нічим з запічка виманити.

Ні хліба куска, ні соли дробка, ні страви ложки, ні води корці. *Б.*

У ёго грошей, як у жаби пір'я. *Кос.*

Лиха година, як убогий втраче корову, а багатий дитину (див. № 1620).

Бідне сороцці раде, а багатий й кожуха пураєцца. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Не сажі, не така бридня, та й стій до півдня. *Б.*

То Божа воля, чи щаслива, чи нещасна доля. *Полт. Час. (1862 р.).*

Не дай, Боже, біди, то и в кваці паалець зломивш. *Лев.*

Від роскоші кудрі (кучері) вьюцца, від журби січуцца.

13500. Одже тугук та й годі. *Ил.*

Бог напусть напустив. *Б.*

Пішло у шию! *Новг.*

Сказано там, де кажуть: «де коротко, там и рвецця».

Извив корогов та й пішов. *Б.*

Не по правді жив, а далі—умер, звівся, звіхав з села. *С. Д. Нис.* — Извив корогов и д. — зібрав юрму та й повіявся. *Ном.*

Піймав караса з пороса. *Не.*

Жартують, як багато сподівався, а мало оббірає. *Коніс.*

Піймав зайця за крашанки. *Ном.*

Заробила Гапка бісового батька. *Кан.*

З усёго мира та на мою гярю. *Лев.*

Держав дві корові, а тепера дві ворони (усе пропало). *Б.*

Згинув, як марцевий сніг. *Дуб.*

13510. Був та нема, та поїхав до млина. *Ном.*

Був з маком, та став з таким (ні з чим, порожній). *Кор.*

Як лизень злизав.

Кружало, де лежало (було та збрело).

Щ. — ... де *чайно* лежало. *Не.*

Взяв, як чорт Жида. *К.*

Повезали, як козу на ярмарок. *Бр.*

Не знаю, що в криття, що в рукава.

Гл.

Хоч лопни, а риба не ловицца.

Не держались на горі, а під горою не вдержисся. *Кос.*

Бажала муха злого духа—так и я (наймига, чоловіка и д.) такого.

13520. Просив—не дає, випросив—не бере. *Вал.*

«Дяче, дяче, чого твоя сім'я плаче?»— «Не всім же співати.»

Бідой біди не допоможеш. *Черн.*

Біда за бідою: купив коня, та й той (або: аж він) з мадою. *Щ.*

Життя, як собаці на перелазі. *Ах.*

Мов рожень ёму в очі. *Кулаж.*

Нетеча дала занять! *Кан.*

Кисне, як кваша (рюмсає). *Час. (1859 р. № 8).*

Наплакав, як кіт на сало. *Пр., Лох.*

—... кіт сала. *Бр.*

Кисла Оришка (тонкослізка)! *Кор.*

13530. Терпи до загину. *Кобз.*

Кожний добродій має свою милицю (Chaque homme de bien a sa jambe de bois). *Кос.*

Гонор такий, що куди тобі! *Ном.*

Гола—як кістка, гостра—як бритва, а дмецца—як шкуратор на огні. *Ах.*

Чоботи нові, а підшови голі. *Не.*

Глузують з такого, що не має нічого, а ніс дере. *Коніс.*

Дайте санчат хвасті підомчать (як хто хвастає). *Б.*

Не хватай муки в міх без вітру.

Нема ліпшого чоловіка над мене, нема гіршого то над мене. *Ил.*

Який почесний! а як натее, то прощу понюхать! *К., Кан.*

Як летів, то й ропотів; як упав, то й пропав. *Зал.*

13540. Я тобі казав не тпрутяй в казан, а ти не послухав та й повен набухав. *Кор.*

Не клопочись и не роби турса. *Б.*

Нётри ёго несуть.

Чекає, як каня дощу. *Бр.*—Чигає, як каня на дощ. *Ил.*

У Лядських пісьмаків, *каня*—у кого хмара, у кого хижка птиця.

Цур тобі, сатано, відчелись! пристав, як на сповіді. *Вал.*

Наволокті пеню.

Обвишуватить по дурному кого. *Б.*

Як лихий на шкоду. *Ст. Зб.*

Росклався на покуті, мов святий турецький. *Сторож.*

**Гребе, як кінь копитом. О.
Якось там звеличав. Б.**

Син батькові—не «тату», чи як інако сказав, а менням наменив.

13550. Хто худій—на три милі обійди.
До всякої масти козир. *З. п.*

Гудить.

Протпругав віру (не вірять більше). *Кор.*
Украй, Покрово, од духа злого и (чоловіка) такого («Добрий, сестрице, у тебе чоловік!»—«И, украй и д.»). *Кож.*

За святим ділом та чортowymi ногами.
Кор.

Лиша твар все переможе. *Коніс.*

За чужю кривавицю купив у церкву плащеницю. *Кр.*

Зложилось се прислів'я про одного секретаря Пу...ка, що дуже драв, кажуть, з людей, але був собі набожний и купив таки справді плащеницю.

Душа чорна мов у ченця ряса. *Вал.*

Вродилось ледащо не на що. *Коніс.*

Ні, хлопці! ёго пора в Московію послати — там з ёго буде пан (про ледащо).
Вал.

13560. У вічі — як лис, а за очі — як біс. *Б.*

Дивицца лисицею, а думає вовком. *Полт.*
и *Черн. п.*

Вивертає пику, неначе Німець (ради користи уміє бути и саким, и таким). *Кон.*

Маною вродицца, а доброго ні в копійку. *Сл.*

Потайна собака (на чоловіка). *Ном.*

До вовчого м'ясива собача підлива. *Кос.*

Монахи, що не дають промахи. *Шим.*

Він вміє піймати вовка за вуха (поко-ристувацьця чим). *Кос.*

Лисице, лисице! та й довгий же твій хвіст.

Так він до вас беріцца,—як не знає чого! *Сос.*

13570. Панська підлизуха. *Ном.*

Чумак чумака таранею допіка, а сам у ёго з воза потягує чабака. *Сторож.*

Як бачить, так и річить (тоді годять, як у кого що е). *Б.*

Сюди хрестом, туди хвостом (таке-то яхиане).

Робити золотий місток до ворога. *Кос.*

Тхори тому, що носа не має. *Ил.*

Мое діло теляче: наїлася та и в хлів.

Гл.

Москаля підвів. *Лів.*

Я не до вас—я до Дунаю: водиці напьюсь та й додому піду. *Б.*

Вовк добрався до гусей, коли пастух... так той ото й каже. Жартують, як хто

вдає, що того в ёго и в думці нема, а тим часом воно певво е.

У голові мов у пеклі—нічого не видно. *Вал.*

13580. Утяв швагу (зробив кому пакость, але не на вбиток, а на посміх)!
Кор.

Казали—минецця, а воно тільки настає.
Шим.—Казали—минаєцца, а воно саме приступає. *Ном.*

13582. Вертицца, як шило в паністарі.
Зал.

13584. А як би там око було? *Ном.*

Глувають з дурної жалоби, що, мов, шпурнув чим, або так дуже ударив. В «Десять Кіп Казов» про сеи брехенька.

Водять очима наче здодій по ярмарку.
Б.

Шик-шик—не в сіх, не в тих, в сальнянєвих. *Б.*

Свраснів, як искра. *Лев.*

Не до стьда, як сорочка лиха.

Якого уродила ненька, такого прийме й земелька. *Сторож.*—Якого привела мама, такого привитає й яма.—Який вийшов зпід пелени, таким останує и до труни.

13590. Дай тобі, Боже, щоб ти тихенько гомонів, а громада б тебе слухала. *Кож.*

Менши кокот, менше клопот. *Гл.*

Наплюй ти їй в вічі, та скажи: «одкаснясь од мене й од лица його». *Б.*

Так и лізе, як чвора́. *Б.*—Бігать чворою (або: слётою).

Слідом бігать.

На ёго такий—Божий кий (сердитий).
Н.

Война посеред гайва. *Б.*

Три музики градо и всі три виграло (спорились и не згодились — кожний по-своєму прав). *Кон.*

Так лаєцца, що чистій на землі буде, (віж) як він вилає. *Б.*

Без огню варить кого (докорять чим).

Оце вже й почали пєндюра водить (ла-яцьця).

13600. Світчєв ёго, світчєв. *Ном.*

Лаяцьця прикладно. *Б.*

Задам я тобі бурду. *Збр. Шей.*

Гляди лиш! так полетєш, як *хтось* на лопаті. *Л.*

Не бачить би ёму Красного Колядина! *Ч.*

Ну, знав би він до нових вінників.

Е—дурні наші! *Полт. п.*

Звичайна лайка.

Нікчемний ваш рід! Нікчемного ви роду! Изроду нікчемні! Та що вже з нікчемних! Нікчемні собі у затишку. *Кож.*

Як дам тобі, так світ за 'вчинку зда-
сця. *Не.*

Старосвіцька. *М. Білз.*

Тут тобі й пуп розв'язецця. *Ч.*

Пропадеш, як гнила колода. *К.*

13610. Що, жив! горобець каже *жив-живо-живо*; а як поймають, то й не живе. *Бр.*

В три-шія тебе прогнать. *Л., Кон.*

Кота ще треба пошавувать (палицею),
щоб він сюда не виикав. *Н.*

Кнут не ангел—душі не вниє, а прав-
лу скаже. *Час (1857 р. № 12).*

Жалко, що не помічено, де записано!
Ном.

Ювелірник—латірник. *Черн.*

Лайка.

Клепачівський злодій (як хто вишком
візьме, або просто вкраде). *Л.*—Оце Че-
вильчани (уїдливі, або—усе рознесли, роз-
хватали, на обіді або-що).

Клепачі и Чевильча (сб. *Л. п.*) з дав-
них-давніх вславились по Лубенщині зло-
дійством. За мові пам'яті ще діялось,
що чумаки було ганяють їх батіжжям
в Луб. по ярмарку: шиймають на крадіз-
ці, дегтем обіляють, обсиплюють піском,
та й почнуть скрізь по ярмарку—тіль-
ки й вари їм було.

Красилівська масниця. *Б.*

Дражнять Красилівців (с. Борз. п.)
що років 50 вони перший тиждень по-
сту замість масниці гуляли и їли скором.
М. Білз.

Струць задесенський. *Б.*

Дурень, як Задесенець чи Литвин. *М.
Білз.*

Маня. *Б.* — Пірка.—Байда.

Дражнять жінок або дівок—«манею» и
«піркою» вертливих, а «байдою» здоро-
вих неповоротних. *М. Білз.*

Листопадная маня. *Черн.*

Даялись жінки.

13620. Стара гаргара (*або: гаркгара,
герггера*). *Б.*

Сердита, лаюча баба.

Щоб таких густо сіяно, а рідко сходи-
ло.

А щоб тобі піп приснився! *Вал.*

Щоб тобі віку, як у кози хвіст! *Лев.*

А щоб ти понав на Серпяжин шлях
(біля Каніва).

А щоб ти пішов під дев'яту палу! (?).
Час. (1859 р. № 33).

Щоб тебе норіці сточили. *Б.*

Щоб тебе понесли на папороть-моги-
ли тв на Щокотин слід.

Років 50 тому в Оленовських гаях
(Б. п.) вовки зїли багатого козака *Що-
коту*; жінки нашли ноги. *М. Білз.*

Нехай тобі болячка з грішнім, окрім
хреста. *Б.*

Що на старих грошях були хрести.
М. Білз.

Хай ти піди навпакі сонця. *Б.*—...пі-
ди вовками та тічками.—... піди очере-
тами та болотами.

13630. Нехай тому луком душу випре
(як дорікають, що лукавнуєш). *Кор.*

Щоб тебе кров гаряча пила (за п'я-
ництво)!

Щоб тобі ні втішлицця, ні вradoваць-
ця!

Не буде тобі ні добра, ні житла! *Б.*

Щоб тебе правцем поставило! *Кор.*

Треба простить, або прохворостить.

Потіль бить (чоловікові жінку), покіль
материну шкуру зніме, а чоловікова на-
росте. *Б.*

Треба б ёму ижицю прописать. *Кор.*

Напали, як чорт на попа. *Гл.* — Ухо-
пився, як чорт за попа. *Рад., Л.*

Верболіз б'є до сліз (школярів). *Вал.*

13640. Свігаїть скільки хоче, тільки
нас не морочте. *Сторож.*

На мені тільки піч не була (такий би-
тий). *Б.*

Забив забузани. *Лів.*—Забузани забив.
Пр. в Ст. 36.—Забузани нікого не забий.

Ст. 36.—Забіти за бузани (заткнути за
пояс кого). *Євх. (Час. 1859 р. № 8).*

Пійшов ёго плуг орати (по ёго ста-
лось). *Б.*

На відважне батька в лоб. *Прокс.*

Берись, синку, за свою свитинку. *Хор.,
Пр.*

Хвалено тих, що твердо стоять за
свою батьківщину. *Коліс.*

Не бери голою рукою. *Бр.*—Голою ру-
кою не займай (*або: не чіпай*). *Євх.*

Бог на нас дивиця (дихо спіткало:
гряд, сухоліття и т. инше). *Кох.* — Бог
на тебе дивиця (як каже або робить не
по правді).

Круту молоть (боляцьця кого). *К. 1.*

Бігає, як упісяня миша (перелякалась)
Б.—... упісяний таркан. *Кор.*

13650. Ковалики в паністарі кують
(страшно).

Сміливий, як Святий Петро. *Кос.*

Завзятий як перець, покіль не вийде
на герець. *Хар., Зін. п. (Опошна).*

Ховаецця, як зозулька по кропиві. *Н.*

«Вона й ховаецця—бабусина тиличка
—як зозуля по кропиві, а то скот її
бив!» *Кох.*

З тебе дух, а з мене переполох (ка-
же переляканий тому, хто перелякав).
Полт. Час. (1861 р. № 32).

*

Тікають не од бича, а од калача (вздогон кажуть, як хто тіка: жарт). *Кох.*

Сотворіте милостину, господі милості-вні. *Черн.*

Кажуть старці.

Дасть Якову—дасть и всякому. *Кон.*

Грошовитий подай-Бог—щоб сам чорт не знав. *Бвх.*

Спасибі! нехай вам Біг силу верне. *Б.*

Кажуть тому, хто поміг зробити що.

13660. Обувшись в мої чоботи та мене й лас.

Готовеньке и кішка иззість. *Час. (1859 р. № 33).*

Напірай на стриб та й на добрий! *Кор.*
—Плаз та ще й добрий. *Ном.*

Бач, ковбасу почув, а верби й не почув. *Кор.*—Бач, млинці й почув и д. *Ном.*

Є довга брехенька про старця и єго поводитири. В разних місцях вона раз-но розказуеця. В Коропціні, як розказує д. Камінецький, так, що поводитири був ледацюга, а старець—ничого собі; поводитири раз нишком ковбасу став їсти, а той почув, та й дав почувеньків—так той и одскородив єму: прийшли раз до бурчачка, а за бурчачком верба: «пдигайте», каже, «паноче, бурчак»; той пдигнув, та об вербу головою. «Бач», каже, «ковбасу и д.». А вдруге, поводитири зовсім забажав сліпого збуцьця та пдівівши до річки, й каже: «напірайте на стриб и д.»; той розбігся, оберся на костуряку та й бульконів серед річки. Але мені більше подобаеця, як розказують сю брехеньку в Лубенщині. Там старець злющій и раз-в-раз бѣе костуром хлопця; мав нюх такий, що йдуть оце степом, нанесе повітря: «стій», каже, «чую млинці, або ковбасу там», и почне носом водить и нюшити; и як почув—костуром того, «оттудай», каже, «веди»; як траплявся рівець або що—зничме питав: «чи півплаза, чи цілий плаз?»; як перескакував вже—«гургуц!»—каже. Тернів—тернів бідний поводитири, та й набрався розуму—на вербу ото навів; бо ні втекти було не можна, нічого. Захоче було оце втекти, або посом таки почує, або так, та й дожене; та ще й бігти дуже не буде: винюха чи вислуха, як и де біжить, та як шкабуртне костур, то гаснидів свид так и заплутаеця поміж ногами; прибіжить та й насяде, як шуляк куроцья. *Ном.*

А сорочка—чи неміх, чи неміх? а пдв'язка—чи не зв'язка? *Кор.*

Бувають такі старці, що один у хаті бавить господарство кобзою, а другі пораюцьця по хижах та по коморях. От раз, ті напелешкали всякого збіжжя—нема мішка, вікуди ховать; поводири приходить у хату та й каже нишком тому, що грав,—а він отто и почав приспівувать до танців: «А сорочка и д.» *Камн.*

В єго и за нігтя кров не піде (скупе). *Час. (1859 р. № 33).*

Пожадував вовк кобилу: оставив тільки хвіст та гриву («так от и нас пожалували»). *Кох.*

Кожух лежить, а дурень дріжить. *Б.*

Хиба можна у неживого бога хліба впросити.

Од мертвих бджіл меду не їсти.

13670. Не прикладав муки, не простягай руки.

Хоч кваша, та не ваша. *Кор.*

Губки! *Б.*

Кажуть з серця, як хто чого просить. Перепалену губку дають крученим собакам. *М. Білз.*

Даво псу м'ясо,—хоч їж, хоч надаліше остав. *Н. (Час 1853 р. 383 карт.).*

Як хоч, мала: хоч біжи, хоч тюпай.

Лев.

Нехай завидують гірше, щоб прибуло більше. *Б.*→Завидуй гірше, так уродить більше.

Коли багато свині *зайна*, так вона ще рше.

Нехай криваве забирає (кривавицею добує).

Так рибцем и вхопить. *Кон.*

Ужé! купив за шаг—ледві пре! *Б.*

13680. Взяв, як ⁽¹⁾ своє. *Ил.*

⁽¹⁾ Пре, мов. *Проск.*

Ет взяв!.. як вовк вівцю. *Бр.*

Нехай же воно велике росте, а великим здохне. *К., Хар.*

Кажуть з заздрості, як гарна худобна у чужого чоловіка, або ворога. *Ш.*

На наш крам найдецьця пан. *Б.*

Хоч у пекло, аби тепло. *Коніс.*

Чого тужить, що батько лежить! як Бог поможе, то й матку положе (як бідкаецця незнатьзачим). *Нов.*

Не те в Кузьми на умі. *Не.*

Так як назологі. *Б.*

Як кому що кортить, та не признаецця. *М. Білз.*

Як би так хотілось, як не хочецця (ото так дуже не хочецця робить, чи—шо). *Кор.*

З вашої руки куль муки. *Сл.*

13690. Хоч би уже лупилось курчам, а вилупилось чечітка. *Кам., К.*

Прецьця, як віл на рогатину. *Пр. в Ст. 3б.*

Як торішнього снігу (жаль, забажалось, боюсь)! *Ск.*—Як літошнього снігу. *Коз.*

Се вже (або: молодим, старим, мені и д.) и Бог звелів. *Л., Рев.*

Будь воно турецьке! *Б.*

Азась, мурий нехрещений! пеглу їж, а не хліб печений. *Сторож.*

Оце б ще надав чорт діла! *Кор., Л.*
Поступись, небоже. *Гам.*

З печи кошения учало. *К.*—Послі чо-го се? кошения вчало! *Гл.*

Не пив води Дунайської, не ів каші козацької. *Не.*

13700. Им міх, а нам рядно. *Ст. 3б.*

Як завидує кому, або похваляє, то друге так одріка: жарт—дуранця, мов! *С. А. Ніс.*

Не горіло, не боліло,—давай бабо хоч поліно. *Б.*

Співатиме півень, чи ні, а день буде. *Кос.*

Чи буде решето бобу, чи не буде (не на певне не хоче йти). *Ст.*

13704. Сказав Забіла: не буде діла (ко-лись первий пан на Коропщині—що з ким хотів, те й робив). *Кр.*

13706. Смірч кобза! на Лисій горі яр-марка. *Кр.*

Се райбі бичок. *Ч.*

Не до нашої шні ті комірі шили. *Кр., Гл.*

Не по нашому пірью.

Знають усі чудотворці, яки ви бого-мольці. *Гл.*

13710. Ів би Москаль сало, та ба! *Б.*
Не всі ті пиво п'ють, що варять. *Лев.*
Се вже не шпачки! *Кор.*

Чоловік навідав гніздо шпаченят и, збираючись до торгу, вечорком пішов, щоб то видрати и назавтра в торгу про-дати. Саме коло осокорини, де було гніздо, стрів его старець и пита, кудя йде. «Піду шпачків видеру, завтра у торгу продам.»—«А де вони?»—«А ось на сѣ-му осокорі.»—«Е, ні (Грицьку там, чи Потане) не роби сего—гріх, усяка тварь дітей своїх любить и дуже вбиватимець по дітях». Уговорив чоловіка, пішов той додому, але вічю передумав: «хоч гріх, хоч два—видеру: яку гривню втор-гую, соли куплю». Уранці пішов чоло-вік, сів під осокором и роззуваецца, щоб то дігти на дерево. Коли пастушята и питають: «Що се ти, дядку, будеш ро-бить?»—«А що? полізу на дерево—шпач-ків видеру.»—«В, шкода! старець чучьзо-ря приходив и видарав». Почухав чоловік голову, з тим и пішов. Через якийсь час прийшлось єму еднат старця—сина женив. «Добре діло, каже той, «нехай Бог помага!.. А кого ж», пита, «дума-єте брат?»—«Е, ні,» одріка, «се вже не шпачки!» *Камн.*

Аби до нового (хліба) стало. *Коз.*

Як би усі ковали, то й на ковалів би плювати. *Лев.*

Тільки в торгу и м'яса, що козина па-ністара.

Була б шня, а хамут буде. *Гл.*

Аби груба, то пес буде. *Казки.*

Сказав один чоловік, як економ стра-хав громаду, що, мов, покине, коли не будуть слухняні.

Поки є люде, поти се буде («Хіба ще воно не вивелось?»—«Поки є и д.») *Вал.*

Пішла раз—не гаразд, не одважусь в другий раз. *Коніс.*

13720. Е, як би та як би, та вирости на голові гриби, то був би огород. *Х.*

Добре сулиш, та не гарно мірш. *Кре-менч.*

Сказав чумац Жидові, як той, даючи хороші гроші за воли, ставив—побор-гувать іх (од Водохрищ) до Великодня. *Коніс.*

Хіба я тобі загадав море випити! *Кос.*
Гаразд дзвонити попереду як миряне зійшлися.

Хто бабі не ввук. *Гл.*

Кого ми хочем, так нас не хочуть. *Б.*

Як язиком, то й ложкою. *У.*

Що буває, те й минає. *Полт.*

Любить, як пес дідька. *Коніс.*

Йде опір (опинаецца). *Пур.*

13730. Натягавця, як пео до роботи. *Ил.*

Жене—аж коліном пре. *Б.*

Не всі бо заразом. *З.*

Хтось сівав на коня, та ніяк не сяде. От він и молицця: «ах, Господи, помо-жи! Мати Божа, поможи! всі святі по-можіть!», та як натужжиця—та й опи-нився на другім боці. Тоді повернувся—«не всі бо», каже, «заразом!» *Камн.* В *Десять Кін Козок* місяця теж ся бре-хенька, тільки там притулена вона до Ма-зура: «пс всисци з бо разом се бежце», каже. *Ном.*

Чорт скорих бере. *Л., Кор.*—Поспіш-них чорт хапає. *Кор.*

«Я тобі поможу.»—«Поможеш, як заець кобилі.» *Не.*

А ні в студеній воді не умнєся. *Ил.*

Авіямовчить, та тільки плечима виже. *Не.*

Прийшов збоку, та взяв строку. *Ком., Ст. 3б.*

Бачив и горох, и чечевицю. *Коз.*

Сказано про чоловіка, що кілька ра-зи був під судом. *Коніс.*

По два дюни 'дбувать (поспівать и в одно, и в друге місце). *Б.*

13740. Продасть и викупить и гроші по-читає (битий жак). *Кор.*

Як під уху вдарило. *Ст. 3б.*

Наївса забудьків (усе забува). *Ном.*

Чинь мондре, а патри конца (давнєє примов'є). *Вел. (I, 170).*

Як в, так жму, а нема, так жду. *Гл.*
Розживисся, як знайдесся. *Вал.*

Прийшов Циган до чоловіка—три дні нічого в'є роги не було, сім'я сядять гододна—а там жінка хліб з печі виймас, борщ на припечку булькотить... «Киш-киши», каже, «борщик, будем тебе їсти» — «Будем їсти», одказує хазяїн, «та не всі.» — «Хіба ти не хочеш?» Коли Циганця прибіга; бачить, на лаві хліб парує... а попросить сором. «Йдіть», каже, «тату, обідать.» — «Йди—обідайте, я з добрими людьми побалакаю». Циганця не йде, кличе вдруге, втретє... Й як ухопить Циган хліб, як шпурне ним в Циганця... «Нічим мені тебе, гаспидова дитино!» — а Циганця за хліб, та додому (*Див. № 11982*).

Тоді треба старе руйнувати, як в з чого нове будувати. *Кременч., Коз.*

Одповідь на раду перемінити старих сторожів. *Коніс.*

Нікому не вірь, то ніхто й не зраде. *Ах.*
Один день розорився, та навіки хазяїном зробився. *Гл.*

Не в дорогих кунях (по карману). *Б.*

13750. Що піймав у руки, те и держи.

Треба ставити дзвінщю посеред села. *Кос.*

Треба одійти од ями, щоб гаразд її перескочити.

Двічі молодим не бути. *Рев.*

Ховаецця, як кіт из салом. *Б., Бер.*

Довго у ступці (яготі) цибули воля. *Кос.*

Зробити що, як самому знать. *Лів.*

Дать навід (навчить, що робить). *Б.*

Нашого пономара ніхто не перепомоорує. *Кр.*

Летів ворон через безверхе дерево.

13760. Не клюй курка крупку, не кури Турка люльку.

Не купити ума, як нема. *Кох.*

И була б дурня — так вже тричі дурна (не доладу щось зробила — за те ото й сказано).

И зпереду чоловік, и ззаду чоловік, а увесь — як на сміх (про дурня). *Вал.*

Верба товста, та пуста. *Пир.*

Під носом косовиця (ус виріс), а на розум не орано. *Кон.* — Під носом косить пора, а в лобі й орать ні на що. *Кор.*

Як дурень (¹) з печі. *К., Л., Пир., Б.*

Схопився, вискочив, бовтнув в д. — (¹) дурний. *Зв., Пр., Кр.*

Шубовсть — як чорт у воду! *Гр.*

Тенде ренде з маком. *Гат.*

Вилетів, як горобець из стріхи. *Бр.*

13770. Неначе миш вискочила з борошна.

Кулаж.

Проспавши день та ввечері (коли згадав або взявся до чого)! *Кр.*

Из порожнього та в нісчмине.

Ой іхав я серед мора дробинастим воном; оглянувся перед себе, повна люлька раків.

З одного чорта утвв два (поправляючи помилку, знову помилився). *Кос.*

Він дуже розумний: решетом у воді зірки ловить. *Полт. Час. (1862 р.).*

Знає він кошечу загребу. *Вор. 1.*

Женицьця пробі, а хліба врзять не вміє. *Не.*

Про тих, що вдають з себе старіших, ніж справді вони є. *Коніс.*

Недавно осліп, а нічого не бачить. *Полт. Час. (1862 р.).*

Убравсь (¹), як муха в патоку. *К.*

(¹) Валіз. *Пр.*

13780. Зав'яз, як собака в тину. *Зв., З., Кр.*

Ув'яз, як пес на лавцуху. *Ил.*

Забравсь, як чорт у вершу. *Бр.*

Кублицця, наче курка на яйцях.

Зарився, як свиня в багні. *Вал.*

Примостивсь, як сорока на колу. *Євх.*

Висипш, як пес коло ятки. *Прокс.—...*

як пес на голяці.

Хоп муки лопаткою: він задивився, а я й дві («ото опікся, або-що»). *С.*

Двоє к'укало, а одно полетіло (як що впаде, або-що). *Б.*

Граецця (або: Водипця), неначе з хлопцем. *Кулаж.*

13790. Моргнула, як кругловида (свиня) в двері. *Бр., К.*

Як хто загляне, та й назад.

Вигляда, мов криса з крупнів. *Євх.*

Заглядає, як сорока на голу кістку. *Пр.*

— ... в кістку. *Прокс.*

Прийшов, як огню вхопив. *Ск.*

Прийшов скоро, — и ні сюди, ні туди, та й пішов.

Умилиця; хвалить вся улиця. *Кр.*

Благовісний, мов в Петрівку теля. *Вал.*

Чи не приступило тобі, хваробний (чи не сказився ти)! *Новг.*

Пішла по селу добувать киселю. *Коніс.*

Він угадає світá, як вони вже минули. *Кос.*

Почав «за здоров'є», а звів «за упокой». *Коніс.*

13800. Слава тобі, Боже наш! вівчаецця чупендас. *Кор.*

Та вона вівця! *Гр.*

Баньки виставив, мов жаба (внутришкуватий). *Вал.* — Очі, як у жаби. *Ном.*

У тебе уса (sic) великі, пухлі тіі аж до уха, а ти того не знаєш, що я. *Б.*

У їх два верхи у хаті. *Кох.*

Воляють подорожнього чоловіка в хату спочити. «Чи один верх», питає, «у вас у хаті, чи два верхи?» — «Один.» — «Ну, коли один, так прошу приймати.» Але увійшовши у хату, незабаром помітив, що жінка чоловікові не корицца — за шапку: «Я», каже, «вас питаю, чи не два верхи у вас у хаті? Там, де два верхи, я ніколи не останусь, хоч би як притомивсь.»

Невісток багато, а хата неметена.

Полт. Час.

Всі кинулись туди — и міх, и трава. *Ном.*
Така правда, як Бог казав бусею. *Кос.*
Межи Ляхи и Чехи. *См., Бус., Семковський.*

Бозна-куди и як; з Нестора.

Од ёго як од Жиди правди. *Кох.*

13810. Хай я душі пущусь (коли пустила бичка). *Б.*

Щоб у мого ворога духу стільки; щоб у мого ворога зірку стільки, як у мене худоби.

Нехай мене в обліжні побіжить.

Щоб я трейчи Німцем став. *Греб.*

Коли дзвонять, то видно празник (не думай, що брехня — щось е и правди). *Кр.*

Уже слово не прийдецца як-небудь. *Ком.*

Знаю, як свою руку. *Бр.* — ... як своїх п'ять палців. *Пир.*

Не забуду я тобі смерті, хіба би мені на груди насипали землі. *Проск.*

Гріють зуби на сонці (сказано про жімоту, що весною, в свято, посідали під тинном и скреочуть собі). *Казки.*

Я тобі кажу, а ти таки колядуєш коляду бісову (брешеш). *Б.*

13820. У ёго язик у роті, а не у кишені. *Кос.*

Гусей підпускати (збрехать, плітку пустишь). *Час. (1859 р. № 7).*

Сю ніч баба Ліщица, на піч лізучи, оце це говорила. *Лев.*

Такого наговорив, що и в головах низько. *Лев.*

Двоє білих, трейте сніг. *Ис.* — ... атретій, як сніг. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Хоч ти хрести їж, не повірю. *Кор.*

Ой там на базарі собаку прив'язали!
Кул.

«Хіба ти бачила?» — «Людеказали!» — «Ой там и д.» — дурне мелеш!

Чуємо, що бовка дзвін, та не знаємо, де він. *Сторож.*

Адже дзеркало показує пику, якої саме не баче. *Кос.*

Такий вірний, як лічба жидівська: писане мов би то й раз, а перелічиш, так все два або й три. *Сторож.*

13830. Чули, як говорили, що бачили, як ілі. *Кул.*

«Смашна каша!» — «Хіба ти ів?» — «Ні не ів.» — «Апочім же ти знаєш?» — «Чули, як говорили и д.»

Цвіркун на видоці не цвірчить. *Зім. п. (Опошна).*

В вічі боїцца правду казать, а за очі то й брехні вигадує. *Коніс.*

Окрім базарю нікто не знає. *К.*

От уже й пустила турсу (поговір, брехні, плітку). *Б.*

Нехай про мене люде шепчуть: пристріг не нападе.

Добрі вісті не лежать на місці. *Не.*

Чув у Києві у лаврі од прочан. *Коніс.*

Винувата хата, що привела Гната. *Б.*
З тих-то річей так и сталось (од того-то...)

З лихої години. *Г. Бар.*

За своєю лихою годиною (позабувала пісні). *Ком.*

13840. Гарна дівчина, та женихів нема. *Коніс.*

То не майстер робить, то посудина робить. *Бр., Пир.*

Не велика курява, та багато людей губить. *Час. (1857 р. № 13).*

Хоч и риба потерушка, та хороша юшка. *Лев.*

Чоловічество повеліває, а пан тисяцький ні.

Така вже справа. *Кулж.*

На те гнути. *Гат.*

Рідко, та ідко. *Дуб.*

То то й диво, що гірке пиво. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Красна ложечка не метаетця, та й під лавою не валяецця. *Гл.*

13850. Затим ходим у портухи, що розносили вовну мухи.

В Москву з грішми, з Москви з вішми. *Коз.*

Чув у Кобижчі од 80-літнього діда: одповів на раду — вдаецця з справою проти пана. *Коніс.*

Святе діло — королівське! *Б.*

Чи караса, чи порося, аби б наістись («та давай, жінко, чи караса и д.»). *Кох.*
Хороша, коли б трохи довша (пісня). *Кр.*

Дарма верба, що груш нема! аби зелєніла. *Новг.*

Те ж гайно, та й порідшало. *Лів.*

Стріло (¹) бріло, аби (²) було. *Б.*

(¹) Цвіло. *Пир.* (²) Боже дай. *Кр.*

Хоч на личану справу. *Зв., Чир.*—Хоч
ликами штий. *Ст. 36.*

Розбудитесь—прійдьте, чи—що.

Вибрала ддя, на себе глядя. *Б.*

13660. Припадає, як Жиду короста. *Гл.*

Не годицца й до Редька на обід. *Б.*

Заплюці очі та й покинь. *Л., Кам.*

Золоте залізце (нікчемне, чортвіщо).

Кат.

Ні стейки, ні гейки (ні стоить, ні йде). *Б.*

Ставав на живу нитку (поспіхом зробив). *Кор.*

Якось ніаось, а все бач не так. *Час.*
(1857 р. № 15).

Ні попу, ні наймиту. *Б.*

Сяка-тана межісітка (ні се, ні те).

По всіму світу сего добра багато є.
Полт. 1.

13870. «Багато там роботи?»—«На од-
ного хахла буде на день (багато).» *Кох.*

Такого дітей, що й гілля не здержала б
(як би завісив). *Б.*

Набравсь, як лин мулу. *У., Пир.*

Тут хіба тільки батька та матері нема
(а то все є). *Щ.*

И стус и брус, и качалка й рубель, три
повісні конопель, три копиці кошениці,
москотьчячі рукавиці, ще попова шапка,—
то все буде слабка. *Збр. Даз., Ном.*

Гоняцца, як хмари. *Бр.*

Узявся на кремпіль добре. *Кон.*

Аж кріз палці тече. *Щ.*

Тільки за малим богом не зроби а (за
малим ділом). *Б.*

Їму (украсти и д.), як раз плюнуть. *Об.*

13880. Наче руками (вітер, доля и д.—
що забірав од нас, не маючи рук). *Ск.*

Закрине, як решето. *Пир., Л.*—От
уже сказать! як решетом накрить. *З.*

Так-то й одбуть, лиха не набравшись. *Б.*

Швиргома докинуть. *Н.*

Возів (сіна) 12-ть таких увезе, що
тільки доставеш швиргома докинуть.

Не спиниш, мов воду з лотоків. *Гат.*

Не всіє гирява дівка й коси собі за-
плекти (як ми вернемось додому). *Сто-
рож.*

Бере, як багатого за живіт (кажуть, як
добре плуг бере и д.). *Рад., К., Хор.. Б.*

Бере, як віл на роги. *Бр.*

Ухопив, як вола за роги. *Гат.*

Попер, як сірий корову. *Р., Л.*

13890. Гепнудо (¹), мов довбнею. *Пр.*

(¹) Геп. *Х.*

Трасецца, як молоде теля. *Ил.*

Иде, як вода на лотоках.—... як вода
з каменя.

Аж луна пішла. *Пир.*—... йде. *Нов.*—
Аж залунало. *Бер.*

Мнуть, як шевці шкуру. *Бр.*—Крутить,
як швець шкурою. *Ил.*—Тягне, як швець
шкіру, аби більша була. *Прок.*

Вовки свиню, порослята лѣжу ссуть и д.

Гудеть, як гудок (або: гук). *Ст. 36.*

Гуде, як вода з лотоків. *Бр.*—... в
лотоках. *Гр.*—Як вода з лотоків. *Бр.*

Любимосьмо приймати, як се — теперь
приймаймо, як Бок дає. *Прок.*

Поти попадає княгиня, поки піп не згине.
Гл.

Хіба десь будеш брати на страшній не-
ділі шлюб? *Нем.*

13900. Так рано встала, що аж на по-
розі розсвінуло. *Кр.*—... встала, що й
півень на смітнику заспівав.—Рано встав—
на порозі освів. *Ст. 36.*

Так рано з досвіток идеш, що сорока
починки полічить (сорока рано скрекоче—
починки лічить досвічанок). *Кр.*

Збігаюцца, як на солонище. *Ил.*

Не ходив, не ходив мій батенько, та як
пішов, то й двері (¹) на плечях приніс. *Л.*

(¹) ворота. *Пир.*

Дивного хвेलю чоловік. *Ил.*

Став, як укупаній. *Г., Ліз.*

Аж потилицю почухав (нездача и д.). *Кр.*

Похожий ведмідь на копішника (злото-
го—од *кона*; кажуть, як прирівнює що,
зовсім непохоже). *Х.*

Яні сами, такі й сани. *Коз.*

Од свині не будуть ведмежата, а ті ж
поросята. *Кор.*

13910. Чорт біса витягне из ліса. *Полт.*
Час. (1861 р. № 32).

Як словом, так и ділом. *Рад., Пир.*—
Тут словом, а тут ділом. *Ст. 36.*

Що кому чля! *Дуб.*

Іхав Лях (пан) верхи, а геть зпереду
чоловік, а назустріч піп. Здябавшись з
попом, чоловік взяв благословення и по-
цїлував у руку; пан, здябавшись, од-
вернувся и догнавши чоловіка: «вдла
бим», каже, «кого другого поцаловаць,
а нежели тѣго попа в ренке!»—«Що,
пане, кому чля!» *Казки.*

Як Жид убогий, свиня худа, жінка чья-
на—нема гірше. *Коз.*

Рости перш угору, вгору, а послі вниз:
так уже Бог дає. *Б.*

Зазнаєши крупного й м'ягкого.

Поживеш дальше, так побачиш більше.
Там то тиєш, аж в шкіру не влазиєся.
Прок.

Дай, Боже, в добрім здоров'ї поболіти (кажуть тому, хто удає з себе хворого). *Кор.*

«Голова болить!» — «То паністарі легше». *Л., Каті.*

13920. Бог віку прибавив, а од смерті оддалив. *Б.*

Заздалегідь обрикотицьця (зробицьця хорим) хочеш. *Коз., Час. (1853 р. № 41).*

Хіба треба у недужого питати, чи бажає він здоровля мати. *Кос.*

От я зіму вилежала—хай огонь у печі лежить. *Б.*

Такий сильний чоловік, що можна вбити. *Ш.*

Вона цвістиме-цвістиме, та й умре. *Б.*

Хирітиме—хирітиме, та й умре.

Дивись, яка ситінка в очах. *С.*

Од пристріту, знахарка бере шклянку чи куклик води, кидя туди жарину, витира хорого сіллю, шпуге тиею водою и дає й хлиснуть її. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

Як боить живіт и приступає до серця, розбовтгують мезиним палцем з правші (конечне сим, а не другим палцем) сіль у воді (у чарці чи-що) и п'ють.

Як напише Бог смерть на роду, то не обійдеш и на лёду. *Б.*

13930. Истка кістка—викопаний батько. *Г., П.*

Попи ёго поховали, а ми тільки оплакали. *Б.*

Плачте очи хоч довіку по доброму чоловіку.

Горбастий цвянтарь у молодого лікаря (багато моглюк). *Кос.*

Там народ (парубки и д.) один в одного—як перемиті. *Ном.*

На те мати уродила, щоб дівчина любила: чорні очі вліпила. *Кр.*

Шия, як на мотузці (худа, тонка). *Ном.*

Руки, як кописточки (худі, ожостуваті).

Сліпий, кривий, рудий та красний самий опасний. *Н.*

З рудих нема святих, та и з чорних чортма добрих (руда сказала чорнявому). *Коз.*

13940. Маруся безуся. *Б.*

Дражнять усіх, що зголюють уси, або не мають їх. *М. Білз.*

Лоб Сиволозький. *Б.*

Дражнять Сиволожан (село Борзен. пов.), що високо підголююцца, та й усякого, хто так робить. *М. Білз.*

Розумна голова багато волосу не дер-

жить. *Коз.* — ... а даєцца ёму лисина у шість вершків.

Чмихає, як овечка. *Л.* — Пиршять, як овечка. *Пир., Н.*

У мене син—такий варіг (здоровий, високій). *Ст.*

Там велетень такий (височений, здоровенний)! *Ном.*

Здоровий, як лут (?). *Ком.* — Лут з ёго такий.

Оце лохвицька ряхта (високе. Що воно за ряхта така?). *Р.*

У ёго у штанях уже діти пишять. *Час. (1857 р. № 15).*

Пицура (пика) решетом не накриєш, за три дні не обгепавш. *Кор.*

13950. Гамела (оцупок такий, нестелепа)! *Ком.*

Балдя (нестелепа, непроворяка; в Чернігові є Балдинські гори)!

Старе виставляє себе, що не скоро ість; а воно ком-ком, що б було двом, то воно само прибере. *Б.*

Великі роблять без грошей те, що малі не втнуть за гроші. *Кос.*

Старость не приде з добром: коли не з кашлем, то з горбом. *Гл.*

Сама старість хороба. *Рев.*

Горобець молодець, а ластівка краще. *Кониє.*

Аби б тільки обложити, а було б коло чого ходити. *Ст. 36.*

Ого, напрутив! так бунчуком (або: бунчукá) и стоить. *Б.*

До вінця як идеш, то про смерть не думай. *Коз.*

13960. Рипіть (або: хрипить) у грудях — не будь мені в людях. *Б.* — Як рипіть у грудях, то не будь и в людях.

Боже мій, Боже мій! стороною дощик иде-поливає, а на мою роженку и немає (казала дівка). *Сос.*

У кого горшки та неповні, а в нас из верхом; в кого женихи шолудивні, а в нас из плішом. *Кр.*

Хоч и багата, аби пішла за нашого брата. *К. п.*

Як задумав батько женицьця, та й привязав до паністарої коритця. *Б.*

Свадьба на воротах не живе. *Ш.* — Велике весіля на воротех не вісить. *Проск.*

На жукто споткнулась, на корито впала; вийшла за п'яницю, на віки пропала. *Кр.*

Свою жінку зпід полі можна забрать. *Б.*

Дід бабу дрюком: ёму меду гўком (багато).

Що козак, то п'ятак, а из баби — гривня; затим баба дорога, що її коротка нога.

13970. Жінка хіба те утає, чого не знає. *Коз.*

Коли жінка каже—лихо, не зачінай її стиха.

Ишла не любля и живу терпля. *Кр.*

Чоловік буде возить добро додому возом, а жінка з дому кірчиком (так чоловік не настачиця). *Кох.*

«А що, важка то робота (до білоголових)?» Подумав—«Ні», каже, «коли б була важка, то пани б нас примушували, ато сами».

Як розпов'єцця, так г'єтьте! я йду. *Б.*
Баба — Шкр'єбиха, Хівря — Рейдзуля (лякають так дітей). *Збр. Шей.*

Он піп иде: будеш плакати — язик одріже, а шось валатає. *Кор.*

Матірки лякають дітей; за те ж, як прийдеця до сповіді, не збудуця хлопоту.

Он рева яблука розсинала (кажуть дітям, як плачуть). *Щ.*

Не йди в горох, бо там залізна баба сидить. *Кр.*

На дітей, щоб не ходили в горох. В Лубенщині найбільш залізною бабою страхають, щоб в яку нушу не ходили — в ліс, в стінки и д. *Ном.*

13980. Господи помилуй, дід бабу покинув; дід пішов по гриби, баба по опеньки, дід свої посушив, библини сиренькі (дітей їшити). *Кр.*

Ой діти мої, діти мої! люблю б на вас глядіти, ой коли б ви були всі в совіті.

Сини мої карасіри, коло серця посіли.

Як у батька три сина, так буде в ёго спина синя; а як у матері три дочки, так буде без сорочки. *Кох.*

Коли мати гайтує, то й дівка. *Кон.*

Так що ж, що родила! так нехай іззисть. *Вал.*

Тільки й родні, що в Києві Химка. *Гл.*

Ковалів Гарасько та Химині Парасці у первих Юхим. *Лев.*

Куминої свахи наймичка.

Вона ёму Василювому тітка, а він їй через вулицю бондарь, по Тупишиці гончарь, а попросту — як там хочете: (брат у других и д.). *Кох.* — Вона ёму через вулицю бондарь, в первих Юхим, по Тупишиці гончарь; вона ёму Василювому тітка, кумовому молотникові зять.

13990. Як батька покинеш, так и сам загинеш. *Коміс.*

Одна мати вірна порада. *Коз.*

Нашого тіста киши. *Помт. Час.*

Из ногтя зріс у мене (на очях). *Коз., О.*

Своя сім'я не важка. *Коз.*

Мазь пополам (нерозмита вони вода).

(*Час. 1859 р. № 8*).

Привик, як чорт до купини. *Бр.*

Сидів якийсь чорт у такім смердячим болоті, що як заворушиця, то аж бульби знід купини виривають. Жалко одному чоловікові стало хамінга, наравя ёму перекучувать у друге місце — хороше, веселе. Послухався чорт; коли йде чоловік, так через тиждень чи-що, біля того болота — знову дме той бульба. «Та там же веселіш!» — «Та воно веселіш, та я, бач, змалечку тут привик.» *Казкм.*

На чужому полі не матимеш волі. *Помт.*

н.

«Чому ти, дядьку, не посівав отут просо, а ячмінь?» — «Е, чому! не мій обліг, а панський, — а на чужому полі и д.» *Коміс.*

У чужі хаті худоби не збереш! *Кох.*

Навіщо бад'єритись чужою святиною. *Кос.*

14000. У нужді и піп прощає. *Час.*
(*1857 р. № 15*).

На копірку ноги не зоб'єш.

Ніхто шага не підкине, щоб на нозі ніготь збив.

За користю біжу ристю. *Кр.*

Задихався, як воза віз. *Рад., Лох.*

Навстоячки, навлежачки — заробила се-режечки. *Збр. Лаз.*

Оттепер, Микито, ні сюди, ні туди! *Кор.*

Якась пані, не дуже то багата, хотіла зовсім поводицьця попанському. От раз наїхали гості, вона и кликнула якогось Микиту, що рубав там дрова, чи коло волів порався, и звеліла розносити чай; а щоб Микита не помилявся, кому попередити и кому позаду, раз-в-раз смикала за поли — не сюди, мов, не туди. Носить Микита чай... а далі пані якось за очкур смикнула, а він гаспидів був зашморгом... Оставсь Микита з чаєм посеред хати, мов кін злутаний... та повернувшись до пані: «Оттепер», каже, «Микито и д.» *Камн.*

Попався, як (¹) сучка в дучку. *Х.*

(¹) Так попавсь сердега, мов. *Сто-рож.*

Ой, не втерплю — заспіваю. *Кор.*

Се, бач, у казці про собаку и вовка. Як собака поптував вовка за те, що той став ёму у пригоді и ввів у шано-бу у господаря. Завів він вовка під піч и туди носив ёму усяких питення и їдення и горілок усяких; а як підняв трохі вовк, та й каже: «Ой не втерплю»

—заспіваю». И як уже не вдержував ёго собака—заспівав таки, и бідолашно-го вбили. (див. додаток до № 5019).

Хазайство мовчить, та шийку тончить.

Н.

На батьківський курінь. *Гр.* — На отцевський курінь. *Кон.*

14010. У ёго в дворі—як у віночку; ув олійниці—що в иншої баби у хаті не так чисто, а у хаті—тільки перехристицьця. (Див. № 10103). *Кох.*

Пішов на країну, на степі, на вольні землі. *Б.*

Хто хліб пахає, того Бог кохає. *Коміс.*

Пшениця—дурниця: у трох молотить, а одному істи. *Б.*

Хто робить замочки, той ходить без сорочки; а хто робить лемеші, той ість книші.

Дошу—земля, а нам—хліб.

Крешуть, мов блискавиця (серпи у добрих жній). *Г. Бар.*

Винищка—всёму половинищка, млиночок—всёму віночок. *Лев.*

Славно косить, славно й жне, того в ёго й гроши є. *Б.*

Пішов на косовицю з собачкою, а вернувся з клисачкою. *Вал.*

Ішов чоловік на косовицю и ніс за спиною здоровенний міх хліба й сала, а собачка за ним. «Куди ти, чоловіче ідеш?», пита ёго стрічний.—«На косовицю.»—«А собаку нащо ведеш?»—«Чого не доім, собаці відам.» Вертаецця вже без собачки. «А де був?»—«На косовиці.»—«А собаку де збув?» — «Хліба не стало, так изів.»

14020. Усю околію зібрать та й косить. *Кон.*

Треба вставать та накинуть свитину на спину, та попорать скотину. *Б.*

Що ступа́, то копа́.

Кінь пішов на банта (издох). *Збр. Шей.* —... на бантину. *Л.*

У kota шерсть хорошая, та рот проклятий; а в собаки рот хороший та шерсть поганая. *Б.*

Овад роси боїцца: уранці на росі я каптан замочу.

Комар боїцца сонця; він каже: на сонці я розтоплюсь (ситий такий).

Какаріку! пішла баба по горілку! козаки йдуть, гурки рвуть, а на дині поглядають. *Кр.*

Ворона улітку, хоч и що добре запопаде на спожиток, то все кричить: «гайно! гайно!» а узімку, як живицьця уже нічим, то вже хоч и нікчемне попаде, хоч кизяк мерзлий, усе кричать: «Ха-арч!

ха-арч!», або: «ка-алач! ка-алач!» А со-рока пехлить коло неї та все питає: «чи кисле? чи кисле?» *Камн.*

Ракша кляшниця од вирію (ранше всіх летить у вирій и після всіх вертаецця). *Кох.* —Другі кажуть, що соя кляшниця. *Зан. (II, 36).*

14030. Черінем сіли. *Ном.*

Оце ейце! неначе писанка. *Кр.*

Зозуля наковала (зозулини черевички). *Нов., Макс.*

Лісок, як щітка. *Пир.*

Гляви такі, як кулак. *Кон.*

Деречі поконотіпській, а понашому довжикові ягоди. *Кон. (с. Понори).*

Деречі и довжикові—ягода буйніша, у сушку не годицца, бо витікає. *С. Д. Нис.*

Така хата тепла, що зпотієш дрижачі. *Б.*

Хату руки держать. *Л.*

Гаряче, як у лазні. *Бр.*

Тепло, як в бані. *Ил.*

14040. Як у кузні. *Пир.*

Як у печлі.

З покутя узятись. *Гам.*

О котрой печі правляють, и сами не знають: піч бо именуецця печаль. *Кл.*

Ого, жарку! можна й Жида зпекти. *Б.*

Палає (¹), як у гуті. *О., Кр.*—... як горен. *Лів.*

(¹) Горить так. *Бр.*

Горить, як за умерлого душу. *Проск.*

Попікса, як дід пампушкою. *Пир.*

Там води—горобцеві по коліна. *Павл., [Дох., Пир.].*—Старому горобцю по коліно. *Пир., [Черн.].*—Такого води, що нігде горобцю и лап помочити. *Пир., Сос.*

Так глибоко, що жабі по око. *Бр.*

14050. Якби в службі добре, то за ца нами не похватився б. *Б.*

В тебе служити, мов у Жида. *Вал.*

Жид наймав наймицьку: «Ти з мене», каже, «галоцко, не багацько бери—в мене не багацько діла.» — «Як та?» — «От бац: встань ранком, підмети хати—та й сядь; винеси сміття—та й сядь; подій коров—та й сядь»—та й сядь, та й сядь, и ліку нема. «А як уже зробиш, що я кавав—обідати... Страва для тебе буде хороша: чи звариш конгопки — юшка твоя, раки—юшка твоя, яйця — юшка твоя... А що ж мало, що три переміни на обід? дез більш готувлять для батраків?»

Наймит першого року каже: «десь господарські воли зайшли»; на другий: «чи не бачили де наших волів?»; на третій, то вже: «от десь мої воли пропали! шу-

каю сам, й хлопців розислав—й найти не можна». *Казки.*

Хто чужого не жаліє, так и свого не иміє. *Б.*

Роби на чужому, так и матимеш на своєму.

А що, чи вмієш уже свиню в ковоплі загнати? *Кор.*

Так питають учня, що учниця шевству,—се б то, чи вміє дратву сукати и в дратву щетинку заправлять.

У ярморок поганого нічого нема: усе хороше. Зовсім стару шапку продає: купи, каже, шапка добра! *Не.*

Товар не ведмідь—грошей не поість. *Б.*

Де б те золото дівалось, як би не вгорало?

Як оддати за ві гроші, то скажуть — крадена. *Пир.*

14060. За півдарма продав. *Казки.*

За копу, як би доброму хлбпу. *Б.*

Перебивать руки (як у заклад идуть, або стокляця у продажі, то *перебивають* або *розбивають* таким *руки*: вони одно одного держать за руку, а третє розніма їх, ніби розбива—умова ото повинна бути твердою, свідок *с. Ном.*). *Казки.*

Могорич—любовна річ. *Коніс.*

Продав ґрунт вічними часами (навіки). *Б.*

Як бере—очі дере, як оддав — батька дере. *Час. (1857 р. № 15).*

Сирота—ні паністарої, ні живота. *Б.*

Сироту лають и б'ють и плакати не лають. *Кр.*

Громада, громада! гайніяна їх рада. *Б.*

Один гори не наскачеш. *Коніс.*

14070. Добре дуріти, поки припадає. *Лев.*

Пішов день на бугаї (извівся подурнюму). *Б.*

Очи пороть (о волоклявих ченцах: «аби де по городах людям очі пороть»). *Кл.*

Сюди ник, туди ник—та й день невелик. *Лев.*

А я знаю, що він діє: коло печі ґепу ґріє. *Ш.*

ґарно наша ґашка жито жне, що и серпа в руки не бере. *Кр.*

Поле краде, а ліс бачить. *Б., Ст. 36.*

—Ліс краде, а поле бачить. *Пир., Коз.—*

Поле бачить, а ліс чує. *Пр. в Ст. 36.*

Пішло поле в ліс (¹). *Бр.—* Пішов ліс в поле. *Проск.*

(¹) в гай. *ґат.*

Поле плаче, а ліс скаче. *Коз., Черн.*

Не мій поля за бовдура, а ліса за дурня. *Пр. в Ст. 36.*

14080. Як мать жениця, так лучче по чужих живиця. *Б.*

Там ёму саксаган (капут). *Не.*

Не жне, не косять, а жупан носять. *Б.*

Обідраний, як Швед.

Під час Шведчини (в 1708 и 1709 рр.), манівєст обіцяв Українцям нагороду, хто ловитиме Шведів. Народ ловив и в сей способ перевів праве дві третини їх віська, и Шведи до такої нужди прийшли, що отто виросло и прислів'я. *Молодик (1844 р. 192 карт.).*

«Оце х́оха (одяглась кумедно, найпаче голову чудно захимала)!» — «Натеє тобі х́оха! не твоє їсть и не в твоє одягаєця.»

Ном.

Жарт. Кажуть и просто: про те, мов, я знаю, зась тобі.

В дорозі и батько брат. *Лев.*

Дав чорту на кручок (поіхав не по проті дорозі, а покривулів). *Кор.*

Лежить, відкидавши ноги, як кулик після яйця. *Коз.*

Залежався купий в соломі. *Коз.*

Горілка така вода, що з убогого зробіть багатим, з сліпого видющим, а з сл'ябого сильним. *Б.*

14090. Порожню пляшку хоч закинь. *Коз.*

Взяли б квартиру, та сіли б кошєм, та й пили б. *Не.*

Кутком десь сісті. *ґат.*

Коли хоч, так нум орацію кірять (пять горілку). *Б.*

Покажіть путь, як горілку п'ють. *Об.*

«А згуляєм, брате, в перевага!» — «Згуляєм.» (и почали частувацьця горілкою). *Не.*

И вже, не стдіть и на світі жить, коли й горілка вже замерзає. *Р.*

Розказують, що в'є Смілону, що в Роменщині, старий козак забавяв перед смертю горілки. «Ох, трудно мені, дітка! дайте мені чарочку горілки, чи не одлигне, хоч трохи.» Діті внесли. «Підждіть трохи, тату, нехай одтає.» — «Хіба замерзла?» — «Замерзла.» — «И вже, не стоїть же и на світі жить, коли й горілка вже замерзає!», повернувся на другий бік та и вмер. *Камн.*

Сидять вони, и дзвіничка на столі, и тєє — од мене та до вас. *Ном.*

Нехай отрута сидить тута. *Б.*

Од'їздє. *Пр.*

14100. Овдію, Овдію! п'єш цілу неділю, а я тобі, Овдію, та й нічого не вдію. *Кр.*

Він живе з десятої чарки (з шинку не виходить). *Коз.*

«Наш брат коли удвох-утрѣх, то й п'ють собі, а коли один — ніяково пить самому, поштує, хто трапидця на той час.»

Як хто своє добро прогайнує, то й ходять в шинок, чи не прийде випити хто один.

Перебрать халімерусу (улиця). *Б.*
Добре набравсь (напивсь через міру).
Кор.—Набрав добру хуру (теж).

Оце в роті (на похмілля), наче гуси перепочували. *Ном.*—... наче валка чумаків переночувала.

Хоч и кажуть, що горілка серце веселить,—чого ж від неї ледачої голова дуже болить? *Сторож.*

У гості—до довгохвості (до чортяки).
Щ.

У Ляхів (або: У панів), що поріг, то й переправа (що пани переступають поріг, просячи одно дного наперед йти). *Кох.*

Знаєте нас саміх,—знайте и меж людьми. *Ил.*

Юрка одного впустили, а вся хата загорілася. *Нос.*

Як трапиця нежданій або непроханий гість, що усю беседу начуває, або показамутить.

14110. Так привітають, як в уста не кладуть. *Б.*

Спасибі вам, що ми прийшли як вам. *Кох.*

На однім столі хліб (те ж, що московське «естолуются виість»). *Час.* (1857 р. № 13).

«Вставай, тату, вечерять!» — «А хліб же в?» — «Ні нема.» — «Вечеряйте ж, дітки, я розіспавсь.» *Кор.*

Умивайся, молися та за хліб берися.
Збр. Шей.

Малію, малію (малай хліб з горохового борошна. *Кор.* Див. № 7570), я тебе за хліб не маю (казав Циган, як добре жилося!) *Кор.*

Без хліба не до обіда. *Час.* (1859 р. № 6).

Як діжа не місяця, то сім'я бісиця.
Кр.

Як скажи: дзус! так и сяде, як брус (хліб, кісто). *Л., Б.*

Дзёбом сіло (тісто, галушки). *Л.*

14120. Сип борщ, станов кашу—чи поїбо ми? *Кр.*

Дала борщу такого (поганого), що аж туман з моря котиця. *И.* — ... що аж дим зхоплюєця. *Ном.*

14122. Кримська каша (се б то, добра каша. *Д.* Ніс чув од чумаків з Лютеньки, *Остер. п.*).

14124. Солодке, як патока. *Кон.*

Наївся—як бжк, перепався — як смжк,

голодни—як собака (див № 12077). *Час.* (1857 р. № 13).

Богу приёму. *Ном.*

Оце дудлять! аж у горлі клекотить. *Ном.*

Аж з кінця капа (хочецця чогось). *Л., Щ.*

Усе висікує їх (пісень)—січе сіх дрібнічок. *Б.*

14130. Як поведуть тії трубачі, так аж шапки з голів підіймаюця.

Розгулявсь, наче голій по маку.

Росходився як.... в гостях. *Полт.*

Кресать в жижку. *Б.*

Танцюючи п'ятою чіркають об жижку.

Се ж так молоді роблять: за кобзу та й по покуті (скакають по лаві).

Товчу-товчу мак, за ступою дяк. Чого мати плачеш? чи мати побила, чи миш укусила? Як повернеця по хаті, буде ляхо лопаті; віснть пуга на круку, буде жінці и дяку. *Кр.* — Нехай так, за ступою дяк; ти, дяченьку, постережи маченьку, а я піду в хатоньку, поцілю бабоньку, тричі-двічі-раз.

Козу водить. *Кулж.*

У неділю по шевлію, в понеділок по барвінок, а в вівторок сиопів сорок, а в середу по череду, а в четвер по щавель, а в п'ятницю по дяглицю, у суботу на роботу. *Кр.*

Це так літом радосно, так вишукують причини піти.

Раз-два булава, три-чотири почепили, п'ять-шість хліб ість, сім-восем сіно косе, дев'ять-десять гроши вісать.

Котилася торба, з великого горба; у тій торбі хліб-паланиця, кому доведецця — тому жмуриця. *Кр.*

Загадують, кому жмуриця (в піжмурки). Роблять се так: становляця в коло и хто-небудь почина проказувать сі слова, показуючи за кожним, по ряду, на других; на кого випаде слово жмуриця той и жмуриця. В Лубенщині ще й так проказують; «Одяв, другіян, тройцан, перецан, настан, набран, сім ковей попутав; котилася торба и д.— ховацьця-жмуриця». Здаецця, я нічого не минув в оттих «одіянах». *Ном.*

14140. Ходить квочка коло колочка, водить діток коло квіток, вона каже: клоп! *Кр.*

«Діти втішаюця курмі, то сами собі передражнюють її: дітям не заводняє дітей своїх ловить, так вже й на жаль.»

Курочка, златопірочка! по двору ходить, пісклят водить, хахол надимаєть, пана (мужа б то її) утішаєть.

Діти: вловить, та й гладить, примовляє

А де ти (Меласю, чи там хто) гу! сховайсь у ліс, а я в траву (дівчата в лісі перегукуюцца).

«Кумо, кумо, де твій кум?» — «На Дону! а твій?» — «Утонув.» — «Нум плакати!» — «Нум!» — «Нум!» — «Нум!» и д. Л., Кр.

Дітвора бавиця — передражнюють жаб, як вони весною кукають.

«Як тебе зовуть?» — «Як крупы деруть.» — «А крупы як деруть?» — «Ломакою, а тебе зовуть собакою.» *Ном.*

Діти пустують. Остатні слова, після *ломакою*, обоє послішаюцца щоб їх сказати — щоб собакою не воно було, а друге.

Сидить баба на ізу, розвернула ковзину: лізте раки четвертаки на базарь повезу. Л.

Московка ребá поїхала по дрова и сокирка тупа, та и зустріла попа; напекла блинців, назвала кравців, а кравець за блинець та и побіг у танець, (або: та и побіг у хлівець, а баран за дуду та и дженницьа буду). Кр.

Цур цурачка — гостра болячка (зацурують, щоб чого не взято). Кор.

Ой поїдем на влови, на влови, товаришу мій! *Ном.*

З пісні; мисливі люди примовляють, виражаючись до поля.

Собака жайворінка ловив та и господаря загубив. Кос.

14150. Присядь, бабо: пани ідуть. Б.

14152. «Ой діду, діду, я к тобі іду!» — «Ой як же!» — «Я твою шию к плахті пришию!» — «Оттак же!» Кр.

«Кось, кось, кось!» — «Неси свого морясь!» Кат.

Незвичайний парубок примовляв, як дівка кликала коня. Ш.

«Двісті.» — «Двісті та не в однім місті.» Л., Час. (1859 р. № 7).

«Хліб гніє!» — «Слава Богу, що гніє! гніє, бо є; от тоді погано було б, як би гнисти нічого було (Цимбал Иван; див. № 14192).»

Мели, Денисе, погода тягне. Лев.

Говори, Кляме, нехай твоє не гине. Прав. Ниж., Прок., Б., Ил., Ст. 36. — ... нехай твоє лихо згине. Рад.

(¹) твоя. Павл.; и твое. Час (1857 р. № 12).

Лазарь, що по печі лазив. Ш.

Максим — кобилячий син. Ном.

14160. Мартин — головою об тин. Час. (1859 р. № 8).

Олексій, муку сій, печи паланиці, клади на полиці! Кр.

«Що таке?» — «Коли ж таке — печене м'яке, що аж порепалось.» Лев.

«Справді?» — «Спрям би, та в итку не йде.»

«Хто?» — «Хтокало!»

«До мене и муха не пристає, а вас так и обсипають.» — «Од злого духа (од лихого чоловіка) летить и муха.» — «Ні, на злого духа летить и муха.» Кох.

Так вже Бог дав, що в аршині чотири четверті (п'яді). Ах.

Се було ще тоді, як я саяв у рукав. Кос.

14168. Будем на весілі, так вивернем горщик з борщем («Я вам сама подакую: будем...»). З. — Як будеш ти заміж ити, то юшку оберну. Б.

14170. Чи оце той, що обротьку вкрав? Крива (м. Сум. п.).

У когось оброть украли, и як ні доконувались, не дійшли злодія. Всіх задр взяв, піп внішався и звелів зібрацьця всім паравіням. Зійшлись. «А що ж», пита піп, «усі зібрались?» — «Усі!» — «А той тут, що обротьку вкрав?» — «Тут!» каже злодій... Як зберуцца оце чого люди и кажуть, що всі, то питають жартуючи: «А той тут и д.»

Один чоловік прийшов до сліпої баби, а її не було в хаті. Увійшла, шука полу — на ёго натрапила. «Хто ти такий?» — «Костюк, бабко!» Вона переступила, він пересяде — «Хто се такий?» — «Костюк, бабко!» — и так аж десять раз. Вона як закричить: «Ой пробоньку! новна хата Костюків!» Забралась у боб, та розбила лоб, та из бобу та и кричить — пробу! (в Десять Кіп Казок теж є про Костюків смх). Кр.

Я ёму, знаєш, так и так, так и так, а вія мені тее й тее, тее й тее — и, ет, пху! Казки.

«Липьвинку Божий!» — «Ці сам Божий!» — «То, Липьвинку ж, ти чортів!» — «Еге, нехай и чортув, аби не твуй!»

Брень-брень шапувал, напсєтив-наво-няв, у кишеню наховав (дітвора передражнює шапувала). Л.

14175. «Саво, Саво! прислав тобі чорт сало!» — «Геть из ним! я з чортами небратаюсь то й сала їх не хочу.» Кох.

Бден, крадучи у ночі на бантині у Сава сало, увірвався и гепнувся серед сіней. Сава почув та й пита — хто мов, тамі; а злодій ото и звинув так. «Ну», каже, «коли не хочеш, так двері одчини та підсоби вивести сало.» Той сдерга ще й підсобив...

14179. «Де ти була?» — «В церкві.» — «Хіба служба була?» — «Була: стояла в кучоцку — вуси напрутила, мов таркан.» — «Та ні,

обідня чи була?» — «Була и Обідня, стояла попереду всіх: старезна вже, стоїть та головою хита (пані була Обідня).» *Вал.*

14180. «Як тебе зовуть?» — «Хуторська Одарка.» — «Роззявляй же рот.» — «Набір-рай лиш.» *Кор.*

Розмовляла так перед в'оздушком.

14182. Не кажи бо, батюшко, медку, а кажи люлечки — воно й роззявить роток. *Кор.*

То батько про свого хлопця сказав, як ёму перед в'оздушком — звісно, як дітям ласкавенько: «а роззяв», мов, «роток, медку дам».

Такі як и наскї, тільки уші довгі. *Кор.*

В однім селі, де зроду не бачили таких, знаєте, знайдних, пішла чутка, що іхатиме якийсь. От один з орачів, що були на полі, — бачять, курять дорою берлин: «а побіжу», каже. И побіг — и аж плюнув, що, мов, дурно пробігався. «А що?», питають, як вернувся, «бачив?» — «Та бачив же!» — «Ну, який же він?» — «Та такі», каже и д. А то пан якийсь іхав, и певно медолянин з ним був, у віконце виглядав. *Камн.*

Коли хто в розмові, чванячись, все я та я, або ми та ми, то ёму кажуть: «ви сви...». — «Ні!», каже, догадавшись, — и виходить *свині. Хар.*

Глеком ім дихать! *Коз.*

О, хтось ззаду є (замість згадує, як йкота). *Ном.*

Сказав, що звав (недоладу сказав, або не догадався). *Кор.*

Годі просторікувати! *Л., Кор.*

Та не замовляйте зуби — не болять (кажуть, як хто хоче звести річ на що инше). *Кох.*

14190. Загубила сорока хвіст (сказано-му не довів кінця).

Шумить, як Батурин. *Б.*

Там бач вода шумить. *М. Білз.*

Чуй, світе мій премилосердий!

Є в рукописах оповідання Івапа Цимбала, кашовара запорозького (умер на 121 годі); в оповіданніві сёму, в різних місцях, є отті слова — ніби як от в казках почин.

Іж хліб з сіллю и з водою, живи правдою святою. *А. Тонкошхуренок.*

Приказки, починаючи з опієі, доставились мені до рук, як уже Покажчик даний був до друку — тим він іх и не захоплює. *Ном.*

Не розумний тим Денис, що великий має ніс.

Не велика Стеха пані, тим що сіла в панські сани.

Де лихая жінка в хаті, там добра не сподіватись.

Не тільки собака бреше, буває й чоловіку з брехні легше.

Лучче їсти хліб з золою, та не жити чужиною.

Хто вже звик чужим жить, той неаду-жає робить.

14200. На дурного не гукай, а скоріше утікай.

Не всякого пана пізнаєш без жупана. Брехня дупатий чоловік, та не довгий іі вік.

Не тоді до млина, як вітру нема.

Розумна дитина в батьківській свитині.

Коли хочеш що казати — перш поміз-куй, як почати.

Коли праве діло, то говори сміло.

В порожні хаті сумно й спати.

Не смійся, кума, що дурень Хома, бо всі люде кажуть, що й ти без ума.

На що тобі й жінку брати, як нема своєї хати.

14210. Цитуйте, нехай *тая* попасаєця. *Честоховський.*

Як сів на коня та вдарив в потибеньку та й поїхав поманенько.

З чобітьми и ускаче, и вискаче (такий пронозуватий та хитрий).

Люльку дме та дме (?).

Удрав Панько Оришку *тимсь* під мишку, аж засміялись.

14215. Не свисти, и муха не б'є вечір (?).

14217. Розвелась голота коло болота.

Хоч трісь, а пипись.

Хоч лусни, а мусни (мусиш, повинен).

14220. Ходиш, наче усі шляхи погубила. Нема чого дивувати — така була й іі мати!

Затявь у волову шкуру (упрямий?).

Оце змурував спаса!

Менджує словом, як Циган кіньми.

Слизкий, як циганська дитина.

Такє діло (добре) Бóгові замість ладану.

Не будеш мій син, ні я тобою боліла!

14228. Гапка-лапка, козина головка: не боїцца ні собак, ні сірого вовка (дражнять Гапку). — Гапка-лапка, пішла на долинку, принесла дитянку. «Оце тобі, татку, за твою науку: сядь собі у запічку, колиши унуку».

14230. Оце тонкий та гінкий! як би зад усох та голова опухла, то й зайця догнав би.

Не долáду-ладу, поцілуй собаку ззаду.

Лучче дітки хоч голенькі, аби живенькі.

Таке слизьке, таке слизьке, що й обо-ма не вдержиш.

Та не (або: Ёге) нароком, коли гудзь
(або: моргуля; або: снряк) від оком.

Куди тебе бешєра несе (або: понесло)?

За сю пісню—книшів шість, перєпуст
грешей и кашпук горілки (прямовка).

Жидівочка Рохля під припечком здохля;
а Жид з переляку ухопивсь за гепак (або:
а в Жид з переляку порепалась гепака),
та й носияти и не знає, що робити: чи
на тину почепити, чи в помиях утопити,
чи обід зготувати — Жидівочку поминати.

На тобі на кутю гречки.

Куца — за всіх лучча.

14240. Гей, куца! бодай тобі хвіст оддав!

Куди сон, туди й ніч.

Козак козаком — навіки віком.

Ой далеко-далеко до города Києва, а
від Києва аж до Полтави, а з Полтави
аж до Варшави.

Як безталання, то й безділля.

Оглядівсь Циган, та в ягоди.

Поклони горбів не роблять.

Михайло-бурхайло вівці пасе, Оришка-
безкишка істи (або: обід) несе.

Куди не кинь, то упилась (?).

Будем з горем боротися, поки ми єго
погулаєм, або воно нас поборе.

14250. Уродаю (вродливому?) то й у сви-
тині пригоже.

Видно сучку в ретязі.

Осміхаєця, мов пуцк на ретязі.

Баче лиска, відкіль блиска: хвостом
має — хмары не розмає.

Покот-покотило, горох мрлотило.

Од ворога сховаєся, як у землю вко-
паєся.

Надув губи, мов там на вітер.

Нічого собаці робити, то хвіст лиже.

Окрутнуса и не счуся.

Росташувавсь, мов Жид у армарку.

14260. Оце той кисет, що чорт яйця
несеть.

14262. Сердниця, аж мінниця.

Там тебе ждуть — з двома дрючками, за
дверима, на порозі.

Ходе по волі, як пес на прикові.

Пішла голота на вигадки.

«Душно!» — «Скинь кожушно.» Не. —
... та полізь Ном.

Цитьте, діти, та мовчіть та нікому не
кажіть: вішка здохла, хвіст обліз; хто за-
говоре, тому рот загороде; хто писне, то-
му груди стисне, а хто засмієця, тому
не минєця — той иззість (як діти пу-
стують, то щоб утихомирились). К., Хар.

Не баче сліпець, де шляхові кінець; а
як захоче, зайде, море перескоче, край

світа знайде. — ... сліпець, де світові,
кінець; на розум зайде, край світа знайде.

Знай, свине, п'ятницю.

14270. Як сів на коня, то й доля (або:
мати) моя. Кам.

Ото заробив на часи! Ч.

Я крайній на дірці, на черзі.

Ні здужа, ні подужа. Ш.

Хирява баба — як гирява макітра.

Будь здоров из милим Богом из усім
родом.

Чорт лика дере (як тріскаєця и за-
дираєця шкурка на палцах, коло нігтів).
Л., Кам.

Я з тебе (або: тобі) дух випустю. Кам.

Cui-cui, а куцом егіт (школярська).

Omnis culex suum болотум lavdat (id).

14280. Наклав-наклав, напаскудив, ледві
сопе.

«Сказав!» — «Щоб тебе сказило (або:
Щоб ти сказивсь).» Хар., Кам.

Слово сказає переверта.

Чорт дєготь гонить (про жіночу мен-
струацію). Хар.

14283. Спився из круга-світа.

14285. Хоч не влад—широко не замітай.
В. Білз.

Поманеньку, брате, на корито впадеш. Не.
Не той пан, що надів жупан, а той, що
в єго ширє серце. Не.

Хто міняє, той чимсь иним воняє (од
Камн.) Кор.

Бісови шелегейдики!

14290. «Не радуйся, синку, чарці!» на-
чає було мене покійна мати—так я й досі її
слухаю: як дійде до рук чарка, я скорень-
ко її вип'ю и віддам зараз—ні трохи її
не радуюсь... хай їй цур (приказував один
старенький, що и геть-то полюбляв ту ле-
дащицю)!

14292. Пішов уже жєбрувать (просить у
того, у другого, у третєго).

Не к тобі річ (як хто, розмовляючи з
ким, угрішиця, то ото приказує так, лип-
нувши себе ззаду).

Стрільної баби онук (така то рідня!).

«Де воно(шукачого)?» — «Деь лежить!»

14296. Се ще мамій (мамин мазун)!

14298. Сцикля-мала! пішла до ковала,
наїлася сірки—помочила всі дівки; сіля на
колодці — помочила всі хлопці (дражнять,
як хто убурюєця).

Швець, мнєць, копилєць—набрив підо-
шов та й к чорту пішов (дражнють шев-
ців. Див. № 11082).

14300. А щоб вас—тьма (багато; налять
хотів, та роздумався).

Дай, Боже, щоб пилося та їлось, а робота й на ум не йшла!

Душно, як один парить, а два на голові й на ногах сидять (як хлосту дають).

Буває, що и на полі рожа виростає.

Мордовцев.

На слові скорє, а в ділі горе.

З нудьги та поїдемо в Деньги (село).

Коли з топленої хати йде, то й дверей не зачинає.

Готова дуга й удила, не достає тільки вочочка та кобили.

Роби добро—не кайся; роби зло—сподівайся.

Проти дня брехня, проти ночі правда.

14310. Йше то не біда, як у просі лобода; а оттоді біда, як ні присци, ні лободи.

14311. Од біди не одмолился, а од лиха не ввреш.

14313. Хто вище злізе—дужче пада.

Гарно, гарно співаеш!.. а як перестанеш, то ще лучче буде.

Збираецця (на що там), як старець на свічку.

Загубив ключі од заду (як ригає).

14317. Проти лиха на пригорку, де пень бреше на колодку («я живу проти лиха и д.»).

14320. Сидять Циган и сніда: в одні рупі сало, в другі хліб; хліба багато, а сала трохи. От він, щоб сало не виводилось, хліба вкусить, а сала—понуха.

14321. Як оженився я, дав мені тесть в придане торбу з сема́ перегородками: на хлібі й на вихлібі, на пшоно й на віпшоно, на сіль й на вісіль... Та дав ище кобилу — таку, як положить на віз сім мішків порожніх, то ще з гори й біжить.

14324. «Ти бісового сина дочко по десять разів на день їси! и хліба тобі не настачиш.» — «Де ж таки по десять разів!.. всього по тричі.» — «А пощитай сяка-така!» — «Снідала-обідала—раз їла, полуднувала-підвечіркувала—два їла, вечеряла-повечіркувала—три їла.»

«Що, Цигане, з м'яса добріше?» — Шкюрочка, пане!»

«Чи добрі, Цигане, бджоли?» — «Хто їх зна, чи вони добрі, чи ні! а що мед, то таяко солодкий.» (Див. № 6514).

Була в мене половина, та не в моїй хаті: він бо її убирає, він же по їй ходить; а як треба поладити, тоді мене зове.

Шкода перемішувати тісто, винявши з печі.

Понухав пирога, та не вдалось покуштувати.

14330. Чорт миром хоч мутить, а в болоті любить жить.

В мене нема на роздачу: я й сам собі не настачу.

14332. За шага хтось уші нашмага (?).

14334. Хоч и котолуп, та гроші має.

Тари та бари, завтра Варвари.

На конюшні извиняють (се б то, як пірчать и утеє? *Ном.*).

Не займай біса, то лихо; займеш, то й двое.

Дівчата ростуть, як собака лобода, а хлопці—як камінь.

14339. «Кажи казки!» — «Не смію.» — «Кажи приказки!» — «Не вмію.» *Морд.* — ... «Кажи небилиці!» — «Небилиці? добре! (як дальше—гаразд не пам'ятаю: здедцяя отте кажуть иноді, що під № 13127). *Ном.*

Одміни.

7.—... а з Богом—хоч за море. *Час.* (1859 р. № 6).

11. Як Бог поможе, то все буде горе. *Б.*

47. Бог довго жде, та й крішко карає. *Вал.*

78. Бог измобчить, Бог и висушить. *Б.*

82. Чоловік думає, а Бог умає. *Алек.*

116. — ... у ніх, та під лавку, а сам за сметанку. *Лев.*

176. Святий та Божий чоловік кожаний. *Вал.* — Ох ти святий та немазаний! — Святий та Божий: свічку ззів, а очима світить. *Кор.*

193. ... а біс риженький. *Вал.*

239. Відьмак и непевний—усім відьмам родич кривний. *Б.*

240. Упир и непевна — усім відьмам родичка кривна. *Б.*

270. Сліп родився, сліп—не бачив. *Кор.*

—Сліп родився, на Бога не дивився; сліп не баче — мене не займе. *Нов.*

289. Знахарі и знахарки, замість «во истинну восресе», кажуть: «по болоту хожу, чаєк деру», або що инше, що думають заподіять чарамн. *Кор.*

299. Шкарярущу таку (а теж и кісточки з свяченого баранця, поросити и д.), коли нема близько бігучої води — вкидають у піч, щоб згоріло. *Кор.*

301. Дурень уродився. *Камн.* — Чорт уродився. *Камн.*

340. Помагайбі, гаечку! дай гриба й бабочку, сирожку з діжку, хрящика з ящика, красноголовця з хлопця. *Кор.*

В Коропі, замість «ходім по гриба», кажуть «ходім по губи». *Камн.*

341. Мороза кличуть куті істи, вибігши з хати, з качалкою, або з м'ялом, босо. Добігши до воріт, треба тричі шибнем ударити у їх, приказуючи: «Морозе, морозе и д.» Робиця се ніби для того, щоб не поморозило чого в полі, весною або осінню. Кличуть мороза — дітвора, шутём. *Кор.*

347. Ходить Илья на Василя, носить пугу житяную—куди махне, жито росте. Роди (1), Боже, жито, пшеницю, всяку пашницю. *Кор.*

(1) Василюва мати пішла щедрувати—роди. *Л.*

349. Христос воскрес та в лисинку, дайте яйце и писанку. *Кр.*

Молодь пустус. А то ще чоловікові трапилось цілу ніч и цілий день на Великдень шукать волів—кудись забігли. Набадуравши вже надвечори, так їх привитав на radoцах... мої волики! за вами, чортами, та я ще й досі паски не їв». *Камн.*

394. Нема тові дробинки, щоб до неба долізти. *Не.*

411. На сарану кажуть. Див. *Вел. (III, 87).*

412. Лютень казав: як би в батькових літах,—бику-тритаку роги вирвав би. *Вал.*

413. В Марець ще замерзне старець. *Кор.*

421. Хазайки дуже стережуща, щоб благовісним яйцем не підсипать квочки, чи що там, и ділятого помічають ёго, щоб не помилицьца; бо, кажуть, з таких яець вилуплююща ўроди: з двома головами, з чотирьма ногами и д. Як хто вкоїть, що недоумкувате — грімають: «И, ти вже! благовісне коко!» *Кор.*

427. До східсонця охаючують хату и

сами вимивающа, або и до річки йдуть. *Юр. (Час. 1855 р. № 21).*

456. В Переплавну середу перепливають (хто мистець плавать) річку, щоб судорга не змикала ноги, як плаватиме. *Кор.*

457. *Божі онучі* розводяцца на молоді —нестеменно, як *намистики* московські. *Кор.*

461. В Юринівці (*Нов. п.*) на Клечаннім тижні дівчата не роблять, а *проганяють русалок*: ходять у ліс, варять там разну потраву, и найпаче яешню, и пьють горілку. *Час. (1855 р. № 21).*

471. Соловейко вдавився ячмінним колоском, а зузуля мандрикою (соловей перестав співать, як ячмінь починна колосицьця). *Час. (1859 р. № 12).*

493. Свята Покрівонько! покрый мені та голівоньку—хоч кленовеньким листочком, хоч біленьким платочком. *Б.*

497. До Дмитра дівка хитра, а після Михайла, хоч за попихайла. *Лев.*—... хитра, а після Дмитра баба хитра. *Б.*

521. Стрічающа на Срітєнни зима з літом, щоб побороцьця, кому йти наперед, кому вертацьця назад. *Кор.*

524. На запуски, як зав'язано. *Коміс.*

566. В *Сім Кін Казок* се Циган так казав, крадучи уночі угірки. А господар почув, за кий та й чекав блискавиці, и тільки що блиснуло—як лусонé ёго! «От», каже Циган, «и блискавиця вже вірвалась!» Але чоловік лоп ёго за чупринну! «Ой батечку, голубчику! бий мене и що хоч собі роби, тільки мене через пліт не перекидай, бо мене й до шатра не приймуть!» Див. № 3920.

570. Коли йде дощ крізь сонце, кажуть—то чорт жінку б'є и дочку заміж відає. *Кос.*

576. Як уперше йде півесні дощ з громом, виносять и кладуть на дощ пікву лопату, а иноді и пікву діжку. *Кор.*

Д. Камінецький, що про сей звичай записав, каже, що він не знає проти чого се. В Лубенщині, де на дощ викидають помело и кочерги, и викидають не тільки весною, а и абшколи,—роблять се, щоб дощі йшли. *Ном.*

581. Кажуть, що дощ завсіди ходить до Бога и питає, куди ёму йти. Госвідь каже: «Йди, де просять», а дощ каже: «Туди, де косять? знаю, Господи, знаю». *Казки.*

590. Темно, хоч в око встрель. *Гулак.* — ... стрель. *Л.*

635. Оце мороз! аж руки у шпару позаходили! *Кор.*

642. Грився Циган у нереті, та й зубами стуга. *III. (1853 р. № 41).* — Нагрівся, як Циган в неретку (показуючи кріз очко, казав: «се ж то тут холодно, а як же там!»). *Кор.*

694. Колись бувало, що зривало; а тепер—здєргув. *Б.*

740. Як ідеш у Сураж, то й бери свій хураж. *Черн.*

743. Падаігуи, дзекало. *Кор.*

А Литвини наших дразнять *секалами*, *секало*, що кажуть *се*, а не *та*, як мовляють Литвини. *Камн.*

797. Ти козак, тільки паністара не так. *Б.*

801. Виросло під час потерюхи з Турками, за цариці Ганни Івановни: вісько на зімівлю приходило на Україну и брало, що ёму треба. *Час. (1859 р. № 8).*

850. Не приходиця Цигана дядьком звать. *Коніс.*

867. Хто Ляшкя рубатите, той козацьку жизь (?) знатиме. *Не.*

875. «Ляше, ти блудиш!» — «Чорт ёго матір бери! еднаково мені цілий день іздити, бо то за повинність.» *Казки.*

880. Що кому годиця: шляхтичові шабля, мужикові свиня. *К.*

Стрив шляхтич, везучи до торгу свиню продавать, хлібороба, що пайшов шаблю. Подобалась шляхтичові шабля, — и сяк її приміряє, и так... «Продай», каже, «шаблю!», а грошей катма. — «А що ж з тебе взять?», каже мужик, «хіба свиню даси?»; а далі, певно помітивши, що той зам'явся: «та», каже, «и на гаспыда тобі шабля!», може й ще що додає—уразив шляхецький гонор. «*So komu paliezy*», одтяв шляхтич, «*szlachcicowi szabla, chłopowi świnia — bierz sobie świnie*». *Камн.*

883 и 8108. У мужика чорт сидить в грудях, у Ляха в ухах, а у Жыда, то в п'ятах (що не мерзнуть—той в груди и д.). *Казки.*

890. Щоб, пане, ваші оці очі Бог на світі подержав, а родимі—щоб повилазили! *Час. (1859 р. № 33).*

«Нате, пане, оці гроші, а за той рік відав.» — «Ні, не відав.» — «Ні відав.» — «Подай окуляри!»; подививсь у запис — «Правда, відав!» — «Щоб, пане и д.»

906. Сказав Гонта.

925. Дурний гбю! продав кабак (гарбуз) замісь лою! *Щ.*

Так казав Жид тому чоловікові, що обдурив ёго, продавши застиглий лій, а в середині, замісь лою, гарбуз.

930. Дайте мені з комареву ніжечку, з Антонову слізочку. *Кор.*

Циган так просить саця (милостина), як дадуть одного хліба. *Камн.*

933. Но жалкуй, куме, на Бога — од квасу діти померли. *Кул.*

У шевця повимірали діти, а Циганкум прийшов: «чи нема, куме, чого напиться?» Той з свого жалоу: «он», каже, «квас, напийся.» Той сёрбовув шевського квасу та й каже.

939. Циганка від Цигана втекла до кума, а кум саме обідав; посадили и її, а їй сєго й треба. Коли и Циган біжить бити Циганку. От его вгамували и посадили обідать; та покрайвши поросятину, поклали що краще з свого боку. От Циган и каже до Циганки: «Ну, суко, добре ж, що ти сюди втікла, ато б я взяв та и звернув би тобі в'язи оттак!» *Кул.*

950. ... «Неширість!» — «Спекуляція?» — «Циганство!» *Ил.*

967. Турма велика и кріпко збудована, та чорт їй рад. *Кор.* — Кріпка турма, та чорт їй рад. *Вал.*

974. В Лубнях на базарі два козаки радились, чи одавать своїх синів в науку у школу, що далеко од України, та отто й пристали на тому, що, мовляв, як надів оттаку сумку, то візьме оттку й думку. *Коніс.*

983. М'яковбасало. *Щ.*

Так відгадував Циган, як подорожній чоловік сказав ёму, що він дасть їсти, але перш нехай вгадає, що у ёго в мішку.

1020. Ситник коробейнику не товариш. *Кор.*

1029. Чухайся кінь з конем, віл з воллом, а ти з прѳстим козаком (так казав один поважний панотець, піймавши у коморці дочку з козаком). *Щ.*

1043. Така честь, як собаці в ярмарок. *Кор.*

Або всюдн ганяють, або хазяїн до воза прив'яже. *Камн.*

1046. Нехай тебе задні візьмуть. *Щ.*

З казки про Йвася и відьму.

1074. Не хоче курка на вечорялиці, та несуть. *Вал.*

1089. Через силу и кінь не повезе, через міру и свиня не ззість. *Кор.*

1117. Мовчанка не руше, та живота не руше. *Гл.*

1125 и 11415. Цимбал Іваня (див № 14192) розкажує, що як вигнав Бог людей з раю и одні почали добре працювать, а другі байдки бить и однімать од працювтих

добро, то Бог оддав лег працевитим у вічну неволю, и щоб було їх чим страхати, дав кнї, вирубанї у Ёго саду. Отті кнї стали у людей, як вони по світу розійшлись, ніби бёрла, и од такого то кнї и мення Києву пішло, «а у людей», додає оповідання, «пословиця ведецця: язик до Києва и до Кнї доводить.»

1141. — ... що панам вбрання не настане. *Х.*

1168. Паноти що свиноти, и нашого таки брата що-Бог-дав. *Кор.*

То ніби хтось, нерозумний певно, розказував, що так багато було на ярмарку.

1174. З Десять Кіп Казок.

1177. Який таки з тебе пан, коли одягся не в жупан! *Сторож.*

1254. Чоловік, доглячи рибу, витяг пляшку; одіткнув—вискочив чорт... Разні капости робив той чорт чоловікові, та ще й кпить: «не мужик ти», каже, «а ворона.» Стій же, дума чоловік, — и пита чорта, як, мов, ти туди умістився у пляшку? «Ось як!», каже, и вже в плящі... Чоловік скоренько заткнув пляшку, перехрестив затичку та знова в воду.. Див про се: *Час. (1857 № 12).*

1304. Що старші робять, то молодші одбувають. *Дуб. (Widok przemosu и д. Бродовича).*

1362. Статок робить достаток. *Ил.*

1509. Адин той хвостічок у дворє, да й той у бездні той (на панцині) стирчить. *М.*

Се заїжджому розказувала бабуся про убогі вжитки сина: «Яна (синова жінка) гибсець, Ёп (син) у завкавєньку встряв (приставлено пацську лѣдовню копати); адин той и д. (ні на чім, бат, и хворосту привезсти, щоб зварить що)». *Камн.*

1526. Гольпак мастї и д. *Дев.*

1545. Пан служив десь, и ёму прмслали з дому всячини. «А як же справляецця там новий економ?», пита чоловіка, що привіз.—«О, тд-то, пане, несєцця!» — «Ну що ж? як?»—«Все, пане, знизу поли підрізує та й плєчі латає.» *Казки.*

1548. ... живе, а чортом дише. *Кор.*

1561. Бог узав та чорту оддав. *Кор.*

1563. Був шаг та в кишенї ростерса. *Кор.*

1619. То чорт бідний, а чоловік убогий. *Кор.*

1663. Як на щастї иде, так и п'яницця справицця, а як на нещастя, то й піц скрутицця. *Кр.*

1677. Й князі бувають у гризі. *Мордовцев.*

1847. Шукай вітра на облозі. *Каміс.*

1852. Оббивсь, як крем'ях. *Кор.*

1858.

То був коваль такий мудрий, що взяв ся демеші чоловікові ковать, та багато заліза у віпсу повернув, перепалив. «Нї», каже, «чоловіче, скую, тобі сокиру!» — «Та чи сокиру, то й сокиру!» каже той. Кує-кує коваль: «Нї», каже, «не сокиру, а серп!» А далі вже—швайку, а далі й пшик: розпик залізця шматочок, що зосталось, та в воду—«от тобі», каже, «и пшик!» *Камн.*

1880. Перевівся на руді миші. *Кор.*

1894. Як віл злизав. *Кор.*

1933. Коло носа в'єцця, а в руки не даєцця. *Кор.*

1983. Ти хочеш угору, а чорт за ногу—підожди! *Кор.*

2019. Пішло вже на лихо та на погибель. *Кор.*

2023. ... та ще з лишком. *Мар. В.*

2037. ... халывки продавши. *Кор.*

2041. Хіба ж уже й співать не можна? *Кор.*

Мачуха дала на снідання дітям чогось ласєнького, а пасинкові нічого. От, той боїцца попросити, та тільки мугичє собі, співає: «а б и хлїб їв, а б и хлїб їв». — «А прапців не хочеш?» гримнула мачуха. — «Хіба ж уже й співать не можна?» *Кор.; Є про се и в Казкає.*

2069. Хоч ти, пане, лопни-кричи, а кобила не везє. *Кор.*

2082. Як такого ходу, то лучче з мосту та в воду. *Мордовец.*

2184. — ... ззідять її злидні. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

2212. Од Києва до Кракова всюдї біда однакова. *К.*

2258. Будє жалю по кісілю, ми и кваші наймося. *Кос.*

2267. «Будє тут плачу́ й голосу!», казав Циган. — «Чого се так? — «Як мій батько вмрє.» *Кор.*

2346. Син то такий був розумний, розказував, як економ піймав їх коней в просі. «Економ крикнув на осаулів, ті и влопили батька, як чорт грїшну душу, и розтягли, як лиса. А економ ёго батогом цьвох, цьвох! а батько як зачав корчити лице, та ногами пацати, та кричати покозячи, то мене аж сміх брав; а як потім узялись до мене, то так, брацця, б'є дошкулно, що коли б були не держали, то сам був би не вилєжав.» *Казки.*

2385. Наївсь бобу та й кричить пробу. *Кор.*

2462. — ... що й закажаною паличкою не дістанеш. *Хар.* — Без кочерги й не приступу. *Кор.*

2491. Пишаецця, як повівня в гостях: *Щ.*

2522. Як би не ви, та не ми, то б ми тут не були, горілочки б не пили; ото ви тут, и ми тут, и всі наші діти тут, горілочку з нами п'ють. *Кр.*

2578. Нема ні в кім правди, тільки в реміннім поясі та в залізні прязці. *Ч.*

2580. Про тебе, Хома, и в світі нема. *Кр.*

2586. Не одна вдова гóрод збудувала. *Кр.*

«Ото помочи як не бува, та само не вробить, не сила ёго.»

2617. Лошя в гузі, а вже й обротльки плетуть. *Кр.*

2637. Упартый—треба черепком уха різать. *Кор.*

2647. Ти ёму—в вічі, а він каже «свята роса.» *Кор.*

2656. Про «стрижене, а не кошене» див. Отеч. Зап. 1856 р. № 4, арт. А. Пипина «О русских народных сказках.»

2721. Або вішай, або додому пускай—мені треба на ярмарок іхать. *Кам.*

2820. «Хтовинен?»—«Кума!»—«Также її в хаті нема?»—«Так плахта її висить, —будем її бити!» *Кр.*

2837. Два куми вертались з ярмарку через одно село и вже тее... «Тпрр!», зупиня один шкапу. — «А чого?» — «От мені ще треба до людей вступити.»—«Е, куме, Андрію, та не будте ж бо ви сви-нею!»—«Овва! як же мені не бути, коли мене люде знають.» *Казки.*

2965. ... ні мнєць, ні направка. *Кор.*

3114. Циган и мірошник залицались до однієї дівчини. Циган каже, «як пі-деш за мене, то будеш як пані: я буду кувати, то й істимемо хліб»; а мірошник каже: «иди лучче за мене: мое діло мірошницьке—підкрути та й сядь, а коряки бери!»—«Бач», каже Циган, «він и сліпий: ось понеси молоть, то підкруте, полапа борошно та й сяде.» Дівка пішла на той спиток; справді, підкрутне оце, полапа, та й знову тві ж (кохав дуже дівчину и бажалось дуже догодить). Нерозумна подумала, що справді він сліпий и пішла за Цигана. *Помт. Час. (1861 р. № 32).*

3126. Пумпфе, як чорт. и д. *Кат.*

3140. Сновидає, як Марко по цеклу. *Конец*

3146. Бий дрібніше—більше буде! *Кор.*

3151. Д. Ёвхименко дума (*Час. 1859 р. № 7*), що вітрів батько—*Стрибол.* — В лубенські околиці про вітра таке розка-зують. Там у Мгарському монастирі (зда-ецця на хорах—гаразд не пам'ятаю) бу-ло, а може й тепер є, якесь обличчя страхдвинне, ніби з кільцем в губах (на стелі, ліповщицька работа). Кажуть, що ото *старий вітер* з закованими губами. Що тепер вітри є, то, кажуть, молодь ша-стаецця; старий же тільки иноді в щі-линики поміж губів дмуха — и отто бурі бувають. Як би ёму губя розскувать и він дмухонув на весь рот — все б поздував на світі, гори з долинами порівняв, кі-нець світові був би... Одже, кажуть, ко-лись таки ёму розскууюця губя. *Нюм.*

3153. Вирвався, як з конопель. *Проск.*

3275. Милый мій покою, и я з тобою. *Кор.*

3237. И водою не замутишь. *Кор.*

3347. Січе и руба (розсердившись, скоро говорить). *Кор.*

3349. —... гайнів брат. *Кор.*

3541. — ... під хвіст, а не на святу землю. *Л., Кат., Хар.* — Плюй на свій слід, та на свої руки, та на свої ноги. *Кор.*

3552. Ракша вонюча. *Кат.*

3557. Чорт бурої (або: дикої) баби. *Кор.*

3579. Про *Каямську дочку* див.: *Час. (1857 р. № 12).*

3603. В Десять Кіп Казок є довга про се брехенька. Вовк хотів ззісти по-пового наймита, а той ёму хвоста відір-вав и втік на дуба; вовк зкликав других вовків и почали риштування робить, щоб то до наймита добрацьця: куций ліг на землю, на куцого другий вовк и д.; най-мит ото сказав так, — а куций тоді як шмигоне зісподу, так усе риштування й гепнуло об землю.

3625. ... вкрутитъ. *Павл.*

3627. Достаецця хребту й животу и треті паністарі. *Кор.*

3667. Щоб тебе вихрами та бурями винесло. *Кор.*

3674. Щоб ти не минув Вересоцької греблі та Хоменкових рук! *Н.* — ... и ні-женського суда.

Хоменко, кажуть, був злючий стапо-вий.

3690. Щоб тебе кат не минув. *Кор.* — Щоб ти ката (або: катівських рук) не ми-нув.

3705. Щоб на тобі сорочка тряслась!
Кор.

3734. Грець тебе побивай! Ч. — Щоб вас греці мордували.

3736. ... не стішивсь. *Кон.*

3738. Щоб ти лопнув, щоб ти тріснув, щоб ти луї нагнав. *Кор.*

3756. Душив твого батька! *Нов.*

3779. Щоб ти лопанки нагнав. *Кор.*

3801. Щоб твоя кість непростена була. *Кор.*

3804. Вибештував, буде з ёго! *Кор.*

3838. Було те ж: *Час.* 1854 р. карт. 77, и 1857 р. № 15.

3857. Буханцями нагодувать. *Кор.*

3905. Барана стережуть, а козлу намината дають (sic). *Лев.*

4014. Сповідаяця Маруха од п'ят до уха. *Кор.*

Се чернігівці глузують з степовиків (Полтавців), що в їх колись було церков мало, и чоловік год у сорок не бачив, и як вони. Багато про се є прикладок—от хоч би й ся (Полтавці такі прикладки прикладають Харсонцям, Катеринославцям — степовикам. *Ном.*). Послали молодицю, що взята з степів, говіть, а вона и церкви зроду не бачила. Прийшла вона до пустого вітряка: «Чи се», каже, «церков?» — пастух сидів під вітряком.—«А на що тобі?»—«Та таке й таке діло», висповідати, мов. — «От я», каже, «висповідую!»—и почав її багатом вздовж: «сповідаєця», каже, «Маруха...» (спитав, що звать Марухою), так що бідна молодиця, прийшовши додому, «я сама», каже, «не піду, и дітям закажу». *Камі.*

4044. Між ними чорт межу переорав.
Кор.

4097. Повадицца глечик по воду ходить — там ёму й головку положить. *Кор.*

4100. Скажеш—не моя мати, як приведуть перед зелені вікна. *Вал.*

4103. Підожди, воно тобі випадком випаде. *Кор.*

4229. А чому в рака там очі, так про се розкажуть. Як сотворив Бог усяке живе творення, то зразу всім наділив и очі, а раку якось и забув. От рак и повзає собі без очей, а Бог згадав про ёго та й несе ёму очі: «Раче, на тобі очі!» А той, одно те що розсердивсь трохи, а друге те, що, дума, може, й без них можна обійтись, и каже: «Утки їх оттуди!» — Бог и вткнув. *Камі.*

4250. «Окунець—молодець, повернись передом — поговоримо з тобою!» — «Коли ти шука бистра, поговоримо з хвоста.» *Кор.*

4294. Пустив на отчай душі. *Кор.*

4346. Се розкажуть про зайця, що як

осточортіло ёму вогаме життя—що чоловік обіжав, орел хапав и сова навет дере—«Піду», каже, «утоплюсь, усі мене обіжають — я послідущий на світі!», и побіг до річки. А жаба плеч од ёго в воду. «Е, годі ж тошниця», думає собі, «є той чорт, що й мене боїцца — я не послідній на світі.» *Камі.*

4357. Ей, чоловіче, а ні важся! бо що два, то два, а не еден, а собака третій... гуджа — гавх! *Казки.*

На лушню шапку надів... а щоб дуже боялись ті пеньки, ще й третёго пригадав — гавкав.

4466. — ... доступ має. *Кор.*

4461. — ... хоч в ухо ёго бгай. *Кор.*

4511.... Спас, а шосту про запас. *Кор.*

4516. Панська обіщанка дурню радість.
Н. (Час. 1853 р. №23).

4562. Будь здорова як вода, багата як земля, щаслива як зоря, плодлива (плодюча) як свиня. *Р.*

4567. Так у Києві роблять: недогарки поїдають, а сами поночі сидять (див. № 4996). *Б.*

4570. Се старий чоловік так привитав молоду господиню після весілля, перед чаркою: «разом двое», каже, та й зупинивсь; молода господиня засоромилась — тоді він додав: «щастя и здоров'я». *Бер.*

4584. Іден шляхтич, як не було нікого в костелі, молився св. Антонему: «Свенти Антоні, чи даш, о цюць проше?»; а закристиан, що нарочито заховався за вітварь, — «Чего?» каже. — «Пенендзи, свенти Антоні!» — «Не дам!» — «Чему ж то, свенти Антоні?» — «Бось кеп!» — «Свенти Антоні! даць не далесь, о по просіем, а кпаць не кпай, бо естем шляхтиц, мам шабле и своей се крживад номіц!» *Казки.*

4677. Немає більше глухого од такого, що не хоче слухати. *Кос.*

4693. Бісова зни-біда (лайка на худорлявих — дитину то-що). *Кор.*

4761. В три вірви. *Л.* — ... вірви. *Гат.* — Заробив три вірви в шию, а четверту наздогінці. *Не.*

4768. ... и в Жида запобігти. *Кор.*

4866. Воно вилюдніє — и добре буде.
Кор.

4938. На вже, полатай душу (поласуй).
Кор.

5019. Собаці (звали ёго Куртою) вовк в пригоді став: умовились, що вовк вкопить у хазяїна дитину на живих, а Курта одніме, то хазяїн знову Курту шануватиме (ато зовсім старого Курту женуть

з світа); умовились, — и зробили так, и знову Курті шапова. Щоб оддячити за се, Курта разио задоволяв вовка, а далі и нід під вишком заховав ёго, під весільний час у хазяїна (вовкові, бач, забажалося побачить людське весілля), нагодував ёго там добре, горілки ёму вкрав (и того вовкові забажалося). Як напився той горілки, и ёго охота забрала до співів; Курта чогось овихнувся — він и заспівав... (Див. № 14007). *Казки.*

5027. Сми, Боже, й карай! *Л., Кор.*

5069. — ... гола, аби своя воля. *Кор.*

5093. Накасався, як голий на улицю.

Лев.

5145. — ... и мені того не велів. *Кор.*

5228. ... віддати москалеві за спасібі:

Збр. Лаз.

5236. Не все добре, що смакують; не все погане, що бракують. *Кор.*

5302. Як візьму у руки — набересся муки. *Лев.*

5344. Оттака новина, бруньки три копійки решето. *Час. (1859 р. № 33).*

5401... два язми: одним Бога хвалить, а другим людей дурить. *Прок.*

5406. Подай мені, Господи, той розум, що в Москаля навпослі. *Кож.*

5451 и 5465. ... Бога. *Ст. 36.*

5560. Обридло, як ⁽¹⁾ бабі живва. *Ном.*

⁽¹⁾ Остало, так як. *Б.*

5702. Чай примічай и д. *Кор.*

5713. Пошитий из самих чортових (або: жаб'ячих) спинок. *Щ.*

5751. Не хоріла, не боліла, та проскурку зліла. *Кор.*

5821. — ... пам'ятко́вого. *Кор.* — Треба б чубкової на пам'ять.

5823. Як би чоловік знав, чого не знає, то й мав би, чого не має. *Полт. Час. (1862 р.).*

5845. — ... сій жито — хліб буде. *Пир., Коз.*

5872. Один чоловік ставив свічечки в церкві и, дійшовши до св. Михайла, приліпив ёму одну, а куданові другу. «Не ліпи», кажуть, «там!» — «Мені наказував батько—и того, мов, не гніви, и того не дражни». *Казки.*

5909. Не кайся рано вставши и замолоду оженившись: рано встанеш — багато діла вробиш, молодим оженившись — дітей до розуму доведеш. *Кул. (опов. Маєр.).*

6023. Наука в ліс не йде, а з лісу виводить. *Кор.*

6033. Нема муки без науки, нема науки без муки. *Полт. Час. (1862 р.).*

6069. — ... жінко постойи й онучі. *Кор.*

Ніби то чоловік навчився так од школярів (майстрував в школі, чи—що) и, прийшовши додому, орудував жінкою. *Камн.*

6109. В 1789 р. приказку сю сказав Сидір гумений (с. Ситница Луцького п.) після слів: «добре б вирізати Жидів, хоч и Ляхи не добрі». *Відок прѣтосу и д. Бродовича. Теж говорив и Богдан Хмельницький 1648 р.*

6156. Дурна голова ні и д. *Кор.*

Каже лисий, як шкунтують, що, мов, голомозько,—и тоді ёму однакують: «На ледачі ниві трава не росте, а тільки собаки какають».

6352. Здорова, як нагайська кобила. *Кор.*

6354. Борода до пояса, а розуму ні волоса. *Хор., Пр.*

Говорено було про недотепних парубків. *Коніс.*

6364. ... на тебе, навісноголовий! *Кор.*

6365. ... батька дурного и матір навіжену! *Кор.*

6368. ... слід та на свої руки, та на свої ноги. *Кор.*

6372. ... грудку на пригуску. *Мордовцев.*

6382. Шик-шик — и нема нічого. *Кор.*

6384. Сцик на гвоздик, нехай зеленів. *Кор.*

6394. Добридень на Великдень, будьте здорови з Новим годом! *Кул., Кор.*

Як хто недоладу що скаже.

6418. «Здоров, Терешку, в новій сорощі, що мати з рядна пошила!» — «Еге з рядна, та з достатків: то мати наумисльне такі товсті нитки виводили, бо у нас сёго року дуже коноплі були народили.» — «А чого ж вона така куца?» — «Бо така ви-текла.» *Казки.*

6490. — ... замішає. *Л., Кор.*

6548. Годяще — на віник та на смітник. *Кор.*

6558. Ожугом звенця теж, або ще й частіш (напр. в Коропщині, як каже д. Камінецький), держално те и без кочерги або хватів, або и просто палиця, коли ними перемішують огонь и воми обпалились на кінці.

6574. Як мати собаці млинці пекти, так він и тістом поість. *Б.* — Загадав собаці млинці пекти! він и тістечком прогляне. *Кор.*

6589. Ото роззявив пастку! з колесами їдь — не зачепися. *Кор.*

6563. Способен волям хвосту крутить. *Мордовцев.*

6602. Витришків лобить. *Кор.*

6646. Падай скорійше — разом одбудеш. *Кор.*

6647. Так гарно, як Насті в постоях. *Мордовцев.*

6689. — ... моря виратовує, а неправда в калюжі топить. *Кор.*

6764. Щоб над тобою ворони кракали. *Кор.*

Як на кого кажуть: «умрав, украв!» він одмовляється: «щоб над тобою ворони кракали». Ворони збираюцца и кракають цілим стадом над падлом, — и ся примовка значниця: щоб ти нагле згиб и злігв непохований, як падло. *Камн.*

6804. Крутячи-вертячи світ перейдеш и д. *Час. (1857 р. № 12).*

6857. За царя Панька, як була земля тонка. *Мордовцев.* — За царя Хмеля, як була людей жменя.

6923. Хвиглі пускає. *К.*

6966. Ёго и в ступі товкачем не влучиш. *Кор.*

7057. Що змолотив, те и ззів. *Кор.*

7219. Я тобі кресала давала, а ти мені ковбаси не дася. *Кор.*

7500. Ой, вей! там самий цимес. *К.*

7523. Нема над рибу лямину, над м'ясо свинину. *Зв., Б., [Прок., Кан., К., Пир., Р.]* — ... над м'ясо солонину, над ягоду сливку, над попову дівку. *А. Вил.*

7542. Як батьку на лихо. *Кор.*

7543. Як жидівська кобила и д. *Кор.*

7674. До гаснида (або: До гаснидового батька). *Л., Кор.*

7687. Кула й гура и три оберемки. *Кор.*

7709. Оце удінали, як лёду (трохи уділили). *Кор.*

7716. Дайте з комареву ніжку, з Антонову слізку (або: ... ніжечку... слізочку). *Кор.*

Так Циганки сала просять.

7754. Ми прийшли и стали собі так при строзі (у церкві). *Казки.*

7757. Побіг по синьому шляску, по синій стежечці. *Зв.* — Понесли гарбуз свинячою стежкою (свині зліли). *Х.*

7809. «Це таке солодке, як цукор.» — «Або ти їв цукор?» — «Мені розказував цимбалистий, а ёму говорив басистий, що ян вони у Жидів грали весілля, то Жиди їли, — и такий, каже, солодкий, що аж страх!» *Казки.*

7896. Мабуть щось велике в лісі здохло!.. чи не завць, або мши? *Щ.*

7910. Сталось щось надзвичайне, деківинне — таке, чого ніколи не буває, як не буває, щоб свистав піп.

7915. Обійшовся, як Сахно в Каратулі. *И. Мачуха.*

Каратуй село *Пер. п.* То чуман був Сахно, був в Каратулі на ярмарку. Спродавшись, загуляв так, що и в голові замакітрилось, и якось одбився од своїх. А далі й пішов їх шукать, та й ушелепався у церков—а там саме одирава йшла; не розчовпав гаразд, де и щоб,— «гей», каже, «а де наші!» Ёго и випхали з церкви.

7931. Рівня ягня проти коня. *Мордовцев.*

8103. Дві гуски и дві бабі; два Жиди и дві жабі,—то кажуть, що гірше ярмарку. *Казки.*

8134. У колінях (Під колінами. *Ном.*) нудно, волосся попухло. *Кор.*

8588. Такий бурдюк! *Кор.*

8624. З Палієвського злодія. *Кор.*

8625. Випросталась, як семисотна верства. *Кор.* — Ото випросталась, як аршини проковтнула.

Семисотні верстви були за цариці Катерини. По старих шляхах вони ще й тепер вноді є: дубові, високі. *Пирятинська* верства теж семисотна,—се б то верства, що вони стоять по старому шляху з Переяслова у Лубні.

8682. — ... радість: що кашлянеш, то й ропнеш. *Щ.*

8796. Як сняцца вислиці—плакатиме. (*Час. 1859 р. № 12).*

8835. — ... струк, а ти, як болячка (одказує той, що ёго подражнили байстроком). *Кор.*

9185. Первих кошенят не хвалять. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

9265. — ... луплена, за копу куплена, сежу на печі, держу муштук на плечі: хто ввіде — ріжками заколю, ніжками заточу, бородою вон вимету. *Кор.*

9267. — ... «Що ти видав?» — «Міх мукі, міх мукі!» — «Чом ти не вкрав?» «Там були кравчики, перебили пальчики, насили я втік, та не бабин тік; баба вловила, в міх усадила, деркачем била—суги, суги!» *Кор.*

9268. «По горшки, по горшки (як гончарі кричать)!.. купіть горшок (до кого підходячи — нестеменно, як «сало продавать»). — «Не треба, свистун (з діркою б то!») *Кор.*

9299. Син твій, а розум у мене свій (одказує дорослий син, як батько доріка,

що, мов, не слухавш, своїм трибом идеш).
Кор.

9483. Хоч би ти мене побив, а б тебе не пізнав. *Кор.*

9297. Бий та й дрібно, щоб знали чий сив. *Кор.*

9328. Давна приповідь: «Под час пригоди дознати приятеля». (Лист Єсіпа Бобринковича 1635 р. Див. Могилев. Губ. Часоп. 1860 р. № 78).

9753. Що кому треба, той те и треба. *Мордовцев.*

9763. То еден старенький павотець толкував одному панові, од чого то е такі інші зажирливі. «То, бачте, еден йде для Йсуса, то має Бога в серці, а владика вложить руки на голову, то й чортові нігде нема приступу; а другий не для Йсуса, але для хліба куса и д.». *Казки.*

9956 и 9963. Из пучок та з ручок живе. *Кор.*

10057. В *Казках* (Див. № 11967), як ото чоловік притюжив уже косить Цигана, а тут ще істи не несуть, голодний: «Ах», каже, «коли б вже несли! бо дивно, вже сонце як сядає» — та й рукою на його, щоб сідало... а чоловік и собі рукою, буцім одверта сонце. И так, що пройдуть ручку, то знову на те сонце... «От», каже Циган, «и сонце вже засмикали, а господня істи не несе и д.».

10320. На бурку жить (як набіжить) погано. *Час. (1857 р. № 13).*

10346. Ище не всіх чортів висліпили — підемо спіпнть. *Кор.*

10384. Чий хліб їси, тому й гній (кал) носи. *Кор.*

10495. Купив би, та купило притупило. *Кор.*

10793. Познавайте мою матку на місті, що в неї хвартух у тісті. *Час. (1857 р. № 14).*

10820. П'є козак, п'є, — бач худобонька в. *Час. (1857 р. № 14).*

11046. Потягсь, як Тарас у лози. *Полт. Час.*

12000. Була у чоловіка жінка — лиха, дурна, лежыбока та ще й чепурицьця любила: не рад бідний був и дитинці, що у іх найшлася. Коли пронеслась чутка, що орда підступає; зібрався чоловік, щоб з'їхати у друге місце, и ввішов у хату перехамнуть. А жінка ото йому й каже: «для поспіху, мов, ти їж борщ, а я м'ясе, бо мене дитина ссе». Прийшлось їхати вже; завів чоловік кобилу в голоблі и, для того прислів'я тільки, позакладав іх кінцями в ужі. «Сідай», каже, «бо вже орда під селом, а я для поспіху верхи сяду» — скочив на кобилу, махнув батоном, и був такий, та й нема! *Казки.* (Див. №№ 9093, 9166).

12080... табаку продає. *Бер.*

12577. Як напсєтять.

13622. Нечистий так сницца, народ дума. *Л.*

14183. не бачили владика.

1. Кого Бог ніколи не побачить? (такого як сам). *К.*

Чотири орли одно яйце знесли (апостоля и евангеліє). *Ном.*

Прохали два вірних одного невірного: дай нам те, що лучче царства небесного (Єсип и Никодим у Пилата тіла Христового). *Павл.*

Стоїть хлівець повний овець, меже ними товстий баранець (церква). *Збр. Лаз.*—... ними один буркутонець. *Полт.*— Повен хлівець овець та між ними один баранець. *Б., Черн.*—Стоїть хлівець, а в тім хлівці повно овець, а між ними один баранець. *Коз.*

Межи трома дорогами едно високе стоїть (id). *Бер.*

Повна піч палаючиць, по середні книш (id). *Полт.*; (місяць та зорі). *Захр.*

Вийшов дід у сімдесят літ, виніс унучку постарше себе (піп чашу). *Х.*

Ревнув віл на семеро сіл (дзвін). *Ном.*

—Рикнув віл на сім сіл. *Збр. Лаз.*—Крикнув вол на сем гор, зобралися дітки и не одной матки. *Мг.*—Чорний віл та до Бога рів. *З.*—Сиві воли до Бога ревуць. *Збр. Лаз.*—Сірі воли до Бога ревли. *Час. (1859 р. 167 карт.). К., З., Пир.*

Кахнула (1) утка, на морі (2) чутка (3)—збіглися дітки, не одной матки (4) (id). *Ном.*—Крикнула вутка—на все село чутка. *Мг.*

(1) Крикнула. *К., Б., Черн., Коз.*; Крикнула. *Полт.* (2) за морем. *id.*; Закачкала утка аж за морем. *З.* (3) чут-

ко. *К., Полт., З., Пир.* (4) дітки до одной клітки. *К.*

10. Зійду на міст, потягну за хвіст—воно зареве (id). *Х.*

У Києві дрова рубають, а у Протасівку (1) тріски літають (id). *У.*—По тім боці дрова (2) рубають, а сюди (3) тріски літають. *Л., [Дуб., О., Ил., Ст. Зб., Полт., Гайс.].*

(1) а на весь мир. *Полт.* (2) Вь другім селі *Яч.*; В горі дуба. *Кр.*; Ой у селі дрова. *Коз.*; В дворі дрова. (3) за городом. *Кр.*; за селом *Коз.*; за двором.

Прийшов чернець, положив яйця в улець: нехай киплять, поки прийду опять (id). *К.*

Меже двома горами б'юцца барани золотими рогами (id). *Г.*

Сім миль мосту, на восьмій стоїть явор—на весь світ славен (Великий піст и Великдень). *Коз.*—Сім верст мосту, на край мосту червона калина. *Час. (1859 р. 168 карт.).*—Сім миль мосту, а на кінці ёго квіточка зацвіла. *Бр.*—... на кінці мосту дивина, на ті дивині цвіт (1) на весь світ. *Полт.*—Лєжить місток сім верст, а в кінці стоїть хрест. *Черн.*

(1) та край мосту красний цвіт, а за тим мостом цвіт, радуємуся. *Г.*

А без чого світ не буде? (без землі). *К.* Куди воно? додому; відкіль? з дому; чого? само не зна, от так! (сонце). *Кат.* Стоїть дуб—стародуб, на тім дубі пт-

ця-вертвиця — ніхто її не дістане, ні парь, ні париця (id). *Кат.*

Стоїть дерево серед села, а в кожній хатці по гілляці (id). *Г.*

Не соломі ходе, та не шелестить (id). *Збр. Лаз.*

39. Серед мора-мора стоїть червона комора (id). *Коз.*

За лісом, за пролісом червоне плаття (id). *Полт.*

За лісом, за перелісом золота діжа горить (id). *Яч.* — Ой за лісом за пролісом золота ⁽¹⁾ діжа ⁽²⁾ сходить. *З., [Бр., Кат.].* — За лісами, за горами золота діжа кисне. *Г.*

⁽¹⁾ червона. *Ласт.* ⁽²⁾ гора (місяць). *К.*

Серед двора-двора, лежить червона споворода (місяць). *Коз.*

Іде лісом — не шелестить, іде водою — не плюскотить (id). *Яч.* — Лісом иде — не трісне, водою иде — не плюсне. *Г.* — ... не хлюсне. *Бр.* — ... не хлюсне. *К.* — Водою иде — не хлюпне; очеретом — не шелесне. *К.*

Лисий віл ⁽¹⁾ через ⁽²⁾ ворота ⁽³⁾ дивиця (id). *Б., Сос.* — Лисий кінь у ворота загляда. *К., Не.*

⁽¹⁾ бугай. *З.* ⁽²⁾ скрізь. *Б., Сос.* ⁽³⁾ через тин. *К., Не.;* кризьзабор. *Полт., Хар.*

Пришов бик та в ворота — мик (id). *Б.*

Лисий віл через болото рів (id). *Полт.*

Поле не зміряне, бидло не злічене, пастух рогатий (небо, зорі, місяць). *Збр. Лаз.*

Розстелю ⁽¹⁾ рогожку, посилю горошку и положу лустку ⁽²⁾ хліба (id). *Б.* — Постелю рогожку, посию горошку и положу окраець хліба. *Мг.* — Торох-торох! по печі горох и окраець хліба. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

⁽¹⁾ Постелю. *К.* ⁽²⁾ окрайчик.

30. Чап, пач по полю басує, з цаненятами гарцює, поти буде гарцювати, пока вовки не стане спати (місяць и зорі — помж ніч). *Не., Х.*

Іхав Яшка Семерашка, за ним бджоли гу-лю-лю! (місяць та зорі). *Х.*

Приівав гість та й став на поміст, ропустив коні по всій оболоні (id). *Х.* — Приіхали гості, роспустили коні по всьому світу. *Не.*

Іхав по горі Волох, розсипав по горі горох; стало світати, нема що збирати (id). *Збр. Лаз., Бр., К.* — Торох-торох, на печі горох й кулячка хліба. *Коз. (Час. 1853 р. № 41).* — ... торох! посилався горох. *Вор.*

Старий брех, розсипав горох, не змів

позбирати, та став дня чекати; як дня дочекав, горох позбирав (зорі). *Збр. Лаз.*

Вийшли Німці на наші сінці: вузляки знать та не можна розв'язать (id). *Не., К.* — Наіхали Німці під наші сінці, ропустили коні по всьому полю (місяць та зорі). *Полт.*

У білому полі попутаві коні, узляки знати: нельзя розв'язати (зорі). *Х.* — По чистому полі и д., та не розв'язати (атір). *Б.*

Приіхали комисари увесь світ обписали (зорі). *Мг.*

За лісом, за прилісом (sic) золотні клубки висять (id). *Алек.*

Іхав чумак та й став, бо волів потеряв (хмари закрили зорі). *Не.;* (закрили місяць). *К.*

40. Чорненькеє маленьке ввесь світ поваляє (ніч). *Черн.*

Чорне ⁽¹⁾ сукно лізе в вікно (ніч). *Коз.*

⁽¹⁾ Сире (ранок). *Полт.*

Сирій бик у вокио — ник (світ світає). *Б., Черн.*

Лисий віл усіх людей звів (день). *Не., Х.*

Чорна корова усіх людей поборола, а біла корова усіх людей позводила (ніч та день). *Кр., Полт.* — ... корова людей коле, а біла воскрешає. *Б.* — ... корова поколола, а біла позводила. — Чорная корова усіх людей поколола (ніч). *Не., Полт.* — ... зборола, а білий віл усіх людей звів (ніч та день). *К.*

Що без рук стучить? (грим). *Бр.*

Стуку-груку бабу... наівшися постерпаку (id). *Черн.*

Стукотить - грукотить..... чорним волем-бовкунюм (id). *Б.* — ... грукотить, як сто коней біжить. *К.*

Видано - невидано, якого накидано! то Святий кидав, що було хороше йому проіхати (id). *Х.*

Ревнув ⁽¹⁾ віл на сто гір, на тисячу городів (грим). *К., З., Кр.* — ... за сто гір, за сто річок, за сто пічок, за сто миль (id, а теж и дзвін). *Коз.*

⁽¹⁾ Крикнув. *Полт.*

50. Шило-мотовило попід небесами ходило, из панами говорило, из князами розмовляло (блискавка). *Б.*

Як був маленьким — у кутку сидів, а виріс — пішов косити (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Сидить півень на вербі, спустив китиці ⁽¹⁾ до землі (дощ и сонце?). *Б.*

⁽¹⁾ крилля (дощ). *Кр.;* кося (сонце). *К., Коз.;* (звід біля колодязя). *Б.*

Зоря-зоряниця по церкві ходила, клю-

чі загубила; місяць зійшов, ключі найшов (роса). *Кр., Б.* — ... зоряница, красная дівниця, ключі потеряла, сонце вкрато, місяць світе. *Х.*

Свіві кабани усе поле-поле залягли (туман). *Вор.*

Летить птиця без крил, без ніг; зварив кухар без огню, иззіла пані без рота (сніг). *Б.* — Летіло без крил, упало без ніг, варив повар без огню, ілі пані без рота. *Хар.*

Сивий віл випив води повен двір (мороз). *Полт.* — ... діл. *Г.*

Прийшов хтось, та взяв щось: бігти за ним, та не знаєм за ким (вітер). *Ос. 21 (XIII, 38).* — ... щось, пійшов би я за ним, та не знаю за ким (огонь). *Кан., [Даст.];* (пожежа). *К., Полт.* — ... хтось, привіс щось; пішов туди, не знаю куди (ранок). *Хар.* — Бігти за ним, та не знаєш за ким (вітер). *Полт.*

Летів птах на дванадцяти ногах, та одно яйце зніс (рік з 12 місяцями). *Коз.*

Дуб-дуб довговік, на ёму 12 гілляв, на кожній гіллі по 4 гнізді, а у кожному гнізді по 7 яець и кожному імъя е (рік). *Полт. Час. (1861 р. № 32).* — Стоїть дуб, а в дубі 12 гілляк, а в кожній гіллі по штири гнізді, в кожнім гнізді по сім птах. *Г.*

60. Триста галок, та п'ятдесят чаєк, та п'ятнадцять орлів одно яйце знесли (id). *Час. (1859 р. 168 карт.).*

Двічі родиця, а раз поміра (птах). *Полт.*

Живу, а не роджуса, и трояково годжуса (птах—яйце, м'ясо, пір'я). *Бр.*

Летів птах, на воду бах; води не змугтив, сам не полетів (пір'яна). *Збр. Даз.*

Білая куриця зпід печі дивниця (яйце). *Б.* — Біленькі курочки з підпиччя глядять (зуби). *Мз.*

В одні барилі (В однім барилі? *Ном.*) та дві пиві, а барило без дна и без чопа (яйце). *З.* — В барилочки два напитокки: нема чіпочка, нема дірочки. *К.* — В однім барилці двоє пивець. *Полт.*

Котилось барильце — без чопця, без рильця (id). *Черн.* — Лежить барильця—ні дна, ні рильця. *Мз.* — Котилася бочка—без дна, без колючка. *Коз.* — Котицца барильце—без чопка без воронки. *Полт.*

Без воронки, без дна, повна бочка вина (id). *Яц.* — Ні дірочки, ні конця — повна бочечка винця. *Черн.* — Без дірочки, без денця, повна чарочка винця. *Мз.* — Повна бочка вина, та воронки нема. *К., Б., Сос.* — Без обручів, без дна, повна бочка вина; щоб її поправить, на те майстра не-

ма. *Бр.* — Стоїть бочка вина, без дірки без дна. *К.*

Діжечка-макотірочка — нема ні денця, ні задірочки (id). *Б.*

Пуд води, пуд ілі, пуд солі: ютнмьєт и присоловати будеть (id). *Х.*

70. Впала боденька з гори—нема тако-го майстра, щоб її направив (id). *Яц.*

Поле лубьяне, само костяне, виїде шиве (короб, яйця, курчата). *Черн.*

Родився—не крестився, у лязні не парився, на весь світ прославився (шівень). *Мз.*

Сидить діл над водою з червоною боро-дою (id). *Яц.* — ... хто йде, то й вишине (калина). *З.* — Стоїть ⁽¹⁾ шівень над водою з червоною бородою ⁽²⁾ (id). *З., Бр.* — ... хто йде—не мине, за борідку ⁽³⁾ ушавне (id). *Час. (1859 р. 168 к.).* — ... над водою та й киває бородою (id). *Б., Коз., Кр.;* (очерет). *З.*

⁽¹⁾ Сидить. *Алек.* ⁽²⁾ головою. ⁽³⁾ Сидить діл над водою та й киває бородою; хто йде (горох). *Б.*

Пішла панна до міста, на ній суконь триста (курка). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

У вдовиної дочки сімсот сорочок; як по-віне вітер, так и тіло знать (id). *К.* — А в наших панночок по сімдесят сорочок: вітер повіне, тіло видно. *Полт.*

Сидить пана (панна чи пані?) на орда-ні, личком підперезана (курка на яйцях). *Х.*

Сидить баба на ганах (?), на дванад-цяти ногах (id). *Полт.*

Ой за лісом, за пролісом талалай кри-чить (гусак). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

Біле, як сніг; надуте, як міх; лопата-ми ходить, а рогом ість (гуска). *Коз.* — Що то за звір, білий як сніг, лопатами и д.? *К.*

80. Сидить баба на кню, дождиає си-ня-сивирина из Білай-города (гуска на яй-цях). *Збр. Шей., К.* — Сидів тур на ту-рах, на дванадцяти горах, кляче синя ле-бедина зза Китай-города. *Час. (1859 р. 167 карт.).*

Сидить півень серед моря, кричить ла-каріку! (седех). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

А що плава сіреньке по морю? (утка). *Час. (1859 р. 168 карт.).*

Сива латка, чорна латка, на березі ска-че (ворона). *Збр. Даз.*

Чорне — як крук, біле — як сніг, про-сте — як стріла, криве — як коса (сорока). *Г.*

Чинжирочка невеличечка, а пиндик от-такий (id). *К.*

Дорога розлога, на дубі ирмарок (гра-ки на дереві). *Вор.*

Чорне мотвило попід небо ся вило (за-
стівка). *Яц.* — Шило-мотвило попід небом
ходило. *Коз.* — ... попід небесами ⁽¹⁾ хо-
джо, понімецьки говорило, потурецькі за-
кидало ⁽²⁾. *Полт.*, *З.* — ... ходило, поту-
рецькій говорило, понімецькій закидало ⁽³⁾.
Б. — Шило-вило мотовило, попід небеса
ся вило: в літі співає, на зіму нас поки-
дає. *Г.*

⁽¹⁾ Шило-вило мотовило попід небо
(кава). *Г.* ⁽²⁾ и ⁽³⁾ заводило. *Г.*, *Б.*

Сто літ наче живе — що таке? (горо-
бець). *Гр.*

Тарасова дочка Тарасом трясла ⁽¹⁾, 700
сорочок на собі несла (риба). *Яц.*; (кур-
ка). *Бр.* — ... до води несла (качка). *К.*

⁽¹⁾ Тарасова дочка. *Полт. Час.* (1861
р. № 32); Шуварова сестра, шуваром
шла (риба). *Г.*

99. Іхала памі в срібному жупані; як
уїхала в сад, не вернулає назад (риба,
волок). *Збр. Лаз.*

Прііхали гости, закинули гармати: дім
крізь ворота втече, а гість хазайна за лоб
виволоче (ловить рибу). *Гл.*

Кинув не палицю, убив не галицю,
скублю не пера ⁽¹⁾, ім не м'ясо (id). *Яц.*,
[*Кр.*]. — Кину я не палець, убью не га-
лець, оскубу не пір'я, иззім не м'ясо.
Нов. — Іду не берегом, кину не деревом,
іму не кур'є, скубу не пір'є. *Г.*

⁽¹⁾ не палку, убью не галку, щяплю
не пір'я (щука). *Вор.*

Ні голий, ні в сороці (ятір). *Полт.*

Хата — не хата, вікон багато: єсть ку-
ди влізти, та нікуди вилізти (id). *Мз.*

Живе чорне, умре красне (рак). *Сос.*
— Хто по смерті красний? *Черн.* — Хто
в баню иде чорний, а з бані красний?
Полт. — Що найкрасніше по смерті? *К.*

Без крові, без серця, по столу несеп-
ця (id). *К.*

Чорну гадюку візьму я в руку — вона
не вкусить (оюн). *К.*

Безкосте, безребре ⁽¹⁾, хоч яме море
(або: річку) перепливе (п'явка). *Лист.*
(II, 246). — Безкосте, безмозке, усе мо-
ре виплаває. *Б.*

⁽¹⁾ Безмозке. *Б.*, *Коз.*

Бугай безкостий перепливе Дунай без-
мостий (id). *Збр. Шей.*

100. Безкостий Марко, перепливе море
шварко (id). *К.*

Чорна куриця під тином кублицця (га-
дюка). *Б.*

Серед лісу-лісу ⁽¹⁾, лежить прут ⁽²⁾ за-

ліза (id). *Коз.* — Посеред ліса лежить прут
заліза — хто найде, обміне. *Бр.*

⁽¹⁾ ліса-ліса. *Хар.*, *Вор.* ⁽²⁾ шмат. id;
скрутень *Х.*

За лісом, за пролісом рябенька крайня
лежить (id). *К.*

Ні взяти, ні втяти, ні на віз положи-
ти (уж). *Алек.*

Без рук, без ніг, черевате, пузате, на
кшки багате, одним хвостиком вправляє
(ополоник водяний). *Полт. Час.* (1861 р.
№ 32).

Ситий кусок під тином скаче (жаба).
Полт.

Маленьке-чорненьке по полю скаче (я-
шірка). *Х.*

Штири тибі, два патики, семе за ма-
хайно (рогата худобина — ноги, роги, хвіст).
Бр. — ... замахайло. *Г.* (Сем.). — Чотири
чотирики, дві ростопирки, семий вертун.
Вор.

Як був мал — у чотири дудки грав, а як
підріє — гори й долини підніє (віл). *Збр.*
Лаз. — ... а як виер — перед музиками
грав. *Яц.* — Як уродиця — у штире тру-
би грає; виросте — гори перевартає, а по
смерті у коршми гуляє. *Бр.*

110. Два костюки, два лопухі, чотири
ходіри, дев'ятий Матвій (корова з двома
рогами, двома ушима, чотирма ногами,
й хвостом). *Б.*

Чотири чотирички, п'ята шинкарочка,
шоста підставочка (корова, ричка я дій-
ниця). *З.*

Чотири панночки в одну лучку плюють
(id). *Черн.*

Чотири браття стріляють до одного пня,
а не можуть вистрелити (id). *Г.*

У рикалі штире кулі, а у гиги — дві (у
корови 4 дійки, а в кобили 2). *Яц.* — У
рогульки чотири дудки, а в гиги дві. *Б.*

Хто плаче без голосу? (кінь). *Черн.*

Сімсот свище, чотири плеще, два чув,
два бачить (хвіст, копити, уші, очі). *Збр.*
Лаз. — ... плеще, а два на сторожі. *Б.*
(осел). *Мз.* — ... богносець.

Родився не кривився, а був христонсець
(осел). *К.* — ... не хривився, а до смерті
не молився, и був богносець. *Бр.*

За горою, за крутою вовки шкуру мнуть
(свиню поросята ссут). *Б.* — За лісом, за
пролісом Жиди ⁽¹⁾ шкуру мнуть. *Коз.*,
Черн.

⁽¹⁾ шевці. *Полт.*; вовки. *У.*

Лежить під хворостом та й крутить хво-
стом (кабан). *Л.*, *Х.*

120. Віса висять, хоба ходять, виса

впала, хода ззіла (свиня та яблуко). *Збр. Лаз., Коз., Полт.* (свиня та жолудь). *Х.* —... ззість. *Черн., Кр., Гл.* —... взяла (свиня та яблуко). *Г.* — Хола ходе, виса висить: хоче хода вису ззісти. *Вор.* — Виса висить, хода ходить, Бога просить, щоби виса впала (кіт та сало). *Г.*

Иде попита коло плота, питаєця шелепеті, чи є понура вдома (вовк, собака, свиня). *Яц.* — Прийшла тотота ⁽¹⁾ під наші ⁽²⁾ вѳрота, пита лепеті ⁽³⁾, чи дома понура ⁽⁴⁾. *Ном.*

⁽¹⁾ темнота. *Не., К., Х., Полт. Час. (1861 р. № 32);* подота. *Б.;* тота. *Черн.*

⁽²⁾ Прийшов тота під. *Не.* ⁽³⁾ халѳба. *Гл.* ⁽⁴⁾ пита лепетиті, чи дома довгомордиця. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Прийшли штрики-брики, ухватили далдѳ-балдѳ; почули жьакїмники, казали гречаникам: «сїдайте на вїсїяники, доганяйте штрики-брики, відїмайте далдѳ-балдѳ» (вовки, свиня, собаки, люде, конї). *Збр. Шей.* — Пришла сурдѳ-бурдѳ та україла шикї-брики, та ї почули микитишки, дали знать житникам; житники садяця на ѳслики та ганяють сурдѳ-бурдѳ и одбивають шикї-брики (вовк, вїця, собаки, люде, конї). *Черн.* — Пришов халдѳ-балдѳ, узяв стрикї-брики; почули пѳйники: «вставайте житники, берїть овсяників, заганяйте халдѳ-балдѳ, одимїте стрикї-брики», (вовк, коза, собаки и д.). *Гл.* — Ячїяники дали знати житникам: «гѳй ви житники! сїдайте на вїсїяники, доганяйте шурдѳ-бурдѳ, видирайте стригу-бигу» (вїця и д.). *Бр.* — Підбїгла лепета: «вставайте житники, сїдайте на вїсїяники, доганяйте шурдѳ-бурдѳ, одимайте штрики-брики». *Вор.*

Скунда скаче, ринда рме (свиня и сорока). *Не.*

Прийшли бари та забрали дарм (вовки ѳвець). *Збр. Шей.*

Прийшов цар земський до цара будимира та ї питає: «де чирїк кучумпїр ⁽¹⁾?» А той ѳму відвїчає: «на високїм мурї спочиває, а як звїте буде сканати, мусьш добре утїкати» (миша, півень, кішка). *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ а де кучумпїр? *Бр.*

Бїгла Уршудька через Гринькїв двїр, питалась Гринька, чи є Ілько дома (id). *Яц.*

Бїгла чѳїтка поуз наші ворїтка, питаєця співака: чи дома ваш ченчик? (id). *Кан.*

Іхав пан пупїд землею та питав у пана гаргарна: «Чи дома твїй пан понурий?»

— «Був на білогороду, та жѳїкав на чїногородок» (id: був у хатї, та побїг на мїч). *Кр.*

Питалась швидна свїрка: чи є халко дома? (миша та кіт). *Г.*

130. Іхала панї вкраї горѳда, питалась в дзунвара: чи дома перубай? (миша, жук, кіт). *Мл.*

Бїг пес через панський ѳвес, доганяйте пса, щоб не поколотив ѳвса (собака и миш). *К.*

Летїв птах через Божїй дах: «тут мѳє діло на огнї згорїло» (бджола, церква, вїск). *Збр. Лаз., Яц., Бр.* —... птах на чотирѳх ⁽¹⁾ ногах ⁽²⁾, сїв на могилї: «Боже мїй милїй! тут моя сила огнем сїла ⁽³⁾». *Б.* — Летїв Адам через Божїй храм: «Боже, Боже! тут моя сила горить». *Мл.*

⁽¹⁾ на восьми. *Коз.;* ѳ шести. *К. (2)* птах через Божїй дах. *Полт. (3)* тут мѳє діло огнем сїло. *Коз.*

Летїла тетера, не вчора тѳвѳера; ушла в лѳбѳду, шукаю не злїяду (бджола). *Номт.*

Лїзу-лїзу по бїлім залїзу — були мене царський собаки зїли (id). *Черн.* —... по новїм залїзу — царський собаки заїдять. *Номт.* —... по чорному залїзу — ѳд царських собак не одибьѳся. *Сос.* —... по бїлому залїзу — там мене райський собаки заїли. *Коз.* — ... залїзу; ще б лїз, так боюсь царевих собак, бо дуже кусаюця. *Полт.*

Сїмсот соловьят на однїй подушпї сїдять (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).* — Сїм соколят на однї постелї сплять (гвїздо). *Кр.*

Сїреньке лїта, сїреньке гуде, а жѳвтеньке носить (бджола и ѳбнажь). *Час. (1859 р. 168 карт).*

З примудрої птицї печенї не зпечеш, а з примудрого цвїту вїнка не зплетеш (бджола, житнїй цвїт). *К.*

Пїду я до гетьмана; нападуть на мене гетьманови собаки — а нї одибьѳця, нї одмолицьця, пїти в рїчку та и втошниця (рїп). *Б.*

Коло вуха заверуха, а в вусї ⁽¹⁾ ярмарок ⁽²⁾ (улень). *Полт.* — По синїй ⁽³⁾ дорога, коло пупа трѳвога, мїж ногами ярмарок. *Х.* — На головї ярмарок, на животї шарварок, меж ногами гвалт (макогїн та макїтра). *К.* — Округ ярмарок, в середнї шарварок, та в дїрку шморг (улень)! *К.*

⁽¹⁾ а в серединї. *З. (2)* заверуха, коло носа завмося (огудина на вгїрках). *Полт. Х. (3)* Через живїт (скрїпка). *Черн.*

140. Повен пень черешень, та нікуди вибрать (улень). *К.*

В піч положу—могне, на воду положу—сохне (віск). *Черн.*—Що на огні перецна, а на воді сунцица? *К.*

На огні умре, на воді оживе (id).

Летить—вже, саде—рне (жук). *К.*

Тисяча тисяч бондарів роблять хату без углів (мурашин). *Збр. Лаз.*

Сидить дівка в темниці, пне чіпець без мни (наука). *Збр. Лаз.*

Був собі Яя забіян, за ідним махом 700 душ забіятом (жменя и мухи). *Яц.*

Летів птах на ⁽¹⁾ восьми ногах, сів на могили: «Боже мій милий ⁽²⁾! ти дав мені волю над парами й князями, та не дав волі, що ⁽³⁾ в морі» (комарь). *Коз.*—... на семи ногах, сів на могили та й каже: «Боже мій милий! яку ти мені волю дав над панями, над царями; тільки не дав волі, щоб плавав я у морі». *Полт.*—... не дав волі над шукою у морі. — Боже мій вишній, чи я в тебе лишній? дав мені царя в городі, та не дав риби в воді. *Черн.*

⁽¹⁾ об. *З.* ⁽²⁾ сів на морі, сам собі говоре: «Боже мій, Боже! Боже мій, Боже! ⁽³⁾ що риба.

Хто мене вб'є, свою кров проле (id). *К.*—Летів птах на восьми ногах: «Боже мій милий! хто мене и д.» *Коз.*

Чорненьке маленьке хоч яку колоду переверне (блоха). *Л., Яц., Б., Коз.*—... маленьке, що найбільшу колоду рушить. *Г.*—... маленьке увесь світ жагнуло. *Б.* — Менше від блохи, а найбільшу колоду переверне. *Г.*

150. Летів птах з шістьма ногами, сів собі на вербі и просив Бога: «давісь мені, Боже, власть на панів и на Жидів, на королів и на царів,—дай же мені и над тми, що в воді!» (id). *Яц.*

Повна хата тетерят, та нікуди й не летять (сучки в дереві, лавах, столах). *Б.;* (кілочки). *Алек.*—Повна хата вороб'їв нагната. *Черн.*—...горобців, та нікуди вилетить (гарбуз). *Черн.*

У лісі росте, з лісом рівняеця, світа не бачить (оєрдок в дереві). *Полт. Час.* (1861 р. № 32).

Біла-білава перед Богом стояла: «Боже мій милий! мое тіло рубають, мою кров п'ють» (береза). *Коз.*

А що вище в лісі? (колок— в тину, в лісі). *Час.* (1859 р. 167 карт.).

Вросло в' лісі деревце ні на п'ядь, ні на шишелоток: з нього два столжки, два човнишки и чашечка воду пити (жолудь). *Яц.*—Поїду в ліс, вирублю теліш; із то-

го теліша изроблю два човні, два столи, шило и шокришку *Черн.* — Поїду в ліс, вирубаю дубинку—не в корх и не в п'ядь; и зроблю два столи, два човни и ма дїжку віко. *Новоз.*—Два столи, два човни, п'ята мисочка. *Час.* (1859 р. 168 карт.).
В однім гнізді та чотири звізді (горіх). *Б.*

В маленькім горщичку кашка смачна (id). *Черн.*—... смачненька. *Мі.*

Дід бабу нагнув, вовночку продув, со-лоденьке викусив (id). *Х.*

Из дерева виросло, а з китшені вилізло (id). *Полт.*

160. Серед ліса-ліса, висить красна шеміка (калмиа). *Х.*

Не три ж ти мене, не мни ж ти мене; излізь на мене та й накепкайся (вишня). *Коз.*—Не три мене, не мни мене; нагни мене та й наїзся. *Сос.* — ... злізь та й нап'єпайся (нат'єпайся?). *Полт., Вор.*

Камінне серце, а винний смак—чому то так? (вишнева ягода). *Яц.*—Червоний корінь, винний смак, земля го зродила—чому так? (ягода). *Г.*

Стоїть панна на пагурку в червонім каптурку—хто йде, то поклоницца (полунниця, сунцица). *Збр. Лаз.*

Чорна росколина, беруть хлопці з комина (гречка). *К.*

Пири-пири—не роспиреця, пусти на воду—то й росилвецця (полова). *Бр.*

Заріжем вола: голову одріжем и ззімо, кожу обдерем—продамо, а м'ясо валяецця—и собаки не їдять (коноплі). *Новоз.*

Іхав пан копитан, став, дівчини попитав: «що за кости лежать, що собаки не їдять?» (кострица). *Сос.*

Без вікон, без ⁽¹⁾ дверей, повна хата людей (гарбуз). *Яц., Збр. Лаз., Б.;* (вігрок, кавун). *Полт.*—Стоїть хатка без вікон без дверей, а в тій хатці повно людей. *Б.*—Повна церква людей, та ні вікон, ні дверей.—...людей, та немає дверей.

⁽¹⁾ Не вікон, ні. *К.*

Мій брат Кіндрат через землю пріишов, мішок грошей найшов (гарбуз). *Не., Збр. Лаз.*

170. Жила птичка пустодом, звля гніздо за двором (id). *Х.*

Під пічкою галгази, а хто зна—не кажи (id). *З.*

Старець старця тягне через лісу за (id). *Б.*

Ліз Мартин через тин, на тім боці паністарої забувся (id). *Кр.*

Без рук, без ніг, та на тин лізе (id). *Х.*
У нашого Даніла сім сажених жила (гарбузовий огул). *Полт.*

Красно, ясно в землю вросло (буряк). *М.*

Баран у хліві, а роги на дворі (id). *Х.*
Ходить панич по долині в червоній жу- панні, та все каже—гопки! (id). *Полт.*

На городі з бураками, накрившися ло- пушками, просить хліба, солі (редька). *Вр.*
180. Біла курця під тном кублицця (id). *Ном.*

Жовтенська курця (1) під тном (2) кублицця (морква). *Коз.*; (гарбуз). *Гл*

(1) Жовта курця (морква). *Л., Б., Коз.*; курочка. *Полт.* (2) під плотом. *Коз.*

Дівка в коморі, коси надворі (id). *Полт.*
Біле, як мука—не мука; хвіст мав, як миш—не миш (ріпа). *Г.*

Вишла (1) Марушка в чотирёх (2) ко- жушках, та ще плаче, що (3) змерла (пш- була). *Полт.*—Маленька Марушка у се- ми кожущках, та ще каже—холодно. *Б.*
—Сидить Марушка семикожущка. *Коз.*—
На одній Катюшки семеро кожущків. *Черн.*
—...Марушка в семи кожущках: хто на неї гляне, той и заплаче. *Час. (1859 р. 168 карт.).*

(1) Сидить. *К.* (2) шести. (3) та й ще.

Вийшов від за сто гіл, видіс на собі 30 шкур (часник). *Яц.*

Лапик на лапнику, а й (1) голки не бу- ло (капуста). *Черн., М.*—Лата на латі (2), та зроду голка не була. *Коз.*

(1) Багато латок. *Час. (1859 р. 168 карт.).* (2) Латка на латці. *Полт., Х.*

Латка на латці, в середині—грязь (id). *Черн.*

Кругісто, вертісто, на ём кошуль зо сто (id). *Збр. Лаз.*

Росте під хворостом дотори хвостом (вгірок). *Збр. Лаз., Б., К.*—Під хворо- стом яйце з хвостом. *Вр.*; (ріпа). *Хар.*

190. У старця на мотузочку тії (вгірок). *Коз.*

Солений макляк у штанях звляк (со- лоний вгірок). *Коз.*

Покладу тверде, вииму м'яке (1), из кін- ця—кап, кап (id). *Кон.*

(1) зов'язало. *Хар.*

Стоїть при дорозі на одній нозі, голова мала, а в ній тьма (мак). *Г.*

На городі тичка, на типці калличка, а у ні більше ніж сто (id). *Вр.*

Стоїть стріла серед двора (1), а в ті стрілі сімсот и дві (id). *Коз., Б., Кр.; Полт.*

(1) села. *Ном.*

Церковця маленька людей повнешка (id). *Яц.*—Стоїть церква без верха, у ій людей без числа. *Х.*

Під дніям (1) ковшаком 700 (2) коза- ков (id). *Яц.*

(1) одним. *Полт., Б., М., Коз.* (2) 70. *Коз.*

Сімсот воевод, на стрільці горді (id). *Коз.*

Повна діжка (1) крун, а наверхсі струн (id). *Коз.*

(1) бочка. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

200. Стоїть палка, на ій галка (галка?), могу присягти, що в ій до тисячі (id). *К.*
Малий малишка зкинув бочку на виш- ку (id). *Полт.*

Стоїть пані в сарахані: вітер повіне, то й лист опаде (id). *Час. (1859 р. 168 карт.).*

Стоїть півень на току, в червоному колпаку (id). *Х.*

Молодий кричить, що не стричить, а старий стогне, що не зогне (id). *Х.*

Одно каже—побіжим, друге каже—по- лежим, а третє каже—похитаймося (во- да, земля або мох, очерет). *Коз., Б.*—
Одно біжить, друге дріжить, третє Богу молицця (вітер, земля, дерево). *Сов.*

Бочка на бочці, а виход ізверху (оче- рет). *З.*—Бочка на бочку, бочка на боч- ку, а зверху лисничий хвіст. *У.*—Бочка на бочці, а зверху вовчий хвіст. *К.*

Стоїть дід (або: нав) над водою; коли- вав (або: кива) бородою (id). *Полт.*

Хто више Бога? (очерет, а Бог, чи Буз, чи Би—річка). *Яц.*—Що над во- дою найвище? *К.*

Стоїть лісочка, на тії лісочці ні су- чечка, ні болячечки, тільки на верхку квіточка (сітняг). *К.*

210. З води росте, в воду й дивуща (лепех). *Час. (1859 р. 168 карт.).*

Прийшла зелена, я ій дава — и свер- бить, и болять, и ще хоченці (приниша пожаліла). *Вр.*

Що цвіте без цвіту? (панороч). *Г., Полт.*

Без рук, без ніг на дереві (дероця (хміль)). *З.*

Ноги на морозі, китки на дорозі, а го- лова на весіллі (id). *Збр. Лаз.*

Що росте више лісу? (id). *Черн.*

У лозі, у трапезі, стоїть Німець на вд- ні нозі (гриб). *Збр. Лаз.*—У лозі на од- ній нозі. *М.*—Стоїть при дорозі на од- ній нозі. *Кр.*

Поміж двома дубами лежить теля (id). *Б.*
Біла головка, красна шапочка (сиройжа).
Сос.

Що без коріння росте?(камінь). *Г., Бр., Полт.*

220. Стоять росохи, на росохах мішок, на мішку млинок, солун, клипун, лісок, а в тім ліску куропатви бігають (чоловік).
Яц. — Суть то росохи, на росохах кадабець, на кадавбці драбняк, на драбняці гирка, а на гирці жерда, по тім жердло дві пташки літають, але крилець не мають. *Г.* — Стоять вили, на вилах короб, на коробі махали, на махалах зівали, на зівалах шмаркали, на шмаркалах зеркала, а на зеркалах ель. *Черн.*

Що то за звір, що рано ходить на чотирох ногах, удень на двох, а увечері на трох? (id). *К.*

Ой на горі гай, під гаєм мигай, під мигаєм ⁽¹⁾ сапай, під сапаєм хапай (волося, віі, ніс, рот). *Полт., Коз.* — Густий ліс, чисте поле, два соболі, два стекла, труба, бомба и в тій бомбі лепетайло (волося, лоб, брови, очі, ніс, рот, язик). *К.*

⁽¹⁾ під мигаєм лупай (очі), під лупаєм. *Кр.*

Між ельничку, між березничку свиня гніздо звилла (голова з волоссям ⁽¹⁾). *Мз.*

⁽¹⁾ Певно—нужа в голові. *Ном.*

Маленьке, косяненьке, хоч з якого лісу густого скот вижене (гребінець). *Х.*
—Царь Костянтин гонить коні через тин. *К.* — Костян-дерев'яни ⁽¹⁾ через гору свині гнав. *Кам., Б., Полт.* — Проміж лісом гуляє, свиней виганяє, а сам того не чує и не знає. *Час. (1859 р. 167 карт.).* — Кістяний Марко через гору свині гонять. *Бр.* — Игнатко безп'ятко з гори свині турить. *Полт.*

⁽¹⁾ Зубатий косян. *Х.*

П'ять братів лаять по хаті горобців драти (пальці, голова, мужа). *Х.*

Чотири чотирнички, п'ятий батурничок, таяють шинкарочку з березничка (id). *К.*

Що саме найпроворніше и найшвидчіше? (очі). (*Час. 1859 р. 167 карт.*).

Кругленьким, маленьким до неба докинеш (id). *Збр. Лаз.*

229. Двома вузликами все поле засію (id). *Хар., Полт.* — Два вузлики маю, все поле засіваю. *К.* — Два вузлики все поле освітять. *Не.*

231. Що мужик на землю кладає, то пан в шпешлю ховає (шмарки). *Яц., [Х.].* — Що в пана в хармані, то в мужика на мосту. *Мз.*

Лежить колода серед болота, не згниє

и не заржавіє (язик). *Коз.* — ... ні зогніє, ні потоне. *Полт.* — ... болота, усе гниє—не зогниє. *З.* — ... посередні болота й досі ще не зогнила. *Черн., [Коз., Ласт.].* — ... серед горбда, та ніколи не висихає. *Б.* — Посеред села лежить колода ціла; ні гніє, ні висихає, и все там потрібна. *Бр.* — Гніє-гніє, та й не пергниє. *Л.*

Ой за білим частокілом талалайко скаче (язик за зубами). *Кам.* — За білими березами талалайко ⁽¹⁾ свиже ⁽²⁾. *К., Полт., Х.* — ... плеще. *Хор.*

⁽¹⁾ Соловейко. *К.; талалай. Кр.* ⁽²⁾ скаче.

У нашого дядька білих курей грядка (зуби). *Полт. Час. (1861 р. № 32), К.* — ... дядька квасолі грядка, та вся біла. *Бр.*

Коло прорубні сидять білі голубні (id). *Х.*
Лука заглянув ⁽¹⁾ в погребець — два ряди яець (id). *З.* — Маленький погребець повен яець. *К., Полт., Х., Вор., [К., Л.].*

⁽¹⁾ Загляну и. *Б.*

За лісом, за пролісом біле ⁽¹⁾ плаття висить ⁽²⁾ (id). *К., Б.* — ...біла береза стоїть. *З.*

⁽¹⁾ шнур. *Лист.* ⁽²⁾ білі хуста висить. *Г.*

Біленькі щенята зпід печі брешуть (id). *Черн.*

239. У хлівці два ряди баранців и всі біленькі (id). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

241. Руденьке-маленьке хоч якого пана з коня зсадить (що инше). *Л., [Б., Черн., Кр.].*
— Чорненьке-маленьке хоч и д. (блоха). *К.*
Бери мене, бо я подорожня; а з притиском, бо сирота; а скоро, бо додому йду (душа). *Зв.*

Що старше від розуму? (увага). *Г., П.*
Без рук, без ніг, без тіла, без душі — однак рву серце и рвати мушу (досада). *К.*

Ні риба, ні баран, на блюді не бував, много у ёго ідав (дитина). *Сос.*

Серед хати сало висить (дитина в колісці). *Черн.*

Прийшов густь из гостей, заів барана без костей, густь смий и баран цілий (дитина и цицька). *Кобр.* *Збр. Лаз.* — ... гість без вістей, а ёму гуску без костей: гість найвс та й пішов, гуска ціла осталася. *Полт.*

Живая-живушечка на живій колодонці живе м'ясо ість (id). *Черн.*

Маленьке, кругленьке, на столі не бувало, а весь мир згодувало (цицька). *Г.*

250. Двадцять врасних, 30 сильних, 50 мудрих, а єто дурних (літа чоловіка). *Г.*

Що люблю — не куплю; чого не люблю — не продам (молодість и старість). *Не.*

Шило-метовило попід небесами ходило; до нас прийшло, по нас пішло (смерть). *Б.*

В чім полови немає? (id). *К.*

Бігувці біжить, ревувці ревають, сухе дерево везуть (мертвяк). *Полт.*

А що в світі найнижше и найкращіше? (сон). *Час. (1859 р. 168 к.).*

Ишло два ченці, жало два жєнці; питають два ченці: «Чи брат из сестрою, чи муж из жоною (¹)?» — «Ні брат из сестрою, ні муж из жоною, а єго мати та моїй матері свєкруха була» (батько та дочка). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

(¹) Иде чоловік, а вони жнуть. «Боже поможи! як муж из жоною, то дай, Боже, спішно; як брат из сестрою, дай, Боже, смішно.» *З.*

Ишов брат из сестрою и муж из жоною, та нашли трое яблук и всім по цілому впало (чоловік з жінкою и з шуряком). *З.*

Прийшло притупало: позичте нам шєлхвоста, будемо різати полковника, бо приїхав князь (позичати ножа, різати півня, бо старости прийшли). *Полт. Час. (1861 р. № 32), Бр.*

Бі ніков создание между трома горами; клеветници єго окружиша, оно благословѣяше іх сімо и овамо (старець, торби, собаки). *Бр.*

260. Хто вмєр а не родився? (Адам). *Яц.*

262. Ні се, ні те, та всякому треба (меня). *Коз.*

Що горить без полумѣя? (гроші). *Не., К.*

Що ходить по миру без ніг и без торби? (id). *Полт.*

Приїхали гості, сіли на помості, завѣязали узел, та не розвѣжють (id). *Коз.*

Що ростє без дощу? (процент). *Яц.*

Баба лежить, а в її слѣзить (стріха, каплі). *Полт.*

Два стоїть, два лежить, пѣятий ходить и шостого водить (одвірки, главень и по ріг, двері, чоловік). *Б.* — Два стоять, два лежать, пѣятий ходить, шостий водить. *Кр.; (двері, шпуги, сами двері, чоловік). Черн.*

Що у хаті на пòхваті? (двері). *Б., Х.* — ... найпохитніше? *Бр.*

270. Иде — дід бабу за руку веде (id). *Г.* Меж двома дубами висить шкура з зубами (id). *Б.*

Дід бабу туркоче, бабі ся не хоче; дід бабу за тіло, бабі ся стогіло (засув). *Яц.*

Круть-верть, під черепочком (¹) смерть (завертка в дверях). *Л., Б.; (рушниця). Кобр.; (оюн). Черн.* — ... у черепочку смерть (риба). *М.; (завертка у хлібі). Полт.*

(¹) у черепочку (завертка). *Б., Коз.; а в черепочку (id). Кр.; (свердел). Не.* — Про закрутку у хлібі див у д. Семеновського.

Чорненський собака весь дом стереже (замок). *Черн.*

275. Вийшла пані на Ордані, путає коні на долоні, узлик — та не розвѣжєш (id). *Новг.*

280. Хто більш сорома терпїть? (поріг). *Час. (1859 р. 67 карт.).*

Що на дїрці стоїть? (вікно). *К.*

Що без очей плаче? (id). *Бр.*

Поміж двома дубами бѣюцця коті лобами (id). *Черн.*

284. Чотирі четверинки, пѣята пѣтеринка, шостє гостре, сѣме простє (id). *Полт.*

287. Чотирі сестрички прийшли з вечерничок — як полягали, так и досі сплять (ляви). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

Під одною кришкою чотирі паничі (угли в хаті). *Б.*

Стоять коті на пригоні (на припоші?): ні пѣють, ні ядять, всі ситі стоять (стіни). *Алек., З.; (ясла). Кат; (груба). Л.* — ... а все гладіє стоять (стіни). *К.*

290. Сімдесят поросят, усі рядом лежать (¹) (сволоки). *Коз.* — Сімсот соколят на одні долоні лежать (id). *Бєр.* — ... на одній подушці сплять. *Х.*

(¹) одну матку ссуть. *Хар.*

Одно каже «світай Боже», другє каже «не дай Боже», а третє каже «мені все ідно, як вдєнь, так и вночі» (постіль, двері, вікна). *Яц.* — ... все одво, що вдєнь, що вночі» (вікно, двері, сволок). *К., З., Б., Коз., Сос.* — ... трєйте каже «мені все равнò — як дєнь, так и нїч» (вікно, двері, лава). *Черн.* — Одно просить: світай, и д... другє просить: смервай Боже; третє мовить и д. (вікно, двері, щіч). *Г.; (... двері, стіни). К.*

Півєнь співа поки ззаранна, а далі сплять, аж потіє (груба). *Х.*

Біжить вовчок — смоляний бочок (ва-слонка у печі). *М.* — ... присмалєний бочок. *Час. (1859 р. 167 карт.).* — Лежить бик, осмалєний бик. *Х.*

На стіні лучок, на печі старичок, держить бабу за чорний ключок (верх).

Сидить півєнь над кручєю, заткнув на-

вістару онучею (верх, заткало). *Збр. Даз.* — ...думу онучею (труба над бовдуром). *Черн.*

— ... горло онучею (кагла). *К., Полт.*

Жию, не жую, а їм та пожираю: вся жисть моя у тім, а з голоду умираю (огонь). *Бр.*

Красенький пітушок на жерлоці скаче (id). *Мі.*

Красенький кочеток на нашестці біжить (id). *Не.*

299. Червона корова чорне теля лише (полумня и челюсти). *Бр.*

301. Мати товстуха⁽¹⁾, дочка красуха⁽²⁾, а син кучерявий (піч, огонь, дим). *Збр. Даз., Коз., Коз.* — Матка товстуля, дочка красуля, а син кучерявий. *Коз.* — Чотірі чотирочки, п'ятий Захарочко, мати гладуха, дочка красуха и д. (труба, бовдур, піч, огонь, дим). *Б., Кр.* — Мати товстуха, дочка красуха, син беребір та й пішов надвір. *Коз.* — Мать товста, доч красна, а син хоробор по піднебессю пішов. *Мі.*

⁽¹⁾ гладуха. *Полт., Б., Кр.*; грубуля. *Бр.* ⁽²⁾ товстуля.

Нім ся батько народив, то син по світі оя находив (огонь и дим). *Яц., [Г., К.].* — Отець лежить в повиттю, а син пішов по світу. *Г.*

Летів горобець через хлівець та все вгору хур-хур (дим). *З.*

Без рук, без ніг, на гору лізе (id). *Збр. Даз., Яц., Бер.* — ... дерецца. *К.* — ... на хату дерецца. *Х.* — ... та без ніг, та полізе вгору. *З.* — ... без ніг на під виля. *Г.*

Сидить півень на осміці, підняв угору кошиці (id). *Б.*

Чориса маленьке ні в землі не гние, ні в воді не тоне (уголь). *Коз.* — Що в воді не тоне, а в землі не гние? *Черн.*

Но полі почував; як упав, ніхто костей не збрав (id). *Г.* — ... не лизав.

Під столом вовки дохнуть (углі тухнуть під горшком). *Черн.*

Мету-мету — не вимету; несучу-несу — не винесу (сажа). *Кат.* — ... пора прийде, само вийде (на долівці сонце). *Х.*

310. Хвітю, хвітю! повна скриня аксаміту (сажа в конні). *Збр. Шей.* — Хитю, хитю и д. *К.*

А що у хаті без води росте? (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Що росте до гори? (id). *Черн.*

Чого за гріш повна хата? (світла). *Бр.*

Само голе, а в середині сорочка (свічка). *Коз., [Черн.].* — Сама панна нага, а в середині и д. *Черн.* — Голий стоїть, за

назухою сорочку держить. *Час. (1859 р. 167 карт.).* — Сама гола, а сорочка у назусі; перед Богом стоїть и всі їй кланяюцца (свічка у церкві). *Б.*

Прийшов безмозкий⁽¹⁾, ввів без ложки (каганець). *Збр. Шей.* — Безкосте, безмозке, та й їсть без ложки. *Б.*

⁽¹⁾ Прийшло безмозке. *Полт.*; Безмозкий. *Хар.*

Чорний волók випив води ставок (id). *К.*

Сидить півень над водою з чірвоюю бородою (id). *Б.*

Сидить Кирило, замазав рилю (id). *Б.*

Стоїть Гаврило замазане рилю (підсвіташ⁽¹⁾). *Черн.* — Сидить Гаврило и д. (каганець). *Х.*

⁽¹⁾ що розкладають огонь — замість лучини. *М. Білз.*

320. Чотірі чотириньки, п'ятий ростопирничок (колиска). *Мі.*

В лісі росло, листок иміло⁽¹⁾; тепер носить душу и тіло (id). *Г.*

⁽¹⁾ и листя було (заваблук). *К.*

Тіло дома⁽¹⁾ лежить, а шура⁽²⁾ до води біжить (подушка и напірники). *Яц.*

⁽¹⁾ Стерво. *Бр.*; Корова. *К.* ⁽²⁾ а сорочка. *Пер.*; теля. *І К.*

Безруке й безмозке, а щонаділі сорочку надіває (id). *Коз.*

Без рук, без ніг — сорочка просить (id). *Гл.* — ... проха *К.*

Хоч амись, хоч не амись, а на тебе зілізу (id). *Коз.*

В лісі росло, в стані кохалося, дівкам и молодичам на руках колихалося (обичайка и сито). *Яц., [Бр.].* — Між віньми родицца, між людьми робицца, між руками колихаецця. *Коз.* — У стані плодилося, а в лісі родилось, а на руках скаче. *К.* — В лісі рубаецця, в стані кохаецця, на руках хитаецця. *К.* — В лісі росло, на полю ся пасло, на грідці схло, на столі ся трасло. *Г.* — В стані ся кохало, на руках сивало: хто буде знати, буде добре казати.

Сива кобила по полю ходила; з поля прийшла, по руках пійшла (сито). *Х.*

Попід коні лягає, до сусіди бігає (id). *Г.*

Що у хаті нетесане? (павутина). *У., З., Б., Кат.* — ... у руках недержане? *З.*

330. Коли б не дідів чучук, то б бабина чучела по коліна заросля (віники, хата, сміття). *Черн.*

Шаталося, моталося, під прищечком аховалося (віник). *К., Полт.*

Шає, шає, під порогом спить лягає (id). *Х.* — По землі бігає, під лавою лягає (у д.

*

Сементовського, розгадка — мігла: певно помилка). *Г.*

Ходить по хаті, ходить по лавці, часом и по столі, а спить на смітті (id; у д. Сементовського теж мігла). *К.*

Стоить панич у порога, личком підв'язався (id). *К.*; (снп). *З.* — Ходить панна в зеленому шарахані, мотузочком підперезана (віник). *Полт.*

Кудий Степанко скрутився, звертівся, та й по хаті скаче — чик, чик! (віник). *Черн.* — Скручений, зв'язаний ⁽¹⁾, по хаті скаче. *Зб. Даз.* — Підмикане, підтикане, та й гайда по хаті. *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

⁽¹⁾ Безкостий Макар. *Коз.*; Скручене, зверчене. *К.*; Підперезаний Степанко. *Полт.*

Глежу не наглежусь, а все смерти боюсь (дзеркало). *Черн.*

Ходить и говорить, та не ість (дзигарі). *Пер.*

Кругиця вартиця, мікого не боїця, ходить весь вік, а не чоловік (id). *Га.* — А що то за штука, що цілий день ступа? ні дума, ні гадає, хвостиком виляє, все собі мурече, та чужий вік ліче. *Не.*

Лізе баба з горища — повна паніста-ра палічка (драбина). *Кан.*

340. Животом пре, ногами тре, а руками що хоче, те й робить (ткач). *Ном.*

Болобан біжить, болото дріжить, попереду мерзне (човник, начиння, полотно тчеця). *Б.*

342. На припечку рубежі, під припечком рубежі; а хто знає — не кажи (кросна). *Черн.* — На печі чичижі, а під піччю поножі; а хто знає — не кажи (?). *Черн.*

345. На березі сижу, скрізь клен глежу и діда за бороду скубу (прасти на гробіні). *Мі.*

П'ять овець стожок підвідає (пучками прядуть). *Сос.*

Ходить квочка коло колючка та все — квок, квок (витушка)! *Полт.*

У нашого парубка з обох боків зарубка (id). *К.*

Де найбільше хрестів? (в клубку). *Яц.*

350. Синеньке, маленьке, кріз тии кишечки тягне (голка з виткою). *Х., Коз.*

Біжить свинка — золотам ⁽¹⁾ спипка, портяний ⁽²⁾ хвостик (id). *Мі.*

⁽¹⁾ олив'яна. *Хар.* ⁽²⁾ залізний.

Залізний вовк, конопляний ⁽¹⁾ хвіст (id). *Черн.* — Залізна кобила, мотузяний хвіст. *Бр.* — Залізне поросятко, портяний хвостик — хоч яке море перепливе ⁽²⁾. *К.*

⁽¹⁾ зв'язд (?), а сірий. *Коз.* ⁽²⁾ конопляний хвостик. *К., Полт.*

Синеньке, маленьке усе поле жагнуло (голка). *В.*

354. Біленьке, синеньке, увесь світ одіває (id). *Х.* — Синенька-маленька увесь світ одіє. *Черн.* — Ясненьке-маленьке, катзлає-яке, а вісько так зодггне. *Коз.*

356. Куценьке безхвостеньке всю церкву сходять (id). *Бер.*

358. Кудий собака на воду гавка (праник). *К.*

За лісом, за перелісом бабина ⁽¹⁾ сучка бреше (терниця). *Збр. Шей.*

⁽¹⁾ за пролісом сухоребра. *Лист. (II. 243);* за пролісом безчерева. *К., З.*; за пролісом без живота. *Коз.*

360. Міже двома дубами кланде баба зубами (id). *Яц.* — ... клаца вови зубами. *Полт., Хар.*

361. И в вас, и в нас поросля зав'язало ступа. *Кр.*

363. Тара тутатута, а зад у Смоленські (ступа). *Черн.*

Ходить Циган по долині та все каже: гоцки, гоцки! (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

366. Є у нас такий бан, рашо у него сорок ран (ковбиця). *Г.*

367. Ходє пані по майдані личком підперезана (мігла). *Сос.*

369. Мій брат комендант попід землю ходить, червінці находить (шлуг). *Яц.*

370. Два голуба попід землею ходять (сошник). *Черн.*

Дюрава верста все поле закрила (борона). *Яц.* — Дірава радно все поле закрило, Бога просило, щоб ся зазеленило. *Г.*

Трахта-барахта (id). *К.* — Трахта-плахта по полю скаче. *Кат., Полт.* — Плахта-тарахта все поле збігає. *Г.*

Попова тилиця по полі вертиця; ні ість, ні п'є, и додому не йде (а везуть — борона). *Бр.*

Кривеньке, маленьке, збігало поле всеньке (серп). *Збр. Даз.* — ... маленьке ⁽¹⁾, все поле збігає ⁽²⁾. *Яц., К.*

⁽¹⁾ чорненьке. *Бр.* ⁽²⁾ все поле вискає (або: хоч яке поле вискочить). *Б., Коз.*; усе поле вибігає (серп и коса). *Черн.*; збігає и з житцями обіже (серп). *Бр.; смурале. Г.*; хоч яке поле перескочить. *Полт.*

Сутула горбатий, на зуби бігатий (id). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

Загадію загадку, закину за градою: нехай моя загадка до літа лежить (хліб посіяний в полі). *Черн.* — ... та являється

зешеть (посіять жито). *Мз.* — ... та рік и жди. *Час.* (1839 р. 168 карт.).

Скільки на небі зірок, стільки на землі дірок (стерня). *К.*

Меж двома дубками б'юцца Жиди ярмулками (ціп). *К.*

Меж дубинки та ліщинки шматок шкурятинки (капниця у ціпові). *Черн.*

300. Прийшли чернички на вечорнички; як полегли спать, так и тепер сплять (жертки на овині). *Нов.*

Не живу и не гуляю, а сім бід знаю и від ножа умираю (хліб—сіють, молотять, мелють, розцнцяють, місять, печуть, ідять). *Бр.*

Без жил, без сугав, а на ноги встав (квашня). *Збр. Лаз.*

Везуть на чотиріх колесницех, яко оторока, и вивозять ёго на торжище; и біяще ёго в ребра, испитують ёго добродітелі (горщик). *Коз.* — Біяша ёго в ребра и сивташа ёго правди; умроша и не погребоша. *Гор.*

Из землі создан, яко Адам; ввержен в пещ огненную, яко три отроці; на колесницю позведеи, яко Іосихв; от чрева ёго всі ми питаємся; а умроша (¹) — не подробоша (id). *Гор.*

(¹) отроці; взяша мя на колесницю, везоша на торжище и продаша мя, создавши мя, яко прекрасного Ёсипа; з чрева моего всі насытиса, а по смерті костей моїх. *Бр.*

Сидить дід під лавою, замазався сметаною (id). *Полт. Час.* (1869 р. № 32).

Чернець-молодець по коліна в золоті (горщик на жару). *Б.* — ... в золоті стоить. *Ж., Вор., Кр.* — ... у золоті; як упав, та й пропав, и вси стерва не йзідать. *Бр.*

Сівки-прісївки! приїхали гости з Носівки (горщик то в піч, то з печі). *Б.*

Умер Адам, ні Богові, ні нам; ні душа до неба, ні кості до землі (розбитий горщик). *Збр. Лаз.*

Ходив-ходив ходоман, усіх дітей годував; як упав, так пропав — ніхто ёго не сковав (id). *Б.* — Ходить-ходить хоходар, усіх людей годував; як упав, так пропав — ніхто кістків не збірив. *К.* — Ходун ходунай, весь мир годував: впав, пропав, ніхто й костей не поховав. *Полт.* — Був собі пан закодан, весь світ годував: прийшлось ёму помірать; та й нікому поховать. *Черн.* — Годун годуєць, сто душ годував: як упав, то й пропав, ніхто костей не сковав. *К.*

300. Тихоно, яхоно! поліаємо в піч, по-

хонаймось; у кого краще — поміняймось (сковорода и чаплін). *Черн.*

У тебе чорне, як жук, у мене товсте, як друк (id). *Черн.*

Отака куконочка (показує долоню — отака куконочка вбілшки), оттакий кукунець (показує руку по лікоть) (id). *Черн.*

Сорока летить, а собака на хвості сидить (id). *Черн.*

Що то за загадка, що під яйцями глїдка? (сковорода). *Черн.*

Отака танана, оттакий тпру-тпрутянь (макітра и макогін). *У.*

306. У одні чоботини скаче по долині (макогін). *Бр.* — Ходить холоп (хлоп?) по долині, в одній чоботині, а все поле — гуц, гуц!

306. Що треба для обїду? (ложка). *Полт.* Сюди бган, туди бган, та ще зверху й помазан (книш). *Лист.* (II, 246).

400. Повен пень головоень (галушки). *Х.* У чім три кінці? (у вилїх та у варенику). *Полт. Час.* (1861 р. № 32), *Бр.*

Залізний ток, свиний перескок, а (¹) грецький посад (сковорода, сало, млянци). *Нов.* — ... тїк, свиничий пересїк, а гречаний посад (сковорода, смалець, млянци). *Час.* (1859 р. 67 карт.).

(¹) тук, свиничий пореслук. *Кр.*

За лісом, за пролісом бочка крові мюкне — в найбїднійшій хаті мусять ю мати (квашені буряки). *Г.*

Маленьке, чорненьке, все поле оббігало, у пана обїдало (перець). *Полт.* — ... весь світ оббіга, у пана обїда, а часом у нас. *К.*

В воді росте, в воді кохаєця, а кинь у воду — злякаєця (сіль). *Час.* (1859 р. 168 карт.), *Б., К.* — ... росте, та води боїця. *Хар.*

Півень каже — кудкудак, курка каже — так!... (чоловік їсти просить, а жінка каже — чортового батька). *К.*

Під одним брилем чотирі попи (стіл). *Б.* — ... ковпаком чотирі пани. *Мз.* — Чотирі ванночки та під одним брилем. *Коз.* — ... поди під одним брильком. *Черн.*

Штире Жиди під ідним капелюшком (стілець). *Лц.*

Стоїть дуб, на дубі липина, на липі конопля, на коноплі глина, на глині капуста, а в капусті свиня (стіл, миска, борщ и д.). *Г.* — Є у нас бучок, а на бучку яворець, на явірці конопка, на конопці глянка, а на глянці млячка, а в ній хвостачка. *Г.*

410. Коло ями-ями б'юцца хлопці ки-

ями (коло миски люде з ложками). *Б.* — ... смдять діди з киями. *Полт.* — Коло одної ями всі з киями. *Черн.* — Коло ями з куцабами. *Мг.* — ... кузубами. *Черн.*

Сикашки мчуть, дерев'янки везуть, Мартин обертая, ніхто не угадає (ідають). *Полт. Час. (1861 р. № 32).*

412. Криву-кривулечку через тин та в уличку та в багатий двір (id). *К.*

414. Що без диму горить? (горілка). *Бр.*
Літом не кисне, зімою не мерзне, перед обідом не сушить, після обіда потушити (id). *Не.*

Стоїть божок на трох ніжках; король каже—«потіха моя!», краля каже—«погибель моя!» (пляшка, тіло, душа). *Чор. Рад. (83).*

417. Був я у матки-полуматки, почував на страхах-полях, клав я огонь из черне-ри землі, ів я тіль-молоко (був у мачухи, почував на кладовищі, клав огонь из хрестів, що на могилках, пив сироватку). *Коз.*

419. Між двома дубами б'юцця барани лобами (олійниця). *Б.*

420. Игнат дупленат (¹) (або: Сиданть Игнат), при землі незнаєть (могреб). *Кр.* — Игнатко при землі незнаєть (лєх). *Полт., Х.; (темник). К.; (пауг). Вор.*

(¹) мохнат (темник). *К.*

Стукотить, гримотить, як сто коней біжить; треба стати, погадати, що тим коням їсти дати (млини). *Бр., Збр. Лаз.* — Стукотить, грукотить, сто (¹) коней біжить (id). *Пер., К.*

(¹) наче як (грим). *З.;* як сто (id). *Не.;* пара (id). *Б.*

За лісом, за перелісом два кабани гу-де (млини). *Лц.*

Трах-тарарах, город на горах (id). *Хар.*
Крутиця, вертиця—не знає, де дїпця (вітряк). *Кам.* — ... вертиця, тільки берега держиця (водяний млин). *К., З., Алек.*

Мій брат Кундрат, на горах, на водах, на желізі, на телізі, на рачачій нозі (id). *Г.*

Брат брата січе, біла кров тече (жорна, млинове каміння). *Збр. Лаз.*

Є у нас такий кінь, що під себе ме-че гній (жорна). *Г.*

Ко мні, растушу у землі, приде сів-ня Адамова; обрубаста мї рuci и нозі, возложиша на главу мою вінець и обра-чихомся ми світ (млинове каміння). *Бр.*

Бігла чечітка поперед ворітка; вийшов чечик (¹), дав їй мечик, а вона й стала (вода на лотоках). *Полт. Час. (1861 р. № 32).* — Біжить чечітка в нові ворітка

и д. *К., Полт., Х., Хар.* — Бігла чечітка-ка крізь нові воріточка: хто знає, той припинить. *Полт.*

(¹) черчак. *Бр.*

430. Що біжить без повода? (вода). *Г., Полт.*

Без динли, без дуги: кудя захочем, ту-да й поїдем я и ти (човен). *Черн.*

Біжить свинка, вирізана спинка—огля-нецца назад, и слїду не знать (id). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

Біла кобила повід небесаи ходила; огля-нулася назад, та й слїду не знать (id). *Б.*

Іде віз без коліс и за ними дороги не знати (id). *Лц.* — ... без коліс, а дорога без ніску, а батіг без ласку (човен, во-да, шіст). *Кам.* — ... без траску. *Г.* — ... без коліс, за ним слїда нема и батіг без хлєста. *Бр.* — ... без коліс, и батіг без хлєсту. *К.*

Іду-їду, ні дороги, ні слїду; бичем по-ганяю, на смерть жоглядаю, а Біг надо мною (id). *Збр. Лаз.* — Іду-їду, слїду ніту; назад озирнуся, смерті (¹) боюся. *Черн.* — Іду-їду, ні коліс ні слїду: обернуся и д.

(¹) смертонька. *Коз.*

Сугула горбатий, на силу багатий: сто коней не повезе, скільки він на собі по-несе (байдак). *Збр. Шей., К.*

Од чого гуска пливє? (од берега). *Не.*

Одно каже—стіймо, друге каже—идімо, третє каже—Богу помолїмся (гребля, річка, очерет). *Сем.* — ... третє каже—похлїмось. *К.* — Одно каже—біжим-бі-жим, друге каже—лєжим-лєжим, третє ка-же—похитаймось. *Л.*

«Швидка-врудка, кудя їдеш?»—«А то-бі, стрижке-мишено, вощо?» (вода и оче-рет). *К.*

440. Серед села вбито вола: до кожної хати кншку видати (колядязь). *Лц.* — Ме-серед села зарізамо вола, в кожній хатці по бакатці (кірниця). *Г.* — Кінєць села за-бито вола, до кожної хижки тагнуця кнш-ки (річка).

Глибоке провали, а в провалі чор-нєньке (колядязь). *Час. (1859 р. 167 карт.).*

442. Чотири стоїть, п'ятий поле, шостий неспособний виганяє в жоло (id). *Черн.*

444. «Стукотни, грукотни, кудя ви їде-те?»—«Смалєне, палєне, на що вам че?» (відра и сволок). *Полт.; (відранигоршки). К.*

Два пси задрали носи (відра). *Полт.*

446. Через море гушій хвіст (лужка). *Черн.*

448. Ліз карасик через перелазин за е-воду плєсь (кухоль). *Л.*

449. Що в хаті цілують? (id). *Полт.*

451. Вдень колесом, вніч як уж: хто угадає, буде мій муж (W dzień kołem, w posy jak wąż: kto zgadnie, będzie mój mąż) (пояс). *К.*

453. Топчуща разом — один на дорозі, другий на дорозі (чоботи). *Збр. Лаз.*

455. Двоє просят, а чотири хвостика (лапті). *Черн.*

Плету хлівець на четверо овець, а на п'яту окреме (рукавиця). *Б.* — ... на п'ятеро овець. *Х.*

Мапу — маду по лавицю, обмацаю мохнатицю — шусть голиша (id). *Черн., [Гр.]*. — Лапу — ладу по ляслиці, налапала мохнатиці. *Бр.* — ... мохнатицю, вложив голиш. *Полт.* — Війшов у хату, ухонив мохнату, та вложив голб, щоб тепло було. *Х.*

Така я велика, що й кінця не маю; лежу собі тихо, нікого не займаю; тільки мені добрі люде и день, и ніч (1) топчуть груди (дорога). *Не.* — Лежить Гася, простяглася; як устане, неба достане. *Л., Б., Яц.* — Довга гася, простяглася; коби встала, то би неба достала. *Г.*

(1) Яся. *Б.;* Вася. *Черн., М.;* Лася. *Коз., Кр.;* Ляся. *Коз.;* Лася-Лася. *Бр.*

Чого до стіни не приставиш? (id). *Полт.*

460. Чотири идуть, дванадцять несуть; як платити треба, один ся каже (віз). *Г.*

Брат брата вік доганяють, та ніколи не догонють (колеса у возі). *Черн., [Х.]*. — Чотири брата все біжуть, а нігда — нігда здогоняцца. *Г.*

Біжать Жидки на випередки: один другого не дожене (id). *К.*

Четверо яблужок котяцца: одно другого не дожене (id). *Х.*

Два старших барани двох менших доганяють: ті не утечуть, ті не доженуть. *Полт. Час. (1861 р. № 32), [Бр.]*.

Чотири чотиринці бігли на вечорниці; одна одну здоганяє, та нездожене (id). *Коз.*

Бігли два пси, позадерали носи (санки). *Полт.* — Біжать два пси, позадерали носи, а из їх крив капа. *Хар.*

Два брати бігуть, один одного не перегонять (полоззя в санях). *М.*

Одкину стегвище, одкину й другеє, а вийму живеє (голоблі, кінь). *Збр. Лаз.*

Як лежить — лишій kota, а як встане — виший кова (дуга). *Збр. Лаз.* — ... менше кова, встане — вище кова. *Кр.*

470. Більше від кова, менше від свині (кульбака). *Г.*

Лізу — лізу по залізу на м'ясну гору (осіданий кінь). *Черн.* — Лізу по зслізу, на м'ясну гору злізу. *К.*

Біла рілля, а чорне насіння — треба розумного, щоб ю розсіяв (письмо). *Яц.* — ... насіння: хто вміє — посіє, хто зна — й одгада. *Ос. 19 (XIV, 30)*. — Білеє поле, чорне насіння: хто його знає, той розуміє. *Пер., Б.* — ... насіння: хто знає, то й сіє. *Коз.* — ... мудрий буде, хто його посіє. *Рад.* — Поле не оране, сімня не міряне; хто сіє, той розуміє. *Бр.* — Білеє поле, гусь на нем оре, чорне насіння, мудрий го сіє. *Г.* — По білому полю чорним макком сіяно. *К.* — Мудрий мудрець гусю ореть. *Черн.*

Голову стяли, голову виняля; дають пшти, велять говорити (перо). *К., Збр. Лаз.* — Зріжу голову, вийму серце; дам води пшти — и буде говорить. *Час. (1859 р. 167 карт.)*. — Мертве росте в тілі, а помочи — що хоч говори. *Х.*

Без душі, без тіла, за сто миль заде тіла (лист). *К.*

Мовчить, а сто дурнів навчить (книжка). *К.*

Три душі грали и всі три виграли (музики). *Час. (1859 р. 167 карт.)*.

Веселе дерево весело співає, кінь над бараном хвостом махає (скрипка). *Збр. Лаз.* — ... кінь на барана хвостом кива. *К.*

Що плаче, сліз не має? (id). *К.*

Лежить, мовчить; а в руки візьмеш — закричить (id). *М.*

480. У лісі згато, на дриветні взято, на руках плаче (id). *Г.* — У лісі рубавецца, на колодці робицца и д. *Б.* — У лісі ролицця, а на холоді робицца, у руках плаче (скриня) (?). *Кон.*

Коло носа повмлося, по череву — гайда (id). *Черн.*

Летить орел, динше огнем, під кінєць хвоста чоловіча смерть (рушниця). *Полт. Час. (1861 р. № 32)*.

Лізу — лізу по білому залізу — на кінчкку хлоп! (id). *Час. (1859 р. 167 карт.)*.

484. Одно дмецца, друге трецца, третє по смерть іде (id).

487. У лозі на одній нозі Свирид круни дере (свердеа). *Нов.* — ... нозі круни деруть. *Б.* — Що в берлозі та в дермозі скаче Свирид на одній нозі. *Кр.*

Чорний від хоч яку стіну прохвище (id). *Б.*

489. Не ість, не п'є, та крупами тєє. (id). *Б.*

492. Іде чоловік у ліс — дивицца в село; иде чоловік до ссла — дивицца в ліс (сокира). *Г.*

Між двома дубами зав'язало тєя зуба-

ми (id). *Кам* — ... порося зубами. *К.*;
(лялка). *Помт.*

Бери—квічить, владі—квічить, миши
(лиши?)—мовчить (ланцюг). *Г.*

Дранщина хоч яку купу звалить (коса).
Коз.

Корова сива гори позбивала; прийшла
домів та й заричала (id). *Г.*

Ходить пані по майдані; куди гляне—
трава в'яне (id). *Б.*

Чотири чотириньки, п'ята бандурочка,
шостий простий, сьмий острій (коса з
грабками). *К.*

Пливе ⁽¹⁾ шука з Кременчука — куди
гляне, трава в'яне (коса косить). *З., Л.,*
Б., Коз.—Шука бряне, ліс в'яне, на тім

мієті город стане (коса, трава, стіг сіна).
Не.

⁽¹⁾ Летить *Б.*

500. Діти батька родили (стіг сіна).
Черн.

Нащо борошно в млині падає? (на ку-
пу). *Яц.*

Що ті козі буде, як її сім літ мине? (на
восьмий поверне). *Яц.*

Хрипить—шипить, ніколи не замерзав.
(?). *Б.*

Шкуратяний лучок, димовая стріла; у
п'яти стрілає, а в ніс попадає (?). *Не.,*
[Б., Гл.].

505. Ріжуть мене ножакою и б'ють мене
ломакою; за те мене оттак гублять, що
всі мене дуже люблять (хліб). *Не.*

НАРОДНА БІБЛІОТЕКА

ПОКАЖЧИК

(до приказок *)

- Ачкивать 370—3, 4179, 714, 11357.
Баба 130, 241—3, 53, 430, 70, 97, 1065, 196, 647, 824, 2386, 541, 86, 92, 656, 9, 901, 2, 3104, 328, 9, 952, 4008, 4, 121, 901, 5013, 58, 223, 481, 504, 5, 60, 619, 67, 81, 6543, 8088—80, 6, 103, 417, 789, 98, 9, 854, 71, 9038, 9, 49—58, 60, 9—77, 9—87, 10738, 67, 12409, 665, 78, 805, 13913, 69.
Баба залізна 13979.
Багатир (1343—463), 80, 208, 307, 1099, 225, 67, 8, 474, 592 — 608, 11, 6, 20, 998, 2188, 53, 306 — 14, 559, 72, 4810, 5552, 678, 84, 822, 908, 7217, 453, 8685, 921, 8, 9040, 118, 20, 290, 486, 502, 10372—7, 798—802, 979, 11247, 35, 302, 613, 4, 12012, 919, 66, 13371, 483—7, 94, 5, 886.
Багато (7661—93), 800, 900, 1165, 8, 346, 7, 2022, 159, 82, 4, 6218, 9, 69, 7018, 10746, 921, 12437, 13001, 2, 44—6, 869—74, 7.
Байда (?) 13618.
Бєда 13951.
Бєрег 160, 1826, 2058, 137, 967, 8080, 359, 7459, 636, 743.
Бєгий жак (5704—74), 8472, 813, 13666, 736—40.
Бєть (3808—4139), 868, 975, 1280—9, 2012, 93, 4, 240, 1, 3807, 4585—8, 776, 5802, 432, 680, 799—802, 20, 1, 63, 4, 6088, 9, 278, 390, 7088, 212, 38, 361, 5, 7, 447, 64 — 6, 8, 9, 71 — 3, 8045, 50, 144, 9059, 60, 96—100, 3, 11, 59—62, 10352—5, 11021, 698, 12028, 9, 512, 48, 9, 52, 826, 42, 53, 13635—43.
Бєщєцє (4140—204), 1099, 5863, 92, 7258, 9, 9448—52, 12816.
Бєда (2152—227), 159, 321, 699, 775, 6, 1717, 60, 975, 9, 85, 2226, 71, 369, 87, 414 — 6, 25, 7, 4693, 931, 5822, 6507, 7226—8, 88, 8049, 53, 340, 9056, 773, 5, 88, 9, 12664, 13405, 98, 522—6.
Бєльшєй (983—1050), 4449, 54, 7301—3, 39, 50, 4, 953—5, 8058, 9, 10807, 13463—5.
Бєг (5 — 95), 3, 132, 40, 2, 3, 6 — 55, 7, 80, 70, 9, 88, 98, 201, 34, 315, 18, 64, 93, 563 — 5, 80, 778, 1129, 30, 237, 464, 5, 91, 637, 9, 82, 962, 88, 9, 2011, 124, 174, 200, 434, 608, 66, 3007, 13, 4045, 122, 3, 680, 798—801, 72, 5165, 6, 72, 6276, 693, 4, 6, 782, 853, 7091, 440, 728, 8075, 6, 221, 9, 10050, 90, 728, 49, 50, 11345, 734, 13373, 4, 485, 668, 878, 14118.
Бєрг (10615—61), 2140, 326, 7, 5247, 6286, 8291, 314, 9533—5, 11032, 12103, 14065.
Бєратє в пєщєстє нєжє (2303—66), 85, 6, 9338, 40, 10718.
Бєрацтєво (9502—10), 1323, 4, 2303, 10, 24, 8092, 9710—2.
Бєрєжє (6793—979), 797, 823, 48, 931, 2, 5992, 6404, 14, 7803—8, 8685, 6, 961, 10882, 638, 713, 1115, 12100, 460, 770, 13807, 9, 19—36.
Бєрдєний (8492 — 570), 797, 1624, 5, 4440, 693, 5280, 678, 6814, 482, 7317, 556, 8983, 47, 10608, 11178, 203, 1277, 4.
Бєрєзєний (5775—802), 1751—3, 2116, 97, 201—3, 6049, 278.
Бєрєлєк, гєждємєлє (10683—9), 780, 4288, 70, 8099, 9662, 11034, 5, 124, 540, 727, 9, 12070, 833, 4, 14181.
Бєрєлєк 13944.
Бєрєлєк (10717—27), 419, 2586, 4145, 583, 9308.
Бєрєдєвєний (2676—736), 975, 1079, 4619, 20, 8046, 7, 50, 2, 12227, 8, 38, 9, 13541.
Бєчєрєнєцє 9318, 12560, 3.
Бєрєлєк 11361, 14029.
Бєрєлєк (8600—25), 3942, 5408, 9, 6298, 312, 40—7, 9—58, 7252, 324—33, 59, 9233, 13194, 396, 914, 44—8.
Бєрєлєк (235—52), 289, 360, 1585, 2892, 3579, 606, 5705, 71, 6502, 7841, 8928, 10282, 13023, 310, 31, 51, 409, 706.
Бєлєт, лєднєлєнє и д. 1237—40, 545, 2346, 517, 71, 931, 4901, 5481, 732, 8086, 112, 13059, 844.
Бєрєлєк (1—4), 748, 897, 1854, 3016, 699, 8097—100, 388.
Бєрєлєк 402, 26, 75, 1947, 2055, 3151, 5759, 6942 — 4, 59, 7166, 7, 8380, 940, 9006, 10928, 11136, 61, 428, 794, 13419.

(*) Щоб не загараздировать книжки, цєхвєрє в сємє Показчєнєвє не сєрєлє повнєю вєстєвлєнє, нєпр.: в Бєлє (пєлєлє 3, 132) пєстєлєлєнє: 40, 2, 3, и д.; сє 40, 2, 3 и д. трєбє влєлєтєлє сє 140, 142, 143 и д. Трєбє щє дєдєтє, щє дє цєхвєрє пєхлєлє, тє тємє прєкєлєлє трєбє щєлєтєлє в Дєдєлєкєвє одєлєнє.

- Віщій (5822—7), 377—80, 3661, 12435, 6.
 Владина 180, 236, 5194, 7, 401, 9725, 12986, 14183.
 Вловія (12578—88), 83, 4956, 5789—91, 5, 6, 8, 6564, 7250, 590, 778, 9940, 10963, 11337, 14148, 9.
 Вода и огонь (10302—10), 14, 48, 160, 274, 5, 90, 2, 3, 8, 9, 304, 5, 48, 62, 403, 4, 27, 54, 6, 564, 732, 1097, 4300—2, 562, 4, 9, 5038, 528, 56, 887, 6688, 895, 7227, 300, 7, 486, 8111, 237, 329, 406, 7, 9, 13, 9278, 562, 10279, 883, 11088, 467, 797, 854, 12275, 6, 418—22, 755, 847, 67, 13158, 393—5, 405, 927, 8, 14044—9.
 Война (4208—13), 751, 833, 3771, 4636, 5531, 782, 6116, 447, 934, 9, 7085, 679, 781, 8130, 316, 9369, 10339, 547, 11028, 480, 12511, 13306, 436, 652.
 Воля (1325—42), 766—8, 1290, 727, 950—2, 5, 6, 5069, 7885, 8050—3, 915, 12846, 13478—82.
 Ворон (9545—62), 12, 152, 1714, 2244, 4088, 143, 8102, 357, 880, 9513, 10547, 11096, 549, 79—82, 13574.
 Ворошка (231—4), 1811, 5128, 38—41, 616, 9789, 979, 10805, 11075—7, 12746.
 Вьдлвншій (2737—91), 4580, 5339, 9524, 13542—4, 93.
 Гансела 13950.
 Гарна (8425—91), 1674, 5, 5248, 410, 7223, 317, 8407, 889, 917, 8, 9003, 4, 11147—4, 84, 206, 12543, 13145, 6, 933—44.
 Гетьман (751—6), 663—6, 9, 71, 996, 1543, 2142, 8444, 12614.
 Гість (11791—951), 129, 221, 311, 529, 1897, 2312, 29, 574, 4716, 5548, 638, 769, 6470—5, 7123, 274, 481, 8039, 87, 9613, 4, 929, 10191, 888, 9, 91, 11451, 503, 4, 23, 64, 74, 12021—3, 5, 46, 7, 740—2, 14099, 106—11.
 Глухий 4677, 9, 706, 8542, 55—68, 9813.
 Говів (132—9), 3157, 583, 5002, 473—5, 752, 3, 6400, 71, 7115, 775, 903, 8017, 11657, 13544, 14180, 1, 2.
 Годяцца тая (319—76), 8967—71, 85, 94, 9992—5, 10002, 167, 84, 201, 40, 9, 74, 11110, 573—602, 4—18, 20—2, 825—55, 8—64, 9—86, 952—4, 8, 9, 12033—47, 59—67, 81—94, 424, 7—9, 13393, 5.
 Голова (5803—10), 17, 71, 82, 177, 753, 4, 1017, 55, 4565, 7939, 40, 8268—70.
 Борода 180, 1, 364, 531, 5451, 65, 6384, 5, 7, 7265, 8553, 693, 734, 9, 40, 10185, 13219, 35. Брови 269, 6788, 7223, 8438—40, 525, 726, 40, 11882, 12532. Вид, лице 266, 3167, 8, 5083, 5, 403, 532, 689, 6315, 867, 7317, 956, 8061, 460, 538, 54, 72—4, 90—3, 633, 10708, 9, 11588, 13198, 949. Волос 27, 279, 307, 2085, 989, 6524, 8134, 91, 524—6, 78, 692, 3, 879, 84, 907, 96, 9051, 261, 11264, 438, 553, 69, 13499, 938, 9. Голова 27, 284, 1285, 7, 8, 2264, 5428, 707, 12, 5, 855, 6156, 250—4, 330—3, 53, 680—2, 7367, 10629, 13226. Губа 5084, 429, 53, 746, 813, 6267, 812, 67—9, 935, 57, 68, 82, 6, 7198, 452, 774, 8547, 12019, 30, 35. Зуби 181, 263, 8, 4303, 5424, 9, 30, 89, 746, 79, 875, 7774, 8547, 76, 613, 935, 9187, 12020, 636, 40, 2, 52, 6, 12647, 973, 13298, 818, 14189. Лисий 264, 349, 2887, 3218, 4723, 5377, 6156, 7, 319, 486, 523, 33, 7367, 710, 964, 8003, 556, 656—62, 9813, 12214, 681, 13942, 62. Люб 1016, 7, 4139, 858, 6632, 8593, 11262, 958, 13941. Ніс 2465—7, 4174—6, 239, 40, 476, 5082, 6, 447, 8, 689, 709, 6023, 238, 67, 92, 529, 609, 13—5, 34, 791, 8543, 4, 933, 12206, 7, 623, 13251, 60. Очі 269, 1017, 3180, 5180, 68, 67, 915, 6180, 239, 596—603, 51, 99, 722—4, 35, 6, 40, 67, 88, 93, 7074, 5, 8441, 5, 536—42, 5, 6, 94, 935, 9206, 402, 813, 10046, 11134, 550, 12034, 5, 41, 568, 13196, 228, 92, 417, 935, 8. Подилиця 4318, 417, 5483, 714, 6333, 651, 938, 7028, 565, 10047. Рот 2477, 884, 4621, 5982, 6529, 85—7, 9—94, 984—90, 7029, 749, 8542, 568, 11570, 12986, 9. Ус 2468, 4219, 20, 39, 5697, 826, 7032, 8583, 89, 739, 905, 13765, 803, 940. Ухо 1016, 2687, 4217, 8, 99, 913, 5482, 728, 6123, 512, 982, 93, 4, 7190, 8106, 542, 55—68, 9813, 10285, 12205, 13397. Чирнина 5991—5, 4285, 419, 7188, 264, 710, 30, 8004, 461, 599, 11764, 12195, 13941. Шия 5003, 8598, 12248, 936.
 Голод 648, 1023, 4, 289, 4812, 5526, 7177, 8706, 23, 9475, 7, 802, 3, 6, 10683, 988, 91, 11021, 158, 459, 950, 12086—113, 29—43, 65, 262, 410.
 Гордий (2457—559), 175, 1042, 4211, 13532—4.
 Горе (2228—35), 788, 91, 1996, 2162, 368, 402, 6—8, 9790, 1, 11353, 69, 12721.
 Горіла, хміль, пляншия, пиво и д. (11441—790), 169, 92, 265, 547, 615, 82, 700, 922, 63, 1190, 654, 897, 2233, 4, 522, 668, 720, 3066, 232, 813, 4255, 6, 7, 511, 2, 73, 4980, 5029, 159, 61, 8, 273, 4, 360, 407, 38, 550, 639, 50, 1, 913, 32—4, 6165, 74, 207, 846, 7054, 5, 121, 235, 45—7, 51, 513, 9, 49, 72, 719, 94, 5, 816, 25, 969, 8078—81, 718, 886, 9152, 296, 7, 378, 655, 855, 10084, 178, 411, 90, 6, 744, 75, 6, 94, 814, 53, 92, 962, 11836, 92, 929, 12050, 121, 75, 87, 230, 326, 61, 89, 418, 544, 52, 5, 89, 758, 13208, 77, 310, 46, 631, 711, 848, 913, 66, 14017, 63, 89—105.
 Городина 281, 461, 6243, 990, 9715, 10790, 12384, 13418.
 Біб 1769, 2385, 3633, 4185, 6, 9281, 10141, 13703. Бураш 5700, 30, 8133, 11575, 641, 12654, 5. Гарбуз 4261, 5546, 6527, 660, 7757, 8976, 12010, 528, 734. Горох 610, 1785, 2095, 4207, 331, 6072, 374, 483, 659, 7243, 8421, 635, 823, 9713, 10221, 11842, 12148, 391, 2, 872, 93 4, 7, 952, 3, 77, 13014, 8, 49, 738, 979. Диня 2444, 4891, 10790. Кабачки 3613, 4875. Кавун 8574. Капуста 261, 300, 2449, 4207, 5700, 6439, 7030, 10850, 957, 11575, 12032, 147, 92, 13068. Картопля 758, 10381. Квасоля 6346. Крпін 325. Мах 481, 510, 86, 1111, 835, 2112, 3559, 4206, 841, 5156, 507, 25, 6, 32, 707, 964, 8084, 7576, 9, 711, 856, 8259, 446, 533, 776, 9361, 10141, 211, 891, 11327, 993, 12004, 348, 517, 896, 914, 13172, 368, 511, 768, 14131, 5. Морква 2740, 836, 3447, 5738, 6589, 8133, 10957, 12829, 950. Пасли 5674. Петрушка 277, 4884, 5211, 6890, 7581, 619, 10787. Постернак 5253. Родья 164, 1013, 3448, 5078, 6744, 7886, 8533, 12003, 228, 387—9, 637, 13085. Рина 8499, 576, 12393, 907, 48. Рома 6410. Селезця 13738. Сошники 259. Угірня 257, 8, 566, 5968, 6860, 8562, 73, 11575, 13418. Хрпін 164, 407, 2138, 63, 340, 763, 3226, 4774, 943, 5118, 6464, 7075, 834, 9461, 768, 12003, 245, 385, 6, 9, 763, 829. Цибуля 219, 3952, 4139, 76, 8, 5079, 674, 6745, 7605, 8577, 871, 9015, 50, 10333, 12147, 268, 390, 13074, 755. Часник 282, 5340, 6746, 7712, 8733, 9558, 10187, 244, 11641, 13074. Чечевича 6659. Ягвця 8654, 14137.
 Господарь (10088—111), 58, 254, 1404, 5, 4155, 682, 5163, 96, 6668, 7125, 62, 8865, 9061—4, 972, 103, 10318, 79, 88, 783, 4, 90, 11056, 293, 980, 12220, 13406, 14, 84, 14008—10.
 Гостинець (12431—3), 12021, 92.
 Гра 970, 1842, 3814, 4319, 5039, 119, 756, 7854, 9257—89, 80—2, 319, 12641, 716, 13391, 4, 14138, 9, 43.

Гребля 374, 1173, 2676, 3030, 426, 7665, 8013.

Гресь 3774.

Грїх (96—125), 9, 30, 148, 205, 23, 514, 866, 907, 1396, 2745, 97, 8, 5098, 198, 385, 6147, 718, 7010, 72, 440, 51, 2, 670, 8073, 9699, 10990, 11211.

Гроші 979, 1147, 87, 358, 74—96, 422, 6, 30, 1, 4, 5, 9—45, 602, 843, 923, 2103, 311, 843, 67, 87, 4446, 7, 668, 807, 11, 91, 5011, 6, 51, 309, 15, 431, 18—20, 6056, 134, 635, 6, 804, 5, 901, 2, 7539, 40, 85, 715, 8978, 9512, 716, 7, 910—25, 10207, 470, 840, 11113, 12514, 24, 13371, 417, 84, 907, 14001, 2.

Губня 2654, 3864, 5396, 13672.

Гулі (12559—77), 459—61, 72, 3166, 5935, 6493, 11867, 8, 13503, 14136, 7, 40, 1, 2, 14144—6.

Гурт (10728—74), 1400, 5894, 6170, 81—3, 14069.

Аргїль 10748. Грожада 168, 228, 1066, 3701, 4482, 5827, 6865, 7000, 9091, 10736—41, 67, 8, 12803, 13590, 14068. Двоє третєго 10744, 5, 11955. Дружна череда 10747. Коля 10769. Компания 10729, 70
Кона 10742. Буна 10761, 2. Мїр, люде и д. 3590, 662, 3, 5840, 7872, 3, 10705, 29, 31, 4, 5, 423, 6, 9—
51, 73, 4, 13480. Помїч 10752—7, 9. Ряд 5568, 711, 10765—74. Сїаїна 1206, 9019, 10758 — 60. Сїаїдна
5436. Товариство 10763, 4, 11832, 3, 837.

Давно дїєдця (7782—801), 852, 3, 6850—7.

Далеко (7745—59), 7018, 27, 697, 731, 8625, 11138, 336, 9, 85, 651, 12283, 564.

Дароваїлї (4614—41), 2304, 5864, 7618, 920, 10644, 816, 12463, 12661.

Дбать (9939—68).

Днїчї лїто не бува (5917—35), 4292, 8288, 11517, 53, 13753.

Дерево 439, 68, 88, 93, 4, 564, 989, 1997, 2454, 3216, 5925, 6007, 243, 738, 819, 7138—40, 9, 50, 186, 13137.

Вабля (грїб) 340. Воровки 1018. Вереза 4010, 78, 7751, 818, 8868, 9280, 11516, 13206. Вузна 316,
13081. Вук 1059, 5896, 6024, 10271. Вруньки 5344. Верба 348, 454, 3196, 5353, 6891, 7581, 805, 31,
8110, 21, 401, 749, 93, 872, 10764, 11914, 12010, 350, 421, 752, 13100, 764, 855. Гай 340, 8425, 9420,
10048, 11034. Гавя 315. Глїва 14034. Граб 13130. Горїх 1866, 3612, 4937, 5986, 5267, 13344. Грїб 340,
1018, 49, 109, 669, 70, 5064, 324, 922, 7076, 615, 777, 8890, 9131, 10957, 12435, 13188, 720, 980. Груша
2912, 3, 3136, 837, 4759, 5353, 726, 6891, 7118, 732, 55, 805, 9096, 305, 6, 11914, 12005, 79, 396, 13855.
Губя 340, 3988. Деречї 14035. Довжшкївої ягода 14035. Дуб 368, 5409, 770, 6006, 190, 342, 4, 89, 743,
911, 2, 7574, 608, 8310, 584, 617, 868, 991, 12809, 13067. Дубничок 8709, 12535. Дуброва 13214. Зову-
лини черевички 14032. Каїнна 5662, 8407, 33—5, 9124, 12398, 13426, 7. Кїслиця и яблуко 125, 266,
94, 2524, 3839, 4068, 4353, 6891, 8408, 795, 6, 929, 9304, 12217, 399, 401—3, 13978. Кїлок 360, 10272,
13414. Красноголовець 340. Лїпшина 1881, 7471, 11092, 13147, 206. Лїс (10269—72), 2868, 4746, 868,
5737, 6023, 7, 611, 4, 58, 64, 7003, 96, 127, 647, 8294, 381, 612, 9373, 527, 11623, 13235, 14033, 76—9.
Лоса 4156, 8074, 381, 9997, 11046. Опельня 3988, 5636, 8518, 11576, 12489, 13980. Опельця 6521.
Осїна, осїна 316, 60, 3489, 774, 4377, 5122, 8, 258, 353, 6891, 8110, 9668. Пень 2914, 6230, 75, 341,
4, 8023, 583, 4, 9259, 12620, 955, 6. Рїшкї 8575, 85, 6. Садовїна 483. Сїаїн 657, 1644, 3128, 93, 6062,
7032, 523, 12397. Сїроїшка 340, 13145, 8. Сосна 4236, 5811, 6230. Сунїца 10142. Терен 2144, 8441,
9405. Тополя 6346, 8457. Хїля 8446, 621. Хрїщїк 340. Яблуна 7142. Явор 2278. Ягода 2673, 939,
4892, 6453, 69, 7697, 8430—2, 9258, 436. Яїнна 10113.

Днї 3743.

Дивуєця (7811—916), 385, 6, 1756, 5534—41, 6337, 494, 5, 7245—7, 50, 1, 348, 63—5, 513, 67, 72, 11040, 12731,
13902—6.

Добрий (4423—64), 81, 696, 1457—9, 3231, 2, 872, 3, 5, 4468, 823, 5982, 3, 6175, 7245, 11604, 12862, 13193.

Догалд (9969—74), 7239.

Догомать 4457, 8, 598—602, 713—5, 5874, 6660.

Доля (1725—38), 766, 7, 1624, 51, 4, 8, 61, 3—5, 9, 71, 3, 6, 80—3, 2134, 4814, 8948—51, 81, 9320, 10690, 845,
12672, 13497, 521.

Дорога, (11357—440), 67, 96, 173, 284, 97, 303, 778, 1679, 828, 2528, 4108, 306, 488, 674, 5066, 266, 68, 413, 505,
50, 92, 5, 754, 68, 802, 39, 8068, 162, 595, 6, 682, 3, 7025, 78—80, 221, 8, 89, 458, 529, 655, 830, 1, 973, 8108, 57, 229,
616, 62, 759, 896, 9666, 610, 91—3, 10191, 205, 22, 358, 808, 14, 11106, 64, 98, 207—9, 68, 648, 938, 12445, 643, 65,
750, 961, 62, 13214, 383, 420, 773, 10086, 6.

Досїятки 13901.

Дуже (7760—9), 625, 5040, 9971, 10019, 101, 13975—7, 86—97.

Дурень (6150—509), 141, 91, 301, 1427—32, 5, 776—81, 2061, 349, 74, 5, 7, 472, 510, 82, 92, 3149, 4122, 3, 660,
5208, 35, 382, 3, 411, 685—7, 6038, 83, 575—8, 7043, 257, 576, 718, 8072, 80, 212, 566, 686, 7, 70, 1, 88, 714, 10505,
934, 46, 11475, 687, 868, 992, 12254, 486, 8, 519, 20, 90, 672—4, 7, 712, 35, 98, 9, 811, 6—30, 2, 54, 967, 13037, 51,
261, 449, 761—75, 83—801, 14187.

Дурїя (10798—813), 14070.

Дурїня (5154—660), 114, 87, 990—1045, 56—77, 80, 1, 320, 412, 80, 1, 744, 2049, 316—21, 3061, 4115—8, 5091,
111—5, 7334—46, 442, 54, 595, 10634, 5—12789, 90, 9, 13108, 575, 685, 6, 95—727.

Дана 85, 6, 376, 2324—35, 877, 4509, 48, 9—77, 603—13, 37, 7111, 21, 219, 20, 8025, 115, 801, 12052—96,
13669, 60.

Жаль (2252—8).

Женїтїся (6845—9018), 255, 62, 86, 99, 350, 450, 89, 92, 3, 6, 7, 503, 15, 22, 723, 83, 1316, 624, 60, 812, 25,
2265, 394, 491, 3143, 683, 4570, 816, 74, 5, 922, 5203, 40, 305, 60, 435, 52, 508, 861, 908, 9, 23, 8—30, 6823, 7026,
79, 95, 280, 71—3, 596, 864, 9054, 91, 109, 273, 491, 672, 819, 20, 9491, 655, 778, 10699, 721—6, 96, 869, 80, 962,
11003, 9, 211, 596, 6, 605, 14, 860, 2, 12778, 13086, 337, 400, 8, 9, 26, 777, 899, 959—65.

Жид (885—927), 2, 173, 308, 18, 672, 853, 73, 83, 928, 1226, 345, 484, 9, 2474, 90, 7, 586, 3956, 98, 4045, 64,

335, 57—9, 71, 6, 768, 5081, 506, 631, 6241, 2, 251, 512, 9, 909, 7026, 543, 689, 809, 919, 8054, 66, 7, 74, 98—103, 6, 9087, 440, 89, 711, 2, 966, 937, 10260, 397, 494, 519, 95, 688, 994, 11234, 67, 72, 3, 429, 554, 605, 14, 60, 886, 80, 12157, 544, 13356, 457—60, 514, 809, 29, 60, 913, 14044, 51.

Верно 2474, 6241, 7026. Ёсь 4358. Ицько 8790. Мотко 6512. Соломон 6242. Шлѣта 10660.

Животина всяка 8860.

Ваба 5490. Ваба 9232. Ваба полѣта 6832. Вдмола 409, 32, 77, 509, 4562, 5780, 6514, 7160, 8117. 8, 732, 11862, 12394, 945, 13168, 413, 4, 669. Влошца 5206. Вугай 2104, 7036, 263, 454, 8107, 8, 589, 11823, 14071. Веднѣй 220, 1045, 338, 790, 813, 2123, 960, 3498, 940, 4228, 338, 5262, 408, 769, 6036, 550, 615, 7036, 896, 909, 8143, 646, 785, 10808, 997, 11284, 308, 12830, 7, 49, 13907, 7, 14057. Вѣца. Баран 452, 503, 739, 1101, 2605, 8033, 293, 946, 84, 4046, 94, 9, 153, 92, 366, 852, 5987, 6229, 62, 97, 339, 511, 99, 7578, 616, 997, 8097, 117, 8, 773, 9282, 366, 659, 934, 10240, 723, 944, 11104, 329, 484, 12815, 940, 13017, 56, 210, 681, 801, 943, 14146. Вѣа, бѣа 318, 412, 43, 7, 595, 1022, 9, 44, 142, 268, 863 — 5, 94, 2345, 493, 631, 4099, 168, 479, 686, 5267, 388, 622, 6339, 649, 886, 7017, 285, 484, 72, 675, 744, 7, 892, 8057, 88, 122, 598, 919, 34, 81, 9063, 4, 261, 515, 68, 663, 742, 85, 819, 10014—7, 208—212, 5—8, 41, 2, 332, 43, 901, 75, 99, 11116, 298, 589, 90, 843, 963, 12077, 188, 99, 219, 437, 95, 526, 50, 4, 735, 45, 94, 801, 40, 958, 13036, 41, 73, 6, 250, 425, 887, 8, 14022, Вома 220, 71, 2, 434, 5, 509, 78, 638, 1101, 328, 652, 730, 90, 891, 2383, 460, 604, 15, 30, 1, 45, 823, 68, 942—5, 75, 7, 3186, 584, 602, 29, 946, 58, 4001, 6, 93, 4, 9, 158, 221, 7, 30, 1, 60, 810, 4, 48, 62, 692, 836, 49, 52, 3, 6, 941, 71, 6015, 9, 59, 80, 103, 89, 260, 1, 3, 4, 320, 78, 468, 85, 716, 69, 77, 89, 844, 77, 905, 7, 6412, 584, 620, 44, 787, 9, 867, 999, 7030, 2, 207—10, 345, 7, 94, 460, 578, 896, 914, 23, 8064, 74, 97, 101, 2, 237, 535, 772, 980, 9275, 7, 81, 934, 6, 46, 10205, 37, 40, 5, 9—52, 402, 573, 718, 47, 809, 58, 68, 11087, 8, 104, 411, 12447, 89, 12772, 803, 4, 15, 13210, 325, 79, 561, 5, 629, 66, 81, 14007. Гадюка 2877, 8, 932, 3, 78, 8002, 226, 4606, 5755, 97, 9536, 664, 11084, 12174, 407. Ганец 5797. Дѣшав 3986, 8181, 11732, 30, 60. Дуч 13245. Гедзель 3389. Жѣба 1219—22, 2500, 47, 8, 3409, 11, 2, 46, 828, 9, 33, 942, 4075, 172, 322, 5124, 418, 9, 61, 713, 6318, 577, 8057, 103, 249, 523, 953, 9086, 244, 5, 11857, 12306, 732, 13038, 348, 473, 802, 14049. Жук 843, 4690, 5206, 924, 6532, 9423, 744, 10081, 12529, 13357. Заец 303, 513, 972, 3, 1292, 800, 1, 2488, 9, 3939, 4373, 416, 830, 5267, 436, 7, 96, 796, 6677, 739, 886, 9, 7030, 64, 205, 662, 706, 8121, 267, 604, 9267, 416, 10071, 104, 977, 11033, 337, 12433, 579, 88, 13505. Зѣнаць щѣпа 2885, 3406, 12637. Імаа 6388, 9635. Кѣнь 318, 486, 611, 723, 70, 1019, 22, 9, 89, 863, 5, 2513, 47, 8, 3851, 4479, 518, 726, 808, 926, 5009, 90, 248, 9, 52, 387, 423, 53, 614, 776, 82, 6025, 228, 352, 606, 63, 618, 9, 26, 7046, 78, 225, 455, 8, 779, 80, 930, 1, 96, 8011, 41, 89, 91, 4, 112, 3, 5, 9, 363, 843, 86, 910, 49, 51, 9261, 481, 91, 640, 61, 2, 818, 10215—7, 9—25, 7—30, 2, 6, 332, 534, 802, 48, 11116, 208, 385, 95, 6, 403, 91, 844, 12570, 796, 13073, 229, 44, 421, 2, 5, 78, 14023, 163. Кѣша 396, 689, 1257, 510, 839, 950, 2348, 51, 473, 593, 4, 3100, 87, 95, 4030, 59, 147 — 9, 226, 38, 727, 8, 5010, 54, 291, 2, 331, 655, 741, 6345, 563, 6, 676, 7082, 580, 696, 801, 930, 8055, 69, 70, 1, 96, 357, 600, 747, 66, 817, 41, 982, 9028, 185, 243, 4, 345, 847, 10094, 498, 864, 74, 81, 11137, 314, 718, 795, 6, 835, 12132, 98, 264, 70, 83, 454, 566, 680, 7, 771, 13258, 82, 491, 528, 612, 61, 98, 754, 76, 14028. Кобѣла 8, 226, 723, 65, 1816, 44, 2069, 142, 264, 9, 476, 8, 511, 672, 782, 3171, 989, 4001, 615 — 7, 5009, 25, 249, 642, 6240, 427, 541, 7030, 78, 9, 221, 66, 73, 99, 543 — 5, 806, 996, 8086, 94, 888, 9231, 564, 831, 998, 9, 10223, 63, 31 — 6, 416, 11002, 824, 12582, 704, 6, 27, 800, 951, 62, 13065, 320, 666. Кома, цап 504, 742, 1075, 263, 652, 853, 64, 87, 941, 2040, 773, 3077, 60, 390, 540, 630, 1, 4018, 46, 75, 93, 189, 221, 76, 363, 475, 532, 873, 5008, 232, 72, 517, 63, 618, 47, 58, 6338, 481, 598, 740, 7066, 394, 460, 2, 582, 707, 39, 8074, 104, 10, 307, 566, 9265, 758, 936, 6, 8, 97, 10556, 809, 11445, 12070, 494, 701, 833, 13036, 77, 428, 515, 715, 7039, 314, 487, 5770, 6975, 7694, 770, 8201, 14026. Корова 254, 471, 560, 1741, 2345, 475, 733, 4479, 639, 882, 5187, 246, 433, 84, 808, 7286, 314, 64, 546, 8055, 597, 981, 9063, 4, 237, 61, 821, 10213, 38, 9, 976, 11202, 9, 589, 90, 1, 843, 12375, 447, 881, 13230, 379, 464, 94, 503, 707, 889. Крыл 8168. Лѣа 3902, 4361. Лѣшца 578, 1252, 2973, 3052, 5275, 716, 91, 844, 6412, 62, 627, 9459, 13190, 560, 1, 8. Лѣя 1647, 8879. Лоша 2617, 7030, 9831, 10237, 13422. Мѣша, хриса 263, 313, 587, 958, 1506, 19, 880, 2348, 51, 2, 3100, 63, 485, 4226, 321, 7696, 8068, 591, 630, 767, 817, 11101, 12145, 566, 13112, 240, 649, 770, 91, 14135. Мотил 756, 6260, 9232. Мѣл 1996, 4151. Мошка 314. Мураша 339. Муха 292, 314, 482, 683, 1642, 3, 821, 2687, 890, 2, 2379—81, 4066, 269, 361, 588, 713, 63, 684, 6, 4020, 250, 724, 6086, 591, 789, 8261, 996, 9847, 76, 900, 10068, 256, 803, 71, 951, 92, 11288, 635, 59, 778, 80, 12166, 68, 452, 12519, 779, 850, 14165. Омац 2761, 3711, 14025. Оса 330, 2758, 3420. Осеа 947, 4122, 7648, 10548. Пороса 2495, 533, 3131, 82, 4158, 692, 5059, 80, 279, 7030, 8619, 10058, 11098, 189, 12450, 1, 637, 18090, 504. Пѣльна 2759, 11647. Робак 9796, 12390. Сарана 411, 9247. Сѣшка, лабаи 310, 20, 570, 880, 1021, 9, 39, 89, 168, 72, 94, 263, 6, 630, 2251, 865, 480, 94, 515, 6, 7, 46, 85, 629, 739—41, 830—7, 422, 981, 3038, 947, 826, 7, 80, 4261, 868, 480, 562, 773, 841, 5252, 79, 329, 420, 87, 8, 606, 18, 738, 877, 981, 6513, 20, 1, 40, 854, 7024, 94, 244, 323, 564, 95, 669, 797, 930, 1, 6090, 116, 21, 509, 10, 627, 33, 9016, 40, 87, 996, 10241, 789, 832, 49, 11203, 7, 8, 275, 80, 344, 484, 12000, 1, 200, 49, 67, 8, 70, 98, 407, 51, 66, 73, 526, 7, 90, 637, 706, 13, 20, 9, 833, 4, 51, 946, 8, 50, 13168, 391, 422, 63, 5, 676, 784, 90, 909, 13. Слѣта 2757. Слѣшка 13139. Слѣшца 2759. Сногва 2756. Собѣла 126, 81, 250, 70, 91, 322, 538, 40, 78, 651, 3, 1043, 165, 8, 9, 269, 329, 488, 768, 98, 9, 872, 2114, 86, 382, 492, 583, 841, 2, 82, 5, 9, 920, 1, 4, 30, 1, 58, 76, 94, 3039, 40, 6, 8 — 52, 128, 61, 2, 79, 81, 6, 8, 351, 8, 99, 953, 4077, 98, 104, 15, 7, 47, 50, 3, 308, 13, 498, 630, 548, 9, 88, 604, 95, 6, 727, 63, 824, 34, 5, 54, 941, 82, 3, 5021, 2, 56, 77 — 9, 101, 48, 90 — 8, 210, 78, 308, 412, 36, 7, 610, 1, 39, 41, 781, 6, 8, 99, 800, 8, 88, 9, 900, 3, 6, 91, 6001, 81, 160, 332, 43, 99, 574, 707, 41, 71, 89, 818, 33, 61, 888, 943, 4, 8, 57—9, 70, 7, 7004, 63, 4, 92, 9, 205, 11, 53 — 6, 345, 60, 580, 98, 612, 6, 76, 778, 80, 805, 94, 5, 914, 30, 54, 84, 8021, 94, 8, 9, 100, 19, 20, 311, 413, 506, 11, 535, 608, 51, 2, 95, 712, 827, 38, 81, 972, 7, 9015, 69, 281, 309, 408, 10, 2, 7, 48, 9, 507, 46, 66, 7, 619, 33, 772, 810, 64, 76, 10041, 91, 133, 253—5, 88, 351, 5, 6, 780, 5, 6, 800, 12, 76, 82, 908, 14, 30, 41, 8, 51, 8, 73, 11044, 8, 137, 229, 22, 2, 63, 319, 30, 474, 610, 766, 91, 886, 917, 12001, 77, 130, 3, 7, 56, 174, 265, 9, 70, 85,

314, 63, 446, 8, 580, 1, 99, 600, 38, 9, 706, 69, 70, 85, 6, 90, 813, 52, 949, 13027, 33, 84, 198, 276, 375, 86, 96, 524, 64, 5, 7, 717, 28, 80, 80, 1, 6, 14006, 24, 149. (Вардан 2735, 13065. Босло 11231. Гривко 5510. Головно 10083. Кудла 14181. Курта 5019, 6451, 7129. Рабло 7199. Сяно 3139. Сірко 12491, 6). Сонечко 337. Тарман 7298, 5084, 13649, 14179. Телл 420, 1044, 2616, 7, 31, 783, 971, 5463, 8, 6242, 337, 99, 406, 78, 510, 7091, 283, 454, 60, 8121, 9237, 509, 821, 10778, 859, 11210, 497, 12775, 815, 41, 13245, 576, 795, 891. Тур 562, 645, 1353, 2662, 5296, 7813, 8587, 12987, 13328, 8, 38. Ум 6787, 10161, 11857, 12201. Тхір 12408. Хомьян 6605, 6. Хрущ 9797, 12306. Цвіркун 338, 12204, 13831. Чернык 1526, 2611, 3290, 4906; 7232, 9461, 12245, 829, 13352. Черепала 4075, 6464, 7503, 8953, 11000. Шершень 3551. Щеня 7326, 8608, 9186. Ясочка 8437, 8, 11735.

Житя (8122—7), 2055, 440, 5235, 908, 6696, 7, 7094, 101, 80, 248, 504, 8243—8, 57—78, 9892—5, 13914—6.

Журба (2259—92), 45, 602, 777, 2424—7, 3740, 5338, 852, 6206, 7, 465, 7866, 11160, 12730, 44, 13499.

Забубоня (253—318), 556, 576, 909, 2133, 4, 48, 666, 74, 852, 3382, 4091, 111, 35, 560—7, 917, 5082, 6244, 714, 7370, 1, 429, 30, 769, 8225, 8, 383—413, 747, 8, 982, 9277, 8, 932, 10141, 3, 248, 9, 74, 306, 11068, 98, 311, 6, 8, 46, 55, 7, 8, 64, 8, 608, 9, 49—51, 3, 5, 61, 2, 620, 8, 791, 3—8, 859, 60, 2, 72, 953, 71, 84, 12009, 21, 49, 235, 250, 419, 26, 53, 84, 577, 604, 5, 10, 21, 68, 89, 768, 812, 13383—7, 9—93, 6—428, 625, 14147, 51.

Забумь (5811—21), 259, 6286, 13741, 2.

Завятий (3324—48), 961, 4201, 7323—6, 9699, 13593.

Завидно (4803—69), 1713, 13675—82.

З застрѣи жыт (9879—938), 558, 5845, 6, 7766, 8008, 12242, 3.

Загубял, налідна 273, 5851, 916, 6181, 2, 7290, 853, 11078, 9, 12749, 13392.

Замлад (12593—9), 1629, 14062.

Заливо 263, 91, 2726, 8, 5927, 10272, 13863.

Замашний (8571—99), 5408, 6348, 7358, 60—2, 9165, 13949—51.

Зашис (10662—8), 1921, 45, 5242, 93, 813, 7, 6666, 7383, 675, 882, 12437, 13829.

Заріаць, нисин голова (11125—7), 3945, 4186, 9—92, 323, 506, 794, 5290, 6791, 7467, 8249, 14061.

Звада (3510—32), 2669, 6461, 7216, 9510, 28, 38, 9, 11452, 71, 3, 911, 2, 12455, 541, 804, 13411, 596, 6.

Здоровья (8128—48), 4924, 11464, 608, 13, 4, 847—52, 13917.

Земля 284, 329, 48, 401, 8, 564, 2077, 80, 1, 247, 937, 3775, 94—6, 4561, 2, 860, 6747, 61, 856, 7928, 8329, 10980, 11364, 741.

Зілля 455, 3550, 947, 6243, 7144—6, 491, 8212, 51, 8, 423, 4, 9831.

Вадимна 8120. Вурьян. 9181, 10413, 12541. Барвінок 8462, 14137. Видрич 7405. Вилна 1851, 2, 10678. Влекота 6322, 12957. Будаи 5995. Вех 10242. Гвоздяк 6384. Кілао 9307. Кропива 3362, 824, 5, 8182, 429, 820, 9307, 13231, 481, 653. Лобода 7509, 37, 8957, 13489. Лопух 5897, 10273, 11185. Муріг 13157. Мьята 278, 13154. Очерет 4156, 6423, 8381, 12532. Осома 12532. Пулян 276, 1388, 12404. Репалх 2744, 4010. Рогія 546. Рожа 8429, 36, 13961. Руга 13156. Раст 331; 4914, 8, 6531, 8228. Сон 332. Тарляч 245, 6. Тоя и одолян 8404. Хвіляка 13070. Хвіль 4139, 10412. Чорнобравці 6411. Шемая 14137. Щавель 14187.

Зла личина 2888.

Зладенник 2880.

Зладні 844, 1450, 536—8, 79, 610, 2184, 537, 746, 3659, 868, 4757, 5073, 349, 9807, 59, 10409, 836, 636, 13000.

Злодій (11064—124), 174, 250, 566, 749, 810—7, 2250, 671, 3066, 869, 941, 5003, 291, 860, 946, 6095, 183, 225, 626, 764, 813, 4, 7030, 137, 58, 237, 415, 957, 8, 8077, 105, 624, 85, 9671—82, 5—8, 806, 977, 10134, 304, 726, 942, 11224, 12100, 2, 3, 777, 824, 5, 31, 13585, 615.

Знабмі люде (9481—7), 2887, 8.

Золото 209, 408, 563, 728, 1394, 445, 2103, 624, 3136, 4434, 46, 7, 5945, 6261, 840, 7081, 287, 393, 8539, 946, 9241, 80, 462, 7, 10145, 821, 11214, 445, 636, 923, 12187, 405, 6, 765, 13319, 574, 687, 863, 14068.

Иванна 365—9, 11609—12, 13390.

Ідам 12225.

Каду 3766, 4609.

Камінь 410, 819, 20, 1097, 878, 95, 951, 3299, 433, 835, 4134, 467, 689, 712, 7206, 8357, 10357, 844, 84, 11392, 12058.

Капа 2768, 70, 13543.

Капость (3117—22), 2356, 13580.

Карти (12589—92), 1007, 767, 3290, 5597, 6596, 13193, 551.

Калтти (2236—51), 2621, 3898—910, 4477.

Клопіт (10038—87), 543, 2054, 62, 118, 215, 23, 3189, 6508, 9, 670, 7242, 8, 11758, 13649, 14005—7.

Кляв 946, 1596, 677, 4500, 9118, 9, 12778.

Ковак (763—98), 1, 630, 72—4, 701, 52, 835, 46, 67, 1319, 54, 492, 723, 4, 885, 2403, 4, 6, 3927, 42, 4197, 9, 262, 4, 97, 607, 868—72, 956, 5068, 170, 269, 340, 913, 29, 6291, 328, 655, 7235, 91, 576, 746, 8083, 465, 734, 5, 61, 70, 8, 9, 9009, 434, 778, 9, 10339, 11028, 114, 82, 238, 99, 659, 730, 956, 12166, 276, 92, 390, 512, 32, 13237, 84, 353, 91, 699, 958, 69, 14027.

Коалр.

Вілий и чорний 261, 4380—5, 8413, 26, 7, 441, 526—35, 11206, 12914, 13147—9, 52, 557, 824.

Відий 9124. **Жовтий** 13155. **Зелений** 8523, 13156, 7. **Зууластий** 13022, 321. **Рудий** 8524—6, 740. **Рабий** 7951, 8412, 520—2. **Триві-рабелый** 13161. **Смій** 4009, 12521, 39, 13153, 4. **Сірний** 8413. **Стромаий** 611. **Червоный** 5411, 6497, 8956, 413, 32, 3, 6, 585, 9124, 13158, 9. **Шурій-бурий** 13160. **Шарий** 12149.

Колда 342, 4, 512, 1541, 2132, 4580, 5568, 10645, 772, 12923, 13068, 819.

Кохайтеса (8726—88), 245, 6, 784, 1199, 2274, 4479, 979, 7351, 9475, 11712, 12509, 63, 605, 744, 13956.

Король 679, 1007, 4337, 6257, 8, 854, 7, 7908, 8451, 640, 13852.

- Кривда (2293—302), 4047, 6702.**
- Бум (9492—501), 283, 566, 1061, 694, 2042, 305, 10, 820, 37, 982, 4159, 347, 716, 65, 880, 980, 5067, 8, 65, 148, 68, 273, 407, 70, 703, 830, 6387, 471, 518, 642, 898, 7001, 284, 355, 4811, 913, 41, 8064, 82, 328, 561, 801, 3, 9476, 7, 583, 713, 10183, 862, 931, 11363, 489, 513, 7, 93, 641, 822, 33, 87, 89, 967, 12006, 31, 49, 265, 618, 48, 50, 13167, 97, 293, 988, 14143.**
- Купналі алі (5982—6001), 13755.**
- Купля, продаж и д. (10498—599), 738, 42, 915, 1037, 253, 872, 972, 2601, 867, 3086, 96, 6, 4283, 622, 8—30, 5, 7, 8, 5014, 50, 159, 209, 39, 384, 504, 17, 618, 58, 861, 81, 902, 6, 124, 226, 716, 993, 7074, 5, 113, 61, 204, 30, 1, 78, 455, 618, 739, 860, 89, 90, 920, 8103, 498, 504, 9239, 375, 575, 748, 9, 10063, 231, 470 — 87, 924, 6, 42, 6, 11072, 12496, 823—5, 7, 86, 13024, 189, 416, 21, 45, 585, 683, 721, 14056—64.**
- Курить и нюхать (12600—18), 317, 789, 935, 3618, 850, 960, 8, 9, 4242, 760, 6124—6, 207, 616, 7312, 606, 8095, 9302, 11641, 875, 12080, 522, 34, 787, 822, 13583, 780, 73, 14182.**
- Буты 341, 3, 5, 6, 5082, 7694, 11866, 12253, 13016, 7, 415, 24**
- Лад (6652—84), 698, 1232, 13804—6, 8.**
- Ладаи 197, 2810, 4329, 573, 688, 5105, 667, 8, 6433, 558, 7698, 700, 8222, 12967, 13184, 382, 597.**
- Лайна (3533—807), 322, 3341—7, 674, 4021, 2, 81, 2, 120—5, 584, 90—7, 8686, 717, 6720, 7253—6, 614, 72, 879, 916, 8713, 4, 9162, 540—3, 10203, 351, 629—31, 923, 55, 11120, 1, 645—7, 12652, 854, 13171, 507—834, 14065.**
- Ласна 4467, 8, 98, 765, 8—70, 7622, 10702.**
- Ласоти 5674, 10486, 12432.**
- Ледашо (2954—68), 904, 1962, 2050, 2, 862, 4, 5, 70, 3227, 9, 871, 3, 5, 88, 94, 4451, 7100, 592, 951, 2, 6, 9—61, 4, 9, 70, 2, 2, 5, 6, 83—7, 9—91, 8—8007, 877, 908, 10841, 11494, 12552, 13558, 9.**
- Легло (7717—25), 2181, 3, 5—9, 7406, 13878—81.**
- Левонь 8739, 13512.**
- Леха тваря 2866, 5109, 13555.**
- Лехий (2854—953), 87, 180—3, 361, 1962, 2362, 3230—2, 889, 5412, 871, 983, 6175, 7070, 82, 347, 542, 957, 83, 6, 7, 8239, 9556, 11604, 13193, 453, 546, 50—7.**
- Лехо (1954—2151), 705, 1015, 834, 2183, 390, 421 — 3, 30, 3281, 655, 6, 954, 4944, 5, 8022, 3, 41, 5 — 53, 9554, 786, 7, 805, 11682, 731, 12506, 13500, 1, 18—20, 4—6.**
- Лехою годиною (7726—36), 1380, 2028, 10930, 13882—4.**
- Ливарь (8339—52), 2584, 5249, 8069, 251, 13402, 927, 8, 33.**
- Ливний (10639 — 11028), 349, 607, 1682, 3, 891, 4672, 5178, 284, 480, 919, 6663, 7062, 356, 8115, 51, 10388, 12184, 6, 14071—5.**
- Личба 17, 105, 242, 64, 6, 86, 9, 93, 5, 9, 300, 25, 6, 31, 2, 71, 779, 901, 7, 86, 1251, 3, 70, 8, 538, 738, 941, 2165, 82, 4, 91, 326, 625, 55, 70, 712, 3, 808, 940, 3260, 4, 342 — 6, 97, 437, 529, 614, 5, 42, 732, 3, 52, 3, 64, 7, 891, 907, 4166, 258, 77, 348, 62, 3, 462, 651, 759, 925, 5107, 36, 7, 211, 29, 301, 445, 516, 8, 9, 26, 673, 85, 902, 54, 6178, 9, 212, 54, 436, 64, 8, 70—4, 624, 710, 21, 58, 9, 7016, 358, 465, 8, 651—3, 88, 8019, 74, 132, 7, 332, 418—22, 4, 500, 21, 6, 805, 9023, 57, 68, 78, 85, 6, 318, 9, 21, 52, 511, 2, 889, 989, 10167, 9, 90, 397, 595, 745, 936, 91, 11129, 30, 306, 461, 524, 7—35, 12564, 780, 13000, 3.**
- Лузал 4320.**
- Лунь 1888, 3738.**
- Люде 34, 49, 54, 71, 82—4, 94, 8—100, 70, 94, 396, 8—400, 1992 — 2000, 9, 350, 61 — 6, 3321, 4035, 725, 6853, 4, 7806, 946, 8, 9, 8260, 1, 79, 11128, 30, 503, 13429.**
- Лут 13946.**
- Лютя 3737.**
- Лях (856 — 84), 664, 7, 8, 70, 3, 789, 96, 855, 906, 1069, 308, 854, 2128, 622, 3104, 573, 4211, 353, 5170, 405, 553, 6626, 758, 7334, 5, 851, 8098, 9, 104 — 8, 731, 805, 10185, 736, 11005, 28, 227, 624, 12157, 61, 510, 13304, 446, 808, 14107.**
- Манастир 206, 3021, 89, 4536, 7, 733, 9490, 605, 11004, 12444.**
- Мандриовка (11029—53), 1884, 936—43, 2110, 7238, 76, 8294, 14076—9.**
- Мани (?) 13618, 9.**
- Мара 2811, 5154, 5, 7213, 9463, 11277, 345, 921.**
- Марасуда 6648.**
- Маркотравцы (10814—38), 4754—7, 9117, 11715, 6, 13488, 973.**
- Марезо 3058, 9, 5245, 13431.**
- Мильба (10600—10), 723, 8020, 12800, 1.**
- Міра (10611—4), 5863, 7069, 287, 329, 10588.**
- Місто и село (10470—92), 2586, 745, 6269, 308, 873, 6 — 8, 7648, 50, 947, 9, 50, 97, 10547, 62, 11144, 70, 252, 12143, 391.**
- Місяць (належдар) (412—529), 261, 2, 323, 4, 91, 1582, 2136, 478, 5204, 344, 491, 2, 631, 4, 6100, 321, 7697, 796, 852, 907, 8135, 407, 13, 654, 747, 10256, 636, 859, 12855, 13097, 147, 416, 18, 22, 32, 619, 795.**
- Місяц (10299—301), 2609, 3130, 4897, 8, 966, 5596, 7132, 8, 89, 94, 761, 899, 8179, 938, 9267, 743, 10446, 7, 913, 11359, 864, 12015, 6, 155, 82, 853, 80, 96, 980, 4, 5, 92, 3, 13216, 510, 884, 92, 6, 14017.**
- Мое (9697—745).**
- Молитва (140—61), 51, 65, 6, 8—70, 85, 7, 269, 72, 793, 859, 1137, 2267, 600, 806, 971, 3467, 8, 4572, 691, 4801, 5497, 524, 872, 6188, 576, 622, 8081, 9143, 283, 373, 11478—80, 727, 9, 12832, 962, 19376, 709.**
- Молоде и старе (8638—725), 58, 138, 61, 345, 61, 76, 523, 63, 4, 782, 1038, 681, 2217, 771, 3222, 5013, 220, 40, 424, 645, 91, 710, 8, 84, 8—91, 925, 35, 73, 7, 8, 6005—9, 3, 107, 57, 642, 846, 50, 1, 905, 6, 32, 7083, 95, 248, 62—5, 321, 2, 53, 507, 15, 6, 25, 774, 8078, 9, 84, 5, 117, 431, 586, 7, 600 — 2, 5 — 7, 729, 886, 919, 9248, 9, 57, 423, 10058, 693, 11174, 552, 12220, 529, 45—7, 65, 817, 28, 13020, 1, 86—8, 90, 267, 620, 724, 952—5.**
- Море, річка и д. 18, 145, 395, 1048, 455, 597, 982, 2078, 9, 285, 417, 4754, 5167, 205, 10, 66, 574, 682, 836, 57, 6041, 163, 685, 9, 711, 7098, 157, 368, 456, 9, 545, 679, 708, 8013, 58, 125, 269, 84, 361, 9367, 78, 791, 996, 10472, 573, 763, 4, 958, 63, 4, 80, 11360, 9, 483, 12844, 13179, 372, 91, 430, 722, 78, 14121.**
- Мороза 3741, 7842, 3, 12921.**

Москва (799—855), 669, 726, 96, 973—7, 1744, 2512, 748, 94, 926, 7, 98, 3170, 266, 414, 32, 536, 771, 4013, 5006, 228, 342, 515, 632, 6019, 52, 595, 921, 36, 7030, 302, 8728, 800, 9254, 8, 71, 2, 4, 10036, 11988, 12353, 402, 31, 825, 13456, 559, 77, 710, 851, 74, 14146, 75, 9.

Мужик, раба (1251—324), 880—3, 1142, 4—6, 69, 74, 5, 84, 9—93, 235, 372, 2378, 538, 5180, 440, 879, 6074, 7048, 51, 416, 951, 8074, 83, 106, 9440, 12157, 525, 688, 739, 13214, 42, 473, 6, 7.

Музика (12465—75), 1885, 2590, 623, 719, 965, 84, 9, 3996, 4373, 628, 9, 752, 3, 5092, 326, 736, 876, 6300, 544, 5, 61, 7077, 130, 495, 809, 91, 966, 9234, 594, 766, 10076, 321, 857, 11052, 907, 95, 12483, 500, 1, 18—20, 42, 707, 13586, 706.

Надія 63—7, 1767.

Надія добра (4860—903), 778, 1243, 5163—6, 74, 7235, 13683.

Надія дурна (5607—82), 157, 8, 234, 2899, 921, 2670, 3074, 4026, 625—8, 79, 5237, 41, 6291, 13518, 734, 5.

Найлик, служба (10311—406), 146, 921, 56, 2140, 3879, 4494, 5186, 210, 349, 59, 417, 31, 2, 780, 6202, 7614, 44, 974, 8012, 104, 7, 13, 9866, 10685, 851, 11167, 12675, 744, 13484, 867, 988, 14050—4.

Напасть (1757—63), 60, 152, 847, 908, 1084, 2094, 298, 9804, 10378, 10902.

Напрасниця 88, 2793, 5, 6, 804, 5, 4038—40, 2—71, 5320, 7353, 428, 65—8.

Наровистий (2672—5), 2696—8.

Наука (6002—105), 414, 5235, 693—6, 829, 914, 25, 79, 80, 6106, 17, 8, 272, 540, 613, 824, 929, 67, 7035, 87, 94—6, 184, 383, 7906, 8792, 9209, 10, 11063, 673, 778, 12104, 904, 5, 13095, 637, 9, 757—60.

Наш брат (9429—36), 13992.

Небо 73, 147, 270, 394, 5, 4813, 927, 5193, 705, 6854, 7083, 928, 12024, 439.

Вашняма 336, 474, 563, 6. Грім 336, 474, 562—5, 576, 1965, 3772, 4214, 7214, 6, 13402. День 430, 501, 4, 13, 55, 613, 781, 3672, 3, 7787, 8, 91, 2, 8372, 10919, 20, 12914. Зорі 567, 636, 3634, 4562, 5422, 706, 6613, 28, 7785, 8193, 372, 428, 520, 9463, 11869, 12902, 13325, 415, 775. Місяць 237, 267—9, 300, 592, 5, 6, 780, 1, 2288, 931, 5191, 364, 422, 8372, 572, 10060, 11869, 12636, 13142, 333. Ім'я 504, 5, 77, 96—94, 5896, 7783, 6, 9, 9055, 10919, 29, 11122, 295, 339, 40, 745. Раною 597. Світ 4563, 928, 9, 5318, 529, 7783, 4, 5, 98. Сонце 236, 334, 5, 7, 568, 70, 1, 98, 600, 18, 9, 998, 2288, 3152, 655—7, 9, 770, 4563, 886—8, 5190, 493, 4, 564, 679, 6513, 760, 63, 880, 8372, 10057, 13143, 4, 629. Хмарні 335, 475, 567—71, 3096, 8, 498, 3372, 772, 4138, 7672, 12690, 13875.

Невмоще, мордуєця (1323—66), 1962, 76, 2788—92, 9, 999, 3004, 972, 4318, 5743, 7044, 90, 12666, 13581—4.

Недбалця (10775—87), 7062, 336, 9118, 10289, 13850.

Неділя (530—43), 747, 2148, 319, 712, 3611, 951, 4524, 893, 902, 83, 5088, 202, 331, 2, 929, 30, 6444, 536, 656, 751, 834, 7035, 229, 42, 907, 8096, 195, 544, 878, 9985, 10531, 708, 11182, 364, 629, 800, 93, 13188, 273, 99, 457, 14137.

Не знаєця (6510—83), 2043, 5448, 6056—65, 75, 85, 10782, 95, 13776, 7, 803.

Незнай 106, 7.

Не люблю (5075—153), 1046, 2466, 7, 3257, 8, 395, 6, 933, 4534, 5021, 2, 7335, 563, 614, 9409, 11015, 12743, 84, 13542, 694, 728—30.

Нема 1914, 7—53, 5652, 7619—21, 13503, 9—17.

Нема без вади (2446—56), 7440, 997, 9242, 3, 13581.

Неоднакове (7917—50), 987, 9—1040, 685, 90—9, 12541, 13907, 12.

Не падаєть (1764—847), 988, 1046—8, 700, 2035—7, 12788, 13383, 487, 500—7.

Неправий (7022—32), 176, 2671.

Не розбереш (7033—41), 7425—7.

Не страшно (4214—95), 2434, 5, 642, 4114, 5004, 313, 516—20, 7259, 12105, 726, 13644, 5.

Нещастя (1789—50), 1493, 592, 715, 989, 3373, 8317, 8, 9321, 70.

Німець (940—4), 670, 758, 2826, 5137, 6048, 8108, 9250, 81, 926, 13048, 458, 62, 562, 813.

Бойко 12891. Велетні 659, 5826, 7, 13945. Вірмен 12500. Волошки 8554. Грек 256, 735, 4681, 12326.

Гудуа 4694, 12849. Єгипецький 2901, 2. Козли 4771, 5633, 8590. Латини 11143. Литвини 258, 662,

743—8, 3005, 598, 4123, 5012, 3, 6459, 8581, 12017, 425, 616, 13063, 14173. Мауур 3065, 12531. Мурини

6154. Нагаць 1497, 6352. Обрі 1874. Орал 8528. Орда 2780, 7320, 680, 12000. Пешоголовець 4081.

Радимчане 660. Рахмане 128, 299, 5634. Татаре 335, 7, 9, 4361, 469, 5224, 6091, 352, 934, 9442, 11896,

12425, 723, 13391. Турни 2, 769, 1522, 6228, 772, 8108, 9281, 13547, 694, 760. Хан 5635. Хранцза

12836. Череський 8589. Чехи 13808. Швед 1796, 14083. Ядвиги 8507. Янчаре 9246.

Новинка (7802—10), 2680—2, 5048, 6713, 4, 7021.

Ночник 3578.

Нужда 44, 1559, 69, 989, 3657, 8, 8920, 9476—9, 772, 4, 6, 7, 8, 806, 14000.

Нуша 789, 1859—62, 2461, 96, 502, 743, 895, 3118, 259, 4639, 5991, 6615, 884, 7224, 410, 8953, 9341, 683, 847, 96, 10026, 425, 836, 11071, 883, 12077, 504, 11, 646, 7117, 13490.

Обіцання 19, 1228—30, 4514—26, 6867, 7294—8, 348, 423, 670, 10670—7.

Одема (11128—248), 257, 8, 86, 94, 327, 428, 58, 65, 8, 84, 5, 530, 60, 1, 620, 6, 43, 8, 786, 951, 61, 1041, 111, 268, 97, 414, 68, 527—32, 45, 60, 96, 612, 3, 5, 75, 719, 869, 2036, 7, 283, 372, 534, 5, 78, 95, 839, 40, 3382, 705, 941, 50, 4842, 517, 874, 912, 5070, 1, 98, 174, 5, 226, 7, 322, 41, 55, 444, 71, 2, 547, 713, 825, 911, 2, 6069, 234, 41, 3, 329, 90, 1, 418, 32, 537, 627, 47, 826—8, 81, 2, 988, 7026, 62, 3, 114, 86, 7, 224, 42, 4, 302, 13, 34, 50, 552, 15, 6, 41, 58, 62, 4, 664, 913, 21, 77, 8038, 106, 10, 1, 4, 21, 399, 407, 510, 663, 909, 9023, 185, 289, 77, 9, 364, 644, 727—9, 94, 802, 10687, 609, 700, 1, 21, 851, 11039, 64, 621, 719—21, 12186, 7, 410, 1, 69, 80, 5, 502, 14, 21, 3, 6, 8, 36, 9, 51, 7, 9, 833, 922, 30, 13052, 169, 66, 334, 55, 84, 5, 409, 20, 32, 708, 850, 14082, 3.

Од ліду до ліду (погода, рік) (544—656), 236, 7, 64, 5, 90, 308—10, 32—7, 41, 412, 3, 5, 7, 22, 4, 6, 31, 8, 43—7, 9, 58, 65, 7—70, 473—5, 84, 8, 90, 502, 6—8, 16—21, 2677, 4003, 293, 562, 9, 683, 5082, 100, 271, 336, 569, 70, 662, 79, 884, 917—20, 6462, 515, 937, 7214, 6, 8, 34, 89, 70, 709, 17, 63, 77, 90, 8456, 613, 4, 10060, 155, 76, 551,

908, 88, 11034, 5, 126, 59, 380, 908, 802, 946, 12133, 8, 114, 40, 51, 782, 848, 13147, 64, 389, 401—3, 12, 33—8, 509, 43, 14015.

Одязкові (7951—8124), 875, 1050, 194, 6, 226, 63, 6, 424, 32, 63, 9, 77, 566, 84—90, 689, 729, 54, 2209—12, 336, 7, 80, 441, 667, 919, 39, 3870, 4142—38, 268, 9, 77, 529, 36, 7, 872, 933, 5908, 9, 6167, 425, 6, 594, 619, 68, 7106—51, 460, 8688—91, 703, 867, 9009, 14, 23, 4, 33, 7, 67, 227, 903—6, 22, 3, 622, 11475, 9, 80, 657, 786, 7, 900, 12534, 13908—13.

Охайність (11249—85), 5476, 7, 9, 6649, 50, 68, 8510, 10791, 11188, 13784, 805.

Пак (1129—250), 226, 46, 52, 66, 9, 482, 641, 89, 821, 917, 51, 2, 3, 65, 1005, 30, 40, 127, 255, 6, 8—87, 76 — 7, 80—4, 90, 1, 5, 6, 9, 302—5, 11, 3, 7, 20, 1, 72, 615, 88, 704, 68, 967, 2069, 352, 481, 4, 5, 7, 8, 530, 50, 930, 1, 3324, 405, 87, 94, 902, 4265, 446, 516, 7, 622, 45, 730, 808, 5096, 165, 92, 386, 419, 40, 519, 35, 71, 769, 879, 6167, 468, 571, 661, 7113, 4, 334, 5, 41, 418, 510, 26, 8009, 65, 7, 71, 3, 4, 7, 86, 92, 121, 404, 27, 49, 886, 904, 81, 9250, 74, 440, 724, 80, 1, 94, 902, 72, 10000, 81, 193, 254, 6, 397, 739, 40, 11119, 32, 50, 72, 9, 80, 248, 60, 330, 440, 84, 659, 712, 86, 12066, 268, 368, 88, 502, 10, 27, 70, 8, 633, 786, 814, 52, 964, 5, 13053, 121, 369, 458, 61, 72 — 7, 559, 70, 14060, 107, 50.

Пасна 168, 281, 849, 510, 93, 1798, 2045, 330, 619, 3246, 4530, 5018, 200, 1, 7280, 897, 8655, 894, 12608.

Паша (199—201), 242, 3, 1873; 2083, 509, 766, 900, 40, 3137, 9, 40, 4258, 5098, 599; 6176, 9545, 11804, 12635, 13579, 684, 14041.

Пена (2782—826), 2297, 6727, 7463, 13545, 6.

Перебір 4614—20, 12160—83; 227, 8.

Перевіся (1848—70), 988, 1555—8, 60—2, 899, 4080, 13508—11.

Перехрестя 251, 5, 2248, 3694, 799, 5104, 7918, 8059, 372, 12898.

Пить воку (12416—30), 2414, 4478, 605, 5233, 4, 6488, 617, 7226, 9581, 11467, 12751—4, 13410, 14127.

Підняв умі (4913—31), 988, 4462, 6113.

Піст (126—31), 109 — 13, 5, 6, 9, 34, 5, 7, 90, 529, 32 — 7, 40, 1, 2148, 3202, 583, 895, 5088, 332, 695, 6410, 7229, 8096, 108, 882, 11479, 547, 12350, 14375, 616.

Планета 281, 7370, 769.

Плач (2367—400), 141, 538, 2193, 1410, 4111, 3, 5853, 8796, 9270, 788, 12453, 6, 661—3, 91, 13378, 417, 527 — 9, 640.

Плати (6980—7021), 1997, 3511, 4452, 5328, 6720, 26, 7375, 723, 4, 803—8, 8959, 60, 9128, 583 — 7, 9, 90, 7, 9—602, 10356, 13818.

Плахий (3233 — 74), 1962, 3028 — 34, 304, 5, 4075 — 9, 128 — 37; 859, 963 — 70, 10204; 5, 12623 — 6, 764, 12690, 1.

Поголо (7524—660), 4704, 7082, 9203, 13857—68.

Потай (5936—81), 1108—26, 2420—3, 3584, 5, 10949, 50, 12748, 9, 61, 854, 13094—6, 754, 8.

Потороча 8502.

Правда (6685—792), 692, 3, 798, 2248, 578, 3027, 4060—71, 6128—30, 795, 804, 9, 16, 7433—7, 41, 8241, 9362, 10338, 56, 14678, 12458—60, 2, 13115, 472, 810—7.

Праця (9882—10037), 65, 8—70, 2, 213, 542, 3, 51, 80—2, 1570, 750, 2567, 5302, 59, 602—5, 7162, 81—203, 5—12, 315, 48, 8927, 9316, 10180, 362—73, 7, 581, 853, 11014—18, 12124, 5, 478, 844, 76, 14003.

Прибуток (9834—78), 3115, 6, 7204, 14001, 155.

Привки (9563—8), 2872, 6001, 13996.

Пригода (1751—6), 8908, 5839, 9528, 793, 906, 11858, 12693, 13210, 496.

Принталь (9511—44), 358, 2808, 9, 8097, 101, 13995.

Привлад (6106—9), 5877, 10807.

Природу тямко одиінать (3208—32), 235, 2645, 941—5, 13589.

Прчина (7103—220), 5151, 3, 854—8, 7101, 2, 13837—9.

Прислів'я (13101—82), 5213, 8362—78, 82, 13101, 14192.

Казка 2047, 532, 6922, 7715, 876, 12460, 1, 13116, 25, 309. Приказка 6719, 7877. Вмашка 12461. Пословиця 11985. Загадка 13055. Приповідка, приповідка 8736, 12462.—Андрій 2837, 12702, 6, 962. Андрушко 5289, 12000. Антін 930, 4997, 7716, 935, 12704. Ворж 10975, 13016. Варвара 3929. Василь 4307, 5643, 6068, 9142, 346, 13989. Велка 10889. Верейшій 3428, 583, 9582. Вігда 6439. Гавришко 5513, 6411. Гаврило 8044, 12705. Галя 5503. Галогляна 2657. Ганна 5368, 86, 7336, 12615, 13187, 257. Гандя 2752, 72, 7850. Ганпа, Галуся 1, 399, 439, 7850, 8562, 9579, 11658, 13358, 508, 14075. Ганон 7032. Гараско 13987. Гарасяк 12704. Гася 4789. Гнат 5736, 13836. Гриня 8892. Гринь 8563. Гринь, Гринько, Григорій, Гринько 1001, 11, 49, 523, 2119, 405, 2695, 787, 4328, 781, 5644, 6222, 7059, 611, 893, 7, 906, 8588, 861, 10340, 806, 11274, 419, 12535, 8, 961, 2. Данило 4778, 8048, 12795. Давид 6314. Демид 8028, 963. Демьян 12541. Денис 1650, 6399, 12613, 14156. Дмитро 3068. Дорош 12789. Ђвдокин 12548, 9. Ђвхим 2787, 929, 9346, 13987, 9. Ђсип 3928. Звхарю 6557, 12966. Иван 1005, 30, 363, 3, 5003, 519, 736, 6008, 312, 877, 7058, 676, 8768, 9065, 12628, 13132, 369. Иванець 10080, 43132. Іванко 3249, 12693, 13264. Івася 4335, 6008, 7938, 9822, 12648, 13053. Івахю 7351. Ілляха 4011. Іллякин 7906, 10059, 11987. Карпо 6078, 9024. Касян 11418. Катерина 8830, 12526, 41. Катри 4299, 12490. Каліна 3295. Киряло 9570, 12705. Кидрат 12706. Каш 5545, 12707, 14157. Кузьма, Кузана 2038, 3255, 643, 4027, 727, 5617, 6537, 7667, 8028, 12686. Кузашка 13297. Купріян 13170. Лазарь 14158. Левко 3908, 5511, 12002, 13468. Левон 10786. Лесь 1540. Леська 5185, 9986. Ляско 8822. Луца, Луцька 12286. Магда 10792. Макар 2121, 2. Максим 13237, 14159. Маринка, Марина 5013, 4, 7523, 9045. Марко 1170, 3140, 518, 6461, 11664, 12710, 13024. Мартин 6315, 11999, 12193, 14160. Маруся 4977, 8, 7482, 11261, 548, 12654, 13104, 940. Маруша 4911. Марушка 6381, 7732, 11341, 987. Матвійко, Матвій 2376, 6564, 11411, 12162, 668. Мацько 11664, 12716. Мивата 2120, 4019, 5276, 565, 6594, 7093, 12659, 711, 14005. Микола 5666, 6291, 8327, 12709. Миса 12708, 835. Мись 3518. Мит'я 1948. Михайло, Михало 5289, 8413, 10853, 11725. Мотря 6918. Мусій 12553, 836. Муца 12286. Паша 1073, 660, 6439, 647, 79, 9065. Науш 11883, 12713. Нивин 40846, 11321. Ничипір 10971. Овді 14100. Одарна 14180. Овсєй 14161. Овсєсадра 2058. Овєша 3351,

6416, 7502. Олеса 5286. Олесь 12723. Омелько 1650, 4911, 6227, 674. Опанас 2542, 5772, 9105, 12526, 74, 713, 834. Оршшка 5459, 13529. Остап 12681. Павло 7935, 12840. Памько 5459, 6320, 2, 419, 625, 894, 11068, 172. Парася 1011, 4770, 977, 5285, 733, 9471, 2, 13277, 987. Пархім 1012, 709, 6315, 13318. Педора 6351. Петро 3931, 5158, 928, 6076, 7904, 12501, 962, 3, 95. Пилип 2693, 252, 12714. Присяма 6439. Прокип 8034. Роман 12533, 13470. Салма 1734, 3139, 945, 4332, 4720, 996, 5731, 65, 7112, 562, 980, 8009, 9429, 11918, 79, 12509, 681, 716, 929, 64, 14175. Саміло 9579, 80. Свєрця 6314, 13026. Сокоха 1770, 2627, 13222. Семен 4000, 932, 11462, 3, 12715. Свідір 4018, 6883, 7903, 9089, 12813. Супрунада 6316. Тарас 1943. 6674, 8559, 60, 11046. Таца 5508. Телла 10889. Тера 2701. Тереса 552. Терешко 6418, 12669. Тиміш 12717. Тит 10853, 11725. Татяна 4720, 5284, 7524, 12524. Тимшко 3314. Уладя 1854, 4993, 11877, 13170. Улята 10981, Устя 6625. Хведір 3014. Хведько 6240, 10976, 12003, Хвєся 5549, 9084, 12680. Хвєсь 7703. Хмлюко 4732. Хмика, Хмика и д. 1012, 6918, 10783, 4, 11193, 338, 439, 12548, 9, 18337, 986, 7. Хівра 5567, 6439, 538, 7905. Хома 1542, 2679, 80, 3001, 69, 255, 4062, 5159, 666, 736, 7335, 969, 9146, 474, 799, 10557, 8, 856, 973, 12550, 75. Хтодори 9478. Юрко, Юрій 3930, 7976, 12620, 718, 9, 14109. Яцько 5736. Яким 7975, 8024. Яків 2661, 3530, 4726, 7111, 8024, 12720. Ярема 4062, 6285, 8945, 9474, 11362. Ярош 7555.—Андрій швец 11412. Борисиха 13017. Велигор 12980. Гайдай 12609. Галыченко 4102. Головно 12960. Дудяк 10559. Забіла 13704. Заблоцький 10561. Иван Бражний 188. Костяк 8121. Коваленко 9262. Комнацья 12080. Костяк 10657, 14771. Кузаківський 12833. Кушляк Валентина 11412. Ліщак баба 13822. Лотоцький 5509. Май 7689. Малах 6452. Мархвєла 5372. Мумісіва 6417. Панаска 9105. Пендюр 12534, 13599. Переладовський 5469. Петрика 2328. Пендоржжа 12534. Понанський 6284. Поточний 5509. Редько 13861. Романька 12533. Сажма 13131. Сасмин 8588. Сахо 7915. Сєвєради 8588. Семен швец 4000. Сидорова 11522. Сляків 6675. Тупишца 13989. Харько Макогоненко 6224, 13019. Хівра Рейдезюл 13976. Хоменко 3674. Шияшка 7970. Ширєвца баба 13976. Щоцота 13627.

Провьба (4465—613), 2322, 3, 6—35, 4680, 5232, 10629, 11055, 978, 13656, 8.

Про мене (4932—5007), 4528, 97, 7512, 8926, 40, 9541—3, 12846.

Пропав (1871—953), 7621.

Пряст (10273—6), 323, 4007, 993, 6428, 7119, 20, 99, 608, 793, 817, 8130, 209, 9138, 317, 478, 963, 10053, 862, 2, 90, 12548, 607, 709, 91, 13165.

Птаца (10257—68), 379, 418, 21, 5, 523, 45, 784, 1336, 7, 950, 97, 5725, 7185, 325, 981, 8236, 761, 859, 61, 9089, 279, 425, 31, 10849, 11309, 12584—7, 716, 9, 13186, 205, 14030.

Бугай 12443. Бузько 8057, 12676. Бусель 324, 13807. Ворона, гана 436, 7, 671, 1031, 252, А, 784, 95, 2364, 540, 9, 50, 978, 81, 3453, 4080, 5499, 613, 68, 795, 8, 880, 6041, 403, 587, 8, 764, 7007, 324, 44, 953, 8032, 9266, 424, 842, 6, 10925, 6, 11120, 205, 361, 405, 12743, 13306, 11, 508, 759, 14028. Галка 1776, 7324, 571, 9600, 13152. Голуб 785, 7295, 8858, 13076. Голуб дийж 6620. Горобець 259, 60, 437, 547, 77, 614, 5, 903, 1038, 3098, 249, 3322, 4071, 6038, 790, 6072, 563, 7017, 295, 909, 8461, 9160, 507, 10258—60, 997, 12007, 821, 69, 13311, 769, 956, 14048. Горляца 10102. Грак 10964. Гуса 328—9, 1021, 3243, 4116, 6893, 918, 7382, 435, 8103, 531, 9083, 11228, 76, 12736, 946, 13054, 290, 347, 821, 14104. Гусь 288, 3411, 46. Жаворінок 14149. Журавель 4070, 934, 5500, 7296—8, 8623, 13201, 2, 365, 87, 8. Зоуля 439, 71, 826, 5169, 515, 7363, 9068, 932, 13207, 653. Ива 10261. Индик 2482, 836, 3375, 10268, 12764, 943. Качка 288, 1742, 3411, 8610, 12946. Качка 552, 1648, 2045, 8555, 11767, 13401. Кючка 421, 3244, 416, 5316, 10027, 957, 13424, 783, 14140. Круж 3217, 4855, 7250, 953. Калітжа 1336, 7. Бушма 997, 3374, 5702, 6581, 840, 7327, 965, 98, 9458, 563, 10417, 957, 14087. Курі 321, 436, 570, 697, 1015, 74, 5, 742, 69, 843, 89—91, 2353, 589, 817, 43, 97, 3243, 9, 4016, 207, 582, 685, 724, 909, 5490, 553, 739, 40, 849, 99, 6079, 266, 305, 409, 20, 516, 918, 7534, 7, 81, 685, 982, 8412, 966, 9475, 80, 740, 1, 850, 10234, 635—7, 943, 11338, 691, 901, 12271, 834, 13223, 321, 86, 99, 406, 26, 760, 14141. Куропля 3067, 6564. Курча 2284, 3453, 4890, 7604, 8185, 13690. Ластівка 266, 309, 25, 9, 5271, 9236, 12915, 13956. Лебідь 11206. Овсянка 546. Ореа 407, 999, 1032, 3, 5357, 7322, 8098, 465, 13329. Павл 2483, 540, 11612. Перепашич 10997. Пивень 443, 588, 1667, 2915, 4155, 6187, 8784, 9618, 10262, 4, 12464, 838, 13702, 900, 14027. Пригугень 10945. Пущик 3371, 11204, 13405. Рамша 14029. Рабєць 4170, 8674, 13678. Смяцка 546, 616, 2062, 3213, 4070, 1, 7296, 8, 8548, 10257, 12762, 13301. Сич 3376, 5941, 7001, 811, 13067. Сова 998, 3214, 371, 6, 4008, 225, 362, 74, 813, 5486, 739, 40, 941, 6841, 39, 7001, 152, 343, 811, 927, 88, 8023, 914, 9460, 4, 10719, 12809, 779. Соки 997, 1031, 1301, 3214, 4080, 225, 374, 5904, 6612, 7152, 343, 953, 8464, 9465, 846, 10548, 11145, 12779, 80. Соловей 271, 5501, 7297, 9193, 10251, 12837. Сорока 414, 25, 1032, 795, 2115, 289, 364, 8126, 193, 5495, 512, 38, 6078, 9, 88, 585, 6, 713, 7004, 7, 8033, 396, 9059, 81, 266, 842, 6, 11205, 361, 793, 12743, 54, 80, 938, 13269, 311, 428, 89, 785, 92, 14028, 190. Тегуряк 8556, 10265. Турж 2732. Уду 826, 3352, 4304, 5515, 7110, 11201. Чайка 2899, 5702, 10964. Чапля 4130, 934, 8622. Чечітка 13690. Чирка 5091. Шпак 6566, 7853, 13178, 712. Шуліка 13386. Щур 1353. Яйце 421, 5, 697, 1015, 843, 940, 2700, 4890, 7279, 13155, 14031. Яструб 1902, 7927. Птіль 7337.

Рада (6110—49), 947, 3510, 6159, 72, 258, 8678, 9, 12864.

Рай 24, 200, 762, 1641, 4952, 5385, 6176, 7272, 9133, 280.

Ремєсло (10407—69), 212, 2961, 5762, 846, 95, 942, 6019, 63, 179, 280, 3, 63, 313, 45, 81, 96, 555, 62, 82, 3, 798, 9, 911, 2, 54, 7338, 57, 69, 635, 807, 995, 9576, 10037, 125, 11063, 85, 12911, 13285, 311, 841.

Бєрдник 1026, 7. Бєвдарь 2746, 8443, 9346, 10442—5, 11325, 12540, 13989. Бортник 7160. Гончарь 3148, 10464, 13443, 989. Гута 14045. Коробейник 1020, 9272. Кравець 5950, 6174, 656, 7277, 554, 9267, 577, 399, 10435, 11326, 12806, 908, 13865, 14146. Кухарь 1221, 2, 10455, 13232. Коваль 499, 1868, 2277, 548, 844, 3377, 4060, 284, 5426, 854, 927, 7609, 10, 3, 27, 8517, 9574, 10431—4, 752, 835, 11325, 12530, 13650, 714, 987, 14014, 40, 5. Кущир 10247. Лааня 5462, 10465, 11285, 706, 12925, 14038, 9. Ліповщик 10439. Лісничий

1867. Мазур 227, 10427—9. Мамка 8066. Медвідник 1025, 6036, 10469. Мірошник 2523, 3114, 7138, 6086, 10446, 7, 12653. Пастух 2545, 4124, 5445, 6, 7106, 200, 8070, 10107, 466—9, 12722. Рибалка 5766, 7601, 963, 99, 8000, 631, 9860, 10448—52, 12233, 768. Рівник 6598, 8561, 82, 9567. Святник 1028. Ситник 1020, 6. Ткач 2541, 4946, 7547, 10274, 436, 552, 12540, 13254. Чумак 1756, 2496, 7967, 10095, 456—63, 12500, 13571, 14104. Шапувал 1587, 14174. Швець 301, 933, 2597, 750, 965, 3103, 944, 400, 60, 5517, 6124, 623, 73, 7488, 9573, 7, 10069, 70, 437—41, 836, 939, 11646, 749, 12537, 617, 894, 14055. Шальник 1027. Шаняр 10453, 4, 611, 11789, 90. Шорник 1028. Щетинник 9272.

Решето 138, 612, 1690, 928, 2715, 3200, 4096, 5619, 81, 778, 6198, 903, 7819, 20, 8, 8649, 10284, 785, 12217, 18775, 881.

Ріба 206, 583, 775, 1633, 2145, 605, 3321, 4263, 562, 777, 872, 89, 5116, 7, 354, 7, 90, 518, 644, 761, 897, 921, 2, 6046, 318, 7157, 229, 93, 368, 459, 857, 922, 4, 8018, 739, 9027, 257, 526, 7, 840, 10143, 517, 33—7, 874, 11817, 993, 7, 12000, 69, 177, 233, 361, 2, 500, 15, 79, 941, 13347, 413, 86, 517, 843.

Карась 119, 5857, 7493, 13504, 853. Лип 3238, 85, 7523, 8469, 12511, 13872. Менка 12260. Окунь 3330, 4157, 250, 11320. Оселедць 2593, 9852, 12121, 416. Оюн 3124, 9, 10452. Піскар 5756. Плотичка 1107, 3071, 11664. Рак 3190, 1, 249, 997, 4157, 229, 684, 5163, 345, 492, 644, 719, 6532, 69, 77, 651, 897, 8, 7076, 601, 15, 832, 47, 910, 8018, 9799, 10970, 4, 86, 95, 11989, 12069, 359, 400, 13371, 6, 14145. Сом 1827, 8116, 12150. Таран 13571. Чабан 13571. Щука 416, 1248, 4250, 5857.

Рід (9331—417), 239, 40, 1410, 2232, 310, 7274, 725, 977, 8, 81, 2, 94, 9978, 11573, 607, 800, 13966—9.

Баба 5475, 6319, 8112, 9387, 8, 13082. Батько (9353—7), 59, 77, 148, 678, 725, 57, 966, 1061, 215, 440, 638, 896, 986, 2045, 346, 667, 3465, 987, 9, 4293, 448, 572, 748, 828, 960, 1, 5145, 7, 54, 56, 239, 87, 473, 4, 599, 666, 6115, 427, 78, 523, 4, 33, 5, 726, 826, 45, 6, 7086—8, 136—8, 50, 236, 309, 485, 529, 80, 668, 861, 8019, 42, 238, 901, 3, 92—4, 6, 9288, 92, 300, 1, 10, 60, 8, 70—3, 5, 89, 90, 7, 10253, 378, 730, 77, 8, 854, 68, 99, 11109, 62, 975, 6, 12019, 194, 5, 410, 1, 19, 87, 8, 598, 679, 12808—10, 2, 6, 8, 20, 6, 13964, 90. Брат 2303, 6, 25, 4719, 7617, 8093, 9345—403, 710, 3, 6, 7, 12274, 706, 13102. Братова 11502. Вітчим 12748. Вуйко 12706. Дівер 5539, 7507, 13088. Дід 683, 8, 99, 6318, 9, 525, 13063. Діти (9167—283), 215, 67, 79, 80, 3, 94, 5, 557, 2296, 432, 919, 4481, 563, 7, 8, 5300, 61, 426, 33, 575, 909, 6006, 667, 9, 750, 7135, 6, 50, 1, 408, 917, 68, 8062, 3, 92, 109, 9096, 133, 336, 56, 10027, 378, 967, 11508, 620—2, 75, 980, 12000, 143, 81, 251, 305, 433, 576, 7, 776, 838, 13494, 975—81. Дочка (9311—30), 1738, 2569, 70, 9177, 10778, 855, 11172, 987, 12554, 615, 13984. Дядько 7479, 529, 614, 9392. Дядько 59, 850, 2331, 3631, 6684, 7505, 29, 614, 8798, 9389—91, 11223, 12612, 706, 97, 13061. Зять 4910, 5611, 9092, 394, 406—14, 13989. Мати (9358—76) 676, 8, 701, 2, 57, 1215, 440, 2040, 569, 70, 3987, 9, 4293, 572, 960, 2, 5154, 386, 474, 666, 6847, 7087, 8, 151, 241, 9026, 7, 92, 224—8, 94, 310, 22, 3, 70—3, 5, 8, 80, 6, 9, 97, 584, 10691, 11070, 162, 975, 81, 99, 12410, 1, 81, 554, 615, 817, 22, 13984, 91. Мачуха 619, 2047, 5731, 9377—386. Незвістка 2820, 3901, 4293, 6899, 7021, 9394, 12163, 13395, 805. Онуки 683, 99, 7095, 9666, 10861, 11596. Пасинок 9377. Предки 683, 7, 8, 99, 4203, 7239, 886, 13085. Сват 2303, 6, 7, 4719, 7453, 617, 9713, 4, 6, 12043, 651, 706, 800. Сваха 3134, 8965, 13988. Свекор 10967. Свекруха 8996. Сестра 7995, 8093, 9395, 7, 404, 5, 511, 12274, 13103. Син (9284—310), 5684, 7137, 8292, 8101, 9092, 326—30, 413, 12598, 729, 816, 13982, 3. Сім'я 2448, 13994. Стригла-вїшня 9394. Тесть 9409, 17. Теща 2852, 3160, 4910, 5611, 9363, 415, 6, 11324, 953. Тітка 1902, 7505, 614, 8016, 9389, 92, 3, 11030, 12111, 398, 13061, 989. Чоловик и жінка (9019—166), 251, 523, 1196, 289, 406, 2702, 3, 813—5, 9, 22, 3473, 880, 1, 988, 4291, 751—3, 904, 65, 9, 5062, 7, 230, 460, 1, 638, 9, 42, 76, 7, 731, 68, 914, 6425, 6, 67, 8, 534, 7000, 135, 292, 888, 969, 70, 2, 94, 8091—5, 113, 7, 133, 327—38, 490, 852, 63, а. 9363, 10110, 822, 6, 59, 11523, 722, 837, 980, 4, 12435, 83, 536, 51, 8, 602, 711, 812, 26, 13070, 358, 9, 932, 66—74. Щурки 9409.

Рід (12856—13100), 301, 1103—26, 2582, 641, 3346, 7, 4565, 5091, 6165, 94—6, 280, 1, 405, 506, 33, 4, 7011, 7, 29, 247, 348, 481, 8558—63, 9079—87, 973, 11012, 383, 415, 47, 87, 525, 6, 635, 756, 858, 906, 85, 6, 9, 13268, 464, 14167—91.

Рід на двоє (12843—55), 1526, 3290, 4570, 6188, 627, 34—6, 40, 4, 7576, 8141, 10346, 486, 7, 11168, 234, 320 1, 8, 697, 12032, 95, 149, 50, 2—4, 239, 63, 756—9, 816, 35, 6, 13617, 14185, 6.

Родина (9418—28), 708, 50, 9112, 10219.

Розв'язка (6584—651), 5480, 6337—9, 7985, 10924, 13778—82, 802, 950, 1.

Розмишлять (5828—916), 3870, 85—7, 4132, 11865, 13743—52.

Розум (5683—703), 64, 141, 1053, 5, 5218, 607, 961—3, 6037—9, 155, 71, 6—9, 82, 5, 6, 214, 81, 499—503, 7264, 315, 939, 40, 8476, 677, 9290, 10470, 11468, 653, 12241, 590, 860, 1, 13197, 200, 373, 942.

Роскіш (1718—24), 10815, 23, 12502, 13499.

Роспушта (8786—844), 749, 975, 1066, 2472, 4446—8, 5134, 301, 40, 6567, 936, 7215, 479, 8493, 693—9, 9017, 8, 122, 10351, 982, 12525, 13447, 657, 874, 959, 60, 14004, 80.

Ручниця, вірять 6821—30, 2, 78, 80, 7803, 8091, 2, 4, 5, 101, 2, 9069, 70, 524—3, 10235, 6, 661, 12875, 13747.

Сам (10678—82), 11963.

Сам вицеп (7042—102), 88, 124, 866, 2791, 4119, 8780.

Свинякуват (2827—53), 1000, 36, 7, 4834—7, 9, 41, 2, 11628, 970, 13463, 547—9

Свідок 7418—22.

Свій (9437—80), 4468, 5152, 7961, 2, 77—9, 81—3, 8914, 9422, 11096, 890, 13993—5.

Світ (382—411), 5, 29, 658, 91, 1334, 699, 2101, 440, 8677, 5166, 529, 30, 6044, 345, 782, 604, 7, 17, 914—50, 8075, 257—60, 618, 47, 10695, 984, 11041, 2, 175, 716, 80.

Світ той 52, 294, 2938, 4131, 5666, 933, 6973, 8197, 259, 94, 301, 5—7, 9060, 415, 6, 10637, 44, 11517, 881, 12066, 390.

Своє (9636—96), 1402, 2565, 8906, 9240, 10914, 5, 11058, 12229, 13645, 997.

Святі 16, 146, 86, 1034, 479, 522, 3315, 8, 9, 4662, 5195, 8, 6053, 9541, 10866, 12110, 13709.

Свято (184—92), 620, 2805, 4863, 93, 4, 5520, 44, 5, 695, 6536, 7242, 8374, 8799, 10847, 68, 11005, 25, 131, 225, 43, 13377, 798.

Ладрія 262, 503. Арехва 6080. Благовіщення 418—22. Варвари 504—8, 4064. Василия 347. Великдень 289, 99, 349, 62, 3, 422, 8—30, 511, 7, 8, 93, 2619, 4292, 530, 5201, 384, 560, 629, 6394, 428, 7773, 8400, 803, 10051, 2, 3, 701, 2, 11596, 13176, 244, 410. Вербица 348, 424, 6, 8401. Васа 522. Водохристка 271, 514, 6, 1816, 3158, 7126, 683, 829, 8407, 11217, 13413, 4, 25. Вшести 457, 6444. Ганни-Зачаття 509. Гайба-Бориса 451, 78, 9. Головосяма 515. Громниця 443. Дмитра 452, 97, 8. Дмитрова субота 5333. Дрібні святки 3697. Духа 458. Ёсип 11346. Колодій 363, 528. Кузьма-Дем'ян 499, 500. Куницця 472. Івана Верхотерська 432. Івана Гомолатого 261. Івана Купала 465, 6. Іван Христитель 4007. Ілля 347, 468, 74 — 7. Лазарь 172, 13035. Луки 495. Маковій 481, 12959. Марко 444. Мартина 431. Микола 440, 1. 52 — 4, 502, 6 — 8, 10636, 12071, 14178. Митрути 189, 6311, 10636. Михайла 497. Мокриці 473. Навський великдень 461. Новий рік 346, 7, 513, 6394, 13411. Обрігнення 523. Олексія Теплоого 416. Палікопи 480. Параски 496. Перешлавна серода 456. Петра 451, 67—71, 3769, 5332, 44, 7907, 8227, 13661. Петра Верги 520. Покрова 468, 90 — 4, 10859, 13553. Похвала 424, 5. Пречиста 468, 87 — 9. Рідко 284, 428, 510—2, 7, 8, 639, 5202, 6394, 11926. Розгари, Русалі 459, 60. Сави 506—8. Семена Юди 486. Симона Зилота 455. Сором святих 414, 5, 6410. Спас 468, 84, 5, 11328. Срігнення 521. Страсті 361, 424, 7, 6851, 2, 8407, 11009, 657, 882, 13899. Хожа Невірний 6785. Хлора и Лавра 13422. Юра Івана (рахнаський великдень) 5634. Юрія 438—43, 502, 7852, 10050, 13422, 14178.

Сердитий (3349—509), 1083, 2724—36, 882, 4169, 6674, 9555, 7, 8, 12099, 13483, 594.

Сила (1051—128), 1140, 2102, 5875, 6499, 7258, 9, 10746, 11415, 12012, 13466, 7, 643, 717.

Сила в чому (7221—371), 797, 815, 1471, 5, 6, 610, 2—4, 7, 8, 23—5, 2534, 4197, 8, 5248, 9142, 13684, 840—50.

Славний (945—82), 212, 790, 1, 9, 1001, 127, 8, 726, 9, 910, 2243, 626, 3015, 686—91, 925, 4018, 98, 100, 1, 10, 256, 65, 406, 513, 77, 935, 42, 5120, 93, 210, 75, 312, 975, 6499, 728, 7040, 68, 86, 8, 9, 337, 82 — 416, 44, 526, 38, 835, 70, 957, 8253, 83, 9126, 623, 799, 10314, 24, 5, 48, 11034, 484, 633, 12211, 84, 13032, 75, 468—71.

Сирота (10690—716), 5099, 8191, 14066, 7.

Січ (575—62), 204, 665, 7, 74—6, 8, 959, 1342, 495, 614, 3064, 4212, 62, 5228, 7919, 9505, 11029, 12072, 158—60, 510, 36, 13367.

Сіно (10181—7), 20, 85, 440—3, 76, 380—2, 621, 2613, 4, 4301, 48, 824, 5008, 90, 187, 455, 6821, 7148, 215, 651, 765, 8123, 442, 656, 9998, 9, 10000, 36, 7, 147, 86, 206, 7, 333, 559, 903, 11126, 12008, 383, 799, 13177, 342, 74, 424, 14018—20.

Слотина (10188—256), 405, 40—2, 752, 1407, 706, 4824, 7106, 231, 594, 720, 8401, 2, 9250, 972, 10513, 747, 852, 11602, 12766, 14021.

Скупий (4667—802), 1451, 2, 4628—30, 7, 8, 858, 5159, 9377, 13663—74.

Смерть (8240—338), 1, 74, 287, 90, 2—7, 302, 12, 51—7, 9, 60, 603, 1603, 4, 2214, 37, 433, 692, 4066, 268—72, 590, 1, 969, 5043, 150, 448, 84, 521, 79, 89, 659, 68, 9, 72, 6414, 674, 95, 762—4, 7099—103, 262, 8154, 223, 5, 8, 9, 36, 7, 248, 9, 404, 7, 9033, 184, 5 — 91, 10031, 128, 729, 893, 929, 55, 65, 78, 9, 11050, 186, 480, 573, 607, 915, 12254, 480, 788, 845, 967, 13088, 9, 260, 380, 404, 6, 8, 27, 517, 929—33, 14046.

Сміх, жарти и д. (12619—842), 89, 90, 108, 48, 349, 538, 932, 3, 1161 — 3, 466, 735, 2232, 345, 9 — 52, 4200, 5852, 3, 910, 70, 6491, 2, 979, 7577, 756, 7, 998—8004, 6, 7, 14, 131—46, 437, 70, 1, 529—41, 683, 715, 66—8, 785, 876, 7, 945, 56, 9093—5, 100, 26—30, 54, 238—40, 53, 302, 450, 82, 980, 1, 10076—8, 169, 76, 7, 231, 380, 912, 11166, 281, 2, 343, 66, 7, 84, 412, 3, 38, 514, 5, 20, 1, 54, 83, 7—91, 8, 614—21, 82, 96, 727, 9, 874, 6—80, 2—5, 916, 52, 70, 3, 4, 12006, 14, 68—80, 23, 217—21, 3, 51, 9, 305, 51, 2, 73, 5—7, 426, 557, 607, 13376, 7, 471, 90, 1, 14150—84.

Сон (11286 — 356), 287, 311, 1308, 735, 54, 7, 2276, 3036, 5103, 33, 54, 5, 742, 909, 79, 6005, 770, 7013, 201, 2, 875, 8080, 7, 9, 115, 27, 789, 9187, 91, 4, 255, 6, 80, 3, 320, 10388, 842, 52, 90, 11166, 381, 2, 649, 60, 766, 883, 12113, 234, 60, 760, 926, 13179, 784, 14087, 8.

Сором (3167—207), 3969, 4491, 7656, 8775, 6, 13585—8.

Співи (12434—64), 539, 1408—11, 2041, 4769, 5019, 366, 6054, 516, 822, 8878, 9610, 50, 12797, 13035, 115, 206, 306, 854, 14129, 30.

Сповідь (3275—323), 1507, 751, 9514, 13592.

Спронісся (4904—12).

Сприят (9975—81), 10779, 11103, 4, 892.

Срібло 406, 1395, 438, 45, 2103, 4446, 815, 6983, 10272, 11636, 923.

Старель (4642 — 66), 413, 553, 66, 984, 1025, 547, 781, 2146, 607, 747, 51, 3476, 682, 867, 935, 96, 4066, 224, 514, 27, 36, 7, 758, 92, 3, 5, 6, 992, 5011, 3, 6, 74, 7, 179, 226, 7, 317, 48, 74, 5, 552, 75, 787, 6169, 80, 98, 9, 607, 42, 844, 9, 7566, 771, 919, 8005, 6, 542, 926, 9061, 272, 3, 707, 60, 813, 71, 10960, 11132, 983, 7, 12143, 579, 792, 13078, 211, 38, 92, 656, 8, 62—4.

Старовина (680—8), 11441, 535, 40, 13441.

Степ (10112—5), 338, 729, 67, 8, 70, 2602, 3085, 7759, 8125, 425, 9436, 797, 10140, 14011.

Стережися (4296 — 325), 66, 89, 2241 — 3, 948 — 53, 4084 — 110, 5142, 3, 6466, 7045, 6, 359, 11910, 12650, 61—4, 13550, 602, 3, 7—10, 46, 7, 817.

Страх (4326—403), 285, 1045, 3932, 4181, 5792—802, 8295, 343, 11484, 12830, 13648—55.

Струць (?) 13617.

Суд (7372 — 473), 34, 41 958, 60, 1099, 628, 2571, 803, 17, 3883, 4, 4050, 2, 101, 66, 200, 5291, 805, 945, 7800, 78, 84, 8073, 4, 283, 11488, 506, 49, 12833, 13851.

Супротивник 3749.

Суцїх (9488—91), 2313, 4, 564, 4707, 12, 810, 6145, 8298, 9116, 10688, 11581, 934.

Талан 1748—50, 2053.

Танець (12476 — 558), 363, 746, 5043, 314, 66, 442, 876, 6477, 7062, 525, 8710, 64, 6, 9, 9152, 260, 10076 — 8, 794, 805, 50, 11714, 12806, 14131, 46.

Тепер (689—99).

Терни (2401—45), 1862, 5007, 13530.

Ті гола (битолис) (657—79), 335, 7, 9, 772, 3, 9, 92, 865, 7, 9—74, 906, 1796, 7, 5356, 6853, 5, 7239, 500, 8099, 507, 9824, 12293, 13442

Абель 5458. Авраам 267, 5456, 7, 8307. Адам 125, 267, 658, 9058. Бега 11699. Борис князь 661. Вигорський 3106. Вишневецький 670. Вовчий Хвіст 610. Вовчок 673. Гаман 3956. Гинюк 3559. Головатий 675. Гонга 672, 906. Горощко 6854. Дорошенчик 8821. Залігани 674. Єва 9058. Ісааї 5456. Прод 3572, 6. Каїн 3198, 579, 5458. Катерина II 676 — 8. Кожум'яка Кирило 314. Мавела Іван 663, 9, 71, 3570. Махомет 3571. Наливайко 9473. Паша в Копольс 3153. Пшала 4381. Повитовський 679. Потоцький Степан 667. Роман 662. Сас 679. Сенек 1000. Сябло 6857. Скарієт 316, 7. Скоропадські Іван и Настя 1073, 9065. Теренко Павло 13440. Тимко 6856. Хварисей 11478. Хвирій 668. Хмельницький Богдан 663 — 6, 701. Хмельницький Юрась 13440. Шведчина 6454. Шелест 9962. Янів пратець 13439.

Тіамсте (8626 — 37), 5678, 6358, 899, 8569, 71 — 5, 7, 9 — 83, 7 — 99, 13917.

Віла 3458, 12846. Груди 5484, 8106, 10923. Долош 306, 5489, 13417. Міста 275, 3801, 6997, 7817, Кошик 261. Лятка 1285, 7, 4836, 5040. Довіт 5395. Ногн 3541, 5712, 838, 6368, 415, 639, 80—2, 642, 7663, 72, 8106, 546, 10879, 11045, 9, 189, 91, 491. Памістара 241, 1288, 4742, 5069, 178, 6258, 388, 651, 8581, 644, 9732, 815, 10207, 832, 47, 73, 907, 39, 11263, 9, 333, 67, 13065, 331, 462, 582, 650, 919. Палець 5722, 6714, 5, 7, 8954, 13928, 93. Пуп 654, 2471, 7141, 10018, 13808. Руки 3541, 5889 — 92, 6021, 2, 368, 682, 7047, 705, 8586, 9718 — 26, 10905, 6, 11491, 12917, 13937. Серце 4343, 4, 12775. Стегно 349. Сід 3541. Тіло 267, 9, 7073. Черев и живіт 12013, 4, 8, 34, 41; 77, 131, 2, 237, 47, 548.

Треба (9746—833), 215, 2207, 8, 4151, 3, 224, 6029, 14000.

Трохи (7694 — 716), 504, 13, 666, 1490, 7018, 8266, 807, 9230, 10187, 11336, 12007, 850, 13473, 575, 623.

Тхорть (12407 — 15), 962, 1042, 224, 3462, 997, 3194, 4027, 6386, 484, 572, 85, 650, 786, 7034, 600, 12, 932, 8032, 535, 49 — 52, 682, 9278, 524, 7, 10858, 11185, 206, 18, 44, 335, 12262, 577, 714, 36, 9, 43, 814, 953, 13066, 475, 538, 676, 856, 924, 49, 14128.

Убогі (1464 — 621), 80, 115, 691, 789, 979, 1227, 361, 437, 46, 53, 7, 2015, 39, 169, 304, 6, 10, 1, 534, 5, 7, 4454, 90, 546, 7, 764, 905, 5678, 980, 7504, 8952, 6, 10787 — 90, 965, 6, 11144, 96, 237, 52, 12700, 13450, 1, 88 — 95, 588.

Україна (700 — 50), 361 — 3, 92, 622, 66, 71, 6, 757 — 9, 869, 1010, 63, 125, 70, 495, 741, 96, 995, 2008, 312, 42, 335, 482, 622, 31, 845, 3063, 641, 74, 838, 944, 50, 4011, 266, 316, 625, 49, 81, 705, 33, 5438, 66, 509, 84, 6153, 93, 225, 470, 567, 625, 877, 9, 7487, 500, 753, 5, 9, 915, 8096, 454, 557, 620, 5, 9357, 10113, 599, 933, 11227, 370, 415, 510, 40, 89, 626, 7, 921, 12017, 279, 401, 47, 507, 12, 31, 55, 833, 55, 13081, 238, 357, 89, 90, 440, 3 — 52, 69, 604, 15—7, 24, 706, 870, 941, 7, 51, 86, 14011, 191.

Бендерський 3569. Бесіда 2210. Витебськ 2118. Вілень, Вена 860, 1994. Діи 834, 14143. Дунай 708, 5352, 9994, 13578, 699. Єрусалим 11439. Карпати 2209, 11. Країв 2209, 12, 5583, 11414. Криж 5835, 6610, 7755, 14122. Брнчев 2966, 13296. Очаків 623, 1797. Париж 7587, 8. Полісся 1902, 8624, 13444. Польові 5513. Рим 6610, 7755. Родня 2221. Сібір 3768. Тямгул 3064. Чакія 2212. Чорна гора 12849.

Улиця 4479, 894, 5093, 6670, 9005, 11464, 12561, 2, 13794.

Умова (10669—77), 36, 14062.

Умертля (2629—71), 2981, 3221, 890, 6184—9, 13070—5, 540.

Утїи (4404—22), 3921, 2, 7449, 50, 11237, 18653, 5.

Халепа 5130, 7858, 9.

Хам 8224.

Хата (10277 — 98), 7, 13, 101, 16, 251, 78, 93, 301, 553, 64, 76, 1600, 4512, 653, 704, 886, 5208, 316, 892, 914, 37 — 9, 6513, 668, 71, 763, 7125, 222, 346, 537, 637, 49, 66, 942, 8114, 367, 72, 80, 3, 96, 9037, 284, 488, 764, 10796, 11591, 615, 6, 865, 6, 912, 12190, 1, 3—5, 703, 13305, 6, 400, 5, 6, 19, 14036—42.

Щіч 14, 50, 447, 97, 1400, 576, 700, 935, 2131, 74, 5, 473, 809, 3648, 4195, 933, 5514, 780, 956, 9, 6580, 1, 996, 7022, 51, 222, 494, 844, 63, 82, 8110, 21, 40, 247, 372, 639, 74, 96, 7, 9054, 5, 164, 387, 10295, 6, 784, 92, 4, 11026—9, 338, 447, 797, 838, 12203, 13154, 64, 287, 403, 641, 717, 14043—7.

Хата своя (9607 — 35), 2041, 140, 276, 559, 5638, 938, 7885, 8957, 9400, 10314, 5, 838, 11935, 6, 13997—9.

Хвалити (7474 — 523), 375, 2445, 4588, 618, 7310—35, 7—45, 10010, 12159—63, 6—78, 80, 1, 90, 1, 793, 800—2, 13329, 852—6.

Хвалища (2560 — 628), 375, 1002, 462, 2553 — 7, 5680, 6499, 840, 8037, 11196, 7, 200, 917, 12881, 13535 — 9, 14184.

Хвороба (8149 — 239), 247 — 9, 302, 431, 1154, 2002, 584, 3035, 4832, 5305, 10, 7263, 704, 21, 8061, 5, 136, 7, 9, 42—5, 7, 303, 4, 42, 6, 8, 9751, 4—7, 10200, 859, 11479, 681, 725, 6, 977, 12498, 866, 13812, 918—25.

Вишка 8400. Візьмо 2002, 786, 8413, 9809. Волячка 3732, 4458, 5106, 341, 552, 6757, 9041 — 3, 172, 419, 9196, 808, 9, 10706, 13172, 628, 14147. Вороданка 13172. Волос 8408. Вронн 374, 8357 — 9, 90 — 7, 11187, 835. Гарячка 8136. Голова 163, 6320, 676, 8138, 77 — 9, 10853, 13395, 919. Гостець 4004, 8351. Груди 3721, 10923, 13960. Давання 252. Живіт болить 8138, 40, 1, 59, 13928. Заміняща 3723, 4, 8159. Згага 8162. Зуби 263, 8, 9. Істовець 12224. Каліцтво 4663, 5667. Камель 8182. Короста 4839, 5611, 8163, 4, 407, 13409, 860. Корча 3719. Куряча сніпота 8540. Мір 8349, 404. Нахід 2498. Нежд 12223. Ненажир 12222. Нормці 12826. Ночниці 8412. Очі 714 — 6, 5076, 101, 8167, 8, 408, 10, 1, 537, 13926. Остуда 8399. Парші 7729. Переполох 285, 8409. Печіники 3456. Печуха 3722. Погула 4590, 6756. Пороуха 8176. Помість 8349, 404. Правець 13634. Праниї 3717, 8169, 70, 1, 786. Присстріг 3723, 8396, 13634, 927. Причива 3760, 5135. Пуп 3456. Рівачка 3725. Родимець 3729. Рот 3717, 8.

Самна 3723. Серце болять 8175, 11121, 13928. Скажаний, божевільний и д. 3457, 758, 60, 1, 4950, 5125 — 7, 667, 6380, 422, 6, 8155, 6. Скрутиця 3735, 6321. Спина болять 13402. Судорга, судомить 456, 3715. Сухога 5001, 8402. Трасця 1689, 2766, 3726, 5099, 520, 6214, 7104, 8174, 91, 401, 11255, 766, 12284, 13023. Ханди 8727, 402. Чад 8181. Чиряк 4457, 6325, 7105, 10088, 13172. Чорна хороба 8407. Чума 3731. Шолуді 5428, 62, 8003, 13962.

Хитрий (2969—3116), 178, 9, 83, 535, 2824, 5, 871, 911, 63, 5401, 700, 1, 3, 37, 842, 4, 75, 6, 8—80, 6326, 966, 7091, 254, 461, 956, 6252, 741, 9508, 11338, 654, 97, 725, 6, 13449, 560—79.

Хліб (10116—80), 28, 35, 78, 171, 90, 209, 14, 55, 60, 2, 5, 60, 91, 3, 313, 24, 47, 64, 411, 9, 23, 31, 3, 6—9, 42, 4, 6, 8, 9, 51, 2, 63, 4, 6, 71, 68, 91, 5, 8, 523, 48, 61, 81, 4, 5, 650, 61, 90, 929, 1013, 4, 143, 397, 924, 2443, 72, 557, 9, 608, 741, 3306, 632, 4044, 466, 194, 267, 426, 718, 24, 41, 805, 965, 5009, 25, 81, 95, 247, 416, 560, 600, 771, 90, 812, 909, 18, 24, 6029, 377, 409, 62, 513, 615, 72, 9, 815, 54, 948, 61, 7048, 60, 1, 124, 34, 43, 54, 62—5, 7—77, 91, 238, 44, 67—70, 304—6, 10, 48, 54, 6, 563, 87, 8, 609, 13, 99, 727, 51, 72, 832, 6057, 129, 44, 203, 4, 352, 407, 811, 2, 4, 5, 9016, 647, 9, 875, 10033, 325, 9—33, 6, 7, 49, 720, 59, 853, 7, 9—61, 987, 94, 11043, 60, 206, 14, 574—6, 600—2, 8, 21, 984, 12155, 487, 317, 20, 39, 638, 730, 808, 54, 954, 13003, 209, 24, 74, 301, 34, 56, 412, 5, 643, 14012—16, 8.

Хліб-свяс (11952—12406). 75—7, 9, 134, 5, 44, 374, 524, 39, 54, 648, 709, 38, 82, 1023, 4, 223, 39, 466, 565, 83, 4, 614, 719, 2213, 410—3, 3975, 4133, 4, 237, 703, 806, 41—6, 81, 907, 5013, 171, 289, 355, 63, 429, 30, 501, 86—8, 637, 780, 845, 6, 63, 932, 68, 6450, 657, 72, 731, 974, 7057, 117, 89, 227, 32, 9, 81, 8, 324, 481, 682, 702, 8029, 87, 115, 36—9, 371, 2, 703, 878, 9126, 243, 549, 50, 2, 3, 747, 855, 904, 10103, 706, 58, 93, 827, 8, 39, 50, 3, 5, 11024, 378—80, 536—9, 42, 3, 9, 87, 813, 57, 88, 9, 903, 4, 8, 12, 27—32, 42, 12756, 60, 811, 50, 78, 928, 13119, 220, 338, 423, 777, 952, 14112—9, 25, 6.

Ножі онучі 457. Борш. 164, 276, 334, 583, 1109, 930, 4699, 809, 5060, 5—5, 75, 324, 459, 723, 6127, 375, 631, 7076, 693, 713, 8855, 9044, 93, 139, 52, 895, 10589, 853, 11191, 12032, 78, 142, 76, 236, 97—9, 302—16, 18—20, 39, 92, 585, 6, 909, 10, 14120, 1. Бриндзя 12798, 13174. Бубляк 414, 671, 6213, 429, 7487, 827, 8634, 12355, 13111. Булка 7593, 8880, 12108, 239, 511. Вухань 3963. Вуханці 3857, 7288. Вареник 1721, 4333, 4740, 7159, 8145, 6, 11987, 12078, 335, 304, 41, 3—54. Вісяник 12098. Галушки 671, 4209, 7573, 89, 8041, 4, 10877, 12078, 327—9, 708, 932, 14119. Гречане 3368, 5201. 7897. 12167, 281, 2. Грінка 10594, 12291. Гуца 1369. Дійниця 254. Джур 12420, 531. Долого 12030, 151. Драглі 12154. Дрімлі 8611, 10986. Калач 1595, 4134, 650, 5097, 6033, 271, 7182, 8639, 771, 9253, 494, 5, 10316, 52, 464, 5, 12290, 356, 7, 13655. Капустя 4773, 12032, 162, 392. Каша 1108, 692, 2051, 563, 3335, 520, 1, 4243, 5069, 243, 82, 3, 416, 516, 869, 7056, 243, 313, 900, 10147, 731, 855, 907, 11032, 142, 259, 434, 12077, 8, 176, 305, 16—21, 621, 2, 13014, 699, 14120, 2. Кваша 256, 2258, 767, 5441, 7993, 11968, 12176, 326, 621, 2, 13202, 498, 597, 671. Книшк 6473, 7219, 10969, 12242, 670. Кислий 10063, 12123, 96, 399, 626. Кісля 2048, 258, 4904, 5, 5441, 640, 1, 6470, 2, 883, 9257, 352, 10050, 966, 12330, 1, 420, 797. Книш 414, 2682, 3262, 5677, 7850, 926, 79, 9136, 10333. Корж 2775, 6482, 8225, 541, 9774, 12336, 7, 13992. Корвай 4700, 5470, 7158, 8830, 2, 9648, 11872, 12009. Ковбаса 682, 709, 2148, 3385, 588, 4634, 727, 5052, 3, 558, 723, 7219, 10333, 11968, 12243, 369, 70. Крупики 12322. Кулага 4143. Куліш 5072, 516, 12322—4. Лемішка 7600, 12229, 13400. Логаса 10887. Луска 2412. Мамалига 13400. Мандріки 471. Марціпан 5023. Масло 236, 526, 1692, 721, 2051, 5869, 6372, 484, 5, 7475, 660, 974, 10907, 34, 12215, 304, 42, 52, 75—8, 434, 511, 13033. Мелуни 6930, 7570, 14115. Маміньш 4664, 997, 6, 574, 883, 7336, 932, 12399, 13299, 14162. Мясиво 939, 1219—22, 2505, 75, 3261, 369, 5056, 7153, 85, 922, 8116, 733, 9093, 10533, 11826, 991, 5, 12000, 73, 174, 83, 361, 3, 4, 86, 13199, 347, 853, 14123. Молоко 115, 254, 457, 560, 1592, 3041, 4665, 6, 5069, 391, 653, 793, 7300, 13, 4, 581, 3, 809, 10212, 38, 371—3, 11597, 12201, 881, 13220. Обіж 1565, 4667, 810, 81, 904, 6, 5101, 638, 972, 3, 7274, 5, 776, 9140, 903, 4, 11292, 3, 536, 77, 802, 99, 934—6, 45, 60, 1, 3, 72, 12030, 74, 150, 338, 772, 92, 13410. Оливка 6795. Олія 510, 668, 1740, 132. Паляниця 116, 259, 677, 2682, 3839, 4731, 5156, 369, 7124, 10138, 333, 805, 12217, 332—5, 509, 13432. Пампушки 1720, 4656, 11987, 13133, 14047. Перель 3509, 970, 4533, 5067, 72—4, 348, 9, 6077, 381, 97, 8, 512, 3, 8144, 83, 733, 10593, 13138, 652. Пирого 679, 81, 862, 2908, 88, 4131, 472, 835, 5676, 6204, 510, 7159, 284, 355, 591, 658, 8029, 9046, 572, 670, 10137, 72, 211, 853, 11933, 120, 31, 2, 337—40, 2, 7, 54, 677, 745. Пішка 3611. Пляцки 12292. Пороса 119, 5057, 8, 7280, 11967, 13461, 853. Погопці 11994, 8128. Путра 5121. Пшеничне 7595, 12167, 238—40, 920. Росія 10937, 12076. Сало 769, 935, 8, 1722, 2594, 3195, 4059, 148, 238, 727—9, 5010, 4, 5, 291, 2, 283, 741, 6232, 307, 70, 467, 7476, 9268, 704, 73, 10333, 510, 11191, 597, 12198, 264, 365, 6—8, 70, 504, 680, 13528, 710, 54. Сир 526, 1659, 6484, 5, 11007, 8, 205, 12215, 341, 2, 52, 74. Сирватка 4772, 5653, 793, 6641, 12244, 633, 13457. Сирт 11998. Сіль 1819, 2762, 3835, 962, 4718, 5914, 6445, 8357, 9852, 10074—8, 12102, 23, 75, 275, 378—83, 588, 13257, 927, 8. Скрутки 12152. Сметана 116, 1643, 3235, 4772, 12343, 13219. Сластики 11988. Тісто 4831. Тарілки, миски и д. 939, 2334, 3054, 144, 6, 8, 4756, 809, 31, 42, 5060, 98, 209, 389, 91, 557, 643, 949, 85, 6000, 158, 437, 76, 575, 784, 7339, 457, 523, 776, 936, 8001, 2, 11063, 256, 539, 908, 58, 68, 9, 82, 12126, 7, 83, 218, 20, 1, 77—80, 652, 81, 990, 13408. Холодеш 4745. Хляпи 8115. Хрести 423. Шуляки 12354, 8. Шахраран 5200, 6398, 9079. Юшка 2575, 3523, 4683, 4, 5162, 6881, 860, 7118, 53, 619, 8739, 9094, 10517, 35—7, 787, 11997, 12000, 149, 77, 306, 25, 515, 13363, 843. Ягли 12153. Яйце 5062, 3, 5, 8, 552, 10499. Яемля 9666. Яшнє 2411, 5459, 12282, 920.

Хочу (5008—74), 1079, 4645, 56, 833, 57, 7519, 20, 2, 947—8, 12481, 13687—93.

Хутко (7737—44), 47, 504, 12212, 13885.

Цар 59, 677, 9, 756, 961, 1237, 2549, 3487, 4102, 872, 5556, 6262, 8075—7, 249, 11252, 12367, 13468, 70, 705, 967, 14177.

Царика 677, 756, 13603, 705.

Церква (162—83), 210, 12—4, 224, 8, 89, 335, 61, 2, 564, 2650, 67, 816, 968, 3157, 8, 232, 4232, 649, 91, 733, 50, 82, 75, 95, 5464, 521, 34, 44, 5, 670, 1, 94, 753, 856, 947, 6090, 201, 313, 95, 434, 48, 71, 4, 5, 945, 64, 72, 7011, 2, 107, 8, 539, 915, 8015, 108, 9, 322, 5, 73, 9432, 3, 501, 605, 13, 94, 10260, 422, 623, 83, 853, 961, 11109, 215, 6, 419, 623, 73, 723—6, 8, 9, 85, 12026, 394, 442, 4, 788, 94, 832, 98, 13184, 404, 556, 723, 51, 8124, 27, 14097, 179.

Циган (928—39), 3, 13, 517, 66, 93, 600, 42, 780, 850, 988, 1040, 228, 498, 587, 858, 2008, 267, 578, 618, 848, 3006, 16, 104, 97, 906, 20, 4360, 769, 97, 5055, 203, 854, 946, 6511, 4, 5, 877, 919, 61, 7030, 7, 9, 543, 610, 8194, 504, 27, 9, 30, 640, 9455—7 10021, 57, 84, 226, 504, 603, 4, 770, 835, 11024, 311, 33, 967, 82, 12244, 367, 570, 626, 13437, 81, 14115.

Ціба 3229.

Цісар 146.

Чай н сахар 3069, 228, 608, 5335, 6571, 7809, 11540, 1, 12395.

Час е на все (7764—81), 512, 2315—23, 4224, 5, 579, 7371, 946, 10554, 5, 885, 921, 11891, 954, 7, 13897, 901.

Чернець, піп (202—30), 138, 1168, 321, 603, 63, 2241, 2, 64, 330, 52, 476, 515, 6, 648—50, 835, 3105, 532, 700, 953, 4095, 232, 817, 9, 940, 72, 3, 5002, 157, 88, 288, 418, 9, 25, 506, 34, 66, 877, 6222, 64, 70, 336, 421, 46—9, 63, 536, 622, 958, 7031, 4, 8, 107, 8, 260, 342, 80, 523, 644, 755, 893, 910, 43, 8064—6, 8—71, 159, 223, 386, 652, 905, 9571, 97, 8, 698, 10168, 250, 333, 6, 7, 742, 870, 11167, 215, 63, 728, 66, 866, 915, 12202, 464, 525, 52, 687, 833, 965, 78, 13080, 309, 13379—83, 6, 426, 544, 79, 622, 7, 38, 712, 867, 74, 98, 931, 77, 14000, 123, 46.

Богослов 6967. Дик 227, 8, 1004, 70, 603, 3583, 5877, 6068, 893, 8120, 9798, 12525, 892, 976, 13098, 521, 14133. Дяківна 7079. Гумен 1004, 2528, 6108. Паламарь 230, 3583, 5509, 9694, 13758. Паниматка 8083. Паниж 6610. Піддячий 12142. Попада 219, 24, 2491, 4972, 6447, 885, 13898. Попинята 5333. Попівна 1029, 2491, 3159, 4833, 972, 5591, 6447. Протопоп 1029. Раса 770. Чернець 202—6, 4998—5000, 6452, 8083, 991, 10090, 681, 12807, 42, 13353, 445, 557, 66, 14072.

Чроний бог 3742.

Чорт (193—8), 136, 79, 211, 32, 45, 73—5, 301, 16, 406, 515, 64, 721, 804, 8, 9, 12, 3, 21, 2, 38, 46, 64, 1063, 129, 31, 41, 226, 35, 54, 352, 412, 3, 20—4, 44, 6, 9, 88, 570, 619, 846, 77, 932, 83, 2154, 65, 448, 590, 2, 634, 48—51, 65, 76, 755, 66, 806, 26, 43, 55, 9, 72, 94, 6, 9, 915, 23, 4, 74, 81, 3000, 4, 21, 6, 8, 53, 4, 119, 20, 3, 6, 33, 7, 8, 42, 3, 54, 404, 22—7, 31, 3, 50, 4, 533, 54, 7, 750, 4, 837, 949, 53, 98, 4044, 89, 192, 233, 372, 420, 670, 88, 704, 45, 9, 91, 967, 73, 98, 5104, 5, 75, 89, 98, 263, 356, 417, 8, 98, 625, 760, 871—3, 985, 6, 6080, 186, 336, 421, 501, 2, 26, 57, 8, 90, 649, 790, 889, 7041, 50, 381, 418, 592, 686, 786, 853, 70, 918, 55, 8, 9, 60, 8047, 86, 98, 167, 238, 314, 487, 521, 80, 650, 77, 96, 7, 749, 9023, 56, 71—4, 159, 733, 43, 804, 10140, 68, 346, 408, 90, 898, 932, 57, 11216, 7, 22, 78, 428, 785, 12487, 593, 781, 890, 965, 13171, 91, 2, 209, 80, 8, 347, 78, 82, 428, 514, 638, 728, 67, 82, 996.

Чус душа (377—81), 306.

Чуже лихо 2338—47, 50—9.

Чужі лика (не мішайсь в) (9569—606), 1098, 2550, 3112, 3, 4621—4, 608, 5446, 6518, 7936, 9449—52, 646, 12851.

Шаларь 6124.

Швидий лий (5561—606), 2417, 8, 10843, 13731—3.

Шептуха (8353—424), 263, 6—9, 85, 2670, 3489, 4061, 462, 5538, 643, 73, 6371—5, 667, 8082, 12759, 13927, 8.

Шкода 2299—301.

Щасливий (1622—717), 20, 1725, 2308, 9, 4253, 922, 5683, 6205, 6, 14—6, 11294, 307, 670, 13485, 6, 7.

Ювєлірник-латирник (?) 13614.

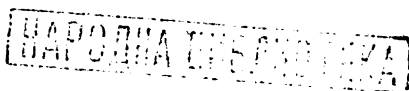
Юха 2488, 927—10, 6096.

Ян 2900.

Янгол 100, 2983, 5, 3315, 9889.

Яра баба 3557.

Яропуд 3572.

ПОКАЖЧИК

(ДО ЗАГЛЮК)

Адам 260. Апостоли 2. Байдак 436. Батько 256. Бджола 132—7. Берез 437. Береза 153. Бланскавня 50, 1. Блоха 149, 50. Бовдур 295, 301. Бог 1. Бог річка 208. Борона 371—3. Борщ 409. Вочка 450. Брови 222. Бурик 176—8. Бурик квашений 403. Вареник 401. Вгірок 139, 168, 89, 90. Вгірок солохий 191, 2. Великдень 14. Верх и затіло 294, 5. Витушка 347; 8. Вишнева ягода 162. Вишня 161. Вила 401. Візця 122, 4. Відро 444, 5. Віз 460. Візко 281—4, 91. Віл 109. Віник 330—5. Віси 132, 141, 2. Вітер 57, 25. Вія 22. Воки 121, 2, 4. Вода 205, 430, 4, 9. Волок 90—2. Волося 222, 3. Ворона 83. Вугіль 306—8. Гадюка 101—3. Галушка 400. Гарбуз 168—75, 81. Главень 268. Гніздо 135. Голака 350—6. Голоблі 468. Голова 222, 5, 6. Горіана 414—6. Горіх 156—9. Горобець 88. Горох 73. Горшки 308, 83—9, 444. Грабли 498. Грак 86. Гребінець 224. Гребля 438. Гречка 164. Гриб 216, 7. Грім 45—9. Гроші 263—5. Груба 289, 92. Гусак 78. Гусак 79, 80. Двері 268—71, 91. День 43, 4, 59. День буденний 60. Дерево 86, 205. Двін 8—13, 49. Дзеркало 336. Дзигарі 337, 8. Дим 301—5. Дитина 245—8. Дійниця 111—3. Долого 491. Дорога 458—9. Досада 244. Дочка 256. Дош 52. Драбина 339. Дуга 469. Дужка у відрі 446. Душа 242, 416. Євангеліє 2. Ёсип Св. 3. Жаба 106. Жертви на овні 380. Життій цвіт 137. Жмена 146. Жолудь 120, 55. Жорна 426, 7. Жуя 130, 43. Завертка в дверях 273. Закаблук 321. Замок 274, 5. Заслонка у печі 293. Засув 272. Звід 52. Земля 15, 205. Зорі 28 — 39. Зуби 64, 233 — 9. Іжа 406, 9 — 12. Кабан 119. Кавув 168. Каганець 315—9. Каліна 73, 160. Камінь 219. Каліца у ціла 379. Капуста 186—8. Квагирка у віні 285. Квашня 382. Кишеня 452. Кілок 154. Кілочок 151. Кінь 115, 6, 22, 468. Кінь осіданий 471. Кіриця 440. Кіт 120—30. Кішка 125 — 8. Клубок 349. Книшка 475. Княш 399. Кобила 114. Ковбиза 366. Ковганка 397. Коза 122. Колеса у возі 461 — 5. Коляска 426, 320, 1. Колодязь 52, 440 — 2. Комарь 147, 8. Комін 310. Коноплі 166. Короб 71. Корова 110 — 4. Короміско 447. Коса 374, 498 — 9. Костриця 167. Кропива 211. Кросна 342. Кульбака 470. Кула 485. Кула 501. Курка 74—7, 89. Курця 71. Куколя 448, 9. Кушка 452. Лавя 287. Ланцюг 494. Лопті 455. Ластівка 87. Лепеха 210. Лист 474. Літа чоловіка 250. Лоб 222. Ложка 398, 485. Лоток 429. Люлька 418. Мах 193 — 204. Мамітра 139, 395. Макогін 139, 395, 6. Мачуха 417. Меня 262. Мертвля 254. Миска 409. Миша 125—31. Місяць (на небі) 22—33, 5, 9. Місяць (чотири неділі) 58, 9. Мігала 332, 3, 7. Млянєць 402. Мляк 421—6, 8. Мляноле камініа 426, 8. Могили 417. Молодість и старість 251. Морква 181, 2. Мороз 56. Мох 205. Музика 476. Мурашка 144. Мухи 146. М'ясо 62. Начиння 341. Небо 28, 9. Неділя (святий день в тижневі) 60. Нюдомі 3. Ніж 258. Ніс 222. Ніч 30, 40, 1, 4. Нума 223 — 6. Обчайка 326. Обнаш 186. Огонь 57, 296—8, 301, 2. Огудина 139, 75. Одірня 268. Оліїниця 419. Ополохня (волянй) 105. Осея 117. Осердок в дереві 152. Очерет 73, 205—8, 438, 9. Очі 222, 7—9. Ожон 97, 273. Павук 145. Павутина 329. Палець 225, 6. Папороть 212. Перо (дад писання) 473. Перець 404. Плат 3. Палка 493. Півень 72, 3, 125—8, 258. Підвігаш 319. Піп 4, 6, 7. Пірля 62, 3. Піст Великий 14. Пісьмо 472. Піч 128, 301. Плаг 369, 420. Пляшка 416. Погреб 420. Подушка 322, 5. Пожема 57. Полова 165. Половня 467. Полотно тещи 341. Полумья и челясти 299, 300. Полуниця 163. Поріг 268, 80. Поросл 118. Постіль 291. Поас 451. Прання 358. Про себе 241. Процент 266. Приста на гребіні 345—6. Птах 61, 2. Пльня 98—100. Рак 95, 6. Ранок 41. Редька 179, 80. Ріба 89—92, 273. Рій 138. Річ 58, 9. Ріпа 183, 9. Річка 438, 40. Роса 53. Рот 222. Рукавиця 456, 7. Рушниця 273, 482—5. Сало 120, 402. Сама 309—12. Санки 466. Свердло 273, 487—9. Свьян 118, 120—3. Світ світає 42. Світло 313. Свічка 314. Свічка у церкві 314. Сволони 290, 1, 444. Святя рокові 60. Селех 81. Серп 374, 5. Сироваця 417. Сирожка 218. Сито 326—8. Сіль 405. Сілья між зубами 413. Сіна стіг 499, 500. Сітняк 209. Скворода 390—4, 402. Слогна рогата 108. Скрапка 139, 477—81. Смалець 402. Смерть 252, 3. Смігга 330. Сміг 55. Сніп 334. Собака 121, 2, 31, 259. Сомира 492, 3. Сов 255. Сонце 16—22, 52. Сонце на доліці 309. Сорочка 84, 5, 123. Сошник 370. Старець 259. Старости 258. Стерня 377. Стія 407, 9. Стілець 408. Стіни 289. Стріха 267. Ступа 362 — 5. Сук 151. Сунця 163. Суння 420. Терниця 359—61, 3, 4. Тиждень 59, 60. Тіло 416. Тіах 340, 1. Торба 259. Трава 499. Труба 295, 301. Туман 54. Увага 243. Угил у хаті 288. Уж 104. Улень 139, 40. Утка 82, 9. Хата 330. Хліб 381. Хліб сіяць 376. Хмаря 39. Хміль 213—5. Хрести на гробках 417. Христово тіло 3. Церква 4—6, 182. Цібуля 184. Цицья 245, 7—9. Ціп 378. Чаліні 390—3. Часник 185. Чаша 7. Чоботи 453, 4. Човен 431—5. Човня (гладьня) 341. Чоловік 122, 220, 1, 68. Чоловік и жінка 257, 406. Шіст 434, 5. Шмарні 231. Шпуга 268. Шуряк 257. Шука 92. Яблук 120. Ягода 162. Язик 222, 32 3. Яйце 62, 4—71, 6, 7, 80. Ясла 289. Ятір 36, 93, 4. Яшірка 107.

ОГРІХИ

(з дебільшого)

М.М.	Сторінка	Надру-ковано	Треба читати	М.М.	Сторінка	Надру-ковано	Треба читати
108		то буде,	то буде	2818 (3)	<i>Прає.</i>		<i>Прає.</i>
141		Разумний	Разумний	2820 (3)	<i>Кол.</i> — Так плахта	'Так плахты іі дома!'	<i>Кол.</i>
172		в церві:	в церві	2823 (4)	<i>Прає. Ст.</i>		<i>Прає. Ст.</i>
236		пропст	пропст	2893	<i>Пр. в.</i>		<i>Пр. в.</i>
241		страшена	страшена	3022	лози не	лози не	лози не
258 (5)		шпурають	шпурають	3072 (2)	тритази	тритази	тритази
268		<i>Арт.</i> ,	<i>Арт.</i>	3083	жорч	жорч	жорч
297		Э поховані	Э поховані	3121	кто му	кто му	кто му
326		<i>Прає.</i> ,	<i>Прає.</i>	3125	<i>Пав.</i>		<i>Пав.</i>
334 (16)		венному	венному	3137	Хвлять	Хвлять	Хвлять
341		(<i>И.</i>)	(<i>И.</i>)	3140 (1)	Тевчеця	Тевчеця	Тевчеця
349		249	249	— (5)	Бьэця	Бьэця	Бьэця
351		251	251	3252 (1)	<i>Пав.</i>		<i>Пав.</i>
417		розмерзєцця	розмерзєцця	3268 (2)	гарбуз, гарбуз,	гарбуз!—...гарбуз,	гарбуз!—...гарбуз,
446 (4)		а клунах	а клунах	3350	на даремний	на даремний	на даремний
559 (2)		а віні,	а в віні	3359 (1)	зелєния	зелєния	зелєния
591		єму	єму	3434 (3)	<i>Евж.</i>	<i>Евж., Павле.</i>	<i>Евж., Павле.</i>
596		грїєш	грїєш	3707	заманїтвись	заманїтвись.	заманїтвись.
670		Вишневецькай	Вишневецькай	3709	здоровь я	здоровья	здоровья
—		а ну жис	а ну жис	3894 (1)	учуєш.	учуєш.	учуєш.
701 (5)		гєця	гєця	3908	перєсторга	перєсторга.	перєсторга.
726 (2)		<i>Ос</i>	<i>Ос</i>	3952	4952	3952	3952
743		Падєгун	Падєгун	3954	4954	3954	3954
770		Конєм з мерєцєм	Конєм-мерєцєм.	3956	гамана	Гамана	Гамана
782 (2)		дїти	дїти	4007 (4)	куєлю	куєлю	куєлю
789		табаи	табаи	4097	Поводяця	Поводяця	Поводяця
890 (21)		назад.	назад.	4166 (1)	Обьотця	Обьотця	Обьотця
929 (4)		ухпалї	ухпалї	— (4)	мїшаєця	мїшаєця	мїшаєця
931 (3)		поспїтавшї:	поспїтавшї	4195 (5)	Палїця	Палїця	Палїця
1240 (2)		папу	папу	4200 (1)	бьэць	бьэць	бьэць
1278 (8)		акрєванцїв	карєванцїв	4247	Бусїла	Бусїла	Бусїла
1283 (4)		<i>Г., Бр.</i>	<i>Г., Бр.</i>	4378	ам	ам	ам
1356		— <i>Бр.</i>	— <i>Бр.</i>	4390	подєвнїваа	подєрєвнїваа	подєрєвнїваа
1406 (1)		Разумна	Разумна	4539	на оголї	на оголї	на оголї
1467 (2)		як втє	як втє	4569	росї	росї	росї
1519 (4)		<i>Пвр.</i>	<i>Пвр.</i>	4625 (1)	шпанїв	шпанїв.	шпанїв.
1528		И бєгє	И бєгє	4654 (2)	знїмї	знїмї	знїмї
1538 (3)		вїжєвєш	вїжєвєш	4729 (1)	Салє	Салє	Салє
— (7)		вїжєвє	вїжєвє	4825	другом	другом	другом
1540 (2)		Лєсє	Лєсє	5003 (2)	єго	єго	єго
1598 (2)		вїпровожають	вїпровожають	5010 (1)	<i>Прає.</i> ,		<i>Прає.</i>
1732		конєм	конєм	5162 (2)	южу	южу	южу
1778		палїця	палїця	5223	бєбє	бєбє	бєбє
1878		вєду	вєду	5234	пьэця	пьэця	пьэця
2011		радєсть	радєсть	5244 (3)	<i>Прає.</i> ,		<i>Прає.</i>
2098		<i>Прає.</i>	<i>Прає.</i>	5438	Кїєва	Кїєва	Кїєва
2129 (2)		дїтка	дїтка	5461 (3)	горїця	горїця	горїця
2165 (4)		Вїє	(¹) Вїє	5554	Досїть	Досїть	Досїть
2183 (1)		недалєко (¹)	недалєко	5637	(Огладїєвє	Огладїєвє	Огладїєвє
2197 (2)		кнїгї	кнїгї	5650 (5)	<i>Павлє.</i>)	[<i>Павлє.</i>]	[<i>Павлє.</i>]
2280		2282. Ян	2280. Ян	5826 (4)	Людє.	Людє	Людє
2285		чєловїка	чєловїка	5876	тапшїой. Так	тапшїой. Так	тапшїой. Так
2298		жїтїє	жїтїє	5933	нєбї,	нєбї,	нєбї
2816 (2)		Лїбї	Лїбї	5941 (4)	впав	впав	впав
2420 (1)		сїажєць	сїажєць	5970	5970	5970	5970
2421		мєлчї	мєлчї	6133	лїхая	лїхая	лїхая
2514 (2)		<i>Х., Зб.</i>	<i>Х., Зб.</i>	6251	Ос. II	Ос. II	Ос. II
2694		вєдє	вєдє	6511	вївчїх,	вївчїх:	вївчїх:
2717		Дє вї	Дє вї	6321 (4)	мєвєлє.	мєвєлє	мєвєлє
2782 (8)		Бєблїї	Бєблїї	6526 (2)	Назвєв	Назвєв	Назвєв
2787 (8)		Юкєвїка	Юкєвїка	6553	жїтїця	жїтїця	жїтїця
				6557	свїчїка	свїчїка	свїчїка
				6578 (¹)	дурнєго	дурнєго	дурнєго
				6621	6621. Колє	6621. Колє	6621. Колє
				6623	Рєгубїєвє	6623. Рєгубїєвє	6623. Рєгубїєвє

6656 (2)	штуком	штуком	10664	А Не штука сати,	Не штука писати,
6687 (1)	'тале	т' але		коли е	коли е що
7189 (3)	пейши	пейти	10613	годи	годи
7245 (1)	Не дивно	Не диво	10961	Закимь	Закимь
7324 (1)	Ворона	Ворона	11252	Розм.	Розм.
7559 (1)	рідко,—(напр.	(рідко)—напр.	11254	хазяї	хазяї
7771 (9)	жби	жбан	11365 (3)	(1) Камуть	Камуть
7829	Чудосія	Чудасія	11501	нестатокъ	нестаток
7915 (5)	Чуз	Чуз з	11659 (7)	прислів'я	прислів'я
8158 (2)	Е., Бер.	Е., (Бер.	11696 (3)	сбака	сбака
8161	заведумало	Заведумало	11843	хата	хати
8292 (1)	яни	яні	11900	Яній	Яній
8409 (2)	яню	ояню	11923	першого	першого
8733 (2)	дуре	думе	11927 (18)	отоман	отаман
9058 (1)	Еви	Єви	11967 (8)	увилковать	увилковать
9174	Липше	Липше	12064 (6)	щануе	щануе
9560	Приміг	Приміг	12084	Не се	На се
9562 (5)	«Лин.	» „Лин.	12088	багати	багати
9569	мишайтєсь	мишайтєсь	12094	поки	он поки
9571 (9)	Сіє.	Сієр.	12168	тільї	тільї
9610 (11)	їдеш	(4) їдеш	12262	їсті	їсті
— (12)	(4)	(5)	12317	нішець	нішець
— (13)	(5) (6)	(6) (7)	12510	Запорці	Запоровці
9960	за ділом	за ділом добрим	12521 (7)	нидай	подай
10266 (2)	сн	(як	12532	брови	брови
10387 (2)	должно	должно	12534 (3)	Пендюрнух	Пендюрнух
10414	улашчч	улашчч	13628	розуму	розуму
10422 (2)	твою	свого	13181	Вид	Вид
10479 (2)	то	то в	13712 (10)	сею	сею
10497 (3)	позавічнєго	позавічнєго	13876	не зроби а	не зробиа
10572	Вільшій	Вільшій	14076 (3)	бачить	бачить
10662 (2)	иШИС	ЗАПИС	14146 (6)	женицьця	женицьця
10663	нЗеп ши	не пиши	14161	кла и на	клади на

PRINCETON UNIVERSITY LIBRARY

*This book is due on the latest date
stamped below. Please return or renew
by this date.*
